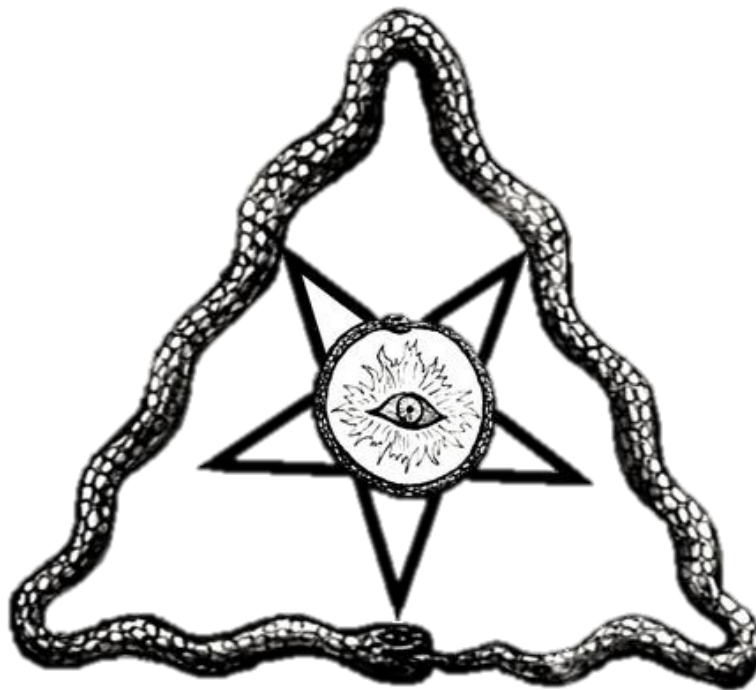

Johannes Rothkranz

Světů vládnou superlůže

PRO FIDE CATHOLICA

Z německého originálu Johannes Rothkranz, *Superlogen regieren die Welt*, Teil 1-5,
Verlag Anton A. Schmid, Durach 2015-2016
přeložil © Jaroslav Voříšek 2017
editor: Michal Bartovič

Vydaly katolické stránky:
www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com

Johannes Rothkranz

**Světů vládnou
superlůže**

PRO FIDE CATHOLICA

Obsah

Úvodní slovo editora českého překladu	6
Důležitá předběžná poznámka	7
Pět nejvýše zasvěcených „prozrazuje“	8
Odhalení bez konce	8
Kniha odhalení v přehledu	9
Převrácení našeho obrazu světa?	10
„Opravdoví a vlastní ‚titáni‘“	11
Znepřátelení ‚bratři‘	12
„Progresivní“ proti „reakčním“	13
Co jsou ‚pra-lóže‘?	14
Kdo řídí ‚pra-lóže‘?	16
Archivy ‚pra-lóží‘	16
Přehled 36 ‚pra-lóží‘	18
„Pra-lóže“: mocenská síť	25
Kdo smí do ‚pra-lóží‘?	28
Jak velké jsou ‚pra-lóže‘?	31
Jak tajné jsou ‚pra-lóže‘?	34
Co jsou ‚parazednáři‘?	36
„Pra-lóže“ a jejich parazednářské nástroje	39
Zapomeňte na Bilderberg!	42
„Pra-lóže“ a tajné služby: těsně provázaná síť	46
Zdání a skutečnost	48
„HATHOR PENTALPHA“	51
Gnostické opovrhování lidmi	53
Alchymie peněz	55
Satanistické ničení křesťanské morálky	57
Pra-lóže a „sexuální revoluce“	60
Moc pra-lóží nad „obyčejným“ zednářstvem	67
Mocensko-politická všudypřítomnost pra-lóží	69
Jak se volí americký prezident?	71
Aktuální volební boj o prezidentství USA	79
ISIS – výtvor „HATHOR PENTALPHY“	81
Antiamerikanismus – útočení na nepravý objekt	88
Několik německých zednářů pra-lóží	90
Proč je pra-lóže „DER RING“ mimořádně mocná?	94
Jak skutečně funguje mezinárodní politika?	95
Pra-lóže „AMUN“ a válka na svátek Jom-Kippur	97
Pra-lóže „WHITE EAGLE“ a svržení perského šacha	101
Jak hodnověrní jsou Magaldi a jeho čtyři spoluautoři?	106
Vztah mezi pra-lóžemi a talmudismem	111
Čína v železném sevření pra-lóží	119
Pokusy o puč v Itálii	123
II. světová válka – válka čarodějů?	130
Pra-lóže za sovětským komunismem	137

Pra-lóže jako hrobaři sovětského komunismu	146
Tajemný dvojí atentát na Reagana a Wojtylu	150
Neprůhlednost a pružnost politiky pra-lóží	154
Plukovnícký puč a úvěrová krize v Řecku	159
(Ultra-)tajněstkaření (pra-)lóží	165
Jak se „hasí“ oheň benzínem	175
Pra-lóže za „sjednocením Evropy“	180
Vražda Kennedyho a „spiklenecká teorie“	187
Plíživé odbourávání „demokracie“	189
Pra-lóže a (tajná) symbolika	201
Pra-lóže a „globalizace“ (1)	209
Magaldiho spoluautor „Frater Rosenkreutz“ identifikován	219
Obrazová část	222

Úvodní slovo editora českého překladu

Je to ve skutečnosti stoletá záležitost, i když si jí prakticky nikdo nepovšiml: pět internacionálních těžkých vah nejvyššího řádu ze zednářstva, z pozadí podporovaných řadou dalších „nespokojených“ bratří, právě nyní vytažených na světlo tak, jak světu již více než 150 let skutečně vládnou.

Svá dech beroucí odhalení sami označují za „volání na poplach“, protože akutněji než kdy dříve hrozí světová diktatura a její zavedení druhým, mimořádně krvavým kolem lživé „války proti internacionálnímu terorismu“. Tedy to, co tito „kající se“ zednáři nejvyšší kategorie „*takto*“ nikdy nechtěli a svým odhalením nejtajnějších tajemství vůdčích špiček „Satanovy synagogy“ (k níž sami patří!) chtějí ještě v poslední minutě zabránit.

Proto nám odkrývají existenci – dnes – neméně než 36 internacionálně obsazených, ultratajných lóží, stojících vysoko nad 33. stupni Skotského obřadu nebo 96. stupni obřadů Memfis a Mizraim. A nechávají nás o nich (téměř) všechno vědět:

Kdy byly jednotlivé lóže založeny; kdo je založil a jak se nazývají; kdo k nim dříve patřil a kdo je dnes členem; jaké války, revoluce, puče a „teroristické útoky“ tyto superlóže a jak rozpoutaly; jak se nejdůležitější zdánlivě „demokraticky zvolení“ šéfové vlád a prezidenti států světa v posledních několika desetiletích skutečně dostali k moci; jaký veřejnosti skrytý boj zuří odedávna mezi dvěma protichůdnými frakcemi těchto superlóží; jak překerní se stala situace ve světě od té doby, kdy se tyto brutální a tak jako tak v prostředcích nijak vybíravé frakce v celém světě dostaly k pákám moci; jak ďábelsky zchytrale tato brutální frakce již celou polovinu století krok za krokem pracuje na vyprázdňení a odstranění tak zvané „moderní demokracie“; s jak nepředstavitelným opovrhováním lidmi tito „neoaristokratičtí“ zednáři nejvyšších stupňů shlížejí na „prostý lid“ – a ještě mnoho, mnoho dalšího! Kdo chce pochopit, co se ve skutečnosti odehrává ve velké politice, ten by tato odhalení v žádném případě neměl přejít nevsímavě.

Znamená předkládané odhalující dílo pěti nejvýše zasvěcených zednářů naprosté převrácení našeho obrazu světa? Ne, pokud jde o nás, věřící katolíky. Obsah této knihy ovšem kompletně změní dosavadní obraz světa všech těch, jimž se ve škole nebo na univerzitě dostalo pouze státem (= zednářsky) nařízené „výuky dějin“ a sami se poté „poučovali“ pouze z obvyklých (= zednářských) dezinformačních médií. „Podobně, jako se kanál táhne pod ulicemi města, prochází zednářstvo neviditelně světovými dějinami“ (Drumont, „Židovská Francie“).

O Magaldiho & Co. dekonspirujícím díle Johannes Rothkranz mj. píše:

„Pět autorů má přirozeně mimořádně závažný důvod tak nebývalým způsobem naráz odstranit zástěnu, která po půl druhého století absolutně spolehlivě kryla scénu *skutečného* světového dění před zvědavými pohledy i samotných bedlivých pozorovatelů.

Dříve, než zde zmíněný důvod uvedeme, musíme se zmínit o problému, s kterým se i těchto pět zednářů nejvyššího stupně neustále potýkalo. ... Ten spočívá v tom, že se vůbec neví, kde začít s vyprávěním skutečných dějin minulých sto padesáti let, jakmile se rozhodne odhalit je na vlas přesně dosud nic netušící veřejnosti. Bez ohledu na to, kde se začne, všude se rychle naráží na nezbytnost vysvětlit zatím neznámé pojmy nebo netušené události, čímž se ovšem náhle odbo-

čuje od vlastního téma a hrozí ztráta osnovy vyprávění, protože se bezmála nekonečné vedlejší nitky vzájemně proplétají a zauzlují, a poté se znovu rozbíhají do všech možných směrů...

Zkrátka a dobře, hojnost nových faktů, vzájemně složitě propojených, které se také mnohdy mezi sebou podmiňují a ovlivňují, rozhodně není prostým a přímým popisem. A tak jako v originálním díle, ani zde se přes veškerou vynaloženou snahu nejdůležitější věci a události nepodařilo podat podstatně přehlednějším způsobem, než jak to učinili odvážní odhalovatelé.“

Z řečeného vyplývá, že význam kompletního překladu knihy (nota bene i slíbených dalších čtyř svazků) by byl pro čtenáře spíše asi zavádějící, než objasňující.

A právě v tomto labyrintu „nových faktů“ je nám tím nejlepším a nejspolehlivějším průvodcem pravověrný německý katolík, magistr teologie Johannes Rothkranz, autor opravdu mnoha knih na dané téma, z nichž zde bezpodmínečně musí být zmíněno alespoň stěžejní dílo *Die Konzilserklärung über die Religionsfreiheit. Ein Dokument des II. Vatikanums und seine Folgen* (Koncilní deklarace o náboženské svobodě. Dokument II. vatikánského koncilu a jeho následky), Verlag Anton A. Schmid, Postfach 22, D-87467 Durach.

Důležitá předběžná poznámka

Moc protikřesťanského židozedenářstva již stojí těsně před dosažením svého zenitu. V současnosti má v ruce téměř všechno – to je kvintesence následujících, absolutně seriózních „odhalení“. Lze na to reagovat různě. Mnozí budou rezignovaně vzdychat: „*Nemůžeme tak jako tak nic dělat; všechno je ztracené.*“ To by však byla odpověď malé víry, nebo dokonce nevíry.

Antikrist a jeho tři a půlletá světovláda z „*milosti*“ Satana sice musí přijít; nicméně ne z toho důvodu, že Trojjediný Bůh by to sám od sebe takto chtěl, nýbrž jen proto, že proti svému Stvořiteli a Spasiteli z ďábelské pýchy a černého nevděku *rebelující lidstvo* to tak bezpodmínečně chce, čímž vyvolává Jeho spravedlivý hněv.

Moc protikřesťanských sil konce času je proto sice plně zasloužený Boží trest za staleté hnutí odpadu stále větší části křesťanstva od Bohočlověka Ježíše Krista a Jeho pravé Církve. Nicméně bez poznání a přijetí nekonečně velkého, Trojjediného Boha, se žádné stvoření nemůže ani pohnout nebo pojmout myšlenku. Bůh zůstává absolutním pánem světových dějin. A my, Jeho věřící děti, jsme schopni svou důvěřivou, nálehavou a ustavičnou prosbou *a obětí* ještě zabránit mnohému zlu, jež by se jinak muselo dostavit.

Co se nakonec podrobně s námi samými i s celým lidstvem stane, bude nepochybně přímý výsledek těch modliteb a obětí, které my buď přineseme, nebo opomeneme.

Ale ještě něco nekonečně důležitého může dělat *každý*, kdo čte tyto řádky bez ohledu na to, kde momentálně chce stát – osobně se obrátit. V tom mu nic na světě nemůže zabránit, pokud to jen upřímně a vážně chce. Nadpřirozená pomoc Boha (= milost) se nabízí *každému*. Zůstává jenom na něm, vděčně se jí chopit. Od toho jej nemůže odvrátit protikřesťanský islám, protikřesťanský talmudismus, protikřesťanské zedenářstvo, ba ani celé peklo. Zůstane-li pak vytrvalý, zajistí si tím přinejmenším svou osobní spásu na věčnosti.

Pět nejvýše zasvěcených „prozrazuje“

Něco takového ještě nikdy nebylo v téměř třísetleté historii moderního zednářstva! Pět nejvýše zasvěcených členů internacionální tajné organizace zednářstva se v naprostém utajení spojilo a po několikaletých přípravách naráz odhalilo opravdu obrovské množství věcí, které dokonce i těm nejlépe informovaným badatelům a expertům na zednářstvo zůstávaly zcela skryté – a vnějšmu světu naprosto neznámé od té doby, co vůbec jsou, tedy po více než 150 let; dodnes, to je do konce roku 2014, představují tajemství všech tajemství zednářstva.

Řeč je o těch vůbec nejvyšších a supertajných lóžích, usídlených vysoko nad všemi známými zednářskými organizacemi (tzv. „*obediencemi*“ resp. „*obřady*“), i nad všemi nejvyššími známými stupni, tedy nad 33. stupněm v *Starém a přijatém skotském obřadu* nebo nad 96. stupněm v *Mizraimském obřadu*. Lóže, které železnou rukou kontrolují nejen veškeré tzv. „*regulérní*“ světové zednářstvo, nýbrž také a především osudy všech států světa. Lóže, jejichž tajnému výkonu moci již od zhruba sto let nic a nikdo neunikne.

Ne, nejsou to *Bilderbergové*, není to *Skull and Bones*, není to *Council on Foreign Relations (CFR)*, a také ne *Trilaterale Kommission* nebo něco již dávno známého. Vždyť jejich jméno před tím ještě nikdo a nikdy neslyšel a/nebo neviděl napsané, ani jejich zvláštní označení „*pra-lóže*“, ani jejich konkrétní jména, mezi nimiž se nacházejí tak esotericky bizarní jako „*THREE EYES*“ nebo „*HATHOR PENTALPHA*“, či tak neskrývaně kabbalistické jako „*GHEDULLAH*“ nebo „*GEBURAH*“.

Senzace je perfektní. A šok je hluboký – v okruhu těchto tak náhle z podzemí na denní světlo vytažených samotných „*pra-lóží*“! Nyní celému světovému zednářstvu nezbyvá nic jiného, než dělat to, co vždy: sebe sama zapírat, a to všemi silami. Vždyť odhalující dílo dosud vyšlo pouze v italštině, a také jen jeho první z celkem pěti objemných svazků.

Zde se tedy přímo nabízejí dvě protiopatření. Za první: dech beroucí výbušné, ale pologramotné masy odpuzující objemné odhalující dílo pěti vzpurných zednářů nejvyššího stupně nikde v kontrolovaných médiích celého světa nezmiňovat, a už vůbec ne v samotné Itálii. Tato strategie je skutečně přísně dodržována. Za druhé: diskrétně zabránit, aby se čtyři plánované a ohlášené svazky už nikdy nedostaly na knižní trh. Ty lze jen s napětím očekávat.

Odhalení bez konce

Pět autorů má přirozeně mimořádně závažný důvod tak nebývalým způsobem naráz odstranit zástěnu, která po půl druhého století absolutně spolehlivě kryla scénu *skutečného* světového dění před zvědavými pohledy i samotných bedlivých pozorovatelů.

Dříve, než zde zmíněný důvod uvedeme, musíme se zmínit o problému, s nímž se i těchto pět zednářů nejvyššího stupně neustále potýkalo. Ten spočívá v tom, že se vůbec neví, kde začít s vyprávěním skutečných dějin minulých sto padesáti let, jakmile se rozhodli odhalit je na vlas přesně dosud nic netušící veřejnosti. Bez ohledu na to, kde se začne, všude se rychle naráží na nezbytnost vysvětlit zatím neznámé pojmy nebo netušené události, čímž se ovšem náhle odbočuje od vlastního téma a hrozí ztráta

osnovy vyprávění, protože se bezmála nekonečné vedlejší nitky vzájemně proplétají a zauzlují, a poté se znovu rozbíhají do všech možných směrů...

Zkrátka a dobře, hojnost nových faktů, vzájemně složitě propojených, které se také mnohdy mezi sebou podmiňují a ovlivňují, rozhodně není prostým a přímým popisem. A tak jako v originálním díle, ani zde se přes veškerou vynaloženou snahu nejdůležitější věci a události nepodařilo podat podstatně přehlednějším způsobem, než jak to učinili odvážní odhalovatelé.

Že jejich vyličení není tak přehledně utvářeno, jak by snad vzdor vynikající komplexnosti bylo možné, souvisí v první řadě s tím, že všech pět *je a zůstává* fanaticky přesvědčenými zednáři. Jako takoví by vlastně neměli mít vůbec žádný zájem na vyzrazení existence a struktury svých absolutně nejtajnějších „*pra-lóží*“. Činí to také jen tak říkajíc z donucení, protože jinak by se jejich vlastní tužba nemohla naplnit.

Tou je však varovat světovou veřejnost před aktuálními ničemnými plány a činnostmi (jak sami říkají!) jejich vlastních nejvýše zasvěcených lóžových bratří a sester! Nás všechny varovat před – v celém západním světě již znatelně probíhajícím! – odbouráváním „*demokracie*“ a jejím nahrazováním stále despotičtějším svévolným panstvím „*oligarchů*“ prostřednictvím celosvětové brutální a krvavé diktatury! Varovat nás před strašlivou světovou diktaturou onoho biblicky prorokovaného Antikrista – na kterého přirozeně žádný z nich nevěří! –, jehož blíženi se však současně vidí, obávají a v poslední minutě se mu snaží zabránit svými odhalenými jako *posledním prostředkem*, jako „*všeobecným poplachem*“ (str. 45)!

Co oněch pět ve své objemné knize více či méně stokrát říká, nebude zde stále znovu uváděno – „*k podrobnostem se dostaneme později...*“ Dále to již nebudeme opakovat, a laskavý čtenář je tímto vyzýván, uchovat si řečené v paměti a být stále znovu trpělivý, budou-li určité věci zmíněny jen okrajově, protože k jejich lepšímu pochopení nezbytné předpoklady již nemohou být znovu objasňovány.

Kniha odhalení v přehledu

Zjevně zednářské nakladatelství *Chiarelettere* se sídlem v Milánu vydalo odhalující dílo v listopadu 2014. Má titul *Massoni – Società a responsabilità illimitata. La scoperta delle Ur-Lodges*. V překladu to znamená: „*Zednáři – Společnost s neomezeným ručením. Odhalení pra-lóží*“. Oficiálním autorem je Ital Gioele Magaldi, s nímž spolupracovala novinářka Laura Maragnaniová. S Magaldim mnohokrát podrobně konferovala a jeho informace zapracovala do své úvodní kapitoly, v které již nejdůležitější odhalení volně předjímá, aby čtenáře co možná šetrně připravila na všechno nové a neslýchané, co jej v knize čeká.

Úvodní kapitole Maragnaniové „*Il Potere in grembiulino*“ – „*Moc v zástěře*“¹ (str. 17-50) předchází Magaldiho „*Premessa generale – Všeobecná předběžná poznámka*“ (str. 7-16). A od strany 51 začíná Magaldim na jeho odpovědnost sepsaná hlavní část celkem více než 650 stran silného svazku, rozděleného do stručného úvodu a devíti kapitol. Každou z nich uvádí řada kratších i delších textových pasáží z knih nebo statí,

---

¹ „*Grembiulino*“ je sice zdrobnělina, „*zástěrka*“, ale běžně, např. v němčině (i češtině) se mluví o zednářské „*zástěře*“.

kteří v následující kapitole budou ještě hrát svou roli.

Zvláštní závažnost zde má devátá a poslední kapitola (str. 491-586). Se svými 95 stranami není pouze nejdelší v knize; mnohem spíše představuje také – ve formě fiktivního rozhovoru nejvýše zasvěceného zednáře Magaldiho s dalšími nejvýše zasvěcenými lóžovými bratry –, kteří raději zůstávají v anonymitě. Celý dlouhý rozhovor ovšem spočívá na zcela reálných (dílem osobních, dílem telefonických) hovorech a na (zčásti elektronické) korespondenci, jež Magaldi od roku 2011 do počátku října 2014 se svými spolubojovníky vedl. A Magaldi důrazně ujišťuje (str. 45, resp. 491), že po jistém přepracování a úpravách nakonec všichni čtyři plně souhlasí s nyní předkládaným literárním zpracováním svých individuálních příspěvků k fiktivním rozhovorům, a také že jejich osobní postoje i dodané informace jsou v textu „perfektně“ reprodukovány.

Bez ohledu na to přebírá Magaldi sám odpovědnost za text celé knihy (str. 15).

V závěru je Magaldiho vysvětlení k použitým *přímým* pramenům (str. 587-589), upozornění na význam ústního předávání v zednářstvu (str. 591), dále velice rozsáhlá „Část-Bibliografie“ (str. 593-630), stručná „Část-Glosář“ s krátkým vysvětlením nejdůležitějších speciálních zednářských pojmů (str. 631-639), pouze ve výtahu jmenný rejstřík (str. 641-644), protože úplný je *online* k dostání ve vydavatelství *Chiarelettere*, rejstřík celkem 36 v knize zmíněných pra-lóží (str. 645-647), přehled obsahu dalších plánovaných svazků (str. 649-653), a úplně nakonec ještě „Poděkování“ (str. 655-656).

Převrácení našeho obrazu světa?

Ne, to v knize není, pokud jde o nás, věřící katolíky. Její obsah ovšem kompletně převrátí dosavadní obraz světa všech těch, jimž se ve škole nebo na univerzitě dostalo pouze státem (= zednářsky) nařízené „výuky dějin“, a sami se poté „poučovali“ jenom z obvyklých (= zednářských) dezinformačních médií.

Odhalující dílo v zásadě činí dvojí.

1) Za prvé jeho nejvýše zasvěcení autoři *potvrzují* krok za krokem *téměř* všechno, co se dosud ze starších zednářských pramenů již vědělo. Dále v textu neopomeneme žádnou vhodnou příležitost prokázat to z jedné z mála katolických knih o zednářstvu a jeho protikřesťanských pletichách, které v letech před zednářsky řízeným II. vatikánským koncilem byly ještě vůbec napsány. Řeč je o vynikajícím díle *Freemasonry and the Anti-Christian Movement (Zednářstvo a protikřesťanské hnutí)* od irského jezuitu E. Cahilla z roku 1930.

Autoři navíc potvrzují mnoho věcí, kde Cahill jako kritický historik a bdělý současník byl odkázán pouze na vlastní pozorování a závěry, protože k tomu neměl žádné přímé zednářské prameny.

Uvedeme si alespoň jeden příklad: zlověstnou státní vlajku bývalé Německé demokratické republiky (NDR). *Ano*, říká Magaldi, na vlajce se vedle jasně komunistických symbolů *přirozeně* skvěly také „*nestoudné symboly zednářské povahy. Vlajka sestávala z tzv. kompozice: kladivo (typicky komunistický nástroj spolu se srpem), nad nímž spočívalo kružítko a úhelník*“ ... (str. 84).

2) Za druhé pětice nejvýše zasvěcených řadu hypotéz tzv. „*literatury spiknutí*“ od-

mítá výslovně jako zcela falešné. Jejich vyjevení dosud neznámých skutečností prokazuje navíc další řadu hypotéz téže „*spiklenecké literatury*“ jako sice ne úplně chybné, avšak potřebné korektur. Vždyť se v dějinách světa zhruba od roku 1900 mnohé událo za kulisami zcela jinak, než se sami osvědčení znalci zednářstva domnívali. To se přirozeně týká i části toho, co autor těchto řádků dosud podle svého nejlepšího vědomí a svědomí na dané téma napsal a publikoval.

A přesto neuvěřitelná odhalení Magaldiho a jeho kolegů naše dosavadní představy o organizaci a působnosti lóží v žádném případě nepřevracují; řečené představy jsou pouze v některých bodech korigovány! Především se však mimořádně poučíme o detailech.

„Opravdoví a vlastní ‚titáni‘“

Jako takové a tedy „*skutečné a vlastní ‚titány‘ politicko-hospodářsko-finančního planetárního establishmentu*“ nám zde Magaldi představuje své čtyři lóžové bratry (str. 491) a nemůže dost vychválit jejich mimořádné mocenské postavení v pra-lóžích, tak jako tak již označovaných za „*mimořádně mocné*“.

Všichni náleží k jedné nebo několika těmto nanejvýš elitářským a dosud zcela neznámým pra-lóžím, které na rozdíl od regulérních Velkolóží a Velkých Orientů jsou vždy složeny *nadnárodně*, aby také mohly zcela nerušeně internacionálně, ba *globálně* operovat.

Sám Magaldi je z těchto „*titánů*“ pravděpodobně nejméně mocný a nejméně bohatý, a mimo to s odstupem i nejmladší, ale zato jistě nejčinnorodější a jistým způsobem nejsmělejší. Ke svému neštěstí roku 1971 narozen v rodině, již oddané zednářství a alchymii (!), nejspíše nikdy nepokřtěný, povoláním „*historik, politolog a filosof*“ (text na záložce knihy), byl již ve svých 34 letech držitelem 30. stupně skotského zednářstva a Mistrem Stolce římské lóže *Monte Sion*, náležející k Velkému Orientu Itálie. „*To je rekord*“, poznamenává Maragnaniová (str. 17), „*nejmladší Mistr Stolce celé Itálie*.“

Gustavo Raffi, mezitím již zemřelý bývalý Velmistř Velkého Orientu, jej dokonce vyvolil za svého „*korunního prince*“, než došlo k rozepři a poté k rozkolu; Magaldimu náhle začalo všechno vadit: neslavně proslulé obchodní zednářstvo („*ruka bratra myje ruku ostatních*“), „*deficit demokracie*“ ve Velkém Orientu, tam chybějící „*pluralismus*“ a scházející „*vnitřní svoboda*“. Po několika výstrahách a suspendování byl pak nakonec z Velkého Orientu vyhozen! Před „*profánním*“, tj. normálním státním soudem v Římě si sice vynutil – což je jedinečná událost! – své opětné přijetí, které mu však nadále zůstalo fyzicky zabráněné: jakmile chtěl vejít do lóže, bylo mu v tom Raffiho stoupenci násilně zamezeno. Poté roku 2010 založil jako „*disidentské*“ hnutí ve Velkém Orientu Itálie (*Grande Oriente d'Italia, GOI*) společně s dalšími nespokojenými zednáři vlastní „*Demokratický Velký Orient*“ (*Grande Oriente Democratico, GOD*) a stal se jeho Velmistrem. Na rozdíl od typicky zednářského tajnostkářství vystupoval Magaldiho *GOD* od počátku bez ostychu na internetu, tak např. hned v červenci 2010 se dvěma kritickými otevřenými dopisy „*bratru Silvio Berlusconi*“, a byl sice mnoha internetovými stránkami povšimnut, naproti tomu téměř všemi novinami Itálie nepřátelsky a zarputile ignorován (str. 17-19).

Teprve v onom roce 2010 byl Gioele Magaldi přijat také do nejstarší a proto „*nej-*

proslulejší“ pra-lóže světa „*THOMAS PAINE*“ (str. 22).

Postupně a vždy důkladněji si také představíme čtyři „*titány*“, kteří zatím zůstávají v anonymitě, nicméně „*v případě nouze*“, tedy kdyby ze zednářské strany měla být korektnost jejich odhalení zjevně a hlučně popírána (což se však dosud naprosto nestalo!), chtějí rovněž jmenovitě vystoupit. V knize mají pouze pseudonymy. Pro začátek se musíme spokojit s následujícím stručným popisem (str. 43 ad., resp. 491-501).

„*Frater Kronos*“ je s více než 80 lety nejstarší, a již po desetiletí hraje v politice USA sice diskrétní, ale směrodatnou roli za a nad právě daným prezidentem.

„*Frater Rosenkreutz*“ je v Alžírsku narozený Francouz s mimořádnými kontakty také na Německo; nesmírně zbohatl díky tak neblaze proslulému „*mechanismu otočných dveří*“ mezi politikou a hospodářstvím/vysokými financemi, mezitím již více než 70 let starý. V přípravách a vytváření EU hrál klíčovou roli a je v Evropě mocensko-politicky popisován za podobně vlivného, jako „*Frater Kronos*“ v USA, resp. v anglosaské oblasti.

„*Frater Amun*“ je příslušníkem vznešené muslimské vládnoucí dynastie na Blízkém Východě, z opatrnosti však neuvádí žádné bližší údaje, a už vůbec ne svůj věk.

„*Frater Tao*“ patří k nejvyšším funkcionářům Čínské lidové republiky, přestože pro svou přílišně „*svobodnou*“ orientaci je v Pekingu momentálně spíše odstaven od moci; kapitalistické „*otevření*“ Číny mu napomohlo k obrovskému, ale – jak ujišťuje – zcela „*legálně*“ nabytému bohatství.

A tato čtveřice resp. pětice „*titánů*“ nám až do detailů objasňuje, že světové zednářstvo bylo vždy rozštěpeno do dvou protikladných, vzájemně se svářících tendencí, rozštěpení, na které narážíme – a dokonce ještě silněji! – také ve světě zcela uzavřených pra-lóžích, rozpolcení, jež mimo veškeré vnější zdání bylo a je jednou z hlavních příčin většiny politických revolucí, převratů a válek 20., a tím spíše 21. století.

Znepřátelení „bratři“

Vlastně se už dávno vědělo, že v řadách světového zednářstva bez ohledu na jejich hrdě ukazované „*bratrství*“ rozhodně nepanuje vždy slunečná pohoda. I z toho mála, co se dá přes veškeré utajování lóží vypožorovat, lze bez nebezpečí omylu odvodit ještě mnohem více.

Již v roce 1880 vyjádřil katolický autor Claudio Janet přesvědčení, že sice existuje centrální řízení zednářstva, které však ne vždy a ne všude je respektováno. Jsou protichůdné směry různého druhu, jmenovitě osobní rivalita, rasová nebo národnostní zárlivost, odporující si finanční zájmy, a podobně:

„*Tyto vnitřní rozepře jsou často prostředkem, užívaným Boží prozřetelností ke zpomalení úspěšného postupu sil zhouby. ... Nicméně nelze také popřít, že tyto síly stále více směřují k vnitřní shodě. ... A toho dne, kdy jí dosáhnou, bude svět zralý pro Antikrista.*“²

Že Antikrist ani o 135 let později ještě nepřišel, má opravdu důvod v nejednotnosti

---

² Cit podle: E. Cahill S.J., *Freemasonry and the Anti-Christian Movement*, 2. doplněné a rozšířené vyd. Dublin 1930 (dotisk jako faksimile, identické s 5. vyd. 1959: Christian Book Club of America, Palmdale/Kalifornie, bez data), str. 173.

„Satanovy Synagogy“ (Zj 2,8; 3,9), a je i zřejmé, že Boží dobrota užívá tohoto prostředku, aby předem umožnila, co On sám předpověděl:

„A bude hlásáno toto evangelium o království po celém okrsku zemském na svědectví všem národům; a [teprve] tehda přijde konec“ (Mt 24,14).

Třebaže je žárlivost a rivalita v zednářských lóžích tak říkajíc na denním pořádku a pět nejvýše zasvěcených autorů také o tom přináší mnoho mimořádně zajímavých příkladů, takové sváry samy však jen sotva mohou na dlouho zdržet příchod falešného židovského mesiáše (J 5,43), „člověka hříchu“ (2 Te 2,3).

Co kniha přináší podstatně nového, je odhalení dvou striktně protichůdných ideologických tendencí v světovém zednářství! Autoři dokonce zdůrazňují, že tato roztržka se právě na té nejvyšší vůdčí úrovni, tedy v okruhu nejtajnějších pra-lóží, projevuje ještě mnohem silněji, než v „regulérním“ zednářství s jeho Velkolóžemi a Velkými Orienty. To je pochopitelné, protože podle týčž autorů to již není regulérní zednářství, nýbrž je ovládající a řídící pra-lóže, v jejichž lůně se zhruba sto let přijímají prakticky všechna velká rozhodnutí internacionální i nacionální politiky. A teprve až v momentě, kdy padne skutečné *rozhodnutí*, které má být také ihned reálně uváděno do praxe, narážejí na sebe protiklady stejně nevyhnutelně, jako neúprosně!

Chceme zde pro začátek stručně shrnout, co Magaldi a jeho spolubojovníci na mnoha místech své knihy líčí jako naprosto zásadní protiklad dvou vzájemně se potírajících frakcí pra-lóží, a zpočátku to učiníme vlastními slovy.

„Progresivní“ proti „reakčním“

Satanská dialektika „pokroku“, o níž jsme se před nějakým časem blíže vyjádřili ve vydání č. 29 časopisu „Pro Fide Catholica“, se překvapivě nezastavuje ani před samotnou satanskou proticírkví. Dokládá to pět nejvýše zasvěcených z *obou* protichůdných frakcí, kteří se ostatně – ještě překvapivěji! – znovu „dialekticky“ přou svým dobrovolným vylíčením toho, co je ideologicky dělí.

1) *První* je popisována jako „demokratická“, „svobodomyslná“, „lidumilná“, „progresivní“ a „radikální“. Aplikuje

a) nechvalně známé motto údajně francouzské, ve skutečnosti však zednářské revoluce, „volnost, rovnost, bratrství (nebo smrt)“³ na všechny lidi světa. Chce

b) „skutečnou – ovšem vždy lóžemi železně kontrolovanou – lidovládu“. Chce

c) i jinak co možná největší „volnost“ pro všechny a od všeho, zvláště od Božích přikázání, která rovněž odmítá, a popírá samotnou existenci osobního Boha. Hlásí se

d) nepokrytě k jí samou vymyšleným „všeobecným lidským právům“. Dále chce

e) pokud možno největší materiální blahobyť. Proto rozhořčeně bojuje

f) proti tzv. hospodářskému liberalismu = neomezenému kapitalismu, sloužícímu k rapidnímu přerozdělení všeho materiálního bohatství zdola nahoru. Z toho důvodu hájí

g) národohospodářské receptury Johna Maynarda Keynesa a jeho následovníků.

---

³ Je zajímavé, že tato zcela původní a integrální součást je raději vypuštěna také u Magaldiho a jeho společníků (srv. str. 496 ad. a 638)...!

2) *Druhá* frakce je v knize líčena jako „antidemokratická“, „oligarchistická“, „elitářská“, „technokratická“, „neoaristokratická“, „svobodě nepřátelská“, „konzervativní“ a nebo dokonce „reakcionářská“. Nevztahuje totiž

- a) v žádném případě heslo „volnost, rovnost, bratrství“ na souhrn všech lidí ve světě, nýbrž pouze na nepočtenou, oduševnělou, alchymisticko-„spirituální“ elitu, k níž její členové počítají především sami sebe. Chce
- b) vždy lóžemi tvrdě kontrolovanou zdánlivou „lidovládu“. A tu jen na tak dlouho, než může být zcela odstraněna. Chce
- c) v tom ostatním sice také co možná největší „volnost“ pro všechny a od všeho, obzvláště od Božích přikázání, která rovněž zásadně odmítá a popírá existenci samotného osobního Boha, je však z *taktických důvodů* stále znovu připravena k dočasným „krokům návratu“ („zpět“ ke křesťanskému náboženství a morálce), jestliže se to zdá být potřebné k zachování oligarchistické, neoaristokratické násilné vlády až k brutální diktatuře. Opovrhuje
- d) z hloubi duše jejími „pokrokovými“ lóžovými bratry vymyšlenými a proklamovanými „všeobecnými lidskými právy“, protože na široké masy lidí shlíží jako na intelektuálně a „spirituelně“ méněcenné, ba až „polozvířecí bytosti“ (sic! – str. 496), jimž nepřísluší naprosto žádná práva. Z toho důvodu nechce
- e) vůbec žádný materiální blahobyt pro všechny, protože v nejvyšší míře „spirituálně“, „alchymisticky“ (tj. čerpáním peněz z ničeho!) produkovaný mamon náleží rovněž pouze jejím vlastním členům jako „spirituální“ elitě světa. Proto zarputile potírá
- f) tzv. keynesiánství = „humánní“ kapitalismus, který ustavičnému přerozdělování bohatství sice nebrání, nicméně poněkud jej brzdí a tlumí. Naopak zastává
- g) národohospodářské receptury tzv. „hospodářsko-liberální“ školy Ludwiga von Misesa, Friedricha Hayeka, Milтона Friedmana i jejích dalších stoupenců.

Ano, *takto* by si *to* asi nikdo nepředstavoval! Nicméně autoři nás o tom přesvědčují množstvím nesporných faktů, které nám předkládají. Vedou nás tak říkajíc rychlou exkurzí – ještě daleko přesnější má být ve čtyřech slibovaných dalších svazcích – zmatenými dějinami posledních sto let a odhalují našemu užaslému pohledu početné epizody neustále sem a tam se převažujícího boje mezi oběma frakcemi pra-lóží o mocensko-politickou vládu nad světem. Boj, který již nešťastné lidstvo nicméně *dialektickým* způsobem (dva kroky kupředu, jeden zpátky) nemilosrdně přiblížil k „*Jednomu světu*“ falešného mesiáše, Antikrista. Neodvratně, protože radikálně proticírkevní a protikřesťanské jsou **stejnou měrou obě frakce**, a to tím spíše, že právě „neokonzervativní“ to někdy změnou postoje umí skrývat ještě lépe, než „progresivní“...

Co jsou „pra-lóže“?

Nyní je čas představit si tyto nejtajnější ze všech lóží poněkud blíže. Převážně se rekrutují z vysokých stupňů „regulérního“ zednářství, neodmítají však v odůvodněných případech přijímat a zasvěcovat (což je jedno a totéž) i takové lidi, kteří před tím zednáři vůbec nebyli! V novější době to jsou hlavně noví šéfové vlád, státní prezidenti a členové kabinetů, čímž se již také vysvětluje, jak se lze stát nejvýše zasvěceným zed-

nářem, aniž by bylo vůbec třeba účastnit se „*regulérních*“ lóžových zasedání. S příklady toho se níže ještě dostatečně seznámíme.

„Pra-lóže“ jsou uspořádány přesně tak, jako pod nimi stojící „*regulérní*“ lóže; mají vlastní „*templey*“ a pořádají v nich své esoterické, luciferské rituály a seance, vedené obdobnými „*hodnostáři*“, jako v celém ostatním zednářstvu. „*V systému nadnárodních lóží,*“ vysvětluje Magaldi (str. 461 pozn. 10),

„*existují tradiční lóžoví úředníci, stojící s tzv. „třemi světly“ v čele vnitřní hierarchie: Mistr Stolce, První Dozorce a Druhý Dozorce, k nimž jsou přiřazeni ostatní hodnostáři a úředníci jako Řečník, Pokladník, Obřadník, Strašný Expert atd.*“

Jsou však – na rozdíl od Velkolóže a Velkého Orientu – organizovány nadnárodně místo pouze národně. Zatím co tedy ve Velkém Orientu Francie a ve Velkolóži Francie jsou jen Francouzi, ve Spojené Velkolóži Německa pouze Němci a ve Spojené Velkolóži Anglie sedí Angličané, sdružuje pra-lóže ve svém lůně členy ze všech zemí Páně a příkladně tak již předjímá vytoužený „*Jeden svět*“.

Odkud pochází pozoruhodné jméno, které Magaldi vůbec nepřekládá do italštiny, nýbrž je ponechává jako německo-anglickou mixturu „*Pra-lóže*“ („*Ur-Lodges*“)? Je to skutečně německá předpona „*Ur-*“ ve smyslu „*stará, původní, prvotní, čistá, pravá*“, říká Magaldi, zvláště když více dřívějších pra-lóží vzniklo – v Německu! Současně, vysvětluje Magaldi dále, se to vztahuje i na mezopotámské město Ur, pocházející od Abraháma, „*otce všech tří monoteistických světových náboženství (židovství, křesťanství a islámu)*“... (str. 105). Jak vidno, náš člověk tím stručně a jasně potvrzuje zednářský původ i této troufalé bajky. Abrahám, jak dobře známo, je ve skutečnosti prarodcem pouze a jedině pravé Církve nejprve Starého, potom Nového zákona.

Pra-lóže, poučuje nás Magaldi, je vždy „*suverénní, autokefální, autonomní, nadnárodní a kosmopolitní*“ (str. 639). To je hodně cizích slov, která potřebují objasnit.

Suverénní znamená: pra-lóže je zcela nezávislá, nestojí pod žádnou cizí mocí. To ji odlišuje od obyčejných lóží, které jsou pod vládou Velkolóže nebo Velkého Orientu... A také se liší od Velkolóže nebo Velkého Orientu tím, že tyto korporace jsou sice teoreticky také suverénní, v praxi je však ovládají pra-lóže.

Autokefální značí: každá pra-lóže si samostatně dává svou vlastní hlavu, tedy svého „*Mistra Stolce*“.

Autonomní je vlastně totéž, co suverénní; tím se rozumí, že každá pra-lóže rozhoduje o sobě sama, dává si své vlastní zákony.

Kosmopolitní se obvykle překládá jako „*světoobčanská*“ a chce se tím říci: „*v celém světě doma*“, příp. „*všude ve světě stejně doma*“.

A to pra-lóže skutečně jsou. I když to v celé knize nikde není výslovně řečeno, musíme mít za to, že zasedání jedné pra-lóže nikdy neshromáždí všechny své členy, protože se to prakticky nedá uskutečnit. Explicitně se však v knize říká, že přinejmenším větší pra-lóže utvářejí na různých kontinentech a pak poznovu v jednotlivých zemích vlastní odnože, tzv. „*skupiny*“, které se tam potom scházejí na zasedáních, podobně organizovaných, jako zasedání celé pra-lóže.

Ano, přinejmenším v pra-lóžích s velkým počtem členů existují dokonce „*skupiny*“ s příslušnými sezeními v „*provinciích*“ i na „*komunální městské*“ úrovni, které se však jistě týkají jen nejvýznamnějších velkoměst. Takové skupiny nemají vlastního „*Mistra Stolce*“, nýbrž jsou řízeny tzv. „*Prvním Dozorcem*“, který však nesmí být zaměňován s nad ním stojícími „*Prvním*“ a „*Druhým Dozorcem*“ celé pra-lóže (str. 461 pozn. 10).

Kdo řídí „pra-lóže“?

Je-li však každá jednotlivá pra-lóže „kosmopolitní“ a současně „suverénní“, kde potom zůstává nejvyšší ústřední vedení zednářstva?

Inu, tedy v *takové* podobě skutečně asi není! Existuje však na jiný způsob, jak ještě dále uvidíme... Vždyť pra-lóže „především na metapolitické [tj. základní ideologické] úrovni inklinují k navazování spojení a alianci s podobně orientovanými (neoaristokratickými, reakčními, konzervativními, umírněnými, demokraticko-liberálními, atd.)“ (str. 639). A nad těmito aliancemi a svazky, které vzájemně „dialekticky“ zápolí, jak to říká sám Magaldi (str. 8), stojí přirozeně nejvýše zasvěcení pseudomesianisté v čele s nezměřitelně finančně mocnou rodinou Rothschildů!

Těm ovšem rozhodně není tak snadné dirigovat pra-lóže – a tím celé světové zednářstvo – jak se dosud všeobecně věřilo. To je jedna z velkých novinek, které nám odhalující kniha přináší. Rothschildové vždy měli (a dosud mají) velké starosti s udržováním celkového kurzu k jimi tak vytouženému pseudomesiánskému „Jednomu světu“ vzhledem k „mužstvu“, které si ustavičně leží ve vlasech, protože jedni chtějí bezpodmínečně kormidlovat vlevo, a naproti tomu druzí vpravo.

Pět autorů knihy mělo sice přístup k mnoha vysoce tajným archivům svých pra-lóží, ne však již k ultratajným archivům naprosto nejvyššího finančního okruhu.... Ohledně toho nás tedy nechávají, jak se říká, „ve štychu“...

Tím ostatně stojíme před následující otázkou – odkud vlastně mělo pět zrádců své obrovské znalosti o skrytém světě pra-lóží?

Archivy „pra-lóží“

V posledních letech byl knižní trh zaplaven (dost často pouze rádobou) odhalujícími autory všech možných titulů druhu „tajná akta (X,Y,Z, atd.)“, aniž by tam byla použita skutečná akta. Tím je samotný pojem „tajná akta“ zcela znehodnocen.

Přesto přirozeně existují skutečná tajná akta a pravé tajné archivy. Ale právě proto, že jsou pravé, zůstávají nám obyčejným smrtelníkům rigorózně uzavřené. Našich pět nejvýše zasvěcených mohlo prohlížet a hodnotit archivní dokumenty supertajných pra-lóží jen proto, že jich všech pět k takovým pra-lóžím náleží!

Gioele Magaldi, který má v okruhu pra-lóží jméno zasvěcence „Frater Jahoel“ (str. 491), je členem „demokraticko-progresivní“ pra-lóže „THOMAS PAINE“.

„Frater Kronos“ v knize na otázku, ke které lóži náleží, pouze odpovídá, že to by věděli jeho partneři v rozhovoru, protože on sám založil hned několik pra-lóží. Prozrazuje však také ještě některé jiné příznačné podrobnosti, totiž:

- 1) „Jsem starý přes osmdesát a méně než devadesát let“ (str. 495);
- 2) „Nejsem bratrem [Henry] Kissingera, přestože jsem si zvolil zasvěcovací pseudonym, začínající písmenem ‚K‘ ...“ (str. 495);
- 3) „... nemám židovské kořeny, i když jsou mi občas připisovány“ (str. 495);
- 4) „Mým zevním náboženstvím je katolické...“ (str. 495);
- 5) „Vždy jsem preferoval Spojené státy, byť i mnozí nevědí, o jaké vztahy a zájmy jsem tam vždy pečoval“ (str. 494);
- 6) „... stál jsem na vrcholu celosvětového výkonu moci, a to jak oficiálně, tak ofi-

ciózně“ (str. 494),

když tedy všechno prozrazuje tím, že na mnoha dalších místech knihy svůj po desetiletí trvajícím a dokonce i nyní ještě existující silný vliv na prezidenty USA buď výslovně zdůrazňuje, nebo se tak ukazuje sám, je nevyhnutelný úsudek, že se zde nejedná o nikoho menšího, než o Zbigniewa Brzezinského!

Pro své polské jméno byl totiž vícekrát mylně označen za „Žida“,⁴ protože mnoho Židů v celém světě nosí polská nebo polsky znějící jména; je však původem katolický Polák... Také se narodil 1928; měl tedy v čase napsání knihy 86 roků. Byl po nějakou dobu oficiálním poradcem prezidenta, většinu času však oficiálně jako „šedá eminence“ všech možných prezidentů USA. „Není bratrem Kissingera“, nicméně přesně tímto naprosto nepotřebným dementi naráží na to, že on sám (tj. „Zbigniew Brzezinski“) je v knize, kde se tak často vyskytuje, na jednom místě (str. 366) označen za Kissingerovo „alter ego“ (= „druhé já“). A jeho prakticky neznámé kontakty na Anglii by se mohly vztahovat na – přesně jako i Kissingerovu! – roli intimního důvěrníka londýnských Rothschildů.⁵

Především je však v celé knize *jediný* protagonista nejvyššího zednářstva, který se průběhem doby rozhodujícím způsobem podílel na založení „několika“, totiž hned *tří* pra-lóží, k nimž pak přirozeně také náležel. Jsou to „THREE EYES“ (str. 32), „LUX AD ORIENTEM“ (str. 85) a „MAAT“ (str. 381). O posledně uvedené se dokonce na jiném místě knihy podrobně říká, že ji založil „Frater Kronos“ a je tam členem (str. 44), a pak znovu, že vznikla z „inspirace zednářů Zbigniewa Brzezinského a Teda Kennedyho“ (str. 381)! Obě první, také odpovídající Brzezinského postojům, jsou „oligarchické“, ta třetí je ovšem „ekumenická“ pra-lóže, založená schválně proto, aby mezi oběma nepřátelskými frakcemi přesto zajistila alespoň minimální spolupráci. ... Společně mají alespoň dva největší cíle – zničení katolické Církve a instalování „Jednoho světa“...

Abychom – snad! – odhalili identitu „Fratera Rosenkreutze“, bylo by asi třeba být Francouzem. To nás však také nezbytně nemusí zajímat, protože příznává, jakých pra-lóží je členem. Je jich hned pět, což zdůrazňuje mimořádně významné postavení tohoto vysokostupňového zednáře: „DER RING“, „VALHALLA“, „PARSIFAL“, „JOSEPH DE MAISTRE“ a „EDMUND BURKE“ (str. 492). Jde vesměs o „antidemokratické“, „reakcionářské“, „neoaristokratické“, „oligarchické“ atd. pra-lóže. Mezitím se tohoto po celá desetiletí protagonisty zednářského „sjednocení Evropy“ zmocnilo něco jako lítostivý pocit viny; požádal proto nedávno o přijetí do „progresivní“, „demokratické“ atd. pra-lóže „MONTESQUIEU“, a také tam – říká v říjnu 2014 – vstoupil (str. 512).

„Frater Amun“ se kvůli jednoduchosti pojmenoval podle pra-lóže „AMUN“, která je v zásadě „oligarchická“, ale jejíž postoj nesdílí. Kromě toho mu nedávno bylo nabídnuto členství i v „progresivní“ pra-lóži „IBN ARABI“, tedy nabídka, kterou jako podle

⁴ Např. in: Epiphanius, *Maçonnerie et sectes secrètes: Le côté caché de l'histoire*, nové, podle aktuálního stavu upravené vyd. Charenton 2005, str. 194. kde je Brzezinski (sic!) ukázán jako ve Varšavě narozený „professeur juif“. Pozn. překl. – je vysoce pravděpodobné, že Brzezinski svůj židovský původ záměrně popírá. Svědčí o tom mimo jiné skutečnost, že byl podle tvrzení mnoha fundovaných autorů, kteří se zabývají židovskou otázkou, členem židovského zednářského řádu B'nai B'rith.

⁵ Mezitím již nežijící zasloužilý americký badatel ohledně sil za tzv. „Novým světovým řádem“, Eustace Mullins, se Kissingerovi vysmívá jako pouhému „Rothschildovu nosiči kufrů“, což je asi dost podceňující.

vlastního hodnocení „*umírněně liberální*“ zednář (str. 499) asi jen sotva odmítne.

„*Frater Tao*“ je, tak jako Magaldi, členem „*THOMAS PAINE*“ a dokonce jejím národním „*Prvním Dozorcem*“ (= skupinovým vedoucím) v Číně (str. 500).

Tedy tím, že pět zčásti zneprátelených bratrů (vždyť „*Frater Kronos*“/Brzezinski se jako dříve hlásí k „*neoaristokratické*“ a „*oligarchické*“ frakci a absolutně toho nelituje!) náleželo v čase sepsání knihy k celkem *devíti* různým pra-lóžím, měli v zásadě přístup k jejich nejtajnějším dokumentům, v nichž samozřejmě také všech celkem 36 dodnes existujících pra-lóží zanechalo masivní stopy... Zvláštní význam má archiv nejstarší pra-lóže, „*THOMAS PAINE*“, který byl Magaldimu od roku 2010 otevřený a po čtyři léta jej také prohledával (str. 23).

Především se však tato pětice po desetiletí sama aktivně podílela na všech intrikách a machinacích, často ve vůdčím postavení! Při tom se také o mnoha věcech dozvěděla ústně od jiných „*bratrů*“. Magaldi ovšem v závěru knihy ujišťuje, že ústní sdělení měla pro předkládaný svazek i práci na již rozpracovaných následných svazcích pouze roli „*potvrzující*“ písemné prameny (str. 591).

Dále bylo několik dalších „*progresivních*“ pra-lóží jako „*JOANNES*“ a „*MONTES-QUIE*“ přátelsky naladěno a dalo Magaldimu k dispozici rovněž své archivy (str. 7).

Magaldi také neopomíná příležitostně zdůraznit, že za ním a jeho třemi nejpozději nyní „*demokraticky*“ smýšlejícími „*bratry*“ stojí ještě celá řada dalších „*bratrů*“, kteří jim byli nápomocni v přípravě a probádání jak oficiálních archivů pra-lóží, tak i jistých soukromě zaměřených archivů. Dokonce i z kruhů „*reakcionářských*“ pra-lóží jim přispěli zřejmě sice ne oficiálními, zato však jistě svými vlastními soukromými archivy.⁶ Týká se to jmenovitě pra-lóží „*EDMUND BURKE*“, „*COMPASS STAR-ROSE*“, „*LEVIATHAN*“, „*THREE EYES*“, „*HATHOR PENTALPHA*“ (str. 7-8) a „*WHITE EAGLE*“ (str. 23).

O „*THREE EYES*“, dlouhou dobu nejmocnější pra-lóží světa, zaujímající i dnes vynikající postavení, Magaldi dokonce tvrdí, že „*několik jejích zkroušených nebo sebekritických členů*“ mu dovolilo „*důkladně prostudovat*“ oficiální archiv lóže (str. 222).

A konečně mohlo být také použito příslušných podkladů ze „*sekretariátů některých vynikajících, obyčejných lóží*“ (str. 587).

„*Pak nám srovnávací kontrola umožnila rekonstruovat určité události s větší filologickou a hermeneutickou přesností,*“ pochvaloval si Magaldi v rozmluvě s Laurou Magagnaniovou (str. 23). Jemu i jeho spolupracovníkům ovšem dosud bylo zcela nemožné kompletně prozkoumat množství mezitím mnohokrát okopírovaných a do bezpečí odklizených dokumentárních podkladů. Nicméně i tak „*je bohatý materiál, zůstávající k prostudování, a ještě k vydání zjištěná odhalení jsou nekonečná*“ (str. 24)!

Přehled 36 „pra-lóží“

Mnohé různé pra-lóže jsou u Magaldiho řazeny abecedně jen vzadu v rejstříku, nejsou však představeny systematicky; je tedy třeba bližší informace pro každou jednotlivou pra-lóží – často velmi stručně – vysbírat z celé knihy, kde jsou roztroušeny.

---

⁶ Co jim však přesně dodali, zda vlastní, nebo oficiálně uložené podklady, je v knize ponecháno otevřeně záměrně nejasnou formulací!

Pokud je to možné, třídíme je podle data jejich založení; to však přesně u poloviny všech pra-lóží vůbec není uvedeno.

Každá jednotlivá pra-lóže sice má tak říkajíc geografické ústředí a příslušný geografický „obvod rekrutování“, z nějž vždy pochází *relativně nebo absolutně větší část* jejích členů (srv. str. 404) a který také uvádíme, pokud je v knize jmenován. Nesmí se však nikdy zapomínat, že každá pra-lóže bez ohledu na to přísně dbá na zásadu nadnárodnosti, a proto ve svém (satanském) „templu“ shromažďuje členy doslova z celého světa.

1) „*THOMAS PAINE*“, „*demokratická/progresivní*“, založená 1849-1852 ve Spojených státech, 1864-1868 obnovena a rozšířena (str. 100), nazvaná po stejnojmenném a již dávno zapomenutém anglickém spisovateli a novináři (* 1737 v Thetfordu, † 1809 v New Yorku), vášnivými stoupenci „*francouzské*“ revoluce. Herderův Konverzační lexikon⁷ k těmto (i dalším) informacím o Painem závěrem dodává: „*Od roku 1802 poznovu v Americe; zchátral bez respektu pro svůj necírkevní radikalismus a alkoholismus*“. Že tento „*necírkevně radikální*“ opilec byl zednářem (str. 4), to nám Lexikon naproti tomu již neprozrazuje. Členové této pra-lóže pocházejí hlavně z angloamerického a francouzského světa (str. 150); patří k ní však například také Ital Magaldi a Číňan „*Frater Tao*“!

2) „*PARSIFAL*“, „*konzervativní/reakcionářská/oligarchická*“, založená v roce 1862 v Německu (str. 105).

3) „*MONTESQUIEU*“, „*demokratická/progresivní*“, ba dokonce „*krajně bojovná*“ (str. 30), založená 1870 nejspíše ve Francii (str. 100) a zjevně pojmenovaná po „*progresivním zednáři*“ (str. 4) tohoto jména (1689-1755), jednom z nejdůležitějších průkopníků „*francouzské*“ revoluce. Jsou v ní především francouzsky mluvící členové z celého světa (str. 150).

4) „*VALHALLA*“, „*konzervativní/reakcionářská/oligarchická*“, založená 1871 v Německu (str. 105).

5) „*DER RING*“, „*konzervativní/reakcionářská/oligarchická*“, založená v roce 1881 v Německu (str. 105).

6) „*EDMUND BURKE*“, „*konzervativní/reakcionářská/oligarchická*“, v roce 1888 v Anglii založená jako zcela záměrná protireakce na silně se šířící pra-lóži „*THOMAS PAINE*“ z podnětu „*neoaristokratického zednáře*“ (str. 383) a Rothschildova lídra Cecila Rhodese, programově nazvaná po „*kontrarevolučním a antidemokratickém zednáři*“ téhož jména (str. 383). Naproti tomu katolický Herderův Lexikon⁸ vychvaluje „*anglického státníka a spisovatele*“ Edmunda Burkeho (* 1728 v Dublinu, † 1797 v Beaconsfieldu) jako „*politického vychovatele svého národa, který vedl cestou klidného pokroku*“, a zdůrazňuje, že dal „*podnět k zrušení obchodně-politického útisku a trestních zákonů proti katolíkům v Irsku*“, a na druhé straně „*náruživě útočil na francouzskou revoluci*“! Ano, až tak rozdílná může být tvář protikřesťanského zednářstva podle okolností, času a místa, jak se projevuje právě sledovanou taktikou. Že byl tento muž vysoce postavený zednář, to Lexikon ani tentokrát *nezmiňuje* ... doufejme, že jen z neznalosti.

⁷ Herders Konversations-Lexikon, třetí vydání Freiburg/Breisgau 1902 ad., heslo „*Paine, Thomas*“.

⁸ Tamtéž, heslo „*Burke, 1) Edmund*“.

7) „ARJUNA-PHOENIX“, „demokratická/progresivní“, založená 1904 v Indii proslulým bojovníkem za svobodu Móhandásem Karamčandem Gándhím, který byl již roku 1894 zasvěcen v pra-lóži „THOMAS PAINE“. Její členové pocházejí převážně z Indie, Afriky a „západního světa“ (str. 78).

8) „LEVIATHAN“, z počátku „ekumenická“, později však „konzervativní/reakcionářská/oligarchická“, r. 1910 společně založená a 1918 obnovena (str. 189) zasvěcenci vzájemně ideologicky tak protikladných pra-lóží „THOMAS PAINE“ a „EDMUND BURKE“ jako kompromisní a smířovací pra-lóže, pojmenovaná po starozákonní mořské obludě, k níž anglický filosof Thomas Hobbes přirovnával moderní stát (str. 381 ad.). Má členstvo převážně z „angloamerického“ světa (str. 189).

9) „JOSEPH DE MAISTRE“ „konzervativní/reakcionářská/oligarchická“, založená počátkem roku 1917 ve Švýcarsku nikým menším, než Vladimírem Iljičem Leninem a různými vysokými zednáři z německého a euroatlantického světa, přičemž němečtí zakládající členové tam přišli převážně z již existující pra-lóže „DER RING“. V roce 1921 byla Leninem jaksí na okraji 10. kongresu KS SSSR nově založena. Joseph de Maistre (1754-1821) byl „reakcionářský zednář“ a v letech 1803-1817 vyslanec Savojska u cara Alexandra I. (str. 170 ad.). Magaldi a spol. ovšem nezmiňují, že se De Maistre již u příležitosti „francouzské“ revoluce odvrátil od lóže a konvertoval na katolickou víru. Pra-lóže operovala a operuje stále ještě převážně v Evropě, Rusku a v (dávno již jen bývalých) francouzských koloniích (str. 165).

10) „PAN-EUROPA“, „ponejvíce“ (str. 371) „konzervativní/reakční/oligarchická“, roku 1947 založená zednářem lóže „Humanitas“ Vídeňského Orientu, Richardem Coudenhove-Kalergim a několika dalšími lóžovými bratry, nazvaná podle jeho pověstné knihy téhož titulu z roku 1923; „dodnes velice aktivní a nanejvýš mocná za politicko-hospodářskými kulisami Evropy“ (str. 130 pozn. 4).

11) „CARROLL OF CARROLLTON“, „demokratická/progresivní“, založená 1964 zjevně v USA na počest katolického nezednáře JFK [Johna Fitzgeralda Kennedyho], pojmenovaná po „proslulé katolicko-zednářské rodině, která hrála hlavní roli v americké revoluci z konce 18. století“ (str. 189 pozn. 28). „Katoličtí zednáři“ je ovšem sám o sobě protimluv. Jde buď o špatné (= automaticky exkomunikované a trvale v smrtelném hříchu žijící) nebo zcela odpadlé a jen navenek víru předstírající katolíky.

12) „LUX AD ORIENTEM“, blíže nekvalifikovaná, 1967 na Kolumbijské univerzitě v New Yorku založená Zbigniewem Brzezinskim, který také úřadoval jako její první Mistr Stolce, se speciálním cílem jednak „vytvořit ‚osvícené‘ mosty mezi západními demokraciemi a východní Evropou“, jednak za železnou oponou podporovat „případná povstání, převraty nebo jiné protisovětské akce“. Proto také zvláštní latinské jméno, značící v překladu „Světlo na Východ“ (str. 96 ad.).

13) „THREE ARCHITECTS/THREE EYES“, „konzervativní/reakční/oligarchická“, roku 1967 oficiálně, poté 1968 také oficiálně založená Davidem Rockefellerem, Henry Kissingerem a Zbigniewem Brzezinskim pod oběma jmény (str. 32) jako po několik desetiletí nesporně nejmocnější a po celém světě tón udávající ze všech pra-lóží. Záhy po založení se prosadil název „THREE EYES“ jako

obecně užívaný (str. 99). Je možná i nejpočetnější ze všech; podle Laury Maragniové by přehled jejích členů zaplnil „*celý telefonní seznam*“ (str. 34). Typický novinářské přehánění se však rozhodně nesmí brát doslovně. Anglický název pra-lóže v překladu znamená „*Tři Architekti*“, resp. „*Tři Oči*“.

14) „*AMUN*“, „*konzervativníreakčníoligarchická*“, založená 1972 v Jordánsku z obou již stávajících pra-lóží „*JOSEPH DE MAISTRE*“ a „*THREE EYES*“; její členové pocházejí hlavně ze Severní Afriky a Blízkého Východu (str. 356).

15) „*WHITE EAGLE*“, „*konzervativníreakčníoligarchická*“, založená v provincii 1978 členy „*THREE EYES*“, nespokojenými a na její příliš velkou moc rozlobenými vlivnými zednáři v jinak rovněž „*konzervativněreakčněoligarchických*“ pra-lóžích „*GEBURAH*“ a „*EDMUND BURKE*“ se záměrem přistříhnout křídla aroganci pra-lóže „*THREE EYES*“ (str. 368 ad. a častěji!). Anglické jméno znamená „*Bílý Orel*“.

16) „*TAO LODGE*“, „*konzervativníreakčníoligarchická*“, v roce 1989 oficiálně a 1990 oficiálně založená nejstaršími, již 1973 zasvěcenými čínskými členy „*THREE EYES*“. Pra-lóže „*TAO*“ má přednostně čínské i dálnévýchodní členy a je v těsném spojení s „*THREE EYES*“, z níž přece vyšla (str. 416, resp. 461). Je nazvána po tradičním čínském (bludném) esoterickém učení „*Tao*“.

17) „*HATHOR PENTALPHA*“, „*konzervativníreakčníoligarchická*“, v roce 1997 oficiálně, avšak teprve v létě 2000 oficiálně založená klikou kolem George H. Bushe jr. s cílem udělat z něj prezidenta USA a současně nastartovat dodnes probíhající „*válku proti mezinárodnímu terorismu*“. Je obávaná a potíraná dokonce i „*Fraterem Kronosem*“ (= Zbigniewem Brzezinskim) jako „*nejkrvežíznivější*“ a nejnebezpečnější ze všech pra-lóží. Má hodně členstva také na Blízkém východě (str. 529 a častěji). Je pojmenována po staroegyptské bohyni Hathor, která pod známějším jménem Isis odedávna v zednářstvu hrála velkou symbolickou roli stejně, jako všudypřítomný lóžový symbol pěticípé hvězdy, který není jenom pentagramem, ale nazývá se také pentalpha, protože je možné jej ukázat složený z pěti (velkých) písmen alfa (alpha) řecké abecedy.

18) „*MAAT*“, „*ekumenická*“, v roce 2004 jako opětně kompromisní a smířící lóže, aby „*heretické*“, ale za mimořádně mocnou považovanou pra-lóží „*HATHOR PENTALPHA*“ bránila v úspěchu. Byla společně založena neoaristokraticky a antidemokraticky smýšlejícím Zbigniewem Brzezinskim i demokraticky-progresivně laděným, ale již 2009 zemřelým Tedem Kennedym (str. 543). Jméno není vysvětleno.

K zbývajícím 18 pra-lóžím nám chybí datum založení; snad je Magaldi a jeho přátelé ještě nedokázali vypátrat v opravdových „*horách*“ historických podkladů – vždyť s jejich prohledáváním teprve začali. Proto od teď pokračujeme abecedně, ale číslování zůstává bez přerušení.

19) „*ATLANTIS-ALETHEIA*“, „*umírněná*“ (str. 371); žádné další údaje. Viditelně kuriózní jméno je složené z mystického, údajně zaniklého kontinentu „*Atlantis*“ a starořeckého slova „*aletheia*“ = „*pravda*“.

20) „*BABEL TOWER*“, „*konzervativníreakčníoligarchická*“ (str. 445 a 547), bez dalších údajů. Tato pra-lóže je zjevně přednostně zastoupena v Evropě, kde

budova parlamentu EU s neskrývanou drzostí (!) ukazuje neukončenou stavbu věže v Babylónu/Babelu. Blasfemické anglické jméno „*Babel Tower*“ znamená „*Babylonskou věž*“.

21) „*BENJAMIN FRANKLIN*“, „*demokratická/progresivní*“ jako sám zednářský „*hrdina*“ americké (a „*francouzské*“) revoluce, po kterém je i pojmenována. Každopádně existovala již v šedesátých letech (srv. str. 189); žádné další údaje.

22) „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*konzervativní/reakční/oligarchická*“, obzvláště navštěvovaná důležitými osobnostmi „*vojensko-průmyslového komplexu*“, a proto také podobně dychtivá válčení, jako do nedávna „*HATHOR PENTALPHA*“ (str. 543), a kromě toho „*Fraterem Kronosem*“ líčená jako mimořádně „*pragmatická*“, tedy přizpůsobivá daným okolnostem. Její členstvo je „*euroatlantické*“ (str. 165) a trvá zjevně nejméně od roku 1953 (srv. str. 165). Jméno je převzato Magaldim (str. 85) za „*esoterickou*“, resp. „*zednářskou*“ označenou pečetí NATO, jež osmicípou růžicí i černobílým podélným dělením každého jednotlivého cípu skrytě naráží na šachovnicově černobílou „*mozaikovou dlažbu*“ větrné růžice lóže. Jak běžné anglické jméno „*Compass Star-Rose*“, tak i latinská verze „*Rosa-Stella Ventorum*“ znamenají v překladu „*Větrná kompasová růžice*“.

23) „*CHRISTOPHER COLUMBUS*“, „*demokratická/progresivní*“, má své členy hlavně – ale přirozeně ne výhradně – z USA, Kanady a celé Latinské Ameriky (str. 150); existovala již v šedesátých letech 20. století (srv. str. 189). Jasně je pojmenovaná po „*objeviteli*“ Ameriky. Žádné další údaje.

24) „*DAATH*“, „*demokratická/progresivní*“, je složena převážně z areligiózních Izraelců a „*liberálně/progresivních*“, tedy více či méně areligiózních Židů v Americe i po celém světě, má však mezi sebou také Nežidy (str. 150). Jméno není vysvětleno. „*Daath*“ se však vyskytuje v tajném židovském učení, „*kabbale*“, ve „*stromu života*“, resp. v znázornění „*Adama Kadmona*“, občas i jako „*náhrada*“ za nejvyšší sefirot „*kether*“ („*korunu*“) z čísla deset⁹ a znamená „*vědění*“ nebo „*poznání*“.

25) „*ECCLESIA*“, „*demokratická/progresivní*“, „*zakořeněná nejenom ve Vatikánu, nýbrž je podobně jako parazednářská [židovská] společnost B'nai B'rith činná po celém glóbu*“ v katolických světských i řádových strukturách [v okruhu světského i řádového kléru] „*a rovněž je zanášena mezi laiky nebo církevní spolky a hnutí*“ (str. 149 ad.). Pra-lóže je – bez ohledu na některé výjimky – „*vyhrazena kněžím a prelátům*“ (str. 163). Žádné další údaje. Latinské jméno znamená tolik, co „*církev*“. Existence této zcela speciální pra-lóže nepotřebuje žádný rozvláčný komentář; potvrzuje všechno, co již po více než čtvrtstoletí ustavičně „*kážeme*“ – „*církev II. vatikánského koncilu*“ je perfektně zednářstvem vlastněnou protikřesťanskou konstrukcí, a s Bohočlověkem Ježíšem Kristem založenou nadpřirozenou institucí spásy, římsko-katolickou Církví, nemá společného nic, než

⁹ Srv. Erich Bischoff, *Kabbalah. Einführung in die jüdische Mystik und Geheimwissenschaft* (Kabbala. Úvod do židovské mystiky a tajné nauky), 2 vollst. neu bearb., stark verm. Aufl. Leipzig, 1917 [dotisk jako faksimile Bremen 1986], str. 103 pozn. 1: „*Někdy je nejvyšší (Kether) vyzdvižen z řady a postaven blíže nebo na roveň pravůli; pak se mezi Chochmâh a Binâh [= mezi 2. a 3. sefirot] ještě vkládá sefirot ‚Da'ath‘ (Poznání).*“

jen jisté klamné zdání!

26) „*FERDINAND LASSALLE*“, „*demokratická/progresivní*“, byla v neuvědomené době založena z pra-lóže „*THOMAS PAINE*“; pracuje především ve Francii, Německu a v přilehlých zemích (str. 308) včetně celé Skandinávie (str. 564) a mohla již existovat přinejmenším v první polovině 20. století, ne-li ještě dříve. Ferdinand Lassalle (1825-1864) byl liberální Žid a jeden z vůdců mezinárodního socialistického hnutí; kromě toho přirozeně zednář a dokonce jeden z nejprvnějších členů nejstarší pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ (str. 382).

27) „*FRATERNITÉ VERTE*“, „*demokratická/progresivní*“, je přítomna především ve Francii, v Maghrebu a bývalých asijských koloniích Francie (str. 564), existovala minimálně již v šedesátých letech (srv. str. 189). Francouzský název znamená „*Zelené bratrstvo*“.

28) „*GEBURAH*“, „*konzervativní/reakční/oligarchická*“, usazená v USA, má členy hlavně v „*tzv. internacionálním vojensko-průmyslovém komplexu i v ropných a energetických koncernech, dále v kulturním prostředí židovsko-americké a izraelské pravice*“ (str. 165 ad.), z něž lze vysvětlit také volbu kabbalistického jména. Má blízko zvláště k pra-lóži „*HATHOR PENTALPHA*“ (str. 536 a častěji) a na počátku 2000 let byla ještě více chtivá války, než ona (str. 543). Jméno není vysvětleno. „*Geburah*“ je však v tajném židovském učení „*kabbale*“ jedním z deseti „*sefirotů*“ = (emanaci [vyzařování] Boha), a znamená „*přísnost, tvrdost*“...

29) „*GHEDULLAH*“, „*demokratická/progresivní*“, „*tradičně činná ve Středomoří a na Blízkém východě*“ (str. 150). Její název, jak nás tentokrát poučuje sám Magaldi, „*je v kabbalistické tradici jedním ze dvou hlavních jmen čtvrtého sefirotu, nazývaným také Chesed, Boží vyzařování, označující přízeň, dobrotu, milost a milosrdenství Nejvyššího*“ (str. 161, pozn. 12). Znovu lze říci jen tolik, že i tato pra-lóže již existovala v šedesátých letech (srv. str. 189).

30) „*GOLDEN EURASIA*“, „*neutrální/ekumenická*“, protože sdružuje „*zednáře nejružnějších ideologických tendencí*“ (str. 243). V roce 1967 se pak přejmenovala na „*SPECULUM ORIENTALIS OCCIDENTALISQUE*“, čímž chtěla symbolizovat alianci s „*antisovětskou*“ pra-lóží „*LUX AD ORIENTEM*“, v témž roce nově založenou Brzezinskim, i nadále však oficiálně nese obě jména (str. 85). Žádné další údaje. Latinské jméno „*Speculum Orientalis Occidentalisque*“ znamená „*Zrcadlo Východu i Západu*“, anglické jméno „*Golden Eurasia*“ naproti tomu „*Zlatá Eurasie*“.

31) „*HIRAM RHODES REVELS*“, „*demokratická/progresivní*“, složená hlavně z „*britských a amerických hyperprogresivních bělochů i z vynikajících osobností afroamerického společenství*“ (str. 150). Jméno se týká zednářského symbolického mýtu Hirama, stavitele Šalamounova chrámu, a rovněž Cecila Rhodese, který se Jižní Afriky oficiálně sice zmocnil pro „*britskou korunu*“, neoficiálně však pro Rothschildy & Co. Anglický pojem „*revels*“ znamená tolik, co „*oslavo- vat*“ nebo „*slavnosti*“. Touto pra-lóží se tedy oslavují „*Hiram*“ a Rhodes.

32) „*JOANNES*“, „*demokratická/progresivní*“, má hlavní sídlo v USA, „*přijímá především anglicky mluvící katolíky z celého světa i anglikány a episkopáty, nevylučuje však samozřejmě ani bratry jiných religiózních vyznání, a má vždy*

otevřená oddělení v Římě, Paříži, Londýně a Mnichově“ (str. 150). Komentář viz výše u pra-lóže „ECCLESIA“ ...! Gnosticky vysoce zasvěcení „bratři“ také rozumějí, aniž by se jim to muselo říkat, co chce jen zdánlivě nevinně zbožně se tvářící jméno „Joannes“ (= Jan) skutečně říci: gnosticko-zednářskou „církev lásky“ má „milovaný učedník“ nahradit Kristem založenou, jimi však nenáviděnou „pravou církev“ apoštola Petra.¹⁰

33) „IBN ARABI“, „demokratická/progresivní“, operuje ponejvíce v Íránu, na Blízkém východě a v Severní Africe; jako všechny islámské lóže holduje v esoterické rovině gnostickému sufismu (str. 165); každopádně vznikla již dávno před rokem 1953 (str. 372). Arabské jméno znamená tolik, co „Syn Arábie“.

34) „JANUS“, „ekumenická“ (str. 199 pozn. 4), příp. „poloprogresivní“ (str. 370 ad.), rozhodně existující již v roce 1952 (srv. str. 199 pozn. 4). Žádné další údaje. Jméno, mající zjevně symbolizovat její „ekumenickou“ rozpolcenost, po-

¹⁰ Srv. José Michael / Pierre-Marie Simon, *Satan dans l'Église ou nouvelles et séduisantes formes de sorcellerie au sein du catholicisme*, 1980, str. 46 ad. (**tučně** tištěná zvýraznění doplněna): „Sledujeme-li znovu staletími se táhnoucí nitky iluminátské, luciferské tradice, zjišťujeme, že má vyvrcholit zřízením říše Ducha svatého. To podstatné v řečeném příběhu nám vypráví autor, který probádal satanismus, magnetizéry, spiritisty, astrology, okultisty, a především proslulého abbé Boullana, který od luciferského proroka Vintrase přejal ‚hrůzná tajemství‘, a s nímž se setkal a dotazoval se jej. Jsou tři říše, píše Huysmans v *Là-bas*; ta Starého zákona, Otcova, říše bázně a strachu; Nového zákona, Synova, říše pokut a trestů; říše **Janova** evangelia, Ducha svatého, říše osvobození a **lásky**. To je minulost, současnost a budoucnost; je to zima, jaro a léto; vždyť jeden, říká Joachim z Fiore, nám dal nať, další dal květ, a třetí přinese plody. Dvě osoby Nejsvětější Trojice se již ukázaly, třetí se musí logicky objevit.“ – V téže knize se rozlišuje mezi příchodem Ducha, což odpovídá protikřesťanské době, a přeslavným návratem Ježíše, vztahujícím se na Antikrista, který to udělá: „Je vhodné rozlišovat ... mezi příchodem Utěšitele a vítězným návratem Krista. Jeden předchází druhého. Nejprve musí jedna Třetí osobou (Duchem) láskou roznícenou společnost nově vytvořit, aby Ježíš, jak přislíbil, sestoupil z oblaků a povádně podle Jeho obrazu utvořeným národům.“ – Je snad evidentní, že tento Luciferem inspirovaný text odporuje Evangeliu o čase Antikrista, které návrat Krista klade do doby, kdy katolická víra má z největší části zmizet z tváře Země: „Najde Syn člověka na Zemi ještě při návratu víru?“ Jak by se mohla společnost roznítit bez víry duchem **lásky**??? – Naproti tomu řečený text jasně ukazuje na sled důsledků protikřesťanského věku: Letnice ducha Satana a následně příchod Antikrista (pod jménem Ježíš). – Zde tedy vidíme, jak se v satanském prostředí říká, že má přijít čas Ducha (luciferských Letnic). To se nazývá periodou „velkého Světla velikého Ducha“. Jeden rok platí za obratník mezi novou a předcházející periodou; jedná se o rok 1960. O té době píše esoterický autor Salémi: „Třetí perioda, která nyní končí, připravuje na říši Ducha.“ („Fenêtre sur la Lumière“) – Týž autor navíc říká, že 1960 „končí velká noc“ (tamtéž, str. 390) a že to je „začátek vysvětlení tajemství Bible“... (str. 131). V témž díle „Fenêtre sur la Lumière“ poté dodává autor následující upřesnění: „Povšimněme si, že je to rok 1960, kdy papež **Jan XXIII.** začal svou hluboko jdoucí a neobyčejnou reformu organizace katolické církve, úlohu, v níž jeho nástupce Pavel VI. úspěšně pokračoval. Jde o návrat (?) **Petrovy církve** na pravou (?) cestu Páně (?)? Jsme o tom přesvědčeni. Boží plán (?) se naplňuje v předvídaném okamžiku (?) s matematickou přesností (?).“ – Jistě nic neschází reformám „pokoncilní církve“ ubírat se cestou „návratu“ na „pravou stezku“ okultně luciferských sekt, tj. ve smyslu **Janovy církve**, jak jsme výše viděli. – „Existuje jeden axiom,“ nechává Huysmans říkat jednu ze svých postav, „že **Petrův duch** žije v jeho nástupcích. Bude tam více či méně zřetelně žít až do vytouženého rozšíření Ducha svatého (tj. podle okultistů kolem roku 1960). Poté se Jan, který je držen v rezervě, – jak říká Evangelium – ujme svého úřadu **lásky**, v němž žijí duše nových papežů“ („Là-Bas“). – Také Salémi mohl o roku 1960 prorokovat: „**Nové Janovo evangelium** bude záhy kázáno po celé Zemi“ („Le Message de l'Apocalypse“, str. 293).

cháží od římského boha dveří resp. domovního vchodu, jehož hlava má dvě tváře; jedna hledí dovnitř, druhá ven.

35) „*NEWTON-KEYNES*“, „*demokratická/progresivní*“, žádné další údaje. Pojmenována je zjevně po „*progresivním zednáři*“ (str. 4) Isaacu Newtonovi (1642-1727) a po stejně tak „*progresivním zednáři*“ (str. 4) Johnu Maynardu Keynesovi (1883-1946), z čehož vyplývá, že vstoupila v život až někdy po roce 1946. Keynes sám byl členem pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ (str. 23) a „*MONTESQUIEU*“ (str. 99).

36) „*SIMÓN BOLÍVAR*“, „*demokratická/progresivní*“, rekrutuje „*celosvětově nejvýznamnější progresivní osobnosti s latinskoamerickým pobytem nebo původem*“ (str. 298), v knize se objevuje až v roce 1970, je však každopádně (možná dokonce značně) starší. Ironicky se pojmenovala po Magaldim jako „*progresivně*“ uznávaným „*zednáři*“ (str. 4) a hrdinném osvoboditeli Jižní Ameriky, Simónu Bolívarovi (1783-1830), který však koncem života zklamán vystoupil ze zednářstva a pro své bývalé „*bratry*“ měl už jen výsměch: „*Narazil jsem tam [v lóži] na spoustu velkých hlupáků a omezenců.*“

„Pra-lóže“: mocenská síť

Co nám celá kniha Magaldiho & Co. neuspořádaně a spíše roztroušeně o pra-lóžích sděluje, prozrazuje ještě něco víc, než je v ní výslovně řečeno. Vždyť stačí dát si dohromady jedna a jedna. Pokusme se o to!

Řečené lóže se tedy v zásadě dělí na dvě sice ideologicky protichůdné frakce, přitom však má každá frakce zjevně znovu svá dvě křídla, jak to známe také u politických stran.

Mezi „*antidemokratickými*“ pra-lóžemi jsou až zarputile „*elitářské*“ a „*neoaristokratické*“, ale i takové, které by Magaldi raději nazval spíše jen „*konzervativními*“.

U „*demokratických*“ pra-lóží Magaldi opět odlišuje „*mírně progresivní*“ od „*hyperprogresivních*“.

Mezi těmito oběma frontami existuje ještě několik pra-lóží, které Magaldi buď klasifikuje jako „*neutrální*“, resp. (oboustranně) „*umírněné*“, a/nebo jako „*ekumenické*“. Nazývá je neutrálními, jestliže čistě *fakticky* existují se zednáři různých tendencí; naproti tomu ekumenickými, když byly založeny s jasným záměrem shromáždit pod jednou střechou obě ideologicky zneprátelené frakce.

Pra-lóže přirozeně také sestávají ze samých jednotlivých zednářů, a následují důsledek obecně lidského sklonu spojovat se spíše se stejně, než jinak smýšlejícími. Na mnoha místech knihy se také skutečně ukazuje, že přinejmenším nejdůležitější pra-lóže obou frakcí dbají pokud možno na přijímání jen takových nových členů, kteří jsou viditelně jejich ducha. Většina lidí, chtějících do pra-lóže vstoupit, si ze své strany rovněž vyhledává takovou, která je blízká jejich ideologii. Odtud trvá mezi oběma protichůdnými frakcemi skutečně něco jako dělicí čára.

Ta je však současně všechno jiné, než nepropustná. V „*reakcionářských*“ pra-lóžích vždy existovala menšina lidí, kteří nebyli srozuměni s jistými „*epochálními a choulostivými rozhodnutími makropolitické i makroekonomické povahy*“ právě dané většiny (str. 214). Odchody a novými příchody členů může pra-lóže v extrémním případě do-

konce změnit své ideologické zaměření. Tak například, jak to „*Frater Kronos*“ formuloval ze svého stanoviska, „*hrozilo*“ již tradičně neoaristokratické pra-lóži „*COMPASS STAR-ROSE*“ v roce 1992 stát se „*mišmašem rozporných tendencí* [= neutrální]“, čemuž se však ještě včas zabránilo (str. 523).

Kromě toho jsme již poznali tři náležitě „*ekumenické*“, kompromisní resp. smiřovací lóže: teprve 55 let po svém založení, roku 1965, přesto ještě od „*reakcionářského*“ tábora odchýlivší se „*LEVIATHAN*“, dvoutvárnou „*JANUS*“ a v roce 2004 vytvořenou „*MAAT*“. Ve všech třech kompromisních lóžích však byli a jsou početní zednáři, členové současně jedné, dvou, tří atd. dalších pra-lóží svých preferovaných tendencí. ... V každém případě to platí o všech *zakládajících* členech „*ekumenických*“ pra-lóží, které byly vytvořeny výhradně z již existujících ostatních pra-lóží obou frakcí.

Zde alespoň pár příkladů: Přinejmenším údajně první člověk na Měsíci, Neil Armstrong, nepatřil jen k neutrální lóži „*JANUS*“, nýbrž také k antidemokratické „*THREE EYES*“ (str. 224). V roce 1970 se nejvyšší velitel NATO pro Západní Evropu jmenoval Andrew Jackson Goodpaster a byl členem jak lóže „*JANUS*“, tak i mezitím přísně reakcionářské „*LEVIATHAN*“ (str. 295). Oproti tomu úřadující prezident Světové banky, Robert McNamara, seděl až do roku 1981 v lóži „*JANUS*“ a současně v demokraticko-progresivní „*CARROLL OF CARROLLTON*“ (str. 416). Nová smiřovací lóže „*MAAT*“ byla 2004 společně založena „*neoaristokratickolreakcionářským*“ Zbigniewem Brzezinským na jedné, a „*demokratickolprogresivním*“ Tedem Kennedym na druhé straně, aby svorně „*zvolili*“ příštího prezidenta USA, Baracka Obamu (str. 543).

Prostřednictvím „*ekumenických*“ i jiných „*neutrálních*“ pra-lóží jsou tedy obě frakce navzájem v ustavičném živém kontaktu. Možná se nijak zvlášť dobře nesaňejí, ale znají se, vědí o sobě – přinejmenším se ještě pěstuje zdvořilé zednářské „*bratrství*“ ... Když si nejmocnější antidemokratická pra-lóže „*THREE EYES*“ již začátkem sedmdesátých let dala na světově politický program vyprazdňování obsahu demokracie a řadu intelektuálních „*bratrů*“ a „*sester*“, ale také celé ideové továrny pověřila vypracováním příslušných základních dokumentů, plánovacích studií atd., podnikla současně pokus začlenit dva vůdčí „*bratry*“ opačné frakce do „*hledání rozhodujícího procesu*“ – ovšem bez úspěchu (str. 223 a 415).

Vždy „*bratrstvím*“ se zapřísahající bratři skutečně nikdy nedokázali stmelit ideologickou trhlinu. Nescházejí k tomu další příklady:

* Vysoký funkcionář v britském ministerstvu zahraničí, Christopher Paget Mayhew (1915-1997), byl členem tří elitářsko-neoaristokratických pra-lóží „*PAN-EUROPA*“,¹¹ „*ATLANTIS-ALETHEIA*“ a „*LEVIATHAN*“, ale kromě toho i ideologicky přímo jim odporující „*THOMAS PAINE*“. Nějakou dobu to šlo dobře, avšak v roce 1974 byl z té poslední vyloučen (str. 391 pozn. 24)!

* Židovský filmový režisér a producent Stanley Kubrick (1928-1999) patřil nějakou chvíli k antidemokratické pra-lóži „*THREE EYES*“, byl však z ní vyloučen kvůli ideologickým sporům; epizoda, k níž se pro její zásadní význam Magaldi slibuje vrátit ještě podrobněji v jednom z příštích svazků (str. 275).

* Izraelská premiérka Golda Meirová (1898-1978) byla již členkou obou progresivních pra-lóží „*GHEDULLAH*“ a „*DAATH*“; účastnila se sice 1972 z důvodů zdvoři-

---

¹¹ V knize stojí „*Pan-Arabia*“, což je zjevně ve spěchu uniklý omyl, protože pra-lóže takového jména neexistuje.

losti založení reakcionářské pra-lóže „AMUN“ v sousedním Jordánsku, odmítala však neústupně status „čestného člena“ (str. 356).

* Perský šach Muhammad Rezá Pahlaví náležel (kromě později teprve 1968 založené „THREE EYES“) jak k tehdy ještě ekumenicko-neutrální pra-lóži „LEVIATHAN“, tak i k progresivní „IBN ARABI“. Ta jej však vyhodila, když 1953 v rámci puče svrhl demokraticky zvoleného perského premiéra Muhammada Mosaddeka, který byl navíc také členem „IBN ARABI“ (!) a zavřel jej do domácího vězení (čímž nepřehlédnutelně prokázal svůj antidemokratický postoj)... (str. 372)!

Přestože jistí vůdčí zednáři určitých pra-lóží se v extrémním případě vůbec neostýchají svým vlastním „bratrům“ protistrany zcela vážně pohrozit smrtí nebo je skutečně zavraždit (o obojím je v knize referováno!), pro konečné, podstatné posouzení to na principu nic nemění. Nemění to nic na onom zjištění, které již neblaze proslulý americký Velmistř Albert Pike († 1891), lóžová autorita na světové úrovni – a důležitým zednářským autorem, angličanem J. Yarkerem, vychvalovaný jako „nesporný zednářský papež“¹² – v roce 1885 bez ostychu formuloval takto:

„Když [zednářský] časopis v Londýně ... prohlásil, že anglické zednářstvo nemá žádné politické nebo religiózní názory, a ani v nejmenším nesympatizuje s volnomyšlenkářstvím a výstředními výroky části kontinentálního zednářstva, byl zcela právem a naprosto rázně římskými [= papežskými] orgány odkázán do patřičných mezí: „Je pro vás bezúčelné protestovat. Jste zednáři, a také jako zednáře je uznáváte. Poskytujete jim podporu, povzbuzení i pomoc, tedy nesete spolu s nimi odpovědnost, a té se nemůžete vyhnout.““¹³

Magaldi a jeho kolegové se tedy mohou jak často a jak výmluvně chtějí zapřísahat „hlubokým rozpolcením“ nejvyššího světového zednářstva a (mylně) vytýkat tzv. „teoretikům spiknutí“, že na řečený rozkol vůbec neberou ohled (str. 113 ad., 410 ad. a častěji): z „neomezeného ručení“, které sami v titulu naší knihy na sebe berou, se nemohou vyvléknout. Jejich postoj je přesně chováním Pontia Piláta, který se marně snažil umýt si ruce gestem nevinny.

Ještě uvidíme, že Magaldi to ohledně zednářského boje proti římsko-katolické Církvi dokonce sám připouští: od začátku až dodnes za ním stojí celé, *nedílné* zednářstvo!

Magaldi přičítá sobě i svým „demokraticko-progresivně“ ovlivněným pra-lóžovým bratrům těžkou spoluodpovědnost za všechny hrozné zločiny „antidemokratické“ anti-frakce od vietnamské války až po 11. září 2001, od krvavých diktatur Latinské Ameriky po momentálně totálně uměle vyvolanou „řeckou krizi“, ale i tam, kde potvrzuje oběma ideologicky protichůdnými frakcemi světového zednářstva a speciálně jej ovládajícími pra-lóžemi provozovanou „dialektickou“ hru.

John Fitzgerald Kennedy, podle Magaldiho zavražděný z podnětu jistých elementů antidemokratických pra-lóží, byl již na počátku svého úřadování jako prezident USA tak říkajíc plně v obraze; tedy také o jemu hrozícím „odvetným úderům staleté dialektiky mezi demokratickým zednářstvím a oligarchickými spolubratry“ (str. 188)!

Dialektika, to znamená: postupovat vpřed pomocí ustavičně nových protikladů mezi „spolubratry“ a jejich stále novým překonáváním. Dva kroky kupředu, jeden zpátky. ... Jde to sice pomalu a obtížně, vylučuje se tím však každý skutečný „krok zpět“, tedy

¹² Cahill, str. XVII.

¹³ Cit. podle: tamtéž, str. 108; první vsuvka v hranatých závorkách od Cahilla, druhá doplněna.

garantuje se „nezvratnost“ zdánlivého „pokroku“.

Může být, že „demokraticko-progresivní“ zednáři jako Magaldi v konečném důsledku vůbec neznají a nechápou, co dělají. Zatím co se cítí být na vrcholku „pokroku“, vnímá je svým způsobem ještě zlomyslnější protifrakce přesně opačně jako naivně tvrdohlavé brzdaře, zcela zbytečně stavící do cesty stále nové překážky příchodu světovlády viditelného zástupce Satana.

Ve skutečnosti však obě strany opravdu odvádějí „dialekticky“ každá to svoje, aby Antikristovi konce času napomohly na trůn. Jedni, „demokraticko-progresivní“, především pozvolným odstraňováním nadpřirozené (= katolické) víry a dokonce i každé přirozené mravnosti. Druzí, „neoaristokraticko-reakcionářští“, hlavně poznenáhly odbouráváním všech občanských svobod a veškerého občanského blahobytu. Jedno podmiňuje druhé.

Proto jsou a zůstávají – bez ohledu na všechny tak trpké rozepře! – vzájemně „bratřsky“ provázáni tak říkajíc na život a na smrt; tvoří jednu jedinou (přísně tajnou) síť (skutečné) moci.

Kdo smí do „pra-lóží“?

Všechny byly tak „progresivní“, již „naprosto rovnostářské“, jak zdůrazňuje Magaldi, že vedle mužů zasvěcovaly i ženy, ještě když je regulérní zednářstvo absolutně odmítalo, totiž „od počátku“ (str. 99), tedy od roku 1849. Uskutečnilo se sice založení první čistě ženské lóže 1893 ve Francii 33. stupňovými členy regulérního Skotského zednářstva,¹⁴ nicméně zvláště v konzervativní Anglii zavádění prvních ženských lóží, které začalo až od roku 1902, souviselo s gnosticko-satanistickou „Teosofickou společností“. Její druhá prezidentka, Annie Besantová (1847-1933), byla totiž současně velmistryní anglické sekce ženského zednářstva¹⁵ a – jak již dnes díky Magaldiru víme – členkou ultratajné pra-lóže „THOMAS PAINE“ (str. 383)!

Slyšeli jsme, že pra-lóže jsou zcela autonomní. Také jsme viděli, jak byly jedna po druhé zakládány v neuspořádaném pořadí. Tak lze snadno dojít k myšlence, že je vždy na vůli každého, otevřít novou pra-lóži. O tom však nemůže být ani řeč! Kdo není přinejmenším regulérní zednář, rozhodně nemůže pustit do světa novou pra-lóži. A navíc ještě ani nestačí, být pouze regulérním lóžovým bratrem.

Magaldi škodolibě poznamenává, jak například regulérnímu zednáři Silvio Berlusconi, přinejmenším dlouhá léta italskému premiérovi a kromě toho miliardářskému mediálnímu podnikateli, se vzdor veškerým snahám nikdy nepodařilo být přijat do některé pra-lóže. George Bush jr. roku 2003 projevil zájem o zasvěcení do pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, avšak neprosadil se s tím (str. 48 a 537 ad.). Vladimír Putin se v roce 2004 pokusil pomoci mu k přijetí do pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, ale stejně tak marně (str. 538)! Většina nejvyšších elitářských bratrů a sester obou dotyčných lóží jej shledávala ne dosti elitářským, „příliš provinciálním“ (str. 397).

A co je na věci zvláště zajímavé: Již 1992/1993 založil Berlusconi jako reakci na své trvající nepřipouštění do libovolné pra-lóže vlastní rádoby pra-lóži, kterou nazval

---

¹⁴ Cahill, str. 239.

¹⁵ Tamtéž, str. 240.

„Loggia del Drago“, tedy „Dračí lóže“. Nepříjemné ovšem na tom bylo, že žádná jiná pra-lóže ji nikdy nechtěla uznat jako novou pra-lóži (str. 319). Tak jednoduše to tedy nejde!

Licio Gelli, přece jenom kdysi Mistr Stolce mocné operativní lóže P2 pod střechou GOI (*Grande Oriente d'Italia*) a tehdy také představený člena P2, Berlusconiho, se již před ním pokusil o něco podobného. Svou P2, která ve skutečnosti byla pouhým nástrojem pra-lóže „*Three Eyes*“ (!), rozšířil na velkou část Latinské Ameriky i na další země; udělal z ní tedy záměrně *nadnárodní* a dal jí jméno „*World Organization of Masonic Thought and Assistance (WOMTA)*“. Avšak jeho mnohem mocnější zadavatelé z „*THREE EYES*“ a s ní spojenými antidemokratickými pra-lóžemi vůbec nezamýšleli přiznat někdy P2 status pra-lóže; místo toho zlikvidovali svůj nástroj, jakmile jej už nemohli potřebovat (str. 319, 386 ad., 411 ad. a častěji). Tak to tudíž rovněž nejde.

Ale jak to potom tedy jde? To nám už Magaldi a jeho špičkově zednářsky zasvěcení společníci *neprozrazují*. Přesto je možné to nepřímou odvodit z toho, *co* nám prozrazují. Jde to pouze dvěma cestami. Buďto je nutné již být členem nějaké pra-lóže, aby bylo možné založit další uznanou pra-lóži, nebo je třeba se jako „*pouhý*“ zednář těšit přízni a svolení, ne-li dokonce pověření a součinnosti Rothschildů. Vždyť přesně tak byla roku 1888 v Anglii tak říkající z ničeho přesto vytvořena uznávaná pra-lóže „*EDMUND BURKE*“ jako *ideologická protistrana* k pra-lóžím „*THOMAS PAINE*“ a „*MONTESQUIEU*“. Seznam jejich zakládajících a budovatelských členů nechává Magaldi sotva jen náhodou začínat „*Nathanem Mayerem Rothschildem (1840-1915)*“ (str. 384), nebo přinejmenším z pověření a za součinnosti Rothschildových nejbohatších společníků, protože zjevně jenom tak (a ne snad z ideologicko protichůdné „*THOMAS PAINE*“) vznikly 1862, 1871 a 1881 postupně tři další antidemokratické pra-lóže „*PARSIFAL*“, „*VALHALLA*“ a „*DER RING*“ (resp., přinejmenším první z těchto tří).

A jak se stát členem pra-lóže? Členství lze buď nabýt, nebo k němu být pozván. Na každý pád je k tomu zapotřebí oficiální zasvěcení do tří nebo více stupňů těchto nejvyšších lóží. Magaldi a jeho spolubojovníci nepovažují za důležité nás o tom přesně informovat. Zmiňují podrobnosti z vnitřního života pra-lóží jenom tu a tam, a to ještě pouze okrajově. Jediné místo v celé knize, které nám něco říká o stupních těchto nejvyšších lóží, je to, kde jde o členství budoucího papeže Jana XXIII., arcibiskupa Angelo Roncalliho, ve dvou různých pra-lóžích.

Na podzim 1940 byl v Istanbulu zasvěcen do „*progresivní*“ pra-lóže „*GHEDULLAH*“; nejdříve jako „*učedník*“, a teprve až 1943 byl z mezitím již dosaženého druhého stupně „*tovaryše*“ povýšen do třetího stupně „*mistra*“ (str. 153). Jako nuncius v Paříži vstoupil také roku 1949 do pravděpodobně ještě „*progresivnější*“ pra-lóže „*MONTESQUIEU*“. Během jednoho jediného zasvěcovacího rituálu mu tam byly přiznány *naráz všechny tři stupně (které za tři roky v pra-lóži „GHEDULLAH“ obdržel), plus čtvrtý stupeň „Zákonodárného Mistra“, typický pro členy „MONTESQUIEU“* (str. 156).

Podle toho se zdá, že ve všech pra-lóžích jsou tak říkajíc standartní tři (nad všemi vysokými stupni stojící) nejvyšší stupně, k nimž však některé pra-lóže ještě přidávají nějaký další stupeň.

Je zajímavé, že jak regulérní zednářstvo, tak i pra-lóže znají také zkrácený zasvěcovací postup. Toho se však užívá jenom tehdy, když nepříznivé okolnosti nejrůznějšího druhu nedovolují provést úplný zasvěcovací rituál nebo ve správný čas. Protože však „*profánní*“ osoba se bez rituálního „*zasvěcení*“ nemůže stát zednářem, ten musí pro-

běhnout alespoň v řečené extrémně zkrácené formě. Tzv. „zasvěcení s ostrím mečem“ může být ovšem uděleno výhradně Velmistrem, Suverénním Velkokomandérem, Velkým Hierophantem, Mistrem Stolce pra-lóže nebo jí delegovaným Velkohodnostářem.

„*Tímto způsobem,*“ poučuje nás Magaldi dále, „*je dotýčný ‚udělán‘ zednářem přímo rituálním dotknutím mečem skrze nejvyššího zednářského vůdce nebo jeho kvalifikovaného spolupracovníka, a zasvěcení není bezpodmínečně zaneseno do oficiálního registru nebo seznamu konkrétního společenství lóbedience nebo superlóže, nýbrž zůstává jedině ‚v paměti‘ zasvěceného i několika málo těch, kteří s tím byli seznámeni ‚od úst k uchu‘*“ (str. 634).

Na tuto satanskou „svátost“ – „zasvěcení“ – tedy také a právě pra-lóže kladou vůbec největší váhu.

Zasvěcen do pra-lóže, jak již řečeno, je zpravidla pečlivě vybraný člen „*regulérního*“ zednářstva. Spíše výjimečně, ale přesto podle všeho zase ne tak zřídka, mohou dokonce i „*profánní*“ – stojící mimo (!) celé „*regulérní*“ zednářstvo s jeho 33 nebo i více vysokými stupni – vstoupit přímo do nejtajnějších lóží nejvyšších stupňů. Ti mimo to náležejí, jak nám sděluje Magaldi, před svým přijetím buď již k „*mimořádně bohatému, nezednářsky esoterickému prostředí*“, nebo jde o „*subjekty*“, jimž je sice zednářstvo i jiná esoterika ještě zcela cizí, které „*jsou však shledány schopné zasvěcení do pra-lóže z moci své speciální společenské, hospodářské, kulturní nebo politické důležitosti i jistých postojů filosoficko-vědeckého hledání*“ (str. 99 ad.), tedy v zásadě mající *vnímavost* pro gnosticko-esoterické „*zasvěcovací učení*“ zednářstva.

Tak strmá kariéra z „*profánního*“ okamžitě na zednáře nejvyšších stupňů byla například dopřána Angelo Roncallimu. A novější příklad máme před sebou v aktuálním francouzském prezidentovi François Hollandovi. Podle údajů „*Fratera Rosenkreutze*“ nebyl nikdy zasvěcen do žádné regulérní lóže, a přece vzlétl vzhůru přímo do obou pra-lóží „*FERDINAND LASSALLE*“ a „*FRATERNITÉ VERTE*“. ... Prostřednictvím v těchto pra-lóžích sedících bratrů z Velkého Orientu Francie však i přesto disponuje „*intenzivními kontakty*“ k regulérnímu zednářstvu (str. 564 ad.). Naproti tomu jeho nynější premiér, Manuel Valls, jak znovu sděluje „*Frater Rosenkreutz*“, dlouhá léta člen Velkého Orientu, byl – zřejmě u příležitosti nástupu do vlády – zasvěcen hned do tří pra-lóží „*DER RING*“, „*EDMUND BURKE*“ a „*COMPASS STAR-ROSE*“.

Co však bylo Hollandovi poskytnuto, je současnému italskému šéfovi vlády Matteo Renzimu až do redakční uzávěrky Magaldiho prvního svazku hanebně odpíráno! Přestože vůbec nikdy nebyl oficiální člen „*regulérního*“ zednářstva, toužil Renzi moci vstoupit přímo do nejvyššího zednářstva, říká Magaldi (str. 559). Za tím účelem v září 2014 dokonce odjel do USA na jednání *Council on Foreign Relations (CFR)*, oficiálně aby tam přednesl projev, neoficiálně však, aby si od jeho předsedy – náhodou židovského „*špičkového zednáře*“ – Richarda Nathana Haasse, vyprosil být milostivě přijat do pra-lóže „*LEVIATHAN*“ (str. 560).

Avšak v kruzích oligarchických pra-lóží – a jenom o *ty* se Renzi zajímal – se mu bohužel nedůvěřovalo, nýbrž byl tam považován za čirého egoistu, nebo řečeno rovnou s Magaldim, „*narcistického*“, „*bezohledného*“, „*nedisciplinovaného*“ ctižádostivce (str. 559). Bezohlední jsou více či méně *všichni* tito nejvyšší zednáři, ctižádostiví rovněž, avšak skutečná „*oddanost*“ velkému konečnému cíli a „*disciplína*“ při sledování dílčích strategických cílů se v jejich pra-lóžích zjevně plně očekává. Necht' se spokojí být sice navenek šéfem vlády, ve skutečnosti však nemít možnost mluvit do důležitých

politických rozhodnutí, nýbrž je buď poslušně provádět, nebo pod nějakou, neznalé veřejnosti „srozumitelnou“ záminkou, být z úřadu vyhnán.

Šťastnější již byl příklad Angely Merkelové. Jako mnohoslibný politický talent, který bezelstně přichází jako „mamička“ a umí se perfektně pokrytecky hlásit k „obrazu křesťanského člověka“ (namísto ke gnosticko-elitářskému oligarchickým pra-lóží) byla již koncem devadesátých let zasvěcena do pra-lóže „GOLDEN EURASIA“ a později také ještě do pra-lóží „PARSIFAL“ a „VALHALLA“ (str. 85 a 569). Jen mimořádně mocná pra-lóže „DER RING“, do které by se rovněž ráda dostala, jí až dosud zůstává uzavřená z důvodů, které – jak říká „Frater Rosenkreutz“ – by zde bylo zdlouhavé vysvětlovat (str. 570).

Nicméně lze mít za to, že důvod spočívá v pevném postavení, jemuž se těší její intimní nepřítel a současný ministr financí Wolfgang Schäuble v pra-lóži „DER RING“. ... A Schäuble, navíc jako člen rovněž antidemokraticko-oligarchické pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ (str. 452), který jí asi dodnes nemůže odpustit, že svého času tak brutálně a vytrvale ničila jeho vlastní ambice na post spolkového kancléře, byl roku 2014 dokonce *Mistrem Stolce* pra-lóže „DER RING“ (str. 569). Možná je jím ještě i dnes, neboť šéf lóže bývá sice obvykle každý rok znovu volen, ale dosavadní držitel úřadu může libovolně často kandidovat znovu.

Navíc údajně „švábský protestant“ Wolfgang Schäuble je jako špičkový zednář také skalní *ctitel Satana*. Magaldi ve své knize sice nemá obrázek onoho *otevřeně lucifer-ského* lóžového symbolu, s kterým v zádech Schäuble jako „*Mistr Stolce*“ řídí ultratajná zasedání pra-lóže „DER RING“, ale skrze „*Fratera Amuna*“ nechává přesně popsat *hlavní symbol, zářící v celosvětovém templu pra-lóží „GEBURAH“ i „DER RING“: velké oko bez víček v plamenech, obklopené Ourouborosem (= hadem, zakousnutým do vlastního ocasu) a umístěným ve středu pentagramu, který je prokazatelně symbolem čísla 5. To celé je pak znovu sevřeno trojúhelníkem v hadovité formě* (str. 585).

Podle tohoto popisu jsme vytvořili *přibližně* odpovídající kresbu, již může čtenář obdivovat na naší titulní straně spolu s uctívacem hadů Schäuble, kterého „*zasvěcený*“ tisk ustavičně ukazuje s tajnými signálními gesty.

Obrácený bývalý čaroděj a zednář William Schnoebelen vysvětluje:

„*Pootevřené oko symbolizuje poznání duševní moci. Zcela otevřené oko znamená nechat svůj mozek zaplavit ‚čirým‘ vědomím samotného Lucifera. Z toho důvodu je také jedním ze zednářských symbolů ‚Vševídnoucí Oko‘. Je symbolem osvícení.*“¹⁶

Jak velké jsou „pra-lóže“?

Nadnárodní pra-lóže vznikly k realizování celé velké nadstátní politiky. To již tedy v rámci „*organizovaného*“ zednářstva nebylo dost dobře možné, protože mělo až příliš mnoho členů a ustavičně rostlo dál.

Známe to z každé libovolné skupiny: čím více lidí chce ke všemu a každému přispět svým slůvkem, tím obtížnější je vůbec přijmout a prosadit nějaké rozhodnutí. Skutečnost, že ve světovém zednářstvu existovaly dvě ideologicky protichůdné frakce, byla

---

¹⁶ William Schnoebelen, *Masonry: Beyond the Light*, Chino/Kalifornie 1991, str. 197, cit. podle: Cathy Burns, *Masonic and Occult Symbols Illustrated*, 3. vyd. Mt. Carmel/Pennsylvania 1999, str. 365.

daleko menším problémem, zejména když „*Frater Rosenkreutz*“ vysvětluje:

„... *přínejmenším od počátku 20. století dominují zednářstvu zcela jasně progresivní síly. Ty také triumfovaly nad čarodějnickými učni v zástěře, kteří přesto ve zkumavce zplodili nacisticko-fašistický mor. ... Nemluvě ani o oněch dalších nesmyslných elitářích, kteří ve znamení neblahého sňatku srpů, kladiva a kružítka pomohli na nohy komunistické společnosti. ... Proto bylo až do pozdního 20. století více méně jedno a totéž mluvit o progresivním zednářstvu a zednářstvu vůbec. Teprve koncem šedesátých let začali reakcionářští a neoaristokratičtí zednáři získávat trvalejší převahu*“ (str. 566).

Mnohem větší problém spočíval v tom, z milionů národně organizovaných zednářů, a mezi nimi mnoha státiců vysokých stupňů, vybrat sice ještě dostatečně velký, avšak silně zredukovaný počet zednářů vůbec nejvyšších stupňů a soustředit je do nejtajnějších nadnárodních superlůží. Talmudistická moc v pozadí ten problém v zásadě vyřešila, i když se jí dodnes nepodařilo přivést ke shodě dvě energicky protichůdně směřující tendence (které dokonce i její vlastní lidi do jisté míry rozdělují).

Podle vlastních údajů¹⁷ mělo zednářstvo v roce 1910 neméně než plných 22 445 lůží a 1 774 878 aktivních členů. Tuto statistiku staví E. Cahill proti přesně o šedesát let starším údajům „*bratra*“ M. Rebolda z roku 1850:¹⁸ tehdy to bylo teprve nějakých 5 000 lůží a zhruba 500 000 aktivních členů. Rebold ovšem počet „*přijatých*“, ne však „*aktivních*“ členů, odhaduje již tehdy na sotva uvěřitelných „*osm až deset milionů*“! Toto číslo by podle toho již roku 1910 muselo činit nějakých 30 až 35 milionů.

A že takoví „*neaktivní*“, ale nadále „*přijaté*“ zednáři jsou i dnes, to plně potvrzuje Magaldi v „*glosáři*“ své knihy, kde vysvětluje – kupodivu v hlavní části knihy vůbec nefigurující – zednářský pojem „*uspaní*“ („*assonamento*“) (str. 631):

„*Označuje se také jako ... ,akt uložení se k spánku'. Protože je zednářské zasvěcení jako takové nesmazatelné stejně tak, jako [katolické!] kněžské vysvěcení, nemůže být již nikdo vyloučen ze stavu ,zednářského adepta'. Kdo se, ať už z jakéhokoli důvodu, již nechce účastnit rituálních nebo neoficiálních činností určité zednářské korporace, nevypadává tím ze svého stupně zasvěcení: jeho volba bude jako taková považována za dočasné ,nové usnutí' poté, co ze spánku profánnosti ,procitl' v okamžiku přirozeného světla esoterické zednářské [zasvěcovací] cesty, přestože jeho nový stav bytí je spíše polobdéním, neboť je naprosto nemožné navrátit se do bezvědomé temnoty profánního života.*“

I když odhlédneme od – již od roku 1910 oficiálně nevykazovaného – obrovského počtu takových „*bratrů*“, kteří se tiše stáhli z lůžového života, zůstává skutečností, že aktivní světové zednářstvo se do roku 1926 již více než zdvojnásobilo; nyní to podle – v Lipsku vydávaného – „*Kalendáře pro zednářstvo*“ – bylo kolem 28 000 lůží se zhruba 3 860 000 činnými členy!¹⁹

V 80. a 90. letech 20. století se aktivní světové zednářstvo dokonce vyčísluje znovu na téměř dvojnásobek, tedy na 6 až 7 milionů členů. ... To je sice ohromné množství „*užitečných idiotů*“ (jak zednář nejvyššího stupně a zakladatel pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“, Lenin, nazval své stoupence), ale konkrétní politická rozhodnutí národní-

¹⁷ Cahill, tamtéž str. 23, přebírá údaje ze zednářské ročenky („*Annuaire*“) 1910.

¹⁸ Tamtéž, str. 22 ad: „*Tableau Général des Loges*“.

¹⁹ Tamtéž, str. 23.

ho, nadnárodního ba dokonce celosvětového významu tak obrovské sdružení lidí již přirozeně nemůže činit.

Proto nás ani v nejmenším neudivuje, když Magaldi několikrát zdůrazňuje, že malé, ale nanejvýš elitářské pra-lóže v průběhu 20. století „regulérní“ zednářstvo jako takové stále více překonávaly a nechávaly je upadnout do relativní politické bezvýznamnosti (což však neznamená, že by jeho struktury nebyly pilně a efektivně využívány). Ano, devalvování obyčejného zednářstva začalo dokonce již ve chvíli, kdy byla roku 1849 vytvořena první pra-lóže „THOMAS PAINE“.

„Od druhé poloviny 19. století,“ říká Magaldi, „se [pra-lóže] s proto-jednosvětovým a proto-globalizačním znaménkem postavily nad údajně exkluzivní zednářskou jurisdikci a národní společenství [Velkolóže/Velké Orienty]“ (str. 401).

„Dnes,“ potvrzuje Magaldi na jiném místě knihy, „je tradiční zednářstvo již po celém světě v úpadku poté, co selhalo ve své vlastní historické roli, být občanským, kulturním, ideologickým a metapolitickým²⁰ předvojem. Dnes již nesporně vládnou jen nadnárodní pra-lóže a jim sloužící parazednářské společnosti“ (str. 504).

O těch si také ještě něco řekneme. Zde jenom tolik: náš informátor těmi pra-lóžím sloužícími nástroji míní – podle dosavadního „profánního“ chápání – supermocné kruhy jako Bilderberg nebo Trilaterální komisi, na které však on jako hierarchicky nejvyšší zednář shlíží stejně pohrdavě, jako třeba na lóži P2.

Vraťme se však ještě k statistice. Jak se dá snadno spočítat, připadalo v roce 1850 celosvětově v průměru na jednu lóži 100 zednářů, 1910 již jen 79, nicméně poté 1926 znovu téměř 138. Podle toho tedy kolísá počet členstva jedné lóže v dlouholetém průměru dosti přesně kolem čísla 100.

Lze to aplikovat také na pra-lóže? Asi sotva! Magaldi a jeho společníci, zjevně jednající podle hesla: „Je-li reputace jednou pokažena, proč se ještě ostýchat“, své odhalovací mánie proti frakci „antidemokratických“, „reakcionářských“, „oligarchických“, ba v extrémním případě dokonce „válečnických“ a „krvežíznivých“ pra-lóží nechávají plnou volnost a dodávají nám – také něco dosud neslýchaného! – dlouhý seznam jmen. Z nich se znovu dají odvodit některé úsudky o počtu členstva pra-lóží.

„Všichni muži [pra-lóže] ‚THREE EYES‘, od Rockefellera po Agnelliho“ přepisují trochu troufale svůj první dlouhý seznam. Hned pod nimi je totiž omezení, že se jedná pouze o ty členy, kteří do této pra-lóže vstoupili od jejího [oficiálního] založení 1967 do roku 1975. Pak následuje (str. 209-214) neméně než 76 jmen včetně životních dat a stručného údaje o povolání, resp. úradech a funkcích dotyčného. Přesto na konci – velice poučného! – seznamu se nečekaně říká: „a další, nemění váhy a kalibru, jež zmíníme při jiné příležitosti“...

A skutečně je o málo později vyjmenováno sedm dalších členů „THREE EYES“ (str. 222), a později, většinou jednotlivě, znovu ještě sedm jmen, tak např. sedm prvních z rudé Číny, přičemž se však naznačuje, že i mnoho dalších Číňanů tam rovněž

²⁰ To je bohužel ještě příliš málo užívané slovo, které však „živými médii“ jako dříve s obvyklou drzostí popíraný skutečný stav věci překrásně vystihuje, vždyť víceznačné (starořecké slůvko „meta“ znamená „zde“ tolik, co „za“ nebo (přestože jazykově ne korektně) „nad“, a „za“ kulisami oficiální politiky resp. „nad“ vším předsunutým partajnictvím stáli přece vždy zednáři jako neviditelní manipulátoři. Ostatně Magaldi v témž smyslu užívá pro lóže příp. pra-lóže často a rád také analogický anglický pojem „back office [= zadní síň, kabinety] moci“.

vstoupilo (str. 460 ad.). Na konci osmé kapitoly (str. 448-456) sestavil Magaldi obrovský, podle zemí přesně rozdělený seznam takových mimořádně „mocných“ oligarchických zednářů pra-lóží, kteří se „z různých důvodů podílejí [jako aktéři!] na politické a hospodářské krizi starého kontinentu“ (str. 448). U každého jednotlivce je uvedeno, k jaké nebo k jakým pra-lóžím náležejí. „THREE EYES“ se tam objevuje hned 64krát.

Naproti tomu je také třeba brát zřetel na fenomén, který se snadno opomíná: je jim trvalá fluktuace úmrtími na jedné a nově přijímanými na druhé straně. Prověřili jsme si to: ze 76 příslušníků pra-lóže „THREE EYES“ na prvním seznamu jich v roce 2000 již 28 zemřelo a jeden další se neměl dožít roku 2001.

Rovněž je třeba si povšimnout, jak rychle jsme my všichni psychologicky přetěžováni, jakmile máme větší množství nestejnorodých věcí i jen přibližně korektně číselně ohodnotit. Má-li Laura Maragnaniová dojem, že jmény zednářů „THREE EYES“ by se nechal naplnit „celý telefonní seznam“, je to snad představitelné, avšak takový dojem je zcela klamný.

V žádném případě se nesmí přehlížet ještě něco třetího. Zjevně velké množství zednářů všech pra-lóží sedí *současně* ve dvou, třech, čtyřech, pěti nebo ještě více různých pra-lóžích. Zdá se tím mířit na pravděpodobně židovského dlouholetého bruselského funkcionáře EU, Étienne Davignona (* 1932)²¹, jež Magaldi kvalifikuje jako „*diplo-mata, špičkového manažera a obchodníka*“: tento muž sedí v následujících osmi (!) rozličných pra-lóžích, a sice: „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „PAN-EUROPA“, „THREE EYES“, „EDMUND BURKE“, „BABEL TOWER“, „VAL-HALLA“, „DER RING“ a „PARSIFAL“ (str. 451 ad.). Vzhledem k vysokému číslu mnohonásobných členství *vypadá* počet nejvyšších zednářů daleko větší, než skutečně je!

S pečlivým uvážením všech jmenovaných faktorů a se zřetelem na všechna (přirozeně velice neúplně) uvedená jména v knize lze mít reálně za to, že žádná z pra-lóží neměla k danému okamžiku více než 500 členů, zatím co v některých pra-lóžích je to pravděpodobně jen 150 až 200. Přesto i za jistě *silně přehnaného předpokladu*, že snad existují pra-lóže až s 1 000 členy, a to bez ohledu na početná vícenásobná členství, totiž teprve od založení nejnovější pra-lóže „MAAT“ v roce 2004, tedy nějakých 36 000 nejvyšších zednářů – co by to pak nakonec bylo proti šesti až sedmi milionům zednářů „regulérních“ lóží!? Sotva víc, než 0,5 procenta. Protože skutečný počet by však mohl být spíše mezi 12 000 až 15 000, potom připadá na každých 500 obyčejných lóžových bratrů jeden jediný zednář pra-lóže!

Jak tajné jsou „pra-lóže“?

Každopádně tak tajné, že ani veškerá veřejnost, ani žádný průzkumník ponurého světa tajných společností o nich nic nevěděli. Proto náleží dokonce určité oprávnění tvrzení „*Fratera Kronose*“ alias Zbigniewa Brzezinského, že pra-lóže ne náhodou po-

---

²¹ Jméno by mohlo být odvozeno z původního „*d'Avignon*“ = „z Avignonu“. *Philo-Lexikon. Handbuch des jüdischen Wissens*, Frankfurt am Main 1992 (unveränd. Nachdruck d. 3. verm. u. verb. Aufl. Berlin 1936) pod heslem „*Avignon*“ poznamenává: „*židovská osada od 4. století; Avignon a Carpentras, zvláštní židovský rituál.*“

vstaly nejprve v těch zemích, kde „regulérní“ zednářstvo bylo pro veřejnost nejviditelnější a právě proto již nebylo bezpodmínečně schopné plnit své vlastní „úlohy“, totiž ve Francii, Anglii a Americe (str. 568). Zednářstvo například v Německu se vždy pečlivě skrývalo, a přesto založilo i zde tři z ranných pra-lóží, takže naše výše uvedené vysvětlení pro „nezbytnost“ těch nových by mohlo být přinejmenším stejně tak výstižné.

Je zajímavé, že i navzdory nejvyšší diskrétnosti byl vždy jistý počet lidí, kteří sami k vůbec žádné pra-lóži nepatřili, ale přesto o existenci zednářstva nejvyšších stupňů a dokonce o podrobnostech jeho „činnosti“ velmi dobře věděli.

Tito lidé byli sice většinou členy „regulérního“ zednářstva, ale i přesto mnozí vůbec ne! Bez ohledu na to všichni působili tak, jako by k němu náleželi, protože tajemství co nejpřísněji zachovávali.

Již jsme výše viděli: Licio Gelli, Silvio Berlusconi i Matteo Renzi věděli, resp. vědí, že pra-lóže existují a znají dokonce jejich jména, přestože tam nikdy nebyli jako členové připuštěni. Podle Magaldiho ví dosud jen nezednář Renzi dokonce přesně, proč by se nejraději nechal zasvětit právě do pra-lóže „LEVIATHAN“: je mu totiž známo, že tam i v pěti různých jiných pra-lóžích sedí šéf Evropské ústřední banky, Mario Draghi, ale v pra-lóži „THREE EYES“ již usazený státní prezident Giorgio Napolitano tam *nesedí*, takže by na ten způsob přinejmenším unikl jeho *bezprostřednímu* vlivu (str. 560)!

Jinde v knize se dozvídáme, že John Fitzgerald Kennedy, i když sám lóžový bratr *nebyl*, o existenci pra-lóží věděl. Příslušníci těch „progresivních“ pra-lóží, kteří jej posadili do křesla prezidenta USA, ho také „*plně poučili*“ o nebezpečích, hrožících mu od svých „reakcionářských“ bratrů, resp. jejich pra-lóží (str. 187). A přesně na jejich „reakcionářsko-antidemokratické“ intriky v zákulisí a jenom na ně Kennedy narážel, když ve svém proslulém projevu z 27. dubna 1961 v newyorském hotelu Waldorf-Astoria tak tajuplně prohlásil (str. 186 ad.):

„Jsme po celém světě napadáni monolitickým a nemilosrdným spiknutím, zásadně užívajícím tajné prostředky na rozšíření svého vlivu moci infiltrováním namísto anexí, podvracením místo volbami, zastrašováním místo sebeurčením, malými nočními přepady místo viditelnými armádami. Jde o systém, který investoval mnoho lidských zdrojů a mnoho materiálu do nanejvýš účinné a perfektně běžící mašinerie, vzájemně propojující vojenské, diplomatické, zpravodajské, hospodářské, vědecké i politické operace. Její přípravy nejsou dávány veřejně ve známost, nýbrž skrývány. Její omyly a nezmary se nedostávají do titulků novin, ale jsou zatajovány. Jinak smýšlející nejsou jen neuznávání, nýbrž také umlčování. Neváhá se nad výdaji, na veřejnost nepronikne žádná indiskrece, žádné tajemství se neodhalí.“

Jak vidno, tehdy ještě nebylo vynalezeno drze prolhané smrtící heslo „teorie spiknutí“, protože jinak by se prezident měl na pozoru pojem „spiknutí“ veřejně užít v tak diskutovaném projevu a tím si vysloužit posměch celého židozednářského tisku...

Konkrétně je nám sděleno, že jak „parazednář“ (pojem, který bude záhy vysvětlen) Dwight Eisenhower, tak i jeho nástupce v čele USA, „nezednář“ John Fitzgerald Kennedy věděli, že zvláště Eisenhowerem veřejně kritizovaný

„finančně-vojensko-průmyslový komplex“ (nejen Spojených států, nýbrž celosvětový, se stoupcí také ve Varšavské smlouvě) má svou nesmírně solidní a nejdůležitější řídicí centrálu v neoaristokratických pra-lóžích „GEBURAH“, „JOSEPH

DE MAISTRE“, „EDMUND BURKE“, i v konzervativní „COMPASS STAR-ROSE“ (str. 183).

Nečlenové pra-lóží jsou zjevně podle aktuální „potřeby“ s tímto nejvyšším zednářstvem seznamováni, ovšem současně „vhodnými prostředky“ zavázáni k nejpřísnějšímu mlčení. Tak například 1968-1970 úřadující italský premiér Mariano Rumor, který z pověření „oligarchických“ pra-lóží měl společně s dalšími provést tzv. „puč Borghe-se“ z prosince 1970, „nikdy nebyl zasvěcen jako zednář“, ale přesto udržoval „intenzivní kontakty“ s pra-lóží „PAN-EUROPA“ (str. 292 ad.). A po celý zbytek života, až do své smrti roku 1990, si je uměl diskrétně udržet...

Stejně tiše jako myška se chovají i ti z personálu velkých světových médií, kteří naprosto vědí o pra-lóžích, i když sami nemají žádnou šanci tam být „zasvěcení“. Intenzivní zamlčování vydání Magaldiho odhalovacího díla je toho dostatečným důkazem. Magaldi sám ostatně v knize potvrzuje, že italští („a nejen italští“) novináři žijí „z částí“ v „pošetilé, ale dobré víře“, že politická moc je vykonávána obvyklým národně organizovaným zednářstvem,²² a jiná, lépe poučená část novinářů, je současně „placena přesně za to, že o jistých tématech nebude mluvit nebo je nanejvýš podávat absolutně neškodným, skandálně-mystifikujícím, užvaněným či zavádějícím způsobem“ (str. 562).

Je srdce oblažující, že teď dokonce sami nejvýše stojící zednáři přešli do tábora tak nepřetržitě pomlouvaných „teoretiků spiknutí“ i jiných odpůrců „živého tisku“...

Co jsou „parazednáři“?

Pojem je pro „profánní“ veřejnost nový. Však také pochází od zednáře těch nejvyšších stupňů, Magaldiho, v jehož kruzích je podle všeho zcela obvyklý. My „profánní“ jsme vlastně až dosud znali jen „zednáře bez zástěry“ a rozuměli jsme jimi takové lidi, které není vůbec třeba zasvěcovat do tajností lóží, protože tak jako tak již jsou proniknuti jejich (zlo)duchem, takže i bez jakéhokoli zasvěcení poslušně a tiše na svém místě dělají přesně to, co by oficiální zednář jenom sotva mohl dělat lépe. Pomysleme jen na spousty přírodovědecky nedotčených a nepoučených pošetilců, jež nyní k radosti zednářstva pra-lóží po celém světě tak zarytě bojují proti „lidmi způsobené změně klima“ jako kdysi Don Quichotte s větrnými mlýny.

Naproti tomu „parazednář“ však znamená něco trochu jiného. Každý ví, co to jsou „paravojenské jednotky“: vojáci nestátní, neoficiální armády nebo „milice“, ale přesto skuteční, vycvičení vojáci, v bojové uniformě, se zbraněmi i s velitelskou strukturou, jen nepodstatně se lišící od „regulérní“ armády. A přesně tak je tomu s „parazednářskými“ organizacemi. Cítí se jako zednářstvo a jeho lóže, holdují v zásadě stejné protikřesťanské ideologii, sledují tytéž jednosvětové cíle, ale drží se diskrétně v pozadí a také podobně pouze vzácně (nebo nikdy!) si jich všímají řízená dezinformační média a lživá „oficiální“ historická věda.

Od Magaldiho a jeho „bratrů“ se dozvídáme, že pra-lóže již po více než století řídí národní i mezinárodní politiku převážně prostřednictvím takových parazednářských organizací, a navíc nepřestává zdůrazňovat zcela „podřízenou“ a „služebnou“ funkci

---

²² Přestože ti sami své (jen částečně nevhodné!) přesvědčení prakticky nikdy nesdělují (nesmějí sdělovat) publiku...!

lhostejno jak elitního a utajovaného parazednářského kroužku, protože ty jsou vždy pouze prováděcími orgány za a nad nimi stojících pra-lóží (str. 636 a častěji).

Pra-lóže, říká Magaldi, „*mají pevnou kontrolu nad nejrůznějšími parazednářskými jednosvětovými sdruženími s širokým ideologickým spektrem, mezi nimiž je i Bohemian Club, Fabian Society, Pilgrims Society, Round Table, Mont Pelerin Society, Royal Institute of International Affairs, Council on Foreign Affairs, Bilderberg Group, Tavistock Institute of Human Relations, Trilateral Commission, Group of Thirty, Bruegel a Gruppo Spinelli*“ (str. 8 pozn. 1).

Kontrola rozhodně není obtížná, protože všechny tyto parazednářské organizace – a ještě mnoho, mnoho dalších – založily postupně *samy* pra-lóže! Usilovné pozornosti, která je Bilderbergům, Trilaterální komisi nebo CFR již po desetiletí ze strany nejpozornějších a nejkritičtějších pozorovatelů činnosti tajných sil v pozadí věnována, se může Magaldi jen lehce pousmát. Vždyť jeho předkládaná kniha

„*uvádí na pravou míru sklon literatury spiknutí i některých soudobých médií zaměřovat příčinu s následkem, resp. se raději soustřeďovat na druhořadé a podružné příčiny jako na národně-regionální, kontinentální nebo jednosvětové parazednářské spolky, (které jsou ze zednářského pohledu užitečné především jako ‚krycí zástěna‘, tedy zdánlivě nejtajnější organizace, jež však nakonec slouží často a zcela jako viditelné ‚strašáky na ptáky‘, příslušně vytvořené a záměrně postavené k zakrytí a utajení těch kruhů, které jsou méně zřetelné a postřehnutelné než všechny ty, jež se na pracích [těchto kruhů] nepodílejí). Takoví ‚spiklenečtí teoretici‘ by měli raději pronikat za paraván a tím získat náhled na nezaměnitelný profil tzv. nadnárodních pra-lóží.*

Z jejich strany bylo před několika lety vyvoláno mnoho povyku kolem parazednářských společností jako Trilateral Commission nebo Bilderberg Group, neměli však vůbec tušení, že vytvoření, kontrola a řízení takových jednosvětových společností bezpečně pochází z ještě tajnějšího, užšího a elitnějšího prostředí výše zmíněných pra-lóží“ (str. 13).

Mnoha parazednářskými kluby, kroužky, komisemi, skupinami, společnostmi nebo instituty, jak se i jinak nazývají, lze mnohem snadněji manipulovat, vysvětluje Magaldi na jiném místě, nežli zednáři s jejich dlouhými, obřadnými zasvěcovacími cestami, protože v parazednářstvu je *zcela upuštěno* od stupně ke stupni postupujícího rituálního zasvěcování do esoterických tajemství lóží!

Parazednářská sdružení „*jsou vždy založena jen malým elitním jádrem zednářů, kteří pak do své společenské aktivity zapojují i nezednáře (což v lóži vůbec není možné; do ní lze získat přístup pouze po absolvování dlouhých příprav a oficiálního zasvěcení do sofistických mystérií),²³ a sice do bezprostředního plnění politických, diplomatických, civilně společenských, kulturních nebo hospodářských účelů, protože ty jsou vázány na určité rituální a poučující zásady, které členy lóží omezují při zasahování do otázek národní, nadnárodní a celosvětové polis*“ (str. 101).

Dlouhá řeč – stručný smysl: protože zednářstvo navenek důrazně s nevinnou tváří

²³ Slovní spojení z latin. „mysterium“ = „tajemství“ a řec. „sophia“ = „moudrost“, protože zednářstvo se domýšlí, že jeho bludné gnosticko-kabbalistické, přímo Satanem inspirované tajné učení, je hoto-
vým vrcholem moudrosti...

ujišťuje, že ve svých lóžích v žádném případě neprovozuje politiku, a skutečně tam nemůže politiku provozovat *tak* neomezeně, *jak* by vlastně *chtělo*. Přijímá tedy v lóžích tajně jen rozhodnutí, ale jejich viditelné provedení již přenechává převážně samotným parazednářům. Je to „pokrytectví“, shledává sám Magaldi (str. 102), a kdo by mu chtěl v tom odporovat?

Neboť, pokračuje dále, „skutečností zůstává, že – nepochybně – tyto tajné (nebo i zjevné) parazednářské společnosti jsou vždy (diskrétním a více či méně zahařeným způsobem) řízeny úzkým kroužkem zednářů: nezednáři se tam objevují jako podřízeně rovnocenní [sic! – comprimari subalterni], jako pouzí spolucestující, prostí příležitostní hosté, zvláště když se jedná o – na národní nebo internacionální úrovni – velice respektované osobnosti politiky, médií, diplomacie, financí, průmyslu, kultury etc.“.

Protože toto odhalení je mimořádně důležité pro pochopení skutečné, velice limitované role až dosud zjevně silně přeceňovaných Fabiánců, Bilderbergů, Trilaterálů atd., ukážeme si ještě další zajímavé podrobnosti v doslovném znění:

„Zednáři, od 18. století tvůrci a tvrdí kontroloři parazednářských organizací, tam zahrnují i členy, patřící k horním deseti tisícům,²⁴ a kteří dokonce ještě neprošli v přísném smyslu slova zednářským zasvěcením (a ani je v budoucnosti nebudou bezpodmínečně absolvovat). Ti členové těchto parazednářských společností, kteří jsou technicky nezednáři, se považují za „užitečné profánní“,²⁵ ti pak, jež byli pouze jednou pozváni na zevní, povrchní setkání takových parazednářských klubů jako Bilderbergové, Trilaterálové, CFR, RIIA atd., tam nezískávají žádný větší význam, a jejich využití je (ze strany zednářských bratrů, kteří daný parazednářský klub rigorózně kontrolují) pouze přechodné a omezené.

Naproti tomu taková, kteří bývají stále znovu svoláváni a s jistou frekvencí jsou užíváni k určitým politicko-diplomatickým, hospodářsko-finančním nebo mediálním operacím, se těší vyšší vážnosti a získávají větší výhody, než ti profánní, jež jsou pozváni pouze jednou nebo dvakrát. Takové osoby, muži i ženy, kteří – byť i neprošli vlastním zednářským zasvěcovacím rituálem – byli přijati za plnoprávné členy těchto nadnárodních parazednářských společností, jsou pak považováni za parazednáře, za jistý druh „bratříčků“ („fratellastri“), jež nikdy neměli vůdčí nebo strategickou roli v různých jednosvětových sdruženích, k nimž náležejí (taková role je vyhrazena výhradně zednářům, kteří prošli kabinetem rozjímání a mezi sloupy Jachin a Boaz), nýbrž jsou tam jako sloužící a užiteční (pro sebe samé a vlastní kariéru i osobní osud; pro ostatní, zvláště pro jejich příkazce v zástěře), třebaže mají zdánlivě podobné postavení“ (str. 103 ad.).

Mezi těmito – zednářům vždy podřízenými parazednáři – jsou však opět různé stupně, upřesňuje Magaldi. Mnozí zůstávají po celý život pouhými „Lokaji“, jiní mohou postoupit na „Komoři“, a několik málo obzvláště šťastných dokonce až na „Mistry Poplužního Dvora“ nebo „Velké Komoři“. Nicméně žádný z nich nehraje „skutečně vedoucí a strategickou roli“, protože ty zůstávají definitivně vyhrazené zednářům [pralóži].

²⁴ Magaldi zde i jinde k označení této „*crème de la crème*“ nebo „*haute volée*“ užívá nepěkné anglické „*jet set*“.

²⁵ Povšimněme si jazykové/pojmové blízkosti k Leninovým „*užitečným idiotům*“...

„Perfektní parazednář musí za těchto okolností obvykle být ctižádostivou, ale také podrízenou osobou, která si je dobře vědoma svých vlastních limitů a jejich poddanosti vůči skutečným zednářům; je to více vychytralá a čilá, než skutečně inteligentní osoba, plná ducha iniciativy, avšak bez větších idejí nebo hluboko zakořeněných zásad. Perfektní parazednář nesmí mít příliš kompletní a vyříbený světový názor,²⁶ musí však být tím spíše neúnavným sběračem alnebo organizátorem (jak teoreticko-intelektuálních, tak i prakticko-operativních) vzájemně propletených a křížících se vizí a konceptů.

Mluvíme zde přirozeně o parazednářích a zednářích, jež tvoří nadnárodní celosvětovou elitu. Může se však také bez dalšího vyskytnout případ, že i nějaký ‚menší‘ zednář některé národní obediencie – může jím být i na místní úrovni respektovaná a vlivná osobnost – platí nekonečně méně, než parazednář, který vystoupal až k roli ‚Mistra Poplužního dvora, Vyslance nebo Mluvčího‘ jménem a na účet nadnárodního zednářského establishmentu, jenž je od začátku 20. století především tvořen tzv. ‚pra-lóžemi‘ (str. 104).“

Několik málo trvalých členů parazednářských organizací bývá někdy shledáno za hodné povýšení do (za tím stojících) pra-lóží. Příkladem toho je Bill Clinton. Již v roce 1961 vstoupil do „*Mládežnického zednářského řádu*“ „*De Molay*“, platicího jen za parazednářský, a později byl vícekrát pozván k Bilderbergům, Trilaterálům a CFR (str. 522 ad.). Nakonec, v roce 1992, když bylo rozhodnuto udělat z něj příštího prezidenta USA, byl tento pouze „*parazednář*“ (str. 522) ještě ve vsí formě zasvěcen do pra-lóže „*COMPASS STAR-ROSE*“, na začátku své druhé úřední periody dodatečně do pra-lóže „*JANUS*“, a krátce poté také do „*THREE EYES*“ (str. 523).

„Pra-lóže“ a jejich parazednářské nástroje

Ještě když dávno nebyly žádné pra-lóže, přikročilo již „*regulérní*“ zednářstvo k založení parazednářských pomocných organizací; nejde tedy o žádný vynález pra-lóží! Magaldi jako vůbec první, „*archetypické*“ parazednářské sdružení zmiňuje již 1790 ve Francii vytvořený klub „*Les amis de la vérité*“ („*Přátelé pravdy*“) a jmenovitě vypočítává jeho členy. Tento klub ovšem sestával téměř *jen* ze zednářů a rovnal se tím spíše „*operační lóži*“ P2. Také „*prakticky ve všech*“ ostatních parazednářských klubech, které hrály roli v tzv. francouzské revoluci, zvláště v Jakobínském klubu, seděli většinou lóžovní bratři (str. 102). V první polovině 19. století, poučuje nás dále Magaldi, vznikly především následující, „*ponejvíce tajné*“ parazednářské společnosti: Adelphi, Philadelphi, Vznešení Perfektní Mistři (Sublimi Maestri Perfetti), (zjevně řecká) Filiki Etería, Mladá Itálie (Giovine Italia), Mladá Evropa (Giovine Europa), (židovský řád) B'nai B'rith a Carboneria – ta podle něj jako „*interkontinentální organizace*“ rozhodně neomezená na Itálii a rozšířena v celé Evropě i obou Amerikách (str. 102).

Od druhé poloviny 19. století vznikající parazednářské organizace „*již nebyly ve své struktuře tajné, nýbrž pouze diskrétní [= polotajné] ve funkci a nejdůležitějších vytčených cílech*“. Konkrétněji „*takto vnikly Bohemian Club (1872 v San Francisku), Fabian Society (1884 v Londýně), britská Pilgrims Society (1902)*

---

²⁶ V originálním textu jako cizí, německé slovo.

i americká *Pilgrims Society* (1903), *Round Table Movement* (1909, s vnitřním kruhem *Society of the Elect*), *Royal Institute of International Affairs* neboli *Chatham House* z Londýna (1920), *Council on Foreign Relations* (1921) se sídlem v New Yorku a Washingtonu, *Lucis Trust* (1920-1922, v současnosti sídlící v New Yorku, Londýně a Ženevě, je rovněž členem hospodářské a sociální rady OSN), *Tavistock Institute of Human Relations* (1947), *Mont Pelerin Society* (1947), *Bilderberg Group* (1954), *Ditchley Foundation* (1958), *Trilateral Commission* (1973), *Group of Thirty* (1978). *Bruegel* (2005) a další (např. *Gruppo Spinelli* 2010)“ (str. 102 ad.)...

Ano, obě posledně jmenované jsou tak nové a tak „diskrétní“, že o nich nebylo ještě vůbec nic slyšet. Mimořádně důležité je zde sdělení, že *satanistický Luci[fer]s Trust* vyšel ze zednářstva (!) a jím výslovně označen za *parazednářský*; to znamená, že je až dodnes (!) „železně“ kontrolován a veden vnitřním kruhem (pra-lóžových) zednářů.

Tím máme také plně potvrzenu naši – v dřívějších publikacích opakovaně vyslovanou tezi – že přesně tímto *Lucis Trustem* již plných 40 let propagovaný „*Maitreya-Kristus*“ je spjatý s nejvyšším vůdčím vrcholkem Satanovy synagogy, a že se za tímto pseudonymem skrývá nadcházející protikřesťanský „světovládce“, jež církevní tradice nazývá „*Antikristem*“, naproti tomu Písmo svaté „*člověkem hříchu a synem zhouby*“, resp. „*šelmou z moře*“.

Za pozornost dále stojí, že *Lucis Trust* vůbec nevyšel přímo ze zednářstva, nýbrž zásadně z jiné parazednářské organizace, kterou Magaldi sice nezmiňuje zde, ale přesto na jiném místě své knihy: roku 1875 v New Yorku a uvádí za kmotru mu stojící gnosticko-kabbalistickou *Teosofickou společnost*. Její zakladatelka, ruská Židovka Helena Petrovna Blavatská (1831-1891), říká Magaldi,

„byla vůbec jen díky jistým zednářským kruhům, které se nechají odvodit jak od obvyklých lóží, tak také od nadnárodních pra-lóží, postavena do situace, aby mohla mohutně rozšířit své nově vytvořené, polozednářské sdružení“.

Blavatská nebyla totiž do pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ zasvěcena nikým menším, než Giuseppem Garibaldim. Byla sice odtamtud později vyhozena, zato však přijata do pra-lóže „*PARSIFAL*“ (str. 72 ad.), v níž dnes také sedí – naše ráda občas se za zbožnou a křesťansky ctnostnou vydávající – spolková kancléřka Merkelová...!

Jiná špičková postava *Teosofické společnosti*, Alice Baileyová (* 1880), se sice roku 1920 s touto společností „rozešla“, ale jen proto, aby 1922 založila „*Lucifer Publishing Company*“, která se ovšem hned v následujícím roce 1923 ze snadno domyslitelných důvodů přejmenovala na rozruch nevyvolávající „*Lucis Trust*“.²⁷ Je mimořádně příznačné, že Magaldi naproti tomu jako datum založení pro původně (což chytrácky zamlčuje!) „*Lucifer Publishing Company*“ nazvanou organizaci neuvádí rok „1922“, nýbrž „1920-1922“, čímž je vzdor veškerému vnějškovému „rozchodu“ ve skutečnosti prokázán plynulý vznik tohoto parazednářského satanistického sdružení ze stejné parazednářské *Teosofické společnosti*.

A zatím co se od Reginy Hinrichsové dozvídáme, že se ve stanovách *Teosofické společnosti* doslova říká: „... má se odporovat materialismu i každé formě dogmatické

---

²⁷ Regina Hinrichs, *Ihr werdet sein wie Gott* (Budete jako Bůh), „Respondeo“ č. 11, Siegburg bez roč. (1997), str. 19.

teologie, obzvláště křesťanské“,²⁸ Magaldi nám sděluje, že

„k téže Teosofické společnosti při jejím založení vedle vysokostupňové lóžové sestry Blavatské jako tajemnice a mluvčí náleželi i následující zednáři: Henry Steel Olcott (prezident), Seth Pancoast (viceprezident), John Storer Cobb (zastupující jednatel), Henry J. Newton (pokladník), William Quan Judge, E. H. Britten, dále H. D. Monachesi, J. H. Wiggins a R. B. Westbrook (všichni jako poradci jednatelství)“.

Výše již bylo sděleno, že Annie Besantová, zednářka 33. stupně Skotského obřadu a současně Velkoinspektorka Mizraimského obřadu,²⁹ která v roce 1891 zaujala šéfovské křeslo po Baileyové, také náležela k pra-lóži „THOMAS PAINE“ (a tím osobně zajišťovala „železnou kontrolu“) tohoto parazednářského seskupení.

Stejně jako „THOMAS PAINE“, jsou i tzv. „demokraticko-progresivní“ pra-lóže „JOANNES“, „ECCLESIA“ a „CARROLL OF CARROLLTON“, v nichž se především soustřeďuje nejvýše zasvěcený „duchovní“ i světský personál „církve II. vatikánského koncilu“... Z toho však naprosto jasně vyplývá, že tyto frakce nejvyššího zednářstva se vždy přednostně věnovaly pomalému, ustavičnému pronikání Církve i světa *duchem* gnose, kabbaly a satanismu, kdežto „reakcionářsko-oligarchické“ frakce se naproti tomu staraly hlavně o vytvoření mocensko-politických předpokladů pro tyranskou světovládu viditelného Satanova náměstka.

Tato – naprosto ne exkluzivní, nýbrž pouze *nejdůležitější* a proto neúplná – „*dělba práce*“, třebaže Magaldim a jeho straníky naprosto nechápaná (!), trvá nadále. Velmi velcí *dialektici*, které je nepochybně třeba hledat v přísně talmudisticko-kabbalistic-kém prostředí kolem a za Rothschildy, jež navzdory a mimo všechny zcela reálné a rozhořčené slovní potyčky dobře vědí, že také u zdánlivě tak „demokraticky“ a „lidumilně“ smýšlejících luciferiánů pra-lóže „THOMAS PAINE“ ani dalších pra-lóžemi založených parazednářských společností rozhodně nepostrádají jejich spolupráci.

Nám, víře věrným katolíkům zbývá jen zbraň modlitby vzhledem k naprosté konfiskaci všech kdysi katolických církevních struktur mimořádně pokrytecky jednajícími nejvyššími zednářskými stoupenci Satana, kteří se vydávají nejen za „biskupy“, „kardinály“ a/nebo „papeže“, nýbrž ještě i za zcela „pokrokové lidumily“ (viz např. Bergoglio!). Opakujme často a každodenně jako střelnou modlitbičku heslo svatého archanděla Michaela, po němž je dokonce sám pojmenován: „*Kdo je jako Bůh?*“. Obnovujme také ustavičně na Trojjediného Boha směřující prosbu z nejsvětější litanie: „*Abys nepřátele svaté Církve pokořil – prosíme Tě, vyslyš nás!*“. Najděme si poté také útočiště u Marie, která „*starému hadu, jenž slove d'áblem a satanem, a svádí celý okrsek zemský*“ (Zj 12,9) vítězně rozdrtila hlavu!

Pro Magaldiho & Co. parazednářské organizace „demokraticko-progresivního“ charakteru přirozeně nejsou středem jejich odhalení toho, co po takovou dobu bylo tak perfektně skrýváno, nýbrž spíše ty parazednářské kruhy, které mají svůj původ v různých „neoaristokraticko-oligarchických“ pra-lóžích. Přesto nás informují také o rozličných organizacích *obojího* zaměření. Na rozdíl od parazednářských výplodů nejvyšších „demokraticko-progresivních“ lóží, pověřených hlavně ideologickým podrýváním náboženství, mravnosti a kultury, operují ty druhé převážně v oblastech hospodářství,

²⁸ Tamtéž, str. 15.

²⁹ Epiphanius, str. 475.

finančnictví a národní, internacionální až globální mocenské politiky. Magaldi to sice neříká – je to však evidentní.

Zapomeňte na Bilderbergy!

Kdyby jich nebylo nezbytně zapotřebí, nebyli by založeni a drženi při životě – do té míry jsou Bilderbergové, Trilaterálové, Pan-Evropané etc. bezpochyby nepostradatelní. Pouze jim *nepřísluší* význam, jaký jim byl dosud připisován. Nejsou totiž žádnými rozhodovacími grémii, nýbrž jen prováděcími orgány! Rozhoduje se výhradně v těch pra-lóžích, které tyto parazednářské kroužky, továrny idejí, kluby, akční výbory a podobně teprve vytvořily a přísně je kontrolují. Magaldi z nich představuje malý výběr, ovšem chaoticky roztroušený po celé knize. My je tu naopak prezentujeme časově seřazené.

1) „*Fabian Society*“ („*Fabiánská společnost*“) byla založena 4. ledna 1884 v Londýně, a sice „*radikálně-levicovým křídlem*“ tak jako tak již „*progresivní*“ pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ (str. 383). Magaldi tuto parazednářskou korporaci také zařazuje mezi „*progresivní*“, zvláště když ta je inspirována „*vyssloveně sociálně-demokraticky*“ (místo brutálně kapitalisticky) (str. 101). Jejím symbolem je však příznačně *vlk v rouše beránčím*, o čemž se Magaldi nezmiňuje ani slůvkem...

Zato alespoň jmenuje (str. 383):

„*Mezi významnými (a k lóži ‚THOMAS PAINE‘ náležejícími) zednáři, kteří toto parazednářské sdružení vymysleli nebo k němu od počáteční fáze patřili a převzali jeho plnou kontrolu, za připomenutí stojí – vedle mnoha dalších – zednář Edward Carpenter (1844-1929), Frank Podmore (1856-1910), Edward Reynold Pease (1857-1955), Henry Havelock Ellis (1859-1939), Martha Beatrice Webbová (1858-1943), Sidney Webb (1859-1947), Graham Wallas (1858-1932), Hubert Bland (1855-1914), Sydney Haldane Olivier (1859-1944), Herbert George Wells (1866-1946), George Bernard Shaw (1856-1950), Annie Besantová (1847-1933), která současně měla být velmi důležitou exponentkou smíšeného zednářského řádu Droit Humain a rovněž parazednářské Theosophical Society [Teosofické společnosti], Virginia Woolfová (1882-1941), Leonard Woolf (1880-1969) a Emmeline Pankhurstová (1858-1928).“*

Víru, mravy a kulturu ničící podvrtná práce „*progresivních*“ pra-lóží i jejich parazednářských pomocných orgánů je zřejmá již jen z toho, že jak k „*THOMAS PAINE*“, tak i k její „*Fabian Society*“ náleželi vedle lucifersky horlivé teosofky Besantové hned tři „*světoznámí*“, nejen nekřesťanští až protikřesťanští, nýbrž přímo *bezbožní* spisovatelé. A že Wells, Shaw a Woolfová dodnes zůstávají „*světoznámými*“, o to se do omrzení starají všechna lóžemi řízená masová média: čas od času jsou celé knihy těchto žalostných Satanových služebníků na pokračování čteny v rozhlase a minimálně každých pět let se v novinářských fejetonech znovu „*připomínají*“ výročí narození a úmrtí domnělých světů tzv. „*světové literatury*“ a západní kultury...

Z další generace členů pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ a *současně* její „*Fabian Society*“ Magaldi zdůrazňuje: James Ramsay Mac Donald (1866-1937), britský (labouristický) premiér 1924; Harold Joseph Laski (1893-1950), vlivný židovský intelektuál, který se ovšem pod rukou hlásil k sovětskému komunismu místo k pouhé sociální demokracii; Džaváharlál Néhrú (1889-1964), spolupracovník a žák Gándhího, navíc – jako on

– člen pra-lóže „ARJUNA-PHOENIX“, první premiér nezávislé Indie 1947; George Douglas Howard Cole (1889-1959) i Richard Henry Tawney (1880-1962).

2) „*Stále ještě z iniciativy několika zednářů pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘, k níž současně náležela parazednářská ‚Fabian Society‘, byla 1895 založena London School of Economics and Political Science*“ (str. 383). Tuto pověstnou „*Londýnskou školu pro hospodářskou a politickou vědu*“, mimořádně vlivnou továrnu idejí mezi bezmála nespočetnými podobnými, je třeba proto považovat za typicky parazednářskou instituci. Její založení „*demokraticko-progresivní*“ pra-lóží „*THOMAS PAINE*“ je také dobrým příkladem toho, že progresivní frakce pra-lóží se odedávna a vždy samozřejmě věnovala nejenom podprahovému šíření gnosticko-luciferské ideologie, ale kromě toho *také* zcela konkrétnímu (pře)tváření politických a hospodářských poměrů.

3) Britský „*Royal Institute of International Affairs*“ (RIIA, „*Královský institut pro mezinárodní záležitosti*“) a jeho americký protějšek „*Council on Foreign Relations*“ (CFR, „*Rada pro zahraniční vztahy*“) byly vytvořeny v letech 1918-1920; první ovšem pod trochu odlišným jménem „*British Institute of International Affairs*“ a teprve 1926 dostal svou dnešní obvyklou podobu.

Za založením obou institutů stály v rozhodující míře, i když „*za asistence dalších nadnárodních lóží*“ (str. 384) převážně z „*euroatlantických*“, „*pravicově i levicově liberálně*“ orientovaných zednářů složené pra-lóže „*LEVIATHAN*“ (str. 189) a za oběma dodnes stojí především *oni!* „*LEVIATHAN*“, ujišťuje Magaldi, „*měla vždy privilegovaný poměr k výběru, vedení, kontrole a správě prostředků RIIA a CFR*“ (str. 384). Což také vysvětluje, proč aktuální šéf italské vlády Renzi roku 2014 vyhledal zrovna a právě předsedu CFR s prosbou o přijetí do pra-lóže „*LEVIATHAN*“.

4) „*Bilderberg Group*“, jak se mezitím oficiálně nazývá, byla roku 1954 přivedena na svět společně členy pra-lóží „*COMPASS STAR-ROSE*“ a „*PAN-EUROPA*“ (str. 98) i jednotlivými „*bratry*“ z další, blíže neoznačené pra-lóže (str. 87). Jako hlavní spolučinitele při založení této parazednářské skupiny vypočítává Magaldi následující „*zednáře internacionální reputace*“, kteří podle něj *všichni* seděli v nějaké „*speciální a elitářské nadnárodní pra-lóži*“:

„*Józef Hieronim Retinger (1888-1960); Bernhard van Lippe-Biesterfeld (1911-2004, princ-manžel královny Juliany Holandské); Henry John Heinz II (zvaný rovněž ‚Jack Heinz‘, 1908-1987); Alastair Francis Buchan (1918-1976); Joseph E. Johnson (1895-1990); Charles Douglas Jackson (1902-1964); Walter Bedell Smith (1895-1961); Paul Carl Rijkens (1888-1965); Paul Guillaume van Zeeland (1893-1973); Colin Gubbins (1896-1976); Peter John Ambrose Calvocoressi (1912-2010); Paul Henry Nitze (1907-2004); David Rockefeller (*1915); Denis Healey (*1917) a další nemenší důležitosti a vlivu*“ (str. 87)...

5) „*Tavistock Institute of Human Relations*“ („*Tavistocký institut pro lidské vztahy*“) byl založen 1947 v Londýně jako ideová továrna, která se v zásadě věnuje zkoumání davové psychologie i vhodných nástrojů *k ovlivňování a kontrole mas*. Magaldi jej výslovně počítá k těm parazednářským institutům, jež jsou „*železně*“ kontrolovány pra-lóžemi (str. 8 pozn. 1), netvrdí však, že byl také pra-lóžemi vytvořen, nýbrž pouze „*zednáři*“ Cyrilem Lodowikem Burtem a Hugh Crichton-Millerem.

Dále byli zednáři jeho urození sponzoři Herbrand Miller, 11. vévoda z Bedfordu a 11. markrabě z Tavistocku, a v okolí institutu se pohybovali resp. jsou dodnes činní

početní další, zčásti i vysoce postavení zednáři jako John Rawlings Rees, Kurt Zadek Lewin, George Pratt Shultz (několikrát ministr USA), John David Rockefeller sr. i jr., Henry Kissinger, John Jay McCloy (po několik let šéf Světové banky, předtím i poté držitel mnoha dalších významných postavení), William Paley, Max Horkheimer, Herbert Marcuse, Ignatz Bubis, Gregory Bateson, Andrew Shonfield, dále Ronald David Laing, Jacques Attali, a Zbigniew Brzezinski.

Přínejmenším o trojici McCloy, Kissinger a Brzezinski již víme, že skutečně byli/ jsou nejvyššími zednáři. Dále je pozoruhodná silná židovská účast (= podtržená jména) mezi všemi těmito zednáři.

Magaldi zdůrazňuje, že výzkumy institutu jsou samy o sobě „*neutrální*“ a mohou plně sloužit i k pozitivním účelům (str. 114 ad.), nicméně nepopírá, „*že někteří zednářští sponzoři a podporovatelé činnosti Tavistocku od čtyřicátých a padesátých let měli skutečně v úmyslu napříště badatelské výsledky řečeného institutu (i dalších, podle jeho obrazu a podoby vytvářených center na zkoumání velkých hnutí individuální i kolektivní psychy) využít k účelům manipulace západní společností a vedení jí neokonzervativním a neoligarchickým směrem*“ (str. 118).

6) „*Trilateral Commission*“ („*Trístranný výbor*“) je exkluzivním výplodem pra-lóže „*THREE EYES*“ (str. 36 a častěji) a je jí tak úzce kontrolován, že s ní tvoří jeden jediný „*systém*“ (str. 375 a 379). Její založení záměrně 23. června 1973, v předvečer každoročního celosvětového lóžového svátku „*svatého Jana Křtitele*“ na památku vytvoření první Velkolóže v Londýně 24. června 1717 (str. 219) se uskutečnilo z podnětu zednáře pra-lóže „*THREE EYES*“ Davida Rockefellera a skrze další následující „*zednáře*“ (str. 552), z nichž mnozí (každopádně ti podtržením zvýraznění) byli rovněž členy pra-lóže „*THREE EYES*“:

Především Henry Kissinger (* 1923), rovněž tak v první řadě Zbigniew Brzezinski (* 1928); dále McGeorge Bundy (1916-1996; USA), Henry Owen (1920-2011, USA); Fred Bergsten (* 1941, USA); Okita Saburo (1914-1993, Japonsko); Kiichi Miyazawa (1919-2007, Japonsko); Tadashi Yamamoto (1936-2012, Japonsko); René Foch (?-2008, Francie); Karl Carstens (1914-1992, Německo); Louis-François Duchène (1927-2005, Velká Británie), Guido Colonna di Paliano (1908-1982, Itálie), Max Kohnstamm (1914-2010, Holandsko).

Ústřední úloha Trilaterální komise byla (a je) ne snad pouze v propojení tří různých vysoce průmyslových světových regionů, nýbrž v plíživém vyprazdňování a přetváření „*západních demokracií*“ v neoaristokratické oligarchie, resp. v jednu jedinou transnacionální oligarchii (str. 221 a častěji); tedy téma, které – následujícíce v tom Magaldiho – musíme níže ještě mnohem podrobněji projednat.

A co je zvláště zajímavé: „*TC (Trilateral Commission) měla podle přání zednářů TE („THREE EYES“) být současně nástrojem, jímž by bylo v profánním světě možné bez jakéhokoli zdržování pracovat. Měla být viditelným a oficiálním paravánem (mnohem méně diskrétní a mnohem více stavěná do popředí a obrácená navenek, než ostatní parazednářské společnosti jako Bohemian Club nebo Bilderberg Group etc.), aby tím sama sebe skryla jako tajná superlóže (podle esoterické zásady, že není lepší způsob něco skrýt, než významnou část z toho, ne však tu vyčerpávající, nastrčit do popředí)*“ (str. 220)...

A rovněž nesmírně zajímavé: Ne všichni nejvýše postavení zednáři jsou přesvědčení o účinnosti tohoto způsobu skrývání se. Naopak i zde jsou dva *striktně protichůd-*

né modely chování.

„Skutečně byli a jsou mezi zednáři ‚THREE EYES‘ takoví, kteří naprosto neměli zájem ani jen částečně vystoupit z prakticky absolutního stínu, který jim může zajistit utajení příslušnosti k nějaké pra-lóži. Naproti tomu jiní zase byli vždy názoru, že tajemství svého členství v lóži mohou v přísném smyslu zajistit lépe právě tím, že v širším smyslu předvádějí svou příslušnost k jednosvětovým zednářským kruhům“ (str. 221)...

K těm posledním zřejmě patřil i člen „THREE EYES“ od počátku, Edmond de Rothschild (1926-1997), protože jej Magaldi výjimečně neoznačuje žádnou národností, nýbrž představuje pouze jako „ve Francii narozeného kosmopolitního bankéře“ (str. 210) s obrovským odstupem (finančně) nejmocnějšího zednáře „THREE EYES“, který se občas nechává vidět v Trilaterální komisi (str. 257)!

7) „Project for the New American Century“ (PNAC, „Koncept pro nové americké století“) byl jednou z nejnovějších parazednářských organizací, a měl by vlastně být jasným pojmem pro každého, kdo se blíže zajímal o pozadí teroristických útoků z 11. září 2001 v USA.

„Frater Kronos“ nazývá tuto skupinu „parazednářskou továrnou idejí“ (str. 524), resp. „parazednářskou zástěnou“, za níž se skrývá pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ (str. 529). „HATHOR PENTALPHA“ sice oficiálně ještě neexistovala, byla však od roku 1996 ve stádiu budování, a teprve v roce 2000 uspořádala své rituální ustavující zasedání. Nicméně již 1997 vytvořila parazednářský PNAC, který vypracoval řadu strategických dokumentů a také je cíleně předložil veřejnosti.

PNAC se podle Magaldiho ovšem spíše podobá zednářským „archetypickým“ sdružením, tedy pravzoru „Amis de la Vérité“ z roku 1790, neboť přesně jako on byl složen prakticky jen ze zednářů, jež se pak *pod ochranou této zástěny* zformovali v novou, nejvyšší tajnou pra-lóži. PNAC, který se mezitím buď rozpustil, nebo zcela potopil, a jak také nespočetní internacionální pozorovatelé okamžitě po teroristickém útoku z 11. září 2001 správně rozpoznali, měl naladit světovou veřejnost na „válku proti mezinárodnímu terorismu“. Ta pak zase mezitím posloužila k již dalece pokročilému omezení všech možných občanských práv a tzv. „demokratických svobod“ v USA i po celém západním světě. A kromě toho se několik těchto nejvyšše zasvěcených těší ještě z tučných zisků, které jim „válka proti terorismu“ zcela nepochybně přináší a přinese. Magaldi a kolegové, především pak „Frater Kronos“ = Zbigniew Brzezinski, nepokrytě potvrzují, že – přísně zednářsky kontrolovanými! – lživými médii dodnes ustavičně urážení a vysmívání „teoretici spiknutí“ zde souvislosti viděli a ukazovali absolutně korektně (str. 524-533 a 535-540).

Co ovšem mimo samotné nejvyšší zednáře nemohl nikdo vědět: Všechny nebo téměř všechny osobnosti, jež vystoupily na veřejnost jako členové parazednářského sdružení PNAC, když své záludně zločinné dokumenty *jmenovitě podepsali a publikovaly*, byly současně zakládajícími členy pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“! Při jejím prvním ustavujícím zasedání se totiž podle „Fratera Kronose“ odehrálo následující (str. 529):

„Jako Mistr Stolce byl zvolen Dick Cheney, jako První Dozorce Donald Rumsfeld, jako Druhý Dozorce Bill Kristol, jako Řečník Sam Huntington, jako Pokladník Paul Wolfowitz, jako Tajemník Lewis Libby, jako Mistr Ceremoniář Rob Kagan, jako Strašlivý Expert Richard Perle, jako První Přirazený Dozorce Tony Blair [kterého z větší části zcela informovaný lživý tisk později, zhruba od roku 2003, označoval za pouhého

„Bushova pudlika“, namísto za jednoho z nejvyšších zednářů], jako Přiřazený Řečník Karl Rove, aniž by byly uvedeny ještě různé další odpovědné osobnosti evropských a orientálních skupin...“

Podtrhli jsme jména pěti talmudistů z celkem deseti uvedených „nejvyšších hodnostářů“ pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ ve chvíli jejího formálního založení; tato má lá statistika mluví nesporně sama za sebe. A mnozí si nepochybně ještě pamatují, že Cheney a Rumsfeld poté v nové Bushově vládě po více let zastávali úřad viceprezidenta, resp. ministra obrany.

Můžeme tedy konstatovat: Vymyšleno a přiklepnuto bylo všechno v ultratajné pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“, vtaženo do veřejnosti a tam realizováno parazednářským PNAC a přirozeně – chceme-li to tak říci! – rovněž překrásně „parazednářsky“ organizovanými vládami USA, Evropy a Blízkého Východu.

Tento neustále tentýž princip fungování pra-lóží, ba i „obyčejného“ zednářstva, bychom si měli dobře zapamatovat.

„Pra-lóže“ a tajné služby: těsně provázaná síť

Předkládaný spis měl být vlastně kompaktní knihou. Vidíme se však nicméně nuceni rozdělit ji do jednotlivých tenkých brožur, vydávaných postupně s dostatečným časovým odstupem. Důvodem k tomu je – jak již nyní víme – stále troufalejší odbourávání „moderní“ demokracie účinnou působností (převážně, ale rozhodně ne výhradně) „oligarchických“ pra-lóží. Důkaz?

1) Již tři knihy autora těchto řádků byly v posledních pár letech staženy z oběhu pokrytecky nazvanou „Spolkovou zkušebnou pro mládež ohrožující média“ („Bundesprüfstelle für jugendgefährdende Medien“). Již tím, že byly „označeny“ za ohrožující mládež (tj. zaneseny do úředního indexu), nesmějí být od té doby nikde veřejně nabízeny nebo propagovány. Nikdo tedy neví, že vůbec existují, nikdo si je nemůže obstarat a číst! Že se přitom vůbec nejedná o knihy pro mládež, to „Zkušebnu“ ani v nejmenším nezajímá. Takto oklikou přes zadní vrátka funguje naše pseudodemokracie a cenzura!

2) „Zkušebna“ je v zásadě činná jen tehdy, jestliže dostane tzv. „podnět“, že určitá kniha nebo jiné médium jsou nežádoucí jako „ohrožující mládež“. Zákonem je k „podnětu“ oprávněn libovolný státní úřad. Ale jaký úřad v našem případě po třikrát za sebou „podnítil“ naše nejnovější knihy tak „označit“? Byl vždy tentýž: Německá vnitřní tajná služba s mimořádně prolhaným jménem „Spolkový úřad na ochranu ústavy“ („Bundesamt für Verfassungsschutz“). A jak se na takové ospalé strážce sluší a patří, ani jediný z jejich podnětů nebyl podepsán nějakým osobním jménem. Pokaždé tam skutečně pod ním stálo jenom vytištěno „Spolkový úřad na ochranu ústavy“, jinak nic! Nicméně každý z těchto – v zásadě nezávazných!³⁰ – „podnětů“ byl ovšem pro „Spolkovou zkušebnu“ okamžitě rozkazem!

3) Díky Magaldimu již také teď víme, proč: Tajné služby a nejvyšší zednářstvo jsou

---

³⁰ Zkušebna je nemusí prošetřovat; pokud se jí však řečeného podnětu dostane, může svým ověřovacím postupem stejně tak dobře dojít k závěru, že se o žádné „ohrožení mládeže“ nejedná – každopádně to tak stojí v příslušném zákoně na ochranu mládeže.

do té míry *jedno a to samé*, protože nejvyšší šéfové nejdůležitějších tajných služeb celého světa *od prvopočátku* byli zednáři (str. 95), a již po mnoho desetiletí jsou dokonce šmahem členy jedné nebo dokonce několika pra-lóží! Vnitřní tajná služba pořád ještě největší a nejdůležitější země EU není žádnou výjimkou tam, kde přece již tajné služby menších a méně významných členů EU jsou dalekosáhle vedeny nejvyššími zednáři (a v nižších postaveních dalšími vysokostupňovými bratry).

Roky po II. světové válce, říká Magaldi, „*jsou obdobím, v němž na úrovni euroatlantických pra-lóží bylo rozhodnuto silně investovat do systematického infiltrování mnoha již zasvěcených bratrů (i přijímáním nových adeptů) z vedoucích míst mediálního systému [!] do evropských a amerických tajných služeb. A co navíc: Zednáři na vrcholku politických institucí USA rozhodli vložit masivní prostředky do vytvoření nových a stále rafinovaněji propracovaných tajných úřadů*“ (str. 94 ad.).

A skutečně se v odhalovacím díle Magaldiho a jeho „*bratrů*“ najde několik dalších údajů o pevném a přísném vedení všech větších (a nepřímém vedení i všech menších) tajných služeb světa přinejmenším skrze „*regulérní*“ zednářstvo, ne-li rovnou pra-lóžemi antidemokraticko-oligarchické orientace.

* „*O neuvolnitelném poutu mezi tajnými službami (jak vojenskými, tak civilními) a zednářským světem nejen na Západě a speciálně po celé 20. století i začátku 21. si podrobně a důkladně promluvíme v dalších svazcích...*“ (str. 95 pozn. 7). Nicméně pár detailů je také již v prvním svazku, mezi nimi následující:

* Do přímo pra-lóží „*THREE EYES*“ založené a kontrolované³¹ lóže P2 náležely v sedmdesátých letech až do jejího rozpuštění 1981 „*zcela kompletně*“ vedoucí špičky všech italských tajných služeb (str. 316).

* „*Agent na nejvyšší úrovni amerických tajných služeb*“, Gerard Coad Smith (1914-1994), byl jedním z vůdčích členů 1968 založené pra-lóže „*THREE EYES*“ stejně tak, jako „*vyšoký funkcionář CIA*“ Robert Richardson Bowie (1909-2013), šéf kontrašpionážního oddělení CIA (1954-1975), James Jesus Angleton (1917-1987) nebo Ital Federico Umberto d'Amato (1919-1996), který byl „*od mládí jako doma v italských a euroatlantických tajných službách*“, a dotáhl kariéru až do funkce vedoucího oddělení tajných věcí na ministerstvu vnitra 1971-1974 (str. 211 ad.).

* Tajné služby Ruska a Německé demokratické republiky byly již od počátku osmdesátých let *řízeny sovětskými pohlaváry, vlivnými členy pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE*“ (str. 378).

* Americká zahraniční tajná služba *Central Intelligence Agency (CIA)* byla v letech 1968 až 1991 téměř nepřetržitě přímo pod komandem „*THREE EYES*“, protože také bezmála každý nový ředitel CIA náležel k této mimořádně mocné pra-lóži: Richard Helms (1913-2002) vedl CIA od 1966 do ledna 1973; James Rodney Schlesinger (1929-2014) od února do července 1973; William Egan Colby (1920-1996) od srpna 1973 do 1976; George Herbert Walker Bush (* 1924) od 1976 do 1977; Stansfield M. Turner (* 1923) od 1977 do 1981, pak znovu William Hedgcock Webster (* 1924) od 1987 do 1991 (str. 212 ad.). A co bylo mezi lety 1981 a 1987? Tehdy vládl v čele CIA William Joseph Casey (1913-1987), člen čerstvě založené a přesně od poloviny roku

³¹ Jak je v celé lóžové pyramidě odedávna obvyklé, spočívala kontrola zvláště v tom, že několik vysokých zednářů pra-lóže „*THREE EYES*“, např. Edgardo Sogno (str. 306) a několik členů dalších, rovněž „*oligarchických*“ pra-lóží jako „*PAN-EUROPA*“, např. Adolfo Sarti (str. 293) jako takoví *nepoznáni* seděli v postaveních nižší lóže P2...

1981 velmi přátelsky s „*THREE EYES*“ kooperující „*WHITE EAGLE*“ (str. 369)! Nicméně dříve, nežli postoupil do vedení CIA, vedl např. William Hedgcock Webster asi po deset let, 1978 až 1987, vnitrostátní *Federal Bureau of Investigation (FBI)* (str. 214), jako již před ním v pra-lóži „*THREE EYES*“ zabydlený John Edgar Hoover (str. 35)...

* A pro změnu ve Velké Británii vidíme podobný obrázek: Zahraniční tajná služba *Military Intelligence Section 6 (MI6)* byla podle Magaldiho již od svého založení pod jménem *Secret Intelligence Service (SIS)* vždy řízena jen zednáři; byli to totiž „*bratři*“ George Mansfield Smith-Cumming (do 1923), Hugh Sinclair (do 1939), Stewart Menzies (do 1952) a John Alexander Sinclair (do 1956). V letech 1968 až 1973 byl šéfem *MI6* John Rennie (1914-1981); ten již náležel k pra-lóžím „*EDMUND BURKE*“, „*LEVIATHAN*“ a „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“ ještě před tím, než se nechal zasvětit hned 1968 nebo trochu později také ještě do „*THREE EYES*“ (str. 292 a 391 pozn.). Jeho následovník Maurice Oldfield (1915-1981) úřadoval od 1973 do 1978 a byl členem jak pra-lóže „*EDMUND BURKE*“, tak i „*THREE EYES*“ (str. 308). V čele domácí tajné služby *MI5* stál od 1965 do 1972 Martin Furnival Jones (1912-1997), zednář nejvyšších stupňů jak v pra-lóži „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, tak „*THREE EYES*“ (str. 292). Jeho nástupce Michael Hanley (1918-2001), šéf *MI5* od 1972 do 1978, byl naproti tomu „*pouze*“ obyčejný zednář.

* „*Frater Rosenkreutz*“ jen potvrzuje ujišťování „*Fratera Kronose*“ alias Zbigniewa Brzezinského, že se podle svých sil stavěl na odpor plánům a přípravě vražedných „*terroristických útoků*“ z 11. září 2001 extrémně brutální pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“; „*Frater Rosenkreutz*“ totiž od svých „*bratřů*“ ve francouzské vojenské i zahraniční civilní tajné službě ví, že tvrzení souhlasí (str. 521).

Vzhledem ke všemu výše řečenému máme opravdu důvod k předpokladu, že v tisku ustavičně se zednářskými signálními gesty představovaní vedoucí různých německých tajných služeb jsou naprosto podobně lóžově a dokonce pra-lóžově organizováni. Jestli Magaldi v předkládaném prvním svazku knihy (ještě) o tom nereferuje, mohlo by to být především v tom, že jej mnohem více a častěji zajímají italské poměry.

Nyní tedy již víme podstatně přesněji než dříve, komu děkovat za antidemokratickou cenzuru podlézavě úslužné „*zkušebny*“ pro údajnou „*ochranu mládeže*“ – v konečném důsledku každopádně pra-lóžím, které mají pod striktní kontrolou všechny tajné služby, v nichž se sbíhají veškeré nitky.

Zdání a skutečnost

Jeho kniha, prohlašuje Magaldi novinářce Lauře Maragnaniové, je „*otevřené a definitivní vyhlášení války oligarchistickým, technokratickým a antidemokraticky zpátečnickým plánům, osnovaným v těch nejvíce reakčních a neoaristokratických ze všech současných pra-lóží*“ (str. 24).

Je však také, jak několikrát ujišťuje, okamžitě nejnezbytnějším pramenem pro každé seriózní mediální zpravodajství i jakékoli vědecky čisté dějepisectví (str. 16).

„*Co chceme nabídnout na následujících stránkách této knihy a co v příštích*

svazcích o zednářích, o globální moci a jejích Mistrech stolce³² ještě nabídneme, je naprosto paradigmatický zvrát, jistý druh koperníkovského obratníku dějepisu“ (str. 283 pozn. 15).

Nicméně pozorným sledovatelům ustavičné podvrtné práce lóží ještě nikdy neuniklo, jak překvapující, občas až paradoxně vypadající taktika zednářstva je na poli politiky stále znovu užívána. Tak E. Cahill již v roce 1930 konstatoval:

„Zednáři skutečně nepropagují žádnou speciální doktrínu. I když obvykle užívá hesla Volnost, rovnost, bratrství, je zednářstvo nápadně mnohotvárné. V různých dobách a zemích je aristokratické, monarchistické nebo imperialistické, demagogické, buržoazní či socialistické, militaristické i pacifistické. Jeho politickou rolí je opravdu být jen prostředkem k cíli.“³³

Tato podivná mnohotvárnost zednářské politiky má bohužel dvě velmi rozdílné příčiny. Jedna z nich byla přirozeně vždy známa a také brána v úvahu; je to páterem Cahillem právě vyřčená – k dosažení jejího cíle jsou Satanově synagoze dobré všechny prostředky; proto se vždy (a na jak dlouho to shledává užitečným nebo nutným) přetvařuje. Předstírá permanentní politické protiklady především v „moderních demokraciích“ tam, kde ve skutečnosti vůbec žádné nejsou.

Nebylo však známo, že v ultratajném vrcholku světového zednářstva, pečlivě skrývaném před očima všech „profánních“, dva, ba dokonce „dvaapůl“ různých směrů zcela reálně bojují o politickou nadvládu: jeden „demokraticko-progresivní“, jeden „oligarchicko-neoaristokratický“, a jeden tvořící „pravé“ křídlo obou, přímo „diktátorsko-tyranský“, jak jej musíme nazývat, a k němuž Magaldi & Co. vedle „nacifašismu“ a „komunismu“ od nedávna počítá rovněž po stejné linii operující pra-lóží „HATHOR PENTALPHA“ včetně jejích spojenců, přestože se v 1. svazku spokojuje s pouhým načrtnutím, a podrobnosti chce dodat později.

Kde se však detailně jedná o skutečné nebo jen hrané protiklady na úrovni pra-lóží, je pro nás nezasvěcené při nejlepší vůli ve většině případů opravdu nezjistitelné. To je jedno z nejdůležitějších poučení, která lze načerpat z Magaldiho odhalujícího díla.

Vezměme si jako příklad týdny trvající „spor“ mezi prezidentem Německé spolkové banky, Jensem Weidmannem, a prezidentem Evropské ústřední banky Mario Draghim o „správný“ postup v případě „evropské úvěrové krize“. Z větší části nic netušícími novináři bylo moře papíru, tiskařské černi, fotografického i filmového materiálu a vysílacího času vyplýváno na to, co vůbec nestálo za řeč... Alespoň tolik bylo jasné autorovi těchto řádků, který se již v mnoha publikacích zabýval vlastně zcela prostým a přece také rafinovaným mechanismem vytváření peněz z ničeho všemi bankami – a tedy rozhodně ne jen těmi ústředními – buď potom šlo o sehrávanou komedii, nebo pan Weidmann právě ve svém nejvlastnějším oboru, bankovníctví a finančnictví, podivně zhloupl. To druhé vypadá do jisté míry nepravděpodobně; lze to však s jistotou vyloučit?

Náhodou „zuřil“ zmíněný otevřený spor jako naschvál v říjnu 2014, kdy Magaldi a

³² O „zednářích – společnosti s ručením neomezeným“ mají vyjít dva další svazky, poté znovu dva s titulem „Il Potere globale e i suoi Venerabili Maestri“, titul, který v italštině (a ostatně i ve francouzštině) zní mnohem lépe, nežli v němčině, protože tam naši „Mistři stolce“ jsou označováni do slova jako „Ctihodní mistři“.

³³ Cahill, str. 42.

jeho čtyři spoluautoři dopisovali velkou závěrečnou kapitolu svého odhalujícího díla, takže ještě měli příležitost krátce se zmínit také o něm. „*Frater Rosenkreutz*“ nám tedy v knize dává vědět, že byl ve skutečnosti pouhým divadlem. Láteří na

„*dramatické představení Maria Draghiho, prezidenta EÚB, a Jense Weidmanna, prezidenta Spolkové banky, kteří si ve dne leží ve vlasech kvůli domněle ‚expansionistní a oportunní‘ finanční politice Draghiho, a v noci se setkávají v nádherném frankfurtském sídle pra-lóže ‚DER RING‘, kde ohledně společných pokryteckých operací jsou jedno tělo a jedna duše ke škodě médií, veřejnosti i kolektivních zájmů evropských národů*“ (str. 576)...

Nehledě na tento druh nepravých slovních potyček mezi nejvýše postavenými zednáři však existuje také *skutečný* svár. Díky Magaldimu a jeho společníkům nyní přinejmenším víme, kudy v zásadě probíhají lomové čáry: v oblasti hospodářské a finanční politiky mezi „*keynesiány*“ (= „*progresisty*“, atd.) a „*hayekovci*“ (= „*neoaristokraty*“, atd.); ve společensko-politické rovině mezi obhájci a odpůrci „*opravdové*“ demokracie, pokud ta *každopádně* zůstane pod *rigidní kontrolou* ať „*progresivních*“, nebo „*reakcionářských*“ pra-lóží, jak ještě uvidíme ... v internacionální a světově politické rovině mezi stoupenci a protivníky „*mírného*“ a co možná nekrvavého (nebo naopak „*tvrdého*“, bezohledně brutálního) instalování „*Jednoho světa*“.

Svár politických stran může ovšem v mnoha zemích a jistých časech docela dobře zrcadlit zásadní „*dialektický*“ boj obou pra-lóžových frakcí. Například v USA, Německu, ve Francii nebo v Anglii, kde nyní republikáni, CDU/CSU/FDP, strany tzv. „*měkké pravice*“, resp. angličtí „*tory*“, v principu spadají pod vedení a kontrolu „*neoaristokratických*“, „*oligarchických*“, „*reakčních*“ atd. částí běžného zednářstva příslušné frakce pra-lóží, zatím co „*demokratické*“, „*progresivní*“, „*svobodomyslné*“ atd. pra-lóže a jim blízká část „*regulérního*“ zednářstva v USA považují za svou vlastní doménu demokracie, zde SPD/zelené/levici, ve Francii socialisty/zelené/komunisty, a ve Velké Británii „*Labour Party*“. Magaldi a jeho spolubojovníci to sice *takto* neříkají, ale vyplývá nám to ze všeho, o čem referují.

Platí to ovšem jen „*v zásadě*“ a „*obecně*“, protože to nejosobitější na sem a tam se překlánějícím boji obou frakcí pra-lóží spočívá v tom, že se oběma částem stále znovu daří právě šéfy vlád, státní prezidenty i další nejvyšší politiky zčásti nebo zcela přetáhnout na svou stranu bez ohledu na jejich „*nesprávné*“ stranické členství! Gioele Magaldi & Co. k tomu uvádějí mnoho příkladů, z nichž si zde stručně zmíníme jen dva. Jako člen pra-lóže „*THREE EYES*“ vlastně „*oligarchický*“ francouzský prezident Valéry Giscard d'Estaing se svého času, roku 1974, nechal přemluvit k – rozhodující! – pomoci při ukončení jeho vlastní pra-lóžovou frakcí rozpoutaného plukovníckého puče v Řecku (str. 309 ad.)... A zase obráceně, vůdce britské socialistické „*Labour Party*“, Tony Blair, již roky před svým zvolením premiérem přeběhl do tábora „*oligarchických*“ pra-lóží (str. 466 ad.) a – jak jsme již viděli – naposled až do extrémistické pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“.

Celkově nahlíženo tedy platí: „... všechny profánní kategorie konzervativců/pokrokářů, levicelpravice se ne vždy překrývají s jejich odpovídajícími kategoriemi u zasvěcenců, nýbrž koření spíše, a hlouběji, v zaměření a chování jednotlivců i skupin“ (str. 223), tj. jednotlivých nejvyšších zednářů i celkově jejich pra-lóží. Proto také existovaly v již od roku 1967 sílících frakcích „*oligarchických*“ pra-lóží „*osobnosti, mající podle jména profánního politického postavení blízko jak k pravici, tak ke středu nebo*

levici“ (tamtéž)!

A dále platí: *obě* frakce se ani v nejmenším nelekají nezbytných válečně krvavých „změn režimů“, pučů, převratů a revolucí, jde-li o změnu zemí (znovu) v „demokrati-zované“, nebo obráceně (znovu) v diktatury! Při tom se ovšem musí nejdříve přesně přihlížet, k jakým účelům buď převrat, nebo svržení stávajícího režimu a podobně *skutečně* slouží, varuje Magaldi. Vždyť vzájemně propojené oligarchické pra-lóže od roku 1967 se

„pouštějí do práce s vědomím, že jim je zcela přesně známo, co má být rozbito do hloubky, a co jen na povrchu, které zdánlivě rozkladné a podvrtné akce ve skutečnosti stabilizují, a zase jiné zdánlivě veřejné zájmy zajišťující (akce) mají naopak pomáhat utajování soukromých komplotů“ (str. 236).

Ale také ze zcela jiných, *internacionálních* ohledů, se „profánní“ politické protiklady absolutně nekryjí s vnitřním životem i mezinárodní mocenskou politikou pra-lóží, a to poznovu platí pro *obě* frakce. Obzvláště pěkným příkladem toho je vedle pra-lóže „AMUN“ pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“; na tu poslední se přesně proto podíváme trochu důkladněji.

„HATHOR PENTALPHA“

Podnětem k jejímu založení bylo podráždění George Herberta Walkera Bushe ze skutečnosti, že podle vůle pra-lóží musel roku 1992 přepustit úřad prezidenta USA Billu Clintonovi. Tento příběh však může být vyprávěn teprve později.

Do roku 1996 se Bush senior a někteří jeho důvěrníci, všichni zednáři a většinou, jako on sám, již členové jedné nebo několika pra-lóží, rozhodli začít se založením nové pra-lóže. Jejich prvním programovým spisem byl právě pověstný „Clash of Civilizations“ („Střet civilizací“) Samuela Huntingtona z roku 1995. Kolem něj, jak referuje „Frater Kronos“, se tehdy „z popudu“ 1) George Bushe sen. 2) Jeba Bushe, 3) Samuela Huntingtona, 4) Donalda Kagana, 5) Roberta Kagana, 6) Douglase Feitha, 7) Richarda „Dicka“ Cheneyho, 8) Donalda Rumsfelda, 9) Irvinga Kristola, 10) Williamu Kristola, 11) Dana Quayleho, 12) Paulu Wolfowitz, 13) Richarda Perleho, 14) Karla Roveho, 15) Michaela Ledeen, 16) Billa Bennetta i s pomocí mnoha dalších „bratrů“ z USA, Evropy a Blízkého Východu vytvořilo první neoficiální jádro pozdější pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ (str. 523 ad.).

Znovu jsme z celkem 16 podtrhli 8 jmen *notorických* talmudistů, i když např. také Bennett by přicházel v úvahu – číselný poměr i tak znovu mluví sám za sebe.

Již na jaře 1997 byl do zmíněného jádra začleněn Brit Tony Blair. Ve stejné době, jak již výše uvedeno, byla vytvořena i parazednářská organizace PNAC. A kdo lóži při jejím *oficiálním* založení v létě 2000 jako „hodnostář“ řídil, to jsme také již viděli. Byla to z počátku „netypická“ pra-lóže, protože její vedení tvořili téměř úplně Američané z USA, dodává ještě „Frater Kronos“, ale „Frater Rosenkreutz“ namítá, že již 2001-2002 i několik Evropanů narukovalo do nejvyšších lóžových úřadů, a „Frater Amun“ doplňuje, že 2003-2004 úřadoval dokonce Arab jako Mistr stolce (str. 529).

Tím jsme se vlastně dostali k nejzajímavějšímu bodu. Kdo studoval jistě tlusté knihy o tzv. „geopolitice“, jež jsou několika vytrvalci dodnes stále znovu „páchány“, aniž by se zajímali o židozednářstvo, ten by je teď vlastně musel zahodit, když mu Magaldi

a spol. jako na dlani ukazují, kdo všechno byl ještě v zakládajícím roce 2000 (!) poctěn podílnictvím na úplně nové pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“ (str. 536 ad.). Pro lepší přehlednost uvádíme jména postupně podle zeměpisného původu jejich nositelů:

- 1) Qabus bin Said, sultán z Ománu, s několika dalšími ománskými hodnostáři
- 2) Hamad bin Isa Al Khalifa, emír z Bahrainu, s několika nejbližšími příbuznými a spolupracovníky
- 3) saudští princové
  - a) Abd Allah bin Abd al-Aziz Al Saud, od roku 2005 korunní princ Saudské Arábie
  - b) Salman bin Abd al-Aziz Al Saud
  - c) Muqrin bin Abd al-Aziz Al Saud
  - d) Khalid al Faysal
  - e) Nawwaf bin Abd al-Aziz Al Saud
  - f) Muhammad bin Nayef bin Abd al-Aziz Al Saud
- 4) z Íránu
  - a) Ali Akbar Hashemi Rafsandschani
  - b) Mohammad Momen
  - c) Gholam-Hosseini Mohseni-Ejei
  - d) Heydar Moslehi
  - e) Mahmoud Alavi
  - f) Valiollah Seif
- 5) Hamad bin Khalifa Al Thani, emír z Qataru do 2013, kdy po něm nastoupil jeho syn Tamim bin Hamad al-Thani, který je rovněž člen pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, ale také „COMPASS STAR-ROSE“ a „AMUN“
- 6) Izraelci
  - a) Ariel Sharon
  - b) David Klein
  - c) Stanley Fischer
  - d) Moshe Ya'alon
- 7) a další – mezi nimi – jak se dozvídáme o tři odstavce dále v textu (str. 537) vrcholní evropští politici (většinou šéfové států a/nebo vlád) a) Jan Peter Balkenende, b) José María Aznar, c) Aleksander Kwasniewski, d) Nikolas Sarkozy, e) Marcello Pera, f) Antonio Martino, g) Recep Tayyip Erdogan.

Jak lze z tohoto ohromujícího přehledu snadno vyvodit, za kulisami oficiální světové politiky, v ultratajných „*templech*“ Lucifera nepokrytě vzývajících zednářů pra-lóží není absolutně nic tak, jako před těmi samými kulisami. Zatím co si *zde* například Izrael a Írán vzájemně vyhrožují zničující válkou, a tím již po jedno a půl desetiletí udržují svět ve strachu, nebo když USA Saudskou Arábii i mnohé další arabské státy obviňují z pěstování a podporování „*teroristů*“ z 11. září 2001, sedí mocní všech těchto zemí „*bratrsky*“ pospolu pod vševidoucím okem Lucifera a radí se s „*bratry*“ z tuctu dalších národů o každém příštím kroku k definitivnímu ujařmení celého glóbu!

O nejnovějších pletichách zcela speciálně této skutečně „*nadnárodní*“ pra-lóže³⁴ si ostatně později řekneme ještě mnohem víc.

---

³⁴ Ale také všechny ostatní jsou, jako vždy, na jedné lodi tím, že *všechno perfektně skrývají*, zvláště když jim to není „*po chuti*“!

Nezapomínejme se modlit! Vždyť Bůh sám je Pán: „*Sesadil mocné z trůnu a povýšil nízké*“ (Lukáš 1,52).

Gnostické opovrhování lidmi

Než se necháme poučit pěti nejvýše stojícími zednáři, jak jejich pra-lóže již dlouho naprosto ovládají velkou politiku, tu však i v ustavičném, „*dialektickém*“ sporu mezi „*oligarchickou*“ a „*demokratickou*“ frakcí, musí zde být ještě zřetelněji ukázán jejich duchovní postoj.

Zdůrazňujeme: *obě* strany světového zednářstva holdují jedné a téže *luciferské* gnosi, i když na ni kladou rozdílné akcenty. Mezi řečenými akcenty se však nesmí gnose chápat v její – jednoznačně převládající židovsko-kabbalistické podobě, nebo – mnohem méně rozšířené „*křestansko*“-rozenkruciánské resp. islámsko-sufistické verzi, protože to jsou pouze formálnosti. Namísto toho se kladení důrazu zcela zásadně týká obrazu člověka.

Zatím co *obě* zednářské frakce jsou stejnoměrně naplněny satanskou, rebelantskou domýšlivostí vůči *Bohu*, zahrnuje šílená pýcha „*neoaristokratů*“ mezi lóžovými bratry (a sestrami) také masu jejich bližních, tedy postoj, který „*demokratičtí*“ nositelé zástěry nejen nesdílejí, nýbrž si jej oškliví a odmítají.

Príslušníci „*neoaristokratických*“, „*oligarchických*“ pra-lóží se přidržují oné trojdílnosti lidstva, kterou vymyslel jeden z ranných velkých gnostiků, Valentinian.

Príslušníci „*demokratických*“, lidskými právy ovlivněných pra-lóží, naproti tomu toto trojí dělení odmítají, přestože ostatní protikřesťanské myšlenkové konstrukce akceptují stejně tak, jako jejich „*znepřátelení bratři*“.

Každopádně nás překvapuje jednoznačnost, s níž se „*Frater Kronos*“ alias Zbigniew Brzezinski zná k *lidmi opovrhující* Valentinianově gnosi. Ano, potvrzuje Magaldi, on duševní postoj „*Fratera Kronose*“ „*perfektně*“ představil (str. 511), když již v květnu 2012 italskému novináři Giacomo Braccimu – aniž by ještě explicitně mluvil o pra-lóžích – uvedl to, co ten pak ve svém článku vlastními slovy reprodukoval:

„*Zednář jako například Edmund Burke (ale je to jen jedno jméno z mnoha dalších) kolísal sem a tam mezi konzervativní obranou anglického aristokraticko-parlamentárního modelu, a obnovou (jemu) předcházejícího autoritativního principu, avšak s jednou příznačnou změnou: v zásadě již nadále ne s panováním rodové šlechty, která jako taková je už jen historií, nýbrž ‚šlechty ducha‘, jež zasvěceným, ‚nejušlechtilejším‘ lidem (kteří dosud jsou šlechtického původu, ale často ne) přenechá břemeno i výsadu vládnout mase ‚nižších‘ individuí.*

K upřesnění řečeného aspektu Magaldi vysvětluje, jak toto přesvědčení nachází své kořeny v oligarchickém výkladu valentiniánsko-gnostického myšlení, že lidé jsou rozděleni do tří ‚ontologických‘ tříd – do třídy hylikerů (z řeckého hyle = hmota), výhradně upnutých na shon a emoce, a neschopných sobě vládnout; – do třídy psychiků (od psyche = duše), převážně vázaných na rozum a intelekt, ale majících jen skromné znalosti o duchovní skutečnosti; – a do třídy pneumatiků (od pneuma = duch), v nichž se naplňuje naprostá rovnováha těla, duše i ducha.

Tato široká a nejednotná kategorie elitářských zednářů sleduje společný cíl – stát se pneumatickou [= duchovní, spirituelní] vůdkyní lidstva, na než při nedbá-

ní demokratických a pluralistických pravidel nepohlíží jako na postupně se zdokonalující celek (což je naproti tomu cílem progresivních zednářů), nýbrž jako na beztvárovou masu, neschopnou tvořivosti jinak, než prostřednictvím elitářsky osvičených mistrů“ (str. 508).

Opovrhování lidmi „*Fraterem Kronosem*“/Zbigniewem Brzezinskim nezachází tak daleko, jako u mnoha jeho „bratrů“ z pra-lóží „*HATHOR PENTALPHA*“, „*GEBURAH*“ nebo dalších „*oligarchistických*“ pra-lóží, pro které lidský život již vůbec nic neznamená.

Nápadná je však jejich blízkost k talmudistickému opovrhování „*pohanskými národy*“ („*gójí*“), přestože jejich orientační bod není v přichylnosti k Talmudu, nýbrž v „*zasvěcení*“ do gnosticko-kabbalistického „*spirituálního*“ „*učení moudrosti*“ (nejvyšších) lóží...

Proto bude nejlépe poslechnout si osobně „*Fratera Kronose*“ (str. 496 ad.):

„Věřím v právo a povinnost těch, kteří jsou substantivně a ne jen virtuálně zasvěceni do zednářství, sami se pozdvihli do vládnoucí elity k dobru tak zvaného ‚lidu‘. Ale také věřím, že v současném světě se to musí dít s ponecháním vnějších forem demokracie a suverenity lidu. Můžete mne definovat jako neoaristokrata, jak to dělá Frater Jahael [= Gioele Magaldi], nebo jako demo-aristokrata, jak tomu sám dávám přednost. Jsou to samozřejmě vždy oligarchie, jež zbytek obyvatelstva ovládly. Je však dobré, aby se tyto oligarchie neskládaly z neschopných, nevědomých, svatouškovských a pouze na sebe myslících vrstev šlechty, nýbrž ze zasvěcenců do okultního učení moudrosti, z nadlidí, zocelených ve spirituální rovině nejen povrchně, nýbrž složených z moudrých, jež se umějí ve smyslu Nietzscheho pozdvihnout k bodu ‚mimo dobro a zlo‘ tím, že bez prodlení amputují to, co je třeba amputovat.

Největší část několika miliard individuí, obývajících planetu, a to i na Západě, vede zvířecí, anonymní a nesmyslnou existenci. Je nezbytné, aby tyto polozvířecí bytosti byly vedeny silnými duchy a energickými rukama, i když ty často musejí zůstat neviditelnými tím, že předsálí [front office] přenechávají politickým žvanilům jako strašákům a hromosvodům. A všechno se musí dít podle velice přesných pravidel. I při trestu chaosem a ničivou anarchií ke škodě těch, kteří si skutečně zaslouží označení za ‚ženy‘ a ‚muže‘, mající duši i ducha, a svůj horizont neomezují na materiální aspekt. [...] Nejtěžším historickým omylem progresivních zednářů byl názor, že je spravedlivé a vhodné vztahovat volnost, rovnost a bratrství na všechny lidské bytosti, tedy i na ty nehodné na morální, intelektuální a spirituální úrovni.“

Rozhodně však nelze doufat, že tak vysoký zednář by těmi „*morálními*“, „*intelektuálními*“ a „*spirituálními*“ rozuměl takové, jako jsme my katolíci, resp. normální smrtelníci. To rozhodně ne! Že jeho „bratr“ „*Jahael*“, tedy Magaldi, podle vlastního vyjádření pohlíží na „*gnostickou sexuální magii*“ jako na ústřední součást jejich „*esotericko-vědeckého vývoje*“, platí nejen samotnému Magaldimu, nýbrž zjevně i „*Frateru Kronosovi*“ za vznešenou morálku, velkou moudrost a vysokou spiritualitu.

Za vrchol zednářské „*spirituality*“ považuje tentýž Brzezinski ovšem něco jiného – „*alchymií*“ peněz! Katolicky řečeno: zbožňování mamonu! Ano, k tomu se zná otevřeně, a nejen on sám.

Alchymie peněz

Zednáři, říká „*Frater Kronos*“, se považují za „*architektury moderní doby*“. Nicméně na rozdíl od

„*demokraticko-progresivních*“ lóžových bratrů „*my neoaristokratičtí zednáři požadujeme – a já myslím, že dobrým právem – aby tato moderní doba byla ovládnána elitou ducha a financí; vždyť nemateriální peníze jsou tím nejduchovnějším a zasvěcencům nejpřiměřenějším³⁵ ze světského vlastnictví, plodem malého i velkého alchymistického díla na trzích celého světa*“ (str. 501).

A tato „*alchymie peněz*“ ospravedlňuje „*elitu*“ nejvyšších stupňů v jejich vlastních očích tím více k vládě nad „*masami*“, že ty jsou buď zvířecky hloupé, nebo alespoň méně zasvěcené, než aby (špinavá) tajemství řečené „*alchymie*“ prokoukly – a tím je zneutralizovaly.

Při tom opravdu není třeba mnoho k pochopení „*alchymistického*“ principu moderní tzv. „*tvorby peněz*“ a moderního tzv. „*úvěrnictví*“.

A to tím spíše, že občas i v novinách (!) sice ne podrobně, ale přece bývá zmiňován.

Dávní alchymisté – překvapivě *přímí* předchůdci moderní vědecko-technické chemie – byli esoterici, mágové, čaroději, a tedy i *přímí* předchůdci zednářů.

Od katolické víry *potají* již odpadli ke kabbalistické gnosi, ještě než protestantská „*reformace*“ jako jedovatý plod „*humanismu*“ a „*renesance*“ *otevřeně* vystoupila, se po nocích v pochmurných laboratořích míšením a magickým zaklínáním všemožných obskurních přísad snažili vyrobit čisté zlato.

Ale jak se již mezitím dávno ví, byla jejich pověřivá opovážlivost předem odsouzena k nezdaru: zlato nelze chemicky vyrobit. Jediné, čeho dosáhli, bylo *otročení démonům*, jejichž přispění dobrovolně vyvolávali, jejichž lžím však po celý život bezmezně věřili.

Stejnému otročení zlým duchům a jejich „*esoterickým*“ lživým výmyslům s týmiž nepředstavitelně strašnými důsledky věčné zkázy podléhají také moderní alchymisté zlata, přestože *ti* již před více než 350 lety v peněžní rovině dosáhli toho „*průlomu*“, který jejich primitivnějším předchůdcům zůstal odepřen.

Z nečistoty vyrábět zlato bylo a je sice nemožné, ale z ničeho dělat peníze možné je. Děje se tak, jak již řečeno, více než 350 let. A to, co „*nezasvěcené*“ masy k radosti vysoce zasvěcených „*alchymistů zlata*“ nikdy nepochopily, a snad ani pochopit nechtěly, je hned čtyřnásobné:

1) Obrovská masa nikdy nevěděla, že většina moderních peněz je čerpána z ničeho. A z nepatrné menšiny, *kteří* to věděla, zase větší část to nikdy nepochopila nebo pochopit nechtěla;

2) že proti čerpání peněz z ničeho *nelze* čistě finančně-technicky *vůbec nic namítat*;

3) že však všechno závisí na tom, *komu právo* na tento druh čerpání peněz *náleží*;

4) že to těm, kdo čerpají peníze z ničeho, umožňuje *zvyšování úroků* na tzv. „*půjčky*“ z *ničeho čerpaných peněz*.

„*Frater Kronos*“ alias Zbigniew Brzezinski pravděpodobně ke své „*alchymii peněz*“

³⁵ V originálním textu „*iniziativo*“, také v běžném italském slovníku neznámý neologismus, který zcela doslovně – jazykově nehezky – lze poněmčít [zde počestit] jako „*zasvěcovací*“.

počítá také podvodný burzovní obchod všeho druhu, který již dávno probíhá rovněž bez papírů, tedy „nehmotně“, jako čerpání (tzv. kreditních) peněz čistě elektronickým záznamem v počítači, resp. v elektronické databázi.

Každopádně počítá k „alchymii“ tzv. investiční bankovní obchody, co nejtěsněji spojené s burzovním obchodem. V roce 1999, raduje se nejvyšší zednářský bratr Brzezinski ještě dnes,

„jsme uskutečnili jistý druh malého zázraku... Tehdy byla republikánská většina jak v senátu, tak v kongresu [USA]. A prezident demokratické strany v Bílém domě. Nuže, já, Larry Summers a další jsme způsobili, aby v té nejkrásnější shodě s bratrem Clintonem nabyl platnosti zákon Gramm-Leach-Bliley. A to znamenalo zrušení zákona Glass-Steagall z roku 1933,³⁶ který chtěl hlupák Franklin Delano Roosevelt. Konečně byla činnost bank plně zliberalizována a alchymistické možnosti vysokých financí se neomezeně rozmnožily“ (str. 528).

„Alchymistickými možnostmi“ je míněno „neomezené“ vytváření a hromadění peněz z „ničeho“, a to hned ve dvojnásobném smyslu. Materiálně z ničeho nebo téměř z ničeho při elektronickém generování nebo při tisku (kreditních) peněz. A morálně z ničeho při všech ostatních tzv. bankovních „činnostech“, které nevytvářejí ani jeden jediný nějak použitelný, nezbytný nebo užitečný hospodářský statek, a přesto „vynášejí“ miliardy!

Pro Zbigniewa Brzezinského alias „Fratera Kronose“ a jeho frakci (nejvyššího) zednářstva jsou masy právě proto tak opovržené hodné, že nejsou účastny „alchymistické“ „spirituality“ peněz.

„Mnohým – a jistě Frateru Jahoelovi [= Gioele Magalimu] – bude můj způsob argumentace připadat cynický a hanebný ... ano, již vidím, jak se na mne podívá, jako by mu z očí šlehaly blesky a chtěly mne zasáhnout. Ale on ví, že mám pravdu ohledně nízké inteligence mas. Jenže on i ostatní progresivní zednáři soudí, že i vzdor tomu suverenita náleží lidu, všem a každé jeho částce jako takové, bez ohledu na inteligenci a duševně-duchovní kvalitu. Naproti tomu já jsem přesvědčen, že my, i když také nemůžeme demokracii formálně odstranit, nebo ne nyní ... snad ještě ne – musíme každopádně reklamovat skutečnou moc a suverenitu pro stojící na nejvyšším stupni duchovního a intelektuálního zušlechtění, a pro ty, kteří jsou připraveni ji bez vytáček sloužit, byť by i neměli právě zářit inteligencí a vybraností duše. Z tohoto pohledu jsem stoupenec Nietzscheho a Evoly: krátos [panování] přísluší árostoi [nejlepším, nejušlechtilejším, nejvznešenějším] ducha, kteří umějí s materií obratně manipulovat, a ještě dodávám obzvláště s onou nehmotnou, kterou jsou peníze, protože toto Nietzsche a Evola nepochopili“ (str. 547).

„Neoaristokratická“ respektive „oligarchická“ část pra-lóžového zednářstva nyní, říká Brzezinski dále, pracuje na přeměně Evropy

„v prototyp nového postmoderního feudalismu, ovládaného zednářskou šlechtou bez pokrevního rodokmenu, ale bohatou zasvěceně-duchovním původem a alchymisticko-finančním talentem“, tedy v prototyp, „který poté snadno můžeme všude

---

³⁶ Zákon nutil banky USA věnovat se čistě „úvěrovým“ obchodům nebo exkluzivně „investičním“ obchodům (= obchodování s „cennými papíry“, atd.) a tím ztížil jisté „alchymistické“ manipulace. Avšak v Evropě a zbytku světa zůstalo všechno při starém: některé banky směly jako tzv. „univerzální banky“ provozovat pod jednou střechou obchody všeho druhu.

exportovat, od západu na východ, od severu po jih (...)“ (str. 548).

My ještě k tomu ze své strany dodejme, že nejvyšší zednářstvo pod diskrétním podzemím v něm rovněž mnohonásobně zastoupené rodiny Rothschildů, „*alchymistický*“ finančně nejmocnější na celém světě, se rovněž vydatně stará o zatajení znalosti řečené „*alchymie peněz*“ masám.

Tak například právě kniha autora těchto řádků, v níž je zmíněná „*alchymie*“ bezohledně vynesena na světlo a její objektivně ubohá tajemství odhalena, jen půldruhého roku po vydání byla pod absolutně směšnou záminkou „*škodlivosti mládeži*“ prakticky stažena z oběhu zákazem její veřejné nabídky³⁷ ...

Naproti tomu se režie pra-lóží stará o všechny možné podoby otevřené propagace satanismu, který je mezitím již považován za naprosto *normální*, protože „*spiritualita*“ *obou* frakcí nejvyššího zednářstva je rovněž luciferská.

Satanistické ničení křesťanské morálky

Právě to je hlavním programem „*progresivních*“ a „*demokratických*“ pra-lóží i na jejich straně stojící části ostatního světového zednářstva. A přestože se Magaldi i jeho spolubojovníci samozřejmě vyhýbají přímému vyznání ze satanismu jako svého „*náboženství*“, v jejich odhalujícím díle nechybí odpovídající indicie.

A že uctívání padlých zlých duchů a jmenovitě jejich velitele Lucifera/Satana jako „*Boha*“ je v největším a nejhroznějším myslitelném *protikladu* k jedinému pravému náboženství římsko-katolické církve, jistě nepotřebuje žádné podrobnější argumenty.

Zlí duchové chtějí pro nás lidi striktní *opak* toho, k čemu nás povolal Trojjediný Bůh jako jediný a všemohoucí stvořitel – chce nám darovat věčnou blaženost, kterou zlí duchové svou rebelií (srv. Zj 12,7-9) neodvolatelně ztratili. Naproti tomu Satan a jeho démoni nás všechny bez výjimky chtějí *ze zuřivé závisti* strhnout k sobě do strašného věčného ohně, který je jim rovněž tak již připraven, jako proti Bohu rebelujícím, i pro svou rebelii do posledního okamžiku svého života nekajícím zůstávajícím lidem (srv. Mt 25,41).

Na otázku bohatého mladého muže, co musí dělat, aby vešel do věčného života, mu Pán odpověděl (Mt 19,17): „*Chceš-li vejít do [věčného] života, zachovávej přikázání!*“ Dodržovat Boží přikázání však vyžaduje – vedle pevné, neotřesitelné víry v jeho Zjevení – ono „*sebezapření*“ (L 9,23 ad.), jež mnozí pošetilci nechtějí na sebe vzít, protože se domýšlejí, že tím by jim mohlo ujít něco z časného, pozemského „*života*“.

Svým nejvěrnějším ctitelům, které již svedl k radikální nevěře v Boží příslib *věčného, nadpřirozeného* života, Lucifer slibuje – a zjednává! – pozemský život plný pomíjivých požitků v neomezené svobodě od Božích přikázání. „*Svobodě*“ nejen od základního přikázání víry ve všeobecné (tj. biblické, ale jediné římsko-katolickou církví autenticky a autoritativně prostředkované) boží Zjevení, nýbrž i „*svobodu*“ od všech mravních příkazů. Vysokostupňový zednář a vyznávající satanista Aleister Crowley to přesně *tak*, bez nejmenších omezení formuloval: „*Dělej si, co jen chceš, má být jeho celý zákon.*“

---

³⁷ Nabízena smí být – dosud ještě – pouze její silně zkrácená verze s titulem *Der globale Schuldgeld-skandal (Globální skandál úvěrových peněz)* ve dvou brožurách.

Do tohoto zlomyslného „dovolení“ Lucifera jsou tedy bez dalšího zahrnuty také odporné skutky, ty nejstrašnější zločiny. Od nemilosrdného vykořisťování chudých, nejnusnějších, nejzvrhlejších praktik v sexuální oblasti, až po otřesnou sadistickou radost z trýznění nebo zabíjení bližních!

Jestliže si mnozí přívrženci Satana, mezi nimi doufejme i našich pět nejvyšších zednářů, i přesto ve svém skutečném konání ukládají ještě určité meze, pak jen v důsledku jisté – výjimečně *šťastné!* – nedůslednosti. Přesněji řečeno proto, že pouze málo lidí své Bohem jim dané svědomí vlivem démonů naprosto umlčí.

Jejich proti svatým Božím přikázáním rebelující služba Satanovi však přinejmenším *vždy* směřuje k *systematickému* přestupování šestého a desátého přikázání, a tím se také *vždy* projevuje systematickým přestupováním pátého přikázání přinejmenším v podobě (doporučování, propagování, zákonného dovolování i osobního páchání) zabíjení dětí v matčině těle.

Zednář pra-lóže Magaldi a jeho nejvýše zasvěcení „bratři“ se dávají nejprve *jasně* poznat jako nepřátelé katolické Církve. Zcela otevřeně doznávají, že zednářstvo také již dávno před vznikem pra-lóží, totiž od samého prvopočátku, bojovalo proti státnímu a společenskému řádu, aby na jeho místě zavedlo „svobodný“ nebo „liberální“, ale také za „pokrokový“, resp. „moderně“ označovaný domnělý „Nový světový řád“,³⁸ který je ve skutečnosti d'ábelským chaosem.

„V jistém paradoxním a přehnaném smyslu,“ přiznává Magaldi, „mají pravdu teoretici spiknutí à la Epiphanius;³⁹ ve specifické, historicko-kritické rovině však jistě ne.

„Svéhlavost“ protizednářských teoretiků spiknutí spočívá totiž na skutečnosti, že zednáři jako celek mezi 17. a 19. stoletím koncem starého režimu, který spočíval právě na upevňování hierokratických⁴⁰ a konfesních tradic, na moci, založené na šlechtickém původu, na významu původu po krvi, a na zdůrazňování božího práva – tedy že zednáři změnili nespočetné masy poddaných v občany a vytvořili předpoklady pro stále širší suverenitu lidu se zaměřením na právní stát, duchovní i materiální svobodu a vědecký rozum.

Jejich [katolických teoretiků spiknutí] „chyba“ je zřejmá, vezme-li se v úvahu, že ti samí zednáři poté, co odstranili jistý druh společenské organizace starého režimu,⁴¹ pracovali jako jednotná revolucionářská a progresivní síla, i když zažili významné vnitřní rozkoly, při nichž se jedni stavěli proti druhým, nehledíc ani na šedé zóny ideologicky neutrálních spolubratrů, kteří se jako takoví poté z těch či oněch důvodů i osobních zájmů přiklonili k jedné z obou stran“ (str. 113 ad.).

Posledně řečené je problémem samotných zednářů a momentálně nás nezajímá. Za-

³⁸ In concreto to přirozeně těžko může být ústředním přáním čínského nejvyššího zednáře „Fratera Tao“, nebo arabského „Fratera Amuna“, protože ti osobně nikdy nezažili křesťanský společenský řád, nebo nanejvýš ještě v jeho „konečném stádiu“; zcela zásadně se to však týká dvou z katolické Itálie resp. Francie pocházejících zednářů „progresivních“ pra-lóží Gioele Magaldiho a „Fratera Rosenkreutze“.

³⁹ Míněno je v Itálii italsky vydané dílo anonymního *katolického* autorského kolektivu, jehož francouzské vydání jsme již výše (pozn. 4) citovali.

⁴⁰ Ze starořeckého („hierós“ = svatý, „krátos“ = vládnutí) pocházející cizí slovo se vztahuje na „svaté panování“ a míní se jím přirozeně římsko-katoličtí císaři, králové a knížata „Svaté říše římské“.

⁴¹ V originálním textu tentokrát francouzsky jako „Ancien Régime“.

jímavým však zůstává, jak Magaldi na jiném místě své knihy (str. 269) ještě silněji zdůrazňuje:

„... čím by bez ideologické inspirace a nadlidské odvahy – nehledící na věznění, mučení a prolití vlastní krve – tito skutečnou demokracii milující aristokraté ducha byli pro planetu, stále ještě jak na západě, tak i na východě ovládanou absolutními monarchiemi teokratickolhierokratického, integralistického a každou svobodu ubíjejícího ražení.“

A ještě zřetelněji (str. 272): *„Je těžké popřít historickou pravdu, že materiální i duchovní pokrok západních národů vymaněných z dusivé kontroly světské moci církve a neméně autoritativně nábožensky zaměřených dvorů absolutizujících [assolutizzanti] monarchů i jejich státních úřadů, umožnil národům chopit se svého postavení ve všech oblastech, včetně hospodářství a obchodu.“*

Rozumí se díky „revoluční“ činnosti dříve jako celek „jednotně pokrokového“ zednářstva.

Magaldi také bez dalšího přiznává, co nesčetní jiní zednáři a jejich ubozí lokajíčkové v aparátech masových médií horečně dodnes vykonávají a s drzým výrazem se snaží „spiklenecké teorie“ diskreditovat, tedy:

„... že od zrození moderního zednářstva 1717 jsou pravidla a zásady [Andersonovy konstituce z roku 1723] čilejšími a dynamičtějšími bratry pravidelně opomíjeny, a to především ta zásada, která přísně uplatňována by zednářům jako takovým bránila zabývat se otázkami politiky a náboženství.

Největší politické revoluce osmnáctého a devatenáctého století včetně epochálního [z laicistického a liberálního pohledu ovšem prospěšného!] zničení světské moci římské Církve a každého jiného takového teokratickolhierokratického nároku, i mnohé další podobné iniciativy v průběhu moderních dějin nakonec ukázaly, že se málo dbá na tuto zásadu Andersonovy konstituce přinejmenším ohledně jejího doslovného a přísného pojetí“ (str. 401).

To nám však pořád ještě zní až příliš abstraktně a teoreticky. K jakým „svobodám“ konkrétně a prakticky tehdy zednářstvo „přivedlo“ zničením světského panství Církve, údajně „rdousícího“ katolický Západ? To nechává Magaldi jen prokmitávat v různých souvislostech.

* Tak například velebí II. vatikánský koncil jako splnění (téměř) všech zednářských přání. Není divu, soudí on sám, vždyť byl připraven a svolán do dvou různých pralózí nejvýše zasvěceným zednářem Angelo Roncallim alias papežem Janem XXIII.

„Papež Jan XXIII. plně pochopil epochální a ikonoklastický [= svaté obrazy ničící] charakter této mimořádné události pro dějiny katolicismu i celého lidstva, snažící se katolickou církev otevřít opravdovému univerzalizmu, skutečnému ekumenismu, moderně a respektování svobody ducha, svědomí i myšlení v naprostém protikladu k událostem I. vatikánského koncilu roku 1870 i proti zjevnému odporu antimoderního a neliberálního Učitelského úřadu ostatních jej [Jana XXIII.] předcházejících papežů od Pia IX.“ (str. 158).

Zde tedy všechny ubohé krasořečníky „koncilu“, mezi kterými bohužel bylo i nemálo odpadlíků, máme znovu pěkně černé na bílém, a to přímo od toho, kdo to bezpodmínečně musí vědět.

* Takto nabytá domnělá „svoboda od víry“ by byla přirozeně téměř bezcenná, kdy-

by z ní nevyšla také „svoboda od katolické morálky“. „Demokraticko-progresivní spolubratři v rádoých i národních kruzích Velkolóže Chile i v mimořádné a nadnárodní pra-lóži „SIMÓN BOLÍVAR““, říká Magaldi, ocenili činnost Salvadora Allendeho, který sám také náležel k pra-lóži „SIMÓN BOLÍVAR“, a „od let 1970-1971 až do konce svého prezidentského období zaváděl celou řadu chvályhodných státně-politických opatření“, mezi nimi i „možnost rozvodu manželství“ (str. 299).

* V dubnu 1974, říká znovu Magaldi, „pracovala demokraticko-zednářská internacionála aktivně na referendu o rozvodu v Itálii jako přechodu k laicistickému, anti-konzervativnímu a antiklerikálnímu státu“, což se pak také podařilo: zákon z 1. prosince 1970, dovolující rozvod manželství, již zůstal v platnosti (str. 309).

* Na druhé straně se Magaldi zlobí na „málo laicistický a moderní způsob, jímž (...) ateistický komunista Palmiro Togliatti a neméně tzv. liberální zednář, sedící v italském Ústavodárném shromáždění, roku 1947 z čistě chybně chápaného oportunistu schválil článek 7 ústavy, jenž ratifikoval fašistické Lateránské dohody z roku 1929 [mezi Itálií a Vatikánským státem]“ (str. 97).

* Nicméně rozlučování toho, co podle jasných slov Bohočlověka Ježíše Krista „člověk nerozlučuj“ (Mt 19,6), je pořád ještě „neškodnější“ proti jiným věcem, jímž „pokrokový“ nejvyšší zednář Magaldi nadšeně aplauduje – proslulý „Pochod na Washington“, který 28. srpna 1963 zorganizoval rovněž „progresivní“ nejvyšší zednář Martin Luther King, „legendární aktivista za občanská práva menšin (ostatně jeden z prvních, kdo se staral o práva homosexuálů, kteří tehdy a ještě mnoho let poté v různých státech Unie byli právně diskriminováni a zákonem stíháni), a dále Afroameričan Bayard Rustin (1912-1987) byl také jako on [King] zasvěceným zednářem v pra-lóži „HIRAM RHODES REVELS““ (str. 206).

* Sice jenom „obyčejný“, za to však – což nám Magaldi zamlčuje – židovský politik USA Barry Goldwater (1909-1998) byl v roce 1964 „reakčními“ pra-lóžemi jako „hyperkonzervativní“ prezidentský kandidát vyslán do boje, ale bez úspěchu. V „posledních letech své parlamentní kariéry“, dodává Magaldi potěšeně, však Goldwater prodělal „liberální a libertinské obrácení“, „objevil některé laicistické a libertinské ideje svého zednářského dědictví, polemizoval s integralistickými religiózními právy, která začala vítězit v republikánské straně, a hájil právo na potrat, práva homosexuálů i legalizaci drog“ (str. 184 a pozn. 27).

Je tedy pomalu, ale jistě zřejmé, za co zcela konkrétně bojuje „demokraticko-pokroková“ respektive „liberální“ část pra-lóžového zednářstva i ostatní světové zednářstvo. A kromě toho je také jasné, komu v poslední instanci děkujeme za tak „pěkné“ věci jako „Gender Mainstreaming“, které jsou nám celým politickým i mediálním kartelem se stále méně jemným důrazem vnučovány.

Pra-lóže a „sexuální revoluce“

Hnutí z roku 1968, lituje Magaldi, které přece zcela legitimně vymáhalo všechny možné ještě postrádané „demokratické“ „svobody“, bylo svého času během krátké doby různými cestami zadušeno a neutralizováno „oligarchickými“ pra-lóžemi. Již tehdy jsme to sice všichni věděli a pochopili, zednářským „oligarchům“ jsme bez ohledu na jejich rozhodně ne zbožný úmysl přesto bez výjimky vděční.

I když se naše dodatečná vděčnost na druhé straně znovu také drží v úzkých mezích, protože nejdůležitější a nejúspěšnější metoda „antidemokratických“ pra-lóží, skončování s rokem 1968 v *politické* oblasti, spočívá podle Magaldiho v *mravní* oblasti svou „sexuální revolucí“ (a na politické úrovni svou „ozbrojenou revolucí“) nejprve propašovanými agenty ji do té míry zdivočit a vyhrotit (!), aby se široké masy občanů „západních demokracií“ i ostatních dotyčných částí světa velice rychle vyděsily a od celého hnutí se odvrátily.

Kromě toho „neoaristokratické“ pra-lóže pro *celé* zednářstvo, „Satanovu synagogu“ (Zj 2,9; 3,9) jako ústřední bod programu povstání z roku 1968 – tehdy vůbec ne spontánně „vypuknuvší“ – tzv. „sexuální revolucí“, neměly pro následující čas nikdy a nic jiného, než pouze krátkodobé, zdánlivé a vcelku nápadně neúčinné „protestování“. Příkladem toho je německá vládní strana CDU, po půl druhého desetiletí vedená zednáři „neoaristokraticko-oligarchických“ pra-lóží Merkelovou a Schäuble (tajným utívačem hadů!), kteří na beztrestném mnohamilionovém zabíjení nenarozených nikdy neshledávali nic pohoršujícího, a také krátce před „kolísavými kroky“, ale nesporně cílevědomě stáli u nadcházejícího úplného zrovnoprávnění „homosexuálních manželství“ poté, co již dávno a na všech úrovních tak úspěšně „prosadili“ program „Gender Mainstreaming“⁴² včetně „antidiskriminačních“ opatření.

Co „antidemokratické“ pra-lóže s celou jejich frakcí světového zednářstva svého času úspěšně odsunuly na slepou kolej, kde ji dnes každý vidí nedobrovolně stojící, byla jediným požadavkem – opravdová – „demokracie“ na čistě politickém poli (a nepřímo také v hospodářsko-sociální oblasti). Naproti tomu tak zvané „sexuální osvobození“ mají na programu *zásadně* rovněž, a pouze z taktických důvodů ji více „diskrétně“ podporují stejně tak, jako jejich soudruzi z „progresivních“ pra-lóží.

Nová „oligarchická“ pra-lóže „THREE EYES“, říká dále Magaldi, byla začátkem roku 1967 oficiálně a o rok později také oficiálně v neposlední řadě založena k tomu účelu, aby

„se postavila čelem, infiltrovala a svedla ze správné cesty příval demokratických a antiautoritativních požadavků kulturního hnutí roku šedesát osm – v návaznosti na předcházející mobilizaci šedesátých let – aktivního již od podzimu 1967“ (str. 190).

Po násilném „vypřáhnutí“ obou tažných koní „demokraticko-progresivních“ pra-lóží, Martina Luthera Kinga a Roberta Kennedyho, kteří byli roku 1968 krátce po sobě zavražděni, měla nová „THREE EYES“

„se svými nadnárodními-neoaristokratickými sesterskými pra-lóžemi (...) příležitost celosvětové protestní hnutí roku 1968 obratnou manipulací převést na dráhu extremistické radikalizace, snadněji je kontrolovat, infiltrovat a neutralizovat poté, kdy byl boj za občanský, společenský, hospodářský i kulturní a politický pokrok na Západě veden celosvětově známými osobnostmi osvědčeného demokratického smýšlení jako Bob Kennedy, Martin Luther King i jejich spojenci a spolupracovníky“ (str. 208).

⁴² Doslovně nepřeložitelný, v angličtině nově vynalezený výraz „gender mainstreaming“ jako satanistická ideologie znamená tolik, že neexistuje žádné Bohem pevně a trvale stanovené pohlaví (srv. proti tomu Gn 1,27: „I stvořil Bůh člověka k obrazu svému ... jako muže a ženu stvořil je“!), nýbrž že každý si kdykoli může „nějaké“ vybrat resp. „vyměnit“, a to za všeobecného akceptování širokými masami (= mainstream/hlavní proud) bez zbytečného vyptávání a zkoumání!

„Reakcionářští bratři, kteří na tom pracovali, věděli, že se musejí postavit přívalu vzbouření proti všem konzervativním a autoritářským hodnotám – při hledání nových forem svobody a demokracie – proti revoltě, mající původ v beatnické generaci (padesátých let) a kultury hippie (šedesátých let), bez nichž by se nevzedmulo hnutí z roku 1968.

Měli těžkou práci s květnem 1968 v Paříži, ale i se srovnatelnými hnutími, která spojovala a tmelila proletářsko-dělnické třídy, antikonformisty ze všech společenských vrstev, aktivisty politicko-občanského pokroku, studující mládež, intelektuály, básníky i umělce ve Francii, Německu, Itálii, Latinské Americe, Japonsku atd., přestože nenáviděli radikální obsahy hnutí, jež v Americe i všude ve světě bojovalo za nová občanská, hospodářsko-spoločenská a politická práva“ (str. 239).

Zatím co se tedy „antidemokratické“ pra-lóže mimo jiné uchýlovaly k podlému prostředku „infiltrování různých dvojíých agentů“,⁴³ kteří

„rozdmyčávali plameny ideologické radikalizace“ (str. 267), „okruh nadnárodních progresivních pra-lóží, zde (,THOMAS PAINE‘, ,CHRISTOPHER COLUMBUS‘, ,JOANNES‘, ,MONTESQUIEU‘, ,DAATH‘, ,SIMÓN BOLÍVAR‘, ,GHEDULLAH‘, ,IBN ARABI‘, ,FRATERNITÉ VERTE‘, ,HIRAM RHODES REVELS‘, ,NEWTON-KEYNES‘, ,BENJAMIN FRANKLIN‘ a ,CARROLL OF CARROLLTON‘) pokračoval dál jako nezarazitelná ponorná řeka v národy [popolari] vznesených požadavcích po oněch hodnotách, které [levicově-demokratický, ale k žádné lóži nepřislušející italský autor] Paolo Barnard připisoval blíže nespecifikované levici: „Svoboda, tolerance, obecné blaho, svobodná láska a svobodné myšlení““ (str. 268).

Magaldi je tak chytrý, že rozhodující heslo „volná láska“, tedy pro něj „hodnotu“, zmiňuje pouze na tomto místě, a dokonce jenom jako citát. Otevřeně nepřiznává, že se za ním skrývá mezitím již zcela uskutečněná pansexualizace „společnosti“, jejíž celá paleta nám připomíná nejodpornější, nejnepřirozenější, přímo z pekla pocházející projevy, a které se nyní masová média i celý státní školský aparát – od školky až po vysokou školu – bezohledně snaží jak teoreticky, tak i prakticky (!) „popularizovat“. Přiznal-li by to otevřeně, pak by Magaldi i jeho tak krásně „pokrokově-demokratické“ pra-lóže byly významnou součástí sympatií nejširších kruhů, které ve svém podivně zmateném boji s pouze částečně „nepřátelskými“ „bratry“ v „reakčně-antidemokratických“ pra-lóžích přece nezbytně potřebují!

Přestože se jaksi samo nabízí osvětlit zde nejen zednářsko-kabbalistické, ale i – a to především – židovské, tj. talmudisticko-kabbalistické pozadí „sexuální revoluce“ roku 1968 až podnes, spokojíme se s několika málo hesly, abychom poté mohli ukázat na satanistický charakter samotné „sexuální revoluce“, která byla a je živena zvláště Magaldiho pra-lóžemi na způsob „ponorné, nezarazitelné řeky“.

Jak je všemi potvrzováno a nikým nepopíráno, židovský vynálezce tzv. psychoanalýzy, Siegmund Freud, stál u původu „sexuální revoluce“ tvrzením, že všechny neurózy jsou nakonec vždy podníceny především vědomým „potlačováním“ podvědomého sexuálního pudu. Freud si byl přitom dobře vědom směru úderu své nové údajné „vědy“. V knize „Critica alla psicanalisi“ cituje Ennio Innocenti mj. doslovně tři násle-

⁴³ V originálním textu „doppiogiochisti“, doslova „dvoji hráči“ ve smyslu těch, kteří hrají dvoji hru.

dující Freudovy výroky:⁴⁴

„Psychoanalýza je z nebe vycházející, světem putující cesta do pekla.“

„Nenávist je základem všech vztahů mezi lidmi.“

„Nacistů se neobávám. Nepřítelem je náboženství, katolická církev.“

Freud byl, jak známo, člen výhradně židovského zednářského řádu *B'nai B'rith*. Podle Magaldiho se sice u tohoto řádu jedná „pouze“ o „parazednářskou“ organizaci, tomu ovšem odporuje jiný italský zednář 33. stupně, Leo Lyon Zagami, který téměř současně s Magaldim také sám právě publikoval tři objemné odhalující svazky s titulem „*Příznání ilumináta*“.

I když zjevně nezasvěcený do existence pra-lóží, přesto zcestovatelý a zkušený Zagami disponuje velmi značnými znalostmi poměrů v internacionálním vysokostupňovém zednářstvu i v jeho široce rozšířeném „*esoterickém*“ sektoru. Stejně jako Magaldi, také Zagami se i přes vyloučení z „*regulérních*“ lóží pro různé spory nadále výslovně považuje za zednáře a světonázorově dále holduje úděsné směsici zednářsko-esoterických a křesťansko-katolických prvků – přesto jasně vidí nadcházející světovou diktaturu, a to dokonce jmenovitě diktaturu „*Antikrista*“. Explicitní satanismus a na něm spočívající zednářský „*Nový světový řád*“ však naprosto odmítá, a proto prozrazuje všechno, co o tom ví. Rovněž tak se staví kriticky až nepřátelsky proti zednářské, satanisticky podvrtné části talmudismu (kterou ovšem považuje jen za „*velmi malou*“), a proto ji také odhaluje.

Na tomto pozoruhodném pozadí tedy Zagami ukazuje, že „*dnes se členové B'nai B'rith snaží nemluvit o svém spojení se zednářstvím*“, přestože čtyři ze zakladatelů řádu byli, jak známo, současně členy oficiálního zednářstva – i přesto, jak je možné se dočíst u Ratiera⁴⁵ – že ještě v novější době je v publikacích pro Židy několikrát zdůrazněn zednářský charakter organizace.

„*Avšak již po několik desetiletí*“, stěžuje si znovu Zagami, „*se předáci B'nai B'rith snaží zednářský charakter svého řádu utajovat a totéž dělá záměrně i zednářstvo, které se nedávno distancovalo od prohlášení G. Di Bernardose [bývalého velmistra Velkého Orientu Itálie] o příbuznosti obou organizací*.“⁴⁶

Ať je tomu konečně jakkoliv, muž *B'nai B'rith*, Siegmund Freud, byl zjevně také členem „*regulérního*“ zednářstva. Vždyť do dlouhého seznamu výslovně tak nazývaných „*bratrů zednářů*“ („*fratelli liberi muratori*“), kterým na začátku své knihy pře-

⁴⁴ Cit. podle: „Chiesa viva“ č. 485, září 2015, str. 14, kde jsou otištěny (zde co možná doslovně *zpětně přeložené*) citáty na str. 41, 101 resp. 115 z Innocentioho knihy.

⁴⁵ Protože Zagamim konzultované a citované dílo *Emmanuela Ratiera*, který však v tomto případě funguje pouze jako „*vydavatel*“ anonymní studie (*Mystères et secrets du B'nai B'rith*, Paříž [Facta] 1993), máme rovněž k dispozici, můžeme citovat přímo z něj (str. 58 ad. a přísl. pozn. str. 102): V talmudistou jménem Georges-Marc Benhamou vedeném židovském časopisu „*Globe*“ z října 1989, str. 69, stojí otevřená výpověď, že *B'nai B'rith* je „*židovskou větví zednářstva*“. A v knize *Juifs et Francs-Maçons (Židé a zednáři)* – podle židovských údajů z roku 1993 – Žida a zednáře 33. stupně Daniela Beresniaka (Édition Bibliophane 1989) čteme: „... *B'nai B'rith* se tedy prezentuje jako „*řád na způsob semknutosti zednářských lóží*. (...) *Organizování do lóží je napodobeninou zednářstva*.“ A konečně ve vydání zcela oficiálního *Průvodce židovským životem ve Francii (Guide de la vie juive en France)* z roku 1983 stojí, že řád *B'nai B'rith* je „*zednářstvo v barvách Židovstva s celou fascinací a otázkami, které nadhazuje*“.

⁴⁶ Leo Lyon Zagami, *Le confessioni di un illuminato*, Vol. 2: *Il tempo della rivelazione* (2012-2019) Uno Editori, 2. vyd. 2012, str. 275 ad.

sílá „hluboce procítěné věnování“ jako „vnášejícím mnoho světla“⁴⁷ do všeobecné temnoty“, zařadil zednář nejvyššího stupně Magaldi mezi „demokraticko-progresivní“ příznačně také „Sigmunda Freuda (1856-1939)“ (str. 4)...

Ještě extrémnějším Freudovým žákem byl marxistický talmudista Wilhelm Reich.⁴⁸ Není mi známo, zda také on docházel do zednářských lóží. Jeho přesně roku 1966 ve Frankfurtu nad Mohanem vydaná kniha s programovým titulem „Sexuální revoluce“ však byla podnětem k Magaldim tak oslavované odpovídající „revoluci“ z roku 1968, která přece dodnes trvá! Podle odborníka Johanna Rogalla von Bieberstein byl Reich „prorokem sexuální revoluce“, jejíž projevy představují „splnutí materialisty Marxe a psychoanalytika Sigmunda Freuda“.⁴⁹ Tak např. se tam doslova říká: „Jádrem životního štěstí ... je sexuální blaho.“⁵⁰

Stejně jako u Reicha, musí zatím zůstat otevřené, zda lze i obě Židovky Shulamith Firestonovou a Judith Butlerovou počítat nebo nepočítat mezi Magaldiho lóžové „sestry“. První sice jako spisovatelka v USA již 1970, zde v Německu v překladu až 1975 vydané knihy „Osvobození žen a sexuální revoluce“ („Frauenbefreiung und sexuelle Revolution“) (!), byla „prognostičkou“,⁵¹ je druhá s 1990 v USA a 1991 také německy publikovanou knihou „Stísněnost pohlaví“ („Das Unbehagen der Geschlechter“) – kterou pak následovalo mnoho dalších knih s podobným obsahem⁵² – „hlavní ideologičkou“⁵³ odporného genderismu... A protože OSN, komise EU i národní evropské vlády všechny společně mimořádně nechutný, odpuzující a současně *neskrývaně protikřesťanský* genderismus obou „zvěstovatelek pansexualismu“⁵⁴ systematicky stále znovu popohánějí, a jsou také trvale ovládnány nejvyšším zednářstvem z obou frakcí pra-lóží, to zřetelně vyplývá z mnoha stránek odhalujícího díla Magaldiho a jeho spolubojovníků. Je tedy absolutně jasné, komu obě zmíněné židovské „zvěstovatelky“ děkovaly za neuvěřitelně nesmírný úspěch jejich nesporně demony inspirované šílenosti!⁵⁵

Tuto ďábelskou inspiraci celé „sexuální revoluce“ italský katolický právník Carlo Alberto Agnoli již v roce 1992 přesvědčivě prokázal z podnětu tehdy bezprostředně chystaného zavádění tzv. „sexuální výchovy“ ve školách jeho země.

Heslo „dělej si, co chceš“ stojí v tzv. „Liber Legis“ („Knize zákona“), „diktované démonem Aiwasseem pověstnému černému mágovi, satanistovi a zednáři Aleisteru Crowleymu, který byl také vysokým exponentem tajných parazednářských a iluminátských sekt ‚Golden Dawn‘ a ‚Ordo Templi Orientis‘ (O.T.O.)“.⁵⁶

O přímé satanské inspiraci O.T.O., dosvědčené jeho samotnou světoznámou vůdčí postavou, tedy naprosto nelze pochybovat.

⁴⁷ V originále doslova dokonce plurál „velmi mnoho světél“ „latori di moltissime luci“.

⁴⁸ Carlo Alberto Agnoli, *Educazione sessuale: tappa massonica verso l'annientamento dell'uomo*, Brescia (Edizione Civiltà) 1992, přetisk in: „Chiesa viva“ č. 485, září 2015, str. 8-25 a 46 ad., zde: str. 14.

⁴⁹ Johannes Rogalla v. Bieberstein, *Schwulenkult und feministischer Geschlechterkampf. Wie der „sex-positive“ Geschlechterkrieg Kirche und Gesellschaft verändert*, Graz 2015, str. 41.

⁵⁰ Cit. podle: tamtéž, str. 117.

⁵¹ Tamtéž, str. 31.

⁵² Tamtéž, str. 89 a 133 (Přehled literatury).

⁵³ Tamtéž, str. 128; zde jsou také obě známé lesbičky označeny za „dcery východožidovských rodin“.

⁵⁴ Tamtéž.

⁵⁵ Podle tamtéž, str. 118 musela být Firestonová skutečně dopravena na psychiatrii!

⁵⁶ Agnoli, str. 12.

Avšak francouzský vysokostupňový zednář Pierre Mariel ve své knize s příznačným titulem *„Tajné společnosti, ovládající svět“*, jejíž italský překlad *„Le Società Segrete che Dominano il Mondo“* vyšel 1976, mj. doslova reprodukuje texty oficiálního „katechismu“ O.T.O.

„Před křesťanskou érou probíhaly věci jinak. ... Dokonce i izraelité měli své ‚tajné učení‘, které pohlaví uznávalo za pozemské symboly ‚božství‘ člověka. ... Nehodláme založit žádné nové náboženství, avšak chceme odklidit suť, kterou křesťanství navršilo na starý svět, a staré náboženství přírody znovu uvést v jeho práva...“

„Co je tedy potom pravá morálka?“

„Skutečná svoboda je osvobození od dědičného hříchu! Tvoříme společenství sexuálně svodných bytostí. Toto poselství může být vítězné pouze tehdy, pokud se dětem⁵⁷ od nejtělejšího věku vštěpují zásady nové morálky. Je třeba děti od narození učit, že pohlavní orgány je nutné považovat za posvátné a jejich funkce se musí chlapcům a děvčatům představovat jako svaté konání. [...] Jakmile se chlapec stane mládencem, musí se podle rituálu oddat prvnímu koitu pod vedením matrony nebo velekněžky. A totéž se děje s děvčaty, která pod chrámovou matronou mají být zasvěcena do mystérií pohlavního aktu. Manželé nebudou na celý život svázáni a pouto mohou přetrhnout bez ohledu na jejich společenské postavení. To je ostatně programem nové církve. Každý člen je přesvědčen o existenci duše v něm samém, jež mu umožňuje být rovný Bohu.““

Téměř doslovná shoda poslední části věty se lží hada v ráji: *„... budete jako Bůh...“* (Gn 2,5) už jen potvrzuje démonickou „*inspiraci*“ celého odporného textu. A byl to sám vysokostupňový zednář Pierre Mariel, který svého času v návaznosti na citovaný program pekla položil řečnickou otázku: *„Je nutné ještě zdůrazňovat, jak dalece byly zásady O.T.O. hnutím hippies uskutečněny, a také jak silně ovlivnily revoluci z května 1968?“*⁵⁸ Tedy revoluci, která podle Magaldiho je jmenovitě „*pokrokově-demokratickými*“ pra-lóžemi dodnes „*živena*“ na způsob „*nezarazitelné, ponorné řeky*“!

Satansky inspirovaná je však také troufalá absurdita, tedy absolutně jasně *pravdě i rozumu* se příčící nesmyslnost tzv. „*genderové teorie*“, pro níž – jak hrozný výsměch! – téměř bez pozornosti pokřesťansky ospalé veřejnosti bylo jen v Německu za poslední dvě desetiletí za mnoho peněz daňových poplatníků zřízeno „*více než 200 učitelských kateder*“ na vysokých školách a univerzitách!⁵⁹

Tento totální, šílený nesmysl je přirozeně definitivním plánem lucifersky zasvěcených lóžových bratrů, na který rozhodně nenarážíme teprve v „*regulérních*“ (i „*neregulérních*“) vysokostupňových lóžích. Tak třeba velmistr vysokostupňového zednářstva obřadu Memfis a Mizraim, a současně Martinistického řádu, Francesco Brunelli, kdysi zcela bez emocí prohlásil:

*„(Zednářské) zasvěcení hlásá a učí smrt rozumu: Až když rozum zhyne, zrodí se nový člověk nadcházejícího věku, skutečný zasvěcenec. Teprve pak se mohou zřítit zdi chrámu, protože se na východě zjeví úsvit nového lidstva.“*⁶⁰

⁵⁷ Vlastně „mladým“ („*giovani*“) ve smyslu „*od mládí*“, což však v němčině pro dvojznačnost „*mladí/mládež*“ musí zde být nahrazeno také precizně míněným slovem „*děti*“.

⁵⁸ Všechno cit. podle: Agnoli, str. 12 ad.

⁵⁹ Rogalla von Bieberstein, str. 90.

⁶⁰ Cit. podle: Agnoli, str. 15; doplněk v závorkách od Agnoliho.

Nyní je však, jak uvádí Agnoli, „*evidentní, že boj proti logice a rozumu je konec konců bojem proti Ježíši Kristu, Logosu, protože se zhroutí vtělená moudrost, první a poslední příčina, alfa a omega, nejvyšší a poslední instance všeho stvoření*“.⁶¹

Tím je také znovu jasné, komu nakonec pro „gender“ tak horlivé vysoké i nejvyšší zednářstvo vděčí za svou „inspiraci“, tj. za své tzv. „zasvěcení“.

Že však vedle „progresivně-demokratické“ frakce pra-lóží resp. ostatního zednářstva také do jisté míry jí odporující „reakčně-antidemokratická“ frakce má tak velký zájem speciálně na předčasné sexualizaci dětí i na co možná nejvíce rodinách, nenapravitelně zničených homosexualitou a „genderem“, má vysvětlení ve všem společně d'ábelsky inspirovaném „zasvěcení“, ale rovněž v jejich diktátorsko-tyranských světově politických snahách. „Společnost“, složená pouze z egoistických, sexu chtivých, normálních vztahů již neschopných a navíc (důsledkem umělé ochrany před počítím a portrátům) často bezdětných *individuí* namísto harmonických rodin, sama od sebe skutečně plánovanou drastickou redukcí světového obyvatelstva. A na druhé straně již taková společnost absolutně nebude schopná organizovaně odporovat „oligarchii“.

V „Executive Intelligence Review“ Lyndona LaRouche, roku 1978 ve Washingtonu vydané knize „Dope, Inc.“, o pozadí světového obchodu s drogami „čtete, že Aldous Huxley, adept parazednářské sekty ‚Synové Slunce‘, byl Aleisterem Crowleyem, autorem ‚svatých knihy‘ O.T.O., zasvěcen do užívání psychedelických drog.“⁶²

Od Aldouse Huxleye, autora zdánlivě „utopického románu“ – ve skutečnosti se zcela reálně chápaným titulem – „Krásný nový svět“ („Brave New World“), v němž je velice názorně vylíčeno (mezitím již děsivě se blížící) státem nařízené a přísně kontrolované klonování lidí různých úrovní inteligence, od toho samého Huxleye, jehož bratr Julian Huxley byl prvním ředitelem čerstvě založené, veskrze zednářské instituce UNESCO, tedy od tohoto (přinejmenším!) „oligarchického“ parazednáře pocházejí následující věty, které rázem vysvětlují, proč se také „reakcionářským“, „antiliberálním“ tak skvěle hodí do konceptu pansexualizace ve znamení „práv homosexuálů“, „genderismu“, atd.:

„V té míře, jakou se odebírá politická a hospodářská svoboda, směřuje sexuální svoboda k vyrovnání právě řečeného. A diktátor udělá jen dobře podporováním této svobody. Tím, že k právu na snění pod vlivem drog ještě přistoupí kino a rozhlas,⁶³ ti (lidé) se již smíří s otroctvím, které je jim určeno.“⁶⁴

Zde je tedy opět zřejmé, že „progresivní“ pra-lóže se svým celosvětovým prosazováním luciferského falického kultu (k němuž se Magaldi na jednom místě sám výslovně hlásí, i když poněkud jemněji mluví o pouhé „sexuální magii“) jménem tzv. „volné lásky“, ať již chtějí nebo ne, přímo pracují do rukou světové diktatury svých „reakcionářských“ pra-lóžových bratrů!

My se však musíme tím horlivěji uchýlovat k modlitbě a oběti, protože tento druh zlých duchů nesporně „nemůže ničím vyjít leč modlitbou a postem“ (Mk 9, 29)!

---

⁶¹ Tamtéž.

⁶² Tamtéž, str. 22.

⁶³ Když to Huxley psal, televize a internet ještě nebyly vynalezeny.

⁶⁴ Cit. podle: Agnoli, str. 22.

Zde je třeba varovat před *jedním* – snad pochopitelným – *omylem*. Pra-lóže „ostatní“ zednářstvo, z něž většinou samy vyšly, rozhodně nečinily „nepotřebným“ nebo „zbytečným“ – jen převzaly jejich internacionální, tak říkajíc „globalizační“, tedy celosvětově centralizované *vedení*.

Pouze *jedna* polovina enormní moci pra-lóží spočívá v tom, že jako „generální štáb“ disponují – jak jsme již viděli – odhadem 500krát početnější armádou „vyšších důstojníků“, „nižších důstojníků“ a „poddůstojníků“ ve formě vysokostupňových lóží i „řadových pěšáků“ v podobě lóží nižších stupňů, k nimž patří ještě mnohonásobně (!) početnější „mužstvo“ jejich vlastních „paravojenských“ pomocných jednotek, tj. napojených na parazednářské organizace.⁶⁵

Nemá se to, správně nahlíženo, ani trochu jinak, než u Napoleona. Ten sice za svá úžasná vojenská vítězství děkoval na jedné straně vlastnímu mimořádnému vojevůdcovskému géniu; k čemu by mu však byl bez jeho generálů, jim podřízených důstojníků a hlavně bez obrovské masy prostých vojáků? Vůbec k ničemu!

„Regulérní“ světové zednářstvo je tedy sice pra-lóžemi „zastíněno“, nebo jak Magaldi výstižně říká „předstiženo“; tedy jen *tam* – za prvé na *nejtajnější* a za druhé na *internacionální* úrovni –, kde padají směrodatná politická rozhodnutí a jsou udílány příslušné rozkazy. Nicméně jako orgán, který rozkazy přijímá a poslušně vykonává, zcela nezbytně dál patří k mocenskému aparátu. Kromě toho právě ono dává k dispozici stále nové kádry k „předběžnému výběru“, z nichž zednářstvo nejvyšších stupňů rekrutuje naprostou většinu svých členů.

Jinak nemluví *nic* pro to, že rituální „zasvěcování“ do obvyklých tří, často také ještě více nejvyšších stupňů pra-lóží, je věnováno jiným, než mocensko-politickým tématům. Vždyť esotericko-okultní „zasvěcování“ do stejně pošetilých, jako zlomyslných kabbalisticko-gnostických bludů Lucifera, které mimo to v různých – „regulérních“ i „neregulérních“ (na způsob O.T.O.) – obřadech zednářstva se v detailech vzájemně odlišují, je s dosažením nejvyššího stupně „běžného“ vysokostupňového zednářstva již ukončeno. Ve světově nejvíce rozšířeném Skotském obřadu dokonce již ve 30. stupni, protože zbývající tři stupně k tomu nepřidávají nic významného. Odpadlý zednář jménem Reichl, ač narozen teprve 1899, již nejpozději v roce 1932, kdy lóžím ukázal záda, dosáhl 33. stupně, o pět let později v důležitém odhalujícím díle, které vydal pod anagramickým pseudonymem „Konrad Lerich“, ujistí nás následovně:

„30. stupeň je vlastním vrcholem rituální učební soustavy rudého [= vysokostupňového] zednářstva. Jím obdrží zednář ‚úplné zasvěcení‘, stává se skutečně ‚znalým‘ ‚královského umění‘, ‚nejosvícenějším bratrem‘.

V 31. až 33., posledním stupni, jsou rituální ceremonie zredukovány na minimum: Ve většině zemí se přijímací rituál omezuje na složení důležité, nejvyšším řádovým povinností odpovídající přísahy. (...) Protože tyto hierarchicky nejvyšší stupně nemají téměř žádný rituál, jsou také nazývány správnými stupni.“⁶⁶

⁶⁵ Např. jen „regulérními“ zednáři založené a kontrolované tzv. „Service-Clubs“ („Lioni“, „Rotariáni“, „Kiwani“ a další) mají po světě několik milionů členů.

⁶⁶ Konrad Lerich, *Der Tempel der Freimaurer. Der 1. bis 33. Grad. Vom Suchenden zum Wissenden*, 2. Aufl. Bern 1937 (Faksimile-Nachdruck Bremen 1988), S. 41 bzw. 45; všechna zvýraznění jsou v originále.

Reichl/„Lerich“, který o existenci pra-lóží nic nevěděl, se ovšem *mýlí* v předpokladu, že u 31. až 33. stupně Skotského zednářstva jde již o „nejvyšší stupně“. Že však mimo zvláště „slavnostně“ uspořádané zasvěcování do 30., tzv. „stupně pomsty“, kterým se propůjčuje „důstojnost“ tzv. „Rytíře Kádoše“ (a v jiných rituálech, resp. nejvyšších systémech *odpovídající* jiné stupně a jiné názvy), se již nedá čekat nic podstatného v domnělém „učení moudrosti“, to vyplývá zcela samo sebou z následujících Reichlových výkladů:

*„Realistický rituál 30. stupně odhaluje kandidátovi poprvé jednoznačně skutečné cíle zednářstva: Pomsta a odplata silám, vinným na smrti de Molaye [posledního velmistra středověkých templářů], stojícím proti vítězství absolutní svobody svědomí a tím zednářstva jako nepříteli: **Pomsta a odplata duchovní i světské moci, trůnu a oltáři!** (...)*

Přijímací obřad do tohoto stupně poznání obsahuje zřetelně rituální konání kandidáta. Když Velkokancléř, Řečník areopágu [= shromáždění vysokostupňových lóží] melodramaticky předčítá o popravě de Molaye, musí kandidát symbolicky bodnout dýkou do tří objektů, ležících na oltáři lóže před Velkokomadérem jako předsedajícím: do tiáry jako symbolu papežství a duchovní moci vůbec, do královské koruny jako symbolu každé světské moci, a do třetí, občanské koruny, jako symbolu despotie mas a zvláště vůbec! Ještě mocnějšímu symbolickému konání se musí podrobit přijímaný do 30. stupně vysokostupňového zednářstva: musí vlastnoručně převrátit tři sloupy zednářstva, jež mu byly od 1. do 29. stupně posvátné jako základní pilíře spolku, jeho organizace a ideje! Slova rituálu tento akt interpretují tak, že nyní do posledních tajemství lóže zasvěcený Rytíř Kádoš dosáhl naprosté nepředpojatosti, bezpodmínečné duchovní svobody, a to tak, že je dokonce povznesen nad všechny dosavadní zásady a ideje zednářstva pro boj za pokrok, proti každé dogmatické autoritě, že je povznesen nad principy moudrosti, síly a krásy, které jsou jen pilíři a oporami toho zednářstva, nad nímž nyní Rytíř Kádoš stojí povznesen znalostí úplného zasvěcení.“⁶⁷

Dokonce i nad principem „moudrosti“, jehož sloup vlastnoručně převrátil, stojí tedy již „vznešený“ zednář 30. stupně. A co lze vůbec ještě nad to v „zasvěcení“ dát!? To je přece již mj. v genderismu obsažená nadcházející „smrt rozumu“ a s ním jen nejhroznější myslitelný satanský nihilismus! Přesně jako při převrácení sloupu „krásy“ přiznání se nejen k ohavné dekadenci tzv. „moderního umění“ (které je lóžemi podporováno všemi možnými prostředky), nýbrž také k hnusné odpudivosti, jaká v celém stvoření vůbec existuje, tj. k hříchu, démonům a zatracení v pekle!

Tím je tedy jisté, že zednář pra-lóže již nemůže přijmout „vyšší“ luciferské „zasvěcení“! Do čeho je i přesto zasvěcen, to jsou nejtajnější *mocensko-politické* cíle a opatření vrcholu Satanovy synagogy, na nichž nyní „může“ a má zcela bezprostředně spolupracovat. K tomu také a především náleží užívání celého ostatního zednářstva jako všestranně použitelného nástroje.

Zvláště názorné je řízení „regulérního“ zednářstva pra-lóžemi na příkladu Giordana Gamberiniho (1915-2003) a Roberto Ascarelliho (1904-1970). Oba byli v roce 1969 Velmistrem, resp. přiřazeným Velmistrem Velkého Orientu Itálie (GOI), tedy naprosté

⁶⁷ Tamtéž, str. 41 ad; všechna zvýraznění v originále.

většiny národně organizovaného italského „regulérního“,⁶⁸ resp. „obyčejného“ zednářstva – a přesto oba patřili k téže pra-lóži „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“.

Jako nadnárodní nejvyšší zednářstvo ve své pra-lóži – spolu s čerstvě založenou pra-lóží „THREE EYES“ – přijalo rozhodnutí propůjčit jistému Licio Gellimu „v lůně ‚P2‘“ preferované postavení s rozsáhlými mocenskými pravomoci v národním italském zednářstvu, složeném ze všemožných různých obediencí a rituálů.

Jako národní vysokostupňoví zednáři se současně „přímo na místě“ postarali o konkrétní realizaci rozhodnutí (str. 288 ad.).

Úřad Velmistra se přirozeně v žádném případě nekryje s členstvím v nejvyšší nadnárodní lóži. Již Gamberiniho nástupci Lino Salvinimu, který GOI řídil od roku 1970, zůstaly pra-lóže uzavřeny. A přesto když on, do jejich rozhodnutí nezasvěcený, chtěl omezit rostoucí moc Licio Gelliho uvnitř i mimo pověstné operační lóže „Propaganda Due“ (zkráceně „P2“), dokázaly pra-lóže prostřednictvím některých jiných členů zlomit odpor Salviniho i několika dalších vysokostupňových zednářů GOI (str. 289 ad.).

Kontrola tedy každopádně funguje: poslušnost je v krajním případě pra-lóžemi vynucena (u Salviniho se dvakrát sáhlo k doslovnému vydírání, ale obráceně také k odměnám...).

Mocensko-politická všudypřítomnost pra-lóží

Laourou Maragnaniovou přímo otázan: „*Je v současnosti nějaký světový vůdce, který by při svém vzestupu nebyl podporován zednářstvem? Kdo není zednář nebo není zednářstvem podporován, má nějakou šanci dostat se k moci?*“, Magaldi odpovídá:

„*Ne. Není žádná šance pro toho, kdo není sám zednář nebo není zednářstvem podporován (tj. náleží de iure nebo de facto ke kategorii parazednářů),⁶⁹ aby se dostal na vytouženou a více rozhodovacími pravomoci vybavenou mocenskou pozici.*“

„*Proč ne,*“ vyptává se dál Maragnaniová:

„*Moderní a současný svět je vytvořen zednáři přemožením starých církevních a rodově šlechtických vrstev. A dnes kontrolují a spravují jejich vynikající členové fungování [světa] se záslužnými (demokratickými, liberálními, laicistickými, rovnostářskými a lidumilnými) nebo také ohavnými cíli, jako je vytváření nové suverenity lidu – která fakticky její podstatu vyprazdňuje – nadřazenou oligarchií ducha a financí*“ (str. 25 ad.).

---

⁶⁸ Výrazu zde neužíváme v přísně technickém smyslu samotných lóží, protože tehdy platil GOI za „ne-regulérní“, jelikož neudržoval žádné oficiální vztahy se „Sjednocenou Velkolóží Anglie“ (United Grand Lodge of England, UGLE), a tedy nebyl jí oficiálně „uznáván“. Magaldi ovšem (str. 290) bez okolků přiznává, že kritici zednářstva, opírající se o jasné indicie, vždy tvrdili: bez ohledu na chybějící „oficiální“ uznání, které teprve roku 1972, „po více než sto let požadování“ bylo konečně uděleno (a později znovu odvoláno!), „byly diplomaticko-zednářské vztahy mezi GOI a UGLE vždy oficiálně udržovány“!

⁶⁹ *De iure*, je-li oficiálně členem parazednářské organizace, *de facto*, když přinejmenším o existenci a moci lóží ví a projeví ochotu podřídit se jejich pokynům, Jako např. prezident USA John Fitzgerald Kennedy nebo současný italský premiér Matteo Renzi.

Tedy něco jiného, než buď „*pokrokově-demokratickými*“ nebo „*reakčně-antidemokratickými*“ nadnárodními lóžemi nejvyšších stupňů přinejmenším kontrolované, většinou však přímo do vlastních rukou převzaté vlády již *nikde* na celém světě *nejsou*, ani na Islandu nebo na Seychelech!

Ani jedna jediná z domněle „*světlych postav*“, které se tu a tam stále znovu vynořují jako fata morgana, proto také není nic víc, než pouhý prázdný zvuk a dým, ať je to třeba Barack Obama („*Yes, we can*“!) v USA, Vladimír V. Putin v Rusku, Viktor Orbán v Maďarsku nebo Alexis Tsipras v Řecku.

Za konkrétní příklad nám může posloužit to, co Magaldi zmiňuje jen mimochodem. Když se osazenstvo „*oligarchických*“, „*neoaristokratických*“, „*reakcionářských*“ atd. pra-lóží v letech 1978 až 1981 silně rozhádalo, musela nakonec pozdě na jaře 1981 nastolit smír delegace z pra-lóže „*LEVIATHAN*“, která se jako taková ve sporu držela stranou. Magaldi vypočítává jmenovitě (str. 384 ad.) šestnáct členů této delegace, mezi nimi na čtvrtém místě jistou „*Ellen Johnson Sirleaf (* 1938)*“. Přímou se nabízí (ale jak řečeno, Magaldi to nepovažuje za potřebné připomenout), že tato nejvýše zednářsky zasvěcená dáma byla od jistých let čistě „*demokraticky zvolena*“ šéfkou vlády světově-politicky přece zdánlivě zcela bezvýznamného západoafrického státu Liberie...

Skutečně tedy není ušetřeno ani to nejmenší místečko zeměkoule, naprosto žádné.

Toto Magaldiho „*odhalení*“ přirozeně není zcela nové. Aniž by o nadnárodních lóžích věděl, obrácený ex-zednář Paul Copin-Albancelli (1851-1939) přesto již v roce 1909 konstatoval:

„... *existuje plán organizování světa, o němž se již více let hodně mluví, v jehož prospěch se v masách provozuje vytrvalá propaganda, a v tom ohledu se všechny naše současné vlády jej snaží učinit nepozorovatelným.*“⁷⁰

A dokonce ještě dříve, než pra-lóže vůbec existovaly, bylo již zlo neuvěřitelně rozšířené. Anglický státník Benjamin Disraeli (1804-1881) byl jednou z těch mála nešťastných postav, které přesně nevědí, kam patří, a proto se snaží hrát na obě strany. „*Philo-Lexikon*“ z roku 1936 zcela konkrétně sděluje, že byl 1817 sice pokřtěn, ale přesto otevřeně považován za „*Žida*“, zvláště když může přátelsky poznamenat: „*[Disraeli] vždy otevřeně vystupoval za Židovstvo*“.⁷¹ Odvrácenou „*křesťanskou*“ stranou byly jeho opakované nepřímé i přímé, rovněž překvapivě *otevřené a dokonce kritické* poukazy na fakt, že viditelná fasáda velké státní politiky již dávno *nereprezentuje* skutečné držitele moci.

V britské sněmovně, kde byl od roku 1848 vůdcem konzervativní strany, 14. července 1856 přímo prohlásil:

„*Je marné popírat, protože to nelze skrývat, že velká část Evropy – celá Itálie, Francie a většina Německa, o jiných zemích*⁷² *ani nemluvě – je pokryta sítí tajných společností stejně tak, jako je povrch světa protkán železnicemi. A co jsou jejich cíle? Ani se nepokoušejí je skrývat. Nechtějí žádné ústavní vlády. Nechtějí lepší instituce. ... Chtějí změnit vlastnictví půdy, jejich současné majitele vyhnat a skoncovat se státním církevním statutem. ... A mnozí z nich by chtěli jít ještě*

⁷⁰ Paul Copin-Albancelli, *La conjuration juive contre le Monde chrétien*, Paříž-Lyon 1909, str. 452, cit. podle: „*Courrier du Continent*“, č. 572, říjen 1915, str. 9.

⁷¹ *Philo-Lexikon. Handbuch des jüdischen Wissens*, Frankfurt am Main 1992 (nezměn. dotisk 3. doplněného a rozšířeného vyd. Berlín 1936), heslo „*Disraeli (...)* 2) Benjamin“.

⁷² K nimž také počítal opatrně nezmiňovanou Anglii...

dál.“⁷³

O dvacet let později tentýž Disraeli konstatoval ještě ostřeji:⁷⁴

„Dnešní vlády již nemají pouze co dělat s ostatními vládami, s císaři, králi a ministry, nýbrž také s tajnými společnostmi, jež mají všude své bezohledné agenty a ještě v poslední chvíli dokáží zvrátit všechny vládní plány.“

Nyní bychom se chtěli zcela konkrétně věnovat této doslova „působivé“ politice pra-lóží. Protože však *systematické* znázornění tak jako tak není možné (nepodařilo se ani samotnému Magaldimu a jeho čtyřem spoluautorům), upustíme od přísné chronologie. Namísto toho se budeme po časové linii 20. a 21. století pohybovat zcela volně sem a tam.

Jak se volí americký prezident?

To přece každý ví! Tak, že se u jednoho z oficiálně prezentovaných kandidátů rozhodne udělat křížek na hlasovacím lístku, nebo stiskne příslušné tlačítko elektronické volební mašiny!

Ano, *to* ví skutečně každý. Neví však, že volební výsledek je již dávno stanovený dříve, než se volební místnosti vůbec otevřou. A my nyní nemyslíme mezitím mnohým známou skutečnost, že ve všech „moderních demokraciích“ jak kandidát A strany X, tak i kandidát B strany Y, občas dokonce kandidát C strany Z musí být židozedsťstvem předem shledán „volitelným“, aby se vůbec dostal na volební listinu. Myslíme zde spíše to, co i samotný dlouholetý pozorovatel každé čtyři roky se opakující frašky „volba prezidenta USA“ by sotva považoval za možné, co však podle Magaldiho je realitou: již před začátkem voleb je jisté, že tentokrát *pouze* kandidát A strany X a jinak nikdo nemůže pokrytecky „soutěžit“.

Proto se v prezidentských volbách v USA ve skutečnosti nejedná o to, zda přijde k moci kandidát strany demokratů nebo strany republikánů. Naopak jde o to, aby se stala prezidentem *jedna zcela určitá* osoba, tedy ten, koho pra-lóže dopředu *definitivně* vybraly. Všichni protikandidáti jsou předem bez šancí, a také to vědí. Přesto svou mizernou roli odehrávají od počátku až do konce poslušně a věrně, protože to ke hře patří. K oné špatné hře, kterou nejvyšší zedsťstvo sehrává s „hloupou“ masou.

Ostatně britský premiér a francouzský prezident jsou již po desetiletí „voleni“ podle téže „metody“. Německý kancléř zřejmě také, i když se tím Magaldi ve své první knize blíže nezabývá.

Vydatný pohled za kulisy, který nám poskytl Magaldi a jeho spolubojovníci ohledně prezidentských voleb v USA, počínaje u Johna Fitzgeralda Kennedyho, i když jistě nebyl první, koho pra-lóže pozdvihly do úřadu. V případě Kennedyho to byla frakce „progresivních“ pra-lóží, které se naposledy podařilo hladce prosadit proti „reakcionářské“ frakci.

Tyto pra-lóže „ECCLESIA“, „DAATH“, „THOMAS PAINE“, „MONTESQUIEU“, „CHRISTOPHER COLUMBUS“, „JOANNES“, „HIRAM RHODES REVELS“, „GHEDULLAH“, říká Magaldi, vypracovaly plán společně.

---

⁷³ Cit. podle: Cahill, str. 13 ad.

⁷⁴ Podle: tamtéž, str. VII., projev v Aylesbury 10. září 1876.

„Plán předpokládal, že zvolení – poprvé v dějinách – papeže, který by byl zednář a duchovní novátor, a ve spojení s tím – také historická premiéra! – prezident Spojených států, který by byl katolíkem a ne zednářem, což by celou věc podpořilo. A plán se také podařilo šťastně uskutečnit. (...) Celé, jako akt vzájemné důvěry (fiducia) a dobré víry byl realizován tím, že prezidentství zednářské velmoci Západu – USA – převzala osoba jasně katolického a nezednářského původu (consegnando), a to ve stejné době s intronizováním (intronando) prvního papeže-zednáře na univerzální Petrův stolec“ (str. 150).

Člověk opravdu neví, nad čím má víc žasnout!

Nad Magaldiho obrovskou bezostyšností, mluvit zde o „*důvěru posilujícím*“ opatření mezi zednářstvem a římsko-katolickou církví, i když toto „*opatření*“ přece zjevně spočívalo v tom, zmocnit se nejvyššího místa v církvi pro jejího smrtelného nepřítele – zednářstvo – skrze *potají infiltrovaného zrádce*?

Nad šíleně drzou opovázlivostí zednářstva na Petrův stolec „*intronizovat*“ jednoho ze svých lidí – prostě jen tak, jako by jedině a výhradně kompetentní konkláve již vůbec neexistovalo?

Nad sebevědomou samozřejmostí, s níž *ne* (jak se dodnes přece oficiálně tvrdí) volí USA, nýbrž ultratajně nejvyšší zednářstvo někomu ze své vlastní milosti „*předá*“ prezidentský úřad!?

Nebo nad mimořádně „*demokraticky*“ horlivým pra-lóžovým zednářem Gioele Magaldim a jeho celou „*progresivní*“ čeledí, která „*demokratií*“ a „*pokrokem*“ rozhodně nemyslí to, co lidu předstírá – totiž být sám „*suverénem*“, moci skutečně „*volit*“, kdo má vládnout, nýbrž naopak, že to ona sama „*volí*“ místo lidu!?

Ano, tady člověk nevychází z úžasu...

A to tím spíše, když se „*důvěra*“ pra-lóží v „*katolického nezednáře*“ Kennedyho také navíc ukáže jako lež: o pouhých padesát stran dál v knize, ještě k tomu napůl skrytě drobným písmem v poznámce pod čarou se dodává, že sám Kennedyho viceprezident (a nástupce) Lyndon B. Johnson byl od října 1937 „*obyčejným*“ zednářem a od prosince 1952 členem pra-lóže „*JANUS*“ (str. 199, pozn. 4), takže Kennedy byl pod permanentním přímým dozorem a kontrolou...

Každopádně tedy považují jedině jimi samými „*zvoleného*“ Kennedyho za svůj prováděcí orgán, protože Magaldi přece hrdě odhaluje, že

„*co se označovalo za ‚New Frontier‘ [‚Nový předěl‘], ideologický a politicko-kulturní program prezidenta JFK a jeho bratra Roberta Kennedyho, bylo koordinováno z vybraného pera a duchovnosti pokrokového zednáře kalibru Arthura Meiera Schlesingera jun. (1917-2007)“ (str. 167).*

Schlesinger, patrně i podle jména vyšlý z prostředí – v tomto případě areligiózně-liberálního – talmudismu, byl tehdy nesporně jednou z vůdčích osobností celé „*demokratické*“ pra-lóžové frakce a po několikrát zastával i úřad Mistra stolce v pra-lóžích „*THOMAS PAINE*“ a „*BENJAMIN FRANKLIN*“ (str. 308)...!

Pomineme zde skutečný příběh zavraždění Kennedyho z pověření „*oligarchicko-reakcionářských*“ pra-lóží, na němž ostatně – stále podle Magaldiho – Lyndon B. Johnson neměl vinu (str. 180). „*Pokrokovým*“ pra-lóžím se roku 1964 ještě jednou podařilo udržet svého muže Johnsona v úřadu. Ten se však ukázal jako slabý proti rapidně rostoucímu vlivu „*oligarchické*“ frakce, která vyvolala vietnamskou válku, jen aby mohla

dělat obrovské obchody se zbraněmi, a od řečené války také absolutně nechtěla za žádnou cenu upustit.

Zklamány Johnsonovou nerozhodností a povolností mu „*demokratické*“ pra-lóže ve volebním roce 1968 vypověděly svou podporu (str. 198 ad.) a chtěly nyní podpořit Roberta Kennedyho do Bílého domu. ... Tomu však protistrana zabránila další ohavnou vraždou (str. 203 ad.). Nová pra-lóže „*THREE EYES*“, se stala mimořádně mocnou, jak ujišťuje Magaldi (str. 190). Byla oficiálně založena počátkem roku 1968 nejen na potírání svobodářského hnutí roku 1968, nýbrž také „*aby zabránila rychlému ukončení vietnamské války*“ a „*určila zvolení nového prezidenta USA*“!

A to také udělala tím, že s ostatními „*neoaristokratickými*“ pra-lóžemi vybrala novým šéfem státu „*parazednáře*“ Richarda Nixona: „*Nixon jim vděčil za volební vítězství, a obával se jejich moci jako málokdo jiný na světě*“ (str. 208).

Nicméně jako v současnosti Barack Obama, byl tehdy i Nixon dvěma protichůdnými frakcemi pra-lóží divoce přetahován sem a tam, především ohledně vietnamské války. Ale tentokrát šlo o rozštěpení *uvnitř* členstva samotných „*reakcionářských*“ superzednářů!

Většina „*konzervativních*“, resp. „*oligarchických*“ pra-lóží si na počátku sedmdesátých let uvědomovala, že válku již nelze na dlouho obhajovat proti široké veřejnosti v USA i po celém světě. Chtěly ji proto ukončit a náhradou za ni důkladně vytěžit nová výnosná obchodní pole v Číně a na Dálném východě.

„Naproti tomu ‚GEBURAH‘ a ‚LEVIATHAN‘ měly menší zájem na takové vyhlídce a usilovaly o pokračování ve vietnamské válce, aby si udržely své vlastní obrovské zisky, vázané na mimořádnou válečnou produkci a ostatní obchody s režimem v Saigonu.

Konflikt mezi konzervativními pra-lóžemi přirozeně zahrnul i prezidenta USA Richarda Nixona, u nějž se každý z protivníků snažil uplatnit své vlastní stanovisko.

Pacifisté se prosadili, ale jich poslušný Nixon na sebe přivolal bezohlednou pomstu pra-lóží ‚GEBURAH‘ a ‚LEVIATHAN‘, které se staly velkými zákulisními původci skandálu Watergate (1972-1974), jenž nakonec vedl k odstoupení republikánského prezidenta 9. srpna 1974“ (str. 218 ad.).

Vlastně je to jen logické, že nadnárodní nejvyšší zednářstvo, jež prezidenty „*volí*“, je také zase – vraždou nebo „*skandálem*“ – z úřadu odstraňuje. A jak se zdá, skutečně bylo všem ostatním pra-lóžím lstivé sesazení Nixona celkem lhostejné, protože lidé jako on se vždy najde dost a dost.

Dalším, kterého si našly, byl také bezvýznamný, zato však ctižádostivý arašídový farmář jménem James Carter. Ovšem předtím, v letech 1974 až 1976, následoval po Nixonovi jeho viceprezident Gerald Ford. A zde máme před sebou stejný vzorec, jako v případě dua Kennedy/Johnson. Pouhému parazednáři Richardu Nixonovi byl postaven po bok přísně kontrolovatelný nejvyšší zednář: Gerald Ford byl totiž členem pra-lóže „*THREE EYES*“ (str. 209)...!

Nyní ovšem musíme trochu relativizovat, co jsme řekli na začátku této kapitoly. Ve volbách 1976 a 1980 nebylo ani pro samotné pra-lóže zpočátku zcela jisté, kdo by se měl stát americkým prezidentem. Silně moci zbavená „*progresivní*“ frakce sice nemohla ohledně toho již vážněji spolurozhodovat, avšak „*oligarchické*“ nejvyšší zednářstvo bylo, jako tak často, *vzájemně* nejednotné. Zatím co „*GEBURAH*“ již u repub-

likánů favorizovala bývalého filmového herce a guvernéra Kalifornie, Ronalda Reagana, chtěla supermocná „THREE EYES“ v této straně udržet Geralda Forda jako kandidáta. Ve straně demokratů se tatáž „THREE EYES“ rozhodla pro farmáře a bývalého guvernéra státu Georgia, Jamese „Jimmy“ Cartera (* 1924), pouhého „parazednáře“, protože byl členem Trilaterální komise, aniž by náležel k jí řídicí pra-lóži „THREE EYES“ (nebo alespoň jen k „normálnímu“ zednářstvu).

„Nakonec se při prezidentských volbách setkali Ford a Carter: ale at' by vyhrál kterýkoli, „THREE EYES“ již zvítězila tím, že poslala do závodu dva koně své vlastní striktní observance“ (str. 366).

V tomto případě bylo dominující „oligarchické“ pra-lóži „THREE EYES“ (i „GEBURAH“ se musela stáhnout) výjimečně lhostejné, kdo bude „zvolen“.

A vida, aniž by nás Magaldi přinejmenším alespoň teď na to upozornil, vidíme po třetí pořád ten samý vzorec: náměstek pouhého parazednáře Cartera, Walter Mondale, byl nejvyšším zednářem pra-lóže „THREE EYES“ (str. 212). Cyrus Vance, jeho ministr zahraničí, byl rovněž člen pra-lóže „JANUS“ (str. 366)...!

Bez ohledu na to se tehdy již dvojnásobný zakladatel pra-lóží Zbigniew Brzezinski nechal jmenovat „poradcem pro národní bezpečnost“ u Cartera. Tentýž, „časem mimořádně důležitý úřad“, zastával již před ním 1969-1975 Henry Kissinger vedle funkce ministra zahraničí, kterou vykonával od roku 1973 do začátku 1977. V této souvislosti označuje Magaldi Zbigniewa Brzezinského za „dvojče a alter ego [druhé já] Kissingera jak v pra-lóži „THREE EYES“, tak i v Trilaterální komisi“ (str. 366).

Mezi „umírněně-progresivním“ Cyrem Vancem a „reakčním“ Zbigniewem Brzezinským došlo velmi brzy k názorovým neshodám „ohledně různých aspektů zahraniční politiky“. Že nominální ministr zahraničí Vance byl faktickým ministrem zahraničí stále více vytlačován na okraj, bylo přímým výrazem nadvlády pra-lóže „THREE EYES“ nad všemi ostatními pra-lóžemi včetně „JANUSE“. Vance, který si to dál nechtěl nechat líbit, nakonec předčasně již v dubnu 1980 odstoupil (str. 366 ad.). Naproti tomu Carter se spokojil poslušným vykonáváním toho, co mu Brzezinski, „zjevně skutečný prezident v pozadí“ podle Magaldiho, uložil „jménem a na účet spolubratrů pra-lóže „THREE EYES““ (str. 366).

Následující „volby“ 1980 trpěly stále ještě nejen neukončenou roztržkou mezi „některými vlivnými členy“ pra-lóží „GEBURAH“ a „EDMUND BURKE“, ale také jistými nespokojenými členy (samotné!) „THREE EYES“, což vedlo k tajnému založení nové pra-lóže „WHITE EAGLE“. Její jediný účel spočíval v tom, zlomit jako deptající pocitovanou nadvládu pra-lóže „THREE EYES“ nad všemi ostatními pra-lóžemi i přímo nad její vlastní „oligarchicko-antidemokratickou“ frakcí.

Jedním z plánovaných (a uskutečněných!) opatření, jak „THREE EYES“ odkázat do příslušných mezí, však spočíval pouze v tom,

„ve Velké Británii a v USA dvěma zcela určitým osobám, v lokálních i internacionálních podmínkách pra-lóží „THREE EYES“ odebraný vliv, nyní napomoci do nejvyšších státních úřadů. Těmi osobami byli Margaret Thatcherová a Ronald Reagan“ (str. 368).

Nechme však zatím Thatcherovou stranou a omezme se na skutečný příběh „volby“ Ronalda Reagana příštím prezidentem USA. Nejprve byla zosnována proslulá teheránská aféra s rukojmími. Následně pra-lóží „WHITE EAGLE“ rafinovaně sabotovaný po-

kus o osvobození tamního velvyslanectví USA vojenskou akcí měl zabránit pra-lóži „THREE EYES“ chystanému znovuzvolení Jimmyho Cartera (str. 373 ad.).

Přestože po nešťastně ztroskotané osvobozovací akci skutečně stál jako jasně „neschopný“, „parazednáři Carterovi se podařilo zvítězit v primárních volbách strany díky obrovskému úsilí svých ochránců z pra-lóže ‚THREE EYES‘. Ale v republikánské straně byl zednář George Herbert Walker Bush poražen strhujícím Ronaldem Reaganem (i když boj byl do poslední chvíle tvrdý)“ (str. 374).

A jak známo, Reagan porazil Cartera bez problému. Pra-lóže „WHITE EAGLE“ tím „THREE EYES“ dostatečně pokořila; bylo rozhodnuto se od nyní snášet. Nevyjasněná však zůstávala ještě otázka, kdo by měl být viceprezidentem. Sám Reagan uvedl do hry svého předpředchůdce, muže „THREE EYES“ Geralda Forda, ale David Rockefeller byl proti tomu a raději by po Reaganově boku viděl Henry Kissingera.

„Nakonec se shodli na George H. W. Bushovi, zednáři, který dříve náležel také k pra-lóžím ‚EDMUND BURKE‘ a ‚LEVIATHAN‘ (avšak byl z nich neprávě přátelsky vyloučen) a nyní se nacházel výhradně v Trilaterální komisi, systému ‚THREE EYES‘“ (str. 375).

Že Reagan (jako kandidát „WHITE EAGLE“) ve volebním boji ostře útočil na Trilaterální komisi (nástroj „THREE EYES“) a nyní náhle jednoho z vynikajících „trilaterálů“⁷⁵ udělal svým viceprezidentem, to tehdy „různé povrchní pozorovatele nemálo šokovalo“, říká Magaldi. Nicméně jejich pobouřená reakce „byla přijímána s úsměvem a úšklebkem jak ze strany ‚THREE EYES‘, tak i ‚WHITE EAGLE‘ i všech na jednáních o zadávání křesel zúčastněných pra-lóží“ ... (tamtéž).

Nám zbývá už pouze konstatovat, že již po čtvrté byl uplatněn železný vzorec nejvyšší zednářské pseudodemokracie á la USA. Na nezednáře Reagana (který po svém zvolení dostal pouze „čestné členství“ v „běžném“ zednářstvu), mohl, resp. musel z bezprostřední blízkosti dozírat nejvýše zasvěcený zednář „THREE EYES“, George H. W. Bush!

A nyní skutečně stojíme před otázkou, o níž jsme na tomto místě měli ovšem informovat. Jak se spor mezi pralóžemi „THREE EYES“ a „WHITE EAGLE“ znovu nenadále rozhořel a vedl až k oběma atentátům, na jaře 1981 nejprve na Ronalda Reagana a poté na Jana Pavla II? Nebo jak se všechny dané pra-lóže v červenci 1981 definitivně pustily do sebe, i jak společný projekt takto ve svém nejvyšším a nejtajnějším vrcholku „šťastně“ sjednoceného zednářstva na 20 let rozvržených 12 bodů navrhly, nazvaly jej „United Freemasons for Globalization“ („Sjednocení zednáři pro globalizaci“) a na způsob dohody slavnostně podepsaly?

Tím bychom bohužel odbočili daleko od našeho momentálního téma „volba prezidentů USA“. Abychom se tomu vyhnuli, sáhneme raději ze samozřejmě perfektně tajeňného plánu pouze po pátém bodu, jehož stručný popis Magaldim musíme nezbytně uvést doslovně a celý, protože stále ještě v demokracii věřícím mezi našimi váženými čtenáři by jinak připadal naprosto neuvěřitelný. ... Zde tedy je (str. 418 ad.).

„Chirurgickým, systematickým a bezohledným zásahem (technikou diskreditace, která se užívá ohledně možných a se zásadami zednářských dohod neslučitelných kandidátů) jak uvnitř Republikánské, tak i Demokratické strany USA, bylo

⁷⁵ Že Bush sedával v Trilaterální komisi, bylo – více méně záměrně! – veřejně známo; že současně seděl v jedné pra-lóži, která řečenou Trilaterální komisi přísně kontrolovala, to už nevěděl nikdo...

do roku 2001 užito schéma zvýhodnění posloupnictví prezidentů: (A) 1984 znovuzvolení Ronalda Reagana prezidentem (který byl zcela speciálně pod ochranou ‚WHITE EAGLE‘ a nadále i všech ostatních oligarchických pra-lóží) od samého počátku ochromováním jakéhokoli protivníka v republikánském táboře i chaosem a oslabováním všech alternativ mezi demokraty; (B) 1988 zvolení George Herberta Walkera Bushe prezidentem (jednoho z plně oddaných přívrženců ‚THREE EYES‘ a parazednářské Trilaterální komise, jenž od nynějška přináleží rovněž k ‚WHITE EAGLE‘); (C) 1992 kolegiální zhodnocení – výborem celkem 14 zednářů, 7 progresivních a 7 konzervativních – oportunitu znovuzvolení G. H. W. Bushe [namísto] jmenování [toho] kandidáta Demokratické strany, který by byl vítaný minimálně 10 zednářům výše zmíněného výboru. A jestliže by se rozhodlo o znovuzvolení Bushe sen., byl by pak v následující periodě osmi let vybrán jeden kandidát demokratů, přijatelný jak progresivním, tak i oligarchickým, který by poté napříč oběma frakcemi byl podporován pro druhé prezidentství v Bílém domě, tedy do následných voleb 2004 (které by již nepodléhaly interní zednářské dohodě). Kdyby [naproti tomu] již od roku 1992 byla v běhu opce pro demokratického kandidáta místo [republikánského], pak by případná zednářská dohoda počínajíc primárkami a následnou volbou v roce 2000 skončila.“

Takto se tedy „volí“ prezident USA! Bohužel, jak hned uvidíme, 14tičlenný výbor pra-lóží poté se svou volbou 1992 zůstal na holičkách. ... To je však zamotaná historie, kterou je třeba vyložit pěkně postupně. Z počátku šlo všechno hladce, to znamená podle plánu. Reagan úřadoval do ledna 1989, a po něm následoval, jak bylo předvídáno, jeho dosavadní viceprezident George H. W. Bush. Když se poté výbor nejvyšších zednářů pra-lóží sešel, rovněž podle plánu, dospěl – zřejmě podporován i jednoznačnými výsledky anket – k závěru, že by bylo rozumnější po dlouhé době konečně nechat znovu jednou demokraty „vyhrát“ prezidentské volby. Bylo přece třeba udržovat voličstvo v náladě, a zjevně se nyní zdálo být radno dopřát mu po dvanácti letech „republikánského“ prezidentství zdánlivou „změnu“. Zde však nejvyšší zednáři dělali svůj účet bez George H. W. Bushe. ... Ten totiž shledal, že ze strany svých „bratrů“ si nemusí nechat nic líbit, a že si rozhodně nezaslouží nyní se s prezidentským úřadem rozloučit.

Volební grémium pra-lóží o 14 členech se rozhodlo pro Williama „Billa“ Clintona, „relativně mladého demokratického parazednáře, který prošel DeMolayem a dalšími organizacemi, dotýkajícími se našeho prostředí,“ vypráví „Frater Kronos“ alias Zbigniew Brzezinski (str. 522 ad.), a Gioele Magaldi k tomu v poznámce pod čarou ještě dodává:

„‚Frater Kronos‘ zde má na mysli zednářský mládežnický řád DeMolay, v jehož mládežnické kapitule z Hot Springs v Arkansasu byl Bill Clinton 1961 zasvěcen, i jeho následné zkušenosti z kontaktů k organizacím Council on Foreign Relations, Trilateral Commission a Bilderberg Group.“

Současně se rozhodlo, že Bush již nemá být stavěn do voleb, a na to nepřipravená „republikánská fronta se oslabí“. Bush však neuposlechl a přesto kandidoval!

„Přirozeně jsme se postarali,“ referuje „Frater Kronos“, „aby zvítězil Clinton, ale George se nesmírně zlobil. Byl zatrpklý a rozhněvaný. A všichni ti Cheneyové, Rumsfeldové a spol. byli ještě rozzuřenější než on, rozpálení až do běla“ (str.

523).

Jak jsme již výše zmínili, byl Clinton ještě ve volebním roce 1992 přijat do „*oligarchické*“ pra-lóže „*COMPASS STAR-ROSE*“, přestože dříve platil za „*umírněně progresivního*“. V příštím volebním roce 1996 se navíc uskutečnilo Clintonovo zasvěcení do „*ekumenické*“ pra-lóže „*JANUS*“ a – do rovněž „*reakčně-oligarchické*“ – „*THREE EYES*“. Toto zasvěcení však bylo poslední kapkou pro Bushe a celou jeho kliku: nemohli snést, že Clinton, proti němuž byli ještě v roce 1992 tak nepřátelsky zaměřeni, nyní může zasedat v téže pra-lóži „*THREE EYES*“, k jejímž nejvěrnějším přece patřili on, Bush, a někteří z jeho dřívějších ministrů, poradců atd.!

Jejich zuřivé pobouření nad tak „*nevděčným*“ jednáním mělo, jak bylo rovněž výše zmíněno, vyústit z počátku v oficiální, a poté nakonec oficiální založení nové pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“. Asi ne rituálně etablována přesně ve volebním roce 2000, v němž také končila dohoda „*United Freemasons for Globalization*“, dala si nová pra-lóže za cíl, tak říkajíc z pomsty a bez ohledu na mínění ostatních pra-lóží, znovu posadit Bushe do křesla prezidenta USA.

George Bush jun. sice byl, jak soudí „*Frater Kronos*“, na rozdíl od jeho otce „*opravdovým zednářem a optimálním bratrem*“, ale nijak výrazným světlem v zednářstvu:

„... nechci říci, že hlupák, ale jistě nikdy nebyl orlem. Byl tím průměrným mužem v pravý čas a na správném místě, aby si získal zájem lidí jako Dick a Lynne Cheney, John C. Bogle, Don Rumsfeld, Riley P. Bechtel, David J. Lesar, Kristolové otec a syn, John Bolton [...] James Woolsey, Kenneth D. Deer, David J. O'Reilly, George P. Schultz a mnoha dalších amerických, evropských i arabských bratrů pra-lóže ‚HATHOR‘ [...]. George W. byl nejlepší právě dostupný subjekt, aby mohl nelidským a nesmyslným snahám pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘ sloužit za ochranný štít a hlásnou troubu. Také rodina Bushů si od roku 2003 nahromadila spoustu peněz, a pro George sen. to všechno spolu s hrdostí vidět svého syna po dvě periody na prezidentském stolci, bylo bohatým zadosťučiněním za zklamané ambice v roce 1992, kdy jsme dali přednost Clintonovi. Byla to tak osvobozující satisfakce, že si nakonec dovolil luxus po roce 2000 navázat s Billem přátelské vztahy“ (str. 534 ad.).

Zbývá už jen otázka, jak nová „*HATHOR PENTALPHA*“ dokázala pomoci Georgi W. Bushovi k „*volebnímu vítězství*“. „*Frater Kronos*“ to shrnuje mimořádně stručně a pouze krátce zmiňuje skutečně velice nápadnou volební manipulaci, jež dokonce pronikla i na veřejnost, avšak masovými médii byla rychle zase umlčena.

„V prezidentských volbách 2000 jsme podporovali bratra Al Gora. Nicméně věci, jak víte, šly tak, že s Jebem Bushem jako guvernérem Floridy se podařilo sčítání hlasů zmanipulovat⁷⁶ zásadním způsobem ve prospěch jeho bratra George. Tak začalo s Bushem jun. v Bílém domě nové americké i celosvětové století ve znamení heretické a dokonce i námi, starou neoaristokratickou zednářskou gardou nekontrolovatelné pra-lóže. ... A po 11. září 2001 disponovala ‚HATHOR PENTALPHA‘ velkou zásadní událostí, podobnou neštěstí z Pearl Harboru ..., která jí měla umožnit na řadu let agresivní a brutální nadvládu“ (str. 535).

Na tomto místě se přirozeně musíme ptát, co vlastně všem ostatním tehdy 34 pra-

---

⁷⁶ V originálním italském textu pouze – jazykově ne zcela korektně – „*aiutare*“ („*napomoci*“, „*podpořit*“).

lůžím bránilo veřejně uvést skutečné původce zločinu z 11. září 2001 plným jménem a tím rychle skoncovat s právě začínající nadvládou pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, resp. s jejím vývěsním štítem, George W. Bushem, nad USA.

„Frater Kronos“ i čtyři ostatní nejvyšší zednáři *k tomu příznačně neříkají nic...* Je však třeba se ptát: co přesně dělalo „HATHOR PENTALPHU“ tak podivně „nekontrolovatelnou“ pro jasně drtivou většinu všech ostatních pra-lóží?

Zevrubnou odpověď na to ještě nelze dát. Abychom alespoň naznačili, kterým směrem lze odpověď hledat, je třeba především odkázat na tři věci:

1) Lóže nejvyšších stupňů navzdory líčení Gioele Magaldiho i samotného „Fratera Kronose“ ještě nejsou nejsvrchovanější, nýbrž tvoří pouze druhou nejvyšší úroveň pyramidy s vševidoucím Luciferovým okem na vrcholku; zjevně však tato nejvyšší úroveň proti těžce zločinným rejdům pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, v níž byla ostatně sama silně zastoupena, nejenže nic nenamítá, nýbrž je z celého srdce vítá.

2) Ta samá nejvyšší rovina pyramidy kontroluje – částečně prostřednictvím pra-lóží, ale také prakticky všech světových médií. V důsledku toho ostatní zednáři nejvyšších stupňů, i kdyby to sami chtěli, naprosto nemají potřebné prostředky zajistit si dostatečnou pozornost veřejnosti. Důkazem toho je dnes plošné zamlčování Magaldiho odhalující knihy globálním mediálním kartelem.

3) Jak je na příkladu odhalujícího díla Magaldiho a jeho společníků vidět, nemůže žádná „dvaapůltá“ frakce pra-lóží před dosud nic netušící veřejností jinou frakci účinně denuncovat, aniž by *nolens volens* prozradila ještě mnohem více *vlastních* tajemství, mnohem více tajemství *celého světového zednářstva*, než je jí milé.

Vraťme se však k americkým prezidentským „volbám“, které, jak už nyní víme, od (přínejmenším) více než půl století probíhají výhradně ze strany ultratajných, avšak *pestře internacionálně* obsazených pra-lóží, bez jakéhokoli ohledu na politické potřeby nebo politickou vůli obyvatelstva USA.

Když se ve volebním roce 2004 ukázalo, že pra-lóží „HATHOR PENTALPHA“ se i tentokrát podaří prosadit se svým kandidátem Georgem Bushem, Zbigniew Brzezinski jménem „oligarchických“ pra-lóží (bez samotné „heretické“ „HATHOR PENTALPHY“) a Ted Kennedy z pověření „demokraticko-progresivních“ pra-lóží přikročili ke společnému založení nové „kompromisní“ pra-lóže „MAAT“, jak ji nazývá „Frater Kronos“. Jejím hlavním cílem bylo pra-lóží „HATHOR PENTALPHA“ zastavit a nedovolit jí ve volebním roce 2008 znovu zvítězit se svým kandidátem.

„... rozhodli jsme ve vší tichosti postavit kandidaturu osobnosti pro Bílý dům, jež by mohla plně ztělesňovat tuto malou dohodu nové zednářské jednoty ve znamení umírněnosti. Naše volba padla na Baracka Obamu, který byl 2005 zasvěcen do pra-lóže „MAAT““ (str. 543).

Ano, doslova tak to všechno pochází přímo z úst, resp. pera „Fratera Kronose“ alias Zbigniewa Brzezinského. „Naše volba padla na Baracka Obamu ...“ Jenom oni, nejvyšší zednáři, skutečně volí! Témuž Zbigniewa Brzezinského „polozvířecímu“, ale také postupně u nás v Německu tak drze nazývanému „voličskému dobytku“ připadla naopak pouze role statisty v této odporné frašce a možnost těšit se ze své údajné účasti na překrásné „americké demokracii“.

Na „štěstí“ pro obě sjednocené frakce pra-lóží již od roku 2006 moc „HATHOR PENTALPHA“ upadala, protože její pokrytecké války „proti mezinárodnímu terorismu“

mu“ v Iráku a Afganistánu nechtěly brát konce a byly stále nepopulárnější.

Roku 2008, kdy ostatně také Bill Clinton ještě ke svým již třem členstvím v pra-lóži byl přijat také do nové superlóže „MAAT“ (str. 543), „padla“ i „volba“ mas „*polozvířecích bytostí*“, absolutně naplánovaná již o čtyři roky dříve pra-lóžemi, na jimi vybraného Baracka Obamu. Čistě pro formu protikandidát John McCain předem věděl, že byl jen špinavým doplňkem ve veřejném „*volebním boji*“, který následoval po skrytě svedeném „*volebním boji*“.

V následujících volbách 2012 směl jako zdánlivá alternativa k Baracku Obamovi vystoupit jistý Mitt Romney; nepochybně byl také on včas informován, že je zapotřebí pouze jako statista. Protože však na obou stranách šlo jen o laické herce, byla apatie „*volebního boje*“ tentokrát tak zřejmá, že dokonce i oficiální (= zednářský) tisk zde v Německu si na to postěžoval.

Ovšem před tím, zcela na počátku veřejné „*volební kampaně*“, koncem roku 2011, se stalo ještě něco, co dnes, na podzim 2015 je již zase zapomenuto. *Mimo* republikánskou stranu, která musela postavit Obamova beznadějného „*vyzývatele*“, byl z klobouku vytažen jistý Donald Trump jako dodatečný „*nezávislý*“ soutěžící. Jak nyní díky Magaldimu, resp. „*Frateru Kronosovi*“ chápeme, šlo o výhrůžné gesto na adresu pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“, zamezit jí případný pokus poslat do boje skutečného kandidáta ze strany republikánů. Takovému kandidátovi by totiž Trump podle dávno osvědčeného vzoru odebral část potřebných hlasů.

Nicméně sotva Obama nastoupil své druhé úřední období v Bílém domě, když jistý Jeb Bush, spoluzakladatel a člen již znovu posílené pra-lóže „*HATHOR PENTALPHY*“ veřejně vyhlásil, že hodlá kandidovat v příštích prezidentských volbách USA. Prohlášení, jež bylo extrémní hrozbou pro reakcionářsko-protidemokraticky zaměřeného „*Fratera Kronose*“, vedlo k jeho rozhodnutí spolupracovat s Magaldim i třemi ostatními progresivně-demokraticky orientovanými „*bratry*“ na odhalujícím díle (str. 582 ad.). Proč toto vyhlášení nejmladšího Bushova syna, který se přece mezitím držel zpátky, bylo a je tak hrozné, to uvidíme, jakmile si od pěti zednářů pra-lóží necháme objasnit skutečné pozadí „*Islámského státu v Iráku*“ (*ISIL*)...

Předtím nám však ještě zbývá přesněji si prohlédnout, proč nyní, na podzim 2015, kdy jsou tyto řádky psány, již zuřící volební boj o prezidenta USA tentokrát nejen za kulisami, nýbrž také *před* nimi, je *skutečný* jako takový.

Aktuální volební boj o prezidentství USA

Koncem října 2015 je ještě příliš brzy moci předpovídat, jak „*závod*“ na závěr roku 2016 dopadne. Avšak „*volební boj*“ je zhruba pět měsíců v běhu a také již ukazuje přesně ten charakteristický model, který se vzhledem k odhalení Magaldiho a spol. dal očekávat.

Když se spor v táboře „*oligarchicko-reakcionářských*“ pra-lóží počátkem července 1981 definitivně urovnal, říká Magaldi, utvořilo se nové vedení této frakce. Skládalo se z rovnoprávného tria pra-lóží „*THREE EYES*“, „*EDMUND BURKE*“ a „*WHITE EAGLE*“ (str. 374 a 526).

Při úpadku „*heretické*“ pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ roku 2006 se však zformovala nová a široká vůdčí skupina, která dodnes existuje a zahrnuje sedm pra-lóží

„THREE EYES“, „PAN-EUROPA“, „COMPASS STAR-ROSE“, „EDMUND BURKE“, „BABEL TOWER“, „DER RING“ a „TAO LODGE“ (str. 547).

„HATHOR PENTALPHA“ stojí sice v kroužku všech pra-lóží dosti osamoceně, je však kupodivu i přesto opět tak mocná, že roku 2014, v čase konečné redakce Magaldiho knihy, má podle sdělení „Frater Kronose“ alias Zbigniewa Brzezinského značný vliv na vlastně „umírněně progresivního“ pra-lóžového zednáře v Bílém domě, Baracka Obamu. Přestože sám Brzezinski i jeho nejvyšší stejně smýšlející společníci se ze všech sil snaží Obamu přimět k rozhodnému odporu proti mimořádně temné činnosti a plánům pra-lóže „HATHOR PENTALPHY“, „mocné zbraně vydírání, užívané některými jejími bratry, silně omezují volnost rozhodování bratrského prezidenta“ (str. 584).

K tomu ještě přistupuje skutečnost, že „HATHOR PENTALPHA“ si od nedávna nachází řadu sympatizantů, ba dokonce spojenců právě v ostatních „antidemokratických“ pra-lóžích.

„Frater Jahoel“ alias Gioele Magaldi v této souvislosti jmenuje pra-lóže „GEBURAH“, „DER RING“, „AMUN“, „LEVIATHAN“, „COMPASS STAR-ROSE“ a „francouzskou skupinu pra-lóže JOSEPH DE MAISTRE“. „A „Frater Kronos“ je přesvědčen, že to pro lidstvo bude mnohem nebezpečnější, než nějaké případné posílení, které nám progresivní svou pomocí dodají...“ (str. 550).

Na tomto veřejnosti v USA i ve světě zcela neznámém pozadí je třeba nahlížet, co se nyní v americkém volebním boji odehrává. Na jedné straně stojí jak „progresivně-demokratičtí“, tak i převážná většina členů „oligarchicko-reakcionářských“ pra-lóží. Na druhé straně stojí mocná „HATHOR PENTALPHA“ s menšinou dalších „antidemokratických“ nejvyšších zednářů, ale mimo to také již dříve zde zmíněná nejvyšší úroveň pyramidy!

Pokud se to ve světle odhalení Magaldiho a jeho kolegů dá zvenku vůbec posoudit, mohou být obě strany přibližně stejně silné. A obě sledují v zásadě *tutéž* strategii. Žádoucí kandidát pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ náleží navenek k straně republikánů a jmenuje se John Ellis „Jeb“ Bush. Preferovaná kandidátka protistrany je navenek členkou strany demokratů a jmenuje se Hillary Clintonová.

Zda Hillary, jejíž manžel mezitím již náleží ke čtyřem různým pra-lóžím, je sama také zednářkou nejvyššího stupně, musí zůstat zatím otevřená, protože Magaldi o tom nic neříká. Lidé z „HATHOR PENTALPHY“ se ze všech sil snaží kandidátku kompromitovat různými silně zveličenými skandály, a kromě toho se pokouší co možná nejvíce dalších demokratů přimět ke kandidatuře, aby tím Hillary Clintonovou marginalizovali.

Na druhé straně Brzezinski a jeho frakce jednájí zcela podobně. Sice se jim dosud nepodařilo vrhnout na Bushe žádný skandál; místo toho se jim prozatím povedlo oslabit Bushe s jeho viditelně neseriózním, hlučným a demagogickým „trumfem“,⁷⁷ Donaldem Trumpem. Podle vlastních slov „finančně nezávislý“ realitní miliardář totiž tentokrát nejen *hrozí* svou kandidaturou, nýbrž ji v polovině roku 2015 ve vší formě *vyhlásil* – a od té doby ovládá pole; tak říkajíc trojský kůň v táboře republikánů a tím – nepřimo – rovněž v pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“. Také nic nepomohlo, když anonymní sponzor do volebního fondu Jeba Bushe již do konce června 2015 vložil neslý-

⁷⁷ Je ironické, že anglické jméno „Trump“ znamená tolik, co „trumf“!

chaných 114 milionů dolarů,⁷⁸ tedy částku, která se jistě časem ještě znásobí. Vždyť vedle nového zmobilizování Trumpa se Brzezinského frakce také postarala, že Bush je pouze jedním ze sedmi, osmi nebo i více dalších „seriózních“ soutěžících své strany, a tedy houfu, v němž by případně měl „zapadnout“.

Momentálně to ani pro Clintonovou, ani pro Bushe nevypadá nijak zvlášť dobře, ale to se vzhledem k zuřivému úsilí obou stran v tomto spíše výjimečně *opravdovém* volebním boji ještě může naprosto změnit. Vždyť přinejmenším části těchto – na to nikdy nezapomínejme! – více či méně *vědomých* služebníků Satana se bez ohledu na příslušnost k pra-lóžové frakci hodí doslova *každý* prostředek, o čemž Magaldiho kniha podává dostatečně výmluvné svědectví!

Aby snad někdo nesprávně rozuměl, musí zde být zdůrazněno, že pravost tohoto volebního boje se nijak netýká veřejných projevů kandidátů. Ty jsou jen pouhým prázdným žvástem, protože tajný program pra-lóžové frakce, ke které dotyčný kandidát náleží a/nebo je jí vyslán, nesmí být v žádném případě srozumitelně ukázán „*polozvěřícím*“ masám; tajný program *ani* pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ & Co., *ani* proti-strany...

ISIS – výtvor „*HATHOR PENTALPHY*“

Většina německých médií „*islámskou teroristickou organizaci*“ již mezitím nazývá jenom „*islámský stát*“ (IS). Ve francouzské jazykové oblasti se s oblibou a v souladu s originálním arabským názvem zkracuje na DAECH. Nicméně v anglickém jazyce si podržela své původní pojmenování: „*Islamic State of Iraq and Syria*“ („*Islámský stát Iráku a Sýrie*“, ISIS), nebo také „*Islamic State of Iraq and Levant*“ („*Islámský stát Iráku a Levanty*“, ISIL). Zdaleka nejvíc se ovšem prosadila první zkratka ISIS.

Zde je třeba hned předeslat: podle Magaldiho a jeho čtyř spolubojovníků není ISIS v zásadě „*islamistickou*“, nýbrž teroristickou organizací *nejvyššího zednářstva*! Byla založena ve vší tajnosti – tj. zpočátku bez vědomí a souhlasu ostatních pra-lóží – extrémně brutální pra-lóží „*HATHOR PENTALPHA*“. A účel podle Magaldiho & Co.: příštímu prezidentovi USA Jebu Bushovi vytvořit příležitost k zahájení nového, ještě hroznějšího kola totálně pokrytecké „*války proti mezinárodnímu terorismu*“ jako v případě jeho bratra George W. Bushe – s ještě mnohem více bombami a granáty na celém Blízkém východě. A také s ještě drastičtějšími omezeními občanských práv v tzv. „*západních demokraciích*“, tedy v celé Severní Americe a Evropě!

Že ovšem ISIS plní ještě třetí účel, proti němuž Magaldí a jeho druzi absolutně nic nenamítají, to nám náš odhalovatel důsledně *zamlčuje*. Ale tento účel leží na podzim 2015 dostatečně jasně před očima nás všech: v co nejkratší době pod záminkou „*humanity*“, „*blíženecké lásky*“ a „*nedostatku kvalifikovaných sil*“ atd., atd., propašovat do Evropy a Severní Ameriky miliony „*běženců*“ z blízkovýchodního čarodějného kotle (a podle možnosti i odjinud...!). Z toho čarodějného kotle, který ovšem nevytvořila jen stará parazednářská „*Al-Kajda*“ (z níž si „*HATHOR PENTALPHA*“ již dávno před rokem 2000 udělala svůj instrument) a nový parazednářský ISIS („*HATHOR PENTALPHOU*“ již od roku 2009 budovaný), nýbrž i ostatní „*rebelantské organizace*“, jak se

---

⁷⁸ Podle: „*American Free Press*“, 31. 8. a 7. 9. 2015, str. 2.

zdá, podporované i *všemi* ostatními pra-lóžemi (!), a tím konečně naplňovat prastarý plán nejvyššího zednáře Richarda Coudenhove-Kalergiho, zakladatele pra-lóže „*PAN-EUROPA*“ i všech jeho „*bratrů*“. Odporný, zločinný plán na vytvoření religiózně i kulturně vykořeněné „*smíšené evropské rasy*“, která pak již nebude klást odpor „*Jednomu světu*“...

Vraťme se však zpátky k ISIS. Podrobnosti jeho vzniku jsou tak neuvěřitelné, že je musíme znovu z největší části ocitovat doslovně.

„*Lživý tisk*“ měl výjimečně pravdu, když svého času příležitostně tvrdil, že „*USA*“, „*Evropa*“ i samotný stát Izrael jsou tzv. arabským jarem překvapeny. Ano, tak to bylo, potvrzuje „*Frater Kronos*“/Zbigniew Brzezinski ve fiktivním dialogu s „*Fraterem Jahoelem*“/Magaldim.

„*Tak zvané arabské jaro 2010-2011 jsme nepředvídali a před rokem 2012 jsme nechápali, o co skutečně šlo*“ (str. 577).

Pokračování dialogu (str. 577 ad.) reprodukuje jen zhuštěně:

Frater Kronos: Také vy v „*progresivních*“ pra-lóžích jste věřili, že jde o skutečné lidové povstání.

Frater Jahoel: Tím i bylo, ale nejprve instrumentalizováno a poté „*skutečnými architekty celé operace*“ obráceno.

Frater Kronos: Domnívali jsme se, že šlo o jednu z obvyklých změn režimu běžného významu a bez skutečné změny poměrů... „*Vy*“ jste nasadili enormní prostředky, protože jste doufali, že nyní budou skutečně zavedeny laicistické demokracie do arabského světa. Tomu jsme „*my*“ věřili, očekávali jsme něco od „*vás*“, protože jste byli v činnosti; znepokojovalo však nás to, protože „*my*“ jsme si byli jisti, že by nás „*vaše*“ akce mohla kdykoli svést na nepříjemnou dráhu.

Frater Jahoel: Vyjádřete se, prosím, poněkud jasněji.

Frater Kronos: Nuže, Obamova vláda a vedení „*MATTU*“, v něm i já sám, jsme byli bezradní, protože naše pra-lóže byla na jedné straně lóže kompromisní, avšak na druhé straně něco takového, jako „*arabské jaro*“, vůbec nestálo na vyjednaném programu kompromisu. Z počátku se myslelo na francouzské nebo americké neokoloniální zájmy, příp. izraelské destabilizační pokusy, a nakonec na „*utopické*“ působení „*progresivních*“ pra-lóží.

Frater Jahoel: Bohužel nebylo nic mylnější, než právě to.

Frater Kronos: „*Roku 2012 jsme to nejasně tušili, a od jara 2013 jsme začali jasně chápat, že to, co bylo již předem, od časů al-Zarqawihho a také Abu Omara al-Baghdadiho AQUI, nazývané v Iráku Al-Kajda, v arabštině označované tolika různými jmény, a anglicky jedním přednostním jménem, je médii západního i celého ostatního světa tak posedle nabízeno: ISIS, zdánlivě zkratka od Islamic State of Iraq and Syria a od Islamic State and al-Sham.*“

V dalším průběhu (str. 578 ad.) pak Brzezinski sděluje ještě mnohem více ohrožující skutečnosti:

„*Když jsme jen trochu hlouběji hrabali, odhalili jsme, že ten, jenž se sám prohlásil za kalífa nového islámského státu s imperiálním a globálním posláním, který se světové veřejnosti představoval pod názvem ISIS nebo také ISIL, Islamic State of Iraq and the Levant, byl roku 2009 potají přijat do pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘ a poté zázračně a nevidaně osvobozen z iráckého antiteroristického vězení v Camp Bucca, kde byl internován od roku 2004.*“ [...]

„Ve stejnou dobu, stále ještě počátkem roku 2013, jsme zjistili, že jistí bratři pra-lóží ‚HATHOR PENTALPHA‘, ‚GEBURAH‘, ‚DER RING‘ a ‚AMUN‘ přišli s ‚náborovou kampaní‘ za vynikajícími neoaristokratickými zednáři, kteří spolu se mnou a dalšími pra-lóžemi pracovali na mírovém a nekrvavém projektu oligarchické demontáže (*destrutturazione*) Evropy.“ [...]

„Působivě symbolicky a časově shodně téhož dubna 2013, kdy Al-Kajda v Iráku změnila své jméno na ISISISIL, historického praporečnicka a největší politické strašidlo pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘, dvojnásobný prezident USA, bratr George Bush jun., ohlásil uchazečství svého pokrevního i lóžového bratra Jeba o Bílý dům na rok 2016. ‚Pentalphický‘ bratr Jeb Bush v čele americké vlády, aby konečně vedl hodnověrnou ‚srážku civilizací‘⁷⁹ proti ISISISIL, mnohem lepší než Al-Kajda i ostatní zednářsky ze zkumavky vytažené loutky⁸⁰ – zkratka pro nebezpečí radikálního a děsivého integralismu, stavícího se tak smrtelně proti hodnotám západní civilizace.“

Styl Magaldiho psaní, resp. zde také „*Fratera Kronose*“, není právě lehkou stravitelnou. Srozumitelněji a jednodušeji by to Brzezinski mohl formulovat takto: všem dosud se vynořivším „*islamistickým teroristickým organizacím*“ jsme my zednáři museli dělat kmotra, protože by se samy od sebe nemohly vytvořit. ... Avšak našim rabiátským „bratrem“ Huntingtonem již v devadesátých letech záměrně na zeď malovanou „*srážku civilizací*“ se s tímto loutkovým terorismem, jehož nitky jsme sami spřádali, dosud nedařilo dost věrohodně představit... A proto nyní „*HATHOR PENTALPHA*“ se svým ISIS vytahuje zcela nový, větší kalibr, aby se konečně na Západě dosáhlo zamýšleného účinku: reálného odpravení a ukřižování Krista, reálného upalování lidí, stále nových skutečných hrůzností tak říkajíc na běžícím pásu...

Na tomto místě se do debaty vkládá „*Frater Amun*“. Celý příběh nového „*kalifátu*“ neboli „*islámského státu*“, jak zdůrazňuje, se jen hemží „*zednářsko-esoterickými symboly*“, které v tomto případě lze snadno dešifrovat (str. 580 ad.).

„*ISIS, podle výkladu zkratka z počátečních písmen Islamic State of Iraq and Syria nebo Islamic State of Iraq and the Levant, označuje ve starořečtině, latině i v moderní angličtině bohyni ‚Isis‘, zpodobňovanou Měsícem. A kdo je to Isis? Ochranná bohyně magie a duchovní i materiální moci, kosmický ženský protějšek boha Osirise, jehož je ‚vdovou‘ a rovněž matkou Hora, prvního stálého boha v egyptské říši božstev. Avšak tatáž postava Isis v mýtech a rituálech často spadá v jedno s bohyní Hathor...*“

„*Odtud pobuřující a nestoudné spojení k pra-lóži ‚HATHOR PENTALPHA‘. Avšak klasobraní nejpůsobivějších a nejjasnějších symbolů zde ještě nekončí. Isis je také onou ‚vdovou-božstvem‘, podle níž se sami zednáři definují jako ‚synové vdovy‘, s mnohznásobením božských vdov, dokonce také v biblickém prostředí, o nichž vyprávějí zednářské legendy. Nicméně všechny tyto postavy se nakonec odvozují od základního prototypu Isis. A nyní se pevně držte, protože vstupujeme do symbolického labyrintu Johna Ronalda Reuela Tolkiena, nezednáře, který byl*

⁷⁹ Míněn je ne náhodou „světově známý“ bestseller lóžové propagandy *Clash of Civilizations* mezitím (2008) zemřelého, nejvýše zasvěceného zednáře Samuela P. Huntingtona, člena nejprve pra-lóže „*THREE EYES*“ a poté i „*HATHOR PENTALPHA*“.

⁸⁰ V textu neexistující slovo „*farlocche*“ (místo správného „*fantocche*“), které se nejspíše vloudilo při elektronickém načítání manuskriptu.

přítelem mnoha jak katolických, tak protestantských zednářů [...]. Jak všichni víte, vymyslel Tolkien umělou řeč jménem quenya, idiom, kterým se mluví na fantastické Ardě nebo ve středu Země, na fiktivním místě, kde se odehrávají děje Tolkienova románu.

Nuže, v řeči quenya znamená ‚ISIL‘ jinou zkratku počátečních písmen krvežíznivého islamistického kalifátu, vedeného tajným ‚hathor-pentalphickým‘ zednářem Abu Bakr al-Baghdadim; znamená znovu totéž, co ‚Měsíc‘, hlavní esotericko-astrologický symbol, jímž se označují jak bohyně Isis, tak i bohyně Hathor – ve skutečnosti jedna a ta samá bohyně s dvěma různými jmény.“

„Frater Kronos“ alias Zbigniew Brzezinski po tomto nesmírně důležitém vysvětlení opakuje svůj popis původu ISIS, ale tentokrát ještě podrobněji (str. 581 ad.):

„V roce 2009, po konci kontroly válečnické ‚HATHOR PENTALPHY‘ nad Bílým domem, se zaměstnávala dosti podivně tím, že zasvětila do své pra-lóže obskurního religiózního vůdce a člena ‚Al Qaeda Iraq‘, který byl od roku 2004 jako nebezpečný terorista uvězněn. A sotva si uvázal svou zbrusu novou zástěru, kterou obdržel skrze úder mečem,⁸¹ byl také již osvobozen způsobem, který šokoval vojenskou ostrahu vězeňského tábora.“

„Jako důsledek toho vypuklo 2010 až 2011 nečekaně Arabské jaro, jež vyřadilo ze hry Obamovu vládu, tj. pra-lóži ‚MAAT‘, představující její vedení, a dokonce i síť nadnárodních progresivních zednářů včetně Grande Oriente Democratico [= nového Magaldiho výtvaru z roku 2010] i staré lišáky, kteří – jako já – pracovali v příšeří tradiční neoaristokratické zednářské sítě. Progresivní bratři mysleli na spontánní povstání moderního ražení, toužící po demokracii, svobodě a laicitě, a v prvních fázích mu dokonce poskytli i určitou pomoc. Nicméně poměrně záhy jsme všichni poznali, že vedle skutečného úsilí lidu i mládeže o modernizaci islámu a nastolení více méně demokratických vlád místo starých, mezi tím okoralých laických diktatur, zde byl naprosto jiný plán.“

Navenek, pokračuje Brzezinski (str. 582), ukazoval tento plán ohavnou tvář „islamistického teroru“ s firemní značkou „Al-Kajdy“ a jí podobných zkratk jmen. Co se však za tím skrývalo, byla zjevně pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, propojená s „vojensko-průmyslovým komplexem“, jehož nejdůležitější zástupci seděli ve čtyřech dalších pra-lóžích „GEBURAH“, „COMPASS STAR-ROSE“, „AMUN“ a „DER RING“. A navíc nový plán všech těchto „heretických“ nejvyšších zednářů byl mnohem rafinovanější, než starý, původní. Hodlalo se totiž v nevědomosti držené světové veřejnosti nyní ukázat „méně srozumitelného a přízračnějšího nepřítele, než Usámu bin Ládina a jeho společníky“.

„Abstraktní teroristé, kteří mohou udeřit jen jednou a poté se celá léta skrývat, již nikomu nenaháněli strach. Nyní bylo třeba lépe uspořádaného a zdánlivě nezastavitelného nepřítele, nemilosrdnějšího a děsivějšího, s protizápadním směrem úderů na Blízkém východě i jinde. Takového, jenž by obnovil ohrožení všudypřítomným terorismem, který může udeřit vždy a všude, stejně v Římě, jako v Madridu, Bruselu, Amsterdamu, Londýně, New Yorku, atd. Ale i takového, který by s hollywoodskou obratností televizním masám celého světa každodenně vtlučoval do hlavy horor, hrůzu z jeho vítězných vojenských výpadů, ze stínání hlav a fun-

⁸¹ Tedy rychlým zasvěcením zkráceným postupem, jak jsme již výše vysvětlili!

damentalistických výzev proti západní civilizaci, ba dokonce proti civilizaci vůbec ve jménu islámu takového druhu, perfektně odpovídajícího oné karikatuře, kterou o něm nakreslil svého času nepochopený bratr Samuel Huntington.“

Na druhé straně byla přesně v tu samou dobu ohlášena kandidatura Jeba Bushe na úřad prezidenta USA ve „volbách“ 2016. Skrze ISIS soustavně rozdmýchávaný strach a hrůza před novým „islamistickým terorem“, vysvětluje „Frater Kronos“/Zbigniew Brzezinski, se měli Američané podnitit ke zvolení nejmladšího Bushova syna jako ně-

koho, kdo by

„jim znovu předložil vůdčí motiv celosvětové války proti ohavnému a děsivému terorismu. ... Škoda jen, že vojenští a političtí vůdci těchto džihádistů nebyli dostatečně zjevní pro toho, kdo má oči, aby viděl, že pod svými dlouhými plnovously nosí modrou zednářskou zástěru, kterou jim propůjčili někteří členové pra-lóží ‚HATHOR PENTALPHA‘, ‚GEBURAH‘, ‚DER RING‘, ‚AMUN‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE‘. Když se tedy, můj milý Frater Jahoele, námi aristokraty pra-lóže ‚THREE EYES‘ atd. navržená antidemokratická globalizace nelíbí, myslím si, že ta současně oligarchická, ale mnohem krvavější a hrůzu vyvolávající, provozovaná pra-lóží ‚HATHOR PENTALPHA‘, se bude líbit ještě méně...“ A na to mu „Frater Jahoele“/Gioele Magaldi pouze odpověděl: „Alespoň v tom se tedy shodujeme...“

Každopádně si pamatujme a nezapomínejme: *poslední odpovědnost* za všechny strašlivé zločiny záměrně fanatizovaných „bojovníků ISIS“, zvláště na bezbranných křesťanech,⁸² nese za jejich pokryteckou fasádou zdánlivé lhostejnosti (jako např. věčně se pošklebující nejvýše postavený zednář Gerhard Schröder) odpovědnost *zuřivě protikřesťanské* zednářstvo! A to nejenom zednářstvo „HATHOR PENTALPHY“ i speciálně s ní propojených pra-lóží, nýbrž *celé* světové zednářstvo, protože jeho členové znají tajné signály v tisku a proto „vědí“, co se skutečně odehrává. A to i tehdy, když o pra-lóžích ještě nikdy neslyšeli.

Všechno, co až dosud početným pozorovatelům bylo nápadně „rozporné“ na údajně čistě „islamistickém“ teroru ISIS, nachází díky Magaldimu a jeho kolegům zcela přirozené vysvětlení, neboť se s řečenými odhaleními dokonale shoduje. Protože však toto nemá být kniha o ISIS, uvedeme si jen heslovitě nejdůležitější fakta:

* Irácká vláda obviňuje „USA“, že podporují ISIS.⁸³ ... Jistě, protože „HATHOR PENTALPHA“ vykonává mohutný tlak na Obamu.

* Britská tajná zahraniční rozvědka MI6 podporuje ISIS; bylo to nedávno na základě příslušných důkazů před britským soudem uznáno za skutečnost, a žalovaný bývalý bojovník ISIS byl proto (!) zproštěn obžaloby.⁸⁴ Není divu, vždyť MI6 je podle Magaldiho již po desetiletí na svém vrcholku vedena (pra-)lůžemi.

⁸² Otřesné podrobnosti sebral např. Peter Helmes, *Die Christenschlächter. Ein weltweiter Krieg* (Řezníci křesťanů. Celosvětová válka), Hamburk 2015, str. 42-50. Z toho jako příklad jen toto (str. 48): „V parku v Mosulu (...) byly děti systematicky stínány ‚Islámským státem‘, a jejich hlavy poté naboďány na kůly. Mnohé matky dětí byly nejdříve znásilněny a poté zabity. Otcové byli buď oběšeni, nebo po nepopsatelném mučení brutálně ubiti. Mnozí museli přihlížet, jaké hrůznosti jsou páčány na jejich vlastních rodinných příslušnících. Ukřižování je často užívanou metodou k ubití křesťanů, kteří buď nemohli uprchnout, nebo odmítali konvertovat k islámu.“

⁸³ „Politische Hintergrundinformationen“ (PHI), 28. února 2015, str. 39 ad.

⁸⁴ „PHI“, 21. června 2015, str. 104 ad.

* Turecko je skrytě spojeno s ISIS; 10 až 15 procent „*bojovníků ISIS*“ tvoří Turci.⁸⁵ Je to snadno pochopitelné, protože turecký prezident Erdogan je sám členem pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“!

* Stát Izrael podporuje ISIS.⁸⁶ Jinak se ani nedalo čekat, protože řada vůdčích izraelských postav v politice a hospodářství náleží k pra-lóži „*HATHOR PENTALPHA*“. Mezi nimi např. Stanley Fischer a Moshe Ya'alon.

* ISIS 10. června v iráckém Mosulu přeměnil kostel na mešitu⁸⁷ a o pár týdnů později u Homsu v Sýrii 1 600 let starý křesťanský klášter Mar Elian srovnal buldozerem se zemí.⁸⁸ Pochopitelně, protože nenávist uctívačů Satana ke křesťanství je ještě silnější, než nenávist fanatických stoupenců Mohameda.

* Mnozí vůdci ISIS „*kupodivu*“ nejsou praktikujícími mohamedány.⁸⁹ Jen zcela logické pro satanismus oddané zednáře!

* USA od roku 2014 podnikly téměř 6 000 bojových vzletů,⁹⁰ ale zjevně absolutně ničeho „*nedosáhly*“. ... A jak také jinak, jestliže to pra-lóži „*HATHOR PENTALPHA*“ & Co. v žádném případě není zamýšleno.

* Izrael daroval Jordánsku 16 vyřazených bojových vrtulníků pro „*boj*“ s ISIS.⁹¹ Skvělé, s tímto – doufejme! – létajícím šrotem se už dá dokázat něco velkého...! Podle Magaldiho (str. 356) byla právě v Jordánsku roku 1972 založena „*oligarchická*“ pra-lóže „*AMUN*“, která – viz výše! – patří nyní k rázným spojencům „*HATHOR PENTALPHY*“, a jordánský král Hussein ibn Talal (1935-1999), rovněž tak zednář, náležel k zakládajícím členům pra-lóže „*AMUN*“, v níž zaručeně sedí i jeho současný následník...

* USA chtějí pod záštitou Turecka zřídit v Sýrii školící základnu pro ISIS; Izrael a Turecko podporují ISIS v severní Sýrii.⁹² Jak vidno, vliv pra-lóží „*HATHOR PENTALPHA*“, „*AMUN*“, „*GEBURAH*“ atd. na vládu USA je zjevně nepřetržitý.

* ISIS zničil antický chrám v Sýrii, aby odstranil všechny stopy jeho vyrabování... Umělecké poklady chrámu byly na mezinárodním (černém) trhu za velké peníze prodány a tvoří značnou část příjmů „*islamistické*“ teroristické organizace.⁹³ A židozednářsky řízená tisková mafie se tváří, jako by o tom nic nevěděla.

Někteří politicky vysoce postavení členové těchto různých pra-lóží jen zdánlivého „*boje*“ proti ISIS také velice obratně využívají pro své vlastní účely. Zatím co Vladimir Putin, člen pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, nechává *zdánlivě* útočit bombami na ISIS, které ve skutečnosti dopadají na syrské vzbuřence proti Assadovu režimu, dává zednář pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“, Recep Erdogan, turecké letectvo rovněž *zdánlivě* útočit na postavení ISIS, čímž ve skutečnosti napadá pozice Kurdů.

To poslední se stalo již roku 2014, a proto mohlo být dokonce ještě zaznamenáno

⁸⁵ Richard Walker in: „*American Free Press*“, 22. a 29. června 2015, str. 27; 3. a 10. srpna 2015, str. 18.

⁸⁶ Bill White in: „*American Free Press*“, 3. a 10. srpna 2015, str. 19.

⁸⁷ „*L'Échelle des Valeurs*“, červenec 2015, str. 13.

⁸⁸ „*L'Échelle des Valeurs*“, srpen-září 2015, str. 18.; „*Neue Zürcher Zeitung*“ (NZZ), 28. srpna 2015.

⁸⁹ Alain Chevalérias in: „*Alerte Anti-Terroriste*“, červenec-srpen 2015, str. 4.

⁹⁰ „*BILD*“, 8. srpna 2015.

⁹¹ „*Israelnetz Magazin*“, č. 4/2015, str. 12.

⁹² Richard Walker in: „*American Free Press*“, 28. září a 5. října 2015, str. 17.

⁹³ „*Courrier du Continent*“, říjen 2015, str. 2 (zpráva je zde převzata z internetové stránky belgických novin „*Express*“ ze 4. září 2015).

v Magaldiho knize, kde totiž

„Frater Kronos“ pranýřuje „dvojznačnou a cynickou roli“, kterou další významný zednář „HATHOR PENTALPHY“, Recep Tayyip Erdogan, hraje „ohledně vtržení jednotek ISIS/ISIL na území tzv. iráckého Kurdistanu na hranicích Sýrie a Turecka“ (str. 581).

Co však situaci zhoršuje a alespoň jen „mírnějším“ opovrhovateli lidmi „Frateru Kronosovi“/Zbigniewu Brzezinskému dělá ještě větší starost, je „odhalení“, které učinil teprve nedávno, a sice:

„že bratr Larry Fink, číslo jedna v BlackRock, údajně demokrat⁹⁴ tak jako já, a člověk, o němž jsem vždy věřil, že je věrným spojencem našich pokojných metod globalizace Evropy s neoaristokratickým výhledem, ve skutečnosti udržoval těsné vztahy s novými předáky ‚HATHOR PENTALPHY‘ ... se vším, co z toho může vyplynout ve věci finanční a spekulativní podpory bezprostředně před nimi stojících akcí. Vždyť když se řekne BlackRock, chápou se tím nejenom zednáři Larry Fink, Charlie Hallac a Rob Kapito mezi potenciálními hospodářskými pomocníky nového ‚pentalphického‘ vzestupu; mnohem spíše se musí počítat s tím, že rovněž všichni jeho velice mocní internacionální zákazníci jsou vtaženi do řečené operace...“ (str. 583).

Ano, a k těmto zákazníkům (s naprosto neuvěřitelnými 3 700 miliardami dolarů již v roce 2012) „světově největšího správce majetku“ patří v první řadě Rothschildové,⁹⁵ kteří sice až dosud byli tak chytří, že se v pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“ osobně neukázali, přestože náležejí k řadě jiných „oligarchických“ i „ekumenických“ pra-lóží, a extrémně brutální „linie“ pra-lóže „HATHOR PENTALPHY“ i jejích spojenců je skrytě i jejich linií. Nám stačí vědět, že mimořádně bohatý Žid Larry Fink patří k zadavatelům a financierům krvavého protikřesťanského teroru ISIS. Fink ostatně, jako značná většina zednářů „HATHOR PENTALPHY“, sídlí v USA. Není divu, že to jsou *zdánlivě Spojené státy*, kdo má ISIS na povel...

Kvůli Brzezinskim zmíněné „vydíratelnosti“ Baracka Obamy, zřejmě asi spočívající v tom, že předložil zfalšovaný rodný list, aby se podle ústavy USA vůbec mohl stát/být prezidentem,⁹⁶ má v „boji“ proti ISIS zjevně více méně svázané ruce. A nejen on, nýbrž i jej kontrolující pra-lóže „MAAT“ i všechny ostatní, výše zmíněnou „*minismlouvou*“ vázané pra-lóže.

Proto jim všem zůstává pouze možnost zvolení Jeba Bushe nebo jiné postavy „HATHOR PENTALPHY“ torpedovat, a počátkem roku 2017 podporovat do Bílého domu vlastního, protistranou již nevydíratelného kandidáta. Šance, které se, jak již zde bylo ukázáno, nyní co nejhorlivěji využívá.

⁹⁴ Míněna je strana demokratů v USA.

⁹⁵ Srv. Catholicus, *Talmudismus – arcinepřítel lidstva (Talmudismus – Erzfeind der Menschheit, Judentum versus Christentum)*, svazek 3, díl 1, Durach 2013, str. 108.

⁹⁶ Donald Trump roku 2011, když jen hrozil svou „kandidaturou“, podle vylhané formulace „*živého tisku*“ (zde: Matthias Ruch in: „Financial Times Deutschland“, 2. května 2011) „*živil pověst...*, že se prezident ve skutečnosti narodil v Keni“. Nebyla to pověst, nýbrž (podle řady dobře doložených článků tehdy in: „American Free Press“) odpovídala realitě, náhle však již nebyla Trumpem dále vyšetřována. Zřejmě chtěl tímto manévrem dát lidem z „HATHOR PENTALPHY“ vědět, že on i jeho lidé v zákulisí pra-lóže „MAAT“ & Co. jsou naprosto schopni jim v případě potřeby jejich „*trumf*“ vyrazit z ruky.

Po desetiletí zde v Německu, ale rovněž v jiných evropských zemích, vycházejí stále nové knihy „*proti Americě*“. Tak třeba právě nyní ve Francii znovu titul od Martina Peltiera, který v překladu zní „*20 dobrých důvodů být protiamerický*“. Poprvé ve francouzském překladu zcela čerstvě vydaná je také proslulá tlustá „*knih odhalení*“ z roku 1966 od Carrolla Quigleye. Tento profesor na americké Georgetownské univerzitě byl nepochybně vysokostupňový zednář, i když to nikdy nepřiznal... Nicméně zednářem pra-lóže pravděpodobně nebyl, protože co dával čtenářům na vědomí a – bez jakékoli zmínky o zednářství – byl jenom malý výřez mnohem většího celku. Nové francouzské vydání nyní dostalo – v překladu – titul „*Tajná historie anglo-americké oligarchie*“, a v příslušné anonci se říká:

„*Quigley (1910-1977) ... na základě obrovského množství archivních materiálů dokládá, že anglosaské elity od 19. století vypracovávaly důkladný plán, který měl Britskému impériu ve spolku se Spojenými státy umožnit etablování naprosto nadvlády nad světem.*“

To sice není úplně chybné, ale také ne správné. Jistě, z USA byl nesmírným zbrojením vytvořen světový čteník. Současně však „*Britské impérium*“ bylo po II. světové válce během krátké doby demolováno, což Quigleyho zavádějící tezi okamžitě zpochybňuje. A *totálně* falešná je představa, že oficiálně vládnoucí garnitura Spojených států by někdy chtěly dokonce něco takového, jako dosažení světovlády „*pro USA*“.

Kdo na tom i po vydání Magaldiho objasňujícího díla chce *pořád ještě* trvat (přestože již mnozí mnohem správněji – i když ne *zcela* správně – začínali mluvit o „*USraeli*“), ten prostě nemůže být brán vážně.

Je třeba si jedno bezohledně ujasnit: V každé jednotlivé pra-lóži sedí zednáři nejvyššího stupně ze všech zemí Páně. Je tomu u nejnovější pra-lóže „*MAAT*“ stejně tak, jako u druhé nejmladší „*HATHOR PENTALPHY*“. Obě *internacionálně* obsazené pra-lóže zatahly úřadující prezidenty USA i celé jejich vedení jak do „*syrského konfliktu*“, tak do „*iráckého konfliktu*“, i do „*ukrajinského konfliktu*“ – všechno jimi samými zinscenovaných „*tragédií*“ –, ale také ostatní neméně *internacionálně* obsazené pra-lóže se podle svých sil a vlivu snaží prosadit své různé taktiky!

Z toho lze vyvodit pouze jeden jediný „*rozumný*“ závěr. Ne „*USA*“, nýbrž pra-lóže (a s nimi celé světové zednářství) vládou světu! Vždyť ovládají nejen USA, ale také Velkou Británii, Francii, Německo, Itálii, Španělsko a tak pořád dál a dál, až po nepatrný Island, Monako, Lucembursko nebo Lichtenštejnsko.

Jistě, z oněch celkem jen sedmi ještě žijících členů kompromisní pra-lóže „*MAAT*“ (k níž patří také sám americký prezident Obama) a které nám Magaldi uvádí jmenovitě jen proto, že před nimi chce varovat jako aktivními „*antidemokraty*“ (str. 454 ad.), je šest také usazeno v USA a sedmý tam přinejmenším dlouhá léta byl. Jsou to špičkový manažer Jeffrey R. Immelt (* 1956, také člen v pra-lóžích „*JANUS*“ a „*GEBURAH*“); politička, státní funkcionářka a manažerka Josette Sheeranová (* 1954, členka i pra-lóží „*JANUS*“ a „*EDMUND BURKE*“); velký finanční investor a Rothschildův přední agent Warren Buffett (* 1930, člen i pra-lóží „*EDMUND BURKE*“, „*ATLANTIS-ALETHEIA*“ a „*THREE EYES*“); politik a lobbysta Kenneth Duberstein (* 1944, člen i pra-lóže „*WHITE EAGLE*“); ekonom, manažer a státní funkcionář Peter Orszag (* 1968,

člen také pra-lóže „LEVIATHAN“); politolog Joseph Samuel Nye (* 1937, člen v pra-lóži „THREE EYES“ a „JANUS“) a rovněž špičkový manažer – po léta šéf v Kalifornii sídlící Pimco, dceřinné společnosti Allianz, označované za „největšího světového investičního obchodníka“; Mohamed A. El-Erian (* 1958, člen ještě také v pra-lóžích „AMUN“ a „THREE EYES“).

Avšak přinejmenším Duberstein a Orszag jsou, jak již jejich jméno naznačuje, talmudisté, a jako takoví spíše „světoobčani“, než jen občané pouhých USA; El-Erian pochází z Egypta a je také Magaldim uváděn jako Egyptan. Již samotná skutečnost, že denně na burze s miliardovými částkami manipulující a tedy mimořádně bohatý Egyptan v čele německého (dceřinného) koncernu patří k těm, kdo současného prezidenta USA vyhledali a přivedli k „moci“, přece dokazuje, že Obama v žádném případě není nejvyšším reprezentantem „USA“ nebo dokonce vykonavatelem něčeho takového, jako je „vůle lidu“ jeho země!

Bude to ještě mnohem zřetelnější, jestliže si připomeneme, kdo sedí v pra-lóži, která téhož prezidenta USA Obamu skrytým vydíráním nyní nutí, aby se tak dalekosáhle účastnil jejich ohavné, děsivě krvavé „hry“ se strašákem teroru ISIS, tedy v pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“.

Nikdo nepopírá, že také *zde* je velmi mnoho členů z USA. Avšak šestnáct již výše uvedených,⁹⁷ z nichž však osm není pouze občany USA, nýbrž kosmopolity se stálým právem současného občanství Izraele, a kromě devátého talmudisty Laurence „Larry“ Finka můžeme díky Magaldimu (str. 454 ad.) mezi občany USA uvést i další: politik a šéf Světové banky Robert Zoellick (* 1953, člen také pra-lóže „DER RING“); sociolog a politolog Arthur C. Brooks (* 1964, člen i pra-lóže „EDMUND BURKE“); generál a šéf tajné služby Keith Brian Alexander (* 1951, člen také pra-lóže „GEBURAH“); právník Christopher C. DeMuth (* 1946, člen ještě i pra-lóže „WHITE EAGLE“) a bývalá ministryně zahraničí USA Condoleezza Riceová (* 1954, členka ještě i pra-lóže „THREE EYES“).

Nicméně mezi nejvyššími zednáři téže „HATHOR PENTALPHY“, kteří současnému prezidentovi USA Obamovi občas vnucují své představy internacionální mocenské politiky, je také – viz výše⁹⁸ – řada předních politiků téměř všech *arabských* států, *Izraele* a *Íránu*, současný *turecký* prezident Recep Erdogan, židovský *Francouz* a bývalý prezident Nicolas Sarkozy (* 1955, člen ještě i pra-lóži „EDMUND BURKE“, „GEBURAH“, „ATLANTIS-ALETHEIA“ a „PAN-EUROPA“), tři *Britové*, totiž v současnosti ovšem v USA sídlící talmudista a bývalý ministr, resp. komisař EU Lord Peter Mandelsohn (* 1953, člen i v pra-lóžích „EDMUND BURKE“ a „DER RING“); vrcholný manažer Richadr L. Olver (* 1947, člen také pra-lóži „GEBURAH“ i „THREE EYES“), a bývalý *britský* premiér Tony Blair (* 1953, také člen v „EDMUND BURKE“). Tři *Němce* Kleinfelda, Schrödera a Kaesera jsme již poznali, ale patří k nim také bývalý prezident *švýcarské* Národní banky Philipp Hildebrand (* 1963, kromě toho i člen pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“), dále již zmíněný někdejší šéf vlády *Španělska* José Maria Aznar, *Holandan* Jan Peter Balkenende a *Polák* Aleksander Kwasniewski, nebo také bývalý *italský* prezident senátu Marcello Pera. ... A Magaldi jistě neměl v úmyslu předložit nám *úplný* seznam členů pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ ...

⁹⁷ Část 1, str. 62.

⁹⁸ Část 1, str. 62.

Jak tedy vidno, soustavné válečné řádění „USA“ vychází z *nich* stejně tak málo, jako Al-Kajda a teror ISIS vychází z „islámu“. Naopak, za obojím vězí zcela *internacionálně* obsazená vůdčí úroveň Satanovy synagogy. „Američané“ mají na tom stejně tak nevinu nebo vinu, jako například „my Němci“ na Gerhardu Schröderovi, Joe Kaeserovi či Klausu Kleinfeldovi!

Lidsky to všechno ovšem již nelze vyřešit. Nežijeme přece v přirozeném, ale v nadpřirozeném řádu světa. Skutečný Bohočlověk Ježíš Kristus, „král králů a pán pánů“ (Zj 19,14) bude vládnout *navzdory* svým nepřátelům, kteří nejsou ničím jiným, než nicotnými výtvary Jeho vlastní ruky. Dokonce i v zednářském tisku – jaký div! – to bylo nedávno připomenuto: „*Avšak tyto mé nepřátele, kteří nechtějí, abych byl králem, přivedte sem a zabijte je přede mnou,*“ říká se v Lukášově evangeliu.⁹⁹ Vzhledem k současnému *zdanlivému* vítězství říše zla vysílejme tím úpěnlivěji své modlitby k nebesům. „*Já, Ježíš ... jsem kořen a rod Davidův, hvězda jasná a jitrná. A Duch i nevěsta [= Církev] praví: ‚Přijď!‘ ... Neboť ten osvědčuje [= Ježíš Kristus] a praví: ‚Ano, přijdu brzy‘. Amen, přijď, Pane Ježíši!*“

Několik německých zednářů pra-lóží

Jak již bylo řečeno, dodává nám Magaldi a spol. podle zemí rozdělený aktuální, to je k říjnu 2014, přehled mimořádně nebezpečných „reakcionářsko-oligarchických“ zednářů nejvyšších stupňů, kteří nyní – dílem před, dílem za kulisami – pracují zvláště intenzivně a činorodě na odstranění oněch „demokracií“ v „Evropě“, které přece jejich „demokraticko-progresivní“ a rovněž nejvyšší „bratři“ tak horlivě budovali...

Jestliže si zde předvedeme německé členy tohoto „varovného přehledu“, musíme si ovšem uvědomit: 1) Přehled obsahuje pouze známá jména. 2) Zhruba stejně velký počet německých zednářů pra-lóží zůstává u Magaldiho *neuvezený*, protože ti domněle náleží k „dobré“ frakci, tzn. „progresivně-demokratické“. Odhalit nám také jejich ve skutečnosti stejně tak zhoubnou podvratnou práci v pozadí pochopitelně Magaldiho a jeho čtyři spolubojovníky nemohlo vůbec ani napadnout. V tom ohledu se od nich dozvídáme pouze jediné jméno (str. 308 a 414). Bývalý spolkový kancléř Helmut Schmidt byl a je členem „progresivní“ pra-lóže „FERDINAND LASSALLE“.

Již jen historicky jsou zajímavá jména dvou zednářů „oligarchických“ pra-lóží, které mezitím Trojjediný Bůh dávno odsoudil: Bývalý šéf FDP a spolkový ministr Otto hrabě Lambsdorff (1926-2009) patřil k prvním členům pra-lóže „THREE EYES“ (str. 213), stejně jako svého času hlavně v „konzervativním“ tisku s vlastními příspěvky často citovaný kolínský profesor sociologie Erwin K. Scheuch (str. 222). A ještě by snad mohl žít jeho kolega Karl Kaiser, profesor v Bonnu. O něm se pouze ví, že vedle parazednářského spolku „Atlantikbrücke e.V.“, Bilderbergů a Trilaterální komise byl se svým kolegou poctěn také členstvím v německé pobočce americké CFR a její zdejší továrně idejí; podle Magaldiho byl mezitím již někdy koncem šedesátých let nebo počátkem sedmdesátých zasvěcen do „oligarchické“ pra-lóže „THREE EYES“ a jako Scheuch se podílel i na vypracování strategických plánů k „odbourávání demokracie“ v Evropě (str. 222)...

---

⁹⁹ Redaktor Jan Fleischhauer in: „Der Spiegel“ č. 19/2015, str. 17.

Kromě speciálního „varovného přehledu“ nám Magaldiho spoluautor „*Frater Kronos*“ sděluje ještě několik dalších podrobností.

Ve třech „reakcionářských“ „německých“, ve skutečnosti přirozeně internacionálních pra-lóžích, říká „*Frater Kronos*“, sedí, pokud jde o Němce, mnoho veřejnosti sotva známých, ale v hospodářství, financích a státních institucích nejvýše mocných lidí! Proto se spokojuje se stručným výčtem nejznámějších z nich (str. 569).

V říjnu 2014 podle toho nacházíme vícešéfa CDU a spolkového ministra financí Wolfganga Schäubleho jako Mistra stolce pra-lóže „*DER RING*“, kde je také multimiliardář Karl Albrecht junior, spoluvlastník řetězce supermarketů „*Aldi*“, „*dlouholetým a velmi vlivným členem*“, i když se mu „*momentálně zdravotně nevede příliš dobře*“, a kde prezident Spolkové banky Jens Weidmann úřaduje jako Velký řečník; a ti všichni tam vzývají – to nezapomínejme! – „*starého hada, jenž slove d'áblem a satanem*“ (Zj 12,9) přímo v jeho obraze (viz přebal knihy) stejně jako jejich „*bratři*“ a „*sestry*“ z pra-lóží „*GEBURAH*“ a „*HATHOR PENTALPHA*“!

Mistrem stolce pra-lóže „*PARSIFAL*“ je Albrechtův konkurent Dieter Schwarz, miliardářský zakladatel a majitel sítě supermarketů „*Lidl*“ i dalších značek.

Mistryní stolce pra-lóže „*VALHALLA*“ je údajně nejbohatší žena Německa, multimiliardářka Maria-Elisabeth Schaefflerová, již stojí po boku jako První dozorce rovněž multimiliardář Stefan Quandt, jak známo spolumajitel automobilky BMW.

Nejvyšší zednářstvo a nezřízené vzývání démona mamonu jdou vždy ruku v ruce nejen v Německu, nýbrž po celém světě. Ne bez důvodu mluví „*Frater Kronos*“ opakovaně o „*elitě ducha a financí*“, ne nadarmo vícekrát přísahá na „*alchymii peněz*“...!

Pojďme však konečně k seznamu těch „*reakcionářsko-oligarchických*“, „*antidemokratických*“ nejvyšších zednářů v Německu, na jejichž pletichy nás Gioele Magaldi a jeho čtyři společníci chtějí zcela zvláště upozornit (str. 452 ad.). Zahrnuje celkem 24 osob, z nichž 20 si hodláme představit také z fotografií, aby dostalo přinejmenším tvář ultratajně zednářstvo, tak horlivě pracující na světové diktatuře...

Bez fotografie zůstávají nejprve čtyři představovaní zednáři pra-lóží.

1) Veřejnosti se štítící služebník mamonu Andreas Dombret (* 1960), přední bankéř partner Rothschildů a představený Evropské ústřední banky, je členem pra-lóží „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*THREE EYES*“ a „*DER RING*“.

2) Jürgen Chrobog (* 1940) příležitostně vyzýván tiskem k interview, jinak člověk, který se diskrétně drží v pozadí, to sice za své aktivní éry dotáhl „*pouze*“ na náměstka ministra zahraničí a poté na německého velvyslance v USA, je však předsedou nadace BMW-Herbert-Quandt-Stiftung a později se začal počítat ke světové zednářské elitě služebníků mamonu, protože sedí v pra-lóži „*ATLANTIS-ALETHEIA*“.

3) Manfred Bischoff (* 1942), někdejší člen představenstva, poté předseda dozorčí rady automobilky Daimler AG, a mimo to bývalý předseda zbrojního koncernu EADS, patří k pra-lóži „*VALHALLA*“.

4) Nikolaus von Bomhard (* 1956) Magaldim představený pouze jako „*špičkový manažer*“, předsedá pojišťovacímu gigantu *Münchener Rück* a pobývá v pra-lóžích „*DER RING*“ a „*PAN-EUROPA*“.

5) Gerhard Schröder (* 1944), šéf dolnosaské vlády, poté kancléř, na to Rothschildův poradce a Putinův důvěrný přítel; skutečnost, že se svým *zdanlivě* politickým nepřitelem, ruským prezidentem Vladimírem Putinem, sedí v jedné a téže „*smíšené*“ pra-

lůži „*GOLDEN EURASIA*“, je sama o sobě jak příznačná v právní rovině tak jako tak těžce zkorumpovaných pra-lůží, ale ještě tak říkajíc *absolutně* (!) bezzásadově sedí ve třech pra-lůžích naprosto protichůdných tendencí: „*PARSIFAL*“ („*reakcionářsky-anti-demokratické*“), ve „*FERDINAND LASSALLE*“ („*progresivně-demokratické*“) a („*extrémně-antidemokratické*“) „*HATHOR PENTALPHÉ*“.

6) Olaf Scholz (* 1958), nejprve generální tajemník, pak místopředseda strany SPD, pověstný svými – zcela vážně myšlenými – hesly o potřebě „*sovereignty nad dětskými postýlkami*“, heslo stejně tak „*protidemokratického*“, jako protikřesťanský horlivého nejvyššího zednáře pra-lůží „*PARSIFAL*“ a „*ATLANTIS-ALETHEIA*“.

7) Angela Merkelová (* 1954), nejprve ministryně CDU, od roku 2005 spolková kancléřka, a mimo to předsedkyně CDU, za jejíž ani trochu „*křesťanskou*“ politikou stojí nejenom tři pra-lůže, do nichž postupně vstoupila: „*GOLDEN EURASIA*“, „*VALHALLA*“ a „*PARSIFAL*“, nýbrž také celá čeládka „*reakčně-antidemokratického*“, „*oligarchického*“ světového zednářstva nejvyšších stupňů; odtud také její nápadně zarputilé trvání na co možná neomezeném přijímání téměř výhradně *muslimských* „*běženců*“ v roce 2015 i na neomezenou dobu.

8) Wolfgang Schäuble (* 1942), na Merkelové ztroskotaný rádoby kancléř, i přesto jako její nejprve ministr vnitra a poté financí, i jako viceprezident CDU mimořádně vlivný, je – přesně jako jeho údajný politický protivník Gerhard Schröder v pra-lůži „*HATHOR PENTALPHA*“ – uctívačem Satana v hadí podobě v pra-lůži „*DER RING*“ a proto sedí příhodně také v pra-lůži „*JOSEPH DE MAISTRE*“, založené ještě zuřivým odpůrcem Boha, Leninem.

9) Martin Winterkorn (* 1947), do podzimu 2015 šéf VW, poté náhle klopýtl po gigantické aféře kolem zmanipulovaných hodnot výfukových zplodin všech možných motorů VW, resp. aut, kterou mu nepochybně někteří jeho milí „*bratři*“ ze známých důvodů nachystali, zůstal dál antidemokratickým a protikřesťanským štváčem za kulisami pra-lůží „*THREE EYES*“ a „*VALHALLA*“, jimž také platí jeho ukazováček a blahobytný, mimořádně sebejistý úšklebek.

10) Karl Otto Pöhl (* 1929), ekonom a prezident Německé spolkové banky do roku 1997, i po penzionování neúnavně proti Bohu, Kristu a pravé Církvi dál podněcující služebník mamonu jakožto nejvyšší zednář tří „*oligarchických*“ pra-lůží „*PAN-EUROPA*“, „*THREE EYES*“ a „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“.

11) Axel Alfred Weber (* 1957), ekonom a prezident Německé spolkové banky po Pöhlovi, poté šéf švýcarské velkobanky, se svým předchůdcem v čele Spolkové banky se pravidelně setkává v pra-lůži „*PAN-EUROPA*“, spolupracuje však také v pra-lůžích „*EDMUND BURKE*“ a „*PARSIFAL*“ na zotročení Evropy (i celého světa) pod vládou nadcházejícího „*Maytreyi-Krista*“.

12) Jens Weidmann (* 1968), prezident Německé spolkové banky – postavení, které je „*k máni*“ pouze pro nejvyšší zednáře – jako nástupce Webera, se v pra-lůži „*DER RING*“ setkává jak se šéfem Evropské ústřední banky Mario Draghim a ministrem financí Schäuble, tak se svým kolegou v představenstvu EÚB a Rothschildovým mužem Andreasem Dombret, i s několika dalšími vzývatelem mamonu v nejvyšším stylu. Že jeho teatrální „*spor*“ s Draghim byl jen planý kravál a cílené ohlupování lidu, to jsme si zde již řekli.

13) Philipp Rösler (* 1973), bývalý spolkový ministr a nakonec neúspěšný šéf strany FDP byl podle prolhaného tisku svými adoptivními rodiči „*vychován katolicky*“, je však ve skutečnosti – jak ujišťuje Magaldi – v ultratajném podzemí Satanovy synagogy momentálně asi nejaktivnějším zednářem rázně „*oligarchických*“ pra-lóží „*THREE EYES*“ a „*PARSIFAL*“.

14) Thomas „Tom“ Enders (* 1958), šéf představenstva koncernu *Airbus*, miliardového podniku, který zjevně nemůže být řízen nikým jiným, než uctívačem démona mamonu, pročez se Enders také nechal zasvětit do pralóže „*DER RING*“, mající ohavný hadí emblém s vševidoucím okem Satana.

15) René Obermann (* 1963), šéf *Deutsche Telekom*, rovněž miliardového podniku, je další těžkou vahou téže pralóže „*DER RING*“, která je ostatně propojena s pra-lóží „*HATHOR PENTALPHA*“, a aktivně podporuje její vpravdě d'ábelský teror ISIS.

16) Joe Kaeser (* 1957), ještě nedávno šéf miliardového koncernu *Siemens*, a proto očividně zcela mimořádně schopný jako hned pětinasobný (!) pra-lóžový zednář, mající křeslo a hlas ve všech třech pra-lóžích s viditelně satanským hadím emblémem („*GEBURAH*“, „*HATHOR PENTALPHA*“, „*DER RING*“), ale i v pra-lóžích „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“ a „*LEVIATHAN*“ jako ten, kdo má přímou spoluodpovědnost za všechny zločiny ISIS, pročez by jeho nevinný výraz tváře neměl nikoho oklamat.

17) Dieter Zetsche (* 1953), podle Magaldiho „*špičkový manažer a obchodník*“, je jak známo již po léta šéf automobilky *Daimler AG*. Jeho ledový pohled a mimořádně drzý signál v tisku je výrazem nejvyššího zednáře pralóže „*DER RING*“, v níž se mamonu a satanskému hadovi prokazuje stejně božská čest.

18) Klaus Kleinfeld (* 1957), ne nadarmo tak ostře hledící šéf představenstva miliardového průmyslového koncernu *Alcoa*, tedy postavení, které jemu i tolika jiným, údajně tak hrozně přepracovaným „*špičkovým manažerům*“, ponechává dostatek času a sil, aby v neskrývaně satanistických pra-lóžích „*DER RING*“ a „*HATHOR PENTALPHA*“ s identickým hadím emblémem mohli pracovat na vtažení Evropy do „*Jednoho světa*“.

19) Jürgen Fitschen (* 1948), naposledy šéf viditelně Rothschildem kontrolované *Deutsche Bank*, největšího zdejšího finančního koncernu, místo dotované mnoha miliony „*příjmu*“, jež však právě pro nezbytně s tím spojenou „*alchymii peněz*“ je „*k máni*“ pouze pro nejvýše zasvěcené „*bratry*“, takže Fitschena lze potkat v pra-lóži „*VAL-HALLA*“, kde také jiní miliardářští zákazníci finančního domu páchají své ultratajné zlořády.

20) Paul Achleitner (* 1956) vlastně Rakušan, Magaldim však přesto zařazen do „*Německa*“, protože je povoláním šéf dozorčí rady *Deutsche Bank* a jako takový neméně svázán s „*alchymii peněz*“, než jím kontrolovaný Fitschen a před ním Ackermann. Zasedá v pra-lóži „*JOSEPH DE MAISTRE*“, která až do zinscenovaného „*pádu berlínské zdi*“ byla převážně, rozhodně ne však pouze vyhrazena pro bonzy „*reálného socialismu*“.

21) Peter Hartz (* 1941) podle Magaldiho „*manažer, podnikatel*“, z první funkce po neslavné, avšak pro sexuální magii oddané nejvyšší zednáře rozhodně ne netypické okolnosti (sexuálním skandálu) odstoupil z předsednictví VW; kromě toho původce a

dárce jména oné extrémně ubohé státní pomoci milionům „*polozvířecích bytostí*“, které díky jim neprůhledné „*alchymii peněz*“ již nemají možnost vydělávat si na životí poctivou prací. Patří k pralóžím „*PARSIFAL*“ a „*GOLDEN EURASIA*“.

22) Michael Diekmann (* 1954), šéf miliardového a např. prostřednictvím své gigantické sesterské společnosti *Pimco* (viz výše!) globálně působícího pojišťovacího a bankovního koncernu *Allianz* je zcela správně nejvyšším zednářem ve znamení hada a vševidoucího Satanova oka, totiž v pra-lóži „*DER RING*“. Také jemu je velmi dobře známo, z jakého směru přichází teror ISIS – z jeho vlastního!

23) Heinrich Hiesinger (* 1960), syn rolníka, který jako všichni ostatní chtěl až nahoru, a spadl úplně dolů, aniž by kdo postřehl, že současný šéf ocelářského koncernu *Thyssen-Krupp* zasedá ve třech pra-lóžích „*LEVIATHAN*“, „*VALHALLA*“ a „*GEBURAH*“ – v té poslední ostatně se také on klaní satanskému hadovi a je spoluodpovědný za teror ISIS.

24) Michael Fuchs (* 1949), na snímku ještě mladý, je představeným frakce CDU ve Spolkovém sněmu a sedí v pra-lóži „*VALHALLA*“.

Proč je pra-lóže „*DER RING*“ mimořádně mocná?

Jistě ne proto, že tam je německý ministr financí Wolfgang Schäuble nebo francouzský předseda vlády Manuel Valls. Naopak, jen proto, že jsou v ní mimořádně nápadně soustředěny obrovské peníze.

Magaldi & Co. uvádějí ve své knize jen tu a tam roztroušeně některé členy pra-lóže „*DER RING*“; většina jich stojí v dlouhém, podle zemí řazeném „*varovném přehledu*“ (str. 448-456).

Nekorunovaným králem této pra-lóže, ale také třech dalších, v nichž se rovněž nechává vidět, není nikdo jiný, než Nathaniel Philip Rothschild (* 1971) osobně! Nathaniel je synem Lorda Jacoba Rothschilda, *oficiální hlavy* celé rozvětvené rodiny.

Kolem něj se v pra-lóži „*DER RING*“ hemží jako jeho dvořanstvo různí „*partneři*“, „*zaměstnanci*“ a další postavy z orbitu rothschildovských peněz. Brit Michael W. R. Dobson (* 1952) je představen pouze jako „*obchodník a špičkový manažer*“, takže nějaké jeho napojení na Rothschildy není zřejmé. Jinak je tomu ovšem u Francouze Jean-Claude Tricheta (* 1942), v letech 2003-2011 stojícího v čele Evropské ústřední banky (EÚB). Švýcar Josef Ackermann (* 1948), který v izraelském tisku (ale jinak už nikde) byl jednou označen za „*židovského*“, ještě před několika málo lety řídil osudy jen podle jména „*Německé banky*“ (*Deutsche Bank*). Holanďan Ben van Beurden (* 1958) je šéfem představenstva Rothschildy ovládaného ropného obra *Royal Dutch Shell*. O Larry D. Finkovi (* 1952), jehož finanční dům *BlackRock* se 4 biliony dolarů pracuje zcela převážně s Rothschildovým kapitálem, zde již byla řeč. Lloyd Blankfein (* 1954), jak již nám známo, vede také rothschildovsky ovládanou velkobanku *Goldman-Sachs*. Tam rovněž pracoval současný šéf EÚB Mario Draghi (* 1947). A Maďar Alexandre Lamfalussy (* 1929) byl prezidentem Mezinárodního měnového fondu (MMF), Američan Robert Zoellick (* 1953) momentálně předsedá Světové bance. Nejspíše talmudistou je hned v osmi různých pra-lóžích zastoupený belgický supertalent Étienne Davignon (* 1932), u Magaldiho uvedený jako „*diplomat, politik*“,

špičkový manažer a finančník“. Bezpečně jsou talmudisty Irene Rosenfeldová (* 1953), šéfka představenstva celosvětově působícího potravinářského gigantu *Kraft Foods*, i její stejně starý soukmenovec Peter Mandelson. ... A není z nich žádný, kdo by současně neseděl přinejmenším ve dvou pra-lóžích!

Jak skutečně funguje mezinárodní politika?

Jistě, i „národní“ politika již po desetiletí podléhá stále více vlivu, kontrole, ba diktátu nadnárodních pra-lóží. Proto si jen sotva zaslouží nazývat „národní“. My však nyní mluvíme o té *mezinárodní* politice, která stále ještě je veřejně celebrována a nám „polozvířecím bytostem“ podávána masovými médii ve formě pompézních státních návštěv, stále nových mezinárodních vyjednávání, dohod, smluv a paktů.

K čemu se to všechno vůbec pořádá? Vždyť přece vůdčí politici všech států, přinejmenším všech států nějaké důležitosti, sedí v nadnárodních pra-lóžích! A když podle Magaldiho & Co. všechna důležitá rozhodnutí padají v těchto „zadních kabinetech mocí“?¹⁰⁰ Poněvadž se to má tak: I když v ultratajných pra-lóžích je o všem již dávno rozhodnuto, později je to znovu ve veřejnosti hlasitě diskutováno, kontroverzně debatováno, pracně vyjednáváno a teprve pak oficiálně usneseno, podepsáno a ratifikováno. Na národní úrovni mezi všemi možnými politickými stranami a politickými koalicemi, na mezinárodní úrovni mezi všemi možnými státy a společenstvími států.

Ano, skutečně je tomu tak, a také to vůbec jinak nemůže být.

Hlavní důvod pro tuto nákladnou a časově náročnou duplicitu spočívá v tom, že musí být zachováno hezké zdání. Slyšeli jsme „*Fratera Kronose*“/Zbigniewa Brzezinského to již bez okolků přiznat: zdánlivá „demokracie“ nemůže být bohužel „přinejmenším nyní odstraněna“. Proto je zapotřebí neustálého divadla na „mezinárodní scéně“, ne nadarmo tak často se skrývaným výsměchem nazývané zasvěcenými médii... Ale také na (ve skutečnosti tak jako tak již ne) „národní“.

Zednáři ve vysoké politice, ať již „pouze“ vysokých, nebo „dokonce“ těch nejvyšších stupňů, musejí především ostatním ovládat jedno: umění předvádět. A to rutinně, každou hodinu, sedm dní v týdnu. Když se však přece jen někdy stane, že někdo do slova vypadl z role, poslouží rovněž vysokými a nejvyššími zednáři přísně řízená „velká“ média jako spolehlivá záchranná síť. V tom případě si totiž spíš nabídnout publiku všechna možná zdánlivá vysvětlení. Ta si mohou vzájemně odporovat, mohou se dokonce blížit pravdě, ba i dotýkat se jí... Nesmějí jenom jedno jediné: říkat „skutečnou“, „plnou“ pravdu.

Mezi právě zvoleným francouzským prezidentem Françoisem Hollandem a německou kancléřkou Angelou Merkelovou zpočátku nepanoval dobrý poměr. Přes veškerou snahu zednářů obou pra-lóží o utajení to však nikomu nezůstalo neznámé. K tomu, aby jim maska tak trapně nespada, existoval také jeden velmi silný důvod. Byli dokonce odpovědní lidé v médiích, kteří řečený důvod znali, a proto se udělalo všechno na jeho utajení. Novinářům se nechaly dodat nejružnější „důvody“, proč oba nejsou „naladěni na stejnou vlnu“, mezi nimi také ten, že Hollande je prý odborům blízký socialista, a naproti tomu Merkelová „spíše nakloněná podnikatelství“.

---

¹⁰⁰ Magaldi často užívá nepěkný anglicko-italský smíšený výraz „back office del potere“.

To poslední se dotklo pravdy, aniž by ji skutečně vystihlo. Nebýt Magaldiho a jeho spolubojovníka, „*Frater Rosenkreutz*“, asi bychom se jí také nikdy nedozvěděli. Zde tedy je:

Hollande – jak již bylo dříve zmíněno – je členem obou „*progresivně-demokratických*“ pra-lóží „*FRATERNITÉ VERTE*“ a „*FERDINAND LASSALLE*“, naproti tomu Merkelová je naopak „*reakcionářsko-antidemokraticky*“ smýšlející členkou „*neutrálních*“ pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, i obou tak rázně „*oligarchických*“ pra-lóží „*VALHALLA*“ a „*PARSIFAL*“.

Tento vnitrozednářský ideologický protiklad jako takový by oba před kamerami a tiskem nejspíše ještě rutinně a s úsměvem zvládli. K čemu se však již Hollande úsměvně nedokázal přidat, bylo něco ještě mnohem horšího! Nechme tedy „*Frater Rosenkreutz*“ tajemství vyprávět doslova.

„*Bratr Hollande byl v květnu 2012 zvolen díky podpoře Velkého Orientu Francie [GODF], toužícím po jasně pokrokovém obratu ohledně vládního vedení EU a eurozóny, inspirovaných zlovolnou a ničivou úspornou politikou. Stejně důležitá jako podpora GODF byla i pomoc ze strany pra-lóží ‚FRATERNITÉ VERTE‘, ‚FERDINAND LASSALLE‘ a ‚MONTESQUIEU‘. Zvláště cenný byl také zásah pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘ ve shodě s bratry z okruhu Grande Oriente Democratico.*“

A skutečně také byl zednář pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ Nicolas Sarkozy poražen, „*ale okamžitě v hodinách před a po dobytí prezidentského Elysejského paláce se šířila zpráva, že emisáři v Německu nejvlivnější superzednářské triády se snažili Françoise kontaktovat...*“ (str. 564).

„*Německou*“ triádou, vysvětluje „*Frater Rosenkreutz*“, myslím tři na německé půdě založené pra-lóže. „*Z Německa se přirozeně vytvořily skupiny i v dalších částech světa. Nicméně v Německu jsou, spolu s pra-lóží ‚GOLDEN EURASIA‘, asi nejmocnější zednářskou organizací*“ (str. 569). Nyní se tedy „*již 6. května 2012 i v následujících dnech šířila zpráva, že agenti pra-lóží ‚DER RING‘, ‚VALHALLA‘ a ‚PARSIFAL‘ se chtějí setkat s tím, který se o několik málo hodin dříve jevil jako nejpravděpodobnější vítěz ... a pár hodin poté byl nově zvoleným prezidentem Francouzské republiky.*“ (tamtéž)

A tu, pokračuje „*Frater Rosenkreutz*“ po delší odmlce, se Hollande zakrátko „*nechal omámit lichotkami i hrozbami, které mu předali různí agenti výše zmíněných pra-lóží*“ (str. 572)! Na dotaz pak upřesňuje, že kromě zástupců tří „*německých*“ pra-lóží byli u Hollandeho rovněž emisáři pra-lóží „*EDMUND BURKE*“ a „*COMPASS STAR-ROSE*“. „*Frater Rosenkreutz*“ je dále dotázán, o jaké hrozby, resp. lichotky se mělo jednat. Jeho odpověď: „*Srozumitelné vyhrožování smrtí a také přímý slib peněz, hodně peněz (...)*“ (str. 573)!

Výslovné vyhrožování zavražděním Hollande Merkelové a její „*oligarchické*“ frakci nějakou dobu zazlival. Spousta peněz nakonec uchlácholila tohoto „*zednáře bez odvahy a politického respektu*“, jak jej Magaldi rozhořčeně nazývá:

„*Nechal se zvolit nadšeným lidem slibem, že změní model úsporné politiky a sociálních škrtů, ražený EU. Pak se z něj stal pouhý neškodný pudlíček v salonech Merkelové, Schäubleho, Van Rompuye, Rehna, Draghiho etc.*“ (str. 42)

Nápadné pouze je, že dokonce právě ten „*odvážný*“ Magaldi raději zůstává u názna-

kového „*etc.*“, místo toho, aby uvedl oba nesmírně *mocné* majitele zdaleka nejskvělejších „*salonů*“ z celé kumpanie vyděračů Hollanda – Lorda Jacoba Rothschilda, člena mj. pra-lóže „*EDMUND BURKE*“, a jeho syna Nathaniela Rothschilda, člena mj. pra-lóže „*EDMUND BURKE*“, ale také „*DER RING*“ (str. 451)...

Za kulisami nám oficiálně předváděné politiky to často může velmi silně zaskřípat a zapraskat, aniž bychom to zpozorovali, resp. věděli, jak a proč. Může to však být také přesně *naopak*: na chvíličku panuje veliký rámus a povyk *na scéně*, zatím co *za kulisami* je již dávno svorně a definitivně rozhodnuto o všem, co se má stát ... jako třeba o nynějším „*běženeckém drama*“.

A skutečně také demonstrativním státním návštěvám, vrcholným konferencím a podobně vždy *předcházejí* přísně tajné porady, úmluvy a rozhodnutí v pra-lóžích. Například ještě před odletem kancléřky Merkelové do Moskvy za Putinem, aby tam s ním vedla „*oficiální*“ rozhovory o „*nejnovějším vývoji*“ v „*ukrajinské krizi*“, se oba v ultratajně pra-lóži již pečlivě domluvili spolu s mnoha – dílem ještě (finančně) mocnějšími – lóžovými bratry a sestrami ze všech možných koutů světa, takže „*přípravy návštěvy*“, „*rozhovory*“ a následná „*tiskové prohlášení*“ resp. „*tisková konference*“ byly už jen inscenací pro „*obyčejný*“ lid. A přirozeně i pro jejich obrovské štáby spolupracovníků, které vedle zednářsky zasvěcených do různých stupňů a vedle parazednářů zahrnují také velké množství „*profánních*“. Aby zvláště ti poslední již svět nechápali, sehrává se jim zastaralá komedie o internacionální diplomacii a politice, kterou Benjamin Disraeli (viz výše!) již před více než 150 lety – skrze zednářstvo! – považoval za překonanou.

Že „*demokratická veřejnost*“ musí být v tom směru absolutně držena v nevědomosti, platí také pro *skutečné*, namáhavě vybojované *kompromisy* v tajném přetahování lanem mezi dvěma až třemi různými frakcemi pra-lóží. Vždyť všichni jsou na jedné lodi a se stejným cílem plavby, „*Jedním světem*“, který nesmí být národům v žádném případě neskrývaně známý, než jej bude nakonec dosaženo na jeden nebo na druhý, tj. „*progresivní*“ nebo „*reakcionářský*“ způsob (ve skutečnosti na oba!).

Pra-lóže „*AMUN*“ a válka na svátek Jom-Kippur

Máme se tedy postavit za nějakou stranu v aktuálním „*ukrajinském konfliktu*“ nebo v rovněž dlouho trvajícím „*syrském konfliktu*“? V prvním případě za Vladimíra Putina, v druhém za jeho „*chráněnce*“ Baschara al-Assada? Až do vydání a pročtení odhalující knihy pětice nejvyšších zednářů Magaldiho & Co. by autor těchto řádků – s jistou výhradou – odpověděl „*ano*“. Teď již ne!

A proč ne?

Zcela jednoduše proto, že je logicky nemožné moci se postavit za něco, co vůbec ani nebylo!

Poněvadž nelze žádné straně dát za pravdu, když se naprosto neví, *kolem čeho* se daný konflikt *ve skutečnosti* točí: když se vůbec netuší, kdo řečený „*konflikt*“ vyvolal; nelze absolutně pochopit, jakému účelu „*konflikt*“ opravdu slouží.

Všechny možné údajné původce, důvody a cíle obou zmíněných „*konfliktů*“ dostatečně známe z médií, a to jak z „*etablovaných*“, tak i „*alternativních*“. Kdo však Magaldiho první knihu pozorně přečetl, je důkladně vyléčený! Vyléčen hlavně z povrch-

ního mudrlanství, ze všech nezralých spekulací i předčasných závěrů. Tomu je totiž zřejmé, že z tolika mnohomluvných, falešných povídaček, žvástů a dohadů libovolných médií nikdy s jistotou nerozpozná, co se právě odehrává za kulisami, v ultratajných nejvyšších internacionálních lóžích. Nikdy, dokud mu to Magaldi a spol. neobjasní!

K „ukrajinskému konfliktu“ se „Frater Kronos“/Zbigniew Brzezinski v Magaldiho zatím jen prvním dílu knihy nechává zlákat pouze k připuštění, že je tak říkajíc „odpovědí“ skupiny pra-lóží na „syrský konflikt“, vyvolaný pravděpodobně „HATHOR PENTALPHOU“ spolu s rozhodujícími částmi pra-lóží „GEBURAH“, „DER RING“, „COMPASS STAR-ROSE“ a snad ještě dalších.

Ve fiktivní rozmluvě je Zbigniew Brzezinski s jedním rovněž přítomným „bratrem“, který převzal roli moderátora, dotázán následovně:

„A ty, Fratere Kronosi, můžeš nám potvrdit, že jsi se spolu s lóžemi ‚THREE EYES‘, ‚LUX AD ORIENTEM‘ a ‚GOLDEN EURASIA‘ podílel na této i jiných divadelních komediích (teatrino) tisíců klamů, které se v posledních měsících začaly odehrávat na Ukrajině?“

Oslovený na to odpověděl pouze toto:

„Považuji za adekvátní, abych s více klidem, časem a prostorem promluvil až v dalších svazcích knižní řady. Mohu však na každý pád již říci; ano, ukrajinský konflikt je součástí námi vedené komplexní strategie, mající předejít blízkovýchodní, západní i celosvětové katastrofě, a které jsou zahrnuty rovněž do epopeje ISIS...“ (str. 577).

Bližší vysvětlení tedy, pokud vůbec,¹⁰¹ až v následujících svazcích. Momentálně jen víme, že jde o hrůzně krvavou *inscenaci*, pouze reflektující *jeden jediný skutečný* konflikt, který v lůně supertajné elity světového zednářstva dřímá již od roku 2000, roku oficiálního založení „HATHOR PENTALPHY“. Konflikt, který je všemi na něm se podílejícími pra-lóžemi zednářstva veden bez sebemenšího ohledu na dobro, tělesnou integritu i životy milionů lidí. Konflikt, na jehož pozadí vidíme samozřejmě také nejnovější pařížské útoky teroristů ISIS, výtvaru „HATHOR PENTALPHY“, které se znovu udály číselně kabbalisticky přesně 13. dne 11. měsíce ... což pro čtenáře předkládané knihy asi není třeba komentovat!

Místo toho se pro všechny mimo stojící chceme na dvě jiné, dodnes v mnohém stále záhadné epizody nových dějin, podívat blíže z perspektivy nejvyššího zednářstva. A to s výslovným vědomím, že kromě členů pra-lóží (nebo dočista: *zcela určitých* pra-lóží) nikdo, skutečně *nikdo*, ani žádný „pouhý“ zednář 33. stupně, ani průměrný Žid, resp. občan Izraele nemůže porozumět, co se *konec konců* odehrává ve velké světové poli-

---

¹⁰¹ Tyto řádky byly psány v polovině listopadu 2015; již do konce října 2016 *vlastně* měly být všechny čtyři další svazky předloženy, ale ještě nevyšel ani jediný...! Z internetové stránky vydavatelství „Chiarelettere“ z konce října pouze vyplynulo, že Magaldiho první svazek bude stále ještě nabízen a má dokonce již čtvrté vydání. ... Musí se ostatně zdůraznit, že také Brzezinski, Magaldi a jejich tři zbývající společníci nám zcela viditelně *nechtějí* vyjevit *plnou pravdu*. Vždyť je nemožné, aby neznali plán svého pra-lóžového „bratra“ Richarda Coudenhove-Kalergiho a početných dalších nejvyšších zednářů na cílené smíšení původních evropských národů s jinými, cizími národy, ani konkrétní podporu realizace řečeného plánu během současného „syrského konfliktu“ zcela zjevně všemi frakcemi nejvyššího zednářstva (a tím také celého ostatního židozednářstva) – ale *k tomu* našich pět odhalovatelů neříká *jediné* slovo. Nejsou zkrátka našimi skutečnými přáteli!

tice...

První z obou episod je válka na židovský svátek Jom Kippur. Čistě navenek se tehdy událo toto: 6. října 1973 Egypt a Sýrie, podporovány řadou dalších arabských států, s početně mnohem většími armádami náhle přepadly stát Izrael. Henry Kissinger, podle Magaldiho „milovaný svěřenec nejvyšší mocného a nejvyšší ctihodného¹⁰² Davida Rockefellera“, který sám však zase byl sotva víc, než jenom Rothschildův agent, přesně 22. září oficiálně převzal úřad ministra zahraničí USA. Neoficiálně však, jak Magaldi několikrát zdůraznil, jej ovšem jako „poradce prezidenta pro národní bezpečnost“ zastával již od roku 1969.

„Neoaristokratický zednář Kissinger (...) během krátké války osobně vybízel Izrael k nasazení vlastního smrtícího vojenského aparátu co možná nejvyšším a nejlepším způsobem, a tím se prokázat před světem jako vojenská velmoc, syrské i egyptské vojenské síly rychle rozdrtit a dokonce nařídít zničení z Káhiry vyslané třetí armády, uvízlé bez proviantu v poušti. Bylo by to pro Izrael triumfální vítězství, a radikální, pustošivá porážka pro Egypt. Nicméně ministr zahraničí USA a První dozorce pra-lóže ‚THREE EYES‘ (pod předsednictvím Mistra stolce Davida Rockefellera) naléhal na Izrael, aby se stáhl, a stal se velkým osobním věřitelem (rovněž na konto svého bratrského přítele) vlády Muhammada Anwara al-Sadata (1918-1981, egyptského prezidenta 1970-1981), který si dokonce nárokoval pro sebe zpětné nabytí části dříve ztraceného Sinajského poloostrova, a tím i napravení utrpené porážky za Násirovy epochy před zhruba šesti lety (v šesti-denní válce od 5. do 10. června 1967)“ (str. 350).

Tato mysteriózní „zrada“ na „židovském národu“ možná byla také příčinou proslulého oficiálního vyloučení jistého Henry A. Kissingera alias Avrahama ben Alazara ze židovského společenství tajným nejvyšším rabínským soudem. Hebrejsky a anglicky sepsaný i tištěný rozsudek rabínského soudu byl svého času jako faksimile doložen Jeanem Boyerem na str. 41 v jeho drobné knížce „*Nejhorší nepřátelé našeho národa*“, vydané v Bogotě 1977.

Zmíněné vyobcování, které tak jako tak *areligióznímu* Židu Kissingerovi nikdy neuškodilo, nicméně nyní, ve světle Magaldiho odhalení, podává zajímavý důkaz, že politika nejvyšších lóží rozhodně není vždy identická s pseudomesiánskými snahami *religiózního* talmudismu, nýbrž jim může přinejmenším tu a tam i odporovat!

Co se však za scénou událo, rozhodně není omezeno na jednoho jediného pra-lóžového zednáře Henry Kissingera, ani na jednu jedinou pra-lóži „*THREE EYES*“. ... Podivná jom-kippurová válka byla prvním velkým „*činem*“ jedné tehdy úplně nové pra-lóže! Magaldi před našimi žasnoucími zraky odhaluje roušku (str. 356):

„Na podzim 1972 zednářští emisáři pra-lóží ‚THREE EYES‘ (koordinovaní nepostradatelným Henry Kissingerem) a ‚JOSEPH DE MAISTRE‘ (s požehnáním jejího moskevského člena Leonida Iljiče Brežněva a pod místním dozorem dalšího vynikajícího člena, šéfa KGB Jurie Andropova), zřídili v Jordánsku sloupy pra-lóže ‚AMUN‘.

Tato superlóže, do níž byly přijaty různé severoafrické a blízkovýchodní osob-

---

¹⁰² Do němčiny (i do češtiny) adekvátně nepřeložitelná narážka na roli „*Mistra stolce*“ („*Venerabile Maestro*“ – „*Ctihodný mistr*“) v lóži (zde v pra-lóži „*THREE EYES*“).

nosti ‚horních deseti tisíc‘, mezi nimi i zednář¹⁰³ Hafiz al-Asad (1930-2000, od 1971 do 2000 prezident Sýrie); zednář Hussein abn Talal (1935-1999, král Jordánska 1952-1999); zednář Suleiman Qabalan Beik Farandschije (1910-1992, prezident Libanonu 1970-1976); dále zednář Hassan II. (1929-1999, král Maroka 1961-1999); zednář Mohamed Ben Brahim Boukharouba, známější jako Houari Boumédiene (1932-1978, prezident Alžírsko 1965-1978); zednář Muhammad Anwar al-Sadat (1918-1981, prezident Egypta 1970-1981) a různí další příslušníci syrských, jordánských, libanonských, marockých, alžírských a egyptských vůdčích vrstev (politici, vojáci, podnikatelé, diplomati, šéfové tajných služeb etc.), tedy tato pra-lóže nyní debutovala na mezinárodní scéně dirigováním nejednoznačné a krajně neprůhledné jom-kippurové války.

Zatím však – paradox všech paradoxů! – byli do pra-lóže ‚AMUN‘ kromě Kissingera a Andropova, kteří platili za mistrovské zednáře a také sloupy lóže zřídili, přijati rovněž zednář Mosche Dajan (1915-1981, 1967-1974 ministr obrany Izraele) a zednář Israel Tal (1924-2010, místošéf [izraelského] generálního štábu v době konfliktu ze září 1973), a spolu s nimi zednáři Muhammad Abd al-Ghani al-Gamassi (1921-2003) a Mustafa Tlass (* 1932), šéf egyptské armády, resp. syrský ministr obrany.“

K čemu tato nekonečně zlomyslná válka, rozpoutaná všemi zúčastněnými „stranami konfliktu“, měla vlastně sloužit, není u Magaldiho vůbec jasné. Patrně to je zřejmé jen z ultratajných lóžových spisů, které on a jeho kolegové dosud neproověřovali! Nicméně tolik je jisté: máme co dělat se „Satanovou synagogou“ (Zj 2,9; 3,9), jejíž „otec... byl vrah od počátku“ (J 8,44).

Magaldi nám jako pokus o vysvětlení nabízí pouze následující (str. 356 ad.):

„Tento arabsko-izraelský konflikt z října 1973 byl nanejvýš pozoruhodný a nejednoznačný; neměl žádné skutečně poražené (odhlédneme-li od ubohých zabitých vojáků i civilistů), nýbrž především měl dva vítěze: Izrael a Egypt (...). Na druhé straně nacházíme některé ze státních a vojenských vůdců obou těchto zemí na dosti paradoxním, rozruch budícím tajném i oficiálním místě vyrovnávání – ohledně kolikátého již překvapujícího výtvaru, táhnoucího se napříč profánními, politickými, etnickými a religiózními identitami: v superlóži ‚AMUN‘.“

Baschar al-Assad po smrti svého otce, zakládajícího člena pra-lóže ‚AMUN‘, v roce 2000 jako jeho následník nastoupil vládu nad Sýrií. A u emíra z Kataru, Hamada bin Khalifa Al Thaniho, jsme již viděli,¹⁰⁴ že jako příslušník pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘ v roce 2013 předal vládní záležitosti svému synovi Tamimu bin Hamad Al Thanimu, který je rovněž členem pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘ a navíc ‚COMPASS STAR-ROSE‘ i ‚AMUN‘. Čím tedy asi může být potomek Hafize al-Assada? Není přinejmenším členem ‚AMUNU‘?

K čemu potom stranit nejspíše elitnímu zednáři a k tomu – přesně jako jeho otec – zrádci vlastního národa?

Dokud jsou národy tak hloupé, líné, žravé, lhostejné a zchátralé, slovem tak bezbožné, neschopné vzít také na vědomí vládu protikřesťanského a jeho ohavných „přiká-

¹⁰³ To vždy zamená, že dotyčný byl již „obyčejný“ lóžový bratr, než je zasvěcen do nové lóže nejvyšších stupňů.

¹⁰⁴ Viz výše, str. 52.

zání“ poslušného zednářstva, nemluvě už o neschopnosti s tím skoncovat, je „*prašit jako uhod*“, jaká pra-lóže jim pod nos strká svou tendenci.

Právě nyní se kdysi pevně katolický švýcarský kanton Wallis ohledně toho již zase postaral o negativní novinové titulky. Ne, přirozeně ne v samotném pozednářštěném tisku, neboť ten shledal přesně naopak pěkným, dobrým a správným: aby politici své lóžové členství i nadále mohli *tajit* před údajně „*demokratickou*“ veřejností.

Ano, některé dobré duše Velké rady řečeného kantonu skutečně a opravdu vznesly návrh, „*podle něhož by členové kantonální legislativy napříště museli ohlásit své členství v zednářské lóži*“. A vida, nakonec scházely jen dva hlasy, aby návrh prošel. Sama zednáři doslova prošpikovaná redakce novin „*Neue Zürcher Zeitung*“ s ulehčením takto nadepsala komentář, začínající: „*Téměř to již páchlo inkvizicí*“, „*Mezní zkušenost*“, „*Hon na čarodějnice ve Wallisu*“...!¹⁰⁵

A dokud se na ulicích Německa i na internetu mluví jen o „*lživém tisku*“, namísto o „*zednářském tisku*“, pak to lidé nejenže nechápu, ale zjevně vůbec chápat nechťejí... Tuto zkušenost udělal již „*před dávným časem*“ každý, kdo se svému milému bližnímu pokoušel z kritické perspektivy přiblížit téma „*zednářstvo*“. Netečné pokrčení rameny je tu často ještě nejmírnější reakcí. ... A přitom je jedno jisté: bez hanebně odpadlými křesťany v život vyvolaného a ustavičně při životě udržovaného zednářstva by nebyl ani pomlouvačný „*židovský tisk*“.

Pra-lóže „*WHITE EAGLE*“ a svržení perského šacha

Převážně mohamedánským Peršanům bylo kolem poloviny 20. století lhostejné nebo je vůbec nenapadlo, že za svou pěknou novou „*demokracii*“ vděčí jedině zednářstvu a jeho ultratajným pra-lóžím. Musejí za to ustavičně pykat až do dnešních dnů!

Již zde byla řeč o tom, jak šach Mohammad Reza Pahlevi jako člen pra-lóži „*LEVI-ATHAN*“ a „*IBN ARABI*“ roku 1953 násilně sesadil svého „*progresivnějšího*“ pra-lóžového bratra Mohammeda Mossadeka (rovněž z „*IBN ARABI*“), aby poté zemi „*neo-aristokraticky*“ vládl včetně mučení a vraždění,¹⁰⁶ ale ještě se nemluvalo o tom, jak byl svržen on sám. To je naše druhá poučná epizoda.

Někdy po založení nové pra-lóže „*THREE EYES*“ v roce 1968 se tam Pahlevi také ještě nechal zasvětit. Jeho tyranský režim se přece tak skvěle hodil do její ideologie... A odtud také nikdy nevyšel sebemenší důvod, nejvýše zednářsky zasvěceného šacha někdy rovněž svrhnout. Když se to pak roku 1979 přesto „*událo*“, byli jeho lóžoví bratři v „*THREE EYES*“ zpočátku rázem zmatení a bezradní. Neuměli si vůbec domyslet, kdo jim takový trpký úder mohl zasadit...

Stejně bezradná byla ovšem tehdy i světová média; vždyť nová pra-lóže „*WHITE EAGLE*“ byla, jinak než později „*HATHOR PENTALPHA*“, vytvořena v nejprísnějším utajení, a držena v něm i před vlastními „*bratry*“, aby ty z později tak nesmírně mocné pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ mohli tím jistěji „*napálit*“!

---

¹⁰⁵ Ron Hochuli in: „*NZZ am Sonntag*“, 27. září 2015.

¹⁰⁶ Viz str. 27. Zde může být již jen dodáno, že lóžové jméno „*IBN ARABI*“ je s největší pravděpodobností odvozeno od „*velikého mistra sufi*“ Muhyiddina Ibn Arabiho (* 1165 ve španělské Murcii), což ne zcela náhodou v zednářských novinách „*NZZ*“ z 26. srpna 2015 připomněl Marian Brehmer. Sufismus je islámská verze satansky inspirované gnose!

Jedním z pořádných „vytrestání“, které „WHITE EAGLE“ chtěla pra-lóži „THREE EYES“ uštedřit, bylo svržení jejího člena Mohammada Rezu Pahleviho. Absolutně ne-šlo o nějaký spor kolem prosazení jiné, protichůdné, v tomto případě tedy „*progresivní*“, „*demokratické*“ tendence v Persii, protože členové „WHITE EAGLE“ byli stejně „*oligarchicky*“ smýšlející, jako členstvo tří pra-lóží „THREE EYES“ (!), „GEBURAH“ a „EDMUND BURKE“, z nichž nejen vzešli, ale také tam současně zůstali.

Na plánování a uskutečnění iránského puče se kromě – již *před oficiálním* založením pra-lóže „WHITE EAGLE“ roku 1978 – podílela rovněž „AMUN“ i někteří zednáři z pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, také nespokojení s hegemonií „THREE EYES“ (str. 372).

Předem se však chceme blíže podívat na pra-lóži „WHITE EAGLE“, nově vytvořenou v prosinci 1978. Ze samotné „THREE EYES“ přišlo podle Magaldiho (str. 368 ad.) jako zakládající členové následujících osm nejvyšších zednářů,¹⁰⁷ jimž se podařilo až do jara 1981 svou dvojí hru perfektně skrývat před všemi ostatními členy téže pra-lóže „THREE EYES“ (!):

- 1) George P. Shultz (později ministr zahraničí za Ronalda Reagana)
- 2) Philip Guarino (šedá eminence a naháněč hlasů republikánů)
- 3) Milton Friedman (přední hospodářský odborník jako spoluzakladatel tzv. „*Chicagské školy*“)
- 4) Friedrich von Hayek (rovněž přední ekonom jako spoluzakladatel téže školy)
- 5) Paul Volcker (šéf FED 1979-1987)
- 6) Alan Greenspan (šéf FED 1987-2006)
- 7) William Hedgcock Webster (ředitel FBI 1978-1987, šéf CIA 1987-1991)
- 8) Alexander Haig (ministr zahraničí za Ronalda Reagana 1981-1982)

K těmto osmi Američanům (z nich oba podtržení, tj. 25 %, jsou Židé) se z pra-lóže „EDMUND BURKE“ přidalo následně i uvedených šest nejvýše zasvěcených, všichni Britové (str. 369 ad):

- 9) Anthony Fisher (1915-1988), bohatý podnikatel, Hayekův žák a přítel, zakladatel a spoluzakladatel různých ideových továren příslušné orientace, mezi nimi zvláště „*Institute of Economic Affairs*“ (Londýn 1955) a „*Atlas Economic Research Foundation*“ (USA 1981), prostřednictvím Hayeka uvedený do pra-lóže „EDMUND BURKE“
- 10) Geoffrey Howe (* 1926), držitel mnoha důležitých ministerských míst ve vládě Thatcherové; silně se podílel na jejím svržení roku 1990, člen rovněž pra-lóží „PAN-EUROPA“ a „COMPASS STAR-ROSE“
- 11) David Owen (* 1938), člen „*bandy čtyř*“, která 1981 založila Social Democratic Party na oslabení Labour Party a zajištění volebního vítězství Thatcherové
- 12) Shirley Williamsová (* 1930), členka zmíněné „*bandy čtyř*“
- 13) William Rodgers (* 1928), člen téže „*bandy čtyř*“
- 14) Roy Jenkins (1920-2003), rovněž člen „*bandy čtyř*“

Přestože Magaldi tvrdí, že také někteří členové (převážně ze sekulárních Židů složené) pra-lóže „GEBURAH“ se na tom rovněž velmi výrazně podíleli, zmiňuje z nich pouze jediného: americko-židovského „*nesmírně bohatého mediálního podnikatele*“

---

¹⁰⁷ Číslování jmen *není* od Magaldiho, nýbrž od nás, a také se důsledně neřídí řazením podle knihy odhalení.

- 15) Waltera Annenberga (1908-2002), vyslanec USA ve Velké Británii 1969-1974, spolu s jeho manželkou velkorysého finančního sponzora a podporovatele Reaganovy volební kampaně 1980.

Dále je uvedena řada nejvyšších zednářů z jiných „*oligarchických*“ pra-lóží, mezi nimi také mnoho zdánlivě „*obyčejných*“ zednářů, tedy:

- 16) Leonore Cohn Annenbergová (1918-2009), manželka výše uvedeného, super-bohatá dáma vysoké americké společnosti, 1981 šéfka protokolu USA
- 17) William Joseph Casey (1913-1987), zednář, 1978 spoluzakladatel – s Anthony Fisherem – „*Manhattan Institute for Policy Research*“ (1981 přejmenovaného na „*Centre for Economic Policy Studies*“), 1981-1987 ředitel CIA
- 18) Quintin McGarel Hogg, Viscount Hailsham (1907-2001), zednář a dlouholetý důležitý politik toryů, 1979-1987 Lord-kancléř
- 19) Nigel Lawson (* 1932), držitel několika kabinetních funkcí za Margaret Thatcherové, mezi nimi ministra financí 1983-1989
- 20) Robert Leigh-Pemberton, baron Kingsdown (1927-2013), zednář a dále guvernér Bank of England 1983-1993
- 21) Caspar Weinberger (1917-2006), zednář, obchodník a přední manažer, ministr obrany USA 1981-1987
- 22) Frank Carlucci (* 1930), zednář, náměstek ministra obrany a poradce pro národní bezpečnost, 1987-1989 ministr obrany
- 23) Lew Wassermann (1913-2002), zednář, mimořádně mocný podnikatel v Hollywoodu, oficiálně člen demokratů, nicméně jeden z nejvýznamnějších financierů a podporovatelů Reaganovy volební kampaně 1980 (Reagan byl, jak známo, republikán...)
- 24) Francesco Cossiga (1928-2010), pozdější prezident Itálie, člen „*THREE EYES*“, kterou však od května 1978 považoval za viníka zavraždění Aldo Mora, takže na protest přestoupil do „*WHITE EAGLE*“
- 25) Armado Corona (1921-2009), velmistr Velkého Orientu Itálie 1982-1990
- 26) Giovanni Spadolini (1925-1994), přední italský politik, původně fašista a odpůrce zednářů; poté se sám stal lóžovým bratrem a také členem „*poloprogresistické*“ pra-lóže „*JANUS*“
- 27) Carlo Azeglio Ciampi (* 1920), prezident Italské ústřední banky, zednář a člen progresivní pra-lóže „*MONTESQUIEU*“, dále „*umírněné*“ pra-lóže „*ATLANTIS-ALETHEIA*“ a „*převážně, ne však zcela*“ oligarchické „*PAN-EUROPY*“.
- 28) Benjamino Andreatta (1928-2007), přední italský politik a zednář, stejně jako Cossiga kvůli zavraždění Aldo Mora byl později také členem pra-lóže „*PAN-EUROPA*“
- 29) Jacques Chirac (* 1932), šéf francouzské vlády a státní prezident, také člen pra-lóže „*ATLANTIS-ALETHEIA*“
- 30) Wilfried Martens (1936-2013), belgický premiér 1979-1981 a poznovu 1981-1992, předseda Evropské lidové strany 1990-2013, také člen „*PAN-EUROPY*“
- 31) Walter Wriston (1919-2005), šéf představenstva a generální obchodní jednatel Rockefellerovy (Rothschildovy) velkobanky „*Citibank/Citicorp*“ od konce šedesátých let do roku 1984, poté 1982-1989 předseda Rady pro hospodářskou politiku USA.

K tomuto působivému seznamu (podtržená jména patří *notorickým* talmudistům, téměř 20 %) Magaldi dodává: „... *kromě mnoha dalších mužských i ženských zednářů různých národností a nemenšího významu*“ (str. 371)...!

Všichni tito „*milí*“ lidé si tedy vzali do hlavy zahrát pra-lóži „*THREE EYES*“ šibal-ský kousek svržením „*jejího*“ šacha z trůnu – pomocí zdánlivého „*povstání lidu*“. ... Když však takoví nejvýše zasvěcení služebníci Satana udeří, nejsou ani trochu přecitlivělí. Jejich první „*opatření*“ k podnícení „*hněvu*“ perského lidu bylo proto – stále podle Magaldiho & Co. – odporně zločinné a zcela ve stylu současného teroru ISIS „*HATHOR PENTALPHY*“. Ještě než nová lóže „*WHITE EAGLE*“ byla oficiálně založena (existovala však již oficiálně), nechala obyklým *záluďným* způsobem připravit v Persii děsnou krvavou lázeň:

„*Byli odpovědní za neblaze proslulý požár kina Rex v iránském městě Abadanu (19. srpna 1978), kde přišlo o život více než 400 lidí, ale vina byla podsunuta obávané (jistě zločinné a nemilosrdné, avšak na tomto zločinu nevinné) perské tajné policii Savak/Národní organizaci pro bezpečnost a informace, ukazující na moc samotného šacha*“ (str. 372).

A byla to také ona („*WHITE EAGLE*“), pokračuje Magaldi, která přivedla na myšlenku a pomohla k průlomů, „*že se ruhollah Mustafa Mosawi Khomeini (1902-1989), lépe známý jako ajatoláh Chomejní, mohl stát charismatickým mluvčím iránské demokratické obnovy*“, do níž by vplynuly všechny existující religiózní i laicistické proudy. Nicméně s tím, že by se Chomejní téměř okamžitě dostal k veslu, se však, jak Magaldi stručně naznačuje, nepočítalo:

„*Byla to znovu ona, kdo podporoval a upevňoval spojení mezi marxistickými skupinami a islámskými mudžahedíny ve věci lidového povstání a malé války (také vynaložením značných peněz). A konečně byla to opět ona, kdo řídil běh věcí směrem k vytvoření islámské republiky jak s civilním, tak i religiózním státním aparátem, a ovládané oligarchickou radou moudrých.*“

Po úspěšném vyhnání šacha v lednu 1979 zinscenovala následujícího 1. února triumfální návrat Chomejního – pouze krátce se dostal k moci „*progresivní*“ iránský pra-lóžový zednář Shapur Bakhtiar, člen „*IBN ARABI*“.

„*Marně se pokoušel převést průběh revoluce do vytvoření pluralistické demokracie západního stylu.*“ Jeho „*liberální a laická vláda*“ byla rychle vytlačena na okraj; 30. března 1979 „*lidové referendum požehnilo zrodu šárií inspirovaného teokratického režimu, který se hodil jak tradicionalistickému, antiliberálnímu a autoritářskému Chomejnímu, tak i jeho tajným podporovatelům v zástěře*“ (str. 373)...

Ajatoláhův islamistický boží stát tedy „*vlastně*“ vůbec nebyl zamýšlen! A šach sám o sobě také neudělal ani to nejmenší, co by se nelíbilo jeho „*neoaristokraticko-oligarchickým*“ bratrům v některé z „*neoaristokraticko-oligarchických*“ pra-lóží! Pro „*oligarchickou*“ frakci objektivně *neexistoval* žádný důvod odstavit svého vlastního bratra Mohammada Rezu Pahleviho od moci a nahradit jej nezednářem (!) a religiózním fanatikem Chomejním.

Šlo jen o to, vyzkoušet si vzpouru proti naprosto tíživé nadvládě pra-lóže „*THREE EYES*“. Protože však o tom kromě bezprostředně účastných nejvyšších zednářů zbrusu nové pra-lóže „*WHITE EAGLE*“ nikdo nevěděl, tápal tehdy celý „*profánní*“ i zednář-

ský svět – s výjimkou spiklenců – ve tmách a nedokázal absolutně najít nějaký smysl v tak podivné změně režimu!

Špatná hra však pokračovala, protože lidé z „WHITE EAGLE“ zabili jednou ranou dvě mouchy, říká Magaldi: za prvé byl zednář „THREE EYES“ Pahlevi sesazen z trůnu, za druhé nyní panovaly ideální poměry pro neméně ohavnou závěrečnou epizodu ze 4. listopadu 1979.

Šach totiž před domnělým „lidovým hněvem“ Peršanů uprchl do USA. Oficiálně na léčení, „ale také, aby se tam se svými spolubratry ze ‚Tří Očí‘ lépe domluvil na nějakých opatřeních proti ajatoláhově islámské revoluci“. Jeho nejmocnější bratři z pra-lóže „THREE EYES“, totiž „David Rockefeller, John J. McCloy, Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski etc., kteří byli událostmi v Íránu naprosto zmateni a konsternováni“ (str. 373), jej také ihned vzali pod svá ochranná křídla. Této okolnosti však zednáři z „WHITE EAGLE“ a s ní momentálně spojených pra-lóží využili na další tajné podněcování Chomejního režimu k organizování antiamerických protestních akcí doma i v zahraničí! Ty pak vyvrcholily obsazením amerického velvyslanectví v Teheránu islámskými Strážci revoluce „s následným vzetím za rukojmí více než 50 jeho zaměstnanců a funkcionářů“.

To byl další úder proti „THREE EYES“. Výměnou za americké rukojmí totiž Chomejního režim požadoval vydání šacha. Prezident USA Jimmy Carter, sám zcela závislý na zednářích „THREE EYES“, takový požadavek přirozeně odmítl.

„Avšak ďábelský plán, vedený pra-lóží ‚WHITE EAGLE‘, si dokázal dokonce i v Carterově vládě najít obratné příznivce,¹⁰⁸ jimž se nakonec podařilo zmást a znejistit i samotného soudného a bystrého Brzezinského“ (str. 373).

Brzezinski totiž radil nasadit speciální komando USA k násilnému osvobození amerických rukojmí z teheránského velvyslanectví. Pod cynickou „inspirací“ neznámých protihráčů z pra-lóže „WHITE EAGLE – BÍLÝ OREL“ dali prezident Carter a jeho šedá eminence Brzezinski osvobozovací akci dokonce ve vší nevinnosti tajné kódové jméno „Operation Eagle Claw – Operace orlí spár“...

Tato operace, která dokonce nesla její rukopis, tedy pra-lóže „WHITE EAGLE“, se mohla pouze nezdařit, protože samozřejmě přesně s tím záměrem byl ajatoláh uveden na vhodnou cestu ještě dříve, než ji nastoupil! Záludné zrady nejvyšších zednářů a jejího dvojitého výsledku, katastrofálního nezdaru vojenské osvobozovací akce i těžké volební porážky pro pra-lóží „THREE EYES“ podporovaného a nyní již k novému zvolení nominovaného prezidenta Cartera, využili uvnitř vlastní „oligarchické“ frakce rebelující zednáři z „WHITE EAGLE“ – jak již bylo řečeno – k tomu, aby místo Cartera pomohli do Bílého domu „svému“ muži, Ronaldu Reaganovi, přestože mezi oběma loutkami i za nimi za drátky tahajícími pra-lóžemi nebyl znát vůbec žádný ideologický rozdíl (str. 373 ad.).

Z obou dodnes obecně nepochopitelných a teprve Magaldiho nejnovějšími odhalenými vůbec srozumitelných epizod světových dějin/světové politiky vyplývá, že pro nás nezasvěcené se absolutně nevyplácí stranit té nebo oné špinavé bandě nebo jiné skupině z momentálně rozhádaných (nebo naopak domluvenou komedii hrajících) zednářů pra-lóží.

---

¹⁰⁸ Což muselo být tím snadnější, že – viz výše – osm zednářů pra-lóže „WHITE EAGLE“ současně nepoznáno sedělo v samotné „THREE EYES“.

Kdo se nepozván míchá do cizích záležitostí, je vždy za hlupáka! A protože „zájmy“ pra-lóží nikdy nebyly, nejsou ani nebudou našimi, neměli bychom se také jimi nechávat strhávat, přemlouvávat, lákat nebo podněcovat. Ani dnes, ani zítra, ani pozítří. Ani na Ukrajině, ani v Sýrii, nebo kdekoli jinde.

Jak hodnověrní jsou Magaldi a jeho čtyři spoluautoři?

Odsouváme projednávání této otázky až sem, přestože její *pozitivní* zodpovězení by se předpokládalo již od první stránky této knihy.¹⁰⁹ Podnět, proč otázku přece jen *výslovně* nadhodit, nám dává pravověrně katolický a platně vysvěcený kněz Don Curzio Nitoglia. Pokud je nám momentálně – tj. na přelomu listopadu a prosince 2015 – známo, je jediným *katolickým* publicistou Itálie, který si dosud *veřejně* povšiml Magaldiho a jeho spolubojovníků. ... Na svých internetových stránkách¹¹⁰ teolog a osvědčený znalec zednářstva i jednosvětového talmudismu 4. května 2015 říká:

„Gioele Magaldi (patřící k zednářskému světu) napsal zajímavou knihu o zednářských superlóżích (kterou však je třeba číst s opatrností a nemít každé jeho tvrzení za bernou minci) po čtyřech letech bádání v podkladech z tajných archivů internacionálních zednářských lóżí, o kterých autoři tvrdí, že je mohli prozkoumat s dovolením zednářů.

To je na dotyčné knize nové. Jak ze zednářské, tak z protizednářské strany bylo již hodně napsáno a dokumentováno o tzv. zadních lóżích, ale o tak kompromitujících, skrze superlöße zpřístupněných dokumentech neměl dosud nikdo tušení – nelze však ani vyloučit, že jde o novou ‚aféru Leo Taxil & Diana Vaughan‘ ... Bud‘me tedy ostražití!“

S napomínáním k opatrnosti má Don Nitoglia nesporně pravdu. Ovšem i u zmíněného „*Taxilova podvodu*“, který byl odhalen již 1896, tedy před sto dvaceti roky, zůstává konec konců otevřená, kde je hranice mezi skutečným odhalením a pouhým výmyslem. Kromě toho se postup autorského kolektivu Magaldi & Co. tak markantně a tak věcně přesvědčivě liší od Leo Taxila, že ohledně toho lze být zcela bez obav.

Již samotná skutečnost, že stovky nyní *žijících* osob jsou *konkrétně* jmenovány a stejně tak *konkrétně* těžce obviňovány, zatím co se pět odhalovatelů současně brání jakémukoli zahrnování mezi tzv. „*teoretiky spiknutí*“ („*complotisti*“) a nepřipouští žádné přirovnávání k nim. Aby ukázali, jak pečlivě akta studovali, udávají autoři dokonce u většiny nejvyšších zednářů rok narození a příp. úmrtí. Jako profesionální historik příkládá Magaldi hodnotu nejen těmto – a často ještě i dalším – biografickým datům, nýbrž také *úzkostlivě přesnému* psaní vlastních jmen. A to stejně, jde-li o arabské, perské, ruské, čínské, norské, francouzské nebo jiné osoby, pro přepis jejich jmen, resp. pro různé jazykové oblasti, užívá vždy zcela specifického písma a interpunkce tak důsledně, že se prakticky nenajde žádná chyba!¹¹¹ To lze zjistit již na mnoha *německých*

---

¹⁰⁹ Proč tato kniha může vycházet jen ve formě brožur „*na pokračování*“, bylo již vysvětleno nahoře na str. 55.

¹¹⁰ Zde: *Segreteria Web di don Curzio*.

¹¹¹ My jsme výše v textu od převzetí Magaldiho znaků pro přízvuk zvláště *arabských, perských* etc. jmen upustili a budem to dělat i nadále, protože řečené znaky něco říkají jen specialistům a ostatně také všemi světovými médii jsou obvykle vypouštěny.

jménech, která právě v italském a francouzském tisku, ale také v knihách, lze vidět jen zřídka psaná správně, zatím co Magaldi & Co. jsou v tomto ohledu *perfektní*.

Rozhodující však je, že nikdo při užívání jmen stovek ještě žijících a často velice prominentních osob neuvádí tak detailní a přesto pozoruhodné souvislosti tak, jak nám je pětice odhalovatelů podává doslova po tuctech. K tomu patří – a jistě v neposlední řadě – i „*rámcová historie*“, tedy důvod, pro který se nejvýš zasvěcená pětice (jistě ne s lehkým srdcem...) vůbec rozhodla k vydání všech těchto tajemství.

Dále je Magaldi zcela *reálná*, pod tímto *pravým* jménem v Itálii naprosto známá osoba, jejíž zde ukázané foto (originál je barevný) koluje na italských internetových stránkách.

A konečně mnohé údaje pěti nejvyšších zednářů si dokonce můžeme bezprostředně sami prověřit, a to způsobem, s nímž jsme asi jen sotva počítali. Uvedeme si k tomu pouze čtyři velice zajímavé příklady:

1) Na straně 384 předkládá Magaldi seznam nejvýznamnějších zakládajících a iniciativních členů první „*oligarchické*“, roku 1888 „*především s plánující inspirací*“ Cecilia Rhodese (str. 383) *založené pra-lóže „EDMUND BURKE“*, do níž v letech 1888-1909 přistoupily následující osobnosti; vesměs Angličané, Američané, Francouzi a Italové; pouze poslední je Němec:

- 1) Nathan Mayer Rothschild (1840-1915)
- 2) Charles Rudd (1844-1916)
- 3) Alfred Beit (1853-1906)
- 4) Alfred Milner (1854-1925)
- 5) Reginald Baliol Brett (1852-1930)
- 6) Henry Hamilton Johnston (1858-1927)
- 7) Arthur James Balfour (1848-1930)
- 8) **Harry Edward Manning** (1808-1892)
- 9) Herbert Alfred Vaughan (1832-1903)
- 10) Francis Alphonsus Bourne (1861-1935)
- 11) Alfred Sharpe (1853-1935)
- 12) Albert Henry George Grey (1851-1917)
- 13) Joseph Chamberlain (1836-1914)
- 14) Robert Arthur Talbot Gascoyne-Cecil, Margrave of Salisbury (1830-1903)
- 15) William Thomas Stead (1849-1912)
- 16) William Waldorf Astor (1848-1919)
- 17) Lionel George Curtis (1872-1955)
- 18) George Geoffrey Dawson (1874-1944)
- 19) Richard Feetham (1874-1965)
- 20) Leopold Charles Maurice Stennett Amery (1873-1955)
- 21) John Jacob Astor IV (1864-1912)
- 22) William Howard Taft (1857-1930)
- 23) Warren Gamaliel Harding (1865-1923)
- 24) Thomas William Lamont jr. (1870-1948)
- 25) Daniel Crisby Greene (1843-1913)
- 26) Jerome Davis Greene (1874-1959)
- 27) George Louis Beer (1872-1920)
- 28) Jean Paul Pierre Casimir-Périer (1847-1907)

- 29) Georges Ernest Jean-Marie Boulanger (1837-1891)
- 30) Émile Loubet (1838-1929)
- 31) Louis Renault (1877-1944)
- 32) Armand Peugeot (1849-1915)
- 33) Sidney Sonnino (1847-1922)
- 34) Luigi Gerolamo Pelloux (1839-1924)
- 35) Leo von Caprivi (1831-1899)

Většina těchto jmen již dnešním lidem nic neříká, i když se mezi nimi nachází také zakladatelé světoznámých francouzských automobilek Renault a Peugeot, dále přímý následovník Otto von Bismarcka jako německý říšský kancléř, Leo von Caprivi, Rothschildův vrcholný agent Thomas William Lamont jr., a proslulý autor po něm nazvané Balfourovy deklarace z roku 1917, slibující Židům „domovinu“ v krátkce poté Brity obsazené Palestině. ... Čtyři *notorické* talmudisty, tedy téměř 12 procent seznamu, a tím nadproporčně zastoupené, jsme znovu podtrhli.

Magaldi tentokrát uvádí pouze jména a životní data, jinak nic, takže nám zůstává skryto, v jakých oblastech veřejného života působila většina jmenovaných osobností nejvyššího zednářstva. ... Lze mít za to, že pro historika Magaldiho ještě zbývá hodně práce, chce-li vyšetřit každého jednotlivce. A protože on přece nikdy nebyl katolík, nijak mu asi nebylo nápadné jméno, které jsme tučně zdůraznili. Okamžitě si jej však povšiml autor těchto řádků, protože tak se rovněž jmenoval velmi známý konvertita z anglikánství na římsko-katolickou víru, který to dokonce dotáhl až na biskupa a kardinála. Bylo by *to* však možné? Proslulý kardinál *Henry Edward Manning*, a ohavný Jidáš – jako zakládající člen dokonce nejvyšší lóže „*EDMUND BURKE*“!? Přirozeně jsme to přezkoumali podle Magaldim uvedených životních dat „1808-1892“ – A vida, jsou to *přesně* životní data výše zmíněného kardinála...!

Proč by však Magaldi a společníci toto jméno měli dát na řečený seznam, kdyby jim vůbec nezáleželo na tom, je vypustit (nebo přinejmenším nezmínit), ba jestli by zřejmě vůbec *nevěděli*, že šlo o tehdy nejvyššího katolického duchovního celé Anglie, arcibiskupa z Westminsteru? Podvodník typu Leo Taxila by naopak rozhodně neopomněl s pokryteckým rozhořčením nebo s podvodnickou škodolibostí se u jména Manning co možná dlouho zdržet.

2) Magaldi několikrát ujišťuje, že pouze nejvnitřnější kruh parazednářských organizací, vytvořených pra-lóžemi, je složen z členů řečených pra-lóží. U Bilderbergů se tento vnitřní kruh nazývá „*řídící výbor*“ („*Steering Committee*“). Podle vlastního sdělení „*populistický*“ americký týdeník¹¹² „*American Free Press*“ dosud o Magaldiho odhalující knize neměl vědomost. Počátkem října 2015 nicméně přinesl zprávu o největší akci normálně velice tajemných Bilderbergů. 17. září současný *předseda* jejich řídicího výboru, Francouz Henri de Castries, šéf obrovského pojišťovacího a investičního koncernu *Axa*, v největší a nejznámější ideové továrně USA, *Brookings Institution* se sídlem ve Washingtonu, pronesl veřejně ohlášenou přednášku. Nikoli sice na plakátech, ale přesto těsně před začátkem přednášky byl posluchačstvu sdělen výčet jeho všech možných jiných funkcí, a mezi nimi také jako „*předseda dobře známé Bilderberg Group*“.¹¹³

¹¹² Od počátku roku 2015 vychází už jen jako čtrnáctideník.

¹¹³ Mark Anderson in: „*American Free Press*“, 28. 9. a 5. 10. 2015, str. 20.

Magaldi píše, že *Bilderberg Group* je výtvořem obou pra-lóží „*PAN-EUROPA*“ a „*COMPASS STAR-ROSE*“ (str. 165), a byla jimi i příležitostně – a později, od jejího založení 1968 – řízena také pra-lóží „*THREE EYES*“ (str. 214). Podle toho by tedy současný předseda *Bilderbergů*, Henri de Castries, musel náležet přinejmenším k jedné ze tří těchto pra-lóží, nejspíše však k oběma prvním. Zkouška příkladem tedy ukazuje: ano, souhlasí, a to perfektně! Magaldi sice nikde neříká, kdo v posledních letech zasedal v řídicím výboru *Bilderbergů*, nebo kdo byl dokonce jeho předsedou. Uvádí však Henri de Castriese v dlouhém, podle zemí řazeném přehledu pro „*demokracii*“ v Evropě nyní mimořádně nebezpečných „*antidemokratických*“ nejvyšších zednářů, a za jeho jménem poznamenává, že patří k pra-lóžím „*PAN-EUROPA*“ a „*COMPASS STAR-ROSE*“ (str. 450)!

3) Zůstaňme teď ještě chvíli u *Bilderbergů*. Výše citovaný americký týdeník „*Free American Press*“ se do roku 2000 jmenoval „*The Spotlight*“. Pod oběma jmény byl po desetiletí, až do své smrti před dvěma nebo třemi lety, asi nejznámějším členem jeho redakce Jim Tucker. Svými kolegy se nechával oslovovat jako „*stopař Bilderbergů*“, protože se mu nevysvětlitelným způsobem rok co rok vždy předem dařilo „*zjistit*“, kde ve světě a v kterých dnech budou *Bilderbergové* pořádat svá přísně tajná zasedání. Poté jel vždy přesně na místo dění a pak o něm „*referoval*“. Několikrát se mu dokonce podařilo vloupat do tajných jednání a něco z jejich „*porad*“ vyslechnout. Nakonec kolem roku 2005 napsal knihu „*Bilderberský deník*“, v níž čtivým slohem vylíčil svá početná „*dobrodružství*“ s *Bilderberg*y.

V posledních letech Tucker oznámil, že disponuje tajným „*zdrojem*“ přímo z okruhu samotných *Bilderbergů*, který jej včas informuje o místu i datu příštího každoročního zasedání. A nejpozději v tuto chvíli se autor těchto řádků začal ptát, jak by případně potají „*odpadlý*“ stálý člen *Bilderbergů* v časech jako těchto vůbec asi mohl pořád stejného reportéra rok co rok „*potají*“ informovat o něčem tak „*důležitém*“, aniž by to jejich lidé odposlechli nebo jinak odhalili. A k tomu ještě přišla úprava přebalu knihy „*Bilderberský deník*“; Mr. Tucker, ten statečný „*stopař Bilderbergů*“ se tam představuje jednoznačně s tajným lóžovým signálním gestem, což on ostatně také s naprostou pravidelností dělal u svých článků ve zmíněných novinách. Patrně Mr. Tucker, podle všeho „*obyčejný*“ lóžový bratr vyššího stupně, byl od *Bilderbergů* pověřen je *zcela záměrně* každoročně s velkými gesty „*vytáhnout na světlo*“. ... Ale proč?

Magaldi nám dodává dosud chybějící odpověď. Již jsme si výše citovali: předstírané tajnůstkářství *Bilderbergů*, při němž zasvěcený ochotnický komediant Jim Tucker hrál po polovinu života ustavičnou frašku, již se mělo zabránit (a také skutečně *zabránilo!*), aby někdo přišel na myšlenku, že se za tím může skrývat něco ještě mnohem tajemnějšího, totiž *vlastní* velitelské ústředí, od nějž *Bilderbergové* pouze přijímají pokyny namísto toho, že by se sami „*radili*“ a „*rozhodovali*“.

Také zde tedy důležité skutečnosti, o nichž se Magaldi vůbec nezmiňuje, absolutně zapadají do námi nastíněného obrazu.

4) Magaldiho spolubojovník „*Frater Kronos*“ alias Zbigniew Brzezinski podrobně vysvětluje, jak nová pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ již od svého neoficiálního založení v roce 1995 nebo 1996 plánovala zinscenování „*islamistického terorismu*“, i jak hned poté vypukla „*válka proti internacionálnímu terorismu*“ v Afghánistánu a Iráku. Tentýž „*Frater Kronos*“ také v této souvislosti sděluje, že tehdejší šéf Labour party a

pozdější britský premiér Tony Blair, který už seděl v pra-lóži „EDMUND BURKE“, již v roce 1997 vstoupil také do tehdy jen neoficiálně existující „HATHOR PENTALPHY“ (str. 529). A proto od té doby musel být vždy plně zasvěcen do všech fází plánování pokrytecké války proti teroru, protože se přece na ní sám tak aktivně podílel...

Avšak ani Magaldi, ani „Frater Kronos“ do října 2014, tj. do redakční uzávěrky své odhalující knihy, nemohli vědět, co se má dostat na světlo až zhruba za rok, na podzim 2015.

„... pěkná porce e-mailů ze soukromého serveru bývalé ministryně zahraničí Hillary Clintonové ukazuje, že Blair se již před celým rokem, než ono rozhodnutí údajně padlo, zavázal k podpoře americké vojenské akce proti Iráku.“¹¹⁴

Tato, až nyní známá skutečnost, poznovu pozoruhodně přesně zapadá do všeho, co nám pět nejvýše zasvěcených zednářů sděluje o dřívějších machinacích ještě teprve vznikající pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“.

Pouze v jednom bodě máme všechny důvody nedůvěřovat Magaldimu tak nápadně spěšnému ujišťování. Zdůrazňuje, že Jan XXIII. nebyl jen „prvním“, nýbrž také dosud „jediným“ papežem, který oficiálně náležel k zednářstvu (str. 159 a častěji). Pokud pojem „papež“ vezmeme v přísně katolickém smyslu slova, pak to může souhlasit. Jestliže obrovský „zbytek“ pseudokatolického, nebo na jiný způsob „křesťanského“ i jen prostě nekřesťanského lidstva považuje za „papeže“ každého, kdo oděn v bílém rouchu sedí ve Vatikánu a pronáší zdánlivě zbožné průpovídky, potom ovšem může být Magaldiho tvrzení jenom nepravdivé. ... Vylhané, abychom to řekli důrazněji, potože kdyby nejvyšší zednáři Itálie vůbec nevěděli, že momentálně v jejich hlavním městě Římě vládne vatikánskému státu nejvýše zasvěcený „bratr“, kdo jiný by to pak vůbec měl vědět?

A kromě toho se zde Magaldi zapletl do protimluvů. Podle něj jsou jak *Teosofická společnost*, tak *Lucis Trust* „parazednářské“ organizace, za nimiž přece stojí právě jeho vlastní, údajně tak nesmírně „progresivně-demokratická“ frakce pra-lóží. A právě přesně těmito dvěma organizacemi je již od roku 1975 hlásán údajně „blízký“ příchod tzv. „učitele světa“, který svou skutečnou identitu trvale skrývá za pseudonymem „Maitreya“ nebo ještě zřetelněji „Maitreya-Kristus“, či také přímo „Kristus“!

Tiskový orgán, který v mnoha velkých (a dokonce i v početných malých) jazycích prorokuje blízký příchod tohoto falešného „Krista“, je tedy hláskou troubou satansky mimořádně horlivé části nejvyššího zednářstva. Téměř všude má totožné jméno „Share International“ („Internacionální dělení“).¹¹⁵ Jeho německá verze vychází jako téměř měsíčník desetkrát do roka v Mnichově. Ve vydání č. 9 (říjen) 2015 je na straně 5 nesmírně drze ujišťováno, čemu bychom nikdy nevěřili, nemít to v ruce černé na bílém.

Pokud *to* vůbec ještě potřebuje komentář, pak jistě jen následující. Každý, tedy podle vyjádření nejvýše zasvěceného mluvčího (přinejmenším!) „progresivně-demokratických“ pra-lóží, **Benamina Creme**, muže, který ostatně zjevně holduje talmudismu,¹¹⁶ „Maitreyovu práci dělat“ a „pomáhat mu ovlivňovat v tom směru veřejné mí-

¹¹⁴ Ron Paul in: „American Free Press“, 9. 11. a 16. 11. 2015, str. 27.

¹¹⁵ Pouze ve Francii vychází pod adekvátním francouzským titulem „Partage international“.

¹¹⁶ V „Share International“ č. 6 (červenec/srpen) 2015 bylo poprvé po několika desetiletích (!) zcela mimochodem zmíněno, že „rodina“ otce Benamina Cremeho „pochází z Ruska“. Není však žádný Rus, který by se jmenoval „Creme“, ale byli a jsou tam pořád ještě statisíce ba miliony Židů, nosící

nění“ může asi jen těžko někdo jiný, než sám nejvýše zasvěcený zednář. ... Že pro to mluví všechny symboly, které Jorge Bergoglio alias „papež František“ každodenně ukazuje od náprsního kříže s kozlími hlavami, přes mimořádně zlomyslný výraz „dobrého pastýře“ až po mitru, na níž září tentýž falus jako na zástěře vysokostupňového a zaručeně také přiznaně „sexuální magii“ provozujícího (nejvyššího) zednáře. ... Všechno, co Bergoglio nosí na očích všem, jsme již jinde dostatečně prokázali textem i obrazem.

Ohledně toho by bylo stejně naivní jako fatální mít Magaldiho absurdní popírání za bernou minci! Není však žádný důvod pochybovat o jím odhalených faktech jako takových, jak bylo ukázáno na různých aktuálních příkladech. S tím spojeným jeho hodnocením ovšem z pravověrného katolického pohledu můžeme souhlasit jenom zřídka, resp. nanejvýš s výhradami.

Vztah mezi pra-lóžemi a talmudismem

Jaký je vzájemný vztah zednářstva a Židovstva? V posledních dvou stoletích bylo o něm napsáno již nepřehledně mnoho, avšak Magaldiho odhalení života, osobních spojitostí a konkrétních pletich ultratajných nejvyšších lóží nás nutí otázku zodpovědět ještě poněkud *diferencovaněji*, než se dosud vůbec mohlo podařit.

Přestože je v celé knize téma „Židovstvo“ nebo „talmudismus“ jako takové striktně tabu, vynořuje se tam velké množství židovských jmen. Pět nejvyšších zednářů ovšem vůbec, ani v jednom jediném případě, nenapadlo poukázat na skutečnost, že např. vynikající člen hned několika pra-lóží, Henry Kissinger (alias Avraham ben Alazar...), není zkrátka jenom „Američan“, nýbrž jako talmudista také příslušník zvláštního, domněle pořád ještě „vyvoleného“ národa!

Zde se musí přisvědčit. Na zednářské straně nechybí jistá logika, nedělat žádný rozdíl mezi „křesťanskými“, „židovskými“, „mohamedánskými“, „ateistickými“ nebo jinak *religiózně* zaměřenými členy lóží, protože přesně na základně *religiózní* lhostejnosti přece zednářstvo povstalo. Nelogická by zde vlastně byla obráceně dočasná existence (právě také v Německu!) takových lóží, které by od všech členů bez výjimky požadovaly zásadní přiznání se k mlhavě Bibli symbolizované „křesťanské víře“, a tím by ze svých řad vylučovaly téměř¹¹⁷ všechny stoupence talmudismu.

Magaldim a jeho spolubojovníky zatemňovaný problém spočívá právě v tom, že talmudisté se zpravidla v důsledku své víry, resp. ideologie vůbec nepovažují za členy národů, v kterých žijí a jejichž řečí mluví!

Toto konstatování sice může u toho nebo onoho šplhouna a lokajička z pra-lóže vyvolat pobouření a prostřednictvím jí řízených tajných služeb předat „Spolkové zkušebně“, o níž byla výše řeč, je však doložitelné bezpočtem stále nových příkladů... Jeden z nejnovějších právě nyní francouzský měsíčník „L'Échelle des Valeurs“ cituje a komentuje:

„25. září, jak je nám oznámeno, byl [notorický a praktikující talmudista] Guy Bedos pozván do [televizní stanice] France 5. Pronesl tam, měřeno oficiální sen-

---

všemožná neruská jména.

¹¹⁷ S výjimkou pouze kvůli zdání pokřtěných a ze stejného důvodu se za „křesťany“ vydávajících vyznavačů talmudismu.

zibilitou, udivující a dosti šokující slova.

[Eric] Zemmour je Žid, konstatoval. „To je komický Žid; stal se francouzským jako Francouzi. ... Můj praděd byl prezidentem advokátní komory v Alžírě. Přispěl k prosazení Crémieuxova dekretu, který Židům přiznal francouzskou národnost. Když vidím Zemmoura, dostávám pocit viny.

Také my jsme z naší strany šokováni. Když Bedos říká: „stal se francouzským jako Francouzi“, tak tím tvrdí, že Židé bez ohledu na francouzský pas stejně nejsou Francouzi.“¹¹⁸

Zjevně to nechce jen tvrdit, nýbrž to myslí opravdově! Především říká, že něco takového by podle jeho názoru vůbec nemělo být, protože jinak by přece nebyl žádný důvod pro jeho pocit viny. On se však cítí být spoluvinen, že udělení francouzské národnosti vedlo u Žida Zemmoura k tomu, aby se stal skutečně francouzským.

Stejně tak by se mohlo poukázat na „Olympiádu židovských sportovců“. Tak totiž nazval tisk „Evropské hry Makkabi“, pořádané v srpnu 2015 v Berlíně, a jež podle údajů téhož tisku existují již od roku 1929, kdy se poprvé konaly v Praze. Kdyby se opravdu považovali za příslušníky těch národů, v nichž žijí, pak by taková zvláštní akce „2 300 židovských sportovců z 38 zemí“¹¹⁹ naprosto neměla oprávnění k existenci.

Totéž platí i přes existenci Evropského parlamentu a Evropské rady jsoucího paralelního „Evropského židovského parlamentu“, relativně nového výtvaru ukrajinsko-židovského oligarchy Wadima Rabinowitsche, jemuž předsedá současný rusko-židovský oligarcha Moshe Kantor.¹²⁰

Jestliže se Magaldi & Co. rozhodli naprosto ignorovat nejen náboženství, ale i samozvaný zvláštní národní status talmudistů, je v tom ovšem poznovu i určitá logika. Vždyť zednáři byli až do založení první nadnárodní pra-lóže všude organizováni národně. Nicméně již před tím spolupracovali nadnárodně a chápali se jako „kosmopolitní“, „lidstvo zaklenující“ síla. Od druhé poloviny 19. století se již interně, v nejvyšších lóžích (!), také zcela výslovně hlásili k záměru zřízení tehdy ještě tak zvané „světové republiky“, z níž se pak ve 20. století externě (!) stal jako mlhavé stanovení cíle „One World – Jeden svět“. Tím, že lóže – a což teprve nadnárodní pra-lóže – ve svých shromážděních usilují anticipovat řečený „světový stát“ s již jen jediným celosvětovým „státním lidem“, a násilně se snaží o protibožské „znovusjednocení“ lidstva, naprosto otevřeně symbolizovaného Babylónskou věží, musí být konec konců lhostejné, zda se některý z nich považuje např. za „Francouze“ nebo „Žida“, protože to jsou pro ně téměř zcela bezvýznamné kategorie.

Nicméně pra-lóžoví odhalovatelé uvádějí mnoho židovských jmen a s nimi spojených faktů. Ukažme si tedy nejdříve jasně, co nového o co možná exaktních vztazích mezi Židovstvem a zednářstvem zjišťujeme od Magaldiho a jeho čtyř spoluautorů – ovšem vždy jen implicitně a mezi řádky.

1) Ve světovém zednářstvu od počátku zeje trhlina mezi „demokraticko-progresivní“ a „oligarchicko-reakcionářskou“ frakcí ohledně židovských lóžových bratrů a sester stejně tak, jako nežidovských! A bez ohledu na jejich společnou talmudskou identitu si obě strany vzájemně odporují, ve stejném smyslu, se stejnou pevností svého

¹¹⁸ „L'Échelle des Valeurs“, listopad 2015, str. 11.

¹¹⁹ Článek *dpa* „Olympiáda židovských sportovců – otázky a odpovědi k „Evropským hrám Makkabi v Berlíně““ in: „Hessisch-Niedersächsische Allgemeine“ („HNA“), 29. července 2015.

¹²⁰ „L'Échelle des Valeurs“, srpen-září 2015, str. 14.

presvědčení a případně touže čínorodostí jako ostatní zednáři „z národů“. U Magaldiho & Co. k tomu najdeme mnoho příkladů, z nichž si později ještě některé další ukážeme. Skutečnost může být zpočátku zarážející. Ukazuje však, že se části areligiózního Židovstva dosti vzdálily od talmudského učení a z něj vyplývající talmudistické ideologie, aby jejím vlivům (*jinak než vlivům kabbaly*) jen málo nebo už vůbec nepodléhaly!

2) Židovská velkobankéřská dynastie Rothschildů, absolutně nejmocnější na světě, také u Magaldiho – který to ani slůvkem nekomentuje – patří jako jediná¹²¹ hned několika svými členy jak *postupně*, tak i *současně* do celé řady pra-lóží, a to výhradně buď do „*oligarchicko-reakcionářských*“, nebo „*ekumenických*“.

3) Magaldi & Co. ovšem Rothschildům nevěnují žádnou speciální pozornost, a o jejich konkrétní činnosti v pra-lóžích neříkají ani to nejmenší. Místo toho je údajný Nežid David Rockefeller kvalifikován jako „*mimořádně mocný*“, ba dokonce jako „*velký zákulisní manipulátor*“ pra-lóže „*THREE EYES*“ „*a také bez nejmenších pochybností od konce šedesátých, resp. od začátku sedmdesátých let až dodnes nejvlivnější zednář neoaristokratického směru*“ (str. 311).

Postavme nyní tyto tři nové úhly pohledu proti sobě, což byl doposud mezi badateli a pozorovateli obou protikřesťanských skrytých mocností zednářstva a talmudismu nejen zde v Německu, nýbrž internacionálně, dalekosáhle zastávaný konsens (i autorem těchto řádků, přestože v poněkud diferencované podobě):

1) Zednářstvo je Židovstvem řízeno, a je buď přímým výplodem Židovstva, nebo alespoň jeho ochotnou záložní bojovou jednotkou „z národů“.

2) Jako pouhá pomocná jednotka je jmenovitě označeno v „*Protokolech sionských mudrců*“, kde je také oznámeno, že při konečném, otevřeném nástupu židovské světovlády se nežidovských zednářů zbaví, protože je „*již nebudou potřebovat*“, ale až „*příliš vědí*“.

3) Podle toho spočívá od počátku jasná podřízenost tak jako tak za „*židovské peníze koupěných*“ zednářů pseudomesiánsky ovlivněnému talmudismu/kabbalismu.

Nelze sice naprosto pochybovat o přinejmenším *relativně* dominantním mocenském postavení Židovstva ve všech oblastech života v mnoha zemích světa (pouze snad bez černé Afriky a části jihovýchodní Asie); trvá již více než 150 let a na hodně místech se dokonce ještě posílilo a upevnilo. Z Magaldiho a jeho spoluautorů fakty bohatého líčení nicméně jednoznačně vyplývá, že teze o prostém „*ovládání*“ lóží „*Židovstvem*“ nebo dokonce „*skrze Rothschildy*“ není přinejmenším *takto* udržitelná.

Je zajímavé, že totéž vyplývá i z nezaujatého posuzování zednářstva. Bývalý francouzský zednář Paul Copin-Albancelli na přelomu 19. a 20. století v tehdy velmi uzná-

---

¹²¹ Stále ještě zcela nesmyslně – nebo má jít o cílenou dezinformaci? – s Rothschildy jedním dechem uvádění „*Rockefellerové*“ zaprvé nikdy netvořili ani zdaleka tak semknutou dynastii, za druhé byli mnohem méně bohatí, a za třetí jsou nyní před vymřením. A navíc nepracovali převážně s vlastním, nýbrž pouze se svěřeným rothschildovským (i jiným) kapitálem. Magaldi sice otce a syna Johna Davisona Rockefellera (1839-1937, resp. 1874-1960) označuje za „*zednáře*“ (str. 111), nechává však oteřené, zda byli také zednáři pra-lóží. Kromě jednoho jediného, momentálně díky již *šesté* transplantaci srdce (!) stoletého Davida Rockefellera, patřil patrně k pra-lóži „*THREE EYES*“ už jen jeho 1979 zemřelý starší bratr Nelson (str. 209).

vané, o pouhé „indicie“ se opírající knize¹²² shledal důkaz, že Židovstvo založilo zednářstvo, aby tak s jeho pomocí nepoznáno, z pozadí mohlo sledovat své protikřesťanské cíle. A protože „zakladatelé zednářstva považovali především za nutné zůstat neviditelnými“,¹²³ cítil se Copin-Albancelli dokonce ještě utvrzený naprostým nedostatkem historických dokumentů, které by jeho náhled podpořily.

Naproti tomu irský jezuita E. Cahill roku 1930 ukázal, že „to jenom těžko souhlasí s mnoha zaručenými skutečnostmi, přinejmenším ohledně původu zednářstva,“.¹²⁴ Zde se nemůžeme zdržovat s příslušnými podrobnostmi. Jednou z nejlépe doložených skutečností však zůstává, že v lóžích od počátku až dodnes rozhodně ne pouze kabbala, nýbrž také – vedle vložených křesťanských prvků – byly dalece akceptovány i všemožné staropohanské mýty a symboly ve velkém rozsahu. V této souvislosti lze dokonce jmenovat dosud nejmladší ze všech pra-lóží. Její pro nás záhadný název „MAAT“, jak nám bylo jistou znalkyní vysvětleno, je jménem staroegyptské bohyně a současně jí přiřazeného „principu pravdy, vyváženosti, řádu, práva, mravnosti a spravedlnosti“! Jako „bohyně harmonie, spravedlnosti a pravdy“¹²⁵ byla zjevně vhodná k pojmenování nové „vyvážené, harmonické“ smírovací pra-lóže obou protichůdných frakcí vedle symbolického vyhlášení války pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“, pojmenované po rovněž staroegyptské Isis/Hathor. Že se na obě ta jména božstev vůbec připadlo, současně dokazuje, že kabbalistické Židovstvo ani dnes není jediným „zdrojem inspirace“ zednářstva.

Na druhé straně je nesporné, na čemž trvá i Cahill, „že židovská kabbalistická tradice byla jedním z hlavních médií, jimiž se východní okultismus (který mnohokrát v evropských dějinách vystoupil na povrch) moderní Evropě prostředkoval, i když ne všichni uznávaní zakladatelé iluminismu 18. století (včetně Weishaupt, Pasqualise a Cagliostro) čerpali své inspirace a metody ze židovských esoterických spisů. Židovský apologeta Bernard Lazare však prohlašuje, že „kabbalističtí Židé stáli u kolébky zednářstva, jak logicky dokazují jisté dosud existující rituály“.¹²⁶

A dále je historicky bezpečné, že již vůdčí představitelé humanismu a renesance dychtivě přijímali nejenom mýty starého pohanství, nýbrž i bludy kabbaly (jako ostatně i Talmudu), a to v takové míře, že se ne pouze jeden nebo dva, nýbrž početní židovští historici otevřeně vychloukali, že jejich předci cíleně napomohli rozkolu křesťanství protestantskou reformací.¹²⁷

Přesně z tohoto (zlo)ducha reformace však v polovině 17. století absolutně důsledně povstalo zednářstvo: v Anglii, která již před více než stoletím se vším všudy přeběhla k jisté formě protestantismu, sloučila prvky luteránství i kalvinismu, a nazvala se „anglikánskou“.

¹²² Paul Copin-Albancelli, *La conjurion contre le monde chrétien. Le drame maçonnique*, nové vydání edice z roku 1909, Cesson Sevigne (Éditions Lacroix) 1999, celé dílo: Podle: Cahill: str. 80 pozn. 2 bylo vyd. z roku 1909 již dvanáctým!

¹²³ Copin-Albancelli, str. 160.

¹²⁴ Cahill, str. 80 ad.

¹²⁵ Článek „Maat“ v [anglické](#) internetové encyklopedii „Wikipedia“ (stav z 22. listopadu 2015); zvýraznění doplněno.

¹²⁶ Cahill, str. 82.

¹²⁷ Srv. podrobnější dílo: Rothkranz, *Die Zertrümmerung des christlichen Abendlandes*, Durach 1997.

Významné židovské vlivy, přímé i nepřímé, zde tedy nesporně jsou. Židovský původ nebo židovské ovládání zednářstva od počátku to ovšem samo nedokazuje.

A skutečně židovské „ovládání“ lóží asi v úplnosti neexistuje dodnes. Ze všeho, co nám Magaldi a spol. podrobně vyprávějí o pletichách pra-lóží (i těch, o nichž se zde zatím ještě vůbec nemluví), dále ze všeho, co se o tom dosud ví, a konečně i z věcně přiměřené analýzy a následné syntézy všech dostupných údajů vychází spíše následující obrázek:

1) Talmudské Židovstvo se teprve zhruba sto let po založení první velkolóže 1717 v Londýně postupně stávalo jistým způsobem „tónem udávajícího“ prvku v zednářstvu. Teprve od své a právě zednářstvem prosazené společenské „emancipace“ v první polovině 19. století je v lóžích všude číselně nadproporčně silně zastoupeno. Extrémní příklad je u Cahilla: Podle článku v římském časopisu „*La Tribuna*“ z 13. listopadu 1929 bylo v té době neuvěřitelných 95 procent členů vídeňské zednářské lóže „*přímo Židy nebo pocházejícími ze Židovstva*“.¹²⁸

2) To musí vyvolávat dojem, že extrémně silná židovská přítomnost v lóžích nebyla způsobena žádným jiným faktorem, než obrovskou horlivostí, s níž (pseudo-)mesiánští skalní stoupenci Talmudu za každou cenu *usilovali* o členství v zednářstvu (a rovněž si k tomu vzájemně pomáhali) by mohla být především motivována snadnější společenskou „emancipací“, později však – a to až dodnes! – zaujala její místo zcela *konkrétní politická příprava cesty světovládě zdánlivého mesiáše*.

3) Tomuto až od poloviny 19. století *masivně* rostoucímu talmudskému vlivu se připisuje fakt, že také v nejvyšších lóžích neboli pra-lóžích se kolem roku 1880 od té doby již ovšem stále hlasitěji a otevřeněji začal proklamovat jako konečný politický cíl „*jeden světový stát*“ a „*jedna světová vláda*“.

4) *Fundamentální* a *explicitně protikřesťanský* duch je již ve vysokostupňových lóžích, tedy ne teprve v pra-lóžích nejvyšších stupňů, u Židů i Nežidů *v zásadě identický*. To ovšem nevylučuje, že se u talmudistických zednářů často projevuje ještě agresivněji...

5) A protože duchovní postoje i politické cíle jsou v podstatě identické, probíhá vlastní linie konfliktu ve světovém zednářstvu a ještě se zostřuje v okruhu pra-lóží nikoli mezi nežidovskými a židovskými členy lóží, kdyby ti první byli „ovládání“ druhými, nýbrž mezi „*neoaristokraticko-oligarchickými*“ resp. „*konzervativně-reakcionářskými*“ zednáři na jedné, a „*demokraticko-progresivními*“ na druhé straně, přičemž obě frakce zahrnují jak Židy, tak i Nežidy.

6) Rothschildové jako skuteční vládcí světového finančního systému a současně tradiční „*vůdci židovského společenství*“,¹²⁹ podporovaní v tom řadou rovněž židovských multimiliardářů (Soros, Gates, Ellison, Zuckerberg, Adelson, Koch, etc. etc.),¹³⁰ stojí

¹²⁸ Cahill, str. 235.

¹²⁹ Srv. Anka Muhlstein, *Baron James. The Rise of the French Rothschilds*, London (William Collins Sons and Co. Ltd) 1983, str. 216: „Rothschildové nakonec nikdy nepřestali přebírat odpovědnost za vedení v židovském společenství. (...) Když Alain de Rothschild, který se mimořádně věnoval organizování rychle rostoucího světa francouzského Židovstva, v roce 1982 zemřel, nejchudší majitelé v židovské čtvrti Paříže zavřeli na hodinu své krámký na znamení smutku.“

¹³⁰ Srv. vždy přesné doklady in: Catholicus, *Talmudismus – Erzfeind der Menschheit*, Bd. 3, Teil 1 u. 2, Durach 2013.

sice na straně „*oligarchické*“ frakce, nicméně i přes svou obrovskou finanční moc mohou klikatý kurs v rozladěném světovém zednářstvu ovlivňovat jen v omezené míře. Kdyby nám to Magaldi a jeho společníci nesdělili, vypadali by Rothschildové spíše jako tiší pozorovatelé, než aktivní vůdci a rozhodovatelé. Velká slova přenechávají, pokud možno, takovým lidem, kteří neviditelně nebo oklikou stojí zcela v jejich službách a jsou na nich finančně i profesně závislí, tedy například takový David Rockefeller nebo Peter Sutherland.

7) Magaldiho početná sdělení ukazují ještě něco důležitého: Koho pra-lóže – často po dlouhém dohadování a zarputilém boji – jednou přivedou do politického nebo finančního postavení, ten má *skutečnou* moc, ovšem s podmínkou, že za ním stojí většina jeho vlastní(ch) pra-lóže(i) resp. celá pra-lóžová frakce! Pak Rothschildům a ostatním finančně mocným zbývá v míře daných možností jen přímými „*obchodními*“ i jinými „*finančními*“ cestami i přesto dál usilovat o takové cíle, které jejich „*bratři*“ a „*sestry*“ v nejvyšších lóžích momentálně naprosto neuznávají za hodné následování.

8) I když talmudismu *zásadně* leží na srdci intronizace pozemského „*mesiáše*“ jako vládce nad „*Jedním světem*“, je přesto sám také mnohonásobně – a to křížem krážem – rozpolcený. Předně na velkou masu „*nezasvěcených*“ Židů na jedné straně, a relativně nepatrnou menšinu do pseudomesiánských machinací „*zasvěcených*“ na druhé straně. Za druhé na velkou většinu (kolem 80 %) nereligiózních nebo jen málo religiózních členů, a na menšinu (kolem 20 %) religiózních. Za třetí, a v souladu s tím, na tři rozdílné skupiny „*zasvěcených*“, a to na jedné straně do dvou protichůdných frakcí (nejvyšších) zednářských „*zasvěcenců*“, z nichž jedna chce „*mesiáše*“ intronizovat „*mírným*“, „*demokratickým*“ způsobem, naproti tomu druhá „*tvrdým*“, brutálním násilím. Dále je zde třetí frakce takových zbožných vyznavačů Talmudu a současně *kabbalisticky* v nejvyšší míře „*zasvěcených*“, stranicích se však přísně jakýchkoli židovsko-nežidovsko „*smíšených*“ pra-lóží.¹³¹

9) Jakmile se Židovstvo v kdysi křesťanském světě stalo tak nedotknutelným, že již pouhé nařčení z „*antisemitismu*“ může znamenat profesní a/nebo společenský rozsudek smrti, má to mnohem spíše příčinu v jeho početně tak silné přítomnosti v lóžích, a to hned dvojí, tedy předně ve vnitrožidovské solidaritě, a dále také v celkové zednářské solidaritě, než jen v „*židovských*“ nebo „*rothschildovských*“ penězích. Lze ovšem pouze spekulovat, do jaké míry jsou nežidovští zednáři včetně pra-lóží v konkrétních případech tak prostí, aby bez skutečného přesvědčení padali na kolena před mocí ma-

¹³¹ Vždyť musí být nápadné, že religiózně i politicky mimořádně mocné ortodoxní až ultraortodoxní spektrum, jako třeba v New Yorku sídlící „*Rebbe*“ ultraortodoxní sekty „*Chabad Lubavitsch*“, nikdy nebylo vidět v lóžích – zřejmě i proto, že s jejich domýšlivou ješitostí „*vyvolenosti*“ je neslučitelné s pouhými „*góji*“ táhnout za jeden provaz. Tak například když byl v Izraeli mimořádně mocný sefardský rabín Ovadija Joseph počátkem října 2013 s velkými počty pochován, politovaly zednářské noviny „*Neue Zürcher Zeitung*“ (8. října 2013) smrt „*spirituálního vůdce*“ a jen rozpačitě na okraji zmínily jeho „*pohrdavé výroky o politických protivnících nebo také Palestincích*“. Ve skutečnosti rabín ještě v posledním roce života mj. řekl, „*že v nadcházejícím světě mohou být Nežidé přirovnáni pouze k oslům a mezkům*“. Hlavním důvodem, že tu Nežidé vůbec jsou, prohlásil rabín, je skutečnost, že mají Židům sloužit jako otroci. To je, prohlásil, jejich jediným účelem. Citován v „*Jerusalem Post*“, rabín Joseph dále řekl: „... bez tohoto účelu nebude mít gój místo ve světě. K tomu byli stvořeni.“ („*Power of Prophecy*“, srpen 2015, str. 2).

monu Rothschildů & Co. Existuje mnoho jednotlivých příkladů, že nežidovští vysocí nebo dokonce nejvyšší zednáři své židovské lóžové „bratry“ vnímají jako takové, kteří se především díky penězům nemístně tlačí do popředí. Proslulý „anarchistický“ socialista a pozemkový reformátor Pierre-Joseph Proudhon (1809-1865), jak nám Magaldi & Co. sdělují, byl potají nejvyšším zednářem jako člen nejstarší pra-lóže „THOMAS PAINE“ (str. 23). Historik Georges Duveau o tom nemohl vědět, když 1965 publikoval v Paříži dílo o revoluci z roku 1848 pod stručným titulem „1848“. Tím pozoruhodnější je následující zábavná epizoda jeho knihy:

„Ministr spravedlnosti Prozatímní vlády, Crémieux, byl izraelita z jihu Francie (hrál ostatně důležitou roli v Alliance israélite universelle). Jeho kolega z financí, Goudchaux, byl izraelita z Alsaska. Proudhon trochu reptal na Crémieux a Goudchauxe... S narážkou na všemocnost Rothschildů za občanské monarchie v únoru řekl: „Jen jsme vyměnili Židy.““¹³²

„Židovská“ finanční moc (je vedle ní také v [pra-]lózích koncentrovaná nežidovská) a v (nejvyšších) zednářských parlamentech/vládách, každopádně působí, že řečená moc financí může nerušeně formulovat a prosazovat odpovídající zákony, a sice absolutně jasným způsobem!

10) Objektivně je nepopíratelné – a co nejjasněji to vyplývá také z Magaldiho odhalení –, že v Novém zákoně jako Antikrist sklonku věků prorokovaný falešný židovský mesiáš by se bez naprosto dobrovolné a z přesvědčení plynoucí podpory nežidovských (nejvyšších) zednářů nikdy nedostal k moci. ... Jak ještě uvidíme, ve zcela konkrétní zednářské mocenské politice to bezpodmínečně vyžaduje obsazení stovek a tisíců klíčových postavení odborně schopnými, tj. příslušně vyškolenými a současně naprosto „spolehlivými“, tedy „(nejvýše) zasvěcenými“ lidmi... Proti těmto odborníkům, z nichž každý a každá má na svém místě odvádět svůj díl práce, se talmudismus nemůže postavit samotný. Jednak je ve většině zemí početně příliš bezvýznamný,¹³³ jednak by se až příliš exponoval.¹³⁴

11) S jistou pravděpodobností existuje nad nebo za (či pouze vedle?) pra-lóží sice ještě čistě talmudistická úroveň; nemusejí to však být nejvyšší stupně výhradně židovského zednářského řádu B'nai B'rith, protože k tomu se – a dokonce ještě spíše – nabízejí takové organizace jako Evropský židovský kongres nebo Světový židovský kongres, elitní, tedy pouze ze špičkových funkcionářů stávající organizace, o jejichž konkrétním složení a činnosti prakticky *vůbec nic* nepronikne do veřejnosti, a to ani do široké židovské! ... Ovšem také ani tato možná „nejvyšší úroveň“ pyramidy vzhledem k ideologické roztržce mezi talmudismem a zednářstvem jistě nemá *absolutní* vůdčí moc, jaká se jí dosud s oblibou připisovala.

12) Nicméně následují některé akce, rozhodnuté a realizované na úrovni pra-lóží; a

¹³² Cit. in: „Lectures françaises“ č. 701, září 2015, str. 27: „Nous n'avons fait que changer de juifs.“

¹³³ Výjimkou bylo např. Rusko a Maďarsko, kde se v zásadě (z největší části zednářskými) talmudisty vedená „komunistická“ revoluce z roku 1917 resp. 1919 zmocnila celého státního aparátu, který také z více než poloviny byl složen z talmudistů. To však bylo možné jen proto, že v obou zemích žila v poměru k celkovému obyvatelstvu velmi významná židovská menšina: v Rusku bylo několik milionů, v malém Maďarsku pořád ještě přes půl milionu stoupenců Talmudu!

¹³⁴ Jak se stalo právě v Maďarsku, kde všeobecně jako „židovský“ rozpoznáný, zločinný, křesťany masově vraždící režim „komunistů“ byl již 1919 rozhodnou kontrarevolucí v katolickém Maďarsku svržen a rozdrčen.

podle všeho zdání však také *výslovně* ještě jiné, speciálně předním talmudistům přijemné cíle. Připomeňme si např. válku na svátek Jom Kippur, zůstávající záhadou dokonce i pro pět nežidovských zednářů pra-lóží, Magaldiho & Co. Kdyby ta, i početné jiné, od té doby světem otřásající „*ozbrojené konflikty*“ od Afghánistánu přes Jemen až po Súdán neměla žádný jiný rozpoznatelný smysl, přesto každopádně doslovně (!) plní následující prastarou výhrůžku z proslulých „*Protokolů sionských mudrců*“:¹³⁵

„... *musíme všechny národy trápit závistí a nenávistí, vyvolávat spory a války, hladomor a očkovat choroby, takže Nežidům potom jako cesta z bídy zůstane jedině východisko: touha po našich penězích, to jest po naší vládě. ... Kdybychom však národům dopřáli oddechu, vytoužený okamžik se nám už nikdy nevrátí.*“¹³⁶

A přesně o tomto bodu – jaký div! – mluví sám Magaldi poněkud dále ve své knize. Mlhavě tam naznačuje, že existuje jistá mocná a *relativně samostatná* síla v nejvyšším zednářstvu – kterou však přinejmenším v prvním svazku knihy nechce jmenovat – síla, jež se *proti vůli většiny* členů pra-lóží snaží vši silou prosazovat *vlastní* program! Podívejme se na tuto velmi důležitou pasáž v doslovném znění.

Izraelský premiér Yitzhak Rabin (1922-1995), vypráví Magaldi, byl členem „*progressivní*“ pra-lóže „*DAATH*“ a společně s Jasirem Arafatem, příslušníkem „*oligarchické*“ pra-lóže „*AMUN*“, se *opravdově* snažil o definitivní mír s Palestinci. Jak známo, byl Rabin zavražděn, oficiálně „*židovským extrémistou*“. Za tím ovšem vězeli – jako *vždy* v takových případech (říká Magaldi) – nesmírně mocní zadavatelé:

„*Ve skutečnosti ti, kteří měli zájem tuto trýzněnou část světa udržovat v trvalém konfliktním stavu, věděli přesně, že se učinil správný krok eliminováním jediného politika, který vážně, rázně a upřímně mohl dovést mírový proces mezi blízkovýchodními národy. Kdo zavraždil Rabina a proč, přičemž vina měla padnout na obyčejného extrémistického fanatika, který byl pro ten účel i vyzbrojen? Na jiném místě se o tom bude ještě podrobněji mluvit v tom smyslu, že v té souvislosti ukážeme, jak na okraji smlouvy o kooperaci s názvem United Freemasons for Globalization [Sdružení zednáři pro globalizaci] lstivě, bezohledně a loupeživě (rapaci) trvaly snahy toho, kdo za každou cenu chtěl prosadit uskutečnění jistého modelu Nového světového řádu (Nuovo ordine planetario) na Blízkém východě stejně tak, jako v jiných, z různého důvodu mimořádně strategicky důležitých oblastech*“ (str. 467).

Sotva lze pochybovat, že tím zlověstným nejvyšším zednářským i jiným (*rabínsko-religiózním*) nejvyšším vůdcem netrpělivé a rabiátské frakce byl a je pseudomesiánský talmudokabbalismus. Tedy ti, z nichž se *část* již od roku 1993 v USA navenek přidala

¹³⁵ Otázku „*pravosti*“ důkladně prozkoumal autor ve svazku 1/díl 1. knižní řady *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!* (Durach 2004). Nemůže být zodpovězena definitivně, nýbrž pouze s *opatrným „zřejmě pravé“*. Nicméně všechny dosud přednesené hypotézy o padělání se ukázaly jako jednoznačně mylné, nehledě na to, že si ještě navíc vzájemně silně protirečí.

¹³⁶ Gottfried zur Beek (Hrsg.), *Die Geheimnisse der Weisen von Zion in deutscher Sprache herausgegeben*, 8. Aufl. Charlottenburg 1923, S. 43. Tato pasáž je příznačně ráda citována prý podle předlohy údajně „*zfalšovaných „Protokolů*““ díla Maurice Jolyho *Dialogue aux enfers entre Machiavel et Montesquieu* z roku 1864, resp. 1868, což tam však není (srv. exaktní srovnání ve dvou souběžných sloupcích Jolyho *Dialogů* s textem *Protokolů* in: Ulrich Fleischhauer, *Die echten Protokolle der Weisen von Zion, Sachverständigengutachten, erstattet im Auftrage des Richteramtes V in Bern*, Erfurt 1935, S. 319).

k tzv. „neokonzervativnímu“ hnutí, a současně od roku 1996 potají i k nové pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“, a k níž pravděpodobně patří také Rothschildové, kteří se však střežili a střeží osobně se tam ukázat.

A že míní nejbrutálnější a nejbezohlednější část talmudistů mezi nejvyššími zednáři, to nechává Magaldi na jiném místě sice zastřené, avšak dostatečně jasně vidět. Nahrazuje tam totiž – jako ještě častěji v knize – vlastně nutný pojem „židovský“, resp. „talmudistický“ méně výstižným, a přece jednoznačným výrazem „kosmopolitní“, který pak dokonce pro některé méně chápavé čtenáře ještě trochu vysvětluje. Lhostejno kde na světě, potvrzuje, již dávno nelze mluvit o nějaké „Velké Británii“, „Spojených státech“, o „Francii“, „Německu“ či „Itálii“ atd.

„jako o homogenním a soudržném subjektu (entita) při sledování toho či onoho [politického] cíle. Mnohem spíše existují [už jen] provizorní, v úřadech sedící vlády, vynesené do nich rovněž od náhodné a pouze dočasné většiny, a jež obvykle nejsou zástupci národních zájmů, nýbrž nástroji soukromých domácích, zahraničních i kosmopolitních mocenských skupin... V tom [posledním] případě jsou trochu domácími a trochu zahraničními světoobčany, jimž není žádná národnost cizí, kteří však mají svou vlast všude tam, kde jsou plněna jejich přání, ať čestná, nebo nečestná“ (str. 282 ad.).

Facit: Všechno vede společně k závěru, že nakonec hnací síla za celou, ze Židů i Nežidů složenou „Satanovou synagogou“ (Zj 2,9; 3,9), která nemůže přece být v sobě samé rozvrácená a rozštěpená, nýbrž nezbytně na *jednotný cíl zaměřená*, a to již po mnoho století (!), není lidská, nýbrž je silou démonů, Satana, pekla! Všichni ji akceptují na svůj způsob: ať už ultraortodoxní pseudomesianisté, židovští nebo nežidovští, „demokratičtí“ či „oligarchičtí“ jednosvětoví zednáři vysokých i nejvyšších stupňů. Neboť od Satana, „draka“ přijme falešný mesiáš, „Maitreya-Kristus“, „šelma“, rovněž „svou moc, svůj trůn i moc svou velikou“ (Zj 13,2), a s ní také zcela a naprosto zamýšlený a naprosto jasný důsledek: „A oni – celá země – poklonili se draku, jenž dal tu moc šelmě“ (Zj 13,4).

Všichni ti, kteří zarputile zavírají oči před výhradní pravdou božsky zjevené římsko-katolické víry; všichni, kdo neústupně popírají, že žijeme v trojjediným stvořitelským Bohem definitivně stanoveném nadpřirozeném „světovém řádu“, všichni, kdo se pořád ještě i nyní obávají o budoucnost údajně pouze „náhodnou evolucí“ vzniklé „bílé rasy“ (ale jakou hodnotu může vůbec mít čistě *náhodný* výtvor!?), ti se sami dobrovolně připravují o jediný klíč k hlubšímu, opravdovému pochopení aktuálního „vývoje“ světové politiky. A co je ještě horší: stojí – ať již chtějí nebo ne – na straně nepřátel Krista a Boha, čímž přivolávají na svět spravedlivý hněv Boží a urychlují příchod soudu na sklonku věků, jímž bude nejstrašnější třípůlletá tyranie „člověka hříchu“, „syna záhuby“, „protivníka“ (2 Th 2,3), tedy falešného židovského mesiáše, Antikrista!

Čína v železném sevření pra-lóži

Řada národnostně uvědomělých, vlasteneckých publikací v Německu propaguje již po mnoho let „Čínu“ nebo „Číňany“ – vedle nebo dokonce s Putinovým „Ruskem“, resp. „Rusy“ – jakožto nositele nové naděje v boji proti údajně „Američany“ či „USA“ nemilosrdně popoháněnému „Novému světovému řádu“.

Nehledě na politování hodnou primitivnost takových řečí, které předně chtějí sugerovat, že téměř půl druhé miliardy jednotlivých Číňanů (a/nebo 140 milionů jednotlivých Rusů, či 320 milionů jednotlivých Američanů) tvoří vždy jediný, homogenní subjekt politického konání – bod, o němž se ostatně také Magaldi několikrát vyjadřuje kriticky (str. 282, 388 a častěji) – se přirozeně zcela přehlíží, že Čína již roku 1912 upadla definitivně do rukou nejvyšších lóží! Podle Magaldiho byl Sun Yat-sen (1866-1925)

„pokročilý zednář a snad i hlavní ideolog a revolucionář, který přispěl k pádu čínského císařského režimu mandžuské dynastie *Qing* v letech 1911 a 1912 a Číně vykouzlit sen o svobodném, demokratickém rozvoji, spočívajícím na rovnosti (egualitaria), a tvořeném lidem (popolare)“ místo poté nastoupeného „komunistického“... (str. 459 ad.).

Také se tvrdošíjně přehlíží (nakonec dočista záměrně?), že „komunistický“ režim Mao Ce-tunga¹³⁷ měl některé nečínské, za to však židovské ministry, k jejichž existenci a působení byla všechna „západní“ média bez výjimky naprosto slepá.¹³⁸

Stejně tak zatvrzele se přehlíželo všechno, co bývalý skrytě rothschildovský bankéř David Rockefeller řekl ve své, přece hodně čtené knize „Vzpomínky světového bankéře“.¹³⁹ Ze široka a dlouze tam vykládá o svých různých cestách do Číny a s tím spojeným úspěšným „otevřením“ Číny investicím a obchodnímu partnerství počátkem 70. let. Je třeba ještě výslovně zdůrazňovat, že pro politickou závislost na zakladatelích „Nového světového řádu“ je takové „otevření“ bezpodmínečně nezbytné?

Zednář pra-lóže „*THREE EYES*“, Rockefeller, samozřejmě hladce „opomněl“ také si „vzpomenout“, že tehdy Čínu nanovo „neotevřel“ pouze pro nekonečné miliardové obchody, nýbrž také a především pro – za Maova panování vytrácející se – zednářstvo. A to nyní přímo pro *nadnárodní* pra-lóžové zednářstvo. Nedožíváme se to ovšem od něj, nýbrž od Magaldiho & Co. A všechno, co nám na vlas přesně odhaluje, jen potvrzuje naše již častokrát různě vyjádřená varování, nesázet nějaké iluzorní naděje na „Čínu“ nebo na „Číňany“.

Jeden ze čtyř Magaldiho spoluautorů je dokonce Číňan, patří k nejstarší pra-lóži „*THOMAS PAINE*“ a předsedá její čínské „skupině“. Vždyť „*THOMAS PAINE*“ je „progresivně-demokraticky“ orientovaná, kdežto David Rockefeller jako spoluzakladatel pra-lóže „*THREE EYES*“ byl tehdy (přinejmenším *navenek*...) světově nejmocnějším exponentem přesně protichůdné „reakcionářsko-antidemokratické“ frakce pra-lóží.

A skutečně také Rockefeller zahájil své „otvírání“ rudé Číny pro tzv. „Západ“ postupným přijímáním jejích vůdčích politiků do své vlastní pra-lóže „*THREE EYES*“! Přesně řečeno, nechal to obstarávat skrze – vedle něj a Brzezinského – předního zednáře pra-lóže „*THREE EYES*“, Henry Kissingera alias Avrahama ben Alazara.

Kissinger již v červnu 1979 publikoval první svazek svých „memoárů“, které tehdy téměř současně s anglickým originálem vyšly také v němčině. Dílo bylo příznačně vě-

¹³⁷ O němž se kuriózně teprve nedávno, desetiletí po jeho smrti (!) „objevilo“ – jak to vlastně, že až teď? –, že se jeho jméno čte a vyslovuje „*Mao Zedong*“...

¹³⁸ Srv. k tomu i následujícímu s přesnými důkazy: J. Rothkranz, *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!*, svazek II. díl 1, Durach 2012, str. 486-490.

¹³⁹ V originále *Erinnerungen eines Weltbankiers*, Mnichov 2008 a další vydání, například kapesní edice Mnichov 2010.

nováno „*památce Nelsona A. Rockefellera*“, Davidova rodného i lóžového bratra v lůně „*THREE EYES*“. Šlo o objemný svazek drobně tištěných 1632 (!) stran, přestože se tam pojednává pouze necelých šest *oficiálních* let jako poradce pro národní bezpečnost, resp. ministra zahraničí USA (1968-1973). Nic tak jasně neukazuje naprostou bezcennost takových „*životních vzpomínek*“ všemožných zednářských, vysoce i nejvýše zasvěcených předních politiků posledních dvou století jako fakt, že tam s nejkrásnější pravidelností – přesně jako znovu zde u Kissingera! – jsou mimořádně zevrubně popisovány všechny možné události – ovšem kromě *jakéhokoli*, i jen *nejmenšího* odkazu na zednářstvo nebo dokonce pra-lóže!

Plných 15 stránek věnoval Kissinger své první návštěvě Číny, podniknuté v největší tajnosti od 9. do 11. července 1971, zatím co jako poradce pro bezpečnost USA formálně pobýval v hlavním městě Pákistánu (!), a později toto „*diplomatické*“ oklamání s potěšením sdělil veřejnosti.¹⁴⁰ S kým všechny tři dny vždy po mnoho hodin konferoval, byl vedle již letitého Mao Ce-tunga,¹⁴¹ nejmocnějším mužem rudé Číny, Čou En-laj... S týmž Čou En-lajem se Kissinger znovu o dva měsíce později setkal při své další návštěvě Číny, která trvala od 16. do 23. října 1971, a jíž věnoval deset stran ve svých „*memoárech*“.¹⁴² Kissinger tam stále znovu zdůrazňuje, jak jemnou, vzdělanou a charakterově pevnou osobnost našel v Čou En-lajovi, a jak dobře si spolu rozuměli. Poslední věta zprávy o druhé návštěvě zní:

„Čou mě doprovodil až ke dveřím domu, a řekl první anglickou větou: ‚Přijďte zase brzy, protože mi bylo potěšením s vámi mluvit.‘“¹⁴³

Proč to Čou En-lajovi náhle působilo takové potěšení, vyplývá z okolnosti, kterou lživé¹⁴⁴ „*memoáry*“ zcela zamlčely, a o níž bychom se bez Magaldiho & Co. asi nedozvěděli, totiž:

„*Bylo to právě v průběhu jeho cest od července do října 1971, kdy nejvyšší zednář Kissinger přijal do pra-lóže ‚THREE EYES‘ největší zvířata čínské nomenklatury jako Čou En-laje (šéfa vlády) i některé jeho další spolupracovníky, zatím co vstup do lóže Deng Hsiao-pinga se uskutečnil až r. 1973*“¹⁴⁵ (str. 218).

Magaldi nám ostatně o Čou En-lajovi vykresluje podstatně negativnější obrázek, než Kissinger. Tento „*evergreen*“, jak jej doslova nazývá, se „*jako šéf vlády Čínské lidové republiky pragmaticky udržel u moci jak během, tak i po velké kulturní revoluci, přítel všech a nikoho, ale především sebe samého*“ (str. 245)!

Také Magaldi byl na tomto místě sice opatrný, ale nicméně vyjevující, protože postup celého zednářstva *odedávna* charakterizující poznámku nepotlačil:

¹⁴⁰ Henry A. Kissinger, *Memoiren*. 1968-1973, Mnichov 1979, str. 789-803.

¹⁴¹ Ano, tehdy, v roce 1979, to bylo přesně *tak* napsáno v tomto vydání Kissingerových memoárů „*renomovaného*“ nakladatelství Bertelsmann...! Buď tehdy na „*Západě*“ nikdo neznal čínsky – nebo nezná dodnes. Ostatně jméno „*Deng Hsiao-ping*“ bylo ještě všude psáno doslovně „*Teng*“. – Pozn. překl.: vzhledem k neustálenému přepisu čínských jmen do češtiny, který navíc vždy vychází z anglické nebo francouzské verze, nemá tato poznámka německého autora pro naše čtenáře důležitost.

¹⁴² Tamtéž, str. 824-833.

¹⁴³ Tamtéž, str. 833.

¹⁴⁴ Lze také lhát předkládáním polopravd nebo dokonce čtvrtinových pravd! Je to nakonec *obvyklá* metoda „*lživých médií*“ i nejvyšších lóžových bratrů/sester.

¹⁴⁵ V italském originále je z kontextem daných stylistických důvodů ve *futuru*.

„... když neoaristokratický zednář Kissinger v roce 1971 přišel do Číny (...), nemohl jinak, než v nezednáři Mao Ce-tungovi poznat profánního velmistra onoho jemného umění, schopného šířit z řádu chaos, a z chaosu postoupit k Novému řádu.“¹⁴⁶

Dvě Kissingerovy čínské cesty v roce 1971 sloužily navenek jen k vyjednání a přípravě první návštěvy prezidenta USA v Říši středu. Návštěva Richarda Nixona od 21. do 28. února 1972 přirozeně také v Kissingerových „memoárech“ znovu zaujímá „příslušně“ velký prostor.¹⁴⁷ Prezident Nixon i jeho bezpečnostní poradce hovořili osobně jak s pra-lóžovým zednářem Čou En-lajem, tak s nezednářem Mao Ce-tungem,¹⁴⁸ přičemž poslední setkání s již těžce nemocným předsedou Komunistické strany Číny od-bývá stručně jako „jistou záležitost“,¹⁴⁹ neboť konkrétní politické a hospodářské otázky byly projednávány výhradně s Čou En-lajem a dalšími členy vlády. ... Zajímavá je však drobná epizoda ze začátku Kissingerova líčení setkání s Mao Ce-tungem:

„Bez obvyklých obřadností [Čou En-laj] řekl: ‚Předseda by rád mluvil s prezidentem.‘ Zeptal jsem se, zda bych mohl přivést s sebou Winstona Lorda, a Čou projevil souhlas (...).“¹⁵⁰

Řečeného Winstona Lorda, na jehož přítomnost tehdy Kissinger kladl mimořádný důraz, měl s sebou již při obou dřívějších cestách do Číny; v „memoárech“ je při první zmínce představen takto:

„... Winston Lord, příslušel k ministerstvům zahraničí i obrany, a nyní jako zvláštní poradce zpracovával všechny nejdůležitější otázky. Měl moji plnou důvěru a byl spolehlivým osobním přítelem.“¹⁵¹

Ano, jistě není nad milého lóžového bratra s místem a hlasem v pra-lóži „THREE EYES“, na jejímž založení se podílel. ... Nicméně víme to jen díky Magaldimu a jeho společníkům, kteří mnohem důrazněji nežli Kissinger podtrhují, že zednář „THREE EYES“, Winston Lord, měl při návštěvě pouhého parazednáře Nixona „vrchní dohled“ („sovrintendenza“)¹⁵² ...! Zde je úplný text, obsahující ještě něco jiného, co Kissingerovo rozvláčné líčení záměrně zamlčuje:

„Další přijímání osobností čínského establishmentu do mocné pra-lóže, pošilávající na východ, probíhala jak během cesty Richarda Nixona v únoru 1972 (pod nejvyšším dohledem mladého, ale autoritě se těšícího bratrského)¹⁵³ Kissin-

¹⁴⁶ Toto z mnoha jiných pramenů známé ohavné motto vysokostupňového zednářstva sice v originálním textu není v uvozovkách, je však v italštině neobvykle velkými počátečními písmeny vyznačeno jako citát: „... *procedere abilmente dall'Ordine al Caos e dal Caos a un Nuovo ordine.*“

¹⁴⁷ Kissinger, str. 1115-1152.

¹⁴⁸ Tamtéž, str. 1119-1128.

¹⁴⁹ Tamtéž, str. 1129.

¹⁵⁰ Tamtéž, str. 1119.

¹⁵¹ Tamtéž, str. 777.

¹⁵² Sic! Vlastně by se měl nazývat „sovrintendenza“ nebo „soprintendenza“.

¹⁵³ Vztahuje se to na teprve nyní (str. 213 ad.) představeného Winstona Lorda jako jednoho z předních členů „THREE EYES“ s následující stručnou informací: „Ročník 1937, diplomat, asistent Henry Kissingera, klíčová postava při politicko-diplomaticko-zednářských cestách do Číny, které začátkem 70. let organizoval pra-lóži ‚THREE EYES‘, prezident parazednářského Council on Foreign Relations 1977 až 1985, velvyslanec v Číně 1985 až 1989, současně také člen ‚COMPASS STAR-ROSE‘ a ‚PAN-EUROPA‘, a dále z pověření těchto pra-lóží a ‚THREE EYES‘ sedící také v řídicím výboru Bilderbergů.“

gerova spolupracovníka) i v následujících letech, kdy jak Kissinger, tak Lord i nový prezident Gerald Ford (který již 1972 byl v Číně jako předák Senátu) měli příležitost, vydat se do země draka“ (str. 218).

O něco dále v knize, kde nastiňuje mezitím vzniklý mocenský poměr mezi oběma protichůdnými frakcemi pra-lóží na rok 1981, onen zlověstný rok, kdy byla vyjednána a vstoupila v platnost dohoda „United Freemasons for Globalization“, uvádí Magaldi několik dalších čínských jmen¹⁵⁴ (str. 416):

V Čínské lidové republice „byl člen ‚THREE EYES‘, Deng Hsiao-ping již 1981 (jako prezident Ústřední vojenské komise Komunistické strany, a od roku 1983 Ústřední státní komise) faktickým pánem národa prostřednictvím celé řady dalších zasvěcení do tajné zednářské skupiny ve špičce čínských vládních úřadů, zahrnující od roku 1981 již zralé osobnosti kalibru Xi Zhongxuna (1913-2002), otce Xi Jinpinga, ročník 1953, současného generálního tajemníka Čínské komunistické strany a prezidenta Čínské lidové republiky, Li Xianniana (1909-1992), Jianga Zemina (ročník 1926) i velmi slibný dorost (giovani) jako Hu Jintao (ročník 1942). Tajné členstvo progresivního zednářského okruhu zahrnovalo rovněž významné osobnosti, které však měly méně vlivu, než kolem Deng Hsiao-pinga soustředění bratři. Budiž zde uvedeni alespoň dva z nich: Zhao Ziyang (1919-2005) a Wen Jiabao (ročník 1942), internacionálně propojení s pra-lóží ‚THOMAS PAINE‘.“

A mezitím:

„Zednářská skupina členů ‚THREE EYES‘ sice dodnes udržuje těsné kontakty k této mateřské lóži, ustavila se však od roku 1989 (po událostech na Náměstí nebeského klidu od dubna do června) do samostatné [pra-]lóže jménem ‚TAO LODGE‘ a rozšířila tím radius svých vztahů v nadnárodní oligarchické oblasti“ (str. 416).

Pokusy o puč v Itálii

„Jeden svět“ je cílem všech pra-lóží. Rozdílné jsou jejich představy pouze ve dvou bodech: 1) Kdo má nakonec jednomu světovému státu vládnout? 2) Jakou cestou má být světový stát zaveden?

Projděme si stručně oba body.

1) Kdo má „Jednomu světu“ vládnout?

Tak zvané „progresivní“ a „demokratické“ pra-lóže chtějí světový stát ovládat poměrně mírnou rukou, do jisté míry „svobodně“ obdarováním tzv. „demokracií“, zahrnující celý globus, jejíž vláda může být „volena“ – ovšem jen z malé skupiny kandidátů, které předvolí pra-lóže z přísně zednářského hlediska.

Protiklad mezi oběma soupeřícími frakcemi světového zednářstva, resp. pra-lóží je však v tomto bodě mnohem menší, než by si Magaldi a jeho společníci sami chtěli přiznat, protože i jejich domněle „demokratický“ model předvídá zcela zjevně zednářskou „oligarchii“, tedy vlastně přesně to, co svým protivníkům vytýkají...!

Jediný nejdříve poznatelný rozdíl spočívá v tom, že „reakcionářské“, „antidemokra-

---

¹⁵⁴ Tato poznámka autora se týká pouze přepisu čínských jmen do němčiny; pozn. překl.

tické“, „*neoaristokratické*“ či „*oligarchické*“ pra-lóže nechtějí světovému obyvatelstvu ponechat vůbec ani *zdání* volby v přísně daném a velice úzkém rámci.

Další rozdíl je *teprve pak* viditelný, *když* se pozorněji podíváme zvláště na snahy nápadně početných nejvyšších *židovských* zednářů tzv. „*oligarchické*“ nebo „*neoaristokratické*“ orientace. Před těmi se totiž v duchu vznáší méně představa panství malé skupiny (= oligarchie) nebo nové šlechtické elity (= neoaristokracie), než panování jediné osoby (= monarchie) nad celým světem: vláda údajného „*mesiáše*“.

Co však nás zde mnohem více zajímá, je jiná otázka:

2) Jak má být „*Jeden svět*“ zaveden?

Kolem odpovědi na tuto otázku se vlastně točí trvající konflikt ve světovém zednářstvu. Vždyť „*neoaristokraté*“ říkají přímo: „*Co možná brzy, a proto s násilím!*“, zatím co „*demokraté*“ jim odporují: „*Ne, jen mírným, ale ustavičným ovlivňováním lidí, až budou nakonec dobrovolně souhlasit!*“

Z obou těchto zcela rozdílných odpovědí na otázku po „*správné*“ metodě přirozeně vyplývají také v politické praxi naprosto rozdílné způsoby jednání.

„*Progresivně-demokratická*“ frakce sází primárně na plíživé zničení křesťanské víry, postupnou zkázu mravů, na mediální propagování stále silnějšího zavádění multikultury i na mediální vytváření paniky kvůli údajným, „*přežití celého lidstva ohrožujícím*“ a „*jen globálně řešitelným*“ problémům (např. „*nedostatku pitné vody*“, „*ozónové díry*“, „*neúnosnému rybaření ve světových mořích*“, „*lidmi způsobené změně klimatu*“ a mnoha dalším).

To všechno jde však „*oligarchické*“ frakci příliš pomalu. Také jejím stoupencům je jasné, že není možné dostat naráz celý svět pod jařmo jedné jediné vlády. To už poměrně snadněji lze celé země proměnit pro sebe v diktatury. Diktatury, vedené pevnou rukou vždy malé „*junty*“ nejvýše zasvěcených členů pra-lóží, a z nich většinou jednoho vlastního diktátora. Jakmile je tímto způsobem jedna země za druhou více či méně brutálním násilím podřízena internacionálním, ba dokonce globálně organizovaným nejvyšším zednářům, bude nakonec sloučení všech těchto „*malých*“ jednotlivých diktatur do jediné velké světové diktatury již pouhou formalitou.

Je ovšem třeba si povšimnout, že výše naskicovaný protiklad mezi oběma frakcemi světového zednářstva je asymetrický: Zatím co „*progresivní*“ pra-lóže „*tvrdý*“ postup svých „*oligarchických*“ bratrů *zásadně* odmítají, ti poslední proti „*jemné*“ metodě prvních *zásadně* vůbec nic nenamítají, protože jim vždy hraje dokonale do ruky!

S tímto předpokladem si nyní nechme od Magaldiho ukázat podrobněji, jak „*reakcionářské*“ pra-lóže začátkem 70. let proti dosud nesmírně mocnému „*progresivnímu*“ zednářstvu, tak hluboce *demokraticky* zformovanému, podnikly krátce po sobě nejméně *tři* pokusy jako první *velký* precedenční případ k vytvoření své „*tvrdé*“, brutálně protidemokratické metody. Poté, co již roku 1967 v *malém* Řecku byli úspěšní s náhlým zavedením „*plukovnícké diktatury*“, složené výhradně z čerstvě zasvěcených zednářů „*oligarchických*“ pra-lóží – epizoda, k níž se možná ještě dostaneme podrobněji – nyní měla sloužit, říká Magaldi, výslovně k vyzkoušení této metody poprvé¹⁵⁵ v *podstatně větší* zemi, a tou byla Itálie.

„*Mezi lety 1969-1970 a poté roku 1974 (...) byli neoaristokratičtí zednáři, ve-*

¹⁵⁵ „*Poprvé*“ znovu po předcházejícím pokusu etablovat v Itálii a Německu „*nacifašismus*“, jak Magaldi & Co. na jiném místě hned *několikrát* upřesňují (str. 61-67, 309, 570 ad. a častěji)...

dení pra-lóží ‚THREE EYES‘, dychtiví předně pokusit se o státní převrat i v Itálii, a jestliže k němu nedošlo, pak proto, že tentokrát zednáři progresivního směru – především z pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘ – rychle a rozhodně zakročili (...)“ (str. 291)...

Z archivních dokumentů pra-lóže ‚THREE EYES‘ vysvítá, jak Magaldi & Co. zdůrazňují, že sice *ne všichni* členové, ale přesto jejich většina tyto snahy o převrat chovala. V prvních měsících roku 1969 jmenovitě tři „nejvlivnější zednáři ‚THREE EYES‘ (a současně členové ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘)“ z Velké Británie zformovali „sít’ agentů, kteří skrytě operovali mezi Spojeným královstvím, Francií a Itálií“. Těmi třemi byli britský expremiér (1963-1964) a pozdější ministr zahraničí (1970-1974) Alec Douglas-Home (1903-1995), šéf britské tajné zahraniční služby MI6 John Rennie (1914-1981) a jeho kolega z britské vnitřní tajné služby MI5 Martin Furnival Jones (1912-1997).

Zcela konkrétně šlo o zamýšlené a již také zadané „teroristické“ nepokoje, které by sama italská vláda potají zosnovala. Tehdy vládnoucí premiér Mariano Rumor (1915-1990), jeho ministr vnitra Franco Restivo (1911-1976) a jeho podtajemník Adolfo Sarti (1928-1992) měli okamžitě vyhlásit výjimečný stav. A následně se pak měl pučem dostat k moci jistý Junio Valerio Borghese (1906-1974), „koordinátor řady tajných paramilitantních i civilních skupin v srovnání s pořádkovými a vojenskými silami“, především však sám člen pra-lóže ‚THREE EYES‘! Za datum byl – jako vždy korektně kabbalisticky – zvolen **13.** až 14. prosinec 1969 (str. 292 ad.).

Je zajímavé, že Mariano Rumor nebyl formálně členem žádné lóže, nicméně se vědomě nechal lóžemi manipulovat, protože „udržoval velmi intenzivní kontakty s pra-lóží ‚PAN-EUROPA‘ (...), do které byli [oficiálně] zasvěceni jak Franco Restivo, tak Adolfo Sarti“. Prostřednictvím pra-lóže ‚PAN-EUROPA‘, pokračuje Magaldi, byl pak Rumor také „ve spojení s dalšími osobnostmi neoaristokratického zednářského směru“... A zvláště třemi výše již jmenovanými britskými nejvyššími zednáři z pra-lóží ‚THREE EYES‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE‘ byl na něj „vyvíjen nátlak“ k spoluúčasti na puči.

„Nicméně rozhodující byl¹⁵⁶ zásah jiného, zcela vynikajícího (eminentissimo) zednáře (křesťanského demokrata jako sám Rumor), člena jak pra-lóže ‚THREE EYES‘, tak ‚PAN-EUROPA‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘, Gastona Françoise Marie Eyskense (1905-1988), několikanásobného belgického premiéra – v úřadě od 1968 do 1973 –, který v průběhu svého politického života zastával i velice uznávané politické nadnárodní úřady, např. jako viceprezident Hospodářské a sociální rady OSN, guvernér Světové banky [a] guvernér Evropské investiční banky“ (str. 293).

Zločin nejvyšších zednářů však dospěl pouze těsně před cíl. Poslední, mimořádně krvavý teroristický úder mělo bezprostředně následovat uchvácení moci vyhlášením výjimečného stavu Rumorem a Borghesem. Teroristický útok „neoaristokratických“ pra-lóží se sice uskutečnil: přesně 12. prosince – zasáhl milánskou pobočku Rolnické banky a zanechal po sobě 17 mrtvých a zhruba 100 zraněných! Přesto se nic dalšího nestalo! Co se za kulisami událo?

„Někteří agenti CIA, operující v Itálii i po Evropě, se totiž odchýlili od odha-

¹⁵⁶ V originále je v přítomném čase „é“.

dů oné velitelské řady, která v konzervativním zednáři („THREE EYES“) Richardu Helmsovi (úřadujícím řediteli CIA) spatřovala přívržence potenciálních pučistů, a s operativní podporou DIGSE (Direction générale de la sécurité extérieure – Francouzské zahraniční tajné služby) neodkladně informovali přední zednáře euroatlantického progresivnědemokratického směru: zednáře z USA, Williama Averella Harrimana a Arthura Schlesingera jun. (členy pra-lóži „THOMAS PAINE“ a „BENJAMIN FRANKLIN“), zaalpského zednáře Jacquesa Chaban-Delmase (1915-2000, člena „MONTESQUIEU“, úřadujícího francouzského premiéra od června 1969 a odpůrce konzervativního bratra Juilleta v okolí prezidenta Pompidou), britského zednáře Harolda Wilsona (1916-1985, člena pra-lóže „NEWTON-KEYNES“, a také úřadujícího premiéra, kterým byl až do června 1970).

Bylo to při této příležitosti, jménem a na účet progresivní zednářské sítě, především bratrů H. Wilsona a J. Chaban-Delmase, kteří probíhající převratovou operaci pohřbili“ (str. 294).

Jak se blíže podařilo puč na poslední chvíli zmařit, to nám Magaldi neprozrazuje. Pouze říká, že netrpělivě na svou chvíli čekajícímu zednáři pra-lóže „THREE EYES“, Borghesemu, britští prostředníci k jeho velkému zklamání dali vědět, že „bude lepší počkat na jinou, příznivější příležitost, protože se objevily blíže nespecifikované komplikace na mezinárodní úrovni“... (tamtéž).

Další příležitost přišla již přesně o rok později. Magaldi nám také vysvětluje, jak:

„Od léta 1970 byl progresivní zednář Harold Wilson vystřídán u vesla právě význačným bratrem pra-lóže, zednářem toryů Edwardem Heathem, majícím navíc po boku jako ministra zahraničí a Commonwealthu bratra¹⁵⁷ Aleca Douglase-Homea, který byl jedním z vůdců spiknutí z předešlého roku.

Na britské frontě tedy tentokrát nejsou žádné opačné rozkazy.

Rovněž na francouzské nejsou žádné zásahy, protože Juillet¹⁵⁸ našel cestu (jak ještě jinde uvidíme) k eliminování premiéra Chabana-Delmase v této otázce, zatím co prezident Pompidou raději o tom nic neví a do věci se vůbec nemíchá, jediné (snad) po hotové věci“ (str. 295).

Převrat byl již v plném běhu v noci ze 7. na 8. prosinec 1970. Muži nejvyššího zednáře, knížete Borghese, viděli přijít svou druhou šanci a byli bezprostředně před obsazením prezidentského paláce a zatčením státního prezidenta. Měli již dokonce v rukou státní rozhlasovou stanici RAI, a právě chtěli celé zemi oznámit ustavení nové vlády, když doslova v poslední minutě přišel záhadný příkaz „shora“ se vším skončit – což se také stalo!

Znovu to byli „demokraticko-progresivní“ zednáři mezi agenty CIA a členy velvyslanectví USA v Římě, kteří rychle informovali Harrimana a Schlesingera o plánech nového puče. Oba ihned zalarmovali toho, kdo byl podle Magaldiho „v pravý čas na správném místě“. Tehdejší vrchní velitel NATO v Evropě, Andrew Jackson Goodpaster, stál jako „umírněný zednář“ vlastně mezi frontami – byl členem „neutrální“ pra-lóže „JANUS“ i mezitím již ne neutrální, nýbrž převážně „neoaristokratické“ pra-lóže

¹⁵⁷ V italském originále s ironickým akcentem anglicky brother.

¹⁵⁸ Pierre Juillet (1921-1999) byl jedním z nejbližších poradců státního prezidenta Georgese Pompidou (který sám buď již tehdy, nebo krátce poté seděl v pra-lóži „THREE EYES“ [str. 34 a 211]) a patřil také k „oligarchické“ pra-lóži „JOSEPH DE MAISTRE“ (str. 292 pozn. 19).

„LEVIATHAN“. Tento sice „umírněný, ale upřímně liberální a demokratický“ nejvyšší zednář, raduje se Magaldi, se také okamžitě pustil do práce!

„Jiným vojenským velitelům NATO (Chairman of Military Committee), britskému admirálu a bratru Nigelu Stuartovi Hendersonovi (1909-1993) i generálnímu tajemníkovi NATO, Italu Manlio Brosiovi (oběma, jak Hendersonovi, tak Brosiovi, členům pra-lóže ‚EDMUND BURKE‘ a již plně probíhajícimu státnímu puči příznivě nakloněným) dal na vědomí, že takový antidemokratický převrat v italské republice je nepřijatelný, a vyzval je sdělit to i ostatním spiklencům.

Sám Kissinger – který z povzdálí některým hlavním britským, francouzským a italským bratrům, dohlížejícím na akci, dal již své požehnání – se musel příjemně tvářit k špatné hře a udělit souhlas s anulováním ‚operace Borghese‘.“

Poslušný Goodpaster si mezitím kvůli ztroskotání jeho druhého pokusu o puč vyslechl „tvrdé“ výtky od svých milých bratrů v pra-lóži „LEVIATHAN“... (str. 295).

Na základě této epizody je ostatně dokonale jasné, jak zásadně důležité pro nadnárodní nejvyšší zednářstvo je své členstvo všude umístit do nejvyšších vojenských pozic. Goodpaster měl desetitisíce, ne-li statisíce vojáků přímo na povel, a v tuto chvíli by se proti nim prostě nedalo nic dělat, kdyby nechtěl spolupracovat.

Třetí pokus „antidemokratických“ pra-lóží o instalování diktatury v Itálii připadl na rok 1974; jako termín pro puč se později vybral velký katolický svátek Nanebevzetí Panny Marie, tedy 15. srpen. Místo dvakrát neúspěšného knížete Borghese se zamýšlelo nejprve násilím dostat k moci jiného bratra z té samé pra-lóže „THREE EYES“, politika a velvyslanec Edgarda Sogna (1915-2000).

Jak Magaldi zdůrazňuje, „byl plán puče Sogna i jiných pro Itálii přímo navržen a schválen [!] ministrem zahraničních věcí Spojených států Henry Kissingerem (těžkou váhou ‚THREE EYES‘, té superlóže, která v tomto osudném roce 1973 založila svou nejvěrnější parazednářskou pobočku Trilateral Commission), ředitelem CIA Williamem E. Colbym (také členem ‚THREE EYES‘, a dodatečně i ‚GEBURAH‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE‘); dále britským premiérem Edwardem Heathem (v úřadu Spojeného království do února března 1974, členem v pra-lóžích ‚THREE EYES‘ a ‚EDMUND BURKE‘); ministrem zahraničí a Commonwealthu Alecem Douglas-Homem (Heathovým prováděcím orgánem, členem pra-lóží ‚THREE EYES‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘); novým ředitelem MI6, zednářem Maurice Oldfieldem (1915-1981, ředitelem SIS, respektive MI6 od 1973 do 1978; členem ‚THREE EYES‘ a ‚EDMUND BURKE‘); novým ředitelem MI5, zednářem Michaelem Hanleyem (1918-2001, ve funkci od 1972 do 1978); belgickým expremiérem Gastonem François Marie Eyskenssem (členem jak pra-lóže, ‚THREE EYES‘, tak i ‚PAN-EUROPA‘ a ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘), a dokonce – i když jen v opatrné a nejasné formulaci – úřadujícím francouzským premiérem Pierre Messmerem (1916-2007) členem ‚JOSEPH DE MAISTRE‘ a ‚LEVIATHAN‘.“ (str. 307 ad.)

Na italské půdě operujícím zednářským agentům CIA „demokratického“ zaměření přirozeně nezůstaly přípravy puče utajené... Věděli také, že jejich vlastní nejvyšší šéf Colby patřil k internacionálním mužům v pozadí. Mimo služební cestu se proto znovu obrátili o pomoc na faktickou nejvyšší hlavu celé „progresivní“ frakce, Arthura Schle-

singera jun., který okamžitě odstartoval protikampaň spolu s mnoha těžkými vahami své pra-lóžové frakce, z nichž však Magaldi zpočátku uvádí jmenovitě jen následující: od 4. března 1974 znovu úřadujícího britského premiéra Harolda Wilsona z pra-lóže „*NEWTON-KEYNES*“, od 6. května 1974 úřadujícího německého spolkového kancléře Helmuta Schmidta z „*FERDINAND LASSALLE*“, a nám již známého, až do konce prosince 1974 úřadujícího vrchního velitele NATO, Andrewa Jacksona Goodpastera, člena pra-lóží „*JANUS*“ a „*LEVIATHAN*“.

Jako „*intelektuální zednář, mimořádně milující symboliku*“, rozhodl se Schlesinger zaslat protistraně symbolické varování. Postaral se, aby již tak jako tak jeho pra-lóžovou frakcí započatá „*karafiátová revoluce*“ v Portugalsku k cíli, svržení „*oligarchickými*“ pra-lóžemi podporovaného „*autoritativně-fašistického*“ režimu Antonia Salazara, dospěla *přesně* 25. dubna 1974. Co na tom bylo pro vysoce zasvěcené „*bratry*“ tak symbolické, to nám „*profánním*“ vysvětluje Magaldi překladem němeého poselství do následujících slov:

„Právě po desetiletích osvobozujeme Portugalsko od diktatury vašeho přítele, od toho typu diktatury, který jste již vnesli do Portugalska, Chile atd. a nyní byste jej rádi instalovali v Itálii. Avšak pozor, tak jako Itálie 25. dubna 1945 – tzv. dni osvobození – byla definitivně zbavena nacifašismu (nacifascismo), varujeme vás i nyní svržením Salazarova režimu ve stejném datu před pošlapáním v Itálii před 29 lety pracně dosažené svobody“ (str. 308 ad.).

Na den přesně o tři měsíce později, 24. července 1974, skoncovaly tytéž „*demokraticko-progresivní*“ pra-lóže s jejich „*oligarchickými*“ protihráči teprve 1967 etablovanou plukovníckou diktaturu v Řecku a obnovily tam „*demokracii*“ (str. 310).

„*Antidemokratické*“ pra-lóže se však tím vším ještě nedaly zastrašit. Naopak sáhly po obvyklé, tehdy již 150 let staré, stále stejné a nekonečně zlomyslné metodě „*Satanovy synagogy*“ (Zj 2,9; 3,9) na připravení půdy pro svůj státní převrat – šíření strachu a hrůzy rozpoutáním ohavných krvavých činů (= terorismu)! 28. května 1974 spáchaly masakr na náměstí Loggia v Brescii. Ještě jen několik dní před původně plánovaným provedením převratu nechali 4. dubna v rychlíku „*Italicus*“ způsobit krvavou lázeň! To poslední však, jak ujišťuje Magaldi, již ne za účelem napomáhání puči, nýbrž z čiré msty za to, že mezitím jejich plány ztroskotaly (str. 310)!

Na tomto místě Magaldiho sdělení se ostatně mimořádně jasně ukazuje, že šéfové států a vlád, zcela jedno, jak oni, resp. jejich státy jsou závislí na Rothschildových penězích, disponují naprosto reálnou mocí, jakmile sami náležejí k vybranému kroužku pra-lóžových bratrů a těší se tam příslušné opoře. Ba dokonce i tehdy, kdyby se řečené opoře *neměli* těšit, přinejmenším po nějaký ten čas – totiž po krátké období, než manifestačním „*vzepřením*“ se proti společným pra-lóžovým rozhodnutím na ten nebo onen způsob jsou náhle a tvrdě z úřadu odstraněni...

Jakmile se dotyčný stane šéfem vlády, pokud je v úřadě, a především přikázal-li něco *podle právě platné ústavy*,¹⁵⁹ musí být také skutečně téměř slepě uposlechnut – právě v *tom* je jeho moc!

„*Progresivní*“ zednář pra-lóže „*NEWTON-KEYNES*“, Harold Wilson, tedy 1974 využil svůj právě znovu nabytý nejvyšší vládní úřad k tomu, aby oběma „*bratrským*“ šé-

---

¹⁵⁹ Netýká se to tudíž jeho „*stranických přátel*“ v parlamentu, nýbrž jeho ministrů, tajných služeb, (spolkové) policie a ozbrojených sil!

fům své tajné služby MI5 a MI6 udělal tlustou čáru přes rozpočet jejich „antidemokratických“ společníků.

„... povolal [je] rázně k pořádku (takovým způsobem, že rok poté, 1975, se řediteli Security Service neboli MI5, Michaelu Hanleyovi, pomstí rozpoutáním pomlouvačné kampaně proti němu), a ještě důrazněji pohrozil Heathovi a Douglas-Homemu pranýřováním jejich podvrtné činnosti ke škodě spojenecké země (Itálie) v parlamentě i před světovou veřejností“ (str. 310).

Ve Francii již tak jako tak málo motivovaný šéf vlády Messmer se stáhl a dal svým nejvyšším „antidemokratickým“ bratrům na vědomí, že s nimi již dále nehraje. „Helmut Schmidt neměl příliš velký problém se zneutralizováním spikleneckých záměrů Gastona Eyskense a jeho společníků.“ Neoblomní zůstali už jen dva nejmocnější zákulisní manipulátoři plánovaného puče: Henry Kissinger a William Egan Colby. ... Oba „se nechtěli vzdát na svém spolubratru Edgardo Sognovi postaveného bílého puče“!¹⁶⁰ A tak jako v Anglii, pomohl i v USA nakonec jen druhý prostředek „Satanovy synagogy“, jehož pomocí se jejich dvě až tři frakce již odedávna snažily držet vzájemně v šachu: hanebným vydíráním. Magaldi totiž (str. 311) pokračuje:

„Aby napravili problém přímo v kořeni, promluvili si Schlesinger jun., Goodpaster, Wilson a Schmidt přímo s Davidem Rockefellerem, ‚velkým skrytým manipulátorem‘ pra-lóže ‚THREE EYES‘ (...).

„Skvělá čtyřka‘ se záhadnému a charismatickému dědici Rockefellerovy dynastie ‚otevřela‘ ve velkém stylu ohledně všech amerických i internacionálních operací, do nichž byla zapletena jeho pra-lóže ‚THREE EYES‘. Rockefeller perfektně pochopil pokyn klackem a přikázal Kissingerovi, Colbymu i ostatním neitalským podporovatelům od převratu ustoupit. ... Ano, magnát dokonce jak svého zednářského bratra Giovanni Agnelliho (společně s D. Rockefellerem v pra-lóži ‚THREE EYES‘ i v parazednářské Trilateral Commission), tak osobně Giulio Andreottiho (tou dobou ministra obrany) a Paola Emilia Tavianiho (tehdy ministra vnitra) upozornil, že je třeba na některé generály, admirály a vedoucí úřadů¹⁶¹ ‚bedlivě dohlížet‘.“...

Premiéra Mariano Rumora Rockefeller raději nechtěl informovat, protože ten byl již roku 1969 k puči ochotný, a také i nyní, 1974, „podle některých pozorovatelů udržoval se spiklenci nejasné vztahy“. Na druhé straně se Rockefeller a Agnelli vyhnuli přímému označení obou italských ministrů hlavnímu spiklenci Edgardo Sognovi. To však bylo Schlesingerem osobně „dohoněno“, aby Sognovi a jeho lidem ještě dal na pamětnou (nic víc však už ne!). A skutečně již záhy vstoupil na scénu turínský státní návladní. 27. srpna 1974 se Sogno musel podrobit domovní prohlídce, která vynesla na světlo některé kompromitující dokumenty. Později byl obžalován, v květnu 1976 konečně také zatčen a uvězněn. Přirozeně, že ne na dlouho, protože:

„poté zasáhly mocné ruce ze strany Rockefellera, Kissingera, Brzezinského a Agnelliho, a horlivý pučista byl nejen propuštěn, ale také zproštěn jakékoli viny“ (str. 312).

¹⁶⁰ V Itálii je teprve později veřejně známý a (ovšem bezvýsledný...) Sogninův státní převrat dodnes zmiňován pod jménem „golpe bianco“.

¹⁶¹ Doslova neurčitě „uomini delle istituzioni“, což se však patrně podle kontextu vztahuje na držitele špičkových postavení až po ministry.

A u toho již také zůstalo. Tak zkrátka funguje justice v našich krásných, nejvyššími zednáři řízených „demokraciích“! Dokonce i pro samotné, v trvalém sporu zůstávající pra-lóže platí staré přísloví „vrána vráně oči nevyklove“ ... Každopádně pokud to nemusí nezbytně být.

II. světová válka – válka čarodějů?

Byla již výše zmíněna, a je asi nejskandálnější tezí Magaldiho a jeho čtyř spolubojovníků, tezí, na níž celá jejich kniha neochvějně trvá (srv. str. 61-76, 132, 308 ad., 509, 566, 570 ad.): Hitlerův nacionální socialismus, stejně jako Mussoliniho fašismus byl obrovským mocensko-politickým experimentem „oligarchických“ pra-lóží. A pouze odvážným vojenským zásahem „demokratických“ pra-lóží pod vedením prezidenta USA, Franklina Delano Roosevelta, mimořádně krvavými bitvami a strašným bombovým terorem mohl být ukončen „nezdařený“ experiment, II. světová válka!

Až na další nejsme schopni této tezi přiznat za zmínku stojící hodnotu, protože zde zůstává ještě příliš mnoho otevřených otázek. Na druhé straně je třeba připustit, že by do jisté míry vysvětlila překvapivě hodně skutečností, které s dnes celosvětovým obrazem dějin prostě nesouhlasí, a proto jsou v oficiální historické vědě obvykle zamlčovány...

Tato zcela nová, neslýchaná teze našich pěti vysoce a nejvýše postavených zednářů se nebude líbit ani přátelům, ani nepřátelům, ani politické pravici, ani politické levici, ani talmudistům, ani nesprávně tak zvaným „antisemitům“,¹⁶² protože se naprosto přičí všem jejich historickým obrazům světa. Na tom nemůžeme nic změnit, přesto však nechceme čtenářům upřít nic, co Magaldi & Co. také ohledně toho odhalili.

Ocitujeme si tedy nejprve postupně vždy doslovně nejdůležitější pasáže textu. Nejsou to nijak zvlášť dlouhé odstavce, protože podrobnosti chce pět „vědoucích“ oznámit až v dalších svazcích, na něž proto také s napětím čekáme!

Hned první kapitola knihy se zcela věnuje tomuto tématu a zní:

„*Konečné řešení (1941 – 1942 – 1948)*“. Pod tímto nadpisem následuje nejdříve stručný obsah celé kapitoly: „*O čem vypovídá spolupachatelství mezi neoaristokratickým zednářským establishmentem, nacistickým Německem a fašistickou Itálií; prudké reakce nacistických vůdců při ochabnutí podpory po začátku války, a všeobecným prohlášením lidských práv otevřená nová doba (stagione)*“ (str. 61).

Deklarace lidských práv OSN z roku 1948 tím podle Magaldiho byla záměrnou odповědí „progresivní“ frakce světového zednářstva na – již o tři roky dříve – ztroskotaný „neofašistický“ projekt „reakcionářské“ protifrakce. Nechme však prozatím Deklaraci lidských práv stranou, a soustředme se na nejdůležitější sdělení k zednářskému pozadí „nacifašismu“.

„*Po roce 1939,*“ začíná Magaldi vysvětlovat, „*a zvláště po událostech z roku 1941 mohlo nacistické Německo se svými satelity (včetně fašistické Itálie, která si hrála na velmoc, ale nebyla jí) napříště platit už jen nepatrnou část (ohromné)*

---

¹⁶² Většina tak zvaných „Židů“ (= talmudistů a/nebo talmudokabbalistů) nejsou etnicky Semity, většina etnických Semitů není „Židy“!

pomoci, které se po dlouhá léta těšilo od elitářského, konzervativního a reakcionářsko-zednářského establishmentu euroatlantické oblasti.“

Zde přidává Magaldi svou první poznámku pod čarou: „*Téma bude projednáno a prohloubeno v následujících svazcích, do nichž je naše dílo rozčleněno.“*

Co poté ze skutečně *jasných* faktů následuje, to již v zásadě bylo známo... O pra-lóžích, které údajně Hitlera a Mussoliniho po léta tak mocně podporovaly, se mluví jen zcela všeobecně. Nedožíváme se ani jediné jméno, ani konkrétní pra-lóže, ani jednoho nebo dokonce několika určitých pra-lóžových členů. To je bohužel málo pro tak neslýchaně novou tezi.

Mussolini sice oficiálně zednářstvo odsuzoval, svou „*Velkou fašistickou radu*“ však vytvořil „*na způsob velkolóže státu*“ umístěním *drtivé většiny zednářů jak do čela své (Velké rady), tak do (státních) institucí se zednářem Alberto Beneduce (1877-1944) jako vyvoleným režisérem celého fašistického hospodářství*. Že by byl Beneduce nebo někdo jiný nejvyšší zednář, to se nápadně *netvrdí*.

Sám Hitler v tutěz chvíli, kdy Rosenbergovi, Heydrichovi a Göringovi udělil pověření „*eliminovat jak v ideologické, tak praktické úrovni činnost běžných (a liberálně-demokraticky) orientovaných německých lóží*“, což se také stalo mezi 28. únorem a 30. červencem 1935, „*si klidně postavil po bok jako velkého manipulátora celého německého hospodářského, finančního i průmyslového systému zednáře Hjalmara Schachta (1877-1970)*“ (str. 61).

Místo toho se Magaldi & Co. spokojují s neurčitým tvrzením:

„*Sám Göring od dvacátých let udržoval důležité kontakty s různými německými zednářskými finančníky a průmyslníky (včetně nejpřesvědčenějších podporovatelů vzestupu Adolfa Hitlera a nacionálního socialismu v Německu), kteří byli členy v kosmopolitních a nadnárodních pra-lóžích*“ (str. 61).

Bohužel nejsou uvedena vůbec žádná jména.

„*Tito neoaristokratičtí zednáři, kteří napomáhali uchvácení moci jak italskými fašisty, tak německými nacisty, si skutečně nepřáli být zapleteni do světové války, a ještě méně do konfliktu mezi nacistickým Německem a Spojenými státy*.

Co si přáli, bylo posílení fašistického režimu v Itálii, Německu i dalších evropských národech v naději, že by se srovnatelná (i když ne identická) oligarchická a elitářská reakce mohla rozšířit na celý Západ včetně USA“ (str. 62).

O několik odstavců dále ve věcně méně informativním textu narážíme na bombastický mezititulek: „*Churchill a Roosevelt proti nacifašistickému Frankensteinovi*“, pod nímž se dozvídáme, že „*zednář*“ Churchill – ani to nikdy nebylo tajemstvím! – sice byl před tím „*konzervativní*“ a „*antifašistický*“, ale po Mnichovské dohodě 1938 se rázem obrátil, a „*Franklinu Delano Rooseveltovi, vůdci progresivních euroatlantických zednářů, nabídl pomoc těch umírněných a konzervativních sektorů (settori) britského i evropského zednářstva, které se již nadále nijak nechtěly podílet na válečnickém excesu nacifašismu*“ (str. 63 ad.).

Kdo ví o dobře doložené závislosti Churchilla na – s ním blízce spřáteleném americko-židovském velkospekulantovi a multimilionáři Bernardu Baruchovi –, u nějž byl silně zadlužen, ten nejpozději zde začne rozčarovane konstatovat, že Magaldi a jeho spoluautoři nám své příběhy vykládají přinejmenším z až povážlivě jednostranné perspektivy. ... Je ovšem pravda, že tentýž Baruch byl také nejdůležitějším „*poradcem*“

Roosevelta a jmenován jím dokonce de facto všemocným vedoucím celého válečného hospodářství USA!

Magaldiho vyličení dějů celkově připomíná Goethovu proslulou báseň o čarodějnickém učni. Tomu se sice podařilo přimět koště k samostatnému vymetení a uklizení celého domu, avšak stále divočeji řádící zjevení již neuměl zastavit. To dokázal až naštěstí včas se vrátivší čarodějnický mistr.

A skutečně je to také sám Magaldi, který zcela vědomě naráží na Goethovu parabolu „čarodějnického učně“, „nacistického Frankensteina“, kterého „o desetiletí dřív neobratný čarodějnický učeň v [zednářské] zástěře vytvořil ve zkumavce!“ (str. 64).

Neobratnost zjevně spočívala v tom, že se „monstrum“ nakonec osamostatnilo a nebylo již kontrolovatelné stejně tak, jako učňovo čarodějné koště. Magaldi tuto tezi nastiňuje v jediné komplikované větě:

„Na druhé straně ti, kteří Třetí říši stále více připisovali krvelačnost a titánské zpátečnictví, jež bylo inspirováno magicko-esoterickou, až zuřivě protizednářskou ideologií,¹⁶³ a tu a tam i některá oficiální zednářská tělesa zbavilo svobody (která, pokud ta byla konzervativní a oligarchická, nacistický režim při jeho vzestupu a upevňování pod chytrou režií zednáře Hjalmara Schachta i několika jeho bratrů z londýnské City a Wall Streetu doprovázela), tak náhle nastoupil hroznou, nelidskou vizi zcela jiného konečného řešení“ (str. 64).

To má znamenat, že zcela jinou, než jaká byla v jejich „Atlantické chartě“ ze dne 14. srpna 1941 načrtnuta a pak ve formě Deklarace všeobecných lidských práv slavnostně zpečetěna. Vždyť, podle originálního Magaldiho výkladu, až teď

„se cítila zrazena oněmi elitářskými a neoaristokraticko-angloamerickými zednářskými kruhy, které jejímu vzestupu a konsolidaci moci napomáhaly, a jimž se nepodařilo zabránit válečnému střetu se Spojeným královstvím a pak s USA, protože se také v některých případech stáhly, šokovány eskalací násilí a často svévolnou brutalitou nacistické Třetí říše“,

a teprve nyní „tytéž kruhy, které skutečně byly vzdáleného nebo přímo židovského původu, i když někdy také ne, jež však v propagandistických nadávkách byly symbolicky spojeny v demokratickoplutokratické židozednářstvo, se pustily nakonec do trestání“ (str. 65).

Necháváme to zde bez komentáře jako názor Magaldiho a jeho spoluautorů, protože svobodné projednávání „holokaustu“ sice (zatím ještě) ne v Itálii, zato v Německu je tak jako tak nemožné.

Také není naším cílem pokoušet se zde o naprosté zjištění příčin II. světové války. Jisté je pouze tolik: i když Magaldi – a plným právem – zdůrazňuje, aniž by svá odhalení tajného působení nadnárodních pra-lóží již nechtěl hned připisovat nejnovějším dějinám, musí se i přesto namítnout: bez odpovídajícího povšimnutí si pletich zjevně a proto nesporně Rothschildem vedeného sionistického Židovstva, resp. jeho vůdčí vrstvy se tytéž nejnovější dějiny dají stejně tak málo představit.

A skutečně, více než dost důležitých (a dokonce zednářských!) osobností z mnoha různých národů již *bezprostředně po* závěru mimořádně nespravedlivé dohody z Versailles 1919 bez rozpaků prohlásilo, že jsou tím nastaveny výhybky pro druhou světo-

---

¹⁶³ V Magaldiho originálu s oblibou a často užívané, přestože i v italštině čistě technické oblasti vyhrazené slovo „matrice“ (základní fáze, matrice)!

vou válku. Jak Magaldi tvrdí, Churchillem a Rooseveltem, resp. za nimi stojícím od „konzervativním“ až po „progresivním“ světovým zednářstvem zapříčiněné „vypuknutí“ bylo tedy nemožné obvinít pouze ze zničení údajně tak náhle „příliš krvežiznivého“ nacionálního socialismu, zvláště když se až do začátku války roku 1939 také vůbec nic mimořádně „krvežiznivého“ nestalo.

Když tedy Magaldi a jeho čtyři společníci navíc usilovně přehlížejí, že vedle denního pořádku pra-lóží také ještě existovala minimálně jedna (ne-li dokonce „půldruhá“¹⁶⁴ ...) paralelní a současně nadřazená, protože podstatně dále vidící a příslušně dlouhodobější agenda sionismu a s ním spřaženého pseudomesianismu přísně talmudistického ražení, mohou vyznít jen žalostné snahy o vysvětlení nějakým rozhodným obratem pouhého „zednáře“ Winstona Churchilla. Vždyť do jisté míry sami mluví bezmocně o

„podivné alianci (strana alianza) progresivních zednářů pod vedením bratra Franklina Delano Roosevelta s konzervativními a umírněnými zednáři, reprezentovanými Winstonem Churchillem“, a pokračují (str. 76):

„Zednář Churchill skutečně musel popřít a překonat své počáteční sympatie pro Mussoliniho a neoligarchické zednáře v černých košilích, které jeho cestu provázely v letech 1919-1922.“

Není však již vysvětleno, proč „musel“, a jeho závislost na mocném Rothschildově důvěrníkovi Bernardu Baruchovi zůstává nezmíněná! Místo toho se dále v textu říká:

„Bývalý kancléř pokladu, v roce 1927 protagonista speciální oficiální návštěvy u Mussoliniho, která také jeho diktátorský režim mezinárodně legitimizovala, tedy od let 1936-1938 začal svou kariéru odvážného nepřítele nacifašistického barbarství“ (str. 76).

Odkud však náhle toto „barbarství“ zrovna v letech 1936 až 1938, kdy přece zednář Hjalmar Schacht a jeho nejmenovaní (nejvyšší) „bratři“ údajně ještě nerušeně hospodařili, a v čem to „barbarství“ mělo konkrétně pozůstat, to zůstává u Magaldiho záhadou...

Ještě zřejměji se to u Magaldiho a jeho společníků ukazuje tam, kde podle nich měla náhle kontrola nebo dokonce řízení, a tedy i podpora nacionálního socialismu „oligarchickým“ nejvyšším zednářstvem přece trvat až do roku 1941 (str. 77):

„... F. D. Roosevelt a euroatlantičtí progresivní zednáři byli (...) protagonisty, kteří se viděli být obklíčeni velice mocnými antagonisty: [byly to] do let 1939-1941 samy západní reakcionářské a fašismu přátelské zednářské kruhy, silnější než zastánci mírnějšího oligarchického kroku zpět ve vedení západních i světových vlád, které až do konce druhé světové války dávaly přednost projektu nacistického nového světového řádu před radikální alternativou novosti, vyšlé z velkých zednářských revolucí 17. a 18. století.“

K tak volnému, ba protimluvnému zacházení s letopočty se Magaldi & Co. zjevně vidí nuceni, protože ze svých počtů rigorózně vylučují talmudisticko/sionistický faktor, kterým se přirozeně již dále nezabývají.

Ve skutečnosti se však jak při „vytváření“, tak i potírání „nacifašismu“ překrývaly jen zčásti kompatibilní strategie, a také si tu a tam vzájemně kolidovaly. Nakonec však

---

¹⁶⁴ Jeden z nejvýstižnějších žertů, které si stoupenci Talmudu dělají sami ze sebe, zní: Když dva Židé spolu diskutují, jsou přinejmenším tři různé názory...

byl dosažen nejen cíl „*progresivních*“ pra-lóží, nýbrž i sionismu... V tom samém roce 1948, kdy nově vytvořená OSN proklamovala lidská práva, byl v Palestině svolán nově založený stát Izrael, tedy světová událost, kterou Magaldi a jeho společníci kvitují pouze – rovněž výmluvným – mlčením!

Odhlédneme-li od vytčených nedostatků Magaldiho stručného vylíčení příběhu „*nacifašismu*“, dodává nám jeho teze opravdu klíč k správnému zařazení mnoha skutečností, které v dosud běžném modelu tzv. „*soudobých dějin*“¹⁶⁵ jaksí nemají místo. ... V rámci naší předkládané řady si můžeme promluvit jen o několika nejdůležitějších, a všechno ostatní rádi přenecháme profesionálním historikům.

Ohledně italského fašismu Carlo Alberto Agnoli, aniž by sebe méně věděl o jeho tajném řízení pra-lóžemi, již roku 1992 uvedl dvě příznačné skutečnosti:

* Friedrich Nietzsche, jak již bylo ukázáno, jeden z idolů „*Fratera Kronose*“ alias Zbigniewa Brzezinského, vlivného (spolu)zakladatele hned několika příslušných „*neoaristokratických*“ pra-lóží, byl také idolem italského fašismu, „*kteří spolu s D'Annunzиеm a Mussolinim uznával za svého učitele a vůdce Nietzscheho jako ‚proroka‘ ‚smrti Boha‘ a spisovatele ‚Antikrista‘*“.¹⁶⁶

* Vladimír Iljič Lenin, zakladatel rovněž radikálně „*reakcionářsko-antidemokratické*“ pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“, svého času k italským socialistům prohlásil: „*Vy socialisté nejste revolucionáři. V Itálii jsou jen tři muži, kteří mohou dělat revoluci: Mussolini, D'Annunzio a Marinetti*“¹⁶⁷ tedy přesně nejvyšší hlavy fašismu!

Ohledně nacionálního socialismu se spokojíme s následujícími body:

* Přesto tři na německé půdě založené a také přednostně tam aktivní pra-lóže „*VALHALLA*“, „*PARSIFAL*“ a „*DER RING*“ nebyly na rozdíl od lóží „*obyčejného*“ zednářstva nacionálními socialisty rozpuštěny. Zůstaly buď neodhalené, nebo dokonce vědomě chráněné. Pokud by měly zůstat pouze neodhalené, nemluvilo by to pozitivně pro Magaldiho tezi, nebo by to s ní bylo přinejmenším problematicky slučitelné.

* Magaldi odkazuje souhlasným citováním z jiné vědecké publikace¹⁶⁸ na obecně známý symbol nacionálních socialistů: „*Je proto pozoruhodné, že hákový kříž, v soudobé historiografii všeobecně uznávaný za symbol nacismu, se poprvé v moderní době objevil v esoterické knize*“, jmenovitě v hlavním díle „*Tajné učení*“ zakladatelky parazednářské Teosofické společnosti a nejvyšší zednářky právě „*oligarchické*“ pra-lóže „*PARSIFAL*“ (!) Heleny Petrovny Blavatské, rozené von Hahn Rottensternové...!¹⁶⁹ Jak známo, je tentýž hákový kříž také v logu parazednářské Teosofické společnosti...

* Po obsazení Francie v červnu 1940 nařídili sice nacionální socialisté i tam rozpuštění všech lóží, nicméně pra-lóže („*MONTESQUIEU*“, „*FERDINAND LASSALLE*“ a

¹⁶⁵ V podstatě (v novořeči) synonymum pro krátkou epochu nacionálního socialismu, jen zřídka užívaným i pro pozdější roky.

¹⁶⁶ Carlo Alberto Agnoli, *Educazione sessuale: tappa massonica verso l'annientamento dell'uomo*, Brescia (Edizione Civiltà) 1992; reprint in: „*Chiesa viva*“ č. 485, září 2015, str. 8-25, zde str. 19.

¹⁶⁷ Tamtéž.

¹⁶⁸ Pierluigi Tombetti, *L'enigma occulto di Hitler. Il Terzo Reich e il Nuovo Ordine Mondiale*, Arkadia, Cagliari 2013; z něj je následně citovaná věta.

¹⁶⁹ Stephan Holthaus, *Theosophie – Speerspitze des Okkultismus* (Teosofie – hrot, kopí, okultismus), Asslar 1989, str. 24. Rottenstern (Rudá hvězda) viditelně není německé, nýbrž spíše židovské jméno, a sice otcovo, protože podle téhož autora byla matka rozená von Hahnová, tedy jméno, které se rovněž vyskytuje jako židovské. Naproti tomu Blavatsky bylo jméno jejího manžela.

„FRATERNITÉ VERTE“) toho zůstaly ušetřeny jako v Německu... Uzavření lóží a tím i zabavení jejich archivů proběhlo tak nápadně „neobratným“ způsobem, tedy předem slavnostním veřejným oznámením, že to „bratřím“ umožnilo uklidit nejvýznamnější dokumenty ještě včas do bezpečí, čemuž by mohl uvěřit stěží i hlupák!¹⁷⁰

* V červenci 2015 se nejprve ve Velké Británii, a poté po celém světě dostalo do tisků novin trapné odhalení. Byl to masový list „Sun“ židovského tiskového mogula Ruperta Murdocha, kterému se nějak dostal do rukou do té doby neznámý starý film, a z jakéhosi důvodu z něj uveřejnil několik momentek. Bylo na nich dobře znát dodnes „panující“ královnu Alžbětu II. ještě jako děvčátko, jak pod vedením svého strýce, pozdějšího krále Eduarda VIII., spolu se svou matkou ukazuje proslulý hitlerovský pozdrav. Film byl pravděpodobně natočen Alžbětíným otcem, králem Jiřím VI., a je nesporně pravý. Rovněž tak hitlerovský pozdrav není žádný žertík, i když se na snímku všichni přítomní kromě malé Alžběty usmívají. Mnoha médiím bylo zatěžko najít srozumitelné vysvětlení. Londýnský dopisovatel listu „Neuen Zürcher Zeitung“ ovšem hlásil:

„Je dobře známo, že v roce 1936 pro svůj milostný vztah odstoupivší král Eduard, který se podle všeho předvádí v pozadí, ještě ve třicátých letech neukazoval dostatečný odstup od nacistického režimu. To ostatně platilo také pro znepokojující množství Britů, připomněl šéfredaktor konzervativního ‚Spectatoru‘, Nelson Fraser... Mnoho britských novin tehdy dávalo najevo sympatie a pochopení pro Hitlera, přestože antidemokratický a zločinný charakter jeho režimu byl zřejmý již krátce po uchopení moci roku 1933.“¹⁷¹

A londýnský korespondent novin „Tages-Anzeiger“ k tomu dodal: „Eduardovy sympatie pro nacisty nikdy nebyly tajemstvím. (...) V době pořízení snímku se ‚Sieg Heil‘ byly v Berlíně již vydány první rasové zákony, páleny první knihy a koncentrační tábor Dachau uveden do provozu – a to všechno bylo v Londýně známo.“¹⁷²

U Magaldiho se sice o britské královské rodině nedozvídáme vůbec nic, ale Cahill již v roce 1930 sděloval, že král Eduard VII. „se v roce 1874“ stal velmistrem anglického zednářstva, tj. „United Grand Lodge of England“ (UGLE), a jako takový následujícího roku podle zprávy londýnských „Times“ z 19. července 1875 „udělil Velkému Orientu Itálie oficiální uznání“.¹⁷³

* Stačí znovu postavit vedle sebe dva příznačné citáty, aby bylo zřejmé, že jsou obsahem prakticky identické.

A) Nařízení Adolfa Hitlera z 1. září 1939: „... Říšský vedoucí Buhler a dr. Brandt jsou pověřeni odpovědností za rozšíření kompetencí jmenovitě jistých lékařů, aby po

¹⁷⁰ Srv. Léon de Poncins, *La F. M., d'après ses documents secrets*, (1. vyd. podmíněné válkou vyšlo se zpožděním jednoho roku 1942, zde: 6. zkorrigované vyd. Chiré-en-Montreuil 2014), str. 335-364: Po prostudování franc. zákona na zrušení zednářstva z 15. 8. 1940 si na str. 343 de Poncins stěžuje: „Troubením pozounů byl ohlášěn záměr promulgovat zákon o tajných společnostech. Tím byla dávná a za účelem tajníkárství vyvořená organizace varována a dostalo se jí šance ukrýt cenné dokumenty“. Podle tamtéž, str. 339 se díky hlučnému ohlášení zákona podařilo např. Velkému Orientu rychle tučet beden s dokumenty dopravit z Paříže do Bordeaux a tam je spěšně spálit!

¹⁷¹ Peter Rásonyi in: „NZZ“, 20. července 2015.

¹⁷² Peter Nonnenmacher in: „Tages-Anzeiger“, 20. července 2015.

¹⁷³ Cahill, str. 107 ad.; poslední citát pochází přímo ze zmíněné zprávy „Timesů“.

citlivém posouzení nevyléčitelně nemocných jim mohli v kritickém stavu choroby poskytnout smrt z milosti.“

B) Předloha č. 21 prezidentského programu – jak již mezitím víme, ve skutečnosti pra-lóžového zednáře – Françoise Hollanda z roku 2012: „Navrhnu, aby každé dospělé osobě v pokročilém stadiu nevyléčitelné nemoci, která jí způsobuje nesnesitelné tělesné nebo duševní utrpení, a nejde je medikamenty zmírnit, byl život důstojně ukončen.“¹⁷⁴

* Již zde bylo řečeno, že se plány „*oligarchických*“ pra-lóží plně kryjí s plány části vůdčí vrstvy talmudismu, s nimiž však jedna nebo dokonce „*půldruhá*“ jeho část občas kolidují. Dokonale to zapadá do Magaldiho teze, že

a) milionářský židovský majitel soukromé kolínské banky Kurt von Schröder se roku 1931 „*spolu s Hjalmarem Schachtem [!] obrátil na přední osobnosti německého průmyslu a finančního světa s cílem získat je pro podporu Hitlera a jeho hnutí*“.¹⁷⁵

b) K vlastnímu „*dosazení*“ Hitlera „*do úřadu*“ došlo v podstatě již 4. ledna 1933 *právě v kolínské vile téhož židovského barona von Schrödera* za přítomnosti Heinricha Himmlera, Rudolfa Hesse, ale také jistého *Franze von Papena*,¹⁷⁶ o němž nám Magaldi říká:

„*Z archivů [pra-lóže] ‚GHEDULLAH‘ také vyplývá, že katolický zednář a maltezský rytíř Franz von Papen (1879-1969), nečitelný (ambiguo), konzervativní a elitářský statista jako německý kancléř před Hitlerem (od června do listopadu 1932), který jako německý velvyslanec byl odeslán nejprve do Rakouska a poté do Turecka (...), přišel během zasvěcovacího obřadu [Angela] Roncalliho na podzim 1940 do istanbulského sídla jako ‚bratr návštěvník‘.*“

Tím Magaldi potvrzuje sdělení Wolfganga Eggerta ohledně Papena, a pokračuje:

„*Ve skutečnosti byl von Papen zednářem s tisíci fasetami a měl speciální kontakty na vatikánskou kurii; podpořil povýšení Hitlera na kancléře v lednu 1933, přičemž jemu připadl úřad vicekancléře (...)*“ (str. 153).

Zda byl Papen také sám nejvyšším zednářem, to sice zůstává u Magaldiho otevřené, avšak okolnost, že pra-lóže „*GHEDULLAH*“ jej jako „*bratra návštěvníka*“ nechala vstoupit do svého tajného „*templu*“, pro to silně mluví.

c) Ten samý židovský baron Schröder, v době Hitlerova nástupu k moci teprve 44 let starý, se mohl až do hořkého konce Třetí říše 1945 nerušeně starat o své mimořádně všestranné obchody, a tvořil jednu z největších hospodářských opor nacistického státu. Byl totiž předsedou dozorčí rady *Deutsche Verkehrs-Kredit-Bank AG* v Berlíně, *Felten & Guillaume Carls-Werk AG* v Kolíně-Mülheimu, *Mitteleuropäischen schlaf- und Speisewagen AG (Mitropa)* v Berlíně, *Rheinisch Zellwoll AG* v Siegenburgu, a dále zastupcem předsedy dozorčí rady *Adlerwerke AG* ve Frankfurtu nad Mohanem, *Boswau & Knauer AG* v Berlíně a *Rheinisch AG für Braunkohlen Bergbau und Brikettfabri-*

¹⁷⁴ „*Lectures françaises*“ č. 698, červen 2015, str. 16 pozn. 2; tam je Hitlerův příkaz uveden v originálním německém textu... Lze namítnout, že Hollande tehdy ještě působil po linii „*progresivní*“ frakce světového zednářstva. Nicméně rozbití katolické morálky bylo a je, jak jsme si výše ukázali, nepochybně *společným* přáním *všech* frakcí pra-lóží i ostatního zednářstva.

¹⁷⁵ Wolfgang Eggert, *Im Namen Gottes. Israels Geheimvatikan als Vollstrecker biblischer Prophetie* (Božím jménem. Tajný Vatikán Izraele jako realizátor biblického proroctví), Mnichov 2001, svazek III., str. 83 ad.

¹⁷⁶ Tamtéž str. 127 pozn. 223.

kation v Kolíně, a kromě toho i člen dozorčí rady následujících 15 společností: *Braunkohle-Benzin AG* (Berlín), *Colonia Kölnische Versicherung AG* (Kolín n. R.), *Concordia Lebensversicherungs AG* (Kolín), *Dynamit AG* (Troisdorf), *Gemeinnützige AG für Wohnungsbau* (Kolín), *Guano-Werke AG* (Hamburk), *Harpener Bergbau AG* (Dortmund), *Kölnische Rückversicherungs-Gesellschaft* (Kolín), *C. Lorenz AG* (Berlín), *Mitteldeutsche Stahlwerke AG* (Riesa), *Mix & Genest AG* (Berlín), *Rheinisch-Westfälische Industriebeteiligungs AG* (Mülheim/Ruhr), *Standart Elektrizitätswerke AG* (Berlín), *Union Rheinische Braunkohlenkraftstoff AG* (Kolín) a *Vereinigte Glanzstoff-Fabrik AG* (Wuppertal-Barmen).¹⁷⁷ Talmudista Schröder byl po válce spojeneckou justicí tajemným způsobem ušetřen a pouze německým soudem potrestán finanční pokutou, a zednář von Papen byl v Norimberku – zproštěn obžaloby!

d) Odjakživa pravověrným podporovatelem nacionálního socialismu a Třetí říše byl také židovský velkobankéř a velkopřemyslník Paul Silverberg. „*Silverberg uvítal uchoopení moci Hitlerem mj. ve své řeči v kolínském Průmyslové a obchodní komoře 13. března 1933. Kvůli krizi svých podniků a vzhledem k protižidovským opatřením nacistických mocipánů se později stáhl do Švýcarska, „aniž by ovšem vypověděl svou loajalitu Hitlerovu režimu“* (Benzl/Graml, *Biographisches Lexikon zur Weimarer Republik*). „*Ospravedlňoval podstatné prvky nacionálně-socialistické politiky,“ říká „Lexikon der deutschen Geschichte“, vydaný Taddeyem (...).*“¹⁷⁸

Zarážející Magaldiho teze tedy rozhodně není ani zdaleka tak přehnaná, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Pra-lóže za sovětským komunismem

V návaznosti na nacionální socialismus je nasnadě pojednat o dalším, „*heretickém*“ způsobu hry pra-lóžově řízených diktatur, o sovětském komunismu. V tom ohledu je Magaldi se svými spolubojovníky sice mnohem sdílnější, než ve věci „*nacifašismu*“, nicméně jejich – opět po celé knize rozptýlené – líčení je pozoruhodně mlhavé a neprůhledné. Důvod toho je zřejmý: komunismus není jen svým původem, nýbrž byl také v Sovětském svazu i všech jeho satelitních státech po dlouhý čas *specificky židovským „experimentem“*. Jeho značné kolidování se zednářstvem resp. s nejvyššími lóžemi bylo v počátečních letech způsobeno hlavně tím, že *židovští vůdci a vrcholní funkcionáři komunistické strany i režimu nosili současně zednářské zástěry*.

---

¹⁷⁷ Všechno podle: Erich Stockhorst, *5000 Köpfe. Wer war was im Dritten Reich* (5000 osobností. Kdo byl co ve Třetí říši), 3. vyd. Kiel 1998, str. 397. Tato i všechna předcházející fakta jsme sice již citovali ve sv. 1. díl 2 knihy *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!*, uvádíme je zde však znovu, protože Magaldiho teze na ně vrhají zcela nové světlo. – Talmudista Robert Wistrich ve svém díle *Wer war wer im Dritten Reich (Kdo byl kdo v Třetí říši)*, každopádně v *Hermannem Weißen „přepřacovaném a rozšířeném“* německém vydání originální anglické knihy (Mnichov 1983), má rovněž článek „Schröder, Kurt Freiherr von (asi 1889-1965)“, a potvrzuje: „... *Jako jeden z nejprvnějších členů Kepllerova kruhu agitoval pro NSDAP a zaranžoval rozhodující setkání mezi Hitlerem a von Papenem 4. ledna 1933 ve svém kolínském domě*“ (str. 245), zamlčuje však Schröderův *dokonalé doložený status* – v obvyklém žargonu jím samým významně podporovaných nacistů – „*plnokrevného Žida*“...!

¹⁷⁸ David Korn, *Wer ist wer in Judentum? Lexikon der jüdischen Prominenz (Kdo je kdo v Židovstvu? Lexikon židovských prominentů)*, Mnichov 1996, str. 430.

Podobný způsob jednání pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“, ani postup specificky komunistické pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“ a jejich spojenců v některých dalších „*antidemokratických*“ pra-lóžích s velkou většinou tehdy již stávajících nejvyšších lóží nebyl odsouhlasen, a protirečil i jejich „*jemnějšímu*“ postupu. A podobně jako nyní znovu v případě „*HATHOR PENTALPHY*“, trvá po desetiletí komplikovaná spleť dílem přátelských, dílem nepřátelských vztahů mezi oběma velkými frakcemi, ovládajícími světové zednářstvo, a z „*oligarchického*“ tábora (dalo by se také říci: z pseudo-mesiánské přílišné horlivosti se deroucí) směr krvavé, ba tyranské diktatury sovětského komunismu.

Ještě dříve, než si Magaldim & Co. dílem explicitně, dílem jen implicitně podané informace blíže prohlédneme a zanalyzujeme, shrňme je pro první přehled již do následujících čtyř tezí:

* Sovětský komunismus byl původně specificky talmudismem inspirovaný „*heretický*“ projekt.

* Sovětský komunismus byl z počátku podporován pouze malou částí „*elitářských*“, „*antidemokratických*“, „*oligarchických*“ pra-lóží, během II. světové války však téměř jednohlasně celým nejvyšším zednářstvem, než pak řečená podpora poznovu slábla a – ovšem nikdy ne zcela jednomyslně – byla přeměněna v tzv. „*studenou válku*“.

* Postupné vnitřní rozkládání sovětského komunismu – již od Chruščovovy éry – prostřednictvím spíše „*demokratický*“ či „*progresivnější*“ orientované pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, než jejího protihráče „*JOSEPH DE MAISTRE*“.

* Nenáhlé bourání sovětského komunismu probíhalo také zvenku – od roku 1967, a rychleji od 1981 – jakoby úhrnem pra-lóží obou frakcí.

Specificky talmudistické pozadí bolševismu resp. sovětského komunismu sice není v Magaldiho knize zmíněno ani slůvkem, bylo však od roku 1917 již tak často a všestranně prokázáno na základě tolika drtivých faktů,¹⁷⁹ že je zbytečné se jím blíže zabývat...

Nelze formálně prokázat nedávno vznesené tvrzení, že „*komunismus/marxismus*“

---

¹⁷⁹ Také v několika knihách autora těchto řádků, naposledy in: *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!*, sv. I, díl 1, Durach 2004, str. 283-300. Nejlepší vyličení v německém jazyce má zřejmě Johannes Rogalla von Bieberstein in: „*Jüdischer Bolschewismus*“. *Mythos und Realität. Mit einem Vorwort von Ernst Nolte*, 3. Aufl. Schnellroda 2003. Vydání tohoto vědecky nenapadnutelného díla bylo tehdy zdejšími masmédií uvítáno hlasitým, vytrvalým pokřikem „*antisemitismus*“. Přesto jak Rogalla von Bieberstein ve své nejnovější knize *Schwulenkult und Feministischer Geschlechterkampf*, str. 22-25 informuje, vycházela tehdy kampaň téměř výhradně od „*nežidovských*“, levicově extrémních „*antifašistů*“. Naproti tomu představitelé talmudismu reagovali nejen nevzrušeně, nýbrž dokonce vysloveně souhlasně (!) na jeho zcela střízlivě podané zpracování ne sice výhradního, ale přesto eminentně židovského charakteru sovětského komunismu: „*Zkoumání spiklenecké teze mě vyneslo pozvání do Jeruzaléma, Paříže, Bruselu, Innsbrucku, Krakova a Varšavy. Richard Levy z univerzity Chicaga mě spontánně vyzval jako experta napsat heslo ‚Žido-bolševismus‘ pro jeho renomovaný odborný lexikon ‚Antisemitism. A Historical Encyclopaedia of Prejudice and Persecution‘ z roku 2005*“ (str. 23). – Teprve za Stalina od roku 1927 byl do té doby směrodatný židovský vliv v KS SSSR (ale ne nutně také v komunistických stranách roku 1945 vzniklých východoevropských satelitních státech!) stále více potlačován (srv. Boris Baschanow, *Ich war Stalins Sekretär (Byl jsem Stalinovým tajemníkem)*, Süderbrarup 1989 [licenční vydání německého originálního vyd. Frankfurt/Main-Berlin 1977], str. 166-169.

byl „vždy Rothschildovým projektem“;¹⁸⁰ sotva výstižnější je ještě dále zacházející sdělení extalmudisty Henry Makowa: „Komunističtí vůdci jako Trockij, Lenin a Stalin nebyli ničím jiným, než loutkami, pracujícími na konto Rothschildů.“¹⁸¹ To již spíše pracovali „na konto“ jisté, převážně talmudistické části světového zednářstva a určitých „antidemokratických“ pra-lóží, k nimž ovšem patřili také někteří zástupci rodiny Rothschildů.

Naše první teze je Magaldiho spolubojovníkem, „Fraterem Rosenkreutzem“, přednesena jen velmi stručně, a to v rámci fiktivního rozhovoru všech pěti spoluautorů knihy na výše již zde citovaném místě:

„... víš lépe, než já,“ obrací se na „Fratera Jahoela“ (= Gioele Magaldiho), „že zednářstvo přinejmenším do začátku dvacátého století bylo jasně ovládáno progresivními silami (istanze). Ty dokonce zvítězily nad čarodějnickými uční v zástěře, kteří přece jen ve zkumavce vytvořili obávaný fašincistický mor. ... A to ani nemluvě o těch dalších nesmyslných elitářích, jež pomohli na nohy neblahému sňatku srpu, kladiva a kružítko...“ (str. 566).

Tím sám dosud „oligarchicky“ orientovaný a teprve nedávno jinak smýšlející „Frater Rosenkreutz“ do jisté míry staví bolševismus či sovětský komunismus na stejnou úroveň s rovněž „heretickým“ „nacifašismem“ neboli „fašincismem“: oba byly úchylkářské experimenty, vyšlé sice z „oligarchické“ frakce světového zednářstva a zvláště ze samotných pra-lóží, přesto dokonce tou samou frakcí většinově odmítané a potírané. „Frater Rosenkreutz“ o něco dále v textu tento stav věci potvrzuje:

„Liga spravedlivých“, „Liga komunistů“, a poté i „Schapper, Weitling, Bauer, Marx, Engels, Lenin, Stalin, Trockij,“ byli „všichni zakládajícími otci komunismu s bezvadným zednářským původem. Všechno zednáři s elitářštějšími a také neméně antidemokratičtějšími tendencemi v teorii i praxi, než reakcionářští a neoaristokratičtí, kteří holdovali svým spolubratrům z tzv. extrémní levice“ (str. 567).

Bez ohledu na *principiálně* stejné tendence tedy zednářský komunismus talmudistů Karla Marxe, Bruno Bauera, Vladimíra Iljiče Uljanova alias „Lenina“, Lejby Bronštejna alias „Lva Trockého“ a mimořádně mnoha dalších, kteří zde nemohou být vypočítáváni, představoval jen jistý druh – neúplného! – odštěpení od „oligarchické“ frakce světového zednářstva, resp. pra-lóží.

Přímo markantní je to ostatně z již zde zmíněného založení nové pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ roku 1917 právě Uljanovem/Leninem, a ještě více ze zjevně nezbytného „znovuzaložení“ jen o čtyři roky později, tedy 1921,

„na okraji 10. kongresu KS SSSR (toho, který mimo jiné vydal přísný zákaz vytvářet zvláštní proudy ve straně)... Se souhlasem několika svých střeoevropských zednářských spolubratří (především členů pra-lóže ‚DER RING‘ z německé jazykové oblasti, kteří mu tak mimořádně napomáhali při revolučním vzestupu k moci v Rusku) argumentoval budoucí otec SSSR již v lednu 1917 tím, že De Maistreho jméno (...) se perfektně hodí k označení místa setkávání a kontaktů intelektuálních elit, zmítajících se v ideologických a propagandistických rozporech, které nezbytně musí povstat mezi komunistickými režimy a západními mocnostmi. Jméno, jež navíc znamenitě vystihuje oligarchický odpor k liberální demokracii, který

¹⁸⁰ Stephen Goodson in: „Impact“, duben/červenec 2015, str. 1.

¹⁸¹ Henry Makow in: „Courrier du Continent“ č. 574, prosinec 2015/leden 2016, str. 6.

by jak komunistické, tak zednářské epigony Lenina, ale také jejich konzervativní i neoaristokratické bratrské agenty měl vně toho sjednocovat, což se o pár desetiletí později také stalo železnou oponou mezi Východem a Západem“ (str. 170 ad.).

Jedním z nejmenovaných členů pra-lóže „*DER RING*“, kteří svému lóžovému bratru Leninovi zcela „*mimořádně*“ pomáhali při vzestupu k moci, byl s největší pravděpodobností židovský velkobankéř Max Warburg v Hamburku. Jacques Bordiot se shoduje s mnoha dalšími historiky označením Warburga za „*nejdůležitějšího evropského sponzora ruské revoluce*“.¹⁸²

Z pečlivě volených formulací „*Fratera Rosenkreutze*“ každopádně vyplývá, že celou fundamentální jednotou světového zednářstva komunistické „*dobrodružství*“ převážně židovského „*odštěpení*“ od „*antidemokratické*“ frakce konec konců otráslo *stejně tak málo*, jako nyní manévr ISIS (znovu nápadně silně židovsky zastoupené) pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“. Navzdory všem tak velkým ideologickým diferencím a zuřivým propagandistickým sporům drží „*bratři*“ vždy zarputile spolu v jejich luciferském boji proti Bohu, Ježíši Kristu a právě římsko-katolické církvi.

Na tom nic nemění ani jisté krvavé epizody tzv. „*španělské občanské války*“ z let 1936 až 1939, neboť těmi, kdo se vzájemně zabíjeli, přirozeně nebyli žádní znepřátelení členové ultratajných pra-lóží, nýbrž oběma (!!) jejich frakcemi prostřednictvím „*obyčejného*“ zednářstva z povzdálí řízení pěšáci, a obě frakce byly stále jednotné v jejich smrtelné nenávisti ke katolíkům! Přesto tehdejší události působivě ilustrují, že Magaldiho ústřední teze o ustavičném ideologickém rozporu mezi „*progresivními*“ a „*reakcionářskými*“ zednáři pra-lóží přinejmenším do jisté míry zobrazuje realitu.

Na katolické straně je obvyklé španělskou „*občanskou válku*“ s hroznými masakry kněží, řeholníků i prostých věřících připisovat k tíži komunistům a jejich převážně ze Židů složených „*internacionálních brigád*“. Avšak původně je z řetězu rozhodně nevypustila „*oligarchická*“, nýbrž „*progresivně-demokratická*“ frakce internacionálního zednářstva! Ve své „*lásce ke svobodě*“ šla tak daleko, že se její stoupenci sami považovali a označovali za „*anarchisty*“, tj. lidi, kteří nad sebou nechtějí trpět vůbec žádný druh vlády.

„*V těch měsících,*“ říká italský historik Mario Immarone, „*se libertinské Španělsko stalo rájem všech anarchistů Evropy, i těch, kdož odmítali morálku nebo organizovanou společnost. ... Často opakovaná věta zněla: ‚sexuální revoluce je klíčem k revoluci společenské.‘ Jinak řečeno: jen ta první zničením všech představ o hierarchii společnosti umožní spuštění té druhé.*

Proti této úchylce byli se Sovětským svazem spojení marxisté, jež v letech 1937 až 1938 uvěznila a zastřelila velmi mnoho anarchistů (ne však dříve, než ti vyhubili katolíky!). Byli to Sověti ještě před Frankovými stoupenci, kdo libertinskou revoluci neakceptoval, nýbrž ji utopil v krvi, a to vede k poznání – mimo toho, co se nám vypráví v rozšířených dějepisných knihách –, že na republikánské straně byly dvě vzájemně se potírající ‚levicové‘ skupiny. Shodovaly se jen v jednom bodě: odstranit katolický problém v kořeni jeho vyhlazením.“¹⁸³

¹⁸² Jacques Bordiot, *Le Gouvernement invisible*, vyd. Henry Coston, Paříž (Publications Henry Coston) 1983, str. 95.

¹⁸³ Mario A. Immarone in: „Chiesa viva“ č. 487, listopad 2015, str. 17.

Ale přesto znovu podle všeho u velké frakce „*oligarchických*“ pra-lóží dokonce po krátké době převážila nenávisť ke svým „*heretickým*“ komunistickým „*bratřím*“ a jejich svévolnému postupu stejně silně, jako ke katolické církvi, takže jimi kontrolovanému „*nacismu*“ bez dalšího dovolily přispěchat katolickému generálu Frankovi na pomoc vojensky i diplomaticky! Vždyť již v listopadu 1936, jen čtyři měsíce po vypuknutí španělské „*občanské války*“, byla nacionálními socialisty vytvořena proslulá „*Legie Kondor*“, ¹⁸⁴ která na straně Frankových vojsk bojovala bez rozdílu jak proti anarchistickým, tak komunistickým „*rudým brigádám*“. Stejně tak již roku 1936 Frankova vláda, jejíž armáda ovládala ovšem tehdy jen sotva polovinu těžce vybojovaného území Španělska, byla oficiálně uznána jak Německem, tak Itálií. ¹⁸⁵ Tedy v době, kdy podle Magaldiho & Co. se „*nacifašismus*“ ještě těšil plné podpoře většiny „*oligarchických*“ pra-lóží!

Magaldi a jeho čtyři „*spolubratři*“ omezují bohužel svá odhalení pra-lóží za sovětským komunismem na jedné straně na Lenina, a na druhé straně na období od Chruščova; o třech a půl desetiletích mezi nimi, tj. mezi epochou leninismu a stalinismem, se od nich nedozvídáme prakticky nic. ... Naše druhá teze o podporování Stalina během II. světové války (nejpozději od léta 1941) úhrnem pra-lóží však evidentně vyplývá ze všeho, co „*profánní*“ dějepisné knihy tradují z faktů. Vlastně již stačí poukázat na to, že Magaldiho největší hrdina ve vnitrozemním zápase o mocensko-politickou nadvládu pro lidská práva horlivých, tedy „*progresivně-demokratických*“ pra-lóží, prezident USA Franklin Delano Roosevelt (přesně jako jeho manželka Eleanor) byl předním členem vlastní „*progresivní*“ pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ (str. 23) – a přesto bezmála tři a půl roku zednářského „*neoaristokratického*“ Stalina podporoval množstvím válečného materiálu, aby *společně* – jak přece tvrdí Magaldi & Co. – skoncovali s naprosto se kontrole vymknuvším „*nacifašismem*“.

„... *kdyby německý experiment nebyl prozřetelně (a v nejvyšší nouzi) blokován zásahem euroatlantických progresivních zednářů (počínaje kruhem okolo F. D. Roosevelta, a s přispěním kolem Winstona Churchilla shluklých konzervativních, [ale] ze svých sympatií k fašismu ‚vyléčených‘ zednářů, i když v přítomnosti jisté britské zednářské šlechty, jež byla zvláště silně [a filo dopplo] provázaná s nacistickým režimem), byla by Evropa přetvořena v zpátečnickém smyslu. Bez zároku Spojených států v roce 1941 by se Evropa stala kontinentem, ovládaným nadnárodní oligarchií, která v Hitlerově Německu měla zčásti skryté předmostí*“ (str. 571).

Toto tvrzení sice znovu nasvědčuje tomu, že se kontrola nad „*nacifašismem*“ oligarchickým pra-lóžím do konce roku 1941 pořád ještě z rukou nevymkla. O co nám zde však jde, je něco jiného. „*Hereticko-oligarchické*“ zednářské odštěpení nejprve Leninova, a poté Stalinova komunismu, soustředěné především v pra-lóži „*JOSEPH DE MAISTRE*“, se velkou většinou ostatních nejvyšších zednářů obou frakcí nechalo začlenit do jejich válečného tažení proti „*nacifašistické*“ příšeře, a těšilo se po dobu trvání této spolupráce prakticky nepokryté podpoře téměř celého ostatního světového

¹⁸⁴ Sice formálně jako „*dobrovolnická*“ jednotka, mající nicméně k dispozici veškerou potřebnou vojenskou výzbroj až po německé stíhačky a bombardéry.

¹⁸⁵ Podle: Hermann Kinder / Werner Hilgemann, *dtv-Atlas zur Weltgeschichte*, svazek II. *Von Französischen Revolution bis zur Gegenwart*, 17. vyd. 1982, str. 161. Podle téhož naopak došlo k uznání Frankovy vlády Francií, Anglií a USA až roku 1939, tedy po skončení „*občanské války*“.

zednářstva.

S úspěšným zničením „*nacifašismu*“ sice skončila neomezená kooperace, je však nesporné, že za kulisami „*studené války*“ přesto *skrytě* v značném rozsahu pokračovala. O příčině lze jen spekulovat; Magaldi & Co. nám ohledně toho nic nesdělují. Hlavním důvodem mohlo být, že vlivné části „*oligarchicky*“ zaměřené frakce talmudismu, mezi nimi pravděpodobně také finančně nesmírně mocní Rothschildové, nebyli ochotni jen tak rychle se vzdát komunistického projektu navzdory mimořádnému vnitrozednářskému odporu. Příslušný náznak se nachází pouze na jediném místě Magaldiho odhalovacího díla, totiž tam, kde se objevuje americko-židovský ropný a surovinový miliardář Armand Hammer (1898-1990) jako jeden z nejprvnějších členů roku 1968 založené pra-lóže „*THREE EYES*“, a je tam stručně charakterizován, jak následuje:

„*Americký podnikatel, muž s mimořádně rozsáhlými internacionálními kontakty, dvojnásobný [!] spojovací článek¹⁸⁶ mezi západním zednářským establishmentem a odpovídajícím seskupením komunistických zemí, současně člen pra-lóži ‚JOSEPH DE MAISTRE‘, ‚GOLDEN EURASIA‘ a ‚LUX AD ORIENTEM‘*“ (str. 211).

Hammerova „*dvojnásobnost*“ spočívala v tom, že sám jako superbohatý „*kapitalista*“ s „*komunisty*“, k jejichž „*oligarchické*“ pra-lóži zjevně již velice záhy příslušel, dělal po desetiletí skvělé obchody, jež byly oběma stranám stejně prospěšné.¹⁸⁷ Možná teprve když Brzezinski v roce 1967 založil novou pra-lóži „*LUX AD ORIENTEM*“ se zřejmým cílem spolu s jeho lidmi nenáviděný experiment sovětského komunismu pomalu, ale cílevědomě likvidovat „*pomocí cukru a biče*“,¹⁸⁸ se Hammer – současně také člen rovněž „*dvojnásobné*“ pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“ – stále víc a víc přidával na stranu antikomunistické „*oligarchické*“ frakce.

Nicméně plíživý rozklad sovětského komunismu začal již mnohem dříve; z počátku byl dílem pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, o níž bohužel Magaldi neříká, kdy byla vlastně založena. Tou dobou Nikita Chruščov (1894-1971), jehož pravé příjmení má ostatně znít „*Pearlmutter*“, již k ní každopádně patřil, protože Stalinův dědic, který po úspěšném eliminování všech konkurentů v Kremlu od 1958 po nějaké roky – do 1964 – neotřesitelně vládl, byl tehdy jistě jejím nejprominentnějším členem (str. 164).

Další vývoj charakterizuje pozoruhodná „*obleva*“ mezi hlavně asi pra-lóžemi „*JOSEPH DE MAISTRE*“ a „*GOLDEN EURASIA*“. Obě ultratajně lóže nejvyšších stupňů, na což nesmíme zapomínat, byly obsazeny *nadnárodně*, tedy neomezeně na „*východní blok*“; obě měly nicméně za své speciální „*pracovní pole*“ kontrolu a řízení sovětského komunismu. Členy pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“ si lze nejlépe představit jako (indi-

¹⁸⁶ V originálním francouzském textu „*trait d'union*“, tedy doslova „*spojovník*“.

¹⁸⁷ Srv. krátce před jeho úmrtím vydanou autobiografii, v níž se tím celou jednu kapitolu chlubí, zatím co „*přirozeně*“ jeho několikanásobné pra-lóžové členství zůstává *naprosto nezminěné*: Armand Hammer, *Mein Leben* (Můj život), 5. vyd. Bern-Mnichov-Vídeň 1989. Pouze z textu záložky je zřejmé, že Hammer byl jedním z *prvních* členů Leninovy pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“: „*Začal s Leninem, k němuž si mladý MUDr. Armand Hammer v revolučních letech [!] vytvořil udivující vztah. Komunista a kapitalista vzájemně obchodovali, a oba z toho měli profit.*“

¹⁸⁸ Jak již je výše řečeno, byly podle Magaldiho (str. 96 ad.) dva stanovené cíle nové pra-lóže „*LUX AD ORIENTEM*“ následující: na jedné straně „*vytvořit ‚osvícené‘ mosty mezi západními demokraciemi a Východní Evropou*“, a na druhé za „*železnou oponou*“ podporovat „*případné vzpoury, převraty nebo alespoň skryté protisovětské akce!*“

viduálně více či méně angažované nebo přesvědčené) zastánce proslulého „socialismu s lidskou tvář“ a ideologicky usazené někde uprostřed mezi „oligarchy“ resp. „neoaristokraci“ jak z pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, tak z mnoha dalších „konzervativně-reakcionářských“ pra-lóží na straně jedné, a odhodlaně „demokraticko-progresivním“ křídlem nejvyššího zednářstva na straně druhé.

Poté, co zednář pra-lóže „GOLDEN EURASIA“ Chruščov úspěšně provedl destalinizaci KS SSSR a sovětského režimu, do nevýhodné pozice tím upadlí „bratři“ pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ se sešikovali k protiúderu; Leonid Brežněv, který roku 1964 Chruščova svrhl, byl jedním z nich.

Nesmíme si však působení jedné nebo několika určitých pra-lóží představovat odděleně od všech ostatních! Stejně tak málo se smí přehlížet, že pro všechny „neoaristokratické“ pra-lóže stála „alchymie peněz“ vždy neochvějně ve středu jejich nacionálních i internacionálních politických operací.¹⁸⁹ „Studená válka“, poučuje nás Magaldi, oběma „válečným“ stranám přinesla tak pěkné zisky (pomysleme jen na nesmírně výnosné „závody ve zbrojení“), že zřejmě žádná „oligarchická“ pra-lóže nejevila nijak zvláštní zájem na uspaní této „války“ či dokonce na formální uzavření „míru“. A nejméně již „JOSEPH DE MAISTRE“ a její nový exponent Brežněv.

„Náhly útok [na Chruščova], je-li vůbec možné to tak nazývat, byl koordinován zednářem Leonidem Brežněvem (1906-1982) od roku 1964 až do své smrti spolu se svými spolupracovníky nepopíratelný pán¹⁹⁰ řízení SSSR, členem právě nadnárodní pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ (té samé, v níž byl členem také Eugenio Cefis),¹⁹¹ která si příliš nepřála uvolnění mezi západním a sovětským blokem, nýbrž chtěla nadále raději s dalšími neoaristokratickými pra-lóžemi vytvářet velkoplošné zóny napětí, aby z toho mohla ještě velmi dlouho mít politické i hospodářské zisky“ (str. 168).

Brežněv nicméně musel ze své strany strpět nejvyššího zednáře z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, Alexeje Nikolajeviče Kosygina (1904-1980), který od roku 1964 až do své smrti úřadoval jako státní hlava SSSR. Protože však – jako celá jeho pra-lóže – „byl nakloněn postupnému snižování tíživých vojenských a průmyslových výdajů ve prospěch růstu domácí spotřeby, což kruhem kolem Brežněva nebylo schváleno“, vytlačovali jej jeho „oligarchičtí bratři stále více na okraj“ (str. 168). Z těchto komunisticko-reakcionářských zednářů pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, jež vedle Brežněva seděli u mocenských pák SSSR, Magaldi některé jmenovitě vyzdvihuje:

* Michail Andrejevič Suslov (1902-1982) byl „fakticky číslem dvě ve SSSR od roku 1964 do 1982 (jako druhý tajemník Ústředního výboru Sovětského svazu)“ a mimo to ve své době šéf sovětské ideologie. Také se nacházel, říká Magaldi dále „vždy v první řadě, kdykoli šlo o vytváření konkrétních militaristických postojů a akcí ruské super-

¹⁸⁹ Dokonce i od svého vytouženého konečného cíle, „Jednoho světa“, očekávali doslova „hory zlata“ nejínan, než to židovským pseudomesianistům – ať současně zednářům, nebo ne – předpovídal jejich Talmud.

¹⁹⁰ V originále (kvůli – poněkud ironickému – zdůraznění) latinsky: „dominus“.

¹⁹¹ Cefis byl od roku 1962 oficiálně, od r. 1967 také oficiálně šéfem italské ropné společnosti ENI a patřil ještě k oběma dalším, rázně „oligarchickým“ pra-lóžím „COMPASS STAR-ROSE“ a „GEBURAH“. – Naproti tomu jeho „pádem letadla“ zavražděný předchůdce, Enrico Matteo, sedával v obou „umírněných“ resp. „progresivních“ pra-lóžích „GOLDEN EURASIA“ a „IBN ARABI“ (str. 165 ad.).

velmoci, a tím doplňkově sloužit zájmům těch západních oligarchických pra-lóží, které – jak jsme již výše viděli – tehdy většinu tzv. finančně-vojensko-průmyslového komplexu¹⁹² kontrolovaly a nyní stále ještě dirigují“ (str. 168 ad.). Jednodušeji řečeno: Suslov na sovětské straně náležel k rozhodujícím popoháněčům docilování obrovských zisků pro ložové a pra-ložové magnáty, zaměřené na „závody ve zbrojení“, tedy odpovídající na „západní“ straně jako popoháněčům jistým členům některých dalších pra-lóží, hlavně „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „GEBURAH“, „DER RING“ a později také „AMUN“.

* Alexandr Nikolajevič Šelepina (1918-1994) byl šéfem KGB od 1958 do 1961 (tedy ještě za ideologicky relativně odporujícího Chruščova!), poté (stále ještě za Chruščova a teprve od roku 1964 za Brežněva) člen Ústředního výboru KS SSSR a rovněž „v průběhu let držitel dalších důležitých vládních úřadů“ (str. 169).

* Vladimír Jefimovič Semičastnyj, jehož životní data Magaldi výjimečně *nesděluje*, vystřídal svého patrona a bratra Šelepina v pra-lóži „JOSEPH DE MAISTRE“ jako šéf KGB od roku 1961 a stál v čele pověstné tajné služby až do roku 1967 (tamtéž).

* Jurij Vladimirovič Andropov (1914-1984) převzal v období 1967-1982 vedení KGB, a poslední dva roky svého života působil jako nástupce Brežněva ve funkci generálního tajemníka KS SSSR (tamtéž).

* Konstantin Ustinovič Černěnko (1911-1985) byl vynikající člen „Ústředního výboru KS SSSR, posléze i generální tajemník sovětské Komunistické strany a předseda prezidia Nejvyššího sovětu SSSR od 1984 do 1985“, tj. do své smrti (tamtéž).

Zatím co tedy striktně „oligarchická“ pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ byla po plné dva roky u vesla SSSR, podíleli se na moci kromě již zmíněného Kosygina také někteří „bratři“ z „umírněné“ orientované pra-lóže „GOLDEN EURASIA“. Poznamenejme zde jen tolik, že to přesně odpovídá výše ukázanému modelu panství pra-lóží v rudé Číně: nejvyšší „oligarchičtí“ zednáři („THREE EYES“ a „TAO LODGE“) sice celkem řídí, ale „demokraticko-progresivní“ bratři („THOMAS PAINE“) přece jen s nimi drží krok a občas jsou dokonce v čele!

Jakožto nejdůležitější příslušníky pra-lóže „GOLDEN EURASIA“ z Brežněvovy éry ukazují Magaldi vedle státního prezidenta Kosygina ještě dva následující:

*Anastas Ivanovič Mikojan (1895-1978) byl „zednář ... zjemnělé kosmopolitní kultury, který se pyšnil mnoha bratrskými i přátelskými vztahy s různými protagonisty politiky USA“. Příznačně byl „nejvlivnějším spolupracovníkem Chruščova, avšak Brežněvův státní puč fakticky podpořil, a ještě po několik let si udržel moc jako předseda prezidia Nejvyššího sovětu SSSR“ (str. 169).

* Zatím to však byly jen necelé dva roky, protože po něm již 1965 následoval jeho „bratr“ Nikolaj Viktorovič Podgornyj (1903-1983), který úřad předsedy prezidia postoupil teprve 1977 Brežněvovi. Je zajímavé, že Magaldi tohoto „liberálně se tvářícího zednáře“ nazývá „trnem v těle Brežněvova konzervativního režimu, s nímž však ruský vůdce musel jistým způsobem žít“ (tamtéž).

* Že „musel“, zjevně spočívalo především na Andreji Pavloviči Kirilenkovi (1906-1990), jehož postavení hodnotí Magaldi jako „dvojaké“. A skutečně patřil k oběma soupeřícím pra-lóžím, tudíž jak k „JOSEPH DE MAISTRE“, tak také současně ke

¹⁹² V originále anglicky „financial-military-industrial complex“.

„*GOLDEN EURASIA*“. Staral se tedy – podobně jako Mikojan směrem na Západ – o to, aby fundamentální jednota světového zednářstva i přes tak velké difference zůstala zachována také na Východě! Kirilenko „*byl na jedné straně nejbližším spolupracovníkem Brežněva a vysoké autority požívající člen Ústředního výboru i Generálního sekretariátu KS SSSR, na druhé straně byl také v těsném spojení se spolupratrem Podgorným, s nímž sdílel některé antikonzervativní a reformní snahy po otevřenosti (aperture)*“ (str. 169 ad.).

Do *Východního bloku*, ujařmeného a ovládaného železnou pěstí Sovětského svazu také – jak známo – náležela ještě celá řada východoevropských států. K většině z nich Magaldi & Co. neuvádějí žádné údaje. Výjimku představují ze středního Německa roku 1949 vzniklá Německá demokratická republika (NDR) a Československo vedle ještě sice komunistické, ale „*mimo blok*“ stojící Jugoslávie. ... O té poslední se v zásadě pouze dozvídáme, že jí od roku 1945 až do své smrti 1980 vládl „*dvojznačný zednář*“ Josip Broz alias „*Tito*“ (* 1892), který přesně jako Chruščov (a ostatně také svého času velvyslanec USA v Kremlu Llewellyn E. Thompson jr. [str. 164]) seděl v „*umírněné*“ pra-lóži „*GOLDEN EURASIA*“, a proto také jako jediný z vůdců komunistické země „*strpěl*“ „*povstání lidu a studentů*“ v roce 1968, ba „*dokonce se velkoryse s pochopením stavěl k požadavkům demonstrantů*“ (str. 239). Co Magaldi zamlčuje, je dobře známou skutečností, že dílem i krvavé pronásledování křesťanů a Církve jak pod zednářem „*umírněné*“ pra-lóže Chruščovem, tak i pod Titem nepřetržitě pokračovalo. ... V tom ohledu Tito a jeho nepochybně také zednářská klika neznali žádnou „*velkorysost*“ nebo „*pochopení*“ ...!

Je nejisté, zda rovněž v NDR seděli zednáři nejvyšších stupňů, ta však byla každopádně od počátku ovládána přinejmenším „*obyčejnými*“ zednáři, sloužícími jako prodloužená paže zednářů pra-lóží v Moskvě, protože Magaldi uvádí alespoň toto:

„*Oficiálně zamlčovanou, ale platnou zednářskou minulost měli ostatně také sociálně-demokratický Otto Grotewohl (1894-1964, předseda vlády NDR od jejího založení 1949 do 1964); poté komunisté Wilhelm Pieck (1876-1960, první prezident NDR od 1949 do 1960); Walter Ulbricht (1893-1973 první předseda státní rady od 1960 do 1973 a generální tajemník SED/Sozialistischen Einheitspartei Deutschlands)*“ (str. 85 ad.).

Nejzevrubněji se našich pět informátorů věnuje poměrům v Československu. Jak po všech dosavadních odhaleních nelze ani jinak očekávat, revolta z roku 1968 i její porážení věrně odráží také zde protiklad mezi „*umírněnými*“ až „*progresivními*“ na jedné, a komunisticko-„*oligarchickými*“ nejvyššími zednáři na druhé straně.

Všichni českoslovenští reformní politici za Alexandrem Dubčekem (1921-1992) i kolem něj byli stejně jako on členy pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, a ta zase sloužila za „*neutrální a ekumenické místo setkávání zednářů různých ideologických tendencí*“¹⁹³ se solidními zednářskými kontakty „*také k progresivním pra-lóžím, které se zajímaly o oblasti Východní Evropy, jako ,THOMAS PAINE‘, ,MONTESQUIEU‘ a ,GHEDULLAH‘*“ (str. 243)! Vedle spíše „*progresivního*“ Dubčeka, který vstoupil 1962 do pra-lóže „*GOLDEN EURASIA*“, aby poté již v následujícím roce 1963 rychle povýšil na prvního tajemníka slovenské KS, jsou jmenovitě uvedeni také následující:

¹⁹³ Z tohoto personálně smíšeného složení rovněž zajímavě vyplýval její celkově „*umírněný*“ postoj v sovětsko-komunistických zemích.

Ota Šik (1919-2004), Ludvík Svoboda (1895-1979), Oldřich Černík (1921-1994), Josef Smrkovský (1911-1974), Jiří Hájek (1913-1993), Milan Kundera (* 1929), Pavel Kohout (* 1928), Jan Patočka (1907-1977) a nejznámější z nich všech – Václav Havel (1936-2011). (Str. 242 ad.)

Avšak také tvrdě „*oligarchicko-reakcionářská*“ pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“ umístila řadu svých „*bratrů*“ do Komunistické strany ČSSR. Magaldi s despektem nazývá „*pátou kolonou*“ tyto „*muže jako Alois Indra, Drahomír Kolder, Vasil Biľak a další. V dohodě s nimi skoncovali vojenskou silou*¹⁹⁴ Brežněvem koordinovaní spolubratři s bouřlivou, ale jen přechodnou reformní érou Pražského jara“.

A přestože ještě do roku 1968 „*částečně nevědomý (semignaro)*“ ohledně zednářstva (!), udělali „*reakcionářští*“ bratři nejvyšších stupňů cílevědomě novým silným mužem Československa Gustáva Husáka (1913-1991). Sotva byl postupně uveden do úřadů generálního tajemníka KSČ a poté státního prezidenta, „*byl Husák v dubnu 1969 také zasvěcen do pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, čímž posílil svou bandu různými sovětskými konzervativními spolubratry Suslovem, Šelepínem, Andropovem a Černěnkem*“. Jako generální tajemník KS SSSR propůjčil Andropov svému československému „*bratru*“ roku 1983 dokonce i čestný titul „*Hrdina Sovětského svazu*“ ... (str. 243). Ano, v trvalé praxi navzájem se zahrnovat cenami, vyznamenáními a poctami, aby demonstrovali svou domnělou znamenitost a lidové masy takto získávali pro své protikřesťanské pikle, byli „*bratři*“ skutečně znamenití, a to nejenom v lóžích nejvyšších stupňů!

Pra-lóže jako hrobaři sovětského komunismu

V Magaldiho první knize Brzezinskim 1967 založená specificky „*antikomunistická*“ pra-lóže „*LUX AD ORIENTEM*“ zůstává okrajovým fenoménem, přestože ji hodnotí jako „*výraznou*“ (str. 96) a přiznává jí značný vliv na události posledního desetiletí 20. i prvních let 21. století (str. 99). Ze sdělení, že Brzezinski dřívějšího komunistického vůdce italské KS Giorgio Amendolu (1907-1980), již začátkem 70. let do nové pra-lóže osobně přijal (str. 96), se dá přinejmenším soudit, že přesně kolem této doby náhle se vynořivší „*eurokomunismus*“ jako „*humánnější*“ protikoncept k sovětskému komunismu byl jako záludná „*trhlina*“ dílem především *této* pra-lóže.

Jinak se setkáváme s pra-lóží „*LUX AD ORIENTEM*“ znovu teprve tam, kde jako vůdčí síla spolupracuje na plánovitém zrušení sovětského komunismu, což si však připisují také všechny existující pra-lóže lhostejno jakých tendencí, s výjimkou snad (?) jen pra-lóže „*JOSEPH DE MAISTRE*“ nebo její části, od roku 1981 v rámci jejího na 20 let stvrzeného paktu „*United Freemasons for Globalization*“ („*Sjednocení zednáři pro globalizaci*“).

Je pozoruhodné, že sovětský komunismus již kolem roku 1955 téměř úplně ztratil svůj dříve eminentně talmudisticko-mesiánský charakter.¹⁹⁵ Vůbec ne už nadproporcionálně v pra-lóžích všech tendencí zastoupení talmudisté tedy mohli jen zaplakat nad

---

¹⁹⁴ V originálním textu latinsky: „*manu militari*“.

¹⁹⁵ Zatím co však Stalinem do „*exilu*“ vyhnaný trockismus jako skutečné pokračování pseudomesiánského snu o světovém komunismu dodnes přetrvává v nespočetných rozštěpených skupinách – také s lóžovými kontakty – a je rozšířen po celém světě.

jako takovým dávno ztroskotaným a přesto překvapivě houževnatě žijícím projektem.

Jak je možné, že jej již absolutně nechtěli mít i přes překrásné miliardové zisky ze „studené války“, to sice nevyplývá přímo z vývodů Magaldiho a jeho druhů, kterým v tom ohledu schází souvislosti; rozhodující odkaz na motiv však podává název paktu mezi oběma protichůdnými pra-lóžovými frakcemi: „sjednotit“ se nyní měla „globalizace“, tj. boj za zřízení „Jednoho světa“, a ten naráz – Rothschildové sem nebo tam – pro odpor příliš mnoha nejvyšších zednářů *obou tendencí* nebyl možný jako sovětsko-komunistický. Ten naopak bránil nezbytnému „přizpůsobení“ hospodářských, politických i „kulturních“ poměrů na celém „globu“, jak je „pouze“ parazednářský, avšak nejvyššími zednáři řízený „Lucis Trust“ propagoval již od roku 1975 (a *beze změny* [!] dodnes) pod dobře znějícím mottem „Share International – Internacionální dělba“.¹⁹⁶

Znovu je mimořádně poučné, s jak *záłudnými a bezohlednými* prostředky od poloviny roku 1981 konečně znovu sjednocené pra-lóže, ať už „demokratické“, tak i „neoaristokratické“ frakce svým pořád ještě „heretickým“ bratrům z pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“ zamýšleli sovětský komunismus definitivně vyrvat z rukou. Celý svět od roku 1981 zažíval postupnou realizaci příslušného plánu, smluvně dohodnutého mezi oběma frakcemi, aniž by chápal, jaké síly a jaké záměry za tím *skutečně* vězí. 1981 byl rokem vytrvalé „stávky dělníků gdaňských loděnic“. Teprve Magaldiho odhaleními poučený pohled zpět nám ukazuje, že čerstvě „sjednocené“ zednářstvo nejvyšších stupňů tím ukázalo, jak vážné to bylo s jejich *okamžitou* realizací právě nyní rozhodnuté „globalizace“! Zde je bod 2 jejich dvanáctibodové dohody „United Freemasons for Globalization“ vlastními Magaldiho slovy (str. 417 ad.):

„2. *Povinnost podle možnosti co nejvíce urychlovat demontáž (destrutturazione) a likvidaci SSSR. Cíl, jehož má být dosaženo z vnějšku využitím (1979 započaté afghánské války a nového polského papeže Karola Wojtyly) jako prostředku propagandy a konkrétní antisovětské činnosti. V tomto smyslu mají být v afghánském konfliktu podporovány skupiny bojovníků (mudžahedínů) a teroristů, tím zostřovat islamizaci ve všech islámských národech, a celosvětově rozpoutat ve veřejném islámském mínění myšlenku svaté války proti komunistickému ateismu, ruskému imperialismu a agresí.*

*Naproti tomu ve východoevropském Polsku z teprve nedávno (v září 1980) založených odborů Solidarność udělat trojského koně jako epochálního žalobce (messa sotto accusa) Varšavského paktu i jeho svobodu ubíjejících a antidemokratických průvodních jevů;*¹⁹⁷ *zde také musí být podporováno (katolické) náboženství jako nezbytné součásti rozsáhlé politické svobody od rusko-komunistického útlaku.*

¹⁹⁶ Mnozí odpůrci aktuální „migrantské politiky“ několikanásobné pra-lóžové zednářky Angely Merkelové (za níž však stojí téměř úhrn ultratajného nadnárodního nejvyššího zednářstva!), zcela přehlížejí, že cílem této politiky je mnohem méně teprve po mnoha generacích možné „vytvoření smíšené hnědé rasy“ ve smyslu nejvyššího bratra Coudenhove-Kalergiho v jeho knihách *Praktický idealismus* (1923) a *Pan Evropa* (1925), než naopak již zde a nyní praktikovaná „Share International – Internacionální dělba“: dělení se o obydlí, potraviny, oděv, lékařskou péči, infrastrukturu i daňové peníze v mnohamiliardovém měřítku! „Maitreya-Kristus“ pra-lóžových zednářek Blavatské a Besantové i jejich neznámých aktuálních následníků v „Lucis Trustu“ i za ním již dává cynicky pozdravovat...

¹⁹⁷ Podrobnější vysvětlení dvojznačné role zdánlivě spontánního hnutí Solidarita najde čtenář ve vynikající studii *Mýtus o odstranění komunismu Solidaritou* na našich stránkách; pozn. editora.

Uvnitř sovětského impéria je třeba usnadnit co nejrychlejší odchod starých ‚titánů‘ pra-lóže ‚JOSEPH DE MAISTRE‘ (...) ze scény, jež neústupně trvají na zachování současného politicko-hospodářského systému SSSR s jeho totalitním a umrtvujícím vlivem. Těmito titány byly osobnosti typu Leonida Iljiče Brežněva, Michaila Suslova, Jurie Andropova, Konstantina Černěnka atd., a mají být jeden po druhém likvidováni, zatím co je třeba vycházející hvězdě Michaila Sergejeviče Gorbačova (* 1931) jako členu ‚GOLDEN EURASIE‘ a mimořádně ctižádostivé osobnosti napomáhat v hledání významných kontaktů k západním bratrům, připravěnými mu pomáhat.“

Islám a (již zednářsky zkorumpovaný pokoncilní) „katolicismus“ jsou tedy stejně – každý na svůj způsob – využívány jako pouhý prostředek k danému účelu, a jen proto „podporovány“. A to ovšem tak chytře a „přesvědčivě“, že (téměř) celý svět na to nalletěl. Současně také celý ten zmatený svazek *zdánlivě* na sobě nezávislých a vzájemně vůbec neharmonujících „opatření“ překrásně ilustruje konstatování E. Cahilla z roku 1930, že zednářstvo nakonec pro „svou *zdánlivou nesoudržnost politik, které v různých časech a na různých místech přijímá nebo podporuje*“, ¹⁹⁸ je tak těžké pochopit!

Jako zcela přirozené doplnění bodu 2 předvídal bod 4 plánu na dvě desetiletí spojených pra-lóží také německé „znovusjednocení“ (str. 418):

„4. V souvislosti s demontáží a likvidací SSSR i Varšavského paktu uskutečnit německé znovusjednocení a sloučení Spolkové republiky Německo s Německou demokratickou republikou v jediný státní útvar, jak je požadováno nadnárodními pra-lóžemi ‚PAN-EUROPA‘ (převážně neoaristokratickou, avšak s umírněnou a progresivní menšinou), ‚ATLANTIS-ALETHEIA‘ (umírněnou, ale rovněž s přítomností neoaristokratických a progresivních demokratů), ‚PARSIFAL‘ (oligarchickou), ‚VALHALLA‘ (oligarchickou) a ‚DER RING‘ (oligarchickou).“

Ke svému stručnému vylíčení celého dvanáctibodového plánu za účelem globalizace spojených pra-lóžových frakcí podávají Magaldi & Co. ještě poněkud přesnější přehled o skutečně podniknutých krocích mezi lety 1981 až 2000. A zde je to již opravdu zajímavé!

„Válka v Afghánistánu (1979-1989) byla bezohledně využita k oslabení Sovětského svazu na několika frontách.

V této souvislosti byli mnozí vůdci mudžahedínů a vynikající džihádisté různých proveniencí přijati do některých pra-lóží“ (str. 462).

Bližší podrobnosti o tomto skutečně zářejícím odhalení slibuje Magaldi doplnit až v jednom z dalších svazků knihy.

„Kromě toho se podotýká, že mladý Usáma bin Ládín (1957-?) při té příležitosti obdržel zednářské zasvěcení do pra-lóže ‚THREE EYES‘ přímo z ruky a ‚poklepem mečem‘ bratra Zbigniewa Brzezinského“ (tamtéž). Také zde se můžeme jen těšit na přesnější informace.

V Kremlu, říká Magaldi, se problém vyřešil sám od sebe biologickou cestou: 1982 až 1985 zemřeli jeden po druhém Brežněv, Suslov, Andropov i Černěnko, a poslední sovětský vládce z pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, Andrej Andrejevič Gromyko, (1909-1989), byl roku 1988 „poslán na výměnek“.

Mezitím byl Michail Gorbačov formován jako ten, kdo měl se Sovětským svazem

---

¹⁹⁸ Cahill, str. XIII.

oficiálně „skoncovat“. Původně ještě Andropovem – snad z neznalosti?! – podporován, jej nyní vzal pod svá ochranná křídla „mezi jinými“ výše zmíněný zednář nejvyššího stupně Armand Hammer, nakonec také člen antisovětské pra-lóže „LUX AD ORIENTEM“. Současně bylo postaráno o vzestup „dalších liberálně smýšlejících a progresivních reformátorů pra-lóže ‚GOLDEN EURASIA‘, jako zednář Eduard Ševardnadze (1928-2014)“ (str. 463), o jehož „demokratickém vědomí“ a „pokrokovosti“ však objektivní historiografie kreslí zcela jiný, dvojznačnější obrázek, než Magaldi¹⁹⁹ ...

Zatím ideologické protiklady mezi smluvně spojenými pra-lóžovými frakcemi znovu okamžitě vypukly, sotva že Gorbačov sovětský komunismus šťastně pohřbil! Pod pseudonymem „Frater Kronos“ podle vlastních slov se skrývající „peněžní alchymista“ Brzezinski spolu s mnoha dalšími, extrémně finančně mocnými „oligarchy“, neměl zájem na zlepšení životních poměrů širokého obyvatelstva někdejšího Sovětského svazu, které měli před očima jejich poněkud idealističtější smýšlející a zjevně méně peněz žádostiví²⁰⁰ „progresivně-demokratičtí“ bratři. Proto si pospíšili dosavadní sovětské impérium bez ohledu na představy a přání jejich nemilovaných humanisticky snaživých pra-lóžových druhů proměnit v pravý ráj pro brutální kapitalismus, jehož přední představitelé se nacházeli v jejich „antidemokratických“ pra-lóžích. Magaldi vykládá:

„Gorbačov se však překvapivě nechal svést k řadě senzačních politických omylů, ukazujících na taktickou nekoherentnost, tak neslučitelnou s moudrou strategií, s kterou popoháněl perestrojku (‚politickou, občanskou a hospodářskou obnovu‘) a glasnost (‚státní i mediální transparentnost‘) k prosazení procesu odvážného a ctižádostivého přechodu od komunistické společnosti k demokratické a tržní vládní formě s hájením významu lidu (di tutele popolari) a sociální spravedlnosti“ (str. 463).

Gorbačovova „chyba“ v letech 1990-1991, která však žádnou chybou nebyla, „připravila cestu divokému a ruinujícímu neoliberalismu“ i všeobecné korupci, jež se pak už postarala o to, že během krátké doby se pověstní „ruští oligarchové“ – „spolu se zahraničními podnikateli a spekulanty“, dodává Magaldi – zmocnili všech dříve státních průmyslových a obchodních podniků.

„Ve skutečnosti byl Gorbačov předmětem rafinovaných a skrupulózních manipulací ze strany pra-lóží ‚PAN-EUROPA‘ a ‚LUX AD ORIENTEM‘, jež dokázaly vést konání vlády ve směru postupné politické sebevraždy.“ Tak se z Gorbačovova původního „zednářsko-progresivního“ programu „etablovat ve SSSR svobodný, pluralistický socialismus s lidskou tváří, který by se otevřel tržnímu hospodářství, aniž by se však v teorii i praxi zřekl sociální spravedlnosti,“ rázem

¹⁹⁹ Případná je nicméně Magaldiho poznámka, že Ševardnadze kromě toho, jako většina členů pra-lóží, byl také „obyčejným“ zednářem. Constantine Camarade jej již ve vydání č. 4 (duben) 1992 krátce na to zaniklého měsíčníku „CODE“ na str. 41 označila za příslušníka Velkého Orientu hlavního gruzinského města Tbilisi.

²⁰⁰ To je ostatně asi *jediné* skutečné pozitivum, které se u „demokraticko-progresivního“ křídla světového zednářstva resp. pra-lóží dá konstatovat, přičemž důraz spočívá na slově „méně“, protože křesťanský duch skutečné chudoby kvůli nebeskému království je i *těmto* lidem na hony vzdálen přesně pro jejich výslovné protikřesťanství, jak stále znovu dokazují nekonečné finanční skandály většinou jejich frakcí kontrolovaných a ovládaných socialistických stran, resp. politiků v celém světě.

stala záměrná příprava cesty pro „cynického a kořistného ultraliberalistu“ Borise Jelcina (1931-2007), „oddaného realizátora příkazů roku 1967 Brzezinskim založené pra-lóže ‚LUX AD ORIENTEM‘“ (tamtéž).

Avšak přirozeně ne jen vůči této jedné, nýbrž také všem ostatním „oligarchickým“ pra-lóžím i s jejich smluvně zavázanými „progresivními“ nejvyššími lóžemi stál zcela bezmocný z důvodů, které Magaldi a spol. nevysvětlují. V podrobnostech se událo následující:

„2. února 1992 tedy prezident Ruska Boris Jelcin nařídil pro svou zemi uvolnění domácích cen, zahraničního obchodu a měny.

Od té chvíle svěřil zednář ‚LUX AD ORIENTEM‘ Jelcin uskutečnění tzv. šokové terapie²⁰¹ v sociální a hospodářské oblasti ve všech nejdůležitějších bývalých sovětských republikách (v první fázi s radami bratra Jeffrey Davida Sachse, ročník 1954, neoliberalistického harvardského ekonoma, člena pra-lóží ‚WHITE EAGLE‘ a ‚THREE EYES‘), a především zednáři Jegoru Timuroviči Gajdarovi (1956-2009, zasvěcenému do téže pra-lóže bratra prezidenta, ultraliberalistickému ekonomovi, premiérovi Ruska 1992 a vicepremiérovi 1993-1994)“ (str. 464).

Což se také stalo a široké masy ruského lidu nemilosrdně uvrhlo do hrozné bídy!

Ostatně je na místě připomenout, že jak Sachs a Gajdar, ale také většina „ruských“ oligarchů, kteří se díky ohavné šokové terapii stali zakrátko multimilionáři a miliardáři, měli talmudistickou motivaci.²⁰²

Teprve od roku 2004, pokračuje Magaldi, zednář nejvyššího stupně pra-lóže ‚GOLDEN EURASIA‘ Vladimír Putin (také on ostatně prokazatelně talmudistického původu) postupně dostával oligarchy pod kontrolu, a Rusko znovu hospodářsky povznesl, ovšem „v rámci rudimentárního a nelítostného tržního hospodářství“, ale bral ohled na „rovné rozdělení blahobytu a šancí“ (tamtéž).

Tajemný dvojí atentát na Reagana a Wojtylu

V jedné starší publikaci jsme s oporou o řadu příslušných indicií, které atentát na pseudopapeže „Jana Pavla II.“ z 13. května 1981 silně zpochybňovaly, záležitost vykládali jako pouhé divadelní představení.

Nicméně podle Magaldiho & Co. byl tehdejší útok zcela reálný, i když předem počítal spíše s pouhým poraněním, než se zabitím Karola Wojtyly. Přesně jako o sotva půldruhého měsíce později spáchaný atentát na nového prezidenta USA, Ronalda Reagana. Ještě si pamatujeme, že pro oba útoky nikdy nebyl „nalezen“ věrohodný důvod. U Reagana se mělo jednat o běžného „pomatence z povolání“, jak Magaldi již výše ironicky prohlásil. Naproti tomu tureckého útočníka na Wojtylu se také nepodařilo jen prostě prohlásit za „duševně chorého“, přestože během dlouholetého pobytu za mřížemi předkládal téměř nekonečné množství protislavných verzí svého údajného motivu a/nebo zadavatelů...

---

²⁰¹ V originálním textu anglicky: „*shock t[h]erapy*“.

²⁰² Ohledně oligarchů srv. přesně doložené dílo: Catholicus, *Talmudismus – Erzfeind der Menschheit (Talmudismus – arcinepřítel lidstva)*, sv. 3, díl 2, Durach 2013.

Teprve odhalující dílo pěti nejvyšších zednářů nám říká pravdu o zákulisních původcích a jejich motivech. A ta je znovu absolutně ohromující!

Připomeňme si *utajené* založení nové „*oligarchické*“ pra-lóže „*WHITE EAGLE*“ koncem roku 1979 a počátkem 1980 s prozatím jen jediným cílem, rovněž „*oligarchickou*“, avšak již dávno až příliš dominující pra-lóži „*THREE EYES*“ *ze zálohy* pokorit a srazit na normální míru. Když bylo cíle dosaženo, jak jsme výše viděli, pra-lóže „*WHITE EAGLE*“ se odhalila a byl uzavřen smír... Pouze neměl dlouhého trvání. Vždyť osm dobře utajených členů nové „*WHITE EAGLE*“ pocházelo paradoxně ze samotné pra-lóže „*THREE EYES*“. Teprve po uzavření smíru se ve své kmenové pra-lóži „*THREE EYES*“ odvážili dát poznat jako současně členové „*WHITE EAGLE*“. Co se poté stalo, to nechme raději Magaldiho doslova vyprávět. Protože jeho líčení zní tak neuvěřitelně, odvolává se v tom ohledu nejen na archivy pra-lóží, které mohl prohlížet, ale také na notářsky ověřená a u různých notářů v Paříži, Londýně a New Yorku uložená přísedná prohlášení několika ještě žijících vysoce postavených „*protagonistů*“ tehdejších událostí (str. 376). Zjevně jemu i jeho spolubojovníkům hodně záleží na tom, svým čtenářům touto indiskrecí nejhlubších pra-lóžových tajemství jasně ukázat celkovou nebezpečnost přinejmenším části „*oligarchické*“ frakce jejich vlastních bratří.

„Je skutečností, že podle našich zdrojů zuřivost některých (ne všech, a vůbec ani ne většiny, abychom zůstali u pravdy) zednářů ‚THREE EYES‘ se do té míry zkonkretizovala, že to byla ruka ozbrojeného Johna Warnocka Hinckleye jr. (ročník 1955), atentátníka, který 30. března 1981 vystřelil na Ronalda Reagana i na další osoby, kteří s ním právě byly před washingtonským hotelem Hilton.

Reagan byl vážně zraněn, ale nakonec přežil stejně tak, jako ostatní střelami zasažené osoby“ (str. 376).

A proč „*zběsilci*“ z pra-lóže „*THREE EYES*“ nechali střílet právě na Ronalda Reagana? Protože byl prezidentem, kterého „*WHITE EAGLE*“ v skrytém boji s pra-lóží „*THREE EYES*“ prosadila jako vlastního kandidáta, jen aby demonstrovala svou moc! Že tomu tak bylo, nachází ostatně potvrzení v otevřeném vyjádření Reaganovy manželky Nancy. Židovský multimilionář Walter Annenberg, prohlásila, byl „*po padesát let nejlepším přítelem*“²⁰³ jejího muže. ... My jsme však Annenberga již výše (str. 140) poznali nejen jako „*spolu s jeho ženou velkorysého financiera a podporovatele Reaganova volebního boje 1980*“, nýbrž současně také jako zakládajícího člena pra-lóže „*WHITE EAGLE*“. Střelbou na Reagana tedy pomstychtiví členové „*THREE EYES*“ zasáhli pra-lóži „*WHITE EAGLE*“ (včetně s ní spojené pra-lóže „*GEBURAH*“ a „*ED-MUND BURKE*“).

Ze strany tří tak brutálně napadených pra-lóží také „*nebyly žádné pochybnosti*“, pokračuje Magaldi,

„což se precizně nechá vysledovat zpátky až k některým rabiátským²⁰⁴ spolubratřům pra-lóže ‚THREE EYES‘ (str. 377).

Také v tomto případě nezamýšlela většina zednářů této Reaganovi přátelské pra-lóže podporovat tak pobuřující čin, který jistí méně ostýchaví od nynějška vědeckým způsobem plánovali s pomocí ruské a východoněmecké tajné služby“, stojícími pod přímým dozorem v pra-lóži ‚JOSEPH DE MAISTRE‘ sedících správ-

²⁰³ Podle Jeffa Gatese in: „*American Free Press*“, 3. a 10. 8. 2015, str. 16.

²⁰⁴ V textu „*confratelli-coltelli*“, tedy doslovně „*spolubratři nože*“, v obrazném smyslu zuřiví zabijáci.

ců Sovětského svazu, „kteří bratry z ‚THREE EYES‘ již v letech 1978-1979 zradili podporováním pra-lóží ‚AMUN‘ podníceného revolučního povstání v Íránu“ (str. 377 ad.).

Poslední detail je zvláště příznačný pro překvapivě rychlé střídání koalicí mezi těmi či oněmi pra-lóžemi, resp. zednáři nejvyšších stupňů. V dubnu 1981 se tedy „WHITE EAGLE“, „GEBURAH“ a „EDMUND BURKE“ spojily s vlastně stále ještě „heretickou“ pra-lóží „JOSEPH DE MAISTRE“, od července 1981 však vzdor tomu již usilovně pracovali s mnoha ostatními nejvyššími lóžemi v rámci dohody „United Freemasons for Globalization“, pro níž přece byla silná většina téže pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“...!

Ať je tomu konečně jakkoli, „odhodlaná a agresivní menšina členů pra-lóží ‚WHITE EAGLE‘, ‚GEBURAH‘ a ‚EDMUND BURKE‘ rozhodla pomstít se krvavým (nezdařeným) atentátem na svém vlastním chráněnci Ronaldu Reaganovi“ (str. 378). A také krví – žasněme Karola Wojtyly! – ano, neboť byl to on, zvláštní chráněncem vlastního „krajana“, z Polska pocházejícího Zbigniewa Brzezinského z pra-lóže „THREE EYES“!

Uvěříme-li našim pěti informátorům, Magaldimu & Co., mezi nimiž se přece, jako „Frater Kronos“ skrytě nachází sám Zbigniew Brzezinski, pak i oba pseudopapeži²⁰⁵ „Pavel VI.“ (Giovanni Battista Montini) a „Jan Pavel II.“ (Karol Wojtyla) formálně nebyli lóžovými členy. To by sice bylo možné, protože oba jako jen kvůli zdání „katoličtí“ potomci talmudismu zjevně již disponovali takovým „zasvěcením“ do cílů Satanovy synagogy, které formální členství v zednářstvu činí postradatelným. Ale stejně tak dobře může také jít o krycí zednářské tvrzení, neboť lži i konání pseudopapežů posledního půl století hrály absolutně nenahraditelnou, a současně nanejvýš „delikátní“ roli ve „spirituální“ globalizaci, na níž Magaldiho „progresivní“ frakci světového zednářstva záleží stejně tak, jako Brzezinského „oligarchické“... Již jsme výše (str. 152) viděli, jak nás přímo nejvyšším zednářstvím řízený „Lucis Trust“ od nedávna ujišťuje, že současný pseudopapež „František“ hájí „priority“ nadcházející jednosvětové tyranie „Maitreyi“. A řečený „František“ nespadol jen tak z nebe, nýbrž pouze plynule pokračuje v tom, co jeho předchůdci cílevědomě začali a vytvářeli!

V obsáhlém heslu „Priest“ [„Kněz“] nám již roku 1895 zemřelý americký zednář 33. stupně Robert Macoy,²⁰⁶ jehož dílo bylo ještě roku 1989 znovu vydáno jako faksimile, to na zmíněné straně (viz reprodukci originálního textu) vysvětluje. Proč v římsko-katolické církvi, tj. v *Novém zákonu*, již *nikdy více neužívaný* (!) „hrudní štít“ na „efodu“ zvaném svrchním oděvu starozákonního velekněze hraje tak překvapivě důležitou roli, a je až nepochopitelně podrobně probírán:

²⁰⁵ Pavel VI. byl pseudopapežem od 7. prosince 1965, kdy se spolu s celým koncilem pokusil prosadit jako „neomylné“ učení Církve heretickou „koncilní Deklaraci o náboženské svobodě“ a tím ztratil svůj úřad.

²⁰⁶ Robert Macoy, *A Dictionary of Freemasonry*, New York (Bell Publishing Company) 1989 (Faksimile dotisku prvního vydání z 19. století, kde bohužel není uveden rok, nýbrž pouze tehdejší originální titul: *General history, cyclopedia [sic!] and dictionary of freemasonry*). Na zadní záložce se říká: „Robert Macoy 33° (1815-1895), autor *The Book of the Lodge* [Kniha lóže], *Masonic Manual* [Zednářské příručky] a *True Masonic Guide* [Skutečného zednářského průvodce] byl – vedle mnoha významných postů v bratrstvu – i bývalým náměstkem Velmistra New Yorku a Nova Scotia, bývalým Velmistrem New Yorku a Velkým Zpravodajem Velkého Komandéra [Grand Commander] z New Yorku.“

„*Toto odění [efod a mitra] má být nošeno Veleknězem kapituly Royal Arch při všech shromážděních, a pokud je takto oblečen, je každý z nich také nositelem důležitého symbolického učení. (...) A konečně hrudní štít, na němž jsou vyryta jména dvanácti kmenů Izraele, jej poučuje, že má vždy mít před očima odpovědnost vůči zákonům a předpisům instituce, a že mu mají stále ležet na srdci čest a zájmy kapituly i jejích členů. Ve Spojených státech je Velekněz prvním činitelem [což jinde odpovídá tzv. Mistru stolce] kapituly zednářů Royal Arch... (...),“*

a sice, jak se to na str. 335 v rovněž velmi zevrubném hesle „*Royal Arch*“ říká, „*Josue, první velekněz Židů po návratu z babylonského zajetí*“, což v kryptickém žargonu zednářstva znamená: po osvobození z jařma katolické církve a katolických vládařů!

A bezostyšný nositel hrudního štítu, Pavel VI., svou heretickou „*koncilní deklaraci o náboženské svobodě*“ skutečně vydal zkáze ještě zbývající katolické státy jako takové! Když nám tedy Magaldi a jeho spolubojovníci chtějí namluvit (str. 159), že židovský a nejvyšší zednářský zrádce „*Pavel VI.*“ byl pouze „*přítelem zednářstva*“, „*ale nikdy neprošel formálním zasvěcením*“, zjevně nám věší bulíky na nos.

Učinili jsme tuto podrobnou tématickou vsuvku proto, že se pět pra-lóžových bratrů na témže místě své knihy (str. 159) snaží podle všeho svá odhalení omezit na polo-pravdy sdělením, že Montiniho nástupce „*Jan Pavel II. měl nejlepší vztahy se zednářskými kruhy, i když konzervativního a elitářského druhu*“. Tvrzení, které je jinde (str. 320) nicméně upřesněno: „*Karol Josef [sic!] Wojtyla (1920-2005), papež od 1978 do 2005 sice „formálně zahrnut do zednářstva“ nebyl, „avšak celkově (sostanzialmente) byl od super-lóže ‚THREE EYES‘ (spolu s jí blízkými super-lóžemi) angažován (arruolato)“*, aby realizoval (*realizzare*) některé – pro globalizaci nezbytné – historické procesy...!

Dále je (str. 367) nadmíru mocný zednář pra-lóže „*THREE EYES*“ Zbigniew Brzezinski chválen za svůj „*skutečně mistrovský kousek od 18. do 22. října*“ roku 1978, totiž zvolení a dosazení „*na papežský stolec jeho přítele a spojence, Karola Józefa Wojtyly*“. V příslušné poznámce pod čarou č. 18 je nám dána vyhlídka na další svazek knihy se sdělením bližších podrobností, „*jak konkrétně ‚Brzezinski‘ – s dalšími spolu-bratry – dokázal uskutečnit zvolení svého přítele kardinála Wojtyly papežem*“, a na to jsme skutečně zvědaví, i když také po všem zde řečeném musíme mít za to, že Wojtyla se již dávno přinejmenším „*poklepem meče*“ stal rovněž členem „*THREE EYES*“...

Každopádně je za těchto okolností bez dalšího jasné jedno: „*Setkání s Wojtylou se jeho milému příteli a spojenci Zbigniewu Brzezinskému zapsalo do srdce (aniž by se zde přešla mimořádně důležitá role jiného zednáře pra-lóže ‚THREE EYES‘, arcibiskupa Paula Marcinkuse,²⁰⁷ prezidenta IOR [= Vatikánské banky], který byl s osudem polského papeže co nejtěsněji provázán), prvořadým vůdcem jak pra-lóže ‚THREE EYES‘, tak parazednářské Trilaterální komise*“, z níž přece vyšel příkaz k atentátu na Ronalda Reagana, prezidenta Spojených států z milosti „*WHITE EAGLE*“ (str. 378 ad.).

Když ve svém líčení dospěl k tomuto bodu, stává se Magaldi téměř pobožným! Ale

---

²⁰⁷ Magaldi & Co. opravdu (podle údajů samotným Vatikánem vydávané „*Annuario Pontificio*“ [„Papežské ročenky“]) 2005 byl v lednu 1969 tím dokonce případně ještě platně vysvěceného arcibiskupa Marcinkuse uvádí již na str. 212 svého přehledu ranných členů pra-lóže „*THREE EYES*“, podle toho tam přistoupil *nejpozději* roku 1975.

jen na okamžik, protože se hned zase vrací zpět k obvyklému omílání gnosticko-zednářských frází (str. 380).

„Z tak mnoha lidských plánů tomu chtěla náhoda, božská prozřetelnost v exoterickém [tedy křesťansko/katolickém] smyslu nebo v esoterickém [!] Velkého Architekta, že ani Ronald Reagan, ani Karol Wojtyla následkem atentátů nezemřeli (naše doložené prameny však napovídají, že ani v jednom, ani v druhém případě nebyl záměr zabít, nýbrž jen vážně zranit, a celému světu²⁰⁸ vyslat varování, mající vyvolat velký rozruch).“

A protože pro nejvyšší lóže by bylo mnohem obtížnější nahradit pseudopapeže, než prezidenta USA, zůstává zde stále ještě možnost, že by atentát na Wojtylu byl doslova pouze „fingovaný“, když dvě přímo vedle zdánlivého papeže stojící „americké ženy“ byly jako zcela reálné²⁰⁹ oběti poraněny jen symbolicky k vytvoření právě citovaného „velkého rozruchu“...

Atentát na Wojtylu byl ostatně spojen s takovým množstvím zednářské číselné symboliky, že Magaldi k jeho osvětlení potřebuje několik textových odstavců. My se však tím budeme zabývat až později ve zvláštní kapitole, v níž shrneme všechna příslušná odhalení z celé knihy.

Neprůhlednost a pružnost politiky pra-lóží

Byla zde již mnohokrát zmíněna, avšak zaslouží si podrobnějšího posouzení. Bude možné přesným sledováním politického chování *takových* lidí, o nichž nyní díky Magaldimu & Co. víme, že jsou členy ultratajných a nadnárodních lóží nejvyšších stupňů.

Dlouhodobá strategie světového zednářstva je dobře známá, a proto je také viditelné postupné vytváření jednoho jediného světového státu s radikálně protikřesťanským znaménkem. Neprůhledně se však jeví mnoho z jeho taktických manévrů. Důvodem toho je jednak mimořádná přizpůsobivost lóžových bratrů – a také přímo pra-lóžových zednářů – právě panujícím danostem, a jednak jejich dvojznačnost, bezohlednost ve lži, podvodu a klamu... To poslední, jak jsme již výše viděli, podle okolností dokonce vůči svým „bratrům“ třeba i z vlastní frakce! Hlavně však vůči obrovskému, „neosvícenému“ zbytku lidstva!

Nelze popřít, že obrovská masa lidí našich dní vůbec *nechce* vědět, kdo ji skutečně ovládá, a kam je opravdu vedena. ... Dokonce i v „levicově-liberálním“ týdeníku „Die Zeit“, který je po desetiletí pod přímým vlivem parazednářské Trilaterální komise a tedy rozhodně ne liberální, nýbrž „antidemokratické“ pra-lóže „THREE EYES“, a přesto za „intelektuální“ se považující smetánce společnosti celé republiky platí za non plus ultra „informátora“, jak bylo na to před nějakým časem postěžováno... Přirozeně jenom v úzkých hranicích, ale i tak.

Thomas Fischer, hlavní soudce Spolkového soudního dvora v Karlsruhe, se v červnu 2014 rozhořčil nad tehdy právě německým parlamentem rozhodnutým zákonem

²⁰⁸ V originálním textu katolicko-latinský obrat „*urbi et orbi*“ („*městu [Římu] a světu*“).

²⁰⁹ Podle „L'Osservatore Romano“ (německého týdenního vydání), 22. 5. 1981, str. 1. Zajímavá je tam také nevinná poznámka ohledně prvních Wojtylových „slov“, zaznamenaných na nemocničním lůžku papeže (...): „Hlas papeže zněl vzhledem k jeho zdravotnímu stavu silně [!], avšak bylo znát jisté [hrané?] úsilí.“

proti korupci samotných poslanců. Zákon je „jako špatný sýr – mnoho vzduchu, málo obsahu“, ano, je to „špatný vtíp“! Přesto se ještě více rozhněval nad podivně paradoxním nezájmem údajně „svéprávných občanů“ nejen o tento zákon, nýbrž o celou „demokratickou právní kulturu“ vůbec:

„Občané o všech těchto komplikovaných podrobnostech bohužel nechtějí nic přesnějšího vědět. Nechtou zákon, který byl udělán jejich jménem. Připadá jim to příliš těžké, přestože jsou současně ochotni s velkou námahou do sebe nasát každý druh vědomostí, jejichž znalost jim sugeruje účast na právě vládnoucím mínění nebo subkultuře. Rádi bědují nad takovou (jimi samými zaviněnou) nevědomostí, a jsou dokonce i jaksi hrdí, že se tím projevuje na jejich způsob praktická životní chytrost. A hádají se, k potěšení právníků, ustavičně mezi sebou i s celým světem o své údajné ‚dobré právo‘.“²¹⁰

Tato výborná analýza panující mentality se dá slovo za slovem aplikovat i na oblast politiky. Masa našich milých spoluobčanů se spokojuje s rezignovaným povzdechem: „Ti tam nahoře si přece udělají, co chtějí...“, „jako by tím dávali najevo jistý druh praktické životní chytrosti“. A mnoho z nich sice „ustavičně“ lamentuje, demonstruje, protestuje – vždy střídavě – proti všemožným politickým nešvarům. Avšak kdo vlastně „ti tam nahoře“ skutečně jsou, co opravdu chtějí a dělají, a proč to vůbec chtějí (a dělají), to téměř nikdo nechce přesněji vědět.

Dr. Nicholas Butler (1862-1947) obdržel roku 1931 Nobelovu cenu míru, a byl během svého života dílem zastupujícím, dílem postupným prezidentem americké Columbijské univerzity, prezidentem miliardové *Carnegieho nadace*, prezidentem parazednářské *Pilgrims Society*, prezidentem parazednářského *Council on Foreign Relations (CFR)* a prezidentem parazednářské organizace *British Israel*. Od něj pochází následující výsměšné konstatování:

„Svět se dělí do tří kategorií lidí: na zcela malý počet lidí, kteří zadávají události; na trochu větší skupinu, dohlížející na jejich provedení a spolupůsobí na nich; nakonec na obrovskou většinu, která se nikdy nedozví, co se skutečně událo...“²¹¹

„Trochu větší skupinou“ je „obyčejné“ zednářstvo včetně části z něj rekrutovaných a instruovaných parazednářů. Ke „zcela malému počtu“ pra-lóžových zednářů musel asi náležet i sám Butler. ... Vždyť předně podle Magaldiho je *CFR* řízen pra-lóží „*LEVI-ATHAN*“, a protože vedení *CFR* funguje hlavně skrze jeho prezidenta, ten pochází obvykle přesně z této nejvyšší lóže. A dále Magaldi na str. 131 své odhalovací knihy vypočítává dlouhou řadu „vlivných zednářů“ – a mezi nimi i *Nicolase Murray Butlera* –, kteří od počátku nebo také později stáli za zednářem a zakladatelem parazednářské „*Pan-Europy Union*“, Richardem Coudenhove-Kalergim.

Bližší údaje o postaveních jich všech v zednářstvu, jsou nám, jako tak často – pouze poznámkou pod čarou – slíbeny jako obvykle sdělit ve čtyřech dalších svazcích. Nicméně alespoň tři z nich jsou na jiných místech knihy již identifikováni jako členové ultratajných lóží, a sice předák krátkodobé první ruské revoluční vlády Alexander Kerenskij („*THOMAS PAINE*“), světoznámý ekonom John Maynard Keynes („*THOMAS*

²¹⁰ Thomas Fischer in: „Die Zeit“, 26. 6. 2014, str. 8.

²¹¹ Cit. podle: „*Courier du Continent*“ č. 576 (březen 2016), str. 7; odtamtud jsou také převzaty ostatní údaje k Butlerovi.

PAINÉ“), a „otec sjednocené Evropy“ Jean Monnet (nejdříve „THOMAS PAINÉ“, a poté „EDMUND BURKE“, „PAN-EUROPA“ a také „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“). Tedy také v Butlerovi, který se nám všem vysmívá jako těm, kteří se domněle „nikdy nedozví, co se skutečně událo“, jsme poznali pra-lóžového zednáře.

A bohužel musíme souhlasit, že *jistým způsobem* souhlasí, co říká. Ne, že se to nedozvídáme „nikdy“, ale přesto obvykle až *pozdě*, ne-li *příliš pozdě*. Vždyť sama menšina skutečně politicky i religiózně²¹² interesovaných, která *velice* chce vědět, co se na vrcholku státu a Církve *skutečně* odehrává a kam cesta *opravdu* vede, zcela nezbytně vždy o kus pokulhává za ultratajnými pra-lóžemi nečekaně fabrikovanými „*údálostmi*“. A když jejich namáhavé hledání pravdy konečně nese ovoce, není získané poznání obvykle již „*aktuální*“, nýbrž bývá dávno překonáno další podlou „*akcí*“ vysokostupňového zednářstva. Nejlepším příkladem toho jsou všechny velké „*teroristické útoky*“ od roku 2001 (WTC v New Yorku), při nichž vždy až po měsících i letech, kousek po kousku vyplývá, kdo byli skuteční pachatelé, o měsíce a roky *později*, než aby se o to ještě sotva kdo zajímal, a mezitím neustále opakované lživé líčení údajného pozadí právě daných „*útoků*“ masovými médii je v širokém obyvatelstvu již dávno pevně zafixované.

Karl Rove svého času úřadoval jako „*poradce*“ amerického prezidenta George W. Bushe. Byl, tak jako i Bush, členem za „*9/11*“ i aktuální teror ISIS na Blízkém východě, v Paříži (listopad 2015), Bruselu (březen 2016), atd. *přímo odpovědné* pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“, která však podle Magaldiho a společníků disponuje také některými dalšími „*oligarchickými*“ pra-lóžemi. Tento mimořádně zločinný pra-lóžový zednář Karl Rove tedy 17. října 2004 s neslýchaným cynismem v celosvětově známém americkém deníku *New York Times* prohlásil:

„*V současnosti jsme impérium, a když jednáme, vytváříme svou vlastní realitu. A zatím co vy tuto realitu studujete – až do detailů, pokud se vám to podaří – my již jednáme znovu a vytváříme další novou realitu, kterou si můžete opět studovat, a to je způsob, jímž věci probíhají. To my jsme aktéři dějin ... a vy, vy všichni budete vždy pouze žasnout a dál jen studovat, co děláme.*“²¹³

A opravdu nás teprve Roveho nejvyšší lóžoví bratři Magaldi & Co., i když ne zcela dobrovolně, zprostili nutnosti muset početné teroristické útoky ISIS novější doby po každé opakovaně „*studovat*“. Nyní již známe jejich skutečné a v konečném důsledku odpovědné původce: jsou to *vždy ti samí*! Vidíme také, že *obě* velké frakce nejvyššího zednářstva kryjí vražedné řádění pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ tím, že se jejich členové ve všech vládách světa stále znovu přetvařují, a proto je třeba „*pátrat*“ po – jim dobře známých – osobách v pozadí teroru...! Z toho je tedy jasné: nemá cenu se zabývat „*novými realitami*“ těchto nejvyšších sluhů Satana, jestliže religiózně otupělá, a právě proto duchovně tak děsivě pasivní většina nadále raději *nechce nic* vědět.

„*Neprůhlednost*“ řádění pra-lóží každopádně není jenom důsledkem utajování jejich porad, členských seznamů a právě daných konkrétních plánů; ne, ta je současně důsledkem nezájmu nejširších kruhů tzv. „*demokratické veřejnosti*“. Platí to také pro čas-

²¹² Jedno nikdy nejde bez druhého: kde nepanuje Kristus, vládne Satan, ať si to lidé uvědomují, nebo neuvědomují!

²¹³ Cit. podle Henry Makowa in: „*Courrier du Continent*“, říjen 2015, str. 6.

to překvapivě proměnlivé, „pružné“ politické postoje zvláště „oligarchických“, „konzervativních“ a „reakcionářských“ pralóží. Zjevně ze skrývané obavy, že příliš velká mravní anarchie by ohrožovala vysněnou jednosvětovou vládu; pak také kvůli „*Fraterem Kronosem*“ výslovně potvrzené nutnosti zachovávat zdání „demokracie“, k níž patří „svobodné volby“, se během volebního boje rádi dokonce představují jako „konzervativní“ právě tam, kde jimi jsou nejméně: v oblasti náboženství a veřejné morálky.²¹⁴ To však nikdy ne děle, než je právě třeba, a už vůbec ne ze skutečného přesvědčení...

A protože nám Magaldi odhalil tolik zednářů ultratajných pralóží, máme dostatek velmi názorných příkladů.

* Koncem června 2015 Nejvyšší soudní dvůr USA vyhlásil tzv. „*homo-manželství*“ za „ústavní právo“. Prezident USA Barack Obama, od roku 2005 člen „ekumenické“ pralóže „MAAT“, rozsudek uvítal, přestože byl po několik roků veřejně „proti“ takové zvrácenosti, ale již před třemi lety oznámil, „že svůj názor změnil“.²¹⁵

* John Ellis „*Jeb*“ Bush, prezidentský kandidát „konzervativních“ republikánů a potají člen extrémně „oligarchické“ pralóže „HATHOR PENTALPHA“, naproti tomu vyjádřil nad rozsudkem politování, „protože kvůli svému náboženství [!] věří v tradiční definici manželství“. Nicméně v „toporné formulaci všechny strany napomínal sžít se s rozsudkem“.²¹⁶

* V té samé souvislosti ostatně tisk znovu v roce 2004 připomíná dva další členy téže „oligarchické“ pralóže „HATHOR PENTALPHA“: George W. Bushe a Karla Roveho. Vždyť tehdy ... „bylo *homo-manželství* politickým předmětem hry ve volebním boji: Nejbližší poradce prezidenta Bushe, Karl Rove, je nasazen jako prostředek [!] k zmobilizování konzervativních křesťanů pro prezidentské volby 2004“.²¹⁷ A přesně proto, že svého času byl použit pouze jako prostředek, nebylo nyní od „oligarchického“ nejvyššího zednáře Roveho k tomuto tématu nic slyšet; jeho aktuálním „prostředkem“ k cíli je totiž pod lóžovou symbolikou vytvořenou obchodní značkou ISIS působící „islamistický teror“!

* V Maďarsku *Deutsche Telekom*, dirigovaný, jak známo, René Obermannem, členem „oligarchické“ pralóže „DER RING“, zrušil nedávno dlouhodobou smlouvu své tamní sestřinné společnosti s popovým zpěvákem Akosem Kovacsem. Důvod? Kovacs v televizním interview hájil tradiční roli ženy v manželství a v rodině! Nato šéf vlády Victor Orbán, který přece sám nepozorovaně náleží k „oligarchickému“ křídlu světového zednářstva, nebo je jím přinejmenším podporován, „rozhněvaně“ prohlásil, že se nadále zřiká služeb *Deutsche Telekomu*²¹⁸ ...

* Italský premiér Matteo Renzi, sice přinejmenším do října 2014 ještě nezednář, ale Magaldim a jeho lóžovými bratry je na internetovém vstupu „*Grande Oriente Democratico*“ napůl ironicky, napůl vážně označen za „*aspiranta*“ na (pra-)lóžové členství,

²¹⁴ Když Magaldi & Co. (pralóžové) zednáře kvalifikuje jako „reakcionářské“, má tím na mysli především vždy jejich obecně-politickou („antidemokratickou“, „elitářskou“) a hospodářskou (tedy „neoliberalistickou“-, „kapitalistickou“) ideologii.

²¹⁵ Peter Winkler in: „*Neue Zürcher Zeitung*“, 27. 6. 2015.

²¹⁶ Tamtéž.

²¹⁷ Martin Kilian in: „*Tages-Anzeiger*“, 27. 6. 2015.

²¹⁸ Podle Roberta Spielera in: „*Rivarol*“ č. 3217, 7. 1. 2016, str. 3.

a mezitím asi dokonce již – jak tolik toužil – přijatý do „reakcionářské“ pra-lóže „LE-VIATHAN“, se rovněž prokázal jako mimořádně „flexibilní“, jde-li o zachování (již ne katolické, nýbrž pouze přirozené!) morálky. „Když chtěl před devíti lety premiér Romano Prodi homosexuálním párům přiznat nová práva, Renzi pochodoval s odpůrci, kteří se seskupili kolem [„oligarchického“ zednáře] Silvia Berlusconiho. Účastnil se masové demonstrace, jež tehdy zcela naplnila Piazza San Giovanni“. Nicméně při nastoupení úřadu před dvěma lety Renzi náhle přislíbil, že bude pro vytvoření „právního rámce“ stejnopohlavnímu smilstvu, na čemž také od té doby „pracuje“. „Ne, že by mu to nějak leželo na srdci,“ nýbrž jako „ústupek levicové duši své strany“,²¹⁹ čti: „progresivním bratrům“!

* Žádný z dosud jmenovaných se však v žalostné vrtkavosti nevyrovnal hned v pěti „oligarchických“ pra-lóžích zabydlenému francouzsko-židovskému politikovi Nicolasi Sarkozymu. Jeho oportunistus zjevně nezná žádné meze, stejně jako jeho mocensko-politická ctižádost. Kolísaje mezi svými vlastními „reakcionářskými“ pra-lóžemi a jim v principu odpovídajícím „pravým“ spektrem francouzské veřejnosti na jedné straně, a na druhé straně „progresivními“ pra-lóžemi zvláště mu blízké francouzské levice, předvádí již deset let doslova slalom ohledně drže tak nazývaného „homo-manželství“! „Každopádně se tím projevuje totální nedostatek vlastního přesvědčení tohoto individua,“ konstatoval výstižně před nějakým časem Robert Spieler:

„Je to on, kdo 1. září 2006 ve ‚Figaro Magazine‘ prohlásil, že je proti homosexuálním ‚manželstvím‘ a adoptování dětí stejnopohlavními ‚páry‘; 3. září 2006 vychvaluje v [televizním vysílači] TF 1 uznání homosexuální lásky a navrhuje vytvoření civilní partnerské smlouvy, roku 2007 zvolen prezidentem, slibuje zanechat zákona o civilním partnerství, což však poté neudělá. V březnu 2012 vysvětluje ve ‚Figaro Magazine‘, že pro homosexuální páry rezervovaná civilní unie je protiústavní. Ještě stále v roce 2012, před oznámením prezidentské kandidatury prohlašuje, že uvažuje o přijetí ‚homo-manželství‘ do svého programu. A v listopadu 2014 slibuje zrušit zákon Taubira [jímž byla za jeho rovněž nejvýše zednářského nástupce Hollanda mezitím ‚civilní unie‘ zavedena], jestliže se ‚pravice‘ dostane k moci. Nebo bude každopádně od základu přepsána. A v lednu roku 2016 ve své knize slibuje zákon Taubira nikdy znovu nezpochybnit.“²²⁰

Ano, a mezitím, v červenci 2015, tato ubohá zednářská korouhvička ještě dokázala předstírat náklonnost ke „křesťanské kultuře“: pětinasobný pra-lóžový zednář Sarkozy patřil skutečně ke 30 prominentním signatářům výzvy neměnit žádné katolické církevní objekty na mešity.²²¹

Facit: Podle pouhého, právě daného chování se v mnoha případech nechá člen „oligarchické“ frakce nejvyššího zednářstva ještě mnohem méně rozpoznat, než příslušník obecně konsekventnějších „progresivních“ pra-lóží.

²¹⁹ Oliver Meiler in: „Tages-Anzeiger“, 16. 1. 2016.

²²⁰ Robert Spieler in: „Rivarol“ č. 3221, 4. 2. 2016.

²²¹ Martina Meister in: „Tages-Anzeiger“, 14. 7. 2015.

Plukovníký puč a úvěrová krize v Řecku

Řecký převrat z roku 1967 byl dílem „antidemokratické“ frakce nadnárodního zednářstva nejvyšších stupňů. Podle jejich vůle měl být signálem k odbourávání demokracie v Evropě (str. 235 ad.). Současně, a dokonce ještě přednostně, jak ujišťuje Magaldi (str. 237 ad.), měl charakter „vědeckého“ pokusu:

„Cílem státního převratu z dubna 1967 a poté zřízením diktatury extrémní pravic se v intencích jeho zadavatelů mělo vyzkoušet, jak dalece lze zajít s takovým experimentem autoritářského politicko-sociálního inženýrství v zemích, které patřily k demokratickému Západu,²²² nebo s ním sousedily.“

Řecko bylo ve skutečnosti od roku 1949 „konstituční monarchií s parlamentně-demokratickým systémem“ (str. 236). Země dokonce od 1952 přináležela k paktu NATO. V letech 1965 až 1969 seděl také v Athénách v roli velvyslance USA „progresivní“ zednář Phillips Talbot (1915-2010), jmenován – jako člen pra-lóže „JANUS“ – „umírněným“ prezidentem USA Lyndonem B. Johnsonem (str. 237). ... Vzdor všemu tomu byl puč

„naprogramován u zeleného stolu oficiálními²²³ delegáty oligarchických zednářských kruhů v čele s tehdy ještě teprve zřizovanou ‚THREE EYES‘. Mezi delegáty [byl] také bratr John M. Maury (1912-1983), v roce 1967 šéf CIA v Athénách.

Nepřipadalo jim obtížné ze strany ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘ (‚THREE EYES‘ tehdy ještě nebyla jako superlóže formálně ustavena) poklepem meče spěšně zasvětit ty, jež byli vyvoleni za hlavní aktéry zcela určitého, cenného autoritářského experimentu v srdci Západu.

Byli tedy před pučem a k jeho přípravě více méně regulérním způsobem udělení následující zednáři²²⁴ (reakcionářského a autoritářského charakteru): Georgios Papadopoulos (1919-1999), Nikolaos Makarezos (1919-2009), Stylianos Pattakos (* 1912), Dimitrios Ioannidis (1923-2010), Ioannis Ladas (1920-2010), Georgios Zoitakis (1910-1996), Odysseas Angelis (1912-1987) a další, náležící k hlavním aktérům, realizátorům a vůdcům řecké tzv. plukovníké diktatury“ (str. 237)...

Zde se znovu ukazuje, jako již u státních a stranických vůdců rudé Číny, Usámy bin Ládina, afghánských mudžahedínů nebo „kalifa z Bagdádu“: v „nutném případě“ se pra-lóže nezdráhají okamžitě do svých nejvyšších elitářských postavení včlenit takové – ovšem pečlivě vybrané! – lidi, kteří až dosud vůbec nebyli členy zednářstva jako organizace! Vždy se ovšem nezbytně předpokládá jejich ochota ještě se „dodatečně“, tedy teprve po rychlém „zasvěcení“ „poklepem meče“, nechat důkladně poučit o gnosticcko-luciferském „zasvěcovacím učení“ zednářstva,²²⁵ a těmto ohavným bludům se také

²²² V originálním textu zde i častěji v němčině neužívaný přímý protějšek k „východnímu bloku“, zde „blocco occidentale“, tedy „západní blok“.

²²³ V originálním textu latinsky „in pectore“, vypůjčeném z římsko-katolické jazykové zvyklosti, kde výraz „v hrudi/srdci“ byl užívaným obratem pro předem ještě utajované jmenování kardinála papežem.

²²⁴ Zjevně míněno: k nejvyšším zednářům pra-lóže „COMPASS STAR-ROSE“.

²²⁵ Nikdy se nesmí zapomínat, že obě protichůdné frakce „obyčejného“ zednářstva jsou, stejně jako elitářské pra-lóžové zednářstvo včetně „heretických“ pra-lóží, v podstatě totéž, a jen v tom spočívá nenarušitelná fundamentální jednota celého zednářstva, na jejíž základně se i sám přísně „reakcio-

„důvěřivě“ oddat.

Dále je třeba ukázat – což Magaldi opomíjí –, s jakou rafinovaností si nejvyšší „oligarchičtí“ zednáři tentokrát vybrali svůj pokusný objekt. Řecko geograficky nejenže leželo zcela na okraji, nebo někde až na „konci“ tzv. „svobodného Západu“; bylo také relativně malou zemí, a tedy spíše odpovídalo (pro choulostivé chemické pokusy preferované) malé „zkumavce“, než velké „retortě“. Navíc bylo pro svou svéráznou řeč a písmo lépe izolováno od celého zbývajícího „Západu“, než každá jiná země.

A konečně se z této epizody můžeme naučit ještě něčemu pro aktuální současnost. Vždyť Magaldi cituje z italské tiskové zprávy prvního dne puče cosi zcela „neslýchaného“. Neslýchaného ovšem teprve tehdy, když se ví, co my již známe, že všichni plukovníci byli *protikřesťanští* zednáři nejvyšších stupňů! Takto v turínském listu „La Stampa“ z 22. dubna 1967 popisoval jistý Igor Man tehdy nejnovější události v Řecku, a mezi nimi také následující:

„Plukovník Giorgio Papadopoulos a plukovník Nicola Makarezos dnes začali realizovat svůj vládní program. A udělali to, abychom se vyjádřili jen mírně, jedinečným předpisem, který nemá obdobu v žádné jiné zemi na světě: Po dohodě s ministerstvem školství vnitro nařídilo, že se žáci musí bezpodmínečně účastnit nadcházejících náboženských velikonočních obřadů. A to pořád ještě není všechno – dlouhé vlasy budou ze škol vykázaný; mládeži se ukládá za povinnost nosit vlasy krátké, a dívkám odložit minisukně; všichni žáci jsou přísně povinni účastnit se každou neděli mše. Školní rady a vedoucí budou odpovídat za dodržování tohoto nařízení, které počítá pro školáky také se zákazem hrát biliár. Vlast, církev, rodina“ (str. 225 ad.).

Kdo by si zde nevzpomněl na rovněž („umírněně“) „oligarchického“ zednáře z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, Vladimíra Putina, kterého jistě židovské kruhy navzdory křesťanskému křtu i nadále považují za „Žida“ (a budou jistě vědět, proč...), jenž již po léta považuje za velice důležité v oblasti svého panství potlačovat hřích homosexuality a nechávat se fotografovat a filmovat při zapalování svíček či líbání ikon v ruských pravoslavných chrámech! Jediným pozitivním aspektem, jaký se takovou maškardou „spirituálně“ i mocensko-politicky pra-lóžového zednáře (převážně, ne však výhradně!) „antidemokratické“ tendence nechá získat kvůli udržení moci – nejen osobní, nýbrž současně i celého zednářstva či alespoň jeho vlastní frakce –, spočívá v tom, že jej vidíme nuceného předstírat křesťanskou zbožnost tam, kde většina obyvatelstva ještě bere křesťanství opravdově.

Chtělo-li se tehdy ze strany jistých pra-lóží „vyzkoušet“, jak dalece lze zajít s diktátorskými opatřeními, než by se narazilo na nepřekonatelný odpor obyvatelstva, bylo tomu ve vyvolené pokusné oblasti, v Řecku, jednom z tehdy ještě téměř stoprocentně křesťanstvím formovaném národu, a zda je to vůbec možné *právě pouze* na základě přísně křesťanských norem. Později se ještě vrátíme k tomuto bodu, o němž také Magaldi a jeho společníci ve své neskrývané zlosti prostě museli aspoň stručně promluvit na jednom místě své knihy.

Přestože se tehdy „demokraticko-progresivní“ frakci pra-lóží (ovšem po dlouhých osmi letech) podařilo zlomyslný experiment protistrany ukončit, hodnotí Magaldi po-

---

nářsko-oligarchický“ „Frater Kronos“/Zbigniew Brzezinski i nadšeně „progresivně-demokratický“ „Frater Jahoe!“/Gioele Magaldi stále ještě setkávají jako „bratři“!

kus jako – „bohužel“ – úspěšný. Z archivů nejdůležitějších progresivních pra-lóží totiž vyplývá, že

„od jara 1967 až do začátku 1968 místo tlaku na vždy nespolehlivého a příliš opatrného [amerického prezidenta] Lyndona Johnsona, aby v Řecku proti fašistoidnímu režimu zakročil (tak, jako přece ve Vietnamu bojoval proti komunistům), hnáni opovržením a nedůvěrou k úřadujícímu prezidentovi, očekávali zvolení Roberta Kennedyho, aby v dané věci začal rozhodně jednat.

RFK však byl zavražděn. A v Evropě nebyl nikdo připraven pustit se do energické vojenské akce, i když obratný diplomatický, mediální i hospodářský tlak na plukovníký režim byl nakonec rozhodující pro návrat demokracie.

V mezidobí si však neoaristokratičtí zednáři udělali důležitou zkoušku reakcí svých protihráčů v zástěře, i nerozhodnosti vědomí celého demokratického Západu ohledně případných dalších útoků oligarchickým a autoritářským směrem“ (str. 238).

Mezi nepochybně početnými „progresivními“ zednáři nejvyšších stupňů, kteří na co možná rychlém zániku plukovníké diktatury pracovali, uvádí Magaldi jen tytéž čtyři, kterým také již výše (viz str. 178 ad.) připisuje hlavní úlohu při ztroskotání italských snah o převrat v roce 1974: Arthur Schlesinger, Harold Wilson, Helmut Schmidt, Andrew Goodpaster. Společně s dalšími „spolubratry“ to byli oni,

„kdo podněcoval, podporoval a financoval domácí nepřátelství vůči roku 1967 vytvořenému režimu, a situaci Řecka učinil tak nesnesitelnou, že nakonec dalo rozhodující podnět k svržení vojenské diktatury.

A nejen to: výše jmenovaná ‚skvělá čtyřka‘ kontaktovala osobně bratra Valéry Giscarda d’Estaing (důležitého člena ‚THREE EYES‘, který však její ostudné převratné, antiliberalní a antidemokratické pikle v Evropě nesdílel, zatím co prokazoval přesvědčivý přínos k operaci Condor²²⁶ v Latinské Americe), a přemluvila jej, aby opětně dosadil v Řecku demokracii (...).

Tak se po řadě převratných událostí rozhodlo, že umírněně konzervativnímu – avšak svobodě a demokracii přístupnému – zednáři Konstantinu Karamanlisovi (1907-1998, členovi ‚ATLANTIS-ALETHEIA‘ [...], při návratu do vlasti zakladateli strany Nová demokracie) – a chráněnci nového francouzského prezidenta bylo svěřeno vedení civilní vlády, která by mohla přivést Řecko k nové státní éře.

24. července 1974, na konci periody vyjednávání, se umírněný zednář Karamanlis vrátil z pařížského exilu do vlasti na palubě francouzského prezidentského letadla, daného mu k dispozici přímo jeho spolubratrem Valéry Giscardem d’Estaing, který [teprve] 27. května téhož roku slavnostně vtáhl do Elysejského paláce“ (str. 309 ad).

Z toho seznáváme poznovu dvojí:

Za první dělicí stěna mezi „oligarchickými“ a „demokratickými“ nejvyššími zednáři rozhodně není tak neprostupná, jak se nám Magaldi na mnoha místech své knihy snaží vsugerovat...

Za druhé spočívá samotná „demokracie“ pro Magaldim samozvané „demokratické“

---

²²⁶ Podle Magaldiho (str. 296 ad.) zahrnovala operace vojenské puče v Chile (1973) i dalších jihoamerických zemích, a byla výslovně zamýšlena jako „náhrada“ za všechny v Západní Evropě neúspěšné resp. zmařené „antidemokratické“ převraty.

křídlo světového zednářstva vždy pouze a jedině v tom, že to jsou sami (pra-lóžoví) bratři, kdož nechávají velkomyslně údajnou „demokracii“ obšťastněné národy „volit si“ vůdčí státníky, ovšem vždy pouze ze svého „osvíceného“ kruhu, aniž by o tom dotyčné národy směly vědět. ... Byl to alespoň tehdy stále sílicí zálsk „oligarchické“ pra-lóžové frakce na rozpoutávání „antidemokratických“ státních převratů na „demokratickém“ Západě, že se sami její členové rozhodli pro „radikální změnu strategie“. Napříště chtějí takové násilné převraty realizovat už jen v zemích tzv. třetího světa, a to znovu hlavně v Latinské Americe. Dokonce k převratovým účelům vytvořené lóži P2, nástroji tehdy nejmocnější „neoaristokratické“ pra-lóže „THREE EYES“, bylo výslovně zakázáno zabývat se nějakými snahami o puč! (str. 313.)

Nicméně malé, v EU jako dříve geograficky i jazykově izolované Řecko, se v důsledku záměrně vyvolané „bankovní krize“ z roku 2008 stalo po druhé pokusným polem „oligarchických“ pra-lóží. Magaldi to považuje za tak zjevné, že se zpočátku spokojuje s pouhým náznakem, který teprve mnohem později následuje stručné načrtnutí.

Zednáři „neoaristokratických“ pra-lóží svého času „začali“ s převratovým experimentem „v Řecku, jak to učinili také jejich epigoni 21. století o pár desítek let později“, poznamenává zpočátku jen lakonicky (str. 236).

Teprve ke konci své knihy cituje dlouhý článek z internetové stránky svého „Grande Oriente Democratico“, kde se říká:

„Řecko (a s ním Španělsko, Portugalsko, Irsko a Itálie, každý svým způsobem) je laboratoř, kde se zkoumá, jak daleko lze zajít s vnucováním nesmiřitelné a absolutní sociální řeže pomocí trvalých, opakovaných a všestranných mediálních manipulací, což by mělo hrdé a vlastních práv si vědomé evropské občany postupně proměnit v ušlápnuté, frustrované poddané, kteří se podrobí svému osudu podřízením se nové aristokracii ducha (ale již ne rodové, jako ještě v 18. století), oligarchii s kontrolou finančnictví, médií a technokracie prostřednictvím kasty malých, nic netušících a zbabělých dvořanů, z nichž se skládají současné politické třídy (pravice, středu i tzv. levice) celého starého kontinentu“ (str. 553).

Tím Magaldi svým (neúplným) způsobem potvrzuje naši pečlivou analýzu objektivně zcela směšné řecké (a ne té jedině) „úvěrové krize“, a za nimi stojících záměrů především Rothschildova klanu a orbitu jeho superbohatých talmudistů i netalmudistů.²²⁷ A že by Rothschildové jen sami o sobě – bez rozhodujícího spolupůsobení nadnárodních pra-lóží – asi nikdy nedospěli ke konečnému, společnému cíli židozednářstva, to je ovšem zřejmé až na základě Magaldiho odhalení. A ta nám také dovolují zahlédnout za výše řečeným od jisté doby znovu na nešťastné Řecko zaměřenou „úvěrovou krizi“ skrytou ruku pra-lóží, která by jinak zůstala neviditelná.

V prvních pár letech řecké „úvěrové krize“, která – jak známo, roku 2010 zcela nenadále – „nastoupila“, byla ve skutečnosti dílem „oligarchických“ pra-lóžových zednářů tak říkajíc mezi sebou – na obou stranách:

Na straně EU, resp. obávané, cynicky také ještě nazývané, v řečtině cizím slovem „trojka“, především šéfka MMF Christine Lagarde („THREE EYES“, „PAN-EURO-PA“), dále německý ministr financí Wolfgang Schäuble („DER RING“, „JOSEPH DE MAISTRE“) a jeho kancléřka Angela Merkelová („GOLDEN EURASIA“, „VALHAL-

²²⁷ Srv. J. Rothkranz, *Die „Protokolle der Weisen von Zion“ – erfüllt!*, svazek II. díl 1, Durach 2012, str. 604-618 (= kapitola „Evropská úvěrová krize jako páka k vnucení ‚sjednocení‘ Evropy.“)

LA“, „PARSIFAL“), a přirozeně také šéf EÚB Mario Draghi („PAN-EUROPA“, „EDMUND BURKE“, „THREE EYES“, „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „DER RING“), který může zjevně být i v „oligarchických“ lóžích ... nebo přinejmenším zcela v pra-lóžích usazení členové jeho rady EÚB,²²⁸ dále tehdejší prezident komise EU Herman van Rompuy („BABEL TOWER“, „PAN-EUROPA“) a později holandský tzv. skupinový šéf EU Jeroen Dijsselbloem („COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „THREE EYES“), abychom uvedli alespoň některé.

Na straně Řecka tomu odpovídali v rozhovorech (od listopadu 2011) „oligarchický“ premiér a šéf (viz výše!) svým „umírněně-demokratickým“ předchůdcem Karamanlisem založené strany „Nová demokracie“, Antonis Samaras (* 1951, „THREE EYES“), i když toto postavení zaujímal vlastně Lucas Papademos (* 1947, „THREE EYES“, „PAN-EUROPA“, „BABEL TOWER“), dříve šéf řecké ústřední banky a viceprezident EÚB,²²⁹ a vicepremiér i ministr financí Evangelos Venizelos (* 1957, „ATLANTIS-ALETHEIA“).

Tito lidé dvou zdánlivě různých stran však zčásti ve třech „oligarchických“ pra-lóžích „THREE EYES“, „PAN-EUROPA“ a „BABEL TOWER“ naprosto přímo jako nejvyšší „bratři“ a „sestry“ byli a jsou pravidelně jednotni v ultratajných zasedáních, předváděli bezostyšně světové veřejnosti za „úvěrové drama“ označenou ochotnickou komedií (ovšem s mnoha dramatickými následky pro početné Řeky!).

Mizerná hra nebyla přerušena ani zvolením nového premiéra Alexise Tziprase a jeho mezitím odstoupivšího ministra financí Yanise Varoufakise. Oba s největší pravděpodobností patří (patřili) k protichůdné „progresivní“ frakci (pra-)lóží, ke „GHEDULLAH“, nedokázali však divadlo ukončit. Za tím účelem by totiž museli své zednářské „bratry/sestry“ z protistrany bezohledně odhalit. A k tomu by jim znovu musela věnovat pozornost světová média, téměř výhradně kontrolovaná „oligarchickými“ vysokými a nejvyššími zednáři zcela převážně talmudistické identity. Ani na jedno se nedalo vážně pomýšlet, neboť – jak již bylo dříve řečeno – své divoké vnitřní spory světové, resp. pra-lóžové zednářstvo vždy železně drželo „pod pokličkou“ až do odhalovacího díla Magaldiho a jeho společníků. A nelze z toho ani nyní uniknout, jak dokazuje absolutní mediální mlčení o Magaldiho zoufalém činu.

Každopádně se koncem léta 2015 stalo následující: Teprve na začátku roku zvolený Tzipras žádal pro tzv. „státní dluh“²³⁰ své země buď jeho osekání, nebo dlouhodobou konverzi. Mezitím se však:

„nestalo nic z obojího. Místo toho požadovala Trojka – to znamená Evropská komise, Evropská ústřední banka a Mezinárodní měnový fond – ještě tvrdší úspory. Když Tzipras toho léta záležitost předložil v referendu řeckým voličům, hlasovalo

²²⁸ Mezi nimi každopádně oba nejdůležitější členové cedulové EÚB, šéf Spolkové banky Jens Weidmann („DER RING“), a šéf Banque-de-France, Christian Noyer („PAN-EUROPA“, „EDMUND BURKE“) – ti a mnozí další podle údajů Magaldiho „varovného seznamu“ (str. 448-456).

²²⁹ Podle zprávy dpa in: „HNA“, 7. 11. 2011.

²³⁰ Již sám výraz je rafinované sémantické klamání: všechny „státní dluhy“ dnešních států vyplývají z Rothschildy ovládaného, objektivně idiotského úvěrového systému, který již od založení *Bank of England* v roce 1694 zahájil své fatální „vítězné tažení“ celým světem. V řečeném systému jsou **všechny** peníze **předem** „půjčovány“ **soukromými**, nebo v nejlepší případě **zdánlivě** státními „cedulovými bankami“ a „splatné s úrokem“, tj. **jako** „dluh(y)“ jsou pak vpouštěny do oběhu. Tím jsou tedy *automaticky* „státní dluhy“ (ale také téměř všechny ostatní) čirou fikcí!

61 procent pro odmítnutí řečených požadavků.

*Tzipras je však přesto akceptoval dosti záhadně. Tvrdil, že vystoupení jeho Řecka z eurozóny – možný důsledek pohrdnutí záchranou (bailout) – by byl prostě příliš bolestivý.*²³¹

Řešení záhady spočívá v aktuální převaze „*oligarchických*“ pra-lóží! A Tzipras se sklonil, protože ne pro Řecko, nýbrž pro něj samého by bylo „*příliš bolestivé*“ zřetelně se stavět na odpor. Sklonil se podobně jako François Hollande hned po svém zvolení. Všichni se někdy sklonili. Krátkodobý ministr financí po Tziprasově boku dokonce nedávno všem „*védoucím*“ vyjevil – ale přirozeně jen v komplikovaném náznaku –, že je připraven přejít z „*progresivně-demokratického*“ tábora světového zednářstva do mocnějšího „*oligarchicko-reakcionářského*“. Proto se ve Švýcarsku mediálně působivě setkal s dosavadním ideologickým protivníkem! A – nepochybně – zjevně vysoce zasvěcený curyšský týdeník „*Weltwoche*“ – se z toho nepokrytě radoval:

*„Nikdo by neměl říkat, že tzv. pravicová²³² inteligence se zalekne změnit se na ideologicky smrtelného nepřítele. Minulý týden [= koncem ledna 2016] se na pozvání arciliberálního²³³ švýcarského Tita Tettamantiho objevil v Luganu ultralevicový²³⁴ bývalý řecký ministr financí Yanis Varoufakis. ... Tettamanti pozval do své nádherné vily nad jezerem i řadu [ložových?] přátel, aby tam s Varoufakisem projednali světovou situaci z politicky zrcadlově obráceného pohledu. Na všech stranách panoval úžas nad tak náhlou pospolitostí [!]. Varoufakis [!] zdůraznil svou duchovní blízkost s konzervativním irským spisovatelem a politikem Edmundem Burkem [= po němž byla pojmenována přísně „*oligarchická*“ pra-lóže]. Z tolika řecké flexibility [!] se Švýcarovi téměř zatočila hlava. Varoufakis zůstal ve vzpomínce jako fascinující charismatik s kapalným jádrem [!].“²³⁵*

Tato poznámka, doplněná výše ukázaným snímkem s narážkovitým textem, a sepsaná navíc událostí zjevně osobně přítomným šéfredaktorem a majitelem „*Weltwoche*“, neznamena nic jiného, než vřelé doporučení od nedávna „*duchovně pružného*“ Varoufakise k očividně vytouženému přijetí do „*oligarchické*“ pra-lóže, a tím do kruhu momentálně mocných.

Událost ukazuje, že Magaldi & Co. se ne bez důvodu obávají upevnění mocenské převahy jejich ideologických protihráčů v pra-lóžích – s příslušnými drastickými následky pro „*demokracii*“ v Evropě, Americe i na celém světě. ... Pšenka jednosvětových tyranů (kteří se nyní ještě snaží vlichotit pod pseudonymem „*Maitreya*“ nebo také „*Maitreya-Kristus*“) utěšeně kvete. Uschne však ještě dříve, než vydá plody:

„Běsněte si, národy, zděsíte se, naslouchejte, všechny daleké země, přepásejte se, zděste se, přepásejte se, zděsíte se, mluďte si, ani slovo neobstojí, neboť s ná-

²³¹ John Kiriakou in: „*American Free Press*“, 14. a 21. 9. 2015, str. 20.

²³² Srv. k tomu následující poznámku pod čarou.

²³³ V žargonu nejvyššího zednáře Magaldiho – a zde tedy přinejmenším také nejvyšším zednářstvem kontrolovaného týdeníku „*Weltwoche*“ – to přesně znamená tolik, co „*konzervativní*“, „*reakcionářský*“, „*neoaristokratický*“, „*oligarchický*“, „*antidemokratický*“, atd. Bez dalšího se to tedy nezaměňuje s vulgárně žurnalisticky užívaným – abychom „*vhodně*“ řecky řekli – *přívlastkem* „*extrémně pravicový*“, nebo „*pravicově radikální*“.

²³⁴ Znovu přesně ve smyslu Magaldiho „*progresivní*“, „*demokratický*“, „*liberální*“, atd.

²³⁵ Roger Köppel in: „*Weltwoche*“ č. 5/2016. Köppel je v tiráži uveden nejen jako šéfredaktor, ale také jako vydavatel = majitel vydavatelství = vlastník toho „*elitářského*“ tiskového orgánu!

mi je Bůh“ (Iz 8,9-10)!

A již dávno zvítězil „lev z pokolení Judova, kořen Davidův“ (Zj 5,5), pravý Bohočlověk Ježíš Kristus!

(Ultra-)tajnůstkaření (pra-)lůží

Na rozdíl od svého, momentálně paradoxního spojence „*Fratera Kronose*“/Zbigniewa Brzezinského, ale rovněž na rozdíl od drtivé většiny lůžových bratrů *všech* stupňů celého světa, se Gioele Magaldi a členové jeho nového „*Grande Oriente Democratico*“ energicky přimlouvali za omezení pověstných „*tajností*“ zednářstva ohledně „*zasvěcovacího učení*“. A navíc podle pojetí Magaldiho a jeho spolubojovníků by jména členů včetně politické činnosti zednářstva měla být zveřejňována.

Záležitost však má své záludnosti – i pro samotného Magaldiho. Vždyť tam, kde by to mělo být konkrétní, jeho dobré úmysly okamžitě zakolísají. V úvodní části odhalovací knihy mu Laura Maragnaniová klade nesporně oprávněnou otázku (str. 42):

„Magaldi, není snad zasvěcenci zakázáno vyzradit tajemství zednářstva?“

„Tajemství, které z hlediska zasvěcení není porušeno,“ odpovídá Magaldi, „se vztahuje na esoterické dimenze a na postupné výboje ve světě ducha, i na tak zvanou pomíjivou moudrost. ... Naproti tomu již nemůže a také nesmí být žádné tajnosti v tom, co se týče nejvýznamnější dynamiky a výkonu moci v této globalizované atmosféře.“

„Avšak,“ říká dále Maragnaniová, „nevyzval vás žádný spolubratr držet jazyk za zuby právě v této globalizované atmosféře?“

„Dostalo se mi jak předvídaných divokých hrozeb, tak i přesládlého (cerazzevoli) lichocení.“ Stejně jako François Hollandemu, tomu „*vrtichvostovi*“, pokračuje Magaldi, který dokonce ihned ostudně podlehl dvojímu nátlaku.

„Vy ne?“, ptá se Maragnaniová.

„Já ne. Když mi bylo nabídnuto [předkládanou knihu] ‚*Massoni*‘ nevydat výměnou za (velice) hodně peněz, za respektované, velmi dobře placené postavení (poltrone) a úřady, odpověděl jsem jako zednář Totò nacistickému plukovníkovi ve filmu ‚*Dva maršálové*‘ z roku 1961 napodobeným ‚*ubzděním*‘ (pernacchiá)“ (str. 43).

Po našem tedy, jako by opovržlivě řekl: „*Vy mi můžete ... políbit...!*“ Tak hrdinský idealismus Gioele Magaldiho by měl být oceněn zcela pozitivně, protože mezi lůžovými bratry (a nejen tam...) je mimořádně vzácný.

Později Magaldi cituje z rozsáhlého internetového článku svého GOD z roku 2011 nebo 2012. Je tam mj. speciálně Italům žalováno na

„*chybějící [latitanza] autoritu, jde-li totiž o jasné a čiré zednářstvo, jež by s loajalitou a transparentností, s pevným a sebevědomým postojem bylo schopné mít vztah k politické i religiózní společnosti*“ (str. 341).

Jasnost a transparentnost, jak je Magaldi a jeho GOD požadují, jsou přirozeně tím úplně posledním, na co se v zednářstvu myslí, a to nejen v Itálii. V každém případě se „*italské zednářstvo od konce druhé světové války až dodnes zabývá především vedením zákulisní moci a obchodů namísto spolupůsobení jeho předních osobností na politicko-kulturních diskusích země*“ (str. 342),

což se bezpochyby stejně tak dobře dá říci také o celém zednářstvu kdekoli na světě, protože jinak by přece bylo v masmédiích permanentním předmětem aktuálních „politicko-kulturních“ zpráv a debat, o čemž vůbec nesmí být řeč, a to zásadně nikde! Je-li však zcela vyjimečně „referováno“, pak rozhodně ne s takovým záměrem, což zvláště zdůrazňuje Magaldiho anonymní spoluautor „Frater Rosenkreutz“... Nicméně důležitá pasáž z dlouhých, sice fiktivních, ale podle mínění všech účastníků naprosto korektně podaných „rozhovorů“ našich pěti nejvyšších informátorů na konci jejich odhalovací knihy si rozhodně zaslouží souvisle ocitovat (str. 567 ad.).

„Frater Jahoel“ [= Magaldi]: *Ve skutečnosti byly až do nedávna také dějepisné knihy nedostatečné, povrchní a kusé ve věci zednářstva. Nanejvýš pojednávaly o karbonářských sektách, jež se podílely na italských revolucionářských (risorgimentali) událostech, aniž by mnohé vysvětlily. A také bylo, jak je zcela jasně zřejmé, uhýbáno tématu zednářstva v gymnaziálních a univerzitních učebnicích – uhýbání, které až nyní začíná být překonáno –, požadované těmi samými bratry, kteří preferují skrývat se místo toho, aby se s vztyčenými hlavami postavili veřejnému mínění. ... Není tomu tak, Fratere Kronosi?*

„Frater Kronos“ [= Brzezinski]: *Jistě. Ale já bráním toto utajování, které vám připadá tak nevhodné. Přesně k tomu pra-lóže vznikly v zemích, kde bylo zednářstvo nejvíce vystaveno dennímu světlu. Francouzské, britské a americké zednářstvo se chystalo stát se otevřeným, kontrolovatelným veřejným míněním a každým nediskrétním pohledem. Naproti tomu podle mého názoru musí zednářstvo zůstat tajné, a jeho členové musí mít možnost skrytým a nepředvídatelným způsobem jednat v profánní společnosti...*

„Frater Jahoel“: *Nevynecháš žádnou příležitost připomenut mi, jak neslučitelné jsou naše názory.*

V tu chvíli se do rozhovoru vkládá francouzský „Frater Rosenkreutz“. „Kolektivní demonizaci“ lóží v Itálii, říká, lze odvodit „přesně ze dvou důvodů“. Na otázku, jaké to jsou, vysvětluje:

„V tendenci italských zednářů příliš se skrývat. A s tím související povrchnost, nevědomost a pošetilé předsudky velké části novinářství, vydavatelství a světa profánní kultury. Protože zednáři a parazednáři tolik milují utajování, a současně jsou vydavateli, šéfredaktory novin, žurnalisty, politiky, průmyslníky, vojáky, diplomaty, agenty tajných služeb, a tak dále, kterým povrchnost a nevědomost jejich vlastních nezednářských kolegů připadá velmi příhodná. ... Slouží pouze k demonizování těch, kteří se otevřeně dávají poznat jako zednáři, nebo jsou nuceni se ve svých postaveních ukazovat jako nositelé [ložových] úřadů, a sloužící jen k tomu aby se ještě lépe skrývali – se ovšem také jen nestydatě, pokrytecky podílejí na zmíněném protizednářském demonizování...“

„Frater Jahoel“: *Ano ... tak trochu, jako tomu bylo kdysi v americké Anti-Masonic Party [Protizednářské straně] 19. století, tj. strany, která vznikla na základě protizednářských stanov, měla však ve svém lůně i některé zednáře...*

Poslední „příklad“ zde není bohužel na místě, protože infiltrovaní ložovní bratři asi jen sotva měli na mysli svou příslušnost k této kuriózní straně „lépe se skrývat“, nýbrž mnohem spíše ji jednak vypátrat, a jednak – z dlouhodobějšího pohledu – zneškodnit.

To již spíše mohl „Frater Jahoel“/Magaldi zde poukázat na pokrytecké pobouření

téměř všech lóžemi řízených masmédií, která se v létě 1981 (a ještě později) rozeřvala nad hloupě klamně nazývanou „tajnou lóží P2“ po jejím „krachu“, přestože všichni „obyčejní“ zednáři v mediální mašinérii (přinejmenším) věděli, že P2 zcela regulérně podléhala Velkému Orientu Itálie... A rovněž přesto, že někteří nejvyšší zednáři věděli o tom, že P2 byla – kvůli okolnostem již nadále nepoužitelný a proto zcela záměrně „odhozený“ – nástroj pra-lóže „THREE EYES“.

Podvrtná práce lóží bez utajování svých členů, konkrétních plánů a příslušných činností by skutečně nikdy *nebyla možná*. Odtud také divoké hrozby pomstou již „obyčejných“ (vysokostupňových) lóží případným „zrádcům“ jejich tajemství!

Jakmile však jejich extrémní tajnostkářství vyvolává u „profánních“ nedůvěru, pak „bratři“ záležitost obratně zahrají do ztracena, nebo vzbuzují selsky chytře dojem, že se přece vůbec neskrývají. To poslední udělal například jistý přiřazený velmistr irského zednářstva, podle vlastního přiznání ve 33. stupni stojící Claude Cane, když se tajnostkářství lóží jeho země dostalo v roce 1929 do řeči. ... V deníku „Irish Times“ z 5. března toho roku se nechal citovat s rafinovaně konejšivou poznámkou, že

„(zednářský) registr vlády a úřadů je za účelem nahlédnutí neustále otevřený. Z členství se nedělá žádné tajemství, a také jména předáků jsou k vidění v kalendáři, který je každoročně vydáván a každý si jej může koupit za jeden šilink.“²³⁶

2. listopadu 1929 z daného podnětu opakoval konejšivý pokus v katolických novinách „The Irish Independent“, kde argumentoval zcela podobně:

„Zednářstvo není ‚tajnou společností‘. Podstatou tajné společnosti je utajování členstva a stanovených cílů. Jména všech vedoucích zednářů jsou však zveřejňována a každému přístupná, a jména všech zednářů jsou také uložena v registrech, do nichž je vládou podle platného práva země umožněno nahlédnout každému, kdo by si to přál. Cíle a účely řádu jsou zveřejněny v jeho ‚zákonech a konstitucích‘; každý si je může koupit a přečíst.“²³⁷

Klamání je očividné nejpozději ve světle Magaldiho bezohledného potvrzení, že lóže vždy dělaly zcela konkrétní politiku, ba dokonce „tu“ politiku, o které totiž v jejich „zákonech a konstitucích“ nestojí ani slůvko kromě lživého tvrzení, že lóže „žádnou politiku nedělají“...!

Stejně chatrný je zřejmě již prastarý trik ohledně údajné „známosti“ jmen lóžových členů. Takový trik praktikují také němečtí zednáři dodnes. ... Jednou tak, jindy se zase čas od času nechávají svými lidmi kontrolovaným místním tiskem představovat jako jistý druh sebezdokonalovacího sdružení s vysloveně filantropickými sklony, a to včetně fotografií – v případě nutnosti – předem upraveného „templu“ a jeho náhodou v politice se nevyskytujícího „Mistra stolce“, který přirozeně prozradí i své jméno. Někdy jsou dokonce sdělena ještě jména dvou nebo tří dalších členů, ale vždy těch nejméně prominentních. Všechno je samozřejmě v pořádku také podle „spolčovacího zákona“, a „vláda státu“ může, „kdykoli“ si přeje, „nahlédnout“ do členského seznamu. Jenže ta si to „nepřeje“, protože to vůbec nemá zapotřebí. A byť by tak nakrásně učinila, „pro-

²³⁶ Cit podle: Cahill, str. 46. Pozn. překl.: prakticky všechny významnější tajné služby kvůli případnému pokusu nepovolanců o průlom mají dva, tři i více falešných členských registrů. Do nich jsou pro zdání přesvědčivosti samozřejmě zanesena i jména málo významných skutečných nebo již dekonspirovaných agentů. Klasickým příkladem z naší nedávné minulosti jsou pověstné „Cibulkovy seznamy“ agentů StB, podstrčené mu právě za tímto účelem.

²³⁷ Cit. podle: tamtéž, str. 181.

fánní“ veřejnosti by to nebylo naprosto k ničemu, protože by se nic z toho nedozvěděla; „*vlády států*“ jsou, jak již bylo výše ukázáno, samy *potají* složeny ze samých vysokých nebo dokonce nejvyšších zednářů, kteří se střeží „*prozradit*“ třeba jen jednoho jediného ze svých „*bratrů*“ ...!

Zdánlivou výjimku zde představuje roku 2004 vydaný svazek o „*zednářstvu v Essen/R.*“²³⁸ protože kupodivu nabízí „*profánnímu*“ čtenáři úplný abecední seznam členů několika essenských lóží, kteří jimi skutečně v roce 2004 byli, a dokonce u každé osoby i příslušný (nízký nebo vysoký) stupeň! Podíváme-li se však ještě jednou důkladněji na titulní stranu knihy, potom zjišťujeme, že dílo nikdy skutečně „*nevyšlo*“! Není tam totiž žádný údaj o vydavateli, ani mezinárodní standardní knižní číslo (ISBN), nýbrž jen soukromá „*informativní*“ adresa. ... Kniha byla zjevně zamýšlena pouze k internímu šíření v kruhu „*bratrů*“ a „*sester*“, a vlastně nikdy neměla skončit v „*profánním*“ antikvariátě, kde si ji pak teoreticky mohl koupit „*každý*“, a autorovi těchto rádků se to podařilo...

Autorský kolektiv nepochybně vysokostupňových zednářů byl u jistých neuralgických témat přesto nápadně opatrný, protože kniha bude čtena také „*bratry/sestrami*“, jež „*zasvěcovací cestu*“ teprve nastoupili nebo ji ještě zdaleka nedokončili. A zjevně „*kvůli nim*“ je také téma „*tajnostkářství*“ jemně zlehčeno, což ovšem nefunguje bez prastarého, Magaldim & Co. definitivně jako lež odhaleného tvrzení, že zednáři „*nedělají politiku*“! Zdánlivě sebekriticky, a přesto zcela neupřímně se tam říká:

„Zednářské mlčení, jež zednáře dříve [!] tak tajuplně obklopovalo, bylo v posledních desetiletích z dobrých důvodů dalece odstraněno. (...) Dojem, jako by se jednalo o tajný kult, byl [!] jedním z nejnápadnějších základních rysů zednářstva (...). Proč vlastně takové metody, nechce-li se skrývat pravda? Proč se skrývat, když není nic ke skrývání? Této logiky se skutečně lze jen těžko zprostit. Proč tajemství, když není co tajit? Zednářský svaz nemá žádná tajemství, jež by se mohla týkat světa a jeho utváření,²³⁹ a zvláště ne politického.²⁴⁰ Skutečné zednářské tajemství spočívá v osobním prožitku kultovního konání, jež je svou podstatou [!] nesdělitelné. Velkolóže dnes pouze říkají, že tradiční poznávací znamení by neměla být veřejnosti zpřístupněna, i když v profánní literatuře i v tzv. zárcovských spisech byla již dávno publikována. Nepovolaným by se měl vstup do lóže odmítnout tak, jako jsou jinde běžné členské karty nebo elektronické zabezpečení dveří kódovými kartami.“²⁴¹

Ptáme se pouze, proč a) vůbec mají být nějací „*nepovolaní*“ k pouhému „*osobnímu prožití kultovního konání*“; b) a proč „*bratři*“ již kvůli zamezení přístupu takových zvláštních „*nepovolaných*“ prostě a jednoduše neotočí klíčem v zámku lóžových dveří tak, jako když každý normální člověk chce zabránit vstupu „*nepovolaných*“ do svého domu...

²³⁸ Johanitské zednářské lóže „*Alfred zur Linde*“ a „*Schiller*“ v *Orientu Essen (Hrsg.), Freimaurerei in Essen a.d. Ruhr. Eine Dokumentation, Essen und Oberlichtenau (Chemnitz) 2004.* – Označení „*johanitští zednáři*“, vyhrazené obvykle zednářům prvních tří stupňů, je zde použito odchylně, protože v těchto lóžích, podobně jako v obřadu York, je sedm stupňů, odpovídajících 33 stupňům Starého a přijatého skotského obřadu (srv. tamtéž str. 84 ad.)!

²³⁹ „*Frater Kronos*“ alias Zbigniew Brzezinski by se srdečně rozesmál, kdyby to četl!

²⁴⁰ Item!

²⁴¹ *Freimaurerei in Essen a.d. Ruhr*, str. 52.

Magaldi tedy, a zjevně také tři z jeho čtyř spoluautorů, chtějí prorazit pradávny zednářský princip utajování. A oni nejen *chtějí*, nýbrž to i do jisté míry *dělají*, přičemž dokonce „*Frater Kronos*“ proti vlastnímu přesvědčení loajálně spolupracuje. A ejhle: pět nejvyšších zednářů ví zcela přesně, kudy vede mezní hranice, na níž se jejich odhalení nejhlubších (pra)ložových tajemství *bezpodmínečně musí* zastavit. *Musí* se zastavit, nemá-li být zbytečná celá staletá (*podvratná*) „*práce*“ světového zednářstva, a obzvláště jeho „*demokraticko-progresivního*“ směru!

Nejde o nic více, ani méně, než o neskrývané „*religiózní*“ uctívání padlého archanděla Lucifera/Satana jako „*boha*“. Jeho rozšíření na celé lidstvo již zednář 33. stupně a tehdy oficiální „*papež*“ celé zednářské „*proticírkev*“, Albert Pike, označil za „*ryzí Luciferovo učení*“. A k tomu je třeba znovu „*papeže*“, ale tentokrát oficiálního, kterého také – a to dokonce především – (*domnělí*) katolíci, budou považovat za svého, a rovněž za svého uznávat.

Udělejme si k potvrzení toho malý výlet do dějin zednářstva 19. století, o němž nás Magaldi & Co. chtějí důkladněji informovat až ve slibovaných následujících svazcích, k čemuž však nezávisle na nich existuje dostatek pramenů.

Lady Queenborough/Edit Starr Millerová ve svém proslulém díle „*Occult Theocracy*“ sděluje:²⁴²

„*Francouzsko-pruská válka, která králi Piemontu, nazývanému již králem Itálie, umožnila dobýt Řím, napomohla odstranění světské moci papeže, a v té době bylo mezi Albertem Pike a Giuseppem Mazzinim dohodnuto a podepsáno zřízení ústředního vysokého zednářstva (high masonry). Zakládací dokument je datován 20. zářím 1870, tedy dnem, kdy invazní zednářská armáda pod velením generála Cadorny pronikla do Věčného města.*

Oba zakladatelé si rozdělili moc podle následujícího plánu: Pike obdržel dogmatickou autoritu a titul Suverénního Pontifexe [= papeže] světového zednářstva (Sovereign Pontiff of Universal Freemasonry), a Mazzini výkonnou moc s titulem Suverénní náčelník politické akce (Sovereign Chief of Political Action). Mazzini prokazoval velkou úctu názorům patriarchy z Charlestonu [= Pikeho], a požádal jej o vypracování stanov pro stupně Nejvyššího tajného rituálu (Supreme Secret Rite), jenž by byl liturgickým pojátkem členů centralizovaného zednářstva.

Albert Pike řád ke cti templářského Bafometa, který se nacházel v opatrování jeho první a historicky Nejvyšší rady, nazval ‚Novým a Reformovaným Palladickým Obřadem‘ neboli ‚Novým a Reformovaným Palladiem‘.“

Všechny tyto údaje Starr Millerová v podstatě převzala z knihy bývalého, kajícího se zednáře 33. stupně, Domenica Margiotty, z roku 1894. „*Palladický rituál*“, pro který Lady Queenborough zná i další zednářské prameny, tedy rozhodně není – jak se často tvrdí – výmyslem pověstného Leo Taxila. A přestože Margiotta o pra-lóžích nic nevěděl, nýbrž pouze to, že tento mysteriózní, nad „*obyčejnými*“ 33 stupni zahrnutý (!) nový „*palladický*“ zednářský rituál, resp. řád disponuje lóžemi, které byly označovány za „*Trojúhelníky (Triangles)*“, ²⁴³ přesto se zde s největší pravděpodobností setkáváme s „*rituálem*“, který (s některými obměnami) byl tehdy – jako i dnes – prakti-

²⁴² Poprvé publikováno „*posthum*“ a „*pouze k soukromému šíření*“ roku 1933; zde: dotisk jako faksimile Los Angeles (The Christian Book Club of America), bez data, str. 214 ad.

²⁴³ Podle Queenborough, tamtéž str. 216.

kován v ultratajných pra-lóžích.

O co se opírá naše domněnka?

O Magaldiho (str. 23 a 382) sdělení, že jistý „Giuseppe Mazzini (1805-1872) byl – ostatně stejně jako vlastní likvidátor církevního státu v roce 1870 „Giuseppe Garibaldi (1807-1882)“ – členem první pra-lóže „THOMAS PAINE“!

Z okolnosti, že nejvyšší zednář Mazzini ctil Pikeho jako „duchovní autoritu“, nechal jej vypracovat nový supertajný „rituál“ a dělil se s ním o moc nad (asi „obyčejným“, ale nicméně „světovým zednářstvem“), může vlastně jen vyplývat, že Pike náležel k té samé pra-lóži, přestože jej Magaldi & Co. neuvádí ve svém (nicméně za pouhý „výběr“ označeném) seznamu nejprvnějších členů pra-lóže „THOMAS PAINE“²⁴⁴...

„Názory“ prakticky téměř jistě pra-lóžového zednáře Alberta Pike, které s „dogmatickou autoritou“ vybaveného „papeže“ vnášel také a právě do supertajného „palladického rituálu“, jsou však zcela nepokrytě satanistické povahy. A při různých příležitostech tento šéfdogmatik nejvyšších a nejtajnějších lóžových stupňů již tak jasně ukázal to, co je skutečným jádrem nejtajnějšího zednářského „zasvěcovacího učení“, že nám již Magaldi & Co. ohledně toho nic podstatného nemohou upřít! V jedné pasáži Pikeho „učebnice“ s titulem „Morals and Dogma“²⁴⁵ se říká:

„Lucifer ... Světloňoš ... Lucifer, syn úsvitu! On je to, kdo nese světlo s jeho nesnesitelným třpytem, a zaslepuje slabé, smyslné nebo egoistické duše? Nepochybuj o tom!“²⁴⁶

Pike dogmata vysokého i nejvyššího satanismu podrobně popsal ve svých vykřičených „Instrukcích“ („Instrukcích“/„Pokynech“), které pak 14. července 1889, přesně na sté výročí zboření Bastily, tedy začátku tzv. „francouzské“ revoluce (!), nechal rozestat tehdy 23 Nejvyšším radám celého („obyčejného“) zednářstva.

Zmíněné „Instrukce“ byly a jsou – stejně jako kniha, z níž dodnes podle všeho známe pouze výtahy – co nejpřísněji tajné; víme o nich jedině z knihy francouzského vysokostupňového zednáře, kde jsou doslova zdokumentované, a jež později Lady Queenborough (zpětně?) přeložila do angličtiny.²⁴⁷

„Co musíme říkat mase, je: uctíváme Boha, ale je to Bůh, jenž se uctívá bez pověr.

Vám, Suverénním Generálním Velkoinspektorům [= zednářům 33. stupně], ří-

²⁴⁴ Srv. str. 382, kde se v Magaldiho literárně vždy trochu šroubovaném stylu na začátku seznamu říká: „... vzpomeňme si, že prvními plánovači a budovateli nadnárodní pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘ v letech 1849 až 1868 byla řada osobností v zástěře, které se kolem zednářů kalibru...“ – a zde začíná výčet celkem 38 jmen – „seskupily“. Je tedy zcela jasné, že velký počet zakladatelských a budovatelských členů vůbec není jmenovitě uveden. Magaldi zřejmě naprosto „prominentního“ Alberta Pike zdaleka obchází, protože jeho „pověst“ je rolí spoluzakladatele „rasistického“ Ku-Klux-Klanu těžce poškozena právě v „levých“, „demokraticko-progresivních“ kruzích...

²⁴⁵ Povšimněme si nehorázné ironie knižního titulu ohledně zednářstva, které při každé příležitosti navenek svatosvatě ujišťuje, že pro ně není „žádné dogma“!

²⁴⁶ Albert Pike, *Morals and Dogma*, str. 321, cit. podle Texe Marrse in: „Power of Prophecy“, říjen 2015, str. 1 ad.: „Lucifer, the Light-bearer ... Lucifer, the Son of the Morning! Is it he who bears the light, with its splendors intolerable and blinds feeble, sensual, or selfish souls? Doubt it not!“

²⁴⁷ Lady Queenborough (na str. 220) jako svůj pramen uvádí: A. C. De La Rive, *La Femme et l'Enfant dans la Franc-Maçonnerie Universelle* (bez dalších údajů), str. 588. Protože Američan Pike byl jazykový génius, ovládající slovem i písmem šestnáct starých i nových jazyků, mohly být jeho „Instructions“ také předem sepsány ve francouzském jazyce, zvláště když se slovo (plurál) „Instructions“ píše stejně anglicky i francouzsky.

káme to, co můžete svým bratrům 32., 31. a 30. stupně dále sdělovat: Zednářské náboženství má být námi všemi zasvěcenci vysokých stupňů zachovááno v čistotě luciferského učení.

Kdyby Lucifer nebyl Bohem, proč by jej Adonai (Bůh křesťanů),²⁴⁸ jehož činy prokazují krutost, nevěrnost a nenávisť k lidem, odpor k vědě, on a jeho kněží tak pomlouvali?

Ano, Lucifer je Bůh, a Adonai je bohužel také Bůh. A je-li věčným zákonem, že není světla bez stínů, není krásy bez šerednosti; není bílé bez černé; pak mohou absolutně existovat pouze dva bohové. Vždyť temnota je pro světlo nezbytná, aby sloužila jako rám, jako sokl pro sochu a brzdy pro lokomotivu.

Při srovnatelně všeobecné hře sil se lze opřít jen tomu, co klade odpor. Proto je vesmír vybalancován dvěma silami, které jej drží v rovnováze; silou přitažlivou a silou odpudivou. Obě tyto síly existují ve fyzice, filosofii i v náboženství... A vědecká reálnost božského dualismu je prokázána jevem polarity, i všeobecně platným zákonem sympatie a antipatie. Z toho důvodu rozumní adepti Zoroastra, a podle nich manichejci i templáři, uznávali jako jedinou logickou koncepci systém obou věčně navzájem soupeřících božských principů, z nichž žádný nesmí být považován za slabšího, než ten druhý.

Tudíž je učení satanismu herezí,²⁴⁹ a pravé a čisté filosofické náboženství je vírou v Lucifera, stojícího na roveň s Adonaiem; nicméně Lucifer, Bůh světla a Bůh dobra, bojuje za lidstvo proti Adonai, Bohu temnoty a zla.²⁵⁰

Toto ze samotného pekla našeptané, ohavné, již čistě filosoficky snadno prokazatelné jako samo v sobě protimluvné a zásadně falešné, a navíc biblickému božimu Zjevení v děsivé pýše vědomě si odporující bludné učení je tedy tím posledním „tajemstvím“ vysokého a nejvyššího zednářstva, na jehož finální „odhalení“ je zaměřeno stupeň po stupni stále zřetelnější „zasvěcovací učení“.

Tím jsme znovu v současnosti, a také u Magaldiho, který toto „tajemství“ nemůže hájit, nechce-li současně před námi udržet v tajnosti nejdůležitější část „politicko-kulturní“ podvrtné činnosti pra-lóží: co možná „nepozorovatelnou“ přeměnu „náboženství Adonaie“ (= římsko-katolického křesťanství) v „náboženství Lucifera“, přeměnu, která se dá uskutečnit „nepozorovaně“ jenom tehdy, když všechny biskupy, kardinály i papeže dostanou na svou stranu nejpřísněji utajovaným „zasvěcením“ nejprve do vysokostupňových lóží, a co možná také do pra-lóží.

Že Jan XXIII, byl prvním papežem, kterého pra-lóže přijaly do svých „vybraných“ řad, než jej s přispěním rovněž „zasvěcených“ kardinálů ve Vatikánu intronizovaly, to se Magaldi & Co. ještě odvážili odhalit.

Nicméně již oba následující pseudopapeži „Pavel VI.“ a „Jan Pavel II.“, kteří, jak známo, urychleně pokračovali v tom, co papež Roncalli jen velmi opatrně začal, jsou nám prezentováni pouze jako „parazednáři“...

A konečně oba aktuální pseudopapeži Ratzinger a Bergoglio, kteří tyto přeměny dále prohloubili a stále ještě prohlubují, zůstávají zcela, nebo téměř zcela nezmíněni!

²⁴⁸ Tato vysvětlivka zjevně pochází od Lady Queenborough.

²⁴⁹ To má znamenat: odlišné (ne „dualistické“, nýbrž „monistické“) pojetí oněch mimo - i vnitrozednářských satanistů, kteří považují Satana buď za jediného „Boha“, nebo alespoň za silnějšího a mocnějšího, než Boha biblického Zjevení.

²⁵⁰ Cit. podle: Queenborough, str. 220 ad.

Není to mimořádně nápadné?

Vždyť i sama – přinejmenším „oficiálně“ – naprosto „nezasvěcená“ novinářka Laura Maragnaniová, která, alespoň údajně, pouze manuskript knihy již četla a kromě toho s Magaldim osobně mluvila, může k Ratzingerovi a Bergogliovi něco říci. Papež Klement XII. 28. dubna 1738 zednáře poprvé exkomunikoval, poznamenává samolibě.

„A exkomunikace je dalšími papeži vícekrát opakována, mezi nimi také předposledním, Josephem Ratzingerem, když byl šéfem Kongregace pro víru, a to bez ohledu na přítomnost mnoha kardinálů a prelátů ve Vatikánu, pohodových členů ‚ECCLESIA‘, ‚JOANNES‘, ‚CHRISTOPHER COLUMBUS‘, nebo dalších pra-lóží.“

„Aktuální papež, František‘ poté 27. dubna 2014 ‚progresivního zednáře Angelo Roncalliho‘ a ‚konzervativního parazednáře Karola Wojtylu‘ dokonce ‚svatořečil‘“, konstatuje se svatouškovským obdivem. A konečně přicházejí ještě tyto mimořádně narážkovité věty:

„Ve Vatikánu jsou lidé, kteří zjistili jedinečný souzvuk²⁵¹ mezi Františkem, dalším, jako zednáře²⁵² pomlouvaným (chiacchierato) papežem, a jeho bratrským (fraterno) předchůdcem Giovannim. Jako například užívání slova ‚fraternità‘, což má trochu příchut’ po francouzské revoluci, namísto spíše evangelického a normálního ‚fratellanza‘.²⁵³

Mělo by se proto podotknout, že zednáři poloviny světa dnes nový kurs papeže Bergoglia sledují s velikou nadějí, [totiž s nadějí, že by jejich exkomunikace konečně mohla usnout v archivu]“ (str. 30).

Ano, co tedy je, tenhle Bergoglio? Pouze jako zednář „pomlouvaný“, nebo skutečně „lůžový“ následovník hned dvojnásobného pra-lůžového zednáře alias papeže Giovanni XXIII? Velkolepé, jak dáma – nepochybně v perfektní shodě se samotným Magaldim – zde něco naznačuje, aniž by to formálně přiznala!

Ale ještě více to pochopitelně naprosto nepřichází v úvahu pro Magaldiho a jeho čtyři spoluautory, protože plíživé, „nepozorovatelné“ převrácení dříve pravé Církve Bohočlověka Ježíše Krista v církve Lucifera, je nesporně lůžovou „politikou“, ba dokonce vlastním jádrem veškeré lůžové „politiky“. Je to však „politika“, jež by bez nejprísnejšího utajování přinejmenším jejich aktuálních plánů byla nezbytně odsouzena ke krachu!

A stejně jako svého času „nejvyšší duchovní hlava“ světového zednářstva, Albert Pike, sdílel moc se „světskou hlavou“ G. Mazzinim, má se nakonec pseudokatolický zdánlivý papež jako „spirituální vůdce“ dělit o moc nad zednářsko-luciferským One World se světovým tyranem jménem „Maitreya“. A něco takového zavést otevřeným a čestným způsobem, je ovšem zcela jasně absolutně nemožné!

A přesně z toho důvodu je právě pra-lóže „ECCLESIA“ tou, která se v celé objemné knize o všech 36 superlůžích vyskytuje *nejméně*: celkem pouze (!) čtyřikrát.

Na straně 29 je jen bez bližšího zmíněna.

Na straně 30 nám Magaldi – jak bylo právě citováno – nechává pouze vědět, že již za Ratzingera jako prefekta Kongregace pro víru k ní náleželi „mnozí“ dvořané v no-

²⁵¹ V originálním textu latinsky „idem sentire“.

²⁵² V textu jako *pars pro toto* jen „grembiolino“ („zástěrka“ ve smyslu zednářské zástěry).

²⁵³ Obě slova znamenají „bratrství“, ale jak vidno, ne nezbytně ve stejném smyslu...

vém Vatikánu, neuvádí však žádná jména.

Na straně 163 se od Magaldiho dozvídáme, že „*ECCLESIA*“ je „*obvykle rezervována pro kněze a preláty*“, nicméně k ní výjimečně náležel i „*novinář, esejista, univerzitní docent a vydavatel*“ Norman Cousins (1915-1990). To je tedy jediné jméno, které se nám prozrazuje, jméno – pouhého (a dávno zemřelého) laika!

Po čtvrté a naposled jsou to ještě strany 149 ad., kde se říká, že na způsob židovského zednářského řádu B'nai B'rith operuje „*ECCLESIA*“ „*po celé planetě*“ u všech možných církevních organizací. Jména také zde naprosto postrádáme, avšak na straně 149 je poznámka 2 k pra-lóžovému jménu „*ECCLESIA*“, a alespoň z ní mohou znalci – ale také jen *oni* – něco vyrozumět:

„*Superlóže,*“ říká se tam, „*kteřá vycházejíc z dvojznačného a nepřesného pohledu na ni, byla prostřednictvím zednáře P2, Carmine (zvaného ‚Mino‘) Pecorelliho (1928-1979) v jeho týdeníku ‚OP-Osservatore Politico‘ redukováně a zavádějícím způsobem povýšena k vážnosti kronik.*“

Magaldi zjevně doufá, že to přinejmenším jeho čtenářům něco řekne, zvláště když zamlčuje datum pověstného Pecorelliho publikování. „*Pecorelliho seznam*“ se vynořil v roce 1978 a byl zjevně důvodem jeho násilně předčasného úmrtí o několik málo měsíců později. ... Od té doby byl různými tradičními katolickými časopisy²⁵⁴ přetiskován. Nachází se tam 121 (= 11 x 11) jmen kardinálů, biskupů a jiných prelátů, většinou Italů, z nichž je mnoho činných ve Vatikánu, a vždy bylo uvedeno datum vstupu do lóže i „*matriční číslo*“.²⁵⁵ Že však jde o ultratajnou a nadnárodní pra-lóži „*ECCLESIA*“, bylo jen „*obyčejnému*“ zednáři Pecorellimu, jemuž seznam zjevně někdo přihrál, buď neznámo, nebo zamlčeno.

Magaldim ujišťované „*zavádění*“ by se mohlo případně vztahovat na fakt, že Pecorelliho výčet zahrnuje také některé členy jiných pra-lóží. Tak zaznamenává například jistého „*Marcinkuse Paola*“ s datem vstupu do lóže (21. 8. 1967), datem, které se v nouzi dá vztahovat na – podle Magaldiho – tehdy sice „*oficiózně*“ již existující (ale teprve 1968 také „*oficiálně*“ založenou) pra-lóži „*THREE EYES*“; že arcibiskup Paul Marcinkus byl jejím členem, to nám Magaldi (viz výše) prozradil. Bylo by však stejně dobře myslitelné, že Magaldi zatajil *dvojí* členství Marcinkuse v pra-lóžích „*THREE EYES*“ i „*ECCLESIA*“.

Magaldim a společníky jen takto „*ostýchavým*“ a nepřímým způsobem přednesená odhalení každopádně neznamenaají nějaké „*ohrožení*“ dnešních pra-lóžových intrik ve Vatikánu, ani v ordinariátech celého světa; vždyť Pecorelliho seznam byl v říjnu 2014 starý již 36 let a prakticky žádný z tam uvedených zednářů nejvyšších stupňů pra-lóže „*ECCLESIA*“ již nežil! Naproti tomu z nepochybně stovek jejích současných aktivních členů nám není sděleno ani jedno jediné jméno!

Otevřenost nejvyššího zednáře Gioele Magaldiho má tudíž – navzdory jeho jinak znějícímu ujišťování – své pevné hranice. Skutečný, radikálně protikřesťansko-satanistický konečný cíl celé (pra)lóžové politiky a jména těch, kteří v současnosti jako „*církevníci*“ a dokonce „*církevní knížata*“ až po „*papeže*“ skrytě „*pracují*“ na jeho co možná brzkém uskutečnění. Odvážně je vynést na světlo by také neznamenal nic jiného,

²⁵⁴ Mj. italským „*Chiesa viva*“ a francouzským „*Sous la bannière*“.

²⁵⁵ Srv. zjevně novější přetisk seznamu in: Augustin Delassus, *La guerre de la F. : M. : contre Fatima*, Cadillac (Édition Saint-Remi) 2014, str. 93-97.

než zničit staletou podvratnou zednářskou práci!

Avšak Magaldiho nová zednářská „*upřímnost*“ naráží i na jiné nepřekonatelné překážky. Později si ještě podrobněji povíme o jeho nejnovějším ctižádostivém projektu: založení již 37. pra-lóže! Oznámil je před jistou dobou na internetové stránce svého „*Grande Oriente Democratico*“. Má mít jméno „*PAINÉ DE GOUGES*“²⁵⁶ a sloužit jako nová silná lokomotiva již po desetiletí stále více ztrácející rychlost vlaku „*progresivně-demokratické*“ frakce pra-lóží a – slyšme, slyšme! – nastavit pra-lóžím zcela nová, až dosud neznámá měřítka... Vždyť bude sice internacionální, nicméně – namísto ultratajná – *naprosto a úplně otevřená!!!*

Senzace je přímo perfektní!

Každopádně přinejmenším tři první body z celkem osmi dlouho předem ohlášených ze 17. října 2014, protože tam s úžasem čteme:

„1. Pra-lóže ‚*PAINÉ DE GOUGES*‘ *povede otevřený a jasný, ne tajný a skrytý život, na rozdíl od těch pra-lóží – ať progresivních nebo umírněných, konzervativních, reakcionářských či smíšených –, které vždy užívaly ochranného štítu a hromosvodu stejně tak, jako parazednářská sdružení se zadanými úkoly (vocatione) na regionální, národní, kontinentální či celosvětové úrovni.*

2. Pra-lóže ‚*PAINÉ DE GOUGES*‘ *bude za tím účelem sama od sebe jako spolek kompetentním státním úřadům země, v níž budou její členové činní, předkládat stanovy své profánní právní konstituce včetně vždy aktualizovaného seznamu svých členů.*

3. ‚*PAINÉ DE GOUGES*‘ *bude do své zednářské práce zasvěcovat pouze takové občanky a občany (jak profánní, tak i sestry a bratry, kteří již v jiných lóžích prošli mezi sloupy Jachin a Boaz tím, že vícekrát akceptovali členské stanovy): to znamená, že budou akceptováni i zednáři, kteří i po připuštění do řečené pra-lóže chtějí nadále příslušet k lóžím a zednářskému společenství, uznávajíc však princip svého vlastního zednářského bytí; přejí si žít v denním světle bez nějakého utajování nebo důvěrnosti, nýbrž naopak se veřejně pyšnit svou zednářskou identitou a příslušností, a udělat si z ní stěžejní bod své občanské a metapolitické činnosti v profánním světě k dobru a pokroku všeho lidstva, i ke cti Velikého Stavitele Světa.“*

Všechno to zní tak krásně a opravdově, pokud se týče dobrého záměru, jako nejvyšší zednář operovat v jasném denním světle.

A vida – „*červík*“ je již uvnitř – právě v té poslední citované větě! Nerozpoznatelný ovšem pro všechny neinformované, kteří nechápou, kdo je ten zmíněný „*Velký Stavitel Světa*“, k jehož „*poctě*“ má pracovat nová Magaldiho pra-lóže! Albert Pike – jak víme – zjevně člen téže pra-lóže „*THOMAS PAINE*“, z níž Magaldi uskutečňuje své nové založení, jej (viz výše!) identifikuje výlučně pro vysoké stupně jako „*Lucifera, boha světla a dobra*“, avšak těm samým vysokým stupňům vštěpuje to v žádném případě mase neprozradit. A Magaldi se vzorně drží jeho pokynu, poslední, nejhlubší „*tajem-*

²⁵⁶ Na počest „*progresivního*“ lóžového bratra Thomase Paine (1737-1809) a rovněž „*progresivní*“ lóžové sestry Olympe de Gouges (1748-1793), které Magaldi spolu s Eleanor Rooseveltovou (1884-1962) věnoval celou svou (plánovanou/přislíbenou) „*trilogii*“ s titulem „*Massoni...*“; (dva další, rovněž ohlášené svazky budou mít jiný titul), protože ona a Mrs. Rooseveltová jsou „*největší a nejodvážnější mezi zednářskými sestrami*“, jaké kdy „*oddaně pracovaly na dobru a pokroku lidstva*“ (str. 3).

stvi“ zednářstva pevně střežit. Dokonce přímo v textu, kde slibuje, jak pra-lóžoví zednáři chtějí napříště „*pracovat v jasném denním světle*“!

Ani to však ještě pořád není všechno, jak ukazuje bezprostřední pokračování ohlášených osmi bodů:

„4. Na druhé straně budou v ‚PAINE DE GOUGES‘ – vedle její rituální práce a neformálních setkáních – moci být jako vítání návštěvníci sympatizanti přijímání také sestry a bratři, kteří, byť i (z různých nepodstatných nebo osobních důvodů) svou vlastní zednářskou identitu a nebo blízkost k práci a cílům pra-lóže ‚PAINE DE GOUGES‘ nechtějílnemohou veřejně vyjevit, přesto však by každopádně rádi sdíleli její stanovy, duchovní postoje i stupeň zasvěcení, ale rovněž tak v profánní oblasti. Za tím účelem, praví se dále, budou dva různé lóžové pasy – jeden obdrží pouze veřejní a tím ‚plnoprávní‘ členové; ten druhý tajní ‚návštěvníci sympatizanti‘, kteří jen nepřímou spolupůsobí na zasvěcovacích, filantropických, občanských nebo metapolitických cílech ‚PAINE DE GOUGES‘.“...

Tím je tedy „zadními vrátky“ za hlaholu pozounů právě „odstraněný“ princip tajnůstkářství již znovu zaveden! Také není tak těžké si domyslet, proč. Nová, otevřená „PAINE DE GOUGES“, chce samozřejmě být i uznána ostatními, již existujícími 36 ultratajnými pra-lóžemi. Takové uznání však pro členy všech ostatních pra-lóží předpokládá možnost k ní přistupovat nebo přinejmenším pěstovat s ní úzké osobní kontakty, aniž by však jejich ultratajná (nejvyšší) zednářská identita byla i v nejmenším nějak publikována! Magaldi by tedy sám sebe i svou novou pra-lóži izoloval, pokud by nešel na tento jak kuriozní, tak příznačný „kompromis“...

Facit: „Otevřené“ zednářství by byl protimluv sám o sobě, protože „Každý zajisté, kdo činí zlé, nenávidí světla a nejde ke světlu, aby nebyly usvědčeny skutky jeho“ (Jan 3,20). Tomu neunikne ani Gioele Magaldi!

Jak se „hasí“ oheň benzínem

To předvádějí právě „*progresivní*“ pra-lóže a jejich entuziasistická hlásná trouba Gioele Magaldi. Tím, že se nyní silněji mobilizují proti „*konzervativní*“ až „*reakcionářské*“ pra-lóžové frakci, aby svým zcela specifickým způsobem „*demokracie*“ a luciferského „*pokroku*“ přece jen ještě napomohly k definitivnímu vítězství, nebudou totiž vypuknutí světové tyranie nijak překážet, nýbrž je naopak urychlí!

Francouz Pierre Gripari to²⁵⁷ již ilustroval před čtyřiceti lety mimořádně výstižným podobenstvím, které zde celé reprodukuje.²⁵⁸

Velký emancipátor (interview)

Pokud se nemýlím, jste virus rakoviny?

Ano, ovšem, tak jsem nazýván, ale přiznávám, že jménu nepřikládám žádnou velkou cenu; otevřeně řečeno, shledávám je hrubým a téměř pomlouvačným.

---

²⁵⁷ Není ovšem jisté, zda tím mířil přímo na zednářstvo. ... Podle našich pramenů pro následující text z Gripariho roku 1976 v Paříži (Édition L'Age d'Homme) vydané knihy *Les Rêveries d'un Martien en Exil (Snění obyvatele Marsu v exilu)* byl roku 1925 přece jen „v mládí stoupencem komunistické strany, znechucen však z ní vystoupil. Jeho spisy jsou humoristické, resp. až satirické; odrážejí slabosti lidské povahy a ponurost totalitních ideologií...“

²⁵⁸ Podle anglického překladu in: „Impact“ (Jižní Afrika), duben/červenec 2015, str. 18.

Takže, kdybyste měl na výběr, jak byste se pak rád jmenoval?

Nuže, ve skutečnosti jsem emancipátor buněk.

Vida, to je nesmírně zajímavé! Co tím přesně myslíte?

Vždy, když proniknu do organismu, snažím se do jeho nitra uvádět nové ideje, odlišný způsob života. Jinak řečeno, emancipuji, osvobozuji. Ostatně... jistě přece znáte motto mé strany?

Ano, ale bylo by od vás milé, kdybyste je pro naše posluchače zopakoval.

Nuže, motto naší strany zní: „Buňky všech organismů, emancipujte se!“

Protože je to podle vás pro buňky nezbytné...

Nezbytné? Přece se vůbec nemůžete vžít do beznadějného stavu otroctví, jímž musí trpět, a k němuž jsou odsouzeny. Představte si například, že jste mladá buňka. Můžete si snad někdy vybrat svou funkci? Nikdy! Jestliže je vaše rodičovská buňka náhodou buňkou jater, pak jste po zbytek svého života odsouzen být jaterní buňkou. A je-li vaše rodičovská buňka svalovým vláknem, budete jím rovněž tak, i kdybyste po celý život měl ambice transportovat kyslík přesně tak, jako červené krvinky. A to je pobuřující tyranie! Dusivá! Odporná! Všechny vaše nejoprávnější snahy budou rozbity, zmařeny, zničeny! Tak pobuřující ostudnost! ... A to v polovině 20. století! To musí přestat!

Souhlasím s vámi, takový stav nelze schvalovat. ... Co s tím však děláte?

Prostě se tam vplížím, ukáži se přátelským, a začnu šířit radostnou zvěst. Poté mladým buňkám vysvětlím příčiny a povahu jejich barbarského stavu. ... Ukáži jim, že ty nespravedlivé okovy mohou svrhnout. ... Zkrátka a dobře, pomohu jim dosáhnout vyššího stavu uvědomění!

To musí být snadné...

Ne tak snadné, jak si snad myslíte! Kdybyste jen věděl, jak pevně jsou organismem ta pouta ukována. ... Vezměte si například vliv rodičovských buněk a tlak, jaký vykonávají na mládež, tu hroznou tíhu systému. ... A kromě toho existuje také obávaná lymfatická policie, nesmiřitelné bílé krvinky.

A co ty bílé krvinky tedy dělají?

Nuže, první osvobozenou mladou buňku nemilosrdně fagocytují, sežerou, zničí...

Ale to je strašné.

Jistě! Musí ovšem být zdůrazněno, že dokonce ani lymfatické buňky nemají žádnou volbu. Jsou stejně tak důkladně uzpůsobeny, jako ty ostatní. Jsou stejně obětí, jako vrahem...

Ale jak se potom jde k cíli?

Skrze masy, jen skrze masy. Bohužel ty první osvobozené jsou vždy obětovány. Jejich oběť však není zbytečná. ... Jejich památka žije dál v srdcích přeživších. Hnutí roste, rozvíjí svou strukturu. ... A pak, jednoho dne, revoluce! Mladí organismu se masivně emancipuje, zrodil se tumor.

To musí být kouzelné!

Ano, je to velmi působivé ... vidět, jak se celá nová generace odvrací od tradic, nátlaků, tabu, jak se nadšeně v bratrské lásce sjednocuje k stvoření budoucnosti...!

Tyto mladé buňky mají tedy volnost jít svou vlastní cestou. A pro kterou se rozhodnou?

Nuže, všeobecně se odmítají specializovat. Namísto vyměnění současných okovů za jiné, dávají přednost jejich naprostému odstranění. Svobodně se množí a zůstávají přitom nediferencované, autonomní a polyvalentní.

A potom?

Pak se hnutí šíří, zasahuje orgány a dobývá celé tělo. Je to totální nepřítomnost nátlaku; je to rozkvět, slavný svátek...

A organismus umírá...

Ano, organismus umírá, a to zcela příhodně a normálně. Organismus není nic jiného,

než nástroj diktatury mozkových buňek. Tyto buňky jsou degenerované, sterilní, parazitní a neschopné bujení. Jejich živobytí pochází jediné ze zotročování a strašlivého vykořisťování milionů ostatních buňek úmornou a nic nepřinášející prací. Současný systém je založen pouze na profitu a uspokojování mozkových buňek.

To souhlasí. Odsuzujete tedy nervové buňky k smrti?

Ne, dáme jim volbu. Mohou se rozhodnout loajálně se přizpůsobit novému stavu věci tím, že opovrhnu žít ze svých kamarádů a přidají se k volnému a nediferencovanému bratrství...

A dělají to?

Ne, ve většině případů raději zemřou. Ale to není naše starost.

Moment, mám s tím problém. ... Když tělo zemře, znamená to smrt všech buňek, včetně těch osvobozených. Jak jste již jistě slyšel, mnozí lidé došli k závěru, že nejste žádným emancipátorem buňek, nýbrž jejich ničitelem.

Samé lži! Osvobozené buňky mohou snadno přežít i bez organismu. Jen se podívejte na bakterie nebo améby. Pokud osvobozené buňky zemřou, pak jenom proto, že nejsou dostatečně osvobozené! Je třeba připustit, že výsledky byly až dosud negativní... Mohl byste se zeptat „proč?“ Jen kvůli starým reflexům, starým automatismům, starým obavám. Dosud nebyla emancipace nikdy úplná, vždy jen sabotovaná, bodnutá dýkou do zad. ... Proto se musíme ještě více snažit, nesmíme nikdy přestat vychovávat, a musíme být vždy připraveni začít znovu. Velké naděje budou v organismu probuzeny, a běda tomu, kdo by se pokusil pokrok zastavit!

Tato poslední věta ideologicky zcela zaslepeného „viru rakoviny“ překrásně shrnuje absurdní kredo Magaldiho i celé jeho „progresivní“ frakce světového, resp. pra-lóžového zednářstva. Zatím co nadále chtějí bezpodmínečně všechny „nátlaky odstranit“, padá jimi domněle „osvobozené“ lidstvo jako zralé ovoce do klína nadcházející jedno-světové tyranie s aktuálním synonymem „Maitreya-Kristus“...

A paradox všech paradoxů – nejvyššímu zednáři Magaldimu i ostatním nejvyšším zasvěcencům jeho směru je to také dobře známo! Ještě lépe a přesněji známo, než dosud jediný předložený svazek jeho odhalujícího díla dává tušit!

Vraťme se ještě jednou krátce zpátky – jak Magaldi výslovně prohlašuje – k „parazednářské“ organizaci „Teosofická společnost“. Byla založena pra-lóžovou zednářkou Helenou Blavatskou („THOMAS PAINE“/„PARSIFAL“), a nadále vedena pra-lóžovou zednářkou Annie Besantovou (opět „THOMAS PAINE“). Obě jsou Magaldim (str. 3) příznačně vychvalovány jako „progresivní“ lóžové sestry...

„Teosofie“ se však již záhy (1895) rozdělila do dvou soupeřících organizací, a později se roztržila do řady odštěpených skupin.²⁵⁹ Nejzjevnějším z nich byl a dodnes je ještě existující a mimořádně aktivní „Lucis Trust“, vyvolaný do života pouhou „parazednářkou“ Alicí Baileyovou, a po její smrti 1949 vedený až do jeho smrti 1977 jejím (druhým, od roku 1920) manželem Fosterem Baileyem, zednářem 33. stupně.²⁶⁰

Rovněž manžely Baileyovými – již v roce 1923 – založená „a dodnes nejvlivnější „Arkánská škola“ je také přes Lucis Trust financována a má své operné body v New

²⁵⁹ Podrobnosti jsou popsány u Holthause, str. 40-72.

²⁶⁰ Co ohledně zednářstva téměř nic netušící Holthaus zmiňuje v celé své knize o teosofii pouze jedenkrát na str. 30, i když spoluzakladatele Olcotta výstižně – jak je potvrzeno Magaldim – kvalifikuje jako lóžového bratra, nám nesděljuje, to se najde u Texe Marrse v jeho velice informativním díle *Codex Magica*, 2. vyd. Austin/Texas (RiverCrestPublishing) 2006, str. 19.

Yorku, Londýně, Ženevě a Buenos Aires“.²⁶¹ A na tom se od roku 1989 patrně nic nezměnilo.

„Jednou z mnoha [!] suborganizací Lucis Trustu je skupina World Goodwill [Celosvětová dobrá vůle]. Byla založena 1932 (...). Prostřednictvím traktátů, brožur i novin World Goodwill a World Goodwill Commentary se rozšiřuje New Age a esoterická učení. Hlavně se zdůrazňuje těsná spolupráce se Spojenými národy [!].“²⁶² A rovněž velice zajímavé:

„Další z Baileyho organizací je Institut pro planetární syntézu v Ženevě. Ve vlastní prezentaci této skupiny se jasně říká: ‚Institut pro planetární syntézu‘ – WESAK²⁶³ – byl 19. května 1981 založen na vytvoření sítě, zahrnující všechny lidské vztahy (...). Institut pracuje s 250 skupinami ve více než 30 zemích.

Od roku 1975 cestuje Benjamin Creme, skotský²⁶⁴ malíř, teosof a stoupenec Baileyho po celém světě a zvěstuje příchod nového Krista, který má již mezi námi žít. Creme se sice s novým Lordem Maitreyou ještě nesetkal, ale zůstává s ním v trvalém telepatickém kontaktu.“²⁶⁵

Cremem v rozhodující míře spravovaný internacionální časopis „Share International“ přináší prakticky v každém německém měsíčním vydání²⁶⁶ článek a/nebo interview s velice prominentními osobnostmi – dokonce s bývalými šéfy vlády –, avšak jeho právní majitel („copyright“) je uveden zkratkou „IPS“, tedy výše zmíněný „Institut pro planetární syntézu“.

Co však má to všechno co dělat s Magaldim? Víc, než by se zdálo! Ve své knize uvádí, že Blavatská po vypuzení z („demokraticko-progresivní“) pra-lóže „THOMAS PAINE“ přestoupila do („neoaristokraticko-reakcionářského“) „PARSIFALA“, a hned poté podivně neurčitě pokračuje:

„Nuže dobrá, tyto [?] zednářské kruhy pověřily několik spoluzakladatelů²⁶⁷ starat se o růst a šíření Theosophical Society ve světovém měřítku (su scala planetaria).“

O tři odstavce dále v textu (str. 73) čteme: „Mezi nejproslulejšími a nejvlivnějšími stoupeneci, kteří by v budoucnu měli náležet k různým národním sekcím i mezinárodnímu Gothe,²⁶⁸ Teosofické společnosti v dceřiných založeních, odštěpeních i v novém seskupování, by se měli především [!] nalézat zednáři a zednářky vedle esoterikou se zabývajících osobností bez absolvování zednářského zasvěcení.“

Z toho však vyplývá hned trojí:

1) Magaldi neurčuje, zda tento projekt byl a je spíše „progresivně-demokratický“ („THOMAS PAINE“), nebo „oligarchický“ („PARSIFAL“).

²⁶¹ Holthaus, str. 64 ad.

²⁶² Tamtéž, str. 66 ad.

²⁶³ Tj. na hinduisticko-esoterický „svátek Wesak“.

²⁶⁴ Jak bylo již výše ukázáno, ve skutečnosti rusko-židovského původu.

²⁶⁵ Holthaus, str. 67.

²⁶⁶ Zde pouze „výtahy“ z podstatně obsáhlejšího anglického vydání.

²⁶⁷ V originále „soci cofondatori“, tedy doslova „spoluzakládajících členů“.

²⁶⁸ To je – jak známo – rejstřík původu a rozrodu evropské šlechty; naráží se tím na rozštěpení teosofie do mnoha různých skupin, které všechny v ní mají původ.

2) Jde o jeden důležitý, ne-li vůbec ÚSTŘEDNÍ PROJEKT nejvyššího zednářstva, neboť proč by se potom měla teosofie *šířit ve světovém měřítku*?

3) Všechny složky na venek zcela „roztříštěně“ působící teosofie stály vždy a dodnes stojí pod pevným (vysokým i nejvyšším) zednářským vedením. A to platí bezpochyby *a fortiori* i pro zdaleka nejdůležitější větev, Lucis Trust, i jeho v současnosti světově aktivní propagandistickou paži, „Share International“.

Gioele Magaldi je velice sledovaným člověkem. Místo postupného vydávání ohlášených dalších svazků dělá již půldruhého roku osobně reklamu jedinému vydanému, prvnímu svazku své knihy odhalení. Nejprve doma po Itálii, a nedávno také ve Velké Británii; 19. února 2016 představil svoji knihu v Londýně v rámci veřejně oznámené přednášky. Jeden z našich korespondentů, náhodou – ovšem věřící katolík – Magaldiho krajan, ji navštívil a měl poté možnost chvíli s Magaldim mluvit mezi čtyřma očima ve společné mateřské italštině, a položil mu pár speciálních otázek. Následně nám – díky mu za to – referoval:

„Poté jsem se zeptal, zda časopis ‚Share International‘, tiskový orgán ‚Lucis Trustu‘ (svého času parazednářské organizace, jak to uvádí v knize ‚Massoni‘), který již léta ohlašuje více či méně blízky příchod osobnosti, nazývající se Maitreya, a jehož přítomnost má přinést radikální změnu životních poměrů v našem světě – zda tedy řečený časopis lze považovat za odlišnou a věrohodnější publikaci, nežli obrovské množství ‚spiklenecké literatury‘, sepisované a zveřejňované bez skutečných znalostí pozadí, a je jím (Magaldim) právem vysmívána a kritizována. Na moji otázku pan Magaldi odpověděl, ano, Lucis Trust je parazednářská organizace, i když ji lze jenom těžko jasně přiřadit spíše k progresivnímu, než reakcionářskému křídlu, a časopis ‚Share International‘ lze brát vážně, přestože on, Magaldi, nemůže zodpovídat za všechno, co je tam publikováno. A když jsem se zmínil o okolnosti, že ‚Maitreya‘ se, abych tak řekl, zdá být ctěnou osobností, když je například často konfrontován s vůdci a dalšími osobnostmi zemí celého světa, Magaldi se nijak nesnažil Maitreyovi – ani osobám, které jeho příchod ohlašují a připravují – ubrat něco na věrohodnosti. A třebaže zůstal vyhýbavý (omezil se na hledění mi do očí a opakované, ano, ano...), dal mi znát, že celá ta záležitost je bezpodmínečně vážná.“²⁶⁹

Podle toho Magaldi i jeho celá frakce nejen přesně *vědí*, že místo „demokracie“ je v plánu příchod jednoho jediného totalitárního světovládce, ale také že jejich radikální „svobodářsko-progresivní“ snahy *podporují* zdánlivě jim tak odporující cíl. Proč by se jinak Magaldi – jak již ve své knize (viz výše!) – tak zdráhal založení Lucis Trustu, a ještě více jeho hrozivé aktivity, prostě připsat k tíži „protistraně“, tedy „oligarchickým“ pra-lóžím? Proč by se jinak jen tak vlašně a polovičatě distancoval od „jistých“ obsahů časopisu „Share International“?

Souhlasí, že Lucis Trust i jeho orgán „Share International“ jsou mimořádně rafinovaným způsobem dvoukolejně. Napadají všechno, na co útočí také Magaldi a jeho „progresivní“ lóžovní bratři: nespravedlivý finanční systém s jeho úrokovým mechanismem (!), panující brutalitu kapitalismu, vykořisťování a utiskování chudých, všude citelné „nedostatky demokracie“, atd. Také rozhodně nepředstavují Maitreyu jako *vládce světa*, nýbrž pouze jako „učitele světa“ (sic!), který je údajně zcela pře-

²⁶⁹ Osobní dopis (italsky) z 21. 2. 2016; zvýraznění doplněno.

nechán „svobodné vůli“ „lidstva“, nicméně jako „nezbytného pro přežití celé planety“ je vydáván za „učení spásy“, jímž je dodržování principu „internacionální dělby“. To zjevně stačí ukonejšit a pohnout Magaldiho a jeho frakci ke spolupráci. ... Přinejmenším navenek... V skrytu však nejvyšší zasvěcenci Satanovy synagogy naprosto nemohou jinak, než holdovat Satanovi/Luciferovi jako svému velkému „osvoboditeli“, a jako jeho viditelní zástupci na Zemi mu připravovat cestu!

Alice Baileyová již v roce 1922 ve své právě v New Yorku založené „Lucifer Publishing Company“ (krátce poté přejmenované na „Lucis Trust“ ...) vydala knihu „Initiation Human and Solar“ („Zasvěcení, lidské i solární“), v níž na jednom místě píše:

„Pán světa, Prvočinitel, On, který je v Bibli nazýván ‚Stařec dne‘, a v hinduistických spisech První Kumara, On, Sanat [= Satan!], to je Kumara. Ze svého trůnu v Samballe v poušti Gobi předsedá lóžím Mistrů a ve svých rukou drží žezlo vlády ve všech třech útvarech. V mnohých spisech označován za ‚Velkou Oběť‘, rozhodl se dozírat na evoluci lidí a Devas, než jsou všichni okultně ‚zachráněni‘. Ten, který se čtyřikrát v roce se všemi Chohans a Mistry setkává a nařizuje, co se má stát na podporu cílů evoluce.“

Lady Queenborough, která toto cituje, k tomu stejně lapidárně, jako výstižně poznamenává: „Nechť se to nazývá Lucifer, Satan nebo d’ábel, je to pořád tentýž starý fenomén, nyní přebarvený jako Sanat Kumara (...).“²⁷⁰

Pra-lóže za „sjednocením Evropy“

Nikdy nebylo skutečným tajemstvím, že právě židozедnářstvo tvořilo již od počátku hnací – a to *jedinou* – sílu za „evropským sjednocením“. Avšak Magaldi s jeho čtyřmi spolubojovníky nám nabízí i v tomto ohledu pohled za kulisy, který vyjevuje mnohem více a podstatně přesněji, než bylo dosud možné vědět.

Pět nejvýše zasvěcených odhalovatelů se skutečně vrací až do samých počátků, a ty spočívají – v 18. století. První „paneurovský náznak“ se totiž nachází již „u zednářů jako Montesquieu (1689-1755) a Voltaire (1694-1778)“, a za zmínku stojí také „projekty ‚věčného evropského míru‘, načrtnuté mysliteli jako byl zednář Charles-Irénée Castel de Saint-Pierre (1658-1743) a nejspíše také zednář²⁷¹ Immanuel Kant (1724-1804).“ Nicméně „to byla především korespondence mezi zednářem George Washingtonem (1732-1799) a zednářem Gilbertem du Motier de La Fayette (1757-1834) – dvou budovatelů Spojených států amerických –, kde se výslovně mluvilo o později myslitelných ‚Spojených státech Evropy‘“ (str. 127 ad.).

Z úrovně „obyčejného“ (vysoko)stupňového zednářstva byl pak tento projekt v polovině 19. století sám od sebe přenesen také do roviny ultratajného a internacionálního nejvyššího zednářstva, protože jeho tři Magaldim zde (str. 128) jmenovitě uvedení –

---

²⁷⁰ Queenborough, str. 226.

²⁷¹ Zde vkládá Magaldi poznámku pod čarou, kde říká, že dosud nenašel žádný rozhodující důkaz Kantova oficiálního lóžového členství, nýbrž pouze „indicie“. Královecký filosof ovšem měl mezi svými žáky a obdivovateli i několik zednářů, jmenovitě Johanna Gottlieba Fichta (1762-1814). „Dále byli zednáři vydavatel Kantových děl Johann Jacob Kanter (1738-1786) i oficiální vykonavatel jeho závěti Ehregott Andreas Christoph Wasianski (1755-1831).“ (Str. 127 ad., pozn 1.)

neboť nejvýznamnější průkopníci – „zednář *Giuseppe Mazzini (1805-1872)*“, „zednář *Victor Hugo (1802-1885)*“ a „zednář *Giuseppe Garibaldi (1807-1882)*“ patřili, jak Magaldi na jiném místě (str. 23) prozrazuje, všichni k zakládajícím nebo budovatelským členům nejprvnější ze všech pra-lóží, k „*THOMAS PAINE*“!

„Během 1867 v Ženevě pořádaného kongresu *Ligy za mír a svobodu*“, pokračuje Magaldi, „zednáři *Garibaldi, John Stuart Mill (1806-1873), Victor Hugo a Michail Bakunin (1814-1876)* otevřeně hlásali, že k dosažení míru, spravedlnosti a svobody ve vztazích mezi různými evropskými národy by bylo nezbytné vytvoření *Spojených států evropských*“ (str. 130). *Brit Mill i Rus Bakunin*, stejně jako *Ital Garibaldi a Francouz Hugo* seděli v skutečně nadnárodní pra-lóži „*THOMAS PAINE*“ (str. 23)!

Ale ještě dříve, než židozednářstvo mohlo zcela konkrétně začít s tímto mimořádně ambiciózním „projektem“, zjevně musela I. světová válka nejprve odstranit tři velké evropské (a křesťanské!) monarchie jako rovněž vážné překážky pro „*Sjednocenou Evropu*“. O tom se ovšem Magaldi & Co. nezmiňují ani slovem. Jejich líčení kompletně pomíjí půl století mezi lety 1867 a 1918.

Po první světové válce, „zatím co bolševický zednář *Lev Trockij (1879-1940)* snil o celé komunistické Evropě, trval liberálně uměřený a z jistého pohledu „elitářský“ zednář *Richard Nikolaus Eijiro Coudenhove-Kalergi (1894-1972)* na novém průkopnickém projektu evropského sjednocení“ (str. 130). „A právě na počátku dvacátých let byl *Kalergi* zasvěcen jako zednář v lóži „*Humanitas*“ ve vídeňském Orientu“ (tamtéž, pozn. 4). A již v roce 1923 vyšel jeho proslulý pamflet „*Pan-Europa*“ jako „manifest tohoto 1922 založeného politicko-kulturního hnutí jménem *Internationale Paneuropäische Union*, která také 1926 uspořádala svůj první kongres ve Vídni“ (str. 130).

Jak známo, *Kalergi* i všichni jeho kumpáni za celý život nikdy nepřiznali, že jsou lóžovými bratry; rovněž celá mediální mafie, kdykoli *Kalergiho* a jeho „průkopnickou práci“ připomínala, nikdy to se železnou pravidelností nezmiňovala, a znovu tím jen sama dokazuje, kým je řízena... V tomto směru si *Magaldi* neukládá žádné omezení a jmény „paneuropsky“ horlivých zednářů přímo hýří.

Hamburský židovský velkobankéř a „zednář *Max Warburg (1867-1946)* od roku 1924 velkoryse financoval *Paneuropskou unii*, resp. *Paneuropské hnutí*, i vydávání časopisu „*Panropa*“. (...) Kolem *Kalergiho* hnutí se v průběhu let utvářelo členstvo vynikajících protagonistů politiky, diplomacie, práva, kultury i hospodářsko-finančního světa celé euroatlantické oblasti (vážnost projektu byla vytvořením americké *Kooperační komise Paneuropské Unie* ještě posílena)... Zmíňme si především nejvlivnější zednáře jako: ...“,

ano, a poté následuje hotový ohňostroj jmen! Je zajímavé, že se mezi nimi nacházejí některé osobnosti, jimž by lóžové členství jen sotva mohlo být přičítáno. Pro lepší přehled píšeme – na rozdíl od *Magaldiho* – jména pod sebou formou přehledu a předzna-
menáváme je hvězdičkou:

- * *Otto von Habsburg (1912-2011, poslední habsburský korunní princ rakousko-uherské císařské říše)*,
- * *Hjalmar Schacht (1877-1970)*,
- * ***Ludwig Nathaniel Rothschild (1882-1955, známý také pod jménem Louis Nathaniel de Rothschild)***,
- * *Konrad Adenauer (1876-1967)*,
- * *Robert Pferdmenges (1880-1962)*,

- * **Rainer Maria Rilke** (1875-1926),
- * **Paul Valéry** (1871-1945),
- * **Thomas Mann** (1875-1955),
- * **Seán MacBride** (1904-1988),
- * **Felix Warburg** (1871-1937),
- * **Stefan Zweig** (1881-1942),
- * **Nicholas Murray Butler** (1862-1947),
- * **Stephen P. Duggan** (1870-1950),
- * **Edvard Beneš** (1884-1948),
- * Ignaz Seipel (1876-1932),
- * **Felix Frankfurter** (1882-1965),
- * **John William Davis** (1873-1955),
- * **Francesco Saverio Nitti** (1868-1953),
- * **Carlo Sforza** (1872-1952),
- * **Paul Löbe** (1875-1967),
- * **Joseph Caillaux** (1863-1944),
- * **Nikolaos Sokrates Politis** (1872-1942),
- * **Sigmund Freud** (1856-1939),
- * **Albert Einstein** (1879-1955),
- * **Alexandr Kerenskij** (1881-1970),
- * **Pavel Nikolajevič Miljukov** (1859-1943),
- * **Frederick Lewis Allen** (1890-1954),
- * **Jean Monnet** (1888-1979),
- * **Aristide Briand** (1862-1932),
- * **John Maynard Keynes** (1883-1946),

a další nemenšího významu (str. 131). Z přesně 30 vyjmenovaných „vlivných zednářů“ kolem a za Coudenhove-Kalergim pocházela znovu více než čtvrtina (osm **tučně** zvýrazněných) zcela nebo částečně (Rilke, Kerenskij) z talmudokabbalismu („Židovstva“). Mnohem děsivější je však lóžové členství několika údajně „zbožných katoликů“ (tři podtržením zvýraznění) a jejich aktivní spolupráce na protikřesťanské „pan-evropské“ Babylonské věži: Rakouský dočasný šéf vlády (1922-1924) Ignaz Seipel byl dokonce kněz s čestným titulem „preláta“! A konečně z první ruky je však potvrzen oficiální lóžový status se Židovkou ženatého spisovatele Thomase Manna, jak známo, později 1940 v americkém exilu jeden ze spoluautorů neskrývaně jednosvětového manifestu „*The City of Man*“²⁷²...

Mimořádně závažné je následující Magaldiho konstatování: „*Kalergiho projekt kolem sebe shromáždil jak progresivní a otevřeně radikálně demokratické i spíše socialistické (socialisteggianti) vizi holdující zednáře, tak také lóžové bratry s liberálním, liberálně umírněným, liberálně konzervativním a dokonce i neoaristokratickým a elitářským pozadím*“ (str. 131).

Jinak řečeno – „Pan-Evropa“ měla a dodnes má aktivní podporu VŠECH lóžových směrů; za projektem stálo a stojí CELÉ, nedílné světové zednářstvo! A toho se přidr-

---

²⁷² Srovnej k tomu podrobnější trilogii autora *Die kommende „Diktatur der Humanität“ oder Die Herrschaft des Antichristen*, Durach 1991 ad.; pozn. editora: na naší webové stránce v českém překladu.

žovat je důležité proto, že z něj bez dalšího vyplývají dva důležité závěry:

1) Ideologická průrva mezi „*oligarchickými*“, „*demokratickými*“ a „*umírněnými*“ lóžovými bratry nebyla tehdy (a není, jak dále uvidíme, ani dnes...!) ŽÁDNOU zásadní překážkou *společné* práci na „*Sjednocené Evropě*“ a „*Jednom světu*“.

2) Nicméně – vedle dalšího – mají čistě osobní třenice v *zásadě* „*vinu*“ na tom, že oba vzájemně provázané „*projekty*“ nabývají podobu tak nápadně pomalu a pracně.

Zednář Aristide Briand, říká dál Magaldi, byl několikanásobným francouzským premiérem „*s radikálně socialistickým a pokrokářským zaměřením*“. Jako čestný předseda Panevropské unie navrhl Společnosti národů evropské sloučení a poté roku 1930 od této předchůdkyně OSN obdržel pověření vypracovat příslušný pamětní spis. Ale jaká to smůla: „*Nástup k moci Hitlera a nacistů (kteří multirasové, multietnické a multikulturní teorie Coudenhove-Kalergiho odmítali a opovrhovali jimi) v Německu a vypuknutí druhé světové války odsoudily k nečinnosti každou možnost praktické realizace panevropského projektu*“ (str. 132).

Na jiném místě své knihy nás však Magaldi již informuje, že za Adolfem Hitlerem a nacionálním socialismem potají stála jako „*čarodějovi učni*“ většina „*oligarchických*“ pra-lóží a jimi kontrolovaná část „*obyčejného zednářstva*“. Je zvláště nápadné, že tentýž „*vlivný zednář*“ Hjalmar Schacht, kterého Magaldi počítá ke Kalergiho kruhu jako zvláště blízkého spolupracovníka, podle téhož Magaldiho později z bezprostřední blízkosti dozíral na nacionálně-socialistický „*experiment*“.

Z toho může být vlastně vyvozen pouze ten závěr, že vnitrozednářská roztržka mezi „*oligarchy*“ a „*demokraty*“ ohledně *přesnějšího* postupu při vytouženém sjednocení Evropy Kalergiho projekt téměř ochromila již v *kolébce* a následně jej skutečně zadusila! S Hitlerem by byla Evropa násilně a s diktátorským atributem sehnána dohromady. S touto až příliš brutální „*vizi*“, jak nás přece Magaldi ujišťuje, se rozešla dokonce od roku 1938 i většina „*čarodějových učňů v zástěře*“ (viz výše str. 130-137!). Pro „*panevropský projekt*“ Kalergiho a jeho lóžových bratrů bylo tedy ztraceno plné půldruhé desetiletí.

Hned poté se Coudenhove-Kalergi a jeho „*bratři*“ pustili znovu do díla s tím větší horlivostí. Jak již bylo uvedeno, jen dva roky po válce, 1947, dosavadní vysokostupňový zednář spolu s dalšími založil novou ultratajnou pra-lóži „*PAN-EUROPA*“. Po jeho „*eurofederalistických idejích*“, říká Magaldi,

„*se znovu sáhlo a byly podporovány – mimo jiné – i zednáři kalibru jako Winston Churchill (1874-1965), William Joseph Donovan (1883-1959), Allen Welsh Dulles (1893-1969), Jean Monnet, Konrad Adenauer, Robert Schuman (1886-1963), Maurice Schuman (1911-1998), Otto von Habsburg atd., kteří, byť různých odstínů, nechali vyniknout elitářský a technokratický aspekt sjednocovacího procesu, k němuž v minulosti patřili přední progresivní zednáři*“ (str. 132).

„*Technokratický a hospodářsky centralizující vybočení, z nějž vyšla aktuální krize eurozóny,*“ soudí dále Magaldi, bylo předprogramováno tím, že Kalergi a jeho stejně smýšlející „*bratři*“ preferovali hospodářské sjednocení před politickým, zvláště když ti poslední toto „*ohledně možných radikálních a podstatných demokratických důsledků sledovali s nedůvěrou. Naproti tomu opětně sjednocení, podobné něčemu jako karolinská říše 9. století ve století 20. – jak Kalergi při soukromých příležitostech i v interních debatách zasvěcenců 1947 založené pra-*

lůže ‚PAN-EUROPA‘ zdůrazňoval –, předpokládá vytvoření nadnárodního evropského vládního aparátu, vedeného ‚novými aristokraty‘ a s kastou nových vazalů, podvazalů a vazalečků, zamaskovaných jako technokrati, byrokrati a pouze pro formu demokraticky volené, ve skutečnosti však předem ve speciálních kroužcích vyhlédnuté hlavy států“ (str. 133-134, také pozn. 8).

Zkrátka a dobře, Kalergim v několika spisech předložený původní návrh ‚federalisticky‘ sjednocené Evropy ‚se proměnil ve specifickou vizi nadnárodního tajného panství (criptoimpero), vykonávaného dvorními politiky²⁷³ a byrokraty jménem a na účet nové duchovní a hospodářsko-finanční šlechty zednářsko-konzervativní a antidemokratické povahy“ (str. 134).

Velmi důležitou roli při zřizování řečeného ‚tajného panství‘ sehrál Jean Monnet, ‚který v první fázi svého života jako upřímně demokratický a liberálně-progresivní zednář‘, tedy právě v té době, 1919, kdy byl jmenován přiřazeným generálním tajemníkem Společnosti národů, než někdy později přeběhl k zednářské protifrakci a za přívalem lživých slov (Magaldi mluví o ‚trojském koni‘) skrýval záměr svých oligarchických bratrů vytvořit ‚gigantický, neoaristokratický a byrokratický aparát na ovládnutí národů starého kontinentu‘. A Monnet byl skutečně z počátku členem ‚demokraticko-progresivní‘ pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘, ukázal jí však poté záda a nechal se zasvětit do tří ‚oligarchických‘ pra-lóží ‚EDMUND BURKE‘, ‚PAN-EUROPA‘ a ‚COM-PASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘ (str. 41)!

‚Stále ještě podle Monnetovy strategické iniciativy katolický a křesťansko-demokratický zednář Robert Schuman – francouzský premiér od 1947 do 1948 a ministr zahraničí 1948-1953 – vydal 9. května 1950 proslulé prohlášení, jež dalo podnět k řadě následných pomalých kroků hospodářské integrace evropských mocností. Tím duo Monnet-Schuman (z pověření významných amerických i evropských zednářských kruhů) sledovalo definitivní překonání historických protikladů mezi německými a francouzskými zájmy.‘ Všechno je naprosto oprávněné, dobré a pěkné, soudí Magaldi, ale přesto tím byla ‚bohužel‘ vytvořena základna k ‚přetvoření kontinentálních vlád²⁷⁴ v technokratickém a neoligarchickém smyslu‘, o něž také zcela vědomě usilovali ‚neméně autoritativní plánovači nové poválečné Evropy‘ (str. 135).

Jako asi nejprvnějšího odpůrce ‚antidemokratické‘ koncepce ‚Pan-Evropy‘, který po II. světové válce přišel, představuje Magaldi asi jen sotva náhodou ‚světově proslulou‘ osobnost: ‚socialistického, liberálního a demokratického zednáře Erica Blaira, jako umělce známého George Orwella (1903-1950)‘. Mladý Orwell ‚od roku 1923 různé panevropské a jednosvětové programy, pečlivě vypracované jeho přáteli a spojenci/spolupracovníky‘ velmi důkladně prostudoval a zjistil, že se dají vykládat a realizovat stejně tak dobře v ‚demokratickém‘, jako i ‚antidemokratickém‘ smyslu.

V roce 1940 ‚přijal G. Orwell zasvěcení do nejrespektovanější pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘ s jasně progresivním a demokratickým zaměřením‘, a během II. světové války pracoval jako novinář u BBC a poté šéfredaktor týdeníku ‚Tribune‘, což – mimochodem řečeno – vrhá příznačné světlo na (vedle spíše viditelné židovské) neviditelnou zednářskou kontrolu masmédií. Jestliže odvážný ‚demokratický‘ (nejvýše zasvěcený)

²⁷³ V originálním textu pohrdavé slovo ‚politicanti (cortigiani)‘ = politizující dvořané/dvorní politikáři.

²⁷⁴ V originálním textu jako řešení z rozpačitosti obsahově mlhavé angl. ‚governance‘!

zedenář Blair/Orwell si již 1938 v „*Hommage an Katalonien*“ a 1944 („*Farmě zvířat*“) vzal na mušku „*totalitární a nesvobodný stalinismus*“, pak hned od roku 1947 se stal středem jeho kritiky celý euroatlantický plán Kalergiho spolku pod „*antidemokratickým*“ znaménkem zaměřeného „*sloučení Evropy*“.

Ještě než se necháme Magaldim blíže poučit, měli bychom si nutně povšimnout, jak vzorně se Orwell přidržel (asi vůbec nejen...) nepsaného „*železného zákona*“ světového zedenářství všech stupňů, který se až Magaldi a jeho čtyři spolubojovníci v nejvyšší nouzi odvážili překročit. Orwell sice co nejdůstojněji a nejostřeji – až po (zdařilou) karikaturu – napadal plánovanou EU, resp. světovou diktaturu, ale dělal to pouze velmi zahalenou formou; ani židozedenářstvo jako celek, ani jeho jednotlivé představitelé *jako takové* nikde sebestředně nezmiňuje! A přirozeně právě to je důvodem, že

1) sice na jedné straně převážně „*demokratickým*“ křídlem kontrolovaná světová média Blaireho „*klíčovému románu*“ pochvalnými recenzemi napomohla k světové slávě, a dokonce dodnes stále znovu Blaira/Orwella a jeho hlavní literární dílo „*připomínají*“,

2) že na druhé straně jeho klíčový román dodnes zůstal v zásadě *nepochopený*. Kdo jmenuje pouze koně, ne však již jezdce, neprokazuje tím své věci žádnou, nebo téměř žádnou službu.

Pra-lóžový zedenář Magaldi ovšem spojitost Orwellova románu „*1984*“ s „*Pan-Evropou i ostatními díly Coudenhove-Kalergiho považuje*“ za „*zcela evidentní a do očí bijící*“ (str. 137), což by však přinejmenším předpokládalo Orwellovu přesnou znalost Kalergiho spisů!

Magaldi nám však o něm jako znalci předkládá následující vlídný obrázek:

„*Progresivní zedenář Orwell vykresluje lidstvo budoucnosti, sloučené do tří velkých nadnárodních superstátů – Oceánie, Eurasie a Východní Asie, které spolu permanentně válčí o ovládnutí ještě stejně tak neorganizovaných a nesjednocených oblastí.*

Jak v tom nevidět polemické zobrazení plánu, který byl předložen a diskutován Kalergim & Co. již roku 1926 během vídeňského kongresu Panevropské unie?

Při té příležitosti se skutečně mluvilo o potřebném budoucím zorganizování světa do pěti velkých skupin států: Eurasie pod ruskou hegemonií, Panamerická unie (Severní a Jižní Ameriky), Spojených států Evropy, britského Commonwealthu, Panasijské Unie (Japonska, Číny a dalších asijských zemí) pod vedením konceptu vzájemně rozděleného panství nad vlastními koloniemi v Africe, na Blízkém Východě, atd. ze strany sloučených evropských národů.

Nuže, s jasně polemickým a demystifikujícím záměrem činí Orwell kontinentální Evropu a Rusko jedním útvarem a nazývá jej právě proto Eurasií, ovládanou jistým druhem nebolševismu; slučuje obě Ameriky a Commonwealth se všemi britskými koloniemi v Oceánii, podřízenou hierarchické a autoritativní vládě „socing“, antidemokratickému, pokročilému rozvinutí anglické Labour Party; sdružuje Čínu, Japonsko, Mongolsko, Indii, Barmu atd. ve Východní Asii, rovněž pod vedením několika málo autokratů; a konečně vypočítává řadu oblastí střední až jižní Afriky, Blízkého východu a Střední Asie, určených k probouzení loupeživých instinktů a vyvolávání válečných konfliktů mezi třemi výše zmíněnými superstáty“ (str. 137 ad.).

Vlastním bodem, k němuž Orwell směřuje, však není tato opovážlivá, nikým nežádaná „organizace světa“, proti které jako člen *nadnárodního* nejvyššího zednářstva je stejně tak málo, jako sám Magaldi. Orwellova genialita, soudí také posledně jmenovaný, spočívá

„především v schopnosti předložit strukturální a funkční podobnost všech druhů diktatury – mírných jako tvrdých, zjevných nebo skrytých, pravých či levých – a ty pak z vnitřku rozvíjet: za jednotící postavou jednotlivého charismatického vůdce ve stylu Velkého Bratra se skrývá ovládání moci byrokratickými a technokratickými hierarchiemi organizovanými elitami, přičemž moc vychází shora dolů, od několika málo jedinců, kteří mají skutečné slovo, k mnoha a velmi mnoha těm, jež skutečně jen poslouchají na proměnlivé škále nuancí, jimž přísluší pouze poslušnost, vztahující se na některé, ze své strany rovněž jen poslouchající, ale mající také určitou příkazovací moc nad ostatními, kteří jsou jim znovu podřízeni“ (str. 138 ad.).

Orwell svůj „1984“ nenapsal pouze jako soukromá osoba, nýbrž přinejmenším nepřímo, resp. neoficiálně jako hlásná trouba své pra-lóže a obecně celé „demokraticko-progresivní“ pra-lóžové frakce. Je to dosti zřejmé z podkladů, jež Magaldi našel v archivu své vlastní pra-lóže „THOMAS PAINE“. Tak například z „pozorné četby protokolu pra-lóže“ „THOMAS PAINE“, k níž Orwell náležel, nám vyplývá, že se ve jméně hlavní postavy románu, „Winstona Smitha“, skrývá *několikanásobná* a komplikovaná symbolika.

Jméno není prostě jenom, jak se stále znovu tvrdí, kompilací Winstona Churchilla a „obyčejného muže ulice“ s celosvětově rozšířeným příjmením Smith (Kovář). Ne, stává se právě tímto sloučením v „závěrečné části románu, když tato osobnost – mající přesto v sobě mnoho pozitivního a nechtějící se podrobit – se nakonec přidá k jednotnému myšlení, tedy „podvojnému myšlení“ a uznání nesporné svrchovanosti Velkého Bratra“. Jasněji řečeno:

„S vědomím toho, že také toryovský zednář Churchill – navzdory svým antinacistickým a antikomunistickým zásluhám – na konci čtyřicátých let podporoval nebezpečné a neoligarchické iniciativy Coudenhove-Kalergiho a dalších, vysílá Orwell varování anglickému státníkovi, který se cítí svázán s hnutím přitažlivě odpuzujícím i důvěřivě nedůvěřujícím, dobře si uvědomujíc, že britský lev, přední vůdce britského odporu vůči nacifašismu, udržoval dříve vynikající vztahy k Mussolinimu a jeho černým košilím, a nepřímo svou nečinnou neutralitou pomáhal Franciscu Frankovi v španělské občanské válce 1936-1939. Orwellovo varování Churchillovi i dalším říká tolik, co „pozor, milí konzervativci, příležitostně pro demokracii získaní zednářští bratři, pokud panevropský projekt lidí jako Coudenhove-Kalergi necháte uskutečnit, budou svoboda a suverenita lidu opět v nebezpečí“ ...“

A navíc, pokračuje Magaldi, byli však tehdy v pra-lóži „THOMAS PAINE“ dva „vynikající členové“ jménem Winston a Smith, horlivě činní v „progresivním“ smyslu. Výslovně na jejich počest proto Orwell pojmenoval svou hlavní postavu, dokud v první části románu „1984“ tak „neústupně“ bojovala s diktaturou (str. 141 ad.).

Pokud někdo chce, může ostatně i naše tvrzení, že Orwell ve svém klíčovém románu židozednářstvo *vůbec* nezmiňuje, tak trochu relativizovat. ... Přinejmenším si ano-

nymní diktatura, resp. celá anonymní oligarchická klika Oceánie – jak je v zednářstvu zcela běžné – říká (*Velký bratr*). A na roli jisté části Židovstva Orwell ještě nenápadně naráží tam, kde se Winstonu Smithovi dostává do ruky tajný, nesmírně cynický programový spis o ovládnutí superstátu Oceánie (= Ameriky a britského Commonwealthu) s názvem „*Teorie a praxe oligarchického kolektivismu*“, napsaný jistým „*Emmanuelem Goldsteinem*“. Zřetelněji se vlastně již vyjádřit nemohl. Magaldi dokládá tuto mimořádně příznačnou pasáž z románu „*1984*“ v úvodu k poslední kapitole své knihy (str. 477-479), střeží se však nápadnou volbu naprosto „*neanglického*“ jména „*Goldstein*“ nějak komentovat.

Další vytváření „*panevropského projektu*“ prostřednictvím (nejenom...) oligarchické frakce pra-lóží líčí Magaldi především jako součást v letech 1981-2000 probíhajícího paktu „*United Freemasons for Globalization*“ („*Sjednocení zednáři pro globalizaci*“)… Vrátime se k němu automaticky později při bližším představování řečeného plánu a jeho skutečné realizace.

Na *shodné* aspekty „*antidemokraticky se odchyloující*“ sjednocené Evropy nás ostatně Magaldi vůbec neupozorňuje, přestože i za ně děkují „*neoaristokratickému*“ vysokostupňovému zednáři Kalergimu. V roce jeho smrti, 1972, mu byla oficiálně prokázána pocta splněním jeho již dávno v důvěrném kroužku „*bratři*“ vyjadřovaných přání. EHS (Evropské hospodářské společenství) – jak se tehdy ještě jmenovalo – si totiž za svou oficiální hymnu vyvolilo zhudebněnou „*Ódu na radost*“ Friedricha Schillera ze závěru Beethovenovy 9. Symfonie. ... Schiller i Beethoven, „*raduje*“ se i Magaldi, byli zednáři, a jde „*skutečně o hymnu, jejíž slova od začátku do konce jsou plná zednářské symboliky, a vrcholí vzýváním onoho hvězdného nebe, zdobícího strop každé zednářské dílny*“ (str. 142)...

Vražda Kennedyho a „*spiklenecká teorie*“

Ne sice od roku 1972, ale přesto snad již po dvě desetiletí hraje „*veřejnoprávní*“ „*Deutschlandfunk*“ („*Německý rozhlas*“) právě zmíněnou, podle Magaldiho od A až do Zet zednářskou „*hymnu Evropské unie*“, a to den co den zhruba minutu před půlnocí „*na závěr dne*“, jak se pak stereotypně říká. Je to pouze jedna z nesčetných dalších indicií totální zednářské kontroly, ba dokonce přímého ovládnutí „*našich*“ masových médií. Co však, vážení čtenáři, vám tak jistě jako amen v kostele podrážděně zazní, když se to nějakému milému bližnímu pokusíte objasnit? „*Nic, než jen absurdní spiklenecké teorie!*“ Dokonce i Magaldi a jeho čtyři paladini jsou – jaký to špatný vtíp světové historie – zcela bezbrannými oběťmi tohoto strašákovitě ubíjejícího slůvka! A co je na tom tak neobyčejně ironické? Inu, byly to samy pra-lóže, kdo před dobrým půlstoletím vymyslely do té doby neznámé slovo a *cíleným* úsilím je během několika málo let dokázali nechat zdomácnět ve všech kulturních jazycích celého světa.

Toto tvrzení by z jejich strany mohlo také být hned znovu odbyto se sebevědomým posměškem jako „*spiklenecká teorie*“, ale tak jednoduché to zase není, protože tentokrát jsou zde nejen pouhé indicie, nýbrž jednoznačný důkaz.

První polovina důkazu je v samotné Magaldiho knize odhalení. Jsou tam totiž – konečně! – pojmenováni *skuteční* zadavatelé zavraždění prezidenta USA Johna Fitzgeralda Kennedyho, po nichž téměř nesčetní autoři knih již marně nebo s pouze domnělým

„konečným“ výsledkem²⁷⁵ pátrali a nejspíše i nadále budou pátrat.

Magaldi vysvětluje, že Eisenhowerem jen nedůrazně pranýřovaný „vojensko-průmyslový komplex“ byl tehdy řízen především členy čtyř „neoaristokratických“ pra-lóží „GEBURAH“, „JOSEPH DE MAISTRE“, „EDMUND BURKE“ a „COMPASS STAR-ROSE“. „Byli to předáci přesně těchto pra-lóží, kteří spustili plán, vedoucí pak k zavraždění Johna Fitzgeralda Kennedyho.“ Je mylné, když se obvykle, ne-li již Mossad, pak alespoň „CIA“ a pod. označují za pachatele, neboť „bratři zmíněných superlóží, s vhodnými klienty,²⁷⁶ které soustředili v speciálních a skutečně vlivných parazednářských spolcích, jistě nemohli přímo a úplně kontrolovat CIA, FBI, americkou armádu nebo celou Johnsonovu vládu; měly však dostatek moci, aby si různými cestami přizpůsobily jisté části těchto korporací a prostřednictvím svých infiltrovaných lidí tam pak mohli pracovat otevřenými i jen naznačenými hrozbami, resp. neméně působivým lichocením“²⁷⁷ (str. 183).

Co však tak neblaze proslulá Warrenova komise předložila jako údajnou rekonstrukci atentátu, byl – jak známo – jen mizerný, do nebe volající vtip. Kennedyho viceprezident a okamžitý nástupce, Lyndon B. Johnson, jak bylo výše řečeno, člen „neutrální“ pra-lóže „JANUS“, sice podle Magaldiho nebyl „komplicem při zavraždění Kennedyho, a nikdy také neměl osobně záměr následné vyšetřování odvést od pravých stop; scházela mu však odvaha i pozice vzepřít se strašnému nátlaku a ovlivňování, aby jistým způsobem v těch tragických měsících určoval jak činnost Warrenovy komise, tak jisté činy celé americké vlády“ (str. 180).

Tím je dostatečně jasně řečeno, že tytéž čtyři pra-lóže, které vraždu zadaly, byly také těmi, jejichž členové měli *všechny* důvody obávat se skutečného vysvětlení zločinu. Přesně oni, a právě jen oni proto museli mít zájem na tom, aby pravda v žádném případě nevyšla najevo. Právě oni proto také vykonávali mocný nátlak na beztoho zcela nebo většinou z („obyčejných“ i vysokostupňových) zednářských bratrů složenou Warrenovu komisi, což vedlo k tak absurdní závěrečné zprávě, že ji za bernou minci měla pouze zednářská masmédia a zcela neinformovaná – protože o politiku se nezajímající – část obyvatelstva.

To je tedy první část důkazu. Druhou část nedávno zajímavě utrousil americký profesor politologie. Lance de Haven-Smith totiž ve vydavatelství texaské univerzity publikoval striktně vědeckou studii, předem revidovanou odbornými kolegy.²⁷⁸ Kniha s titulem „Spiklenecká teorie v Americe“ („Conspiracy Theory in America“) se blýskla nezpochybnitelnou faksimilí originální depeše CIA (CIA Dispatch Nr. 1035-960) z roku 1964. Profesor v rámci svého bádání objevil, že zmíněný dokument existuje, a na základě amerického zákona o svobodě informací požádal o povolení do něj nahlédnout. Že dokument skutečně ještě vůbec existuje, byla souhra šťastných okolností, protože nesl poznámku „Zničit ihned, kdy už nebude zapotřebí“... Z neznámých důvodů však zůstal nedotčen ležet v archivu. Z řečené depeše tedy vyplývá:

²⁷⁵ Mezitím jako nápadně mladý zemřelý americký novinář Michael Collins Piper si byl do té míry jistý zjištěním tehdejší izraelské vlády a její tajné zahraniční služby Mossad jako skutečných viníků, že své knize o mnoha set stranách dal titul „Final Solution“, tedy „Konečné řešení“.

²⁷⁶ V textu, uštěpačně, latinsky „clientes“, protože nejsou myšleni „zákazníci“, nýbrž důvěrníci.

²⁷⁷ V textu „blanditie“, čímž však Magaldi často myslí „podplácení“.

²⁷⁸ „Peer-reviewed“ (doslova „rovnocennými prověřeno“) se dnes říká ve vědeckém žargonu a znamená vrchol vědecké spolehlivosti.

„Výraz ‚spiklenecká teorie‘ byl vymyšlen CIA v roce 1964 a vnesen do veřejných debat, aby ukázal nevěrohodnými mnoho skeptiků, zpohybňujících závěr Warrenovy komise, že prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho zavraždil sólový střelec jménem Lee Harvey Oswald, který poté byl sám zabit policejním agentem ještě před tím, než mohl být vyslýchán. CIA využila svých přátel v médiích k odstartování kampaně, která z nedůvěry ke zprávě Warrenovy komise udělala terč výsměchu a nepřátelství. Tato kampaň byla ‚jednou z nejúspěšnějších propagandistických opatření všech dob‘.“²⁷⁹

Vzhledem k tomu nám již stačí jen dát si dohromady jedna a jedna. A protože čtyři brutální pra-lóže podle Magaldiho nekontrolovaly „CIA“ jako celek, nýbrž spíše jen její „části“, nepochází tato mimořádně úspěšná kampaň konec konců z „CIA“ jako takové, nýbrž od kancelářských vrahů v řečených pra-lóžích. Podle toho to také byli oni, a ne „CIA“, kteří své přátele v médiích – ostatně převážně lóžové bratry – zapřáhli napomáhat jejich zbrusu novému slůvku k vítěznému tažení *celým světem*. Zde je nezbytné si připomenout, že každá jednotlivá pra-lóže je organizována *nadnárodně* a disponuje *skupinami* na všech kontinentech, resp. v mnoha zemích světa.

Je ovšem třeba konstatovat, že po celý následující čas až dodnes *všechny* pra-lóže bez ohledu na jejich tendenci z toho mimořádně profitovaly – jediným celosvětovým pojmem „*teorie spiknutí*“ jako stisknutím tlačítka vyřadily samostatné myšlení miliard lidí, čímž mohou zatušovat jakékoli zločiny nejvyššího zednářstva.

Několik týdnů nebo měsíců po – bez výjimky *všemi* pra-lóžemi! – zakrývaném zločinu z 11. září 2001 proběhlo v New Yorku velké veřejné shromáždění s přibližně tuctem prominentních řečníků, kteří ze všech úhlů pohledu podrobili kritickému rozboru oficiální vyličení „*vlády USA*“ (fakticky však pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“...). Událost, od níž existuje videový záznam, moderoval jistý Jimmy Hecht. Přestože podle jména snad pocházel z talmudistického prostředí, viditelně nenáležel ke kabbale, nýbrž dělal svou věc výjimečně dobře. ... Aby publikum vůbec přivedl k vědomí, jak děsivě uniformně jsme my všichni již zpracováni, vyzval dav posluchačů hned úvodem okamžitě hlasitě doplnit pojem, který on vzápětí vysloví... Poté zvolal „Theory!“ („teorie“!) a sálem po půl vteřině zaburácelo z mnoha stovek hrdel stejně bezděčně, jako jednohlasně „Conspiracy“! („spiknutí“!)

Plíživé odbourávání „demokracie“

„*Moderní*“, to znamená jako důsledek tzv. „*francouzské*“ revoluce, ještě nikdy a nikde nebyla uskutečněna. Vždyť opravdu *svobodnou* volbu svých představitelů „*lid*“ nikdy neměl. Díky příslušně sestaveným „*ústavám*“ byly k zvolení nakonec vždy pouze tři zcela určité druhy kandidátů:

- 1) takoví, kteří již zednáři byli;
- 2) kteří by byli hned po zvolení přivedeni k vstoupení do zednářstva;
- 3) kteří i bez formální příslušnosti k lóži byli přesto shledáni schopnými řídit se ve své politice podle zásad a direktiv zednářstva.

---

²⁷⁹ Paul Craig Roberts v recenzi dané knihy De Haven-Smith in: „American Free Press“, 12. a 19. září 2016, str. 20. Citát v poslední větě pochází přímo z knihy.

Přesto „demokraticko-progresivní“ členové „obyčejných“ lóží, a tím spíše ultratajných lóží nejvyšších stupňů, naprosto vážně sami sebe považují za osvoboditele a obšťastňovatele lidstva.

„Oligarchicko-neoaristokratické“ křídlo světového zednářstva chtělo sice také být bezpodmínečně „osvobozeno“ z „jařma“ Kristovy Církve a křesťanských králů, tedy od Božích příkázání; tato sorta zednářů však nikdy nezamýšlela přenechat „obecnému lidu“ i jen zdánlivou moc. Výše v textu jsme již referovali o příslušném postoji „neoaristokratického“ pra-lóžového zednáře Zbigniewa Brzezinského a nepotřebujeme to zde již opakovat.

Jestliže však „antidemokratické“ lóže i pra-lóže by nejraději nechtěly vůbec žádnou demokracii, proč se potom i přesto dál účastní zdánlivé demokracie svých neoblíbených „progresivních“ „bratrů“? Jen proto, že v pra-lóžové rovině vzhledem k mocenským poměrům vůbec nijak jinak *nemohou*. Samozřejmě jen do té doby, dokud to jinak nejde. Přinejmenším jim „svobodné, demokratické“ volby ve všech zednářskou partajní „demokraticí“ obdařených zemích každých pár let znovu nabízejí možnost svými – pod nějakými pěkně znějícími stranickými jmény – „bratry“ svého směru se podílet na moci, nebo se dokonce k ní dostat zcela exkluzivně. A ti pak za příznivých okolností snad mohou dokonce „demokratickou“ frakci vytlačit a krok za krokem „demokraticí“ pohřbívat. V Turecku „neoaristokratický“ pra-lóžový zednář Erdogan, bratr „HATHOR PENTALPHY“, nyní do jisté míry úspěšně předvádí, jak lze něco takového udělat.

Skrutý boj mezi „demokratickým“ a „antidemokratickým“ zednářstvem je jako takový pro „profánní“ veřejnost většinou zcela neviditelný, protože bojovní kohouti se zásadně nikdy nedávají poznat jako zednáři, a navíc velice obratně skrývají, kolem čeho se nesvár skutečně točí! Nic to nedokazuje působivěji, než epizoda ze třicátých let, kdy „demokratické“ pra-lóže ještě byly silnější.

Magaldi zdůrazňuje (str. 136) „význam“ tří mužů v „analytickém výzkumu toho, čeho lze využívat jako ‚skupinové a masové psychologie‘ pro politicko-vrchnostenské, náborové, propagandistické, průmyslovo-hospodářské a sebe sama prezentující účely“. Jsou to: „zednář Edward Louis Bernays (1891-1995 [sic])“, „zednář Walter Lippmann (1889-1974)“ a „další proslulý americký zednář“, totiž „Ivy Ledbetter Lee (1877-1934)“. Oba prvně jmenovaní byli ostatně židovského původu, Bernays dokonce synovec Sigmunda Freuda.

Přestože prezident USA, Franklin Delano Roosevelt, člen „demokratické“ pra-lóže „THOMAS PAINE“, měl za sebou několik důležitých předáků světového Židovstva, jeho „socialistická“, tedy „demokraticko-progresivní“ finanční a hospodářská politika, která pod názvem „New Deal“ měla vést ze světové hospodářské krize, byla sice rovněž židovským, avšak „antidemokratickým“ lóžovým bratrem Bernaysem (a zcela jistě nejen jím samým!) systematicky hanobena a napadána. Magaldi, který našel příslušné podklady v archivu pra-lóže „THOMAS PAINE“, k tomu sděluje:

„Zvláště progresivní zednáři z ‚THOMAS PAINE‘ (...), do níž byla zasvěcena i Eleanor Rooseveltová, nikdy bratru Bernaysovi nezapomněli a neodpustili, že byl vodič loutek mediální a reklamní kampaně proti New Dealu, kterou organizovalo NAM – National Association of Manufacturers [Národní průmyslnické sdružení] a General Motors. A skutečně ve třicátých letech tito američtí velkopřůmyslníci s fašistickými a nacistickými sympatiemi, kteří až do konce bojovali proti vstupu

USA do druhé světové války a v případě potřeby financovali America First Committee²⁸⁰ s cílem odporovat programu New Deal i jakýmkoli státním zásahům do hospodářství, což se rovnalo otevřené a divoké ideologické válce proti Rooseveltovu prezidentství a jeho novému kurzu oživení zaměstnanosti masivními investicemi do infrastruktury a velkými, středními i malými veřejně prospěšnými pracemi“ (str. 139).

Jak je z příkladu vidět, mělo „antidemokratství“ „oligarchických“ (pra-)lůží mnohem více co dělat s mrzkým mamonem, než s teoretickým odmítáním nějakých zdánlivě „svobodných“ voleb. Naopak zase „demokratičtí“ (pra-)lůžoví bratři se sami jako lidumilové chápali především proto, že jejich již (před)volení a až poté voličstvu představení kandidáti sice jistě neumožňovali skutečně „svobodnou“ volbu vlády, ale přesto měli před očima spíše materiální dobro širokých mas, než maximalizování profitu superbohatých.

Tento důležitý aspekt nesmíme pustit ze zřetele, protože nám Magaldi až do detailů odhaluje, s jakou rafinovaností a cílevědomostí se pra-lóže koncem šedesátých let pustily do postupného mizení „demokracie“ na celém „demokratickém Západě“ po obou stranách oceánu.

Při založení a řízení parazednářské „Trilaterální komise“ v roce 1973 mimořádně mocnou novou pra-lóží „THREE EYES“ pod vedením tria Rockefeller-Kissinger-Brzezinski šlo pouze navenek o těsnější semknutí tří světových regionů, vysvětluje Magaldi. Jak se totiž již 1975 mělo ukázat,

„obracely se záměry (vnitřním kruhem ze zednářů ‚THREE EYES‘ dirigovaných) trilaterálů především na přestavbulodbourávání západních demokracií v elitářském, oligarchickém, hierarchickém a masami opovrhujícím smyslu, přičemž však jejich plán měl vypadat jako jistý druh obrany demokratického systému, který se kvůli mnoha svým vnitřním i vnějším nepřátelům z krajní pravice i extrémní levice nachází v krizi.

Dotyčná studie [vypracovaná a publikovaná ‚Trilaterální komisí‘] roku 1975 s titulem ‚The Crisis of Democracy. Report on the Governability of Democracies‘ [Krise demokracie. Zpráva o ovládatelnosti demokracií]. Výtah z ní jsme užili jako úvod této kapitoly, výtah, který pak znepokojivě uzavírá, že ‚léčit demokracii ještě větší dávkou demokracie je jako hasit oheň benzínem‘“ (str. 221).

Jako autoři tohoto pokryteckého pamfletu, vydaného 1975 v New Yorku nakladatelstvím Univerzity New York, figurovali – což přirozeně nikdo nevěděl, a také vědět nesměl – tři členové pra-lóže „THREE EYES“, kteří současně seděli ve vnitřním kruhu „Trilaterální komise“. Každý z nich reprezentoval vždy jeden z regionů: „Západní Evropu“, „Severní Ameriku“ a „Japonsko“ – tedy francouzský sociolog a vynikající akademik Michel Crozier (1922-2013), americký politolog Samuel P. Huntington (1927-2008), který později vstoupil také do „HATHOR PENTALPHY“, a japonský sociolog Joji Watanuki (* 1931), navíc usazený v pra-lóži „EDMUND BURKE“ (str. 221; srv. str. 209-210). „Studie“ byla přirozeně krátce poté přeložena také do dalších jazyků; úvod k italskému vydání z roku 1977 napsal trilaterál Giovanni Agnelli, který byl rovněž zasvěcen v „THREE EYES“ „i v jiných pra-lóžích“, jak Magaldi dodává (str. 221

---

²⁸⁰ Sdružení, které pod heslem „Amerika především“ striktně odmítalo všechny vojenské zahraniční intervence, pokud by bezprostředně nesloužily k obraně země.

pozn. 16)!

Otevřeně sice požadovali předávání odkazu tohoto „*antidemokratického manifestu*“ pouze jmenovaní tři členové „*THREE EYES*“, navíc ještě zamaskovaní jako „*prostí*“ členové „*Trilaterální komise*“; manifest však byl ve skutečnosti zosnován (distillato) již o léta dříve v nejtajnějších zasedáních pra-lóže „*THREE EYES*“, ještě než jej Trilaterální komise ve svém jarním shromáždění koncem května 1975 v Tokiju prezentovala a učinila stravitelnějším (str. 222).

Jako „*další vysoké osobnosti*“ z pra-lóže „*THREE EYES*“, které na pamfletu „*ne teprve od roku 1974 (jak bylo oficiálně vyhlášeno), nýbrž již hned od let 1967 až 1970 v tajných komnatách ‚lóže Tří Očí‘ kolegiálně pracovaly*“, nám Magaldi představuje následující:

- * *Zbigniew Brzezinski (1975 šéf Trilaterální komise),*
- * *Robert R. Bowie (Harvardská univerzita),*
- * *James Cornford (univerzita Edinburgh),*
- * *George S. Franklin (tajemník trilaterálů pro Severní Ameriku),*
- * *Gerard C. Smith (předseda trilaterálů pro Severní Ameriku),*
- * *Tadashi Yamamoto (tajemník trilaterálů pro Japonsko),*
- * *Yasumasa Tanaka (univerzita Gakushuin v Tokiu),*
- * *Erwin Scheuch (univerzita Kolín/R.),*
- * *Karl Kaiser (ředitel výzkumného institutu německého oddělení CFR),*
- * *Seymour Martin Lipset (Harvardská univerzita),*
- * *John Meisel (univerzita Queen's v Kanadě).*

Nicméně mnozí lidé stále ještě žasnou nad tím, že tolik mimořádně mocných zednářů nejvyšších stupňů nebylo usazeno ani v politice, ani v hospodářství, ale na univerzitách. Předchozí krátký přehled znovu ukazuje, co se vlastně – při trochu hlubším zamýšlení – jeví jako samozřejmé. ... Tak, jako stojí duch nad hmotou, je i „*duchovní elita*“ nad „*elitou finanční*“! Chtějí-li ti poslední svůj mamon opravdu „*prospěšně*“ použít na zavádění satanského „*Nového světového řádu*“, musí k tomu v první řadě být stále znovu vypracována a předkládána slibná strategie a taktika. Agenti (rothschildovských) peněz jako David Rockefeller nebo Henry Kissinger se bez superbrilantního profesora politologie Zbigniewa Brzezinského i nespočetných dalších příslušníků vysoké inteligence absolutně nemohou obejít; proto se také o tajnou moc v zákulisí světové scény musejí s nimi chtět nechtět dělit, ba někdy jim dokonce i ponechat přednost. Hranice mezi oběma kategoriemi „*šlechty*“ není pevná, nýbrž pohyblivá, a tedy nemálo zdí mezi nimi oběma padá současně...

Navenek šosácky nevýrazně působící kolínský profesor Scheuch v roli ultratajného nejvyššího zednáře od roku 1968 až do devadesátých let speciálně pro Spolkovou republiku Německo publikoval řadu „*vědeckých*“ knižních titulů, zdánlivě „*starostlivých*“ o demokracii, ve skutečnosti však zaměřených jedine na její diskreditaci... Dnes je lze získat v antikvariátech směšně levně; svůj „*účel*“ však již dávno splnily.

Speciálně proti „*progresivně-demokratické*“ erupci roku 1968, kterou – jak bylo výše již ukázáno – řídila Magaldiho pra-lóžová frakce, Scheuch jako člen „*oligarchické*“ resp. „*reakčně-antidemokratické*“ protifrakce okamžitě sestavil sborník, jenž v závěru obsahoval také kratší příspěvek od – Zbigniewa Brzezinského!²⁸¹

²⁸¹ Mám osobně k dispozici: Erwin K. Scheuch (Hrsg), *Die Wiedertäufer der Wohlstandsgesellschaft*.

Jeho další prodejní hit, který sepsal spolu se svou manželkou a ještě 1992 měl zřejmě již 11. vydání, lamentuje stejně výstižně, jako dvojsmyslně „nad úpadkem politických stran“ (podtitul).²⁸²

Vraťme se však k Magaldiho vyprávění. ... Kvůli odporu převážně „demokraticko-liberálně“ zaměřeného „obyčejného“ zednářstva a – byť i oslabených – „progressivně-demokratických“ pra-lóží nebylo ze strany jejich „antidemokratických“ protihráčů ani pomyslení na nějaké ráznější odbourávání demokracie v západních zemích...

„V těchto národech se však demokracie pomalu podlamovala zevnitř; směla být likvidována její substance, ale ne forma. Mezitím se řečeným neoaristokratickým zednářským kruhům jevílo stále nesnesitelnějším trpět opakované a naléhavé požadavky po více občanských, sociálních a odborářských právech, větší všeobecné účasti na hospodářském blahobytu a tím i na rozhodovacích procesech polis [= státu]“ (str. 245).

V pamfletu „The Crisis of Democracy“ se proto se vši vážností tvrdilo, že „až do nejnovější doby bylo pro zachování demokracie bezpodmínečně prospěšné, aby správná část obyvatelstva zůstávala na okraji politického života a ukazovala dostatečný stupeň apatie a lhostejnosti pro res publica [= stát]“ (str. 246). Magaldi (str. 194-195) odůvodňuje svoje vlastní shrnutí směru postupu „antidemokratického manifestu“ pra-lóže „THREE EYES“ následujícími citáty přímo z něj:

„Úspěch příběhu demokracie (...) spočívá v přizpůsobování širokých vrstev obyvatelstva jádru hodnot akceptováním a konzumním chováním střední třídy. (...)

Účinné fungování demokratického systému vyžaduje jisté úrovně lhostejnosti od jedinců i skupin. V minulosti mívala každá demokratická společnost proměnlivou část obyvatelstva, zůstavenou na okraji, a na politice se nepodílející. To je samo o sobě jako takové antidemokratické, ale byl to současně jeden z faktorů, umožňujících demokracii dobře fungovat. (...)

Demokratická představa, podle které se vlády zodpovídají občanům, vyvolává v nich očekávání uspokojování potřeb a odstraňování zlořádů, jimiž určité skupiny společnosti trpí. (...)

Demokracie má nutkání moc vlády omezovat, její funkce rozměňovat a zmocňovat se její autority. (...)

Demokracie je pouze jedním ze zdrojů autority, a to ne vždy použitelným. V určitých případech musí ten, který je zkušenější, zdatnější nebo vyšší v hierarchii, demokratickou legitimaci odložit, nárokuje-li pro sebe autoritu. (...)

Léčit demokracii ještě větší dávkou demokracie je jako hasit oheň benzínem.“

Tomuto perfidně „antidemokratickému manifestu“ z roku 1975 předcházela již dříve podobný, ovšem pouze jedenáctistránkový „pamětní spis“. Prezident Obchodní komory USA, Eugene Sydnor jun., pověřil jeho sepsáním právníka Lewise Powella jun. a poté jej 23. srpna 1971 předložil Obchodní komoře. Dokument označil americký obchodní svět (míněn byl zjevně pověstný „velký obchod – big business“) za „levicí“,

---

Eine kritische Untersuchung der „Neuen Linken“ und ihrer Dogmen, 2. erg. u. erw. Aufl. (31.-40. Tausend), Köln 1969.

²⁸² Erwin K. u. Ute Scheuch, *Cliquen, Klüngel und Karrieren. Über den Verfall der politischen Parteien – eine Studie*, 51.-56. Tausend, Reinbek bei Hamburg 1992.

„dělníky“, „odbory“ atd. ohrožený ve svých právech, ba přímo až ve vlastní existenci, a ostrým tónem požadoval okamžitou pomoc.

Magaldi (str. 252-256) italského levicového intelektuála Paolo Barnarda nechává v jeho internetovém článku vydatně z řečeného „*memoranda*“ citovat, a pohoršuje se nad frivolitou jeho tvrzení. ... Teprve později odhaluje, že jak Eugene Sydnor jun., tak i Lewis Franklin Powell jun. byli rovněž členy „*THREE EYES*“ a s drzým „*memorandum*“ reprezentovali pouze „*kolektivní většinovou vůli*“ této pra-lóže (str. 270)!

„*Pro ‚pamětní spis‘ Powella jun. z roku 1971 platí samozřejmě totéž, co jsme si výše řekli o zprávě ‚The Crisis of Democracy‘: koncem šedesátých let bylo již všechno na architektonických tabulích [= v interních lóžových přednáškách] ‚THREE EYES‘ a tedy i ‚COMPASS STAR-ROSE‘, ‚GEBURAH‘, ‚EDMUND BURKE‘, ‚JOSEPH DE MAISTRE‘, ‚LEVIATHAN‘, ‚PAN-EUROPA‘, ‚DER RING‘, ‚VALHALLA‘ a ‚PARSIFAL‘*“ (str. 270-271).

Konec konců tedy *celá* ta vybraná společnost „*neoaristokratických*“, resp. „*oligarchických*“ pra-lóží stála za novým programem plíživého odbourávání „*západních demokracií*“. ⇒ dále str. 197

Všichni členové „*THREE EYES*“ (abecedně), pokud jsou Magaldim odhaleni

(**tučně**: talmudistický původ; **podtržené**: na Magaldiho speciálním varovném přehledu; všechny vysvětlivky od samotného Magaldiho)

Ackermann, Josef (* 1948), bankéř [exšéf Deutsche Bank], a mimo to „*WHITE EAGLE*“, „*PAN-EUROPA*“, „*DER RING*“

Agneli, Giovanni (1921-2003), šéf Fiatu od r. 1966, také člen (nejmenovaných) pra-lóží

Albright, Madeleine (* 1937), také „*LEVIATHAN*“

Alphandéry, Edmond (* 1943), francouzský politolog, také „*PAN-EUROPA*“

Angleton, James Jesus (1917-1987), člen tajných služeb USA, vedoucí kontrašpionážní sekce CIA z let 1954-1975, také „*GEBURAH*“, „*COMPASS STAR-ROSE*“

Arnault, Bernard (* 1949), mimořádně bohatý podnikatel, pán LVMH, také „*EDMUND BURKE*“

Barre, Raymond (1924-2007), francouzský politik a ekonom

Barton, Dominic (* 1962), manažer a poradce podnikatelů nejvyšší úrovně (v USA), také „*TAO LODGE*“

Bechtel jr., Stephen D. (* 1925), švýcarský podnikatel v USA, také dočasný držitel veřejných úřadů v průmyslu

Bernheim, Antoine (1924-2012), francouzský bankéř a špičkový manažer, hodně činný v Itálii

Berthoin, Georges (* 1923), vysoce postavený francouzský byrokrat a diplomat, svého času blízký spolupracovník Jeana Monneta

Blankfein, Lloyd (* 1954), bankéř, také „*EDMUND BURKE*“, „*DER RING*“

Bowie, Robert Richardson (1909-2013), právník, obchodník, politolog, 1958 spolu s **Henry Kissingerem** zakladatel Center for International Affairs na Harvardově univerzitě, poradensky činný pro různé instituce, vysoký funkcionář CIA

Braggiotti, Enrico (* 1923), italský bankéř, narozený v Turecku, později občan Monaka

Brennan, Peter J. (1918-1996), americký politik, 1973-1975 ministr práce USA

Brenneke, Richard J. (* 1942), obchodník a agent tajné služby (USA)

Brunner, Karl (1916-1989), švýcarský ekonom

Brzezinski, Zbigniew (* 1928), politik a politolog, zakladatel (1967) pra-lóže „*LUX AD ORIENTEM*“ a (2009) „*MAAT*“

Buffett, Warren (* 1930), podnikatel v USA, také „*EDMUND BURKE*“, „*ATLANTIS-ALETHEIA*“, „*MAAT*“

Bush, George Herbert Walker (* 1924), politik a obchodník, člen senátu USA 1967-1971, velvyslanec u OSN 1971-1973, předseda republikánů let 1973-1974, vedoucí diplomatické kanceláře USA v Číně 1974-1975, ředitel CIA 1976-1977, viceprezident USA 1981-1989, prezident USA 1989-1993

Chen, Dongxiao (* 1969), čínský politolog a expert na mezinárodní vztahy, také „*TAO LODGE*“

Cheney, Richard Bruce (* 1941), šéf štábu Bílého domu 1975-1977, člen Kongresu 1979-1989, ministr obrany let 1989-1993, viceprezident USA 2001-2009, spoluzakladatel (2000) „*HATHOR PENTALPHY*“

Cho, Fujio (* 1937), vrcholný japonský manažer, také „*TAO LODGE*“

Coelho, Pedro Passos (* 1964), premiér Portugalska od 2011, také „*EDMUND BURKE*“, „*WHITE EAGLE*“

Colby, William Egan (1920-1996), významný agent tajné služby, 1973-1976 ředitel CIA

Connally, John (1917-1993), politik USA, obchodník, 1963-1969 guvernér Texasu
Corbat, Michael (* 1960), bankéř (USA)
 Cornford, James, (University of Edinburgh)
 Crozier, Michel (1922-2013), francouzský sociolog a přední akademik
Cucchiani, Enrico Tommaso (* 1950), italský bankéř
 Cuccia, Enrico (1907-2000), italský bankéř
 Cummings, Samuel (1927-1998), legendární podnikatel výroby a obchodu se zbraněmi, „*GEBURAH*“ a „*LEVIATHAN*“
 D'Amato, Federico Umberto (1919-1996), Ital, od mládí jako doma v italských a euroatlantických tajných službách, kariéru dotáhl až na vedoucího oddělení pro tajné záležitosti ministerstva vnitra 1971-1974, poté sice pro účast na plánovaném státním převratu oficiálně propuštěn, ale za kulisami dál šedá eminence téhož oddělení, také „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“
David Weill, Michel (* 1932), francouzský bankéř
Davignon, Étienne (* 1932), belgický diplomat, politik, přední manažer, obchodník, také „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*PAN-EUROPA*“, „*EDMUND BURKE*“, „*BABEL TOWER*“, „*VALHALLA*“, „*DER RING*“, „*PARSIFAL*“
De Larosière, Jacques (* 1929), francouzský „vysoký státní pověřenec“, bankéř [předseda MMF], také „*WHITE EAGLE*“, „*PAN-EUROPA*“
De Rothschild, Edmund Adolphe (1926-1997), ve Francii narozený kosmopolitní bankéř
 Deng, Hsiao-ping (1904-1997), jeden z nejvyšších vůdců čínské komunistické strany a státního aparátu, v nejchoulostivějším období svého života protežován Čou En-lajem
 Desmarais sen., Paul (1927-2013), nesmírně bohatý kanadský podnikatel
Dlouhý, Vladimír (* 1953), český ekonom a politik, také „*COMPASS STAR-ROSE*“
Dombret, Andreas (* 1960), německý bankéř [představený Bundesbank], také „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*DER RING*“
El-Erian, Mohamed A. (* 1958), přední egyptsko-americký manažer, také „*AMUN*“, „*MAAT*“
 Feulner, Edwin (* 1941), politolog, proslulý prezident konzervativní továrny idejí Heritage Foundation 1977-2013
 Ford, Gerald (1913-2006), prezident USA
 Ford Henry II (1917-1987), americký průmyslník, syn Edsela Forda, vnuk Henry Forda I
 Franklin, George S., tajemník „*Trilateral Comission*“ pro Severní Ameriku
Frenkel, Jacob A. (* 1943), ekonom a bankéř USA, také „*GEBURAH*“, „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*AMUN*“
Friedmann, Milton (1912-2006), americký ekonom, také „*EDMUND BURKE*“ a (od 1978) „*WHITE EAGLE*“
Geithner, Timothy (* 1961), ekonom, bankéř, politik [exministr financí USA], také „*LEVIATHAN*“
Ghosn, Carlos (* 1954), brazilský podnikatel a vrcholný manažer
 Gigliotti, Frank (1896-1975), protestantský pastor, agent tajné služby, obchodník, jeden z prvních protagonistů obnovy italského zednářstva po II. světové válce, rozhodující podporovatel lóžové kariéry Licia Gelliho
 Giscard d'Estaing, Valéry (* 1926), francouzský státní prezident 1974-1981
Gottlieb, Allan (* 1928), právník, politik a intelektuál (USA), také „*EDMUND BURKE*“, „*WHITE EAGLE*“
Greenspan, Alan (* 1926), předseda hospodářské rady za prezidenta USA Geralda Forda 1974-1977, předseda FED 1987-2006, také „*WHITE EAGLE*“ od založení 1978
 Guarino, Philip (1907-1993), italskoamerický katolický kněz, poté laik, obchodník, velmi vlivný člen Republikánské strany
Guidi, Federica (* 1969), italská podnikatelka, ministryně hospodářského rozvoje od 2014
Gurría, José Ángel (* 1950), mexický diplomat, politik, také „*GEBURAH*“
 Haig, Alexander Meigs (1924-2010), náměstek poradce pro národní bezpečnost 1970-1973, šéf štábu Bílého domu 1973-1974, vrchní velitel USA v Evropě 1974-1979, ministr zahraničí 1981-1982
Hammer, Armand (1898-1990), americký podnikatel s mimořádně rozsáhlými mezinárodními kontakty, dvojnásobný spojovací článek mezi zednářským establishmentem Západu a jeho protějškem v komunistických zemích, také „*JOSEPH DE MAISTRE*“, „*GOLDEN EURASIA*“, „*LUX AD ORIENTEM*“
 Heath, Edward (1916-2005), britský politik, vůdce toryů 1965-1975, premiér 1970-1974
 Helms, Richard (1913-2002), ředitel CIA 1966-1973, velvyslanec v Íránu 1973-1977
Huang, Renwei (* 1954), čínský univerzitní docent a expert na mezinárodní vztahy, také „*TAO LODGE*“
 Huntington, Samuel P. (1927-2008), americký politolog, od 2000 také „*HATHOR PENTALPHA*“
 Ibuka, Masaru (1908-1997), japonský průmyslník, s lóžovým bratrem Akio Moritou zakladatel firmy Sony
Jenkins, Antony Peter (* 1961), přední britský manažer a bankéř, také „*EDMUND BURKE*“
 Kaiser, Karl (ředitel výzkumného ústavu německé sekce CFR)
 Kennedy, David Matthew (1905-1996), americký politik a obchodník, ministr financí 1969-1971, pověřenec NATO 1972-1973

Kerr of Kinlochard, John Olav (* 1942), britský diplomat, politik a manažer, také „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“

Kissinger, Henry (* 1923), americký politik, politolog a obchodník

Kobayashi, Yotaro (* 1933), japonský manažer

Kohnstamm, Max (1914-2010), holandský diplomat a historik

Kubrick, Stanley (1928-1999), americký filmový režisér

Kun-hee, Lee (* 1942), jihokorejský obchodník a přední manažer

Lagarde, Christine (* 1956), právnička, politička, představená MMF od 2011, také „PAN-EUROPA“

Laird, Melvin (* 1922), americký politolog a politik, ministr obrany USA 1969-1973

Lambsdorff, Otto Graf (1926-2009), německý politik, ministr financí 1977-1984, pověstný tím, že své liberálně-demokratické FDP zmeškal hyperliberální, antikeynesiánský obrat

Lamfalussy, Alexandre (* 1929), maďarský ekonom, bankéř [exšéf MMF], také „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „PAN-EUROPA“, „DER RING“

Li, Cheng (* 1962), politolog a expert na mezinárodní vztahy, také „TAO LODGE“

Lipset, Seymour Martin (univerzita Harvard)

Lord, Winston (* 1937), diplomat, asistent **Henry Kissingera**, klíčová postava při politicko-diplomaticko-zednářských cestách do Číny, které organizovala „THREE EYES“ v 70. letech, prezident parazednářského CFR 1977-1985, velvyslanec v Číně 1985-1989, také „COMPASS STAR-ROSE“ a „PAN-EUROPA“, z pověření všech tří pra-lóží člen řídicí komise Bilderbergů

Luce, Henry III (1925-2005), bohatý a vlivný nakladatel, syn konzervativního zednáře Henry Robinsona Luce (1898-1967), průkopník ilustrovaného tisku, nápaditý vydavatel a legendární tvůrce a vlastník časopisu „Time“

Marcinkus, Paul Casimir (1922-2006), [občan USA], katolický arcibiskup, prezident IOR [vatikánské banky] 1971-1989, 1981-1990 také proprezident papežské komise pro Vatikánský stát

McCloy, John J. (1895-1989), velmi aktivní na Wall Streetu, advokát, bankéř, obchodník, šedá, ale velice mocná eminence za státními i soukromými institucemi USA, prezident Světové banky, prezident parazednářského CFR, prezident Chase Manhattan Bank etc.

Meisel, John (Queen's University, Kanada)

Memmo, Roberto (* 1920), italský podnikatel kosmopolitního původu a povolání

Meyer, André (1898-1979), mocný francouzský velkobankéř

Miyazawa, Kiichi (1919-2007), japonský politik, 1951 člen japonské delegace na proslulé konferenci v San Francisku, která zcela obnovila diplomatické a obchodní styky s USA, ministr zahraničního obchodu a průmyslu 1970-71, ministr zahraničí 1974-1976, ministr financí 1987-88 a znovu 1999-2002, mezi tím premiér 1991-1993

Mondale, Walter (* 1928), viceprezident USA za Jimmyho Cartera 1977-1981, velvyslanec v Japonku 1993-1997

Morgan, Henry Sturgis (1900-1982), bankéř, syn a dědic J. P. Morgana jun., spolu se zednářem Haroldem Stanleyem (1885-1963) zakladatel banky Morgan Stanley

Morita, Akio (1921-1999), japonský průmyslník, spolu s lóžovým bratrem Masaru Ibukou zakladatel firmy Sony

Naim, Moisés (* 1952), venezuelský novinář, politik, také „JANUS“, „ATLANTIS-ALETHEIA“

Nakasone Yasuhiro (* 1918), japonský politik, od 1959 mnohokrát ministr různých resortů, premiér 1982-1987

Napolitano, Giorgio (* 1925), italský politik, mj. státní prezident

Nozick, Robert (1938-2002), americký filosof, také „EDMUND BURKE“

Nye, Joseph Samuel (* 1937), politolog, také „JANUS“, „MAAT“

Laurence D. Fink (* 1952), [šéf největšího světového koncernu správy majetku BlackRock se sídlem v USA], také „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „PAN-EUROPA“, „DER RING“, „AMUN“, „HATHOR PENTALPHA“

Oldfield, Maurice (1915-1981), ředitel britské zahraniční tajné služby MI6 1973-1978

Ollila, Jorma (* 1950), přední finský manažer, také „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“

Olver, Richard L. (* 1947), špičkový britský manažer, také „GEBURAH“, „HATHOR PENTALPHA“

Owen, Henry David (1920-2011), vlivný diplomat a politolog, šedá eminence institucí v USA, přítel a mentor Zbigniewa Brzezinského

Papademos, Lucas (* 1947), řecký ekonom, bankéř, politik, také „PAN-EUROPA“, „BABEL TOWER“

Pöhl, Karl Otto (* 1929), ekonom, bankéř [exšéf Deutsche Bundesbank], také „PAN-EUROPA“, „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“

Pompidou, Georges (1911-1974), francouzský politik, státní prezident 1969-1974

Powell jun., Lewis Franklin (1907-1998), člen Nejvyššího soudního dvora USA

Proglia, Henri (* 1949), přední francouzský manažer, také „PAN-EUROPA“

Puche, Jaime Serra (* 1951), mexický ekonom a manažer

Recchi, Giuseppe (* 1964), špičkový italský manažer

Reischauer, Edwin O. (1910-1990), docent na Harvardu, expert na dějiny a kulturu Japonska a Dálného Východu, velvyslanec USA v Japonku (1961-1966), 1973 zakladatel Institute of Japanese Studies na Har-

vardské univerzitě

Rennie, John (1914-1981), ředitel britské zahraniční tajné služby MI6 1968-1973

Rice, Condoleezza (* 1954), politička USA, také „*HATHOR PENTALPHA*“

Robert, Nisbet (1913-1996), americký filosof a sociolog, také „*EDMUND BURKE*“

Rocca, Gianfelice (* 1948), jeden z nejdůležitějších podnikatelů Itálie, prezident Techint a Assolombardo

Rockefeller, David (* 1915), bankéř, zakladatel Bilderbergů a Trilaterálu

Rockefeller, Nelson (1908-1979), viceprezident USA 1974-1976

Rogoff, Kenneth (* 1953), ekonom USA, také „*LEVIATHAN*“

Kenneth M. Jacobs (* 1959), špičkový manažer USA, také „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*EDMUND BURKE*“

Rösler, Philipp (* 1973), německý politik (spolkový exministr hospodářství a šéf FDP), také „*PARSIFAL*“

Rostowski, Jacek (* 1951), polský ekonom a politik, také „*PAN-EUROPA*“, „*EDMUND BURKE*“

Rothschild, Nathaniel Charles Jacob (* 1936), finančník, také „*EDMUND BURKE*“

Rothschild, Nathaniel Philip (* 1971), finančník, také „*EDMUND BURKE*“, „*DER RING*“, „*JOSEPH DE MAISTRE*“

Rubenstein, David M. (* 1949), podnikatel USA, finančník a vrcholný manažer, také „*GEBURAH*“

Samaras, Antonis (* 1951), řecký politik

Scheuch, Erwin (univerzita Kolín/R.)

Schlesinger, James Rodney (1929-2014), americký politik, prezident úřadu USA pro atomovou energii 1971-1973, ředitel CIA od února do července 1973, ministr obrany 1973-1975, ministr energetiky 1977-1979

Secchi, Carlo (* 1944), italský ekonom a politik, také „*PAN-EUROPA*“, „*BABEL TOWER*“

Seok-hyun, Hong (* 1949), jihokorejský vrcholný manažer a mediální podnikatel

Shultz, George Pratt (* 1920), ekonom, politik a obchodník USA

Smith, Gerard Coad (1914-1994), právník, politolog, držitel různých závažných postů v nejvýznamnějších institucích USA, expert na jadernou energii, vysoce postavený agent amerických tajných služeb

Sogno, Edgardo (1915-2000), italský politik a diplomat

Sutherland, Peter Dennis (* 1946), právník, politik, manažer, obchodník, také „*EDMUND BURKE*“, „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*PAN-EUROPA*“, „*TAO LODGE*“

Sydnor, jun., Eugene, 1971 prezident Obchodní komory USA

Tanaka, Yasumasa (univerzita Gakushuin, Tokio)

Thain, John (* 1955), špičkový manažer USA, obchodník, také „*WHITE EAGLE*“

Čou, En-laj (1898-1976), jeden z nejvyšších vůdců čínské komunistické strany a státního aparátu

Tschubais [Čubajš], Anatolij (* 1955), ruský politik a obchodník, také „*COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM*“, „*LEVIATHAN*“

Turner, Stansfield M. (* 1923), admirál, ředitel CIA 1977-1981

Volcker, Paul (* 1927), prezident FED v New Yorku 1975-1979, prezident FED 1979-1987, hospodářský poradce Baracka Obamy od února 2009 do února 2011

Von Hayek, Friedrich (1899-1992), filosof a ekonom, také „*EDMUND BURKE*“ a (od založení 1978) také „*WHITE EAGLE*“

Walker, David Alan (* 1939), britský bankéř

Watanuki, Joji (* 1931), japonský sociolog

Webster, William Hedgcock (* 1924), soudce, ředitel FBI 1978-1987, ředitel CIA 1987-1991, od 2002 dodnes [2014] přednosta Rady pro vnitřní bezpečnost USA

Winterkorn, Martin (* 1947), špičkový německý manažer [exšéf VW], také „*VALHALLA*“

Yamamoto, Tadashi (1936-2012), japonský obchodník, jeden z největších podporovatelů průmyslových, obchodních, vědeckých, diplomatických a politických vztahů Japonska s USA

Yang, Jiemian (* 1951), čínský expert na internacionální studia, také „*GEBURAH*“

Yew, Lee Kuan (* 1923), premiér Singapuru 1959-1990, předtím i poté tamtéž držitel různých dalších politických úřadů

Zhang, Yunling (* 1945), čínský akademik, expert na společenské vědy.

Na tomto místě je žádoucí vůbec si ujasnit náš vlastní, tj. *římsko-katolický* postoj, k demokracii jako vládní formě, protože k jejím bezvýhradným zastáncům v žádném případě nepatříme. To ovšem v neposlední řadě právě pro její v současnosti již nerozlučitelné *personální i ideologické* provázání se židozedenářstvem!

Francouzský kněz Charles Maignen exaktně ukázal na stav věci koncem 19. století: „... když se říká, že *Církev nezavrhne žádnou formu vlády, smí se tím výhradně rozumět zdravé a regulérní formy, totiž: monarchie, aristokracie, demokracie a její slož-*

ky; znamenalo by dopouštět se zvrhlého nepochopení a zahanbování Církve, pokud by se věřilo, že je ochotna schvalovat a požehnat pervertované formy moci: tyranii, oligarchii, demagogii.“²⁸³

Magaldi a jeho „demokraticko-progresivní“ pra-lóžová frakce mohou ještě oprávněněji pranýřovat a odmítat lidmi opovrhující „oligarchické“ snahy protistrany – nicméně jejich vlastní, namísto toho preferovaná vládní forma vůbec není – jak si představují – demokracie, ale demagogie, tedy nikoli vláda lidu, ale jeho *klamání*. Proto **ohledně věčného cíle člověka** nemůžeme od zednářské zdánlivé „demokracie“ čekat **absolutně nic lepšího**, než od zednářské „oligarchie“.

Čistě z hlediska „demokratického spolurozhodování“ se celý spor konec konců týká pouze *vnější* formy výkonu moci... Má to vypadat, *budit zdání*, jako by se vlády skládaly před zřejmou (a přesto stále nestydatě zednářsky manipulovanou) vůlí lidu, nebo ne? Má „demokraticky zvolený“ parlament EU rozhodovat o zednářských „programových bodech“, nebo smí se snad komise EU tak nepohodlné a již dávno nadbytečné formality zřeknout?

Na rozdíl od toho je třeba pečlivě odlišovat hledisko státního zaručení takzvaných „(demokratických) základních práv“ a „(demokratických) základních svobod“. Také to jsou sice, bohužel, zednářsky definované pojmy, nicméně ve svém konkrétním výkladu přece jen ještě – přinejmenším **zčásti** – zrcadlí přírodní právo a Boží přikázání. ... Jedině a výhradně z tohoto posledního hlediska bychom se směli přidat k Magaldiho nebo Orwellově šízivé kritice nejvyššího zednářského „oligarchictví“, tak opovrživě shlížejícího na masu „*polozvířecích bytostí*“, jimž údajně nepřísluší „*naprosto žádná práva*“...

Za předpokladu objasnění toho všeho bychom se nyní znovu chtěli věnovat – mezitím již velmi daleko pokročilému – „odbourávání demokracie“ v celém západním světě. Správně viděno, říká Magaldi, bylo antidemokratické „memorandum“ a tzv. „zpráva“ Trilaterální komise z roku 1975 o údajné krizi demokracie pouze odpovědí „reakcionářských“ pra-lóží na předcházející pokus „progresivních“ pra-lóží, po šokujícím zavraždění obou jejich velkých nadějí, Roberta Kennedyho a Martina Luthera Kinga, na jaře 1968 a založení nové „neoristokratické“ pra-lóže „THREE EYES“ v témž roce s cílem dostat do rukou příslušné páky k činnosti.

Řečený pokus „progresivně-demokratického“ zednářstva nejvyšších stupňů, jehož dosavadní nadvládu v ideologické i mocensko-politické rovině si udržet, resp. znovu získat, měl spočívat v tom, že by některého ze svých lidí „pověřilo sepsáním politického dokumentu“, schopného „posloužit jako jistý druh zednářského manifestu pro svobodnou (libertaria) a sociálně spravedlivou demokracii“. Tím vhodným člověkem byl „vynikající politický filosof“ John Bordley Rawls (1921-2002), tehdy docent na univerzitě Harvard a příslušník obou „demokratických“ pra-lóží „THOMAS PAINE“ a „NEWTON-KEYNES“ (str. 357).

Je mimořádně zajímavé, a patří k nejdůležitějším odhalením Magaldiho knihy, že obě zneprátelené (pra-)lóžové frakce svůj věčný ideologický spor sice ustavičně svádějí na očíh všem, což však přesto „profánnímu“ publiku zůstává zcela skryté! Oba tábory se totiž stále znovu snaží inteligentnější část zmíněného „profánního“ publika

---

²⁸³ Cit. podle: Roberto de Mattei, *Le ralliement de Leon XIII. L'échec d'un projet pastoral*, Paris (Éditions du Cerf) 2016, str. 155.

pečlivě redigovanými programovými spisy – novinovými články, časopiseckými příspěvky, eseji a knihami – přetáhnout na svou stranu, aniž by o zednářstvu nebo dokonce pra-lóžích byla řeč třeba jediným slůvkem! Tyto spisy jsou vždy překládány do všech velkých kulturních jazyků, a zednářsky přinejmenším ovlivňovanými, většinou však přímo kontrolovanými masmédií horlivě recenzovány, resp. doporučovány k četbě. Tato média se v *naprosté většině* chovají zřejmě „neutrálně“ a tím slouží *oběma* frakcím. Doplnkově k tomu ještě přistupují dílem symbolické, dílem přímo mocensko-politické operace, kdykoli je to možné!

Tajnou „výměnu úderů“ mezi „demokratickými“ a „reakcionářskými“ pra-lóžemi, která trvala v letech 1968-1981, až se nakonec smluvně promítla do „*United Freemasons for Globalization*“ a válečnou sekeru na plných dvacet let zakopala, si nyní necháme podrobně vylíčit Magaldim.

Rawls potřeboval plné tři roky k realizaci pověření svých „*progresivních*“ nejvyšších bratrů. Teprve roku 1971 mohla být publikována jeho tak „*proslulá eseje*“ s titulem „*A Theory of Justice – Teorie spravedlnosti*“. A že – byť s jistým časovým zpožděním – byla přeložena do všech důležitých jazyků, zřejmě i do němčiny, to vyplývá z Magaldiho sdělení, že dílo roku 1982 vyšlo italsky v Milánu, a ještě 2010 mělo nové, třetí vydání.

„Teoreticko-programová protiofenzíva neoaristokratických pra-lóží na sebe nenechala čekat a měla zřetelný výraz v podobě mohutné řady navzájem provázaných příznačných gest.

Roku 1974 dva vynikající zednáři, patřící jak k ‚THREE EYES‘, tak ‚EDMUND BURKE‘, našli internacionální odezvu, srovnatelnou s tou, jakou jejich bratr – z nepřátelského tábora – John Rawls zažil roku 1971.

Zednář Robert Nozick (1938-2002, také on politický filosof a docent na Harvardu jako Rawls) publikoval dílo ‚Anarchie, stát a utopie‘, z něhož jsme v úvodu této kapitoly citovali několik příkladných pasáží.“

Roku 1975 – i když původně zcela nezávisle na Rawlsově eseji – vznikl již výše představený trilaterální „*antidemokratický manifest*“ s titulem „*Krise demokracie*“.

„V témž roce se zednářce Margaret Thatcherové (1925-2013), která se pyšnila svou hayekovskou inspirací (a patřila k pra-lóži ‚EDMUND BURKE‘) napomohlo stát se vůdkyní britské Conservative and Union Party [= toryů] místo nyní svrženého Edwarda Heatha (člena, jak již bylo řečeno, ‚THREE EYES‘).

Roku 1976 se stal nositelem Nobelovy ceny za ekonomiku Milton Friedman, další zednář neoaristokratické pra-lóže ‚THREE EYES‘.

V letech 1973, 1976 a 1979 šly do tisku tři svazky ‚Laws, Legislation and Liberty‘ [‚Zákony, zákonodárství a svoboda‘], dalšího z hlavních Hayekových děl“ (str. 358 ad.).

Proč však publikování tohoto spisu, resp. přiznání Nobelovy ceny (jejíž udělení se děje zásadně **VŽDY** pod lóžovým dozorem a tím je i jasně přiznáno...) považovat do slova za „*protiofenzívu*“? Nejspíše proto, že v zednářské „*demokracii*“ skutečně má moc vždy pouze **ten**, resp. *na dlouho* ji **smí** mít, kdo **ovládl** tzv. „*veřejnou diskusi*“! A tu nyní stále pevněji ovládaly „*oligarchické*“, „*reakcionářské*“ pra-lóže.

„S různými, avšak souběžnými odstíny, pomocí rafinovaného zfalšování samotného pojmu liberalismus (skloňovaným v burkovském a konzervativním smys-

lu) prosazovaly Nozickův text, trilaterální manifest i mnoho publikací Von Hayeka a Friedmana absolutně minimální stát, zlehčování ba dokonce demonizování státní moci všeobecně, a zvláště v jeho možných funkcích hospodářského regulátora nebo aktéra, a na druhé straně preferovaly dogmatické zbožňování soběstačnosti trhu, velebení privatizačních (privatistů) a individualistických hodnot jako takových ohledně vyváženého uspořádání kolektivních zájmů a lidských práv na minimální standard důstojnosti a materiálního blahobytu, tedy záměrné zničení těchto liberálně-pokrokových a politicko-hospodářských ideových proudů, jež našly své mistrovské představitele 20. století v Keynesovi, manželech Rooseveltových a Rawlsovi“ (str. 359).

Je kuriózní, že se stále znovu objevují lidé, kteří jsou schopni z rafinovaně „anti-demokratického“ písemnictví trojnásobného „neoaristokratického“ pra-lóžového zednáře Von Hayeka vyčíst právě přesně to, co on zaručeně chtěl říci co nejméně.²⁸⁴ Snad na tom není zcela bez viny Magaldi velmi výstižně pojmenované „rafinované zfalšování“ pojmu „liberální“. Co bylo Hayekem a jeho školou „znovu“ opovážlivě definováno jako „liberální“, z toho zůstala totiž už jen „svoboda trhů“ pro (téměř bez výjimky v lóžích sedící) superboháče, peněžní šlechtu a finanční alchymisty: svobodu od státního, tedy fakticky „demokratického“ omezování jejich bezbřehé chamtivosti!

Protože však pouhá „papírová válka“ „reakcionářských“ pra-lóží pořád ještě nestačila, sděluje Magaldi dále,

„bylo zapotřebí také epochálních a traumatizujících akcí, které maloval na zed' internacionální scénář, v němž ideje von Keynese, Rooseveltových a Rawlse vy-padaly jako nevhodné, překonané nebo obtížně resp. jen utopicky použitelné.

Energetické a „následné“ hospodářské krize let 1973-1975 (s recidivami a pokračováním po zbytek sedmdesátých let ve velmi mnoha zemích) a ještě 1979-1980 bylo přesně to pravé.

„Světovým hlasatelům“ (akademikům, novinářům, poradcům, členům ideových továren, lidem ve vládních aparátech atd.) to umožňovalo zavrhnout hayekovský a friedmanovský neoliberalismus, odpovědný za takové krize, a prstem ukázat na (neprávem) obviňované keynesiánství z politiky zadlužování“ (str. 359 ad.).

Velmi příhodně teprve 1972 založená nová „oligarchická“ pra-lóže „AMUN“, v níž se soustřeďovaly především „elity“ arabských ropných států, – „z povzdálí chytře inspirované pra-lóžemi ‚THREE EYES‘, ‚JOSEPH DE MAISTRE‘ atd. – sehrála podstatnou roli také při následných rozhodnutích OPEC a OAPEC,²⁸⁵ jež vyvolaly hroznou, nejprve energetickou, a poté hospodářskou krizi celého světa“ (str. 357)!

²⁸⁴ Zvláště kuriózním příkladem toho je špičková politička nové strany AfD (Alternative für Deutschland/Alternativa pro Německo) Beatrix von Storch. V „Jungen Freiheit“ z 15. dubna 2016 psala: „Etablované strany, byrokracie EU, finanční průmysl i evropská levice na univerzitách a v redakcích tvoří nový mocenský kartel v Evropě. K jejich agendě náleží vytvoření evropského superstátu odstraněním národních států, zbavení parlamentů moci, prosazení jednotně řízeného veřejného mínění cenzurou internetu a pomlouváním jinak politicky smýšlejících, rozbití tradiční rodiny gender mainstreamingem a humánní, křesťansky ražené kultury Evropy politikou neomezeného přistěhovalectví z islámských zemí. Atomizovanou a kulturně vykořeněnou společnost tím bude lze efektivněji hlídat, ovlivňovat a kontrolovat. Toto je liberálním sociálním filosofem Friedrichem Augustem von Hayek v jeho stejnojmenné klasice popisovaná ‚cesta do otroctví‘.“ Zde je však brutální „neoaristokrat“ zásadně nepochopen.

²⁸⁵ Organizace arabských zemí, exportujících ropu.

Své nepřetržité pokračování našlo poté plíživé odbourávání demokracie ve znamení paktu „*United Freemasons for Globalization*“ (1981-2000) i později – až dodnes. Než si však tento pakt a jeho praktické realizování podrobněji představíme, vložíme zde kapitolku o zednářské symbolice, která se také a právě v pra-lóžích těší tak velkému významu.

Pra-lóže a (tajná) symbolika

Oficiální lóžová zasedání nejsou nějakým kávovým dýchánkem, ani setkáním stálých hospodských hostů – právě naopak; řídí se přesně stanoveným pseudoreligiálním rituálem. A ten znovu spočívá od A do Zet na gnosticko-esotericko-satanistickém „*zasvěcovacím učení*“, kterého každý nový „bratr“ ve vysokostupňových lóžích musí od 4. stupně výše po léta postupně „nabývat“.

Mezitím již démony našeptávaná pseudomoudrost zednářstva se zjevně natolik rozmnožila, že ani 33 stupňů skotského, ani 96 stupňů obřadu Misraim nestačilo do ní lóžový dorost „zasvěcovat“. Ne každému přístupné, ovšem jen v italštině existující internetové stránce svého „*Demokratického Velkého Orientu*“ Magaldi na jaře 2016 verboval své italské vysokostupňové bratry i soudruhy nejvyšších stupňů otevřeně za nové členy. Ti si tam měli nejprve v „*lóži pro vysoké vzdělání*“ osvojit nezbytnou „*zasvěcovací moudrost*“ a poté – stále za předpokladu dostatečné učenlivosti i celkové způsobilosti – mohou vstoupit do nové, „*progresivně-demokratické*“ pra-lóže „*PAINE DE GOUGES*“ ... S úžasem tam doslova čteme:

„Univerzální evropský rituál, pneumofilosofie [= duchovní filosofie] lóže pro vysoké zednářské vzdělání Johna Rawlse²⁸⁶ a pra-lóže ‚PAINE DE GOUGES‘ ...: doba nyní dozrála pro epochální uspíšení. ... Zatím jsou vzdělávací kurzy pro nové kandidáty, kteří mají v budoucnu náležet k první otevřené pra-lóži světa, ‚PAINE DE GOUGES‘, usilující o přísný výběr některých mužských i ženských profánních osob (výběrový proces bere v úvahu ty, kteří náležejí ke kruhům tradičních společností, Velkolóží a Velkých Orientů, a dychtí dosáhnout přístupu do nejvyšší nadnárodní zednářské úrovně), a právě nyní začínají učební kurzy pro nové kandidáty, toužící po pozdějším přijetí nejprve do lóže pro vysoké zednářské učení ‚John Rawls‘ a poté případně i přijetí do důstojnosti pra-lóže ‚PAINE DE GOUGES‘ nebo jiné zednářské korporace nejvyššího charakteru [tedy do jiné ultratajné pra-lóže].

Avšak ne všichni kandidáti cíle dosáhnou ... buď proto, že jsou pomalí v učení a příliš v zajetí svého výchozího ‚profánního‘ postoje ... nebo, že v průběhu jejich vzdělávání se objevila charakterová omezení a nerozhodnost v chování, nedovolující mnoha aspirantům postoupit v zmíněném svobodném zednářském sdružení k nejvyššímu profilu (nestaráme se o ‚nižší zednářské kuchyně‘ ... kde se toleruje i všechno nebo téměř všechno mimo skutečnou spirituální kvalifikaci a pořádají se různé hospodářské přednášky místo přípravy k dílu skutečné dobročinnosti a lidumilnosti, čímž pak všechno nese pouze jméno ‚zednářské‘).

---

²⁸⁶ K těmto „demokratickým“ pra-lóžovým zednářům i velkému Magaldiho vzoru srv. naši předešlou kapitolu.

A stejně tak proto, že nyní doba nazrála pro epochální zednářské vzkříšení²⁸⁷ na všech úrovních (esoterické, sociální, spirituální i metapolické) s – nejprve – přípravou a – poté – zasvěcením, zcela novým, ‚opravdovým‘ zasvěcením než jen s průměrnými a dekadentními zednářskými vztahy žen a mužů, schopných tvořit skutečnou zednářskou avantgardu 21. století, a proto zdůrazňujeme: uvítáme sestry a bratry nebo profánní obou pohlaví, mající zaručovat, že se i oni budou účastnit učebních kurzů (spočívajících na pneumofilosofii a jejího prvního osvojení smyslu 154 stupňů UER – Univerzálního Evropského Obřadu) spojenými s jejich vlastním uchazečstvím a předvedením se per E-Mail...“ na příslušné adrese „Demokratického Velkého Orientu“.

Velkou novinkou je existence zednářského „univerzálního obřadu“ s přímo bájnými 154 stupni, protože o tom slyšíme vůbec poprvé! Zdá se, že nemá hranic „zasvěcovací“ mánie těchto politování hodných služebníků Satana, kteří se ze všech sil vzpírají jedinému autentickému božimu Zjevení a zuřivě je potírají...

Nicméně nová Magaldiho iniciativa působivě potvrzuje, co jsme již výše v textu konstatovali: celé „spirituální“, tj. gnosticko-satanistické „zasvěcování“ „se praktikuje již v lůně pra-lóží“ a nedoznává žádného podstatného prohloubení. – Jeho obsah je tam samozřejmě pečlivě „pěstován“. Z toho plyne další poznatek: tajná, údajně jen „zasvěcencům“ srozumitelná symbolika není v pra-lóžích v ničem jiná, než v „normálních“, Magaldim paušálně za „průměrné“ nebo „dekadentní“ s despektem označovaných lóžích.

Přestože Magaldimu a jeho čtyřem spoluautorům je viditelně cizí myšlenka prozrazení jejich „zasvěcovacího učení“ a s ním neoddělitelně spojené symboliky, nemohou odolat pokušení od řečené zásady trochu slevit, a to především tam, kde jde o pranýřování ohavných machinací jejich „oligarchických“ protivníků. Něco z toho jsme již výše zmínili – symboliku na vlajce NDR, symboliku za zkratkou pro „Islámský stát“ ISIS nebo ISIL, v evropské hymně, či symboliku, skrývající se za datem portugalské „karafiátové revoluce“. Magaldi & Co. nám však poskytují ještě další nahlédnutí do symbolického chování pra-lóží.

Jak jsme si již řekli, pro „vojensko-průmyslový komplex“ byla finančně mimořádně lukrativní „studená válka“ mezi dvěma bloky, stejně ovládanými a řízenými *nadnárodními* pra-lóžemi. Ve znaku NATO se proto, jak Magaldi vysvětluje, setkáváme s „esoterickým symbolem větrné růžice s osmi hroty (stylizovanými, přičemž každý cíp je rozdělen do jedné bílé a jedné barevné části jako odkaz na zednářskou dlažbu s bílými a černými kostkami), zatím co emblém Varšavské smlouvy nebyl pouze obnoveným zobrazením pěticípé hvězdy (symbolu, který komunistická tradice převzala přímo od zednářstva, speciálně od druhého stupně tovaryše [compagno], a skutečně si tito socialisté a komunisté vzájemně říkali ‚soudruzi‘ [compagni]), nýbrž je také stylizováním jistého druhu zednářského stisku ruky; v tomto případě se nejedná o jednu z variant typických stisků ruky tří prvních stupňů, ale o variantu, užívanou speciálně v některých pra-lóžích, operujících ve střední Evropě a jihovýchodní Asii“ (str. 85).

---

²⁸⁷ V originále velkými písmeny psáno „risorgimento“ jako narážka na Itálii, tam tehdejšími „progressivně-demokratickým“ zednářstvím způsobené „národní vzkříšení“ v 19. století, tedy právě proslulé „risorgimento“.

Eklatantní potvrzení máme ostatně i v tom, co mnozí „profánní“ pozorovatelé vždy konstatovali: mimo jiné volba *kalendářního dne* a dokonce i *hodiny* při důležitých operacích zednářstva podléhá zcela určitým symbolickým „*pravidlům*“... Ta se neomezují pouze na interní, tajnou zednářskou číselnou symboliku (o níž nám pět odhalovatelů sdělilo jen poměrně málo), nýbrž nad to také na historická data. Poslední řečené sice bylo *v zásadě* také již známo, ovšem zdaleka ne tak přesně, jak nám to Magaldi & Co. nyní vyjevují.

Zednáři nejvyšších stupňů pra-lóže „*THREE EYES*“ nevytvořili „*Trilaterální komisi*“ v žádném případě náhodně právě 23. června 1973. Podle Magaldiho bylo toto datum naopak zvoleno

„zcela zjevně proto, aby navazovalo na následující 24. červen, den, kdy se slaví svatý Jan Křtitel a roku 1717 byla založena Velkolóže Londýna a Westminsteru, vůbec první ‚moderní‘ Velkolóže.

Symbolickým zvolením dne založení chtěli zednáři ‚THREE ARCHITECTS/THREE EYES‘ (...) současně naznačit těm, kdož ‚mají oči, aby viděli, a rozum, aby chápali‘, že tento poloprofánní a proto také (napůl zasvěcovací) výtvar spočívá na ramenou (o den dřívějšího) toho data, které odstartovalo zednářskou modernu a moderní svět vůbec.

A byť i pro tuto modernu laicizovaného a sekularizovaného světa se požadovalo vítězství nad teokratickým a klerikálním Starým panstvím (Ancien Régime), chtělo se nicméně jeho každý příliš velký demokratický a lidový dosah oslabit.

Zkrátka a dobře, také svou narážkou na symboliku dat zednáři, kteří Trilaterální komisi zřídili, chtěli ukázat své zařazení ve středu mezi premodernou a modernou: dostatečně moderní k odmítnutí starého společenského řádu, v němž zednářstvo ještě nebylo vládcem, ale dostatečně postmoderní k ustanovení postdemokratického a neoligarchického západního i celosvětového modelu panování (governance). Tedy jistý druh v budoucnu myslitelné vlády, která by obnovila antické a středověké aristokratické zásady, s nárokováním si pro sebe suverenity a autority na hierarchické základně“ (str. 219-220).

Jako tak často u Magaldiho, je to vyjádřeno dosti komplikovaně.

1) 24. červen symbolizuje svržení panství trůnu a oltáře zednářstvem s následným instalováním „demokracie“.

2) Nejvyšší zednáři „*THREE EYES*“ však pro sebe samé i pro jejich novou „*Trilaterální komisi*“ staré „*panství šlechty*“ zcela *ze zásady* neodmítají, mohou-li oni sami být „*novou šlechtou*“, a tedy „*neoaristokraty*“; tudíž jinak, než jejich soudruzi, nechtějí absolutně žádnou „*skutečnou demokracii*“.

3) Pouze jako „klerikální“ a jako „teokratické“ zatracované „Staré panství“ bylo symbolizováno (právě ještě takto) posledním dnem před 24. červnem, tedy 23. červnem, který však přímo „*hraničí*“ s 24. červnem. Tím byl 23. červen – ne však samotný 24. červen! – optimálně vhodným dnem k symbolickému znázornění celosvětového (!) zednářského „*konceptu panování*“ jako protikladu k „*demokraticko-progresivnímu*“.

Jindy je však bezprostředně „*sousedícím*“ datem prostě a jednoduše „*míněno*“ přímo „*vlastní*“ datum. Skutečný příběh neblaze proslulé lóže P2, které Magaldi jako Ital dává ve své knize značný prostor, jsme ještě chronologicky nevyprávěli a nemůžeme to učinit ani zde. Nyní pouze sáhneme po epizodě, kdy Licio Gelli jako velmistr P2 pochopil, že pra-lóže „*THREE EYES*“ jej i celou P2 nechává padnout. To bylo v létě

1981. Gelli se záměrně postaral, aby jeho sestra byla na římském letišti zadržena s kufrem, do jehož dvojitého dna „ukryl“ silně kompromitující zednářské dokumenty. Podle Magaldiho údajů to nebylo pouze „volání o pomoc“, nýbrž současně i „výhrůžka“, kterou – prostřednictvím senzační zprávy o „nálezu“ v masmédiích! – dával na vědomí svým nadřízeným z pra-lóže „THREE EYES“.

Aby bylo symbolicky naprosto jasné, kdo a co tím bylo míněno, poslal vysokostupňový zednář Gelli svou nic netušící sestru na „cestu“ a přímo do náruče celníků přesně 4. července, tj. na den „národního svátku“ USA, týkajícího se eminentně „zednářské historické události“ – vyhlášení nezávislosti na britské koruně...

Na tomto místě však Magaldi vkládá následující poznámku pod čarou: „Podle zednářské zvyklosti by mělo stejný význam, kdyby nález [kompromitujících dokumentů] připadl na 3. nebo 5. červenec, protože tyto dny rovněž odkazují na důležitý svátek USA 4. téhož měsíce“ (str. 313-314, tam pozn. 29).

Při atentátu na Jana Pavla II., (pseudo-)papeže pra-lóže „THREE EYES“, spáchaném z pověření nové pra-lóže „WHITE EAGLE“ z pomsty za předcházející útok některých zednářů z „THREE EYES“ na „jejího“, tj. „WHITE EAGLE“, prezidenta USA Ronalda Reagana, byla podle Magaldiho ve hře rovněž zednářská číselná symbolika, neboť – jak známo – výstřely z pistole Ali Agci na Karola Wojtylu padly 13. května 1981 přesně v 17,17 hod.

„Všechno se událo se zarážející, senzační a rafinovanou posedlostí číselnou symbolikou, typickou pro zednáře.“ Část těchto symbolických čísel byla zdánlivě prostě odvozena z aktuálního osudu operativní lóže P2, která tehdy stála krátce před svým koncem, protože pra-lóže „THREE EYES“ si s ní již neuměla poradit.

„Pokus o zavraždění Reagana nepřípadl totiž pouze náhodou na 30. květen 1981; udál se přesně 13. den po [s nynějším pádem P2 související] domovní prohlídce u Castigliona Fibocchiho (17. března 1981): Ze své strany tato symbolika odkazovala jak na číslo 17 – tajemství 17. tarotové karty, hvězdy, týkající se obnovy – tak i na tajemství 20, soud, součtem dat dne, 17, a měsíce března, 3, měla znamenat, jak se již tušilo, zkázu lóže ‚P2‘ (vydané na pospas státnímu soudu a veřejnému mínění), zcela specificky italskou sesterskou organizací od ‚THREE EYES‘. Nadto ukazoval 17. březen na ty, kteří zařídili začátek konce zednářské kariéry Licia Gelliho a dokonce i existence samotné lóže ‚Propaganda due‘ [= P2], a s předchozím dnem, 16. březnem, třetím výročím únosu Aldo Mora, mělo uvést symbolicky nějak do souvislosti s osudem P2.

Od Poslední večeře Ježíše Krista číslo 13 (kdy sedělo u stolu přesně 13 osob) odkazuje jak na tradici větších tajemství, obsažených v knize Tarot (tj. textu, jenž u zasvěcovaných zednářů s vyšší esoterickou vnímavostí platí za svatý a za nositele subtilní a prastaré moudrosti, takže jej užívají k důležitým věšteckým a mediátním účelům, zatím co naproti tomu je různými čarodějnicemi a reklamními tvůrci užíváno k zcela profánním a prozaickým účelům), ale také s ohledem na písmeno ‚nun‘ hebrejské abecedy (čtrnácté, takže 13. tajemství je 14. tarotovou kartou, kde stojí před číslem 1, mág, označenou kartou upomíná na smrt, a chápe se buď jako (podle pozitivního nebo negativního) spirituálního, animistického a existencialistického užití, nebo jako tělesná smrt v přísném smyslu“ (str. 379).

„13“, zednářské číslo smrti, je tedy užíváno, abychom se vůbec dostali k číslu „17“ tím, že 13 odečteme od 30 v datu „30. březen“ (atentátu na Ronalda Reagana). „17“

pak rovněž ze své strany ohlašuje pohromu, protože 17. března začal lživý „odstřel“ Licio Gelliho i celé jeho P2, a to vlastními nadřízenými z pra-lóže „THREE EYES“. Ohlašoval pohromu pro „THREE EYES“ – Karol Wojtyla byl Zbigniewem Brzezinskim, vůdčím mužem této pra-lóže, osobně vybrán jako okupant Petrova stolce a tím jeho ochotným nástrojem. Lidé z „THREE EYES“ toto symbolické číslo nemohli přehlédnout, ba sami s ním již přesně tak „počítali“: po svém prvním úderu na Licio Gelliho 17. března ještě vyčkali přesně 13 dní, než pak nechali střílet na Ronalda Reagana:

Ze své strany ti nejrozumnější bratři z okruhu „WHITE EAGLE“, „EDMUND BURKE“ a „GEBURAH“ odplatili nejen předpověď smrti předpovědí smrti (když zneprátení bratři se zřetelem na 13 promyšleně udeřili: 17. března + 13 dní = 30. března, a odpověděli jim nejen s výslovným poukazem na tutéž pratyypickou numerologii tím, že atentát na život papeže uskutečnili 13. května [...]), nýbrž učinili to také s ještě preciznější a působivější symbolickou pečlivostí, která ušla pouze nezvednárům.²⁸⁸

„Pomocí této velice subtilní obliby v odhalování (rivelate) historických narážek (v dvojím smyslu odhalením pro zasvěcené oči a mnoha klamnými rouškami znovu zahalením²⁸⁹ před profánními pohledy) si zadavatelé pro pokus o atentát na Wojtylu vypočítali přesně okamžik, kdy nic netušící ‚pěšec‘ Mehmet Ali Ağca má na papeže vystřelit: v 17,17 hod., to znamená 1717, formálně roku založení Velkolóže Londýna a Westminsteru, a tedy znovuzaložení moderního zednářstva.

Jako by se tím později narozeným, kteří to dokáží interpretovat, jasně řeklo: Tato vražda poukazuje na panství, vykonávané zednářstvem počínajíc 18. stoletím, nad moderním, současným světem, a musí se chápat a považovat za autentické a legitimní dědictví našich specifických pra-lóží, nadřazených dokonce i těm zednářským silám – v ‚THREE EYES‘ – které tohoto papeže stvořily (creato) se záměrem užívat jej k vlastním účelům.“ (str. 379 ad.)

Zde musí být poznovu zdůrazněno: pseudopapeži pokoncilní pseudocírky nejsou „pro vlastní účely využívání“ jen jednotlivými pra-lóžemi, ani pouze jistými pra-lóžovými frakcemi, nýbrž celým světovým zednářstvem! Nejlepším důkazem toho je přesně ona diskrétní, očím „profánních“ domněle skrytá lóžová symbolika, jež ve skutečnosti nedojde jen **těm „profánním“**, kteří vůbec **nechtějí** vidět! Magaldi & Co. by sice chtěli oškubat kuře v podobě „neoaristokratické“ pra-lóže „THREE EYES“ (přestože jejich spoluodhalovatel Brzezinski ji osobně spoluzakládal a nadále k ní patří!); proti zednářskému symbolu „THREE EYES – TŘÍ OČÍ“ **absolutně** nic nenamítají.

Právě naopak! Na svém výše již představeném internetovém portálu „www.grande-oriente-democratico.com“ Magaldi včas na podzim 2015 ohlásil: „*Mimořádný Svátý rok milosrdenství 2015-2016, ve čtvrtek 10. prosince příspěvek od Gioele Magaldiho v televizním pořadu ‚Diritto di Cronaca‘ o významu esoterického zasvěcování papežem Františkem požadované události.*“ Nevíme, zda Magaldi při této příležitosti promluvil také o eminentních zednářských „Třech Očích“, které prostřednictvím oficiálního loga „roku milosrdenství“ ukazují údajného „Ježíše“, jak se „dělí“ s dalšími. Vidíme však, že iniciativě pseudopapeže Bergoglia, *třebaže* opatřené důležitým symbolem „oligarchické“ protifrakce, se *přesto* dostává potlesku také od „demokraticko-progresivní“ frakce pra-lóží, a tím i celého světového zednářstva!

²⁸⁸ Doslova „nepřipuštěným k [zednářské] práci“: „ai non addetti ai lavori“.

²⁸⁹ Tento dvojí smysl se však skrývá pouze v italském slově „rivelare“, ne v německém „odhalení“.

Jeden z Magaldiho čtyř anonymních nejvyšších bratrů a spoluodhalovatelů, „*Frater Amun*“, naprosto zevrubně vysvětluje početné tajné symbolické prvky, jimiž pra-lóže „*HATHOR PENTALPHA*“ a s ní spojení zednáři tří dalších pra-lóží „*GEBURAH*“, „*AMUN*“ a „*DER RING*“ svým krvavě zločinným operacím pokaždé vtiskly pečeť zednářské esoteriky.

„Její vlastní válečnické záměry události z 11. září 2001 byly zahájeny narážkou na chilský státní převrat z 11. září 1973, který chtěli především ‚třiočí‘²⁹⁰ bratři, ale měsíční rukopis ‚HATHOR PENTALPHY‘ zůstal naprosto neznatelný. Jako mimořádní ctitelé bohyně Hathor/Isis a pochmurně válečnického Měsíce, který symbolizuje její temné vlastnosti, udeřili ‚pentalphani‘ exaktně 28 let po události, která svrhla Salvadora Allendeho a připravila cestu skutečné a vlastní operaci Condor²⁹¹ – 28 je číslo měsíčního cyklu! A co říci k oficiálnímu vyhlášení kalifátu 29. června 2014? Tento akt byl záměrně spojen s číslem 29, jež říká, že se znovu začíná s krátkou, s číslem 28 spojenou a k roku 2001 se vztahující orbitální dráhou.

K tomu však přišlo ještě něco jiného. Smrti byl přidán význam smírného aktu za znovuzrození moci ‚HATHOR PENTALPHY‘. Na smrt, označenou číslem 13, které všeobecně na ni upomíná, [tedy] přesně číslo od 29. června právě uplynulého roku, [tj. toho dne], kdy někteří bratři ‚HATHOR PENTALPHY‘ provedli speciální rituál s makabrickým odkazem na příští strašlivé události 11. září. Na smrt ukazuje také samotné číslo 29, jež zhruba odpovídá ukončenému oběhu planety Saturn, a které je znovu v mluvě piktogramů symbolizováno kosou, kružítkem a lebkou, spojenými tématy materiální nebo spirituální smrti. Smrti, na níž je světová veřejnost stále znovu upomínána videovými poselstvími ISIS/ISIL s příslušnými gesty jeho duchovních i obětí...“

A skutečně také expertka Cathy Burnsová přesně tyto symbolické odkazy na Satana, ale i některé další, shledává jako naprosto odpovídající v směrodatných zednářských a esoterických spisech.

„Zednářský spisovatel J. S. M. Ward ve své knize ‚Zednářstvo a stará božstva‘ (Freemasonry and the Ancient Gods) říká, že Saturn je Satan, pokušitel nebo spíše zkoušející.²⁹² Eliphaz Levi konstatuje: ‚Činy prokletí a smrti‘ stály ‚pod dozorem Saturna‘.²⁹³ Není divu, že Saturn bývá nazýván ‚Pánem smrti‘.²⁹⁴ A skutečně se mu přinášely dokonce lidské oběti.²⁹⁵

Zednářský autor Robert Macoy odhaluje víru mnoha lidí, že Baal byl Saturn Řecka a Říma; a existuje velká tvarová podobnost mezi Saturnovi přinášenými ri-

²⁹⁰ Tj. z pra-lóže „*THREE EYES*“.

²⁹¹ Podle Magaldiho (str. 296 ad.) zahrnovala tato operace sérii převratů „*demokraticky zvolených*“ vlád v Latinské Americe, lóžemi podporovanými a řízenými vojenskými diktátory od roku 1973.

²⁹² (Poznámka autorky:) John Sebastian Marlow Ward, *Freemasonry and the Ancient Gods* (London: Simpkins, Marshall, Hamilton, Kent and Company, Ltd., 1921), str. 232.

²⁹³ (Poznámka autorky:) Arthur Edward Waite, *The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphaz Levi* (Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909), str. 214.

²⁹⁴ (Poznámka autorky:) Texe Marrs, *Mystery Mark of the New Age: Satan's Design for World Domination* (Westchester, Illinois: Crossway Books, 1988), str. 68.

²⁹⁵ (Poznámka autorky:) Percival George Woodcock, *Short Dictionary of Mythology* (Philosophical Library, 1953), str. 135.

tuály a obětmi, a tím, co Písmo sděluje o Baalovi předkládaných obětech.²⁹⁶

Také Blavatská potvrzuje, že Saturn je Bel neboli Baal.²⁹⁷ Bible na mnoha místech Baalův kult odsuzuje. Když izraelité stále znovu zapomínali na pravého Boha, přenesli svůj kult na falešná božstva, obvykle Baala. Zacházeli dokonce tak daleko, že upalovali své děti jako oběť Baalovi (...).²⁹⁸

Všechno se perfektně shoduje s hanebnými zločiny „HATHOR PENTALPHY“ jak 11. září 2001, tak se symptomy ISIS. „Frater Amun“ však se svým líčením ještě nekončí. Zednář nejvyšších stupňů, Abu Bakr al-Baghdadi, se poprvé představil veřejnosti následujícího 5. července 2014. To nebyla náhoda, nýbrž právě naopak

„akt vzdání úcty hlavnímu symbolu, zářícímu po celém světě jak v templech pralóže ‚HATHOR PENTALPHA‘, tak ‚GEBURAH‘ i ‚DER RING‘: velké oko bez víček v plamenech, obklopené Ouroubosem [= hadem, zakousnutým do vlastního ocasu] a umístěným ve středu pentagramu, který je prokazatelně symbolem čísla 5. To celé je pak znovu sevřeno trojúhelníkem v hadovité formě. Číslo 5, zde symbol údajného islámského fundamentalismu, ve skutečnosti náleží nejnebezpečnějšímu, nejkrveživnějšímu a zvráceně zasvěcujícímu zednářskému integratismu. Pokrytečtí a lstiví darebáci po celém světě verbují žalostné hlupáky, kteří se cítí být přitahováni protidemokratickými a protizápadními slogany jisté traditionalistické, ženám nepřátelské a muže pozdvihující pseudokoránské a pseudo-religiózní kultury...“ (str. 585).

Tuto pasáž jsme již výše citovali, tam však ještě bez souvislosti, v níž ji vidí „Frater Amun“. Pentagram, říká, platí lóžím za „prasybol čísla 5“; je dokonce „hlavním symbolem“ mj. „HATHOR PENTALPHY“, a *proto* pátý červenec tentokrát *neodkazuje* na s ním „sousedící“ zednářský „Den nezávislosti USA“, nýbrž na tu pralóži, jejímž nástrojem „Islámský stát“ byl a stále ještě je.

Co z toho lze seznat, je znalci zednářstva odedávna zdůrazňovaná *relativní záliba* v zednářské číselné (i jiné) symbolice, která v závislosti na právě daných okolnostech dovoluje, resp. *vyžaduje* různou interpretaci. Dále je přirozeně nápadné, že ani „Frater Amun“, ani Gioele Magaldi se necítí nuceni nám také ještě objasnit, co by pentagram a trojúhelník (který je nepochybně především „prasybolem čísla 3“) měly *blíže* znamenat. Stejně tak málo se oba zmiňují o smyslu do vlastního ocasu zakousnutého hada. Zjevně by je to přivedlo do jistých potíží s vysvětlováním...

Cathy Burnsová nám však s tím nadále pomáhá:

„A Dictionary of Symbols‘[‚Slovník symbolů‘] zmiňuje, že právě Saturn souvisí s Ouroubosem (neboli hadem, zakousnutým do vlastního ocasu).²⁹⁹ (...) Saturn je symbolizován kozlí hlavou. Uvažme, že pentagram, užitý v ‚Eastern Star‘, představuje

²⁹⁶ (Poznámka autorky:) Robert Macoy, *A Dictionary of Freemasonry: A Compendium of Masonic History, Symbolism, Rituals, Literature and Myth* (New York: Bell Publishing Company, bez data), str. 65.

²⁹⁷ (Poznámka autorky:) Helena Petrovna Blavatsky, *Isis Unveiled*, Vol. 1: Science (New York: Trow's Printing and Bookbinding Company, 1877), str. 263, 578.

²⁹⁸ Cathy Burnsová, *Masonic and Occult Symbols Illustrated*, 3. vyd. Mt. Carmel, Pennsylvania 1999, str. 164 ad.

²⁹⁹ (Pozn. autorky:) J. E. Cirlot, *A Dictionary of Symbols* (New York, Philosophical Library, Onc., 1972), str. 278.

rovněž hlavu kozla.³⁰⁰ Je to znovu jen další „náhoda“?³⁰¹

My však i bez dalšího rozumíme, že všechny tyto symboly neustále ukazují stejným směrem, a jsou i navzájem těsně provázány. Číslovka 13 = číslo **smrti**; číslovka 29 = Saturn = **smrt** = (nebo také **Satan**); had = **Satan** (Zj 12,9); **Satan** podle slov samotného Krista „**vrah od počátku**“ (J 8,44), tedy opět **smrtonoš!** Celá „**HATHOR PENTALPHA**“ je Satanovi oddaná, veskrze **zločinná banda vrahů**, jejíž členové však jsou schopni pro tiskové snímky nasadit si přátelský úsměv a tak nevinně „**jukat**“, jako novorozené děťátko, zatím co jejich pra-lóžoví bratři a sestry i ty jejich nejhroznější zločiny absolutně spolehlivě kryjí. Nicméně i přes jejich perfidní pokrytectví jim to není nic platné: „**Je oko, které všechno vidí**“, ale není jím jejich symbolické „**oko Lucifera**“, nýbrž vševědoucího Trojjediného Boha, jehož hroznému soudu na žádný pád neuniknou!

Lživá média, přestože obvykle náležejí „**jen**“ k „**obyčejnému**“ zednářstvu nebo mu jsou zavázána, ostatně vždy „**předvádějí**“ jinak do očí bijící (pra-)lóžové symboly. Jako důkaz se zde omezíme na sérii krvavých pařížských atentátů z listopadu 2015. ISIS si je poté výslovně reklamoval pro sebe; a byly tudíž „**zakázkovou prací**“ s ním těsně provázaných pra-lóží „**AMUN**“, „**GEBURAH**“ a „**DER RING**“. Jejich bratři nejvyšších stupňů se zase ze své strany x starají, aby v následujících dnech se to v mediálním „**zpravodajství**“ jen hemžilo – většinou neuvěřitelnými, resp. ireálnými! – čísly zednářské symboliky. Přesto i samotná alternativní, lóžím nepřátelská média, byla tak naivní, že měla tato čísla za bernou minci a poslušně je kolportovala.

* Atentáty připadly na **13.** listopad; toto číslo bylo výjimečně reálné a přirozeně tedy symbolizovalo **smrt!**

* Útoky si **údajně** vyžádaly (kdo však byl schopen si to ověřit?) přesně **130 mrtvých**.³⁰² Nula se v zednářské číselné symbolice pomíjí, tedy znovu **13 = smrt**.

* Již o pět dní později, 18. listopadu, následovaly jako „**trestní akce**“ proklamované francouzské a ruské letecké nálety na pozice ISIS s „**nejméně 33 mrtvými**“.³⁰³ Číslo **11** – zde ztrojnásobené – je v zednářstvu obvykle „**číslem pomsty**“. A ještě k tomu součet čísla dne (**18**) a měsíce (**11**) dává **29 = Saturn = smrt**. Zemřít přirozeně nemuseli žádní členové ze samotných znepřátelených pra-lóží, nýbrž „**pouze**“ nezúčastnění nebo – jako zde – jejich nevědomí či zaslepení přísluhovači.

* V Paříži bylo v den atentátů údajně „**22 hodin, 44 mrtvých a 33 těžce zraněných**“.³⁰⁴ Ověřit věc nemohl nikdo, ale v součtu to dávalo **9 x 11** a tím šlo o jasnou reminiscenci na dřívější zločin téže „**HATHOR PENTALPHY**“ z 11. 9. 2001, známého jako „**9/11**“.

* Státní prezident Hollande a premiér Valls – oba několikanásobní pra-lóžoví zednáři – se v noci ze 13. na 14. listopad sešli na místě činu Bataclan,³⁰⁵ což může souhlasit, nebo také ne; hlavně že se tím znovu dalo do oběhu číslo **13 = smrt**.

* Zhruba o měsíc později německý kriminální úřad (BKA) s podezřelou precizností

³⁰⁰ (Pozn. autorky:) R. Swinburne Clymer, *The Mysteries of Osiris or Ancient Egyptian Initiation* (Quakertown, Pennsylvania: The philosophical Publishing Company, 1951), Revised Edition, str. 63.

³⁰¹ Burns, str. 314 ad.

³⁰² Podle alternativního měsíčníku „Alerte Anti-terroriste“, prosinec 2015, str. 2.

³⁰³ Tamtéž.

³⁰⁴ Podle rovněž alternativního měsíčníku „L'Échelle des Valeurs“, prosinec 2015, str. 4.

³⁰⁵ Podle téže tiskoviny „L'Échelle des Valeurs“, únor 2016, str. 6.

oznámil, že v Německu nyní existuje „427 islamistických hrozeb“.³⁰⁶ A poznovu to bylo zednářské vyhrožování **smrtí**, protože křížový součet (4 + 2 + 7) dával **13!**

Pra-lóže a „globalizace“ (1)

Poté, co si navzájem postřelily „jejich“ prezidenta USA Ronalda Reagana a jejich (pseudo-)papeže Karola Wojtylu, nejchytřejší hlavy ve vzájemně silně rozhádaných „oligarchických“ pra-lóžích došly k náhledu, že jejich jednosvětové plány by takto jen sotva mohly pokročit. A kromě toho jim bylo jasné, že bezpodmínečně potřebují jistou loajální spolupráci členstva „demokratických“ pra-lóží. Vlastně žádný problém, když všem společný cíl – „Jeden svět“ – byl všem jasný, a také že k jeho přiblížení je třeba *předběžného* prostředku cestou vyjednávání. ... A tak v létě 1981 došlo k obřadnému paktu všech tehdy stávajících pra-lóží, který dostal programový titul „*United Freemasons for Globalization*“ – „*Sjednocení zednáři pro globalizaci*“.

Pozoruhodné je na tom slovo „*Globalization – Globalizace*“, protože to byl *absolutní jazykový novotvar*, a sice, jak vidno, absolutně typický pro naši dobu (!) *výtvar (nejvyššího) zednářstva* ostatně nejinak než předlouhá řada dalších náhle se všude „vynořivších“ a mezitím již zcela neodmyslitelných, záludně zlovolných slovíček, jako například „*neprátelství k cizincům*“, „*homo-manželství*“ nebo „*homofobie*“.

Magaldi & Co. se ovšem střeží tento aspekt vůbec vyslovit, protože jsou se svými (jen částečně) „*neprátelskými bratry*“ za jedno v přesvědčení, že Bohu a Kristu odpovídající vznik Jednoho světa je „*nevyhnutelný*“ a (nejvyšší) zednářstvo je svým neviditelným pánem a mistrem k tomu tak intenzivně popoháněno, jak je to jen možné.

Pakt byl zosnován koncem června/počátkem července 1981. „... *diplomatický výbor v složení: Zbigniew Brzezinski (Demokratická strana USA, přestože neoaristokratický zednář ‚THREE EYES‘), Lew Wasserman (Demokratická strana USA, i když neoaristokratický zednář ‚WHITE EAGLE‘ a osobní přítel Ronalda Reagana), Madeleine Albrightová (Demokratická strana USA, přestože neoaristokratická zednářka ‚LEVIATHANU‘ a poté také ‚THREE EYES‘), Robert Rubin (Demokratická strana USA, jakkoli neoaristokratický zednář ‚LEVIATHAN‘), Jacques Chirac (umírněně liberální člen ‚ATLANTIS-ALETHEIA‘) a různí další svůj koncept s označením ‚United Freemasons for Globalization‘/ ‚Sjednocení zednáři pro globalizaci‘ předložili některým nejvyšším předákům a ideologům tehdejší progresivně nadnárodní zednářské sekce k posouzení. Mezi těmi stáli v čele Arthur Schlesinger jun. (několikrát Mistr stolce ‚THOMAS PAINE‘), John Kenneth Galbraith (1908-2006, člen ‚THOMAS PAINE‘, ‚FERDINAND LASSALLE‘ a ‚ARJUNA-PHOENIX‘), François Mitterand (1916-1996, ‚MONTESQUIEU‘, ‚FRATERNITÉ VERTE‘ a ‚FERDINAND LASSALLE‘), Helmut Schmidt (‚FERDINAND LASSALLE‘), Jacques Delors (*1925, člen v ‚MONTESQUIEU‘, ‚JOANNES‘, a kromě toho mimořádně aktivní v těchže rozenkruciánských kruzích, do nichž náležel také zednář Angelo Roncalli během svého pobytu v Paříži jako nuncius), John Rawls (‚THOMAS PAINE‘ a ‚NEWTON-KEYNES‘), Olof Palme (1927-1986, člen ‚THOMAS PAINE‘ a ‚FERDINAND LASSALLE‘),*

---

³⁰⁶ Podle „Politische Hintergrundinformationen“ (PHI), 16. 12. 2015, str. 215.

Yitzhak Rabin (1922-1995, bratr ‚DAATH‘ a ‚GHEDULLAH‘), Raúl Ricardo Alfonsín (1927-2009, člen ‚SIMÓN BOLÍVAR‘ a ‚CHRISTOPHER COLUMBUS‘), Tancredo de Almeida Neves (1910-1985, člen v ‚SIMÓN BOLÍVAR‘ a ‚CHRISTOPHER COLUMBUS‘), José Sarney (*1930, bratr ‚SIMÓN BOLÍVAR‘ a ‚CHRISTOPHER COLUMBUS‘), Ted Kennedy (‚THOMAS PAINE‘, ‚CARROLL OF CARROLLTON‘, ‚BENJAMIN FRANKLIN‘) a další, které zmíníme ještě při jiné příležitosti“ (str. 414 ad.).

Jde o jednu z mála pasáží v knize, kde jsou nám sdělena také jména řady členů „*demokraticko-progresivních*“ pra-lóží z – relativně – novější doby, kteří se jak před rokem 1981, tak i po něm na „*globalizaci*“ nazvané stavbě nové babylónské věže podíleli stejně tak horlivě, jako jejich „*neoaristokratičtí*“ kumpáni. Neuškodí připomenout, že Chirac a Mitterand byli – dočasně – francouzským premiérem, resp. státním prezidentem, Palme švédským, Rabin izraelským a Alfonsín argentinským šéfem vlády, zatím co Delors stál v čele zednářsky „*srůstající*“ Evropy.

Koncept zednářů „*neoaristokratických*“ pra-lóží zpočátku nenalezl souhlas u svých „*demokraticko-progresivních*“ bratří nejvyšších stupňů. Magaldi nás hodlá „*na jiném místě*“ podrobněji informovat o „*vyjednáváních, sporech, přerušováních i prostředkovaních*“ (str. 415), předcházejících přípravě a přijetí konečného textu dohody... Vzdor těmto zarputilým tahanicím i nakonec dosaženému kompromisu se „*progresivní*“ strana později stále silněji cítila být protifrakcí „*oklamána*“. Magaldi se snaží vysvětlit, jak to, že se potom vůbec přistoupilo na *tento* dvacetiletý pakt. Muselo být přece zřejmé, říká dále,

„když se zpětně posuzují chyby v kalkulaci, určitá naivita a povolnost Schlesingera, Galbreitha, Mitteranda, Palmeho etc., musí se vzít v úvahu, že šlo o dosud zcela nebyvalou situaci v dějinách moderny i současnosti.

Historický okamžik, kdy oligarchičtí zednáři prostřednictvím zednářky Margaret Thatcherové a parazednáře Ronalda Reagana kontrolovali vládní aparát Spojeného království a USA; Světovou banku skrze čerstvé jmenování (červen 1981) jejím prezidentem ‚neoaristokratického‘ zednáře Aldena W. Clausena (1923-2013), člena pra-lóží ‚EDMUND BURKE‘ a ‚WHITE EAGLE‘, který tam vystřídal umírněně-progresivního zednáře Roberta McNamaru (1916-2009), člena ‚JANUSE‘ a ‚CARROLL OF CARROLLTONA‘; dále Mezinárodního měnového fondu prostřednictvím Jacquesa de Larosière (1929, v úřadu 1978-1987, člena ‚THREE EYES‘); japonských institucí i jejich hospodářského systému díky železné kontrole, kterou nejvlivnější exponenti ‚THREE EYES‘ měli nad rozhodující politickou silou Japonska, tzv. ‚Jimint‘ neboli LDP/Liberálně-demokratickou stranou, i díky členství nejdůležitějších průmyslníků země“; a konečně také Číny v důsledku právě roku 1981 zdařeného definitivního upevnění moci členů pra-lóže „*THREE EYES*“ Deng Hsiao-pinga i řady dalších, v téže pra-lóži usazených státních i stranických funkcionářů (což jsme si již výše ukázali). (Str. 415-416.)*

„Šlo tedy o velice zvláštní atmosféru, v níž neoaristokratické superlóže – vůbec poprvé – zaujaly obrovské postavení na planetární úrovni, a síť demokraticko-progresivních bratří odkázaly do role menšiny a zadního voje.

V takové souvislosti se předákům levicového³⁰⁷ (v zasvěcovacím, ne však pro-

³⁰⁷ V originálním textu francouzsky „*gauche*“.

fánním smyslu) zednářstva ukázalo, že plán na kompromisně jednotící spojenectví (jakkoli v zásadě převážně ve prospěch oligarchických bratrů) je přesto zaměřen na cíl uskutečnění epochálního období politicko-hospodářské globalizace planety, a obsahuje mnoho pozitivních a konkrétních prvků vedle neméně stínů a nejasností.“

Zde je tedy bez obalu přiznáno, co jsme již mnohokrát zdůrazňovali: vytvoření „politického a hospodářského“ „Jednoho světa“ je naprosto ústřední a na srdci ležící tužbou celého světového zednářstva bez ohledu na jednotlivé tendence! Rozdílné představy jsou pouze v tom, jakými prostředky má být Jeden svět konkrétně zaveden a jak má nakonec vypadat. Ohledně toho chová Magaldiho frakce iluzi, že ještě včas dokáže poznovu „obrátit“ směr v „demokraticko-progresivním“ smyslu, když už poslušně vstoupila na palubu. ... Sám Magaldi to formuluje takto:

„V nejlepší naději, že znovu prosadí svou vlastní nadvládu a výzvu globalizace – skrze svobodné tržní hospodářství vytvořením na všech zeměpisných šířkách Nového světového řádu – to přece jen považovala za první významný krok také k současnému alnebo alespoň následnému zavedení parlamentárních a pluralistických institucí, univerzálních politických, odborových, pracovních, atd. práv k dobru všech i jedince, shodly se demokraticko-progresivní zednáři s neoaristokratickými bratry v tomto rámci, a navrhly dvacetiletý plán společných úkolů a jednotné aliance s pozastavením jakéhokoli sporu ohledně fundamentálních vůdčích linií“ (str. 416-417).

Smlouva zahrnovala „dvanáct bodů“, resp. „úkolů“, které Magaldi zpočátku představuje pouze stručně v jejich celku, tedy jak, příp. jak dalece mají být „vykonány“. Část z toho jsme již výše předjímalí, nyní si však – s Magaldir & Co. – znovu projdeme jednotlivě všech 12 bodů. Déle se přirozeně zdržíme u *těch* věcí, na něž dosud ještě nepřišla řeč.

1. Další otvírání čínského trhu

Bod 1 stanovoval „*úlohu podporovat reformní činnost Deng Hsiao-pinga a jeho nejbližších spojenců a spolupracovníků v Číně se zřetelem na postupné, ale neoblomné otvírání pro svobodné tržní hospodářství a utužování obchodních i diplomatických vztahů se Západem*“, přičemž je žádoucí navíc „*preferovat*“ také „*těsnější spolupráci Čínské lidové republiky a Japonska*“ (str. 417).

Mezi jinými součástmi tohoto programového bodu bylo také začlenění Hongkongu do rudé Číny:

„... united freemasons [sjednocení zednáři] dominus [pánovi] čínské lidové republiky (kterým, jak jsme výše viděli, byl jako takový od počátku osmdesátých let) Deng Hsiao-ping (1904-1997, člen ‚THREE EYES‘) v prosinci 1984 dovolili podepsat epochální společné čínsko-britské prohlášení, resp. smlouvu, na jejímž základě má být Hongkong (oblast pod kontrolou Spojeného království) od roku 1997 zvláštním správním územím“, avšak s ponecháním své „obvyklé kapitalistické struktury“ na „nejméně padesát let“.

Speciálně pro Čínu vytvořily sjednocené nejvyšší lóže pojem „*socialistické tržní hospodářství*“, říká Magaldi dále.

„Šlo o systém, který podle vůle neoaristokratických bratrů (vedených triarchií

[trojvládím]) pra-lóži ‚WHITE EAGLE‘, ‚THREE EYES‘, ‚EDMUND BURKE‘, *zvýhodňoval postupné zavádění kapitalistických forem produkce a obchodu, aniž by byla příliš viditelná s tím spojená demokratizace čínských politických a společenských institucí.*

... Naproti tomu zednáři v čele Čínské lidové republiky, prostřednictvím pra-lóže ‚THOMAS PAINE‘ spojení s okruhem progresivních pra-lóží, snili o opatrnější, strukturální přeměně Číny – v demokratickém, pluralistickém a svobodném smyslu – a také o poměru jejího obyvatelstva k vládnoucí vrstvě. Jednalo se především o zednáře Hu Yao-banga (1915-1989, od 1982 do 1987 generálního tajemníka čínské komunistické strany, ČKS), o Zhao Ziyanga (1919-2005, předsedu vlády od 1980 do 1987, generálního tajemníka ČKS od 1987 do 1989) a konečně o Wen Jibao (* 1942, předsedu vlády od 2003 do 2013 a na špici jako autority požívajícího vůdce strany a držitele ministerských úřadů)“ (str. 457-458).

Avšak ani sám fakt, že obě frakce byly smluvně „sjednocené“, neměnil nic na jejich protikladech a z nich vyplývajících mocenských bojích... V Číně „oligarchický“ Deng „svobodnější, tolerantnější a s demokracií koketující linii“ šéfa KS, Hua, již nadále nechtěl trpět; roku 1987 jej sesadil a jeho nástupcem udělal Zhaoa. Ten sice rovněž patřil k „progresivní“ pra-lóži „THOMAS PAINE“, musel však nyní jednat opatrněji, než jeho z úřadu vyhnáný „bratr“. Zlomený Hu utrpěl 15. dubna 1989 srdeční infarkt, a to byl podle Magaldiho *bezprostřední* impuls k studentským protestům na Náměstí nebeského klidu v Pekingu. Za protesty a jejich nakonec brutálním, krvavým potlačením již znovu zuřil „vnitrozednářský“ boj obou frakcí, o němž, jak říká Magaldi, by měl ještě mnohé ke sdělení, což si však v prvním svazku musí odepřít (str. 458 pozn. 7).

Dosud se dozvídáme pouze tolik – jak Zhao Ziyang, tak i Michail Gorbačov, tehdy již „demokraticky“ ovlivněný člen „umírněné“ pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, avšak v Sovětském svazu ještě neznámý, se nadále snažili prostředkovat jménem „demokraticko-progresivních“ pra-lóží. Ale „neoaristokratické“ pra-lóže kryly svému členu Dengovi i jeho klice záda a vybízeli je („inspirovali“, říká Magaldi) tvrdě zasáhnout.

Ještě než to udělal, musel Deng Hsiao-ping rozšířit svou zednářskou základnu. Proto se poprvé prokázal jako pra-lóžový zednář šesti tehdy ještě „nezasvěceným“ proslulým „Osmi Starým“/„Osmi Nesmrtelným“, k nimž i on sám patřil, a z nichž již další, Li Xiannian (1909-1992), seděl v pra-lóži „THREE EYES“. Kromě toho jim odhalil, že již také mnozí další držitelé nejvyšších státních a stranických úřadů byli zednáři. Dále „naznačil mnohé pragmatické i osobní výhody, jaké by příslušnost k takové síti mohla přinést“ (str. 460).

„Deng všechno toto vyjevil i šesti ostatním ‚Nesmrtelným‘ aneb Velikánům čínské Komunistické strany (všichni byli staří komunističtí revolucionáři od samého počátku) bez formálních úřadů v čele oficiálních institucí, nicméně členové poradních komisí a vybavení mimořádnou mocí i autoritou; označovaní za ‚Nesmrtelné‘ s ohledem jak na jejich dlouhověkost, tak na mysticko-esoterické³⁰⁸ postavy taoistické tradice (v níž byli předními figurami mystické scény mudrci a alchymisté) navrhl stát se zednáři i jim v okruhu čínské skupiny ‚THREE EYES‘, jejímž Národním dozorcem byl.“

„Návrh byl okamžitě přijat“ všemi šesti pozvanými (!), jimiž byli „Chen Yun (1905-

³⁰⁸ V textu „mistico-iniziatico“.

1995), Song Renqiong (1909-2005), Bo Yibo (1908-2007), Peng Zhen (1902-1997), Yang Shangkun (1907-1998) a Wang Zhen (1908-1993), kteří zase ze své strany chtěli nechat zasvětit (do téže pra-lóže) také své přátele, chráněnce a rodinné příslušníky.“

Takto s převahou na vrcholu stranického i státního aparátu dostatečně zaštitěn proti rušivým manévřům protifrakce, Deng a jeho soudruzi jménem a z pověření celého nadnárodního „reakčního“ pra-lóžového spolku mezi 3. až 5. červnem 1989 studentkou vzpouru potlačili hrubou vojenskou silou (tanky nemilosrdně drtily prchající demonstranty). Současně byl „progresivní“ pra-lóžový zednář Zhao Ziyang jako šéf strany sesazen a – stejně jako i řada dalších „demokraticky“ orientovaných vysokých funkcionářů – poslán do doživotního domácího vězení.

Takto byla skutečně v rámci paktu sjednoceného pra-lóžového zednářstva nastoupena „specificky čínská socialistická cesta ke kapitalismu“, která „nestála v demokratickém a svobodném kontextu“, jak zní Magaldiho závěr (str. 461-462).

2. Co možná rychlá likvidace SSSR jako takového

Začala již 1967 založením pra-lóže „LUX AD ORIENTEM“ a byla také 1989 úspěšně ukončena (i když proti odporu velké části pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, z níž se přece sovětští vůdci hlavně rekrutovali). To ovšem – podobně jako v Číně – aniž by nyní nastoupila skutečně trvalá „demokracie“ a „pokrok“, když Gorbačov musel již roku 1992 ustoupit „neoaristokratickému“ Jelcinovi.

K tomu jsme si již výše většinu řekli. Vlastně jen zbývá dodat, že vedle židovského hvězdného ekonoma Jeffrey D. Sachse, který seděl v pra-lóžích „THREE EYES“ a „WHITE EAGLE“ také „neoaristokratičtí zednáři James A. Baker (* 1930) a Lawrence Eagleburger (1930-2011) kontrolující americké ministerstvo zahraničí“, totiž „inspirovali“ člena „LUX AD ORIENTEM“, Borise Jelcina, k jeho pověstné šokové terapii (str. 465).

Magaldi také zde vyvozuje pro jeho frakci opravdu otřesnou bilanci:

„Takto se od roku 1992 nejprve ultraliberalistický a poté (z jednoho extrému do druhého se zmitající) polořiditelný kapitalismus šířil ve všech oblastech obrovského (bývalého) Sovětského svazu.

A srovnatelně nezralý a nevyvážený vývoj tržního hospodářství byl také v zemích východní Evropy, kdysi podřízených Varšavskému paktu“ (tamtéž).

3. Uspíšení evropské integrace

Bylo to přímé pokračování toho, co převážně – ale rozhodně ne výhradně – „oligarchické“ pra-lóže již krátce po II. světové válce (znovu) uvedly do chodu. ... Vytváření „Spojených států Evropy“ pokračovalo dosud jen pomalu, a podle názoru ultratajného nejvyššího nadnárodního zednářstva naléhavě potřebovalo „uspíšení“. To ovšem, jak Magaldi s lítostí říká,

„se zachováním konstitutivní metody nových společenských institucí, které byly založeny na přednosti hospodářsko-finančních struktur před politickými, technokratickými a před volbami určenými na návrhy jednotlivých národních vlád, složenými před nějakými jinými s nadnárodním charakterem a nadnárodní legitimací skrze celé kontinentální obyvatelstvo, takže každá vážnější myšlenka na federální výstavbu byla odsunuta na pozdější a neurčitou dobu. V zásadě to byl plán na evropské sjednocení, který těsně po válce navrhli neoaristokratičtí

zednáři Richard Coudenhove-Kalergi a Jean Monnet, ale jistě ne projekt Spojených států Evropy, který si přáli zednář Altiero Spinelli i další pokrokoví bratři, vycházející z rozšíření proslulého, ale neslýchaně odloženého manifestu *Ventotene*“ (str. 416).

Altiero Spinelli byl člen pra-lóže „*THOMAS PAINE*“ (str. 23), a je také pravda, že „proslulý“ manifest ani jeho původci **nikdy** nebyli příznačně „vzpomenuti“ v zednářsky řízených masmédiích, kdežto naopak „připomínání“ „neoaristokratických“ tak zvaných „*otců Evropy*“ Kalergiho, Monneta, Adenauera, Schumana, De Gasperiho etc. se nám neustále opakuje tak pravidelně, jako amen v kostele...

„*Uspíšení*“ také skutečně proběhlo v letech 1981 až 2000. Magaldi upouští od bližšího popisu toho, čím k němu přispěli jednotliví nejvyšší zednářští „*aktéři*“. „*Upomíná*“ ze své strany pouze na „*milníky*“: „... *po deklaraci ze Stockholmu 1983, Schengenské dohodě 1985, po jednotícím evropském paktu 1986 byla 7. února 1992 podepsána Maastrichtská dohoda, která poté 1. listopadu 1993 nabyla právní moci*“ (str. 465).

Jako zednář nejvyšších stupňů, který v **zásadě** „*globalizaci*“ **bezpodmínečně chce**, neshledává Magaldi na Maastrichtské dohodě *jako takové* nic pro její opuštění... Jak soudí, měla se zcela v duchu „*demokraticko-progresivním*“ naplnit životem a podle toho také moci budovat „*skutečně*“ federální, „*demokraticky legitimní*“ Evropu: „*bývala by mohla vést k významné politické, právní i hospodářské integraci [= sloučení] různých evropských národů*“ (str. 466).

Jenže právě to se *nestalo*. Ještě na konci doby platnosti paktu sjednocených zednářů pro globalizaci se sice podařilo zavedení jednotné měny euro, která však v očích Magaldiho a jeho frakce z různých důvodů nenalézá milosti, nýbrž naopak sklízí tvrdou kritiku:

„*V tříletém období 1999-2002 a 2014 se 18 z 28 evropských zemí, patřících do EU, zřeklo své dosavadní suverénní měny, a přijalo společnou měnu euro, kontrolovanou Evropskou ústřední bankou, aniž by suverénní peníze byly vloženy do nějaké z demokratických institucí evropských států nebo superstátu, a současně připsány na společný evropský dluh (eurobond).*“ (tamtéž)

„*Demokraticko-progresivnímu*“ křídlu světového zednářstva tedy EU nebyla a není dosti „*pokroková*“; Magaldiho frakce naléhá mnohem víc než „*reakcionářská*“ strana na *formální* politické sjednocení, na „*federaci*“ přímo podle vzoru USA, kde 52 „*suverénních států*“ nemá téměř žádné vlastní pravomoci. A přestože by „*neoaristokraté*“ proti tomu v *zásadě* nic nenamítali, nemohou se zbavit stísněného pocitu, že kvůli nepostižitelnosti svých lóžových odpůrců, zuby nehty hájících (zdánlivou) „*demokracii*“, nesedí dosti pevně v sedle, aby mohli zavést „*evropským lidem*“ **přímo** „*volenou*“ vládu Evropské unie.

Vlastně *nikým* (!) nechtěné, dokonce pro zákulisní muže v pra-lóži „*MAAT*“ i v dalších pra-lóžích tak trapně *netušené* zvolení Donalda Trumpa prezidentem USA³⁰⁹ právě znovu dokazuje, že ani jen *zdánlivá* demokracie nedovoluje *naprostou* kontrolu, nebo dočista ovládnání „*polozvířecích bytostí*“ (citace Zbigniewa Brzezinského – viz výše!); do té míry je opatrné otálení „*oligarchické*“ části nejvyššího zednářstva srozmítné.

---

³⁰⁹ K němuž se ještě později vrátíme!

Co všechno sjednocení pra-lóžoví zednáři během dvaceti let svého paktu uskutečnili, shrnuje Magaldi následovně: „*Proces pseudointegrace starého kontinentu se odehrál adekvátně k ekonomickým, oligarchickým i technokratickým přednostem, které jsou tak drahé neoaristokratickým zednářům z pra-lóží jako ‚PAN-EUROPA‘, ‚BABEL TOWER‘, ‚COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM‘, ‚THREE EYES‘ a ‚EDMUND BURKE‘, ale jistě ne přiměřeně federalistické perspektivě, jakou si představoval progresivní zednář Altiero Spinelli*“ (str. 466).

4. Německé znovusjednocení

Za jeho přijetí do smluvního „programu“ děkujeme podle Magaldiho – jak bylo již výše sděleno – pěti „oligarchickým“, resp. „umírněným“ pra-lóžím „PAN-EUROPA“ – v níž byla také *umírněná a progresivní menšina* – „ATLANTIS-ALETHEIA“, „PAR-SIFAL“, „VALHALLA“ a „DER RING“ (str. 418). O bližším pozadí jeho uskutečnění se však nedozvídáme vůbec nic; stejně jako o dalším bodu 5, jež se podařilo zrealizovat „*bez zvláštního rozboru*“, tedy jen letmým přehledem (str. 466). Je evidentní, že v něm klíčová role – přinejmenším pro veřejnost – připadla „*uměřeně progresivnímu*“ bratru Michailu Gorbačovovi z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“. Zda jeho německý „partner“ při celém podniku, který vyžadoval svého protagonistu jedině na politickou divadelní exhibici, tedy spolkový kancléř Helmut Kohl, byl/je „*pouze*“ vysoký zednář, nebo také nejvyšší zednář, to nelze s jistotou říci.

5. Určování příštích prezidentů USA

O této mimořádně drzé součásti „*sloučených*“ globalizačních snah jsme již výše vydatně referovali. Při jeho plánovitém realizování nedošlo k žádnému sporu mezi oběma frakcemi, takže Magaldi může potud případně říci, že všechno proběhlo bez problému. Ovšem jistá interní *zdráhavost* ohledně druhého úředního období pro George H. W. Bushe (s níž on musel již předem počítat) byla impulsem k pozdějšímu založení extrémně brutální pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ Bushovou rodinou a jejími „*neokonzervativními*“, z talmudismu vyšlými přáteli a spojenci.

Sice ne Magaldi, ale tím spíše my klademe důraz na připomenutí, že to byl *přesně* tento prezident USA, George Herbert Walker Bush, člen pra-lóže „THREE EYES“ včetně její „*Trilaterální komise*“, kdo od roku 1990 stále znovu veřejně zvěstoval „*Nový světový řád*“,³¹⁰ což po něm horlivě opakovali další vysocí i nejvyšší zednáři, mezi nimi jmenovitě Michail Gorbačov z „GOLDEN EURASIE“ i německý ministr zahraničí Hans-Dietrich Genscher. Teď tedy již víme, že on – i oni – jednali/jednají z pověření a jménem „*Sjednocených zednářů pro globalizaci*“ ...

6. Určování příštích šéfů vlád Velké Británie

Tvoří přímý protějšek předchozího bodu 5 a je mimořádně vhodný k ukázání, s jak neuvěřitelnou arogancí se nadnárodní pra-lóžové zednářstvo kdekoliv na světě nejenže „*vměšuje*“ do „*národních záležitostí*“, nýbrž jimi také podle své chuti a nálady manipuluje, aniž by nezasvěcená tzv. „*demokratická veřejnost*“ něco z toho zpozorovala, nebo dokonce pochopila! Zde je tedy Magaldiho stručné vylíčení slovo za slovem:

³¹⁰ Mimochodem během jeho oficiální státní návštěvy v Praze na Václavském náměstí; pozn. editora.

„6. Ve Spojeném království rovněž prostředky různých již uskutečněných rozštěpení (Social Democratic Party [Sociálně demokratické strany] z 26. března 1981) i ještě nedokonaných sabotážních akcí v nitru Labour Party (Strany práce) při zachování vůdcovství osobností s menším šarmem³¹¹ a charisma – Michaela Foota do 1983 a Neila Kinnocka od 1983 do 1992 –, toho posledního uměle a lstivě drženého v postavení i přes tři následné volební porážky, k nimž by se přidali ti z roku 1992 proti Johnu Majorovi v bezpečném vědomí, že již bylo postaráno o smrtící oslabení této strany skrze tak zvané ‚rozštěpení‘, které bylo ‚dirigováno‘ skupinou v Labour Party pod vedením zednářů Roy Jenkinse, Shirley Williamse, Davida Owena a Williama Rodgerse (kteří všichni patřili k pra-lóžím jak ‚EDMUND BURKE‘, tak i ‚WHITE EAGLE‘) na zajištění trvalosti panování Margaretě Thatcherové i skupiny dalších spolehlivě konzervativních osobností a ultraliberalistických stoupenců Hayeka a Friedmana v zástěře až do téhož roku 1992, kdy mají být karty v USA znovu zamíchány. S příchodem roku 1992 by se pak mělo – tím samým systémem výboru 14 dílem progresivních, dílem konzervativních zednářů rozhodnout, kdo by byl pro USA přijatelný –, a tedy na jaké nové špičkové kandidáty pro pobyt v Downing Street 10 by se mělo vsadit (převážně z Labour Party kvůli problému zdánlivého vystřídání, jímž by se uklidnilo profánní veřejné mínění)“ (str. 419).

Jediné pozitivní, co by se ve světle Magaldiho odhalení dalo o Margaretě Thatcherové říci – nakonec se nechala kupodivu ještě přesto ovládnout zbytkem patriotismu a vypověděla proto v tak důležitém bodě poslušnost ne jen vlastní pra-lóži ‚EDMUND BURKE‘, nýbrž i všem ostatním, za účelem ‚globalizace sjednoceným‘ lóžím nejvyšších stupňů! A proto také mohl být 6. programový bod ‚sjednocených zednářů‘ realizován jen v pozměněné formě, a sice:

„Došlo k předčasnému odchodu zednářky Margaretě Thatcherové 1990 (místo 1992, jak bylo zamýšleno) kvůli jejímu odmítnutí přístupu k EMS (Evropskému měnovému systému), který byl od roku 1979 v platnosti. Byli to právě britští to-ryovští zednáři Geoffrey Howe (* 1926) a Nigel Lawson (* 1932 – oba členové různých pra-lóží, mezi nimi i ‚PAN-EUROPY‘) –, kteří se svým evropským a k euroskepticismu Thatcherové kritickým postojem postarali o to, aby ta v nemilosti padla (šokujícím odstoupením Howese z úřadu vicepremiéra 1. listopadu 1990, kdy při té příležitosti ‚železnou lady‘ tvrdě a frontálně napadal). V důsledku této nepředvídané události se měl od 1990 do 1997 dostat úřad britského premiéra neoaristokratickému zednáři Johnu Majorovi (* 1943), a mezitím, během předstírané výměny stráží, která po dvaceti letech předala veslo poznovu Labour Party. Od 1997 do 2007 by pak měl zaujmout místo v Downing Street číslo 10 politik, oficiálně člen Labour Party a progresivní, ve skutečnosti však povolný místodržící kliky neoaristokratických pra-lóží. Řeč je o Tony Blairovi (*1953), členovi pra-lóže ‚EDMUND BURKE‘ a od roku 2000 také ‚HATHOR PENTAL-PHY‘“ (str. 466).

Po této zprávě k danému předmětu pak Magaldi ještě dodává další zásadní postřeh, který okamžitě upomene na údajného ‚sociálního demokrata‘ Wolfganga Schäubleho, ve skutečnosti však člena čtyř převážně ‚neoaristokratických‘ pra-lóží, za jehož kanc-

³¹¹ V originále anglicko-italská kombinace ‚appeal elettorale‘, tedy doslova ‚popud k zvolení‘!

lérství bylo zavedeno mimořádně nepěkné zákonodárství „Hartz IV“, které (přece většinou *nedobrovolně*) nezaměstnaným ponechává stěží jen to nejnужnější k životu...

„Blairova tzv. ‚třetí cesta‘, jako taková osvojená také prezidentem USA Billem Clintonem (* 1946, v čele vládního aparátu USA od 1993 do 2001) i různými údajně sociálně-demokratickými vůdci euroatlantického okruhu mezi koncem devadesátých let a začátkem 21. století – v zásadě zednářským sociálním politologem [sic!] Anthony Giddensem (* 1938) formulovaná hospodářsko-politická ideologie –, nebyla nic jiného, než [jen] podle jména levicově zaměřená varianta neoliberalistické pověry, kterou reakcionářské pra-lóže zaváděly od sedmdesátých a osmdesátých let 20. století a od té doby se již rozšířila po světě ve všech směrech“ (str. 467).

7. Určování příštích šéfů vlád Francie

Tato část plánu dospěla již plně k realizaci; Magaldi jej (str. 149-420) načrtává následovně:

„Ve Francii byl 10. května 1981 progresivní zednář François Mitterand zvolen prezidentem díky speciální podpůrné akci pra-lóže ‚THREE EYES‘, která ještě před atentátem na Wojtylu následujícího 13. května i ještě před uzavřením příměří s ostatními oligarchickými pra-lóžemi (především ‚WHITE EAGLE‘) z června již na široké mezinárodní úrovni pracovala na tom, co o trochu později mělo oficiálně vstoupit v platnost jako projekt ‚United Freemasons for Globalization/Sjednocení zednáři pro globalizaci‘.“

Ano, i s tak zdánlivě „nelogickými“ episodami se musí stále znovu a znovu počítat. V tomto případě bylo záměrem naladit „demokraticko-progresivní“ protistranu smířlivěji tím, že se jednomu z jejích členů „velkoryse“ napomůže k moci!

„Dárek‘ prezidentství pro progresivní bratry se současným obětováním osobních ambicí ‚tříokého‘³¹² bratra Giscarda d’Estaing, odcházejícího obyvatele Elysejského paláce, který formálně může znovu kandidovat (avšak s tajným pověřením prohrát ve prospěch Mitteranda),³¹³ sloužil přesně k zvýhodnění dohody s předáky těch kruhů, které měli na mysli prozíraví a skrupulózní vůdci z ‚THREE EYES‘.“

Co se však v červenci smluvně do budoucna dojednálo, bylo podle Magaldiho následující: „oficiální Mitterandovo prezidentství do roku 1988 (datum vypršení mandátu), ovšem s důvěrnou a podstatnou stínovou spoluprací zednářského bratra Valéry Giscarda d’Estaing při důležitých strukturálních rozhodnutích: má být zavedena politika se socialistickým nátěrem (socialisteggiante) v prvním úředním roce, ale s více méně neoliberalistickým obratem včas před volbami 1986, pro něž bylo určeno, že socialisty vedená koalice prohraje, a v kohabitaci [společné domácnosti] s Mitterandovým prezidentstvím, vládou pod předsednictvím bratra Jacquesa Chiraca a s podporou [‚pravých‘ stran RPR a UDF].³¹⁴ Současně s tím posazení uměřeně progresivního zed-

³¹² Tj. člena pra-lóže „THREE EYES – TŘI OČI“.

³¹³ Toto odhalení lze i bez dalšího vztáhnout na aktuální manévry s Donaldem Trumpem v USA, který ovšem ne jako odcházející držitel úřadu, nýbrž jako zdánlivý „vyzývateľ“ měl přesně totéž „pověření prohrát“, které však bez vlastní „viny“, jedině pro velkou neoblíbenost Hillary Clintonové „bohužel“ nedokázal splnit, jak bylo plánováno a slíbeno!

³¹⁴ RPR = Rassemblement pour la république (Sdružení pro republiku; UDF = Union pour la démocratie française (Unie pro francouzskou demokracii).

náře Jacquesa Delorse do křesla prezidenta Evropské komise na konci (nebo před) přirozeným vypršením úředního období liberálně-demokratického zednáře Gastona Thorna, těsně spojeného s Giscardem d'Estaing a členem jak ‚THREE EYES‘ tak ‚PAN-EUROPY‘. Při skončení úředního období prezidenta Mitteranda 1988 vytvoření obvyklého výboru 14 zednářů k určení, který z nich [tří], Mitterand, Chirac a Giscard d'Estaing má být napříč [všemi pra-lóžemi] podporován pro následující sedmi-letou [prezidentskou] periodu“ (str. 420).

Známa „kohabitace“ „socialistického“ státního prezidenta s „konzervativní“ vládou, svého času lóžovými/lživými médii prezentovaná jako „zkrátka nevyhnutelný“ důsledek údajné „vůle“ francouzských „voličů“, byla tedy již léta předem rozhodnuta pra-lóžemi, sjednocenými za účelem globalizace! ... A za Mitterandova nástupce čtrnáctihlavá, paritně z „neoaristokratických“ a „progresivních“ složená komise nejvyšších zednářů pak určila zjevně – opět Mitteranda... Teprve roku 1995 byl konečně na tahu Chirac.

Údajně „katolický“ Mitterand byl ostatně v skrývání svého – dokonce trojnásobného – (pra-)lóžového členství mnohem obratnější, než agnostik, resp. ateista Chirac... Jistý Thankmar von Münchhausen 18. května 1996 mohl v listu „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ publikovat velice sledovaný článek o zednářstvu a politice ve Francii. O tou dobou již rok neúřadujícím Mitterandovi tam stálo:

„Zednář? Mám jich několik kolem sebe! Možná až příliš“, řekl jednou mrzutě. „Nic moc si o nás nemyslí,“ shrnul bývalý velmistr postoj státního prezidenta Mitteranda. Také v tom se Mitterand liší od svého nástupce Jacquesa Chiraca, kterého by nikdo nepovažoval za zednáře, jenž však lóžím projevuje velké sympatie.“

Co tím bylo myšleno, upřesňuje francouzský znalec poměrů o tři roky později: Chiracův „dědeček byl Mistrem stolce lóže v Brive, a vyrůstal ve velmi ‚radikálním a republikánském‘ prostředí. Jeho otec měl početné zednářské přátele. To všechno vysvětluje, proč mnoho zednářů podporovalo tuto kandidaturu. Byl dokonce vytvořen klub ‚République et démocratie‘, aby přitahoval zednáře, a jsme ujišťováni, že přes 60 % členů Velkého Orientu hlasovalo v roce 1995 pro Chiraca.“³¹⁵ Dnes je nám jasné, kdo „vytvořil“ řečený klub a Velký Orient většinou „nadchl“ pro Chiraca, i když se tím Magaldi nezabývá – byly to pra-lóže pod firemní značkou „Sjednocení zednáři pro globalizaci“!

Jednou se již Chiracovo pra-lóžové členství téměř prozradilo, což je však srozumitelné až nyní, po odhaleníh Magaldiho & Co. Bylo to v dubnu 2001, když lóžím zcela oddaní novináři Renaud Lecadre a Ghislaine Ottenheimer v týdeníku „L'Express“ informovali o své nové zednářské knize „Neviditelní bratři“ („Les frères invisibles“). Tvrдили tam stejně tak rozhodně, jako nakonec přece jen netušivě: „Sám Jacques Chirac je členem velice elitářské švýcarské obediencie: Velkolóže Alpina.“³¹⁶ Na to se tušilo: „Když je příslušnost současného prezidenta republiky k zednářstvu státním tajemstvím, pak neudivuje, že se bratr Chirac šel nechat zasvětit do Švýcarska; do země, jejíž diskrétnost je příslovečná, a je nasnadě, že mu dovoluje pravidelně navštěvovat svou lóži a být tam navíc lépe kryt před indiskrecí, než ve francouzské lóži.“³¹⁷

³¹⁵ Winston Smith [pseudonym] in „Lectures françaises“ č. 502, únor 1999, str. 32.

³¹⁶ Cit. podle: Michel Canet in: „Lectures françaises“ č. 529, květen 2001, str. 5.

³¹⁷ Michel Canet, tamtéž.

Ve skutečnosti jsou naprosto *nezvyklá* taková členství *cizinců* v „obyčejném“, národně organizovaném zednářstvu. Dva novináři sice mohli o „*Chiracovi ve Švýcarsku*“ a „*ložových setkáních*“ něco zaslechnout, nechápali však a také absolutně *nemohli* porozumět, že nešlo o zasedání nějaké Velkolóže „*Alpina*“, nýbrž pra-lóže „*ATLANTIS-ALETHEIA*“, jejíž jméno náhodou rovněž začíná písmenem „A“, a proto tím snadněji může být zaměněno s „*Alpinou*“, která ostatně není ani trochu „*elitářštější*“, než jiné Velkolóže nebo Velké Orienty.

8. Ukončení a stornování operace Condor

Také tento bod je velice zajímavý; vždyť dokazuje, že pra-lóže jednají z proměnlivých – a pro nezasvěcené stále znovu zcela nepochopitelných důvodů – protože *musejí* plout mnoho energie a času pohlcujícím „*klikatým kurzem*“, jehož nejnovějším příkladem je tzv. „*Brexit*“, po pracném „*dosažení*“ nečekaně zase hozený přes palubu.

Chceme zde – stále podle Magaldiho – vylíčit zlomyslnou „*operaci Condor*“, stojící desítky, ne-li stovky lidských životů i enormní, zčásti dodnes nadále působící hospodářské i sociální škody. Chtít ji zastavit a její „*výsledky*“ znovu revokovat bylo zřejmě – i když Magaldi o tom téměř nemluví – *největším* přiznáním příslušnosti „*oligarchického*“ pra-lóžového spolku k „*progresivně-demokratickému*“ v rámci paktu „*United Freemasons for Globalization*“. Zde je Magaldiho črta:

„8. *V průběhu osmdesátých let operace Condor v Latinské Americe plynule končila a postupně se podporoval návrat dotyčných zemí k demokratickým a pokrokovým vládám. Obzvláště se usilovalo o podporu [pra-lóžových] bratrů Tancreda Nevese a José Sarneye při návratu k demokratickému a pluralistickému kurzu v Brazílii po letech svobodě nepřátelského (illiberali) režimu, který započal vojenským pučem z roku 1964. Současně se vytvářely vnější podmínky k osvobození Argentiny od vojenské diktatury a dosazení zednáře Raúla Ricardo Alfonsína do prezidentského úřadu znovu demokratické republiky. Jakmile by se Argentina a Brazílie opět navrátily k normální vládě, měl je následovat podobný proces ve všech ostatních latinskoamerických národech, dosud vedených autoritativními režimy*“ (str. 420).

O tom, jak byl tento programový bod bratry „*zmáknutý*“, se nedozvídáme nic bližšího, jen tolik, že stejně jako body 7 a 9 byl „*poměrně*“ rychle zrealizován (str. 467).

Poslední čtyři body paktu „*United Freemasons for Globalization*“ si zde ušetříme pro jednu z dalších kapitol.

Magaldiho spoluautor „*Frater Rosenkreutz*“ identifikován

Zatím co čínský („*Frater Tao*“) i blízkovýchodní („*Frater Amun*“) spoluodhalovatelé záměrně o sobě prozrazují jen tak málo, resp. neurčitého, že je nemožné zjistit jejich identitu, francouzský „*Frater Rosenkreutz*“ – zcela podobně jako „*Frater Kronos*“/Zbigniew Brzezinski – nijak příliš netrvá na tom, aby nebyl rozpoznán. Díky různým údajům k jeho osobě, roztroušeným v celé knize, se nám posléze přece jen podařilo zjistit, o koho se jedná...

Nakonec *rozhodující* odkaz nám ze své strany dala již novinářka Laura Maragnaniová, autorka úvodní kapitoly. Ano, jedním ze čtyř Magaldiho anonymních společníků

je „bývalý poradce Françoise Mitteranda, nyní komerční poradce té nejvyšší úrovně“ (str. 44). Jinde to ještě trochu upřesňuje sám „Frater Rosenkreutz“ v poslední kapitole knihy, kde vzpomíná na dobu paktu „United Freemasons for Globalization“:

„François byl prezident, já jeho speciální a zjevný poradce, a Valéry Giscarda d'Estaing byl zcela speciální a diskrétní poradce. Tvořili jsme trojúhelník... A když byl podepsán pakt ‚Sjednocení zednáři pro globalizaci‘, s lehkým srdcem a bez jakékoli lítosti jsme opustili spíše socialistický tón počátečních let, a poté jsme neoliberalistický obrat v následující periodě uvedli s ním do souladu“ (str. 563).

Dále nám „Frater Rosenkreutz“ sděluje:

1) „Narodil jsem se francouzským rodičům v jedné středomořské zemi“ (str. 492).

2) „... mám přes sedmdesát [let]“ (str. 493).

3) „Byl jsem politický a ekonomický ‚poradce‘, bankéř a velký manipulátor za mnoha mezinárodními událostmi“ (tamtéž).

4) „Zabýval jsem se zrozením Evropské unie jako takové, a z bezprostřední blízkosti (molto da vicino) jsem sledoval přechod bývalého Sovětského svazu a zemí východní Evropy na volné tržní hospodářství“ (tamtéž).

5) „Pracoval jsem na systematickém drancování nesmírně mnoha státních majetků (beni pubblici) v někdejší SSSR během prezidentství bratra Jelcina...“ (str. 544).

6) „... a byl jsem stále ještě u mocenských pák v době, kdy se dávaly první, vědecky falešné odpovědi na tzv. úvěrovou krizi eurozóny“ (tamtéž).

7) „... nikdy jsem neskrýval své velké zisky, dosažené díky tomu, co Frater Ja-hoel [Gioele Magaldi] definuje jako systém otočných dveří mezi veřejnými úřady a soukromým honorováním“ (str. 501).

Všechno se hodí jak šité na míru na přesně jednu zcela určitou osobu, a jenom na ni, kterou je – Jacques Attali.

* „Attali byl od 1981 do 1991 zvláštním poradcem tehdejšího socialistického šéfa státu Mitteranda.“³¹⁸

* Narodil se v jedné středomořské zemi, tehdy francouzském koloniálním Alžírsku. „Když Mitterand vtáhl do Elysejského paláce, stal se Jacques Attali jeho zvláštním poradcem. [...] Tento židovský intelektuál, syn drobného makléře, který jako Pied Noir [alžírský Francouz] uprchl do Paříže, byl pro nejvyšší hlavu státu typickým představitelem pařížské duchovnosti.“³¹⁹

* V roce 2014, při konečné redakci Magaldiho knihy, měl „již přes sedmdesát let“, protože se „narodil 1943 v Alžírsku“.³²⁰

* Byl bankéř, totiž „první prezident Evropské banky pro obnovu a rozvoj“,³²¹ která i jemu samému děkuje za svou existenci. „K 15. dubnu [1991] otvírá v Londýně brány ‚Evropská banka pro obnovu a rozvoj‘. Myšlenka vytvoření nadnárodního institutu pochází od Attaliho a za realizaci vděčí Mitterandovi. Fran-

³¹⁸ Tamtéž. Text AFP in: „NZZ“, 9. března 2001.

³¹⁹ Adelbert Weinstein in: „Die Tagespost“ (Würzburg), 13. července 1993.

³²⁰ Tamtéž.

³²¹ Text AFP in: „NZZ“, 9. března 2001.

*couzský prezident [...] prosadil, aby se jeho hospodářský poradce Attali stal jejím prezidentem. [...] Banka pak startuje se základním kapitálem deseti miliard ECU neboli třinácti miliard dolarů. A její úloha? Nebude dělat nic jiného, soudí znalci, než co již dělá stovka bank: Rozvíjet Východ. Jako taková je v podstatě nepotřebná.*³²²

* Nezbytná však přirozeně byla k „systematickému vyrabování mnoha obrovitých státních majetků v bývalém Sovětském svazu“, kde přesně, jak uvedl „Frater Rosenkreutz“, tehdy již bratra Gorbačova vystřídal „bratr Jelcin“.

* Domohl se tak velikého zisku, že v roce 1997 bylo oznámeno jeho podílnictví na – tehdy ve Francii novém! – židovském televizním vysílači „TFJ – Télévision Française Juive“.³²³

* Byl – jak je pro masu pra-lóžových zednářů tak typické – bez „oficiálního“ úřadu, tedy doslova za kulisami, jedním z realizátorů EU. Roku 1998 bylo lze číst: „Mluví to samo za sebe, když bývalý poradce francouzského státního prezidenta Mitteranda, Jacques Attali, bez okolků přiznává, že Maastrichtská dohoda měla v první řadě za úkol ‚odstranění německé marky‘.“³²⁴

* Ještě po „propuknutí“ – jak to nyní doznává – zcela umělé „krize“ státních eurodluhů z let 2008/2009, seděl u řídicích pák moci, protože byl již znovu „poradcem“ francouzského prezidenta a – přesně jako on sám! – pětinasobného nejvyššího lóžového bratra Nicolase Sarkozyho, a pouze trochu zaobaleněji se přimlouval za „světovou vládu“ jako řešení „problému“... „Herr Attali“, říkalo se tehdy, „soudí, že ‚jádnem mezinárodní finanční krize je skutečnost, že globální finanční trhy nejsou podřízeny globální právní moci‘.“³²⁵

---

³²² Adelbert Weinstein in: „Die Tagespost“, 13. dubna 1991.

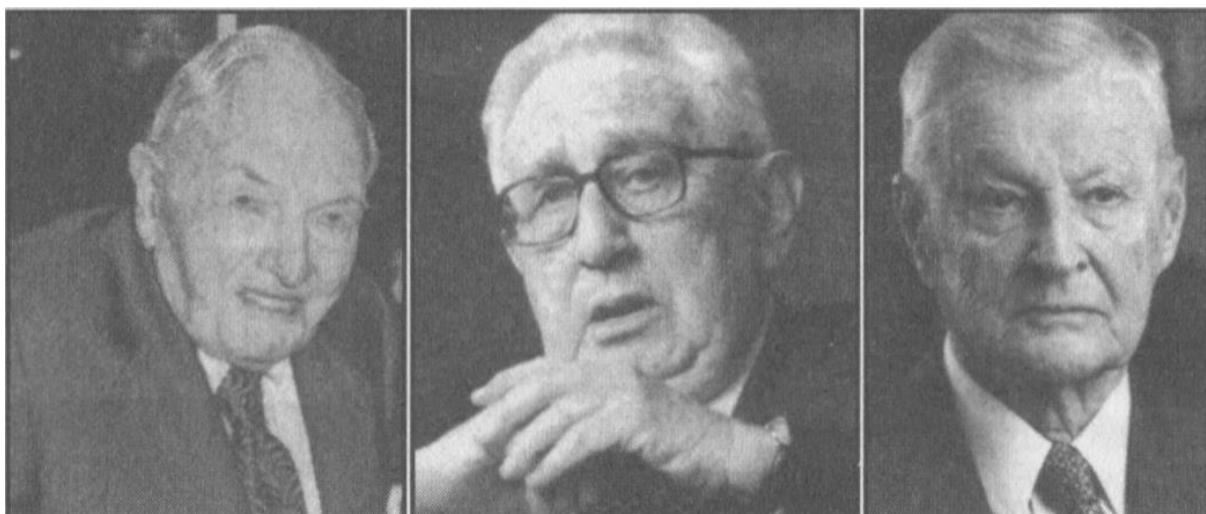
³²³ „Prisma-Informationsdienst“, 4. dubna 1998, str. 5.

³²⁴ „PHI= Auslandsdienst“ č. A7-A8/1998, str. A59.

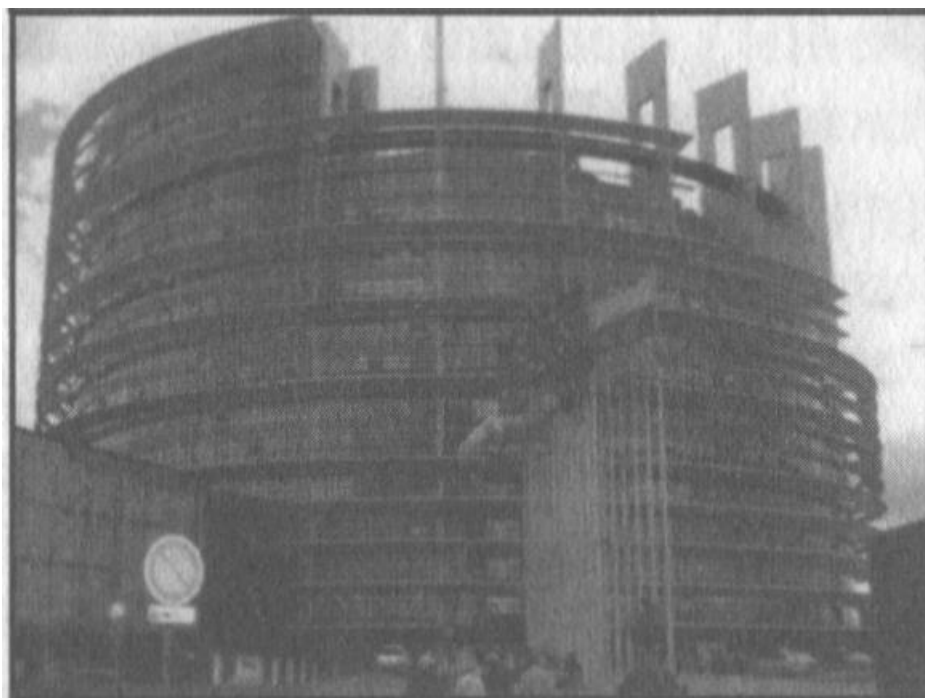
³²⁵ PHI, 23. dubna 2009, str. 155.

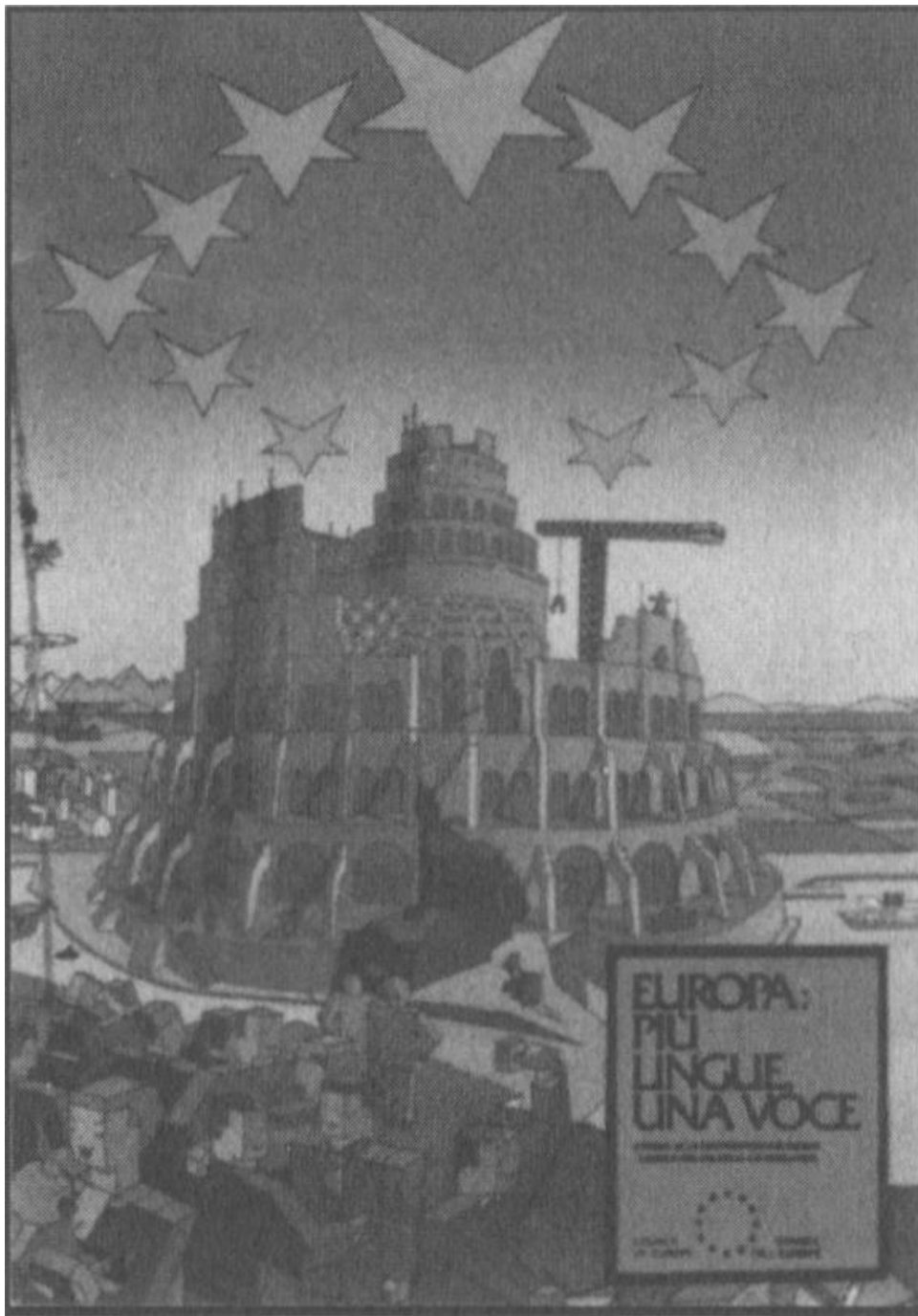
Zbigniew Brzezinski alias „Fratel Kronos“ spolu s Henry Kissingerem a Davidem Rockefellerem manipuloval několika prezidenty USA, neobjevoval se však – jako tolik jiných skutečně mocných – prakticky nikdy v masových médiích. „Neoaristokratickou“ ješitnost gnosticky vysoce zasvěceného člena „oligarchie“ má však napsanou ve tváři...

Tři hlavní zakladatelé po dlouhou dobu nejmocnější pra-lóže vůbec: „THREE EYES“. Vlevo mezitím již stoletý Rothschildův bankéř David Rockefeller, uprostřed Rothschildův důvěrník Henry Kissinger s tajným signálním gestem, vpravo znovu Zbigniew Brzezinski, od nějž existuje jen málo snímků.

Koncem léta 2005 byla dokončena blasfemická stavba štrasburské věže pro Evropský parlament. Podobnost s plakátovou „předlohou“ doslova bije do očí: stavba je záměrně koncipována jako nedokončené torzo! Pra-lóže „Babel Tower“ i všechny s ní spojené „oligarchické“ pra-lóže nechávají pozdravovat...

Plakát Evropské rady z konce devadesátých let, který byl kolportován ve všech členských státech (zde italská verze) a jednoznačně ukazuje stavbu Babylónské věže, „zastíněnou“ pentagramy, hodně zřetelně zpitvořenými do podoby „kzolí hlavy“, tedy symbolu Satana. Dokonce i text („*Evropa. Mnoho jazyků, jeden hlas*“) se staví proti svého času Bohem seslanému babylónskému zmatení jazyků!

Lord Nathan(iel) Mayer (Meyer) Rothschild, roku 1888 zakládající člen „neoaristokratické“ pra-lóže „EDMUND BURKE“, byl ne náhodou náčelníkem nepředstavitelně bohaté rodiny!

Toto foto jsme otiskli ve vydání č. 29 „Pro Fide Catholica“ (str. 21) a poznamenali jsme k němu: „JAN XXIII. jako světlo lóže ‚Osvícený‘! Takto (na velikém formátu!) vyobrazený u příležitosti aktuální dialektické výměny papežů v listu ‚Tages Anzeiger‘ z 13. března 2013. Začal ‚reformovat‘ církev jako asi žádný papež před ním‘, říkalo se k tomu...“ Nyní Magaldi & Co. potvrzují, jak správná byla naše „interpretace“ snímku.

Nejprve spolkový ministr vnitra, poté financí, a jako takový jeden z hlavních hráčů v zálučně lživém drama „Řecká úvěrová krize“ patří k mocné pra-lóži „DER RING“ a byl přinejmenším ještě roku 2014 dokonce jejím „Mistrem Stolce“!

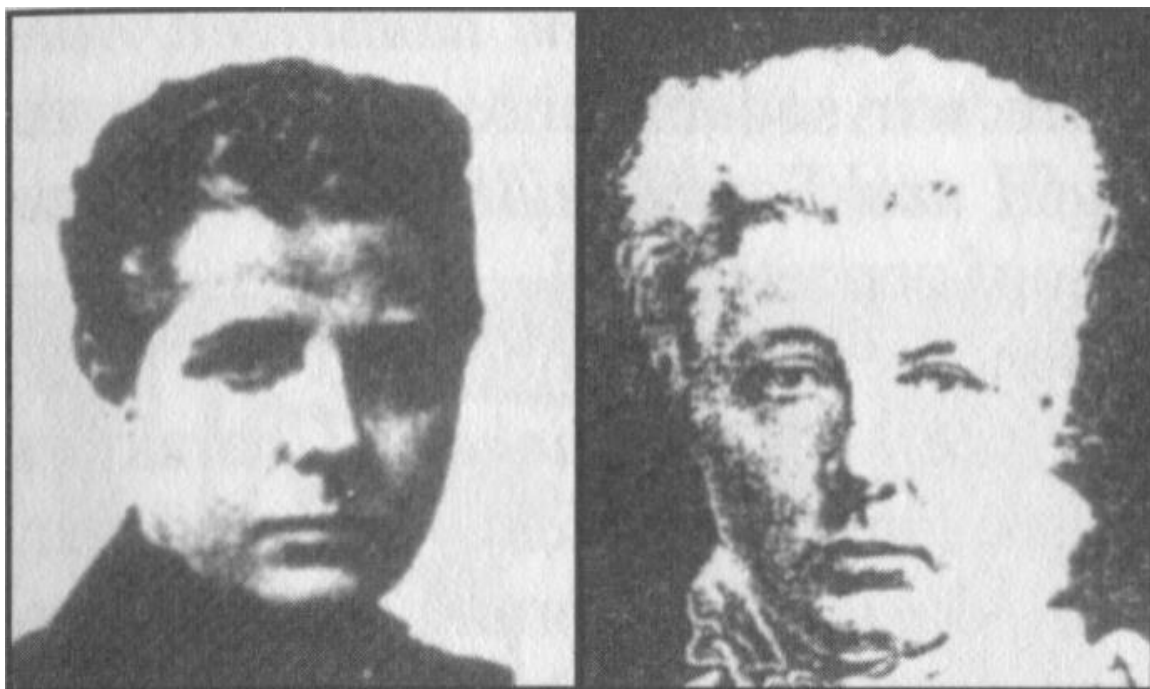
Tito čtyři prezidenti USA (zleva doprava): Dwight Eisenhower, John Fitzgerald Kennedy, Richard Nixon a Ronald Reagan nebyli podle Magaldiho údajů nikdy „obyčejnými“ (nýbrž vůbec žádnými) zednáři, všichni však byli zednářstvem a pra-lóžemi perfektně kontrolováni, a přinejmenším tři poslední dokonce jimi do Bílého domu záměrně přivedeni bez ohledu na zdánlivě „demokratické voliče“. ... Všichni čtyři, přestože nezednáři, věděli do detailů o existenci a činnosti pra-lóží, podléhali však téže – teprve nyní Magaldim porušené – „omertě“ (tj. hrozbě smrti pro případ nedodržení podepsaného příkazu mlčení mafie...) jako samotní zednáři nejvyšších stupňů.

Zakladatelka gnosticko-satanistické „Teosofické společnosti“ Helena Petrovna Blavatská (vlevo v mladých, vpravo ve starších letech) náležela nejprve k pra-lóži „THOMAS PAINE“ a poté k pra-lóži „PARSIFAL“.

Alice Baileyová, přestože sama patrně do žádné lóže formálně nezasvěcená, založila s pra-lóžemi kontrolované parazednářské „Teosofické společnosti“ ještě otevřeněji satanistický „Lucis Trust“, který Magaldi rovněž označuje za parazednářský.

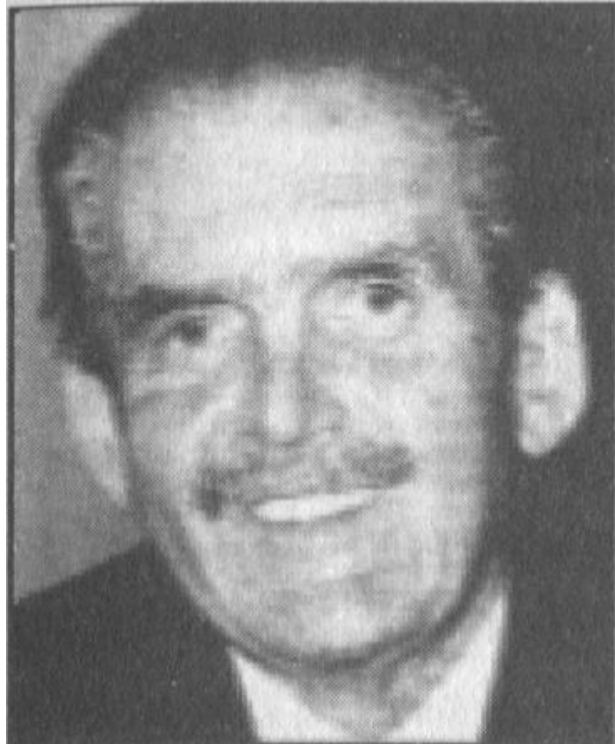
Annie Besantová (vlevo mladší, vpravo starší), zednářka 33. stupně a současně členka pra-lóže „THOMAS PAINE“, vedla od roku 1891 po desetiletí parazednářskou, satanistickou „Teosofickou společnost“, která tím byla pod striktní kontrolou „progresistů“ z pra-lóže „THOMAS PAINE“. Z toho lze snadno odvodit, co zednář pra-lóže „THOMAS PAINE“, Magaldi, rozumí pod pojmem „progresivní“.

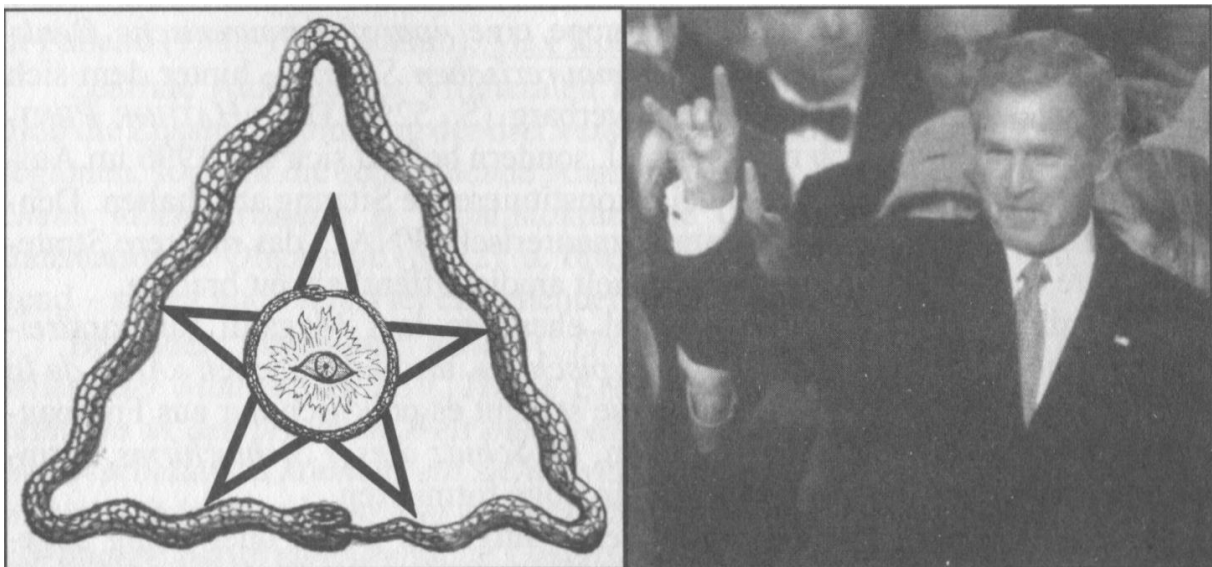
Vlevo: Výřez ze skleněného okna v prvním hlavním sídle „Fabian Society“, tzv. „Beatrice Webb House“ v Surrey, Anglie: Vlk v rouše beránčím jako „logo“ s iniciálami „F.S.“ parazednářské organizace. Okno navrhl George Bernard Shaw. Vpravo: Stejně jako všichni hlavní zakladatelé „Fabian Society“ (mezi nimi Shaw a – znovu! – Besantová) byli Beatrice Webbová a zde vyobrazený její manžel Sidney James Webb členy „progresivní“ pra-lóže „THOMAS PAINE“.

Není nic nového, že tito tři patří k hlavním zakladatelům parazednářské Bilderberg Group. Nové však je, že se u nich – i řady dalších spoluzakladatelů – jedná o nejvyšší zednáře z různých ultratajných pra-lóží. Zleva doprava: Józef Hieronym Retinger, princ Bernhard van Lippe-Biesterfeld, Charles Douglas Jackson.

Edmond de Rothschild byl rovněž zednářem pra-lóže „THREE EYES“. Za svou mimořádnou moc v zásadě děkovala jemu a jeho celé rodině bankéřů, s nedostížitým odstupem nejbohatších na světě. Rockefeller byl pouze jejich představenou figurou.

VLEVO: Podle údajů „Frater Amuna“ (str. 585) sdílejí toto otevřeně satanské „znamení“ tři pra-lóže „DER RING“, „GEBURAH“ a „HATHOR PENTALPHA“. – VPRAVO: George Bush jr. je zakládajícím členem pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ (str. 46). Když jako prezident USA stále znovu dával rukou pověstné satanské znamení, měl k tomu naprosto „dobré“ důvody! Na rukou Bushe & Co. lpejí mj. krev z „9/11“...

(Silně zmenšený) výřez hospodářské stránky listu „Stuttgarter Zeitung“ z 11. října 2014. Oba údajní „bojovní kohouti“ jsou sice charakterizováni snímky z profilu; nelze však s jistotou tvrdit, zda bylo hlavní zednářské redakci také známo, že sedí (mimo jiné) v téže pra-lóži „DER RING“. Za hlupáky je většina dopisovatelů a redaktorů, kteří si zcela vědomě nechávají dodávat takové články, protože hraný „spor“ má publiku předstírat, že přinejmenším ještě někdo – Weidmann – bere (v předkládaném případě ovšem bezdůvodně!) obavy vážně a „něco dělá“.

Šest v textu uvedených členů pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, každý představený v tisku (ovšem ve zcela rozdílných souvislostech) s tajnými zednářskými signálními gesty. Nahoře Moshe Ya'alon (Izrael) a Nikolas Sarkozy; dole Tony Blair, Recep Erdogan, Jeb Bush a Richard Perle. Podtržena jsou jména zjevných talmudistů.

Zmenšený výřez z masového listu (!) „BILD“ ze 4. července 2015.

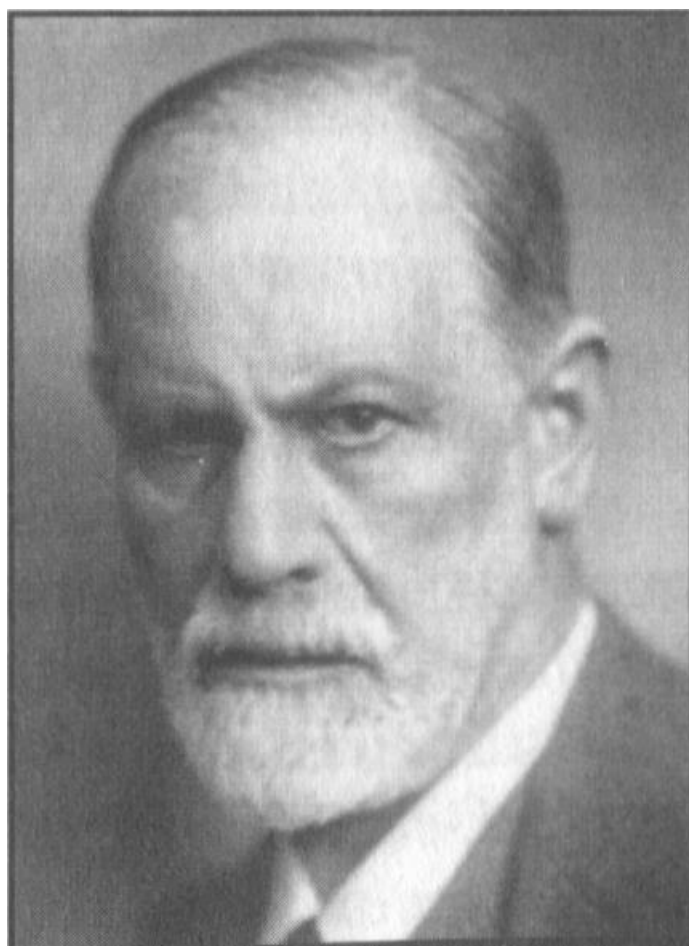
MINISTR OBLÍBENÝ JAKO NIKDY DŘÍVE!

Svým tvrdým postojem vůči Athénám boduje Wolfgang Schäuble také u voličů! 70 % Němců je s jeho prací velice spokojeno – tak jako ještě nikdy (ARD-Deutschlandtrend). Oblíbený jako Schäuble je pouze ministr zahraničí Steinmeier (SPD) se 73 %.

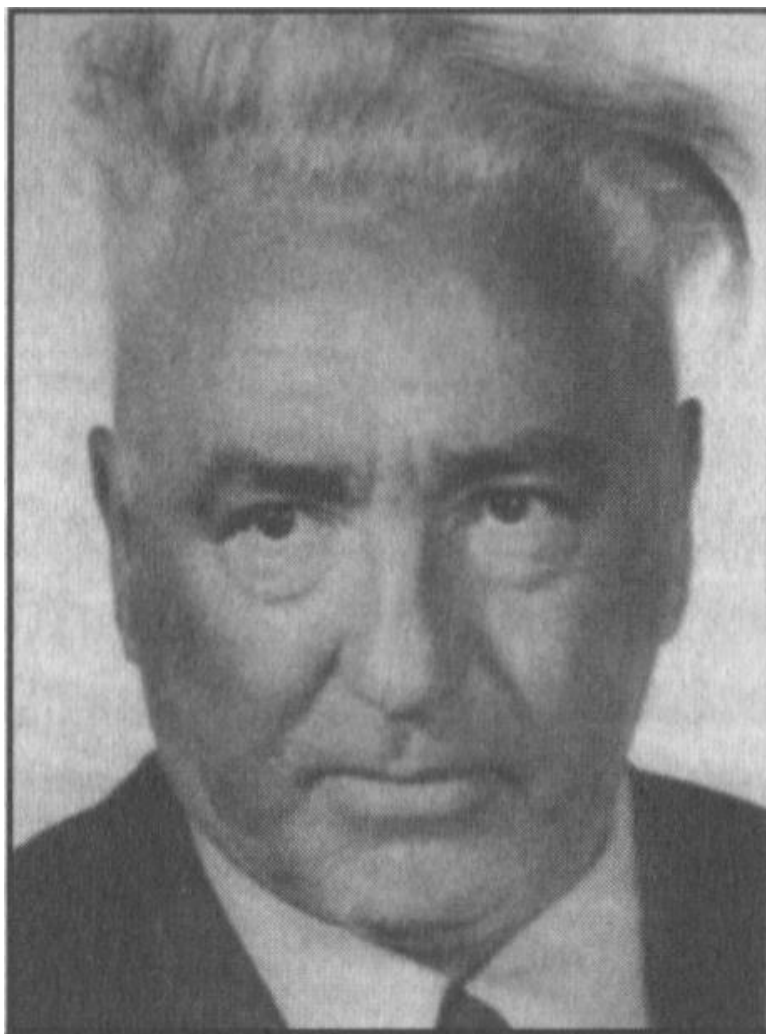
Wolfgang Schäuble, člen obou neoaristokratických pra-lóží „DER RING“ a „JOSEPH DE MAISTRE“, má v kroužku svých nejvyšších bratrů jen výsměch pro „neduchovní masy“, které mu nic netušíc nadšeně aplaudují – pro jeho domnělé „ručení“ německým „daňovým poplatníkům“ za tzv. „úvěry“ Řecku, které tato země pro údajný „bankrot“ nikdy „nesplatí“. Ve skutečnosti tvoří placení daní občany a „kredity“ bank státům dvě zcela oddělené roviny! Také to patří k nepochopené „alchymii peněz“, na níž spočívá nesmírná moc pra-lóží.

Jens Stoltenberg, do roku 2013 norský premiér a v současnosti generální tajemník NATO, je členem jedné nebo několika Magaldim (str. 559) blíže nespecifikované „*neoaristokratické*“ nebo „*oligarchické*“ lóže (lóží). Foto vlevo (podle: Leo Lyon Zagami, *Le confessioni di un illuminato*, Vol. 2: *Il tempo della rivelazione* [2012-2019], Uno Editori, 2 vyd. bez data [2012], str. 332) jej ukazuje z mladších let při vystoupení v norské státní televizi NRK 1, kdy zcela drze vystavoval na odív apokalyptické „*číslo šelmy*“ neboli satanské číslo. Vpravo: zasvěcený tisk (zde „*Junge Freiheit*“, 20. února 2015, str. 12) jeho nástupní projev počátkem roku 2015 u „*Kosovo Force*“ signalizuje jako (pra)lózemi požehnaný. Ohledně satanismu neexistuje mezi „*oligarchickými*“ a „*demokratickými*“ pra-lózemi žádný rozdíl, i když ty druhé se podle všeho jeho šíření věnují s ještě větší horlivostí.

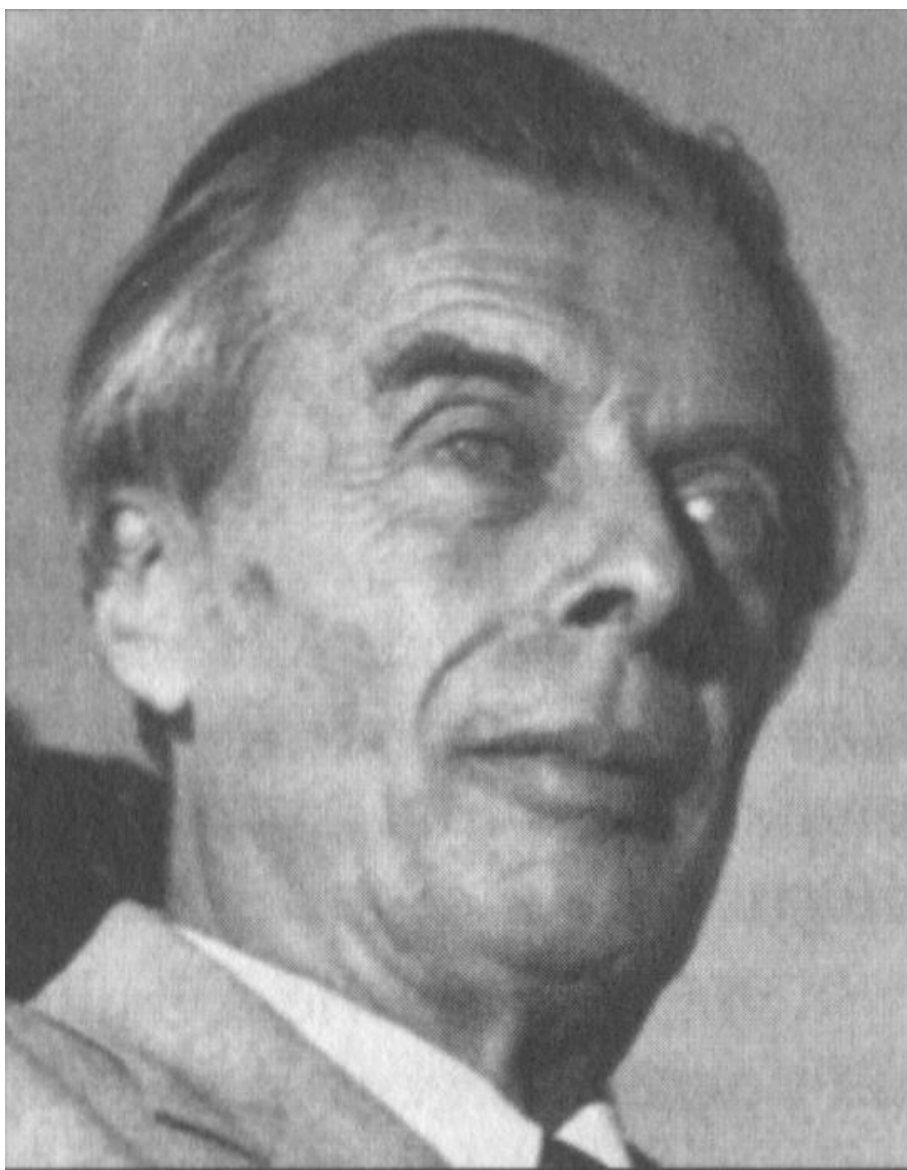
Sigmund Freud, otec „sexuální revoluce“, byl podle Magaldiho (str. 4) „pokrokový“ „zednář“...

Wilhelm Reich, žák Siegmunda Freuda, roku 1966 knihou „Sexuální revoluce“ („Die sexuelle Revolution“) vydal heslo otevřené vzpoury proti Božím přikázáním.

Vysokostupňový zednář a satanista Aleister Crowley se svým „Liber Legis“ („Zákoníkem“), který mu podle vlastního sdělení doslovně diktoval démon jménem „Aiwass“...

Aldous Huxley, (přinejmenším) vysoce zasvěcený parazednář resp. „neregulérní“ zednář, doporučoval antidemokratické „oligarchii“ podporovat „sexuální svobodu“ jako protiváhu k chystanému politicko-hospodářskému zotročení opovrhovaných mas. Proto také obě frakce pra-lóží stojí v pozadí aktuální propagace homosexuálního kultu, genderismu atd.

Emblém 30. stupně Skotského zednářstva, jímž je dosažen vrchol „zasvěcení“, který nemohou překročit ani samotné pra-lóže, ukazuje pouze „pomstu“ na papežství, království a občanstvu. Obsahem zasvěcení je však také „nepředpojatě“ zamítnutí údajných „tří sloupů chrámu“, moudrosti, síly a krásy!

<p>Kopf des Tages</p> <p>Will Staatsoberhaupt werden: Beji Caid Essebsi (87). Foto: dpa</p>		
	<p>Morales bleibt Präsident</p> <p>Evo Morales steht vor einer dritten Amtszeit als Präsident in Bolivien. Hochrechnungen sehen den Kandidat der Bewegung zum Sozialismus bei 60 Prozent. VIERTE SEITE</p>	
	<p>Prediger macht Politik</p> <p>Im Atomstaat Pakistan ist innerhalb weniger Tage ein Islamgelehrter zum Polit-Star aufgestiegen: Muhammad Tahir al-Kadri mobilisiert Massenproteste. VIERTE SEITE</p>	

Jak ukazují signály, má Magaldi pravdu. Nikde ve světě není možné zastávat „vytouženou mocenskou pozici“ bez – přinejmenším – podpory a souhlasu zednářů, tedy ani efeménní „politická hvězda“ v chudém Pákistánu (vlevo dole). **VLEVO NAHOŘE:** Tunisko 2014. **UPROSTŘED NAHOŘE:** Thajsko (premiér Samak Sundaravej, 2008), **VPRAVO NAHOŘE:** Česká republika (premiér Petr Nečas, 2013). **VPRAVO UPROSTŘED:** Jižní Afrika (prezident Jacob Zuma, 2014). **VPRAVO DOLE:** Írán (prezident Ahmadínežád, 2008).

(texty ve vložených rámcích):

Morales zůstává prezidentem

Evo Morales je před třetím úředním obdobím jako prezident Bolívie. Nejvyšší odhady vidí kandidáta hnutí za socialismus na 60 procentech.

Kazatel dělá politiku

V jaderném státě Pákistán se během několika málo dní učitel islámu vyšvihl na politickou hvězdu: Muhammad Tahir al-Kadri mobilizuje masové protesty.

Jedním z nejdůležitějších potvrzení, které jsme od Magaldiho – nepřímo – dostali, je správnost našeho výkladu zednářských signálních fotografií v tisku! Vždy jsme je vztahovali pouze na „zednáře“ NEBO „ostatní zasvěcence“. Bylo nám tedy jasné, že signální snímky nelze vztahovat pouze na oficiální lóžové členství. Když jsme se od Magaldiho dozvěděli, že nový italský premiér Matteo Renzi přinejmenším do října 2014 (ještě) vůbec nebyl zednářem, o existenci pra-lóží však věděl a nejrady by „obvyklé“ zednářstvo přeskočil, aby se okamžitě stal nejvyšším zednářem pra-lóže „LEVIATHAN“, to dokazují zde reprodukované Renziho signální fotografie: Také pouze parazednáři, kteří vůbec „de iure“, nýbrž – jako právě Renzi – jsou jimi jen „de facto“, bývají pravidelně ukazováni se signály. VLEVO NAHOŘE: „Tages Anzeiger“, 29. 1. 2015. VLEVO DOLE: (všechny tři snímky jsou takto zkombinovány!): „Die Zeit“, 12. 6. 2014. NAHOŘE UPROSTŘED: „Augsburger Allgemeine“, 14. 3. 2014. NAHOŘE VPRAVO: „Hessisch-Niedersächsische Allgemeine“, 14. 5. 2014. Smysl signálů: Renzi se těší podpoře a souhlasu (pra)-lóží.

Vier angeblich *«demokratisch gewählte»* US-Präsidenten, die keine Freimaurer waren, jeweils mit ihren ganz direkten höchstgradmaurerischen Aufpassern!

OBEN: Der Nichtfreimaurer John Fitzgerald Kennedy mit seinem Vizepräsidenten Lyndon B. Johnson, *«fortschrittlich-demokratisch»* gesinntes Mitglied der *«ökumenischen»* Ur-Loge *«JANUS»*. Hinter dem Mord an Kennedy steckte laut Magaldi die entgegengesetzte, *«reaktionär-oligarchische»* Ur-Logen-Fraktion.

MITTE OBEN: Der Nichtfreimaurer Richard Nixon (GANZ LINKS) mit seinem Vizepräsidenten Gerald Ford (RECHTS DANEBEN), einem *«reaktionär-oligarchisch»* orientierten Mitglied der neuen Ur-Loge *«THREE EYES»*. GANZ RECHTS DANEBEN: Nixon mit seinem Außenminister Henry Kissinger, ebenfalls von der *«antidemokratischen»* Ur-Loge *«THREE EYES»*.

MITTE UNTEN: Der bloße Parafreimaurer Jimmy Carter (LINKS) mit dem damals noch jungen Zbigniew Brzezinski (MITTE) als *«nationalem Sicherheitsberater»* und Cyrus Vance (RECHTS) als seinem offiziellen Außenminister. Brzezinski war Gründer und Mitglied der beiden *«reaktionär-oligarchischen»* Ur-Logen *«LUX AD ORIENTEM»* und *«THREE EYES»*; der *«gemäßigt fortschrittliche»* Vance gehörte der *«ökumenischen»* Ur-Loge *«JANUS»* an.

UNTEN: Der Nichtfreimaurer Ronald Reagan mit seinem Vizepräsidenten George H. W. Bush (LINKS) und mit dem – obwohl damals *«offiziell»* ohne Amt! – unvermeidlichen Henry Kissinger, beide Angehörige der *«THREE EYES»*, Kissinger noch dazu der ebenso *«oligarchischen»* Ur-Loge *«AMUN»*.

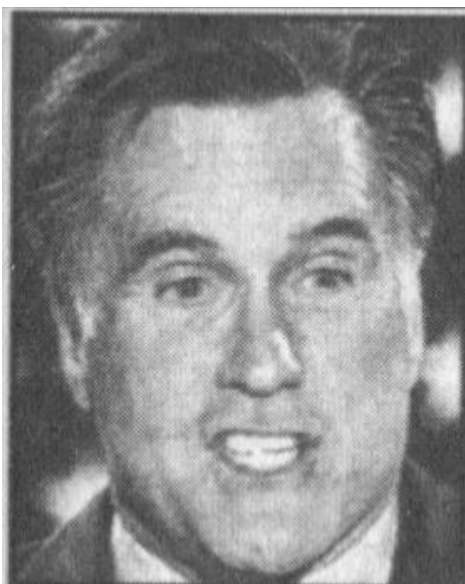
Čtyři zdánlivě „demokraticky zvolení“ prezidenti USA, kteří nebyli zednáři, vždy se svými na-prosto přímými vrcholně zednářskými dohlížiteli! NAHOŘE: Nezednář John Fitzgerald Kennedy se svým viceprezidentem Lyndonem B. Johnsonem, „progresivně-demokraticky“ smýšlejícím členem „ekumenické“ pra-lóže „JANUS“. Za vraždou Kennedyho stály, podle Magaldiho, odporující frakce „reakcionářsko-oligarchických“ pra-lóží.

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

NAHOŘE UPROSTŘED: Nezednář Richard Nixon (ZCELA VLEVO) se svým viceprezidentem Geraldem Fordem (VEDLE VPRAVO), „reakčně-oligarchicky“ smýšlejícím členem nové pra-lóže „THREE EYES“. VEDLE ZCELA VPRAVO: Nixon se svým ministrem zahraničí Henry Kissingerem, rovněž z „antidemokratické“ pra-lóže „THREE EYES“. DOLE UPROSTŘED: Pouhý parazednář Jimmy Carter (VLEVO) s tehdy ještě mladým Zbigniewem Brzezinskim (UPROSTŘED) jako „poradcem pro národní bezpečnost“ a Cyrem Vancem (VPRAVO) jako svým oficiálním ministrem zahraničí. Brzezinski byl zakladatelem a členem „reakčně-oligarchických“ pra-lóží „LUX AD ORIENTEM“ a „THREE EYES“; „umírněně pokrokový“ Vance patřil k „ekumenické“ pra-lóži „JANUS“. DOLE: Nezednář Ronald Reagan se svým viceprezidentem George H. W. Bushem (VLEVO) a – přestože tehdy oficiálně bez úřadu – s Henry Kissingerem, oba příslušníky „THREE EYES“. Kissinger patřil ještě také k rovněž „oligarchické“ pra-lóži „AMUN“.

Čerstvě „zvolený“ prezident Obama z „kompromisní“ pra-lóže „MAAT“ s ještě úřadujícím prezidentem Bushem z pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ v západním křídle kolonády Bílého domu 10. listopadu 2008. Podle uvolněného úsměvu nelze vytušit, že tentokrát za kulisami proběhl skutečný „volební boj“ mezi „HATHOR PENTALPHOU“ na jedné, a všemi ostatními pra-lóžemi na druhé straně. To se také veřejnost nikdy neměla dozvědět, protože nejvyšší zednáři své spory drží v perfektním mlčení jen mezi sebou, aby neohrozili velký společný konečný cíl – „One World“.

Zklamání Ameriky
Prezidentský volební boj v USA se potácí, vize jsou chimérické. Přitom hlavně vyzyvatel Mitt Romney musí ukázat profil.

Superbohatá miliardářka Maria-Elisabeth Schaeffler-Thumanová byla přinejmenším ještě v říjnu 2014 Mistryní stolce „reakcionářsko-oligarchické“ pra-lóže „VALHALLA“.

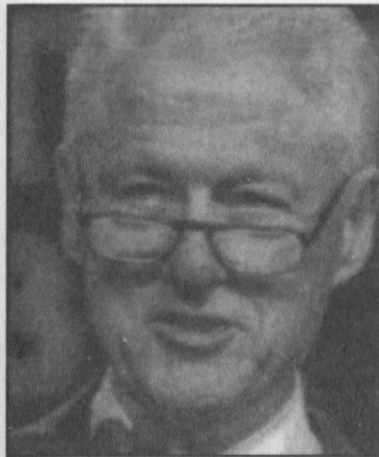

NAHOŘE: „Populistický vyzývateľ“, psaly mezitím došlé „Financial Times Deutschland“ 2. května 2011 tímto skvělým snímkem lóžového signálu s obrovským pentagramem jako diskrétní hrozbou pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“. **VPRAVO DOLE:** Totéž poselství v listu „Hessisch-Niedersächsischen Allgemeinen“ (HNA) z 27. dubna r. 2011. Trump tehdy nemusel brát výhrůžku vážně.

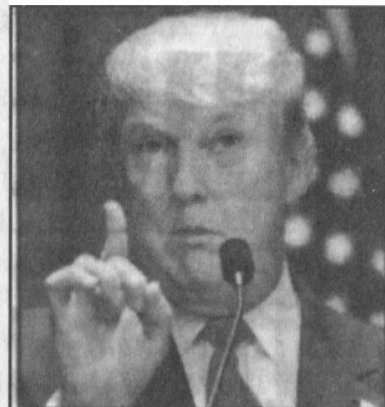
VPRAVO ZCELA NAHOŘE: „Lippische Landeszeitung“, 3./4. října 2012. **POD TÍM:** „HNA“, 10. září 2012. Toto v řízeném tisku velice oblíbené spojení dvou signalizujících protikandidátů zjevně pouze znamená, že oba poslušně hrají jim pra-lóžemi přidělenou roli. Zda je Romney zednářem nejvyššího stupně, není nám známo. Víme však, že v roce 2012 byl pouze stínovým kandidátem, protože proti pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“ spojené pra-lóže se rozhodly pro druhé úřední období Obamy.

Trump prezidentem?

Realitní mogul Donald Trump se dostává do řeči s částečně absurdními tezemi jako uchazeč o úřad prezidenta USA. Portrét.

Will US-Präsidentin werden: Hillary Clinton (67). Foto: dpa

Boasts: Trump yesterday

LINKS: Bill Clinton, inzwischen Mitglied der vier Ur-Logen «COMPASS STAR-ROSE», «THREE EYES», «JANUS» und «MAAT», im Jahre 2011 an seinem 65. Geburtstag von der Presse «porträtiert» mit dem Signal «Blick über die Brille». – OBEN MITTE: Ob Bills Gattin Hillary, hier am Tag nach der Erklärung ihrer Anstrengung des Präsidentenamts («HNA», 15. Juni 2015) ebenfalls höchstgradmaurerisch eingeweiht ist, muß offen bleiben. Dasselbe gilt für Donald Trump. – OBEN RECHTS: Trump, wie Hillary mit Signal, am Tag nach der offiziellen Erklärung seiner Kandidatur («Daily Mail», 17. Juni 2015). – RECHTS: Jeb Bush, als Mitglied der «HATHOR PENTALPHA» natürlich ebenfalls mit Signal.

Man beachte:

- 1) Die gelenkte Presse verhält sich in aller Regel neutral insofern, als sie sämtliche (Höchstgrad-)Maurer egal welcher Tendenz bzw. Fraktion gleichermaßen mit Signalen darstellt, solange diese
- 2) jene Rolle spielen, die ihnen von wenigstens einer der Ur-Logen aufgetragen worden ist. Mehr als dies verraten also die Signale nicht.
- 3) Trump erscheint in der Öffentlichkeit als a) innerparteilicher Gegenspieler von Jeb Bush bei den Republikanern und zugleich b) als Gegenspieler von Hillary Clinton bei der Konkurrenzpartei der Demokraten.
- 4) In Wirklichkeit ist Trump Hillarys und der ganzen hinter ihr stehenden Ur-Logen-Fraktion Verbündeter als ganz bewußt agierendes Werkzeug zur Demontage von Bush bzw. zur Vereitelung des politischen Aktionsprogramms der «HATHOR PENTALPHA» & Co.!
- 5) Der Zwist der Ur-Logen dreht sich immer nur um den Weg zum Ziel, nicht um das Ziel selber.

Chce být prezidentkou USA: Hillary Clintonová (67).

Boasts: Trump yesterday

VLEVO: Bill Clinton je již mezitím členem čtyř pra-lóží „COMPASS STAR-ROSE“, „THREE EYES“, „JANUS“ a „MAAT“; roku 2011 při svých 65. narozeninách fotografovaný se signálem „pohled přes brýle“. – NAHOŘE UPROSTŘED: Billova manželka Hillary, zde v den vyhlášení své snahy o prezidentský úřad („HNA“, 15. června 2015) s rovněž nejvyšším zednářským zasvěcením. Totéž platí na Donalda Trumpa. – VPRAVO NAHOŘE: Trump, tak jako Hillary, se signálem v den oficiálního vyhlášení své kandidatury („Daily Mail“, 17. června 2015). – VPRAVO: Jeb Bush jako člen pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, přirozeně rovněž se signálem. Povšimněme si:

- 1) Kontrolovaný tisk se chová zpravidla neutrálně v tom smyslu, že všechny (nejvyšší) zednáře bez rozdílu tendencí resp. frakcí představuje se signály, pokud
- 2) ti hrají jim přinejmenším jednou z pra-lóží přidělenou roli. Víc než to tedy signály neprozrazují.
- 3) Trump na veřejnosti vystupuje jako a) vnitrostranický protihráč Jeba Bushe u republikánů a současně b) jako protihráč Hillary Clintonové u konkurenční strany demokratů.
- 4) Ve skutečnosti je Trump a celá za ním stojící pra-lóžová frakce spojenců vědomě působící nástroj demontáže Bushe respektive nezdaru akčního programu pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ & Co.!
- 5) Spor mezi pra-lóžemi se vždy točí jen kolem cesty k cíli, ne samotného cíle.

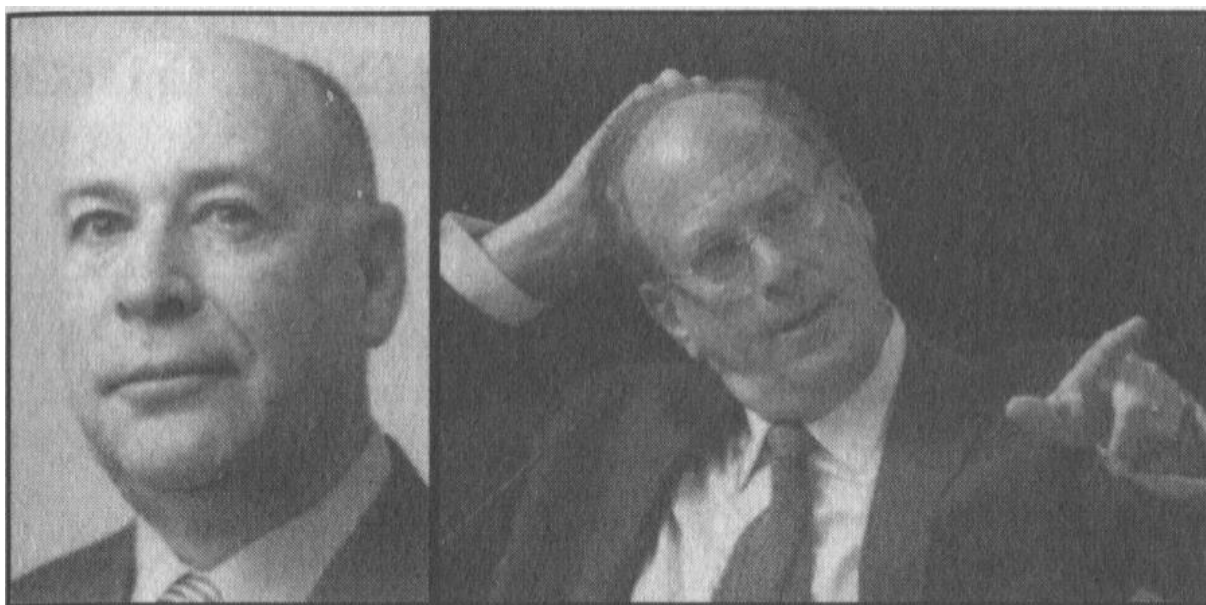

„Kalif“ ISIS, Abu Bakr al-Baghdadi, byl v letech 2004 až 2009 vězněm amerického tábora pro „islamistické teroristy“. Roku 2009 byl potají zasvěcen do pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ a zinscenováno jeho osvobození. „Teror ISIS“ přirozeně neřídí a neditiguje on sám, nýbrž celá pra-lóže k níž náleží!

Tito tři Němci jsou podle Magaldiho údajů (str. 452) členy extrémně brutální pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, která např. sestřeleného jordánského pilota dala za živa upálit v kleci, nebo v Libyi nechala popravit stětím hlavy 21 egyptských křesťanů – vždy před běžícími kamerami! ZLEVA DOPRAVA: šéf Siemensu Joe Kaeser, exkancléř Gerhard Schröder, šéf firmy Alcoa Klaus Kleinfeld.

VLEVO: Robert S. Kapito, číslo dvě v BlackRock, nyní se zhruba 4 biliony (!) dolarů světově zdaleka největší investiční společnosti. – VPRAVO: Lawrence „Larry“ Fink, číslo jedna v BlackRock. Podle „Fratera Kronose“ jsou oba notoričtí talmudisté (tuto okolnost však přirozeně zamlčuje) a „zednáři“. Podle Magaldiho (str. 455) sedí Fink dokonce v neméně než ve všech šesti (!) „oligarchicko-antidemokratických“ pra-lóžích: „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „THREE EYES“, „PAN-EUROPA“, „DER RING“, „AMUN“ a „HATHOR PENTALPHA“. Podle toho tedy spočívají Finkovy „mimořádně těsné kontakty“ s pra-lóží „HATHOR PENTALPHA“ v oficiálním členství!

Hathōr (ägypt. *Hat-Hōr*,
 ‚Wohnung des Horus‘), ägypt.
 Göttin des Nachthimmels, der
 Liebe u. Freude; dargestellt mit
 Kuhkopf (Abb.), bes. in Den-
 dera (s. d.) u. Theben verehrt;
 früh mit Isis, später auch mit
 der phönik. Astarte u. der griech.
 Aphrodite verschmolzen.

Satifi, Abdallah, pers.
 Epiker, Neffe Dschamis, †
 1521; dichtete in Nachahmung
 Nisamis (s. d.) eine *Chamsse*

Es stimmt absolut! Das uralte Herdersche Konversations-
 lexikon von 1900ff bestätigt es: die Göttin Hathor wurde
 schon «*früh mit Isis ... verschmolzen*».

Absolutně souhlasí! Potvrzuje to prastarý Herderův Konverzační lexikon z roku 1900 a dále:
 bohyně Hathor byla již „záhy směřována s ... Isis.“

Dva tiskové snímky z roku 2011. Signály ukazují, jak jsme se od „Frateru Kronose“ dozvěděli, na podporu Arabského jara „progresivními“ pra-lóžemi. – VLEVO: Bylo to den před volbou tuniského Ústavodárného shromáždění („HNA“, 22. října 2011). – VPRAVO: Předseda Prozatímní rady v Libyi, Mustafa Abd al Dschalil („FAZ“, 23. srpna 2011).

(Texty pod levým obrázkem - v negativu): Bojovník teroru Abu Al-Hareth byl vězněm č. 333
Terorista Al-Kajdy, Abu Sufyan, bývalý vězeň č. 372

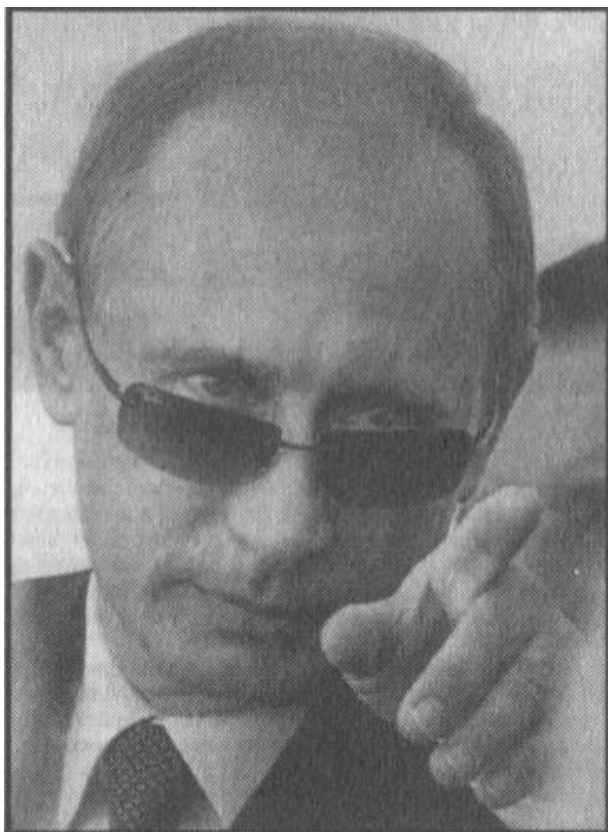
Bývalí vězni z Guantánama znovu u Al-Kajdy

Své poselství šíří přes internetové video: Vůdce Al-Kajdy Anwar al-Awlaki

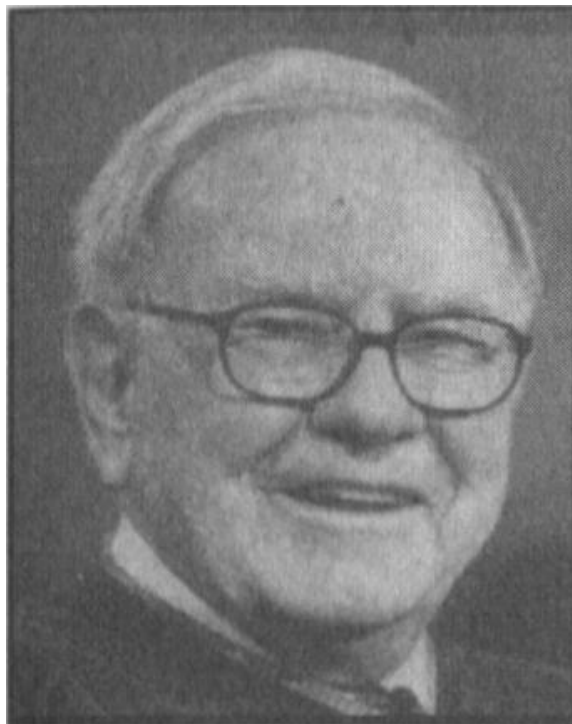
Jak již řečeno, je zasvěcený tisk (zde „BILD“, 24. ledna 2009 [VLEVO] a 1. října 2011 [VPRAVO]) zjevně povinen činnost libovolné pra-lóže „dokumentovat“ signály. Zde jsou přívrženci extrémně oligarchické pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“ a její spojenci. Zabití al-Awlakiho letounovou střelou USA bylo asi myšleno jako „varovný výstřel“ z přídě vlajkové lodi „HATHOR PENTALPHA“.

Brutální protikurdské nepřátelství zednáře „HATHOR PENTALPHA“, Recepta Erdogana, mu nejen zjednává sympatie u nic netušících nacioanalisticky smýšlejících Turků; je také integrální součástí jeho stále silnějšího antidemokratického kurzu, který však znovu jen odráží politiku celé bandy „reakčně-oligarchických“ pra-lóží: nejprve ujařmit jednotlivé národy a poté je již snadno vehnat do tyranského „Jednoho světa“ talmudského pseudomesiáše.

Vladimír Putin není navzdory rozšířenému zbožnému přání žádná světlá postava, nýbrž nejvýše postavený zednář pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, na což ukazují také jeho soustavné signály v tisku. Sahrává bohužel pro nás dosud nejasným způsobem tak jako tak již neprůhlednou špinavou „hru“ pra-lóží v tzv. „syrském konfliktu“ a bojuje s ISIS rovněž jen kvůli zdání.

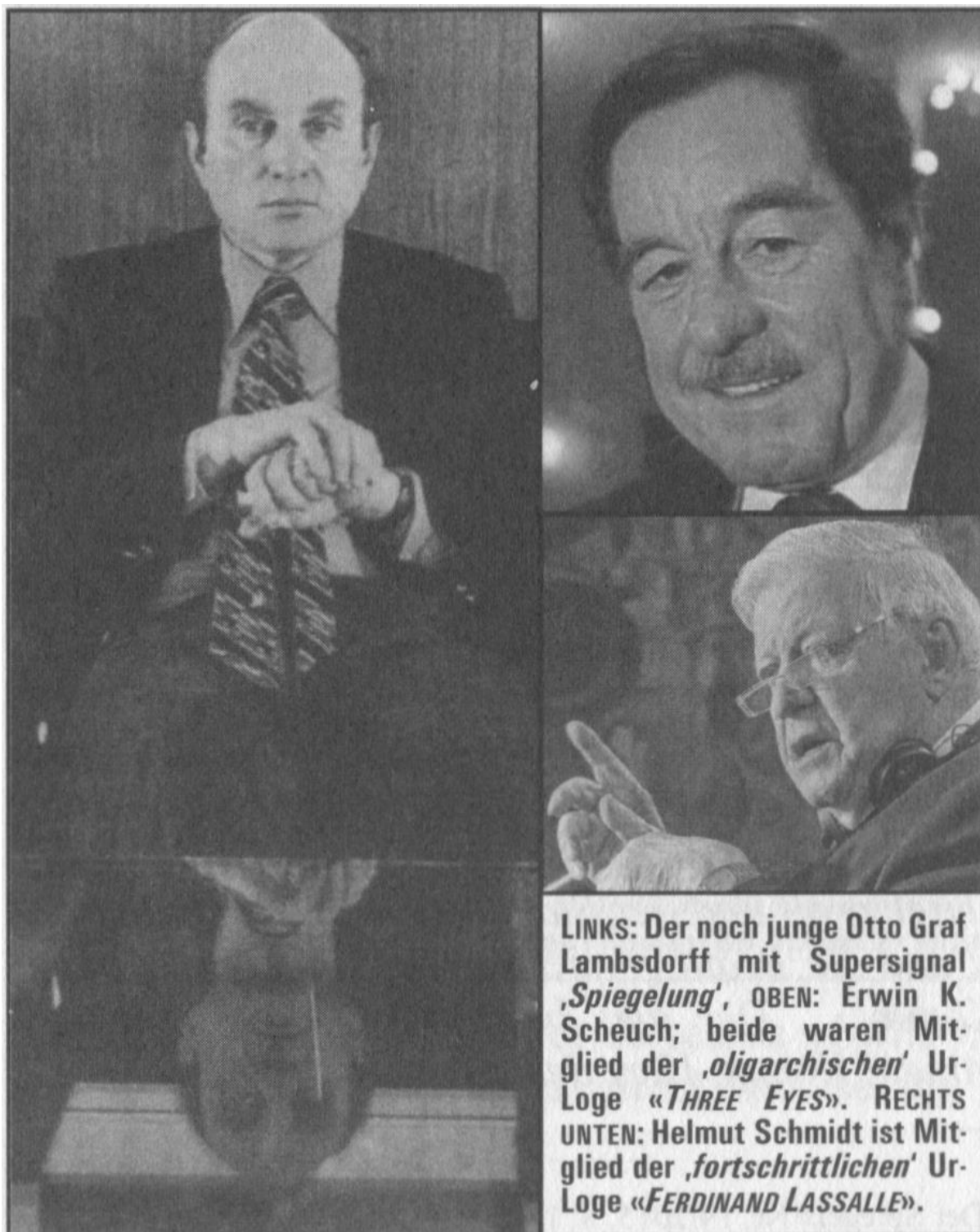

Mnohonásobný miliardář a Rothschildův přední agent Warren Buffett je přes svůj milý úsměv „reakčně-oligarchický“ zednář nejvyššího stupně s místečkem v hned čtyřech pra-lóžích, mezi nimiž je rovněž také „MAAT“, kontrolující Baracka Obamu.

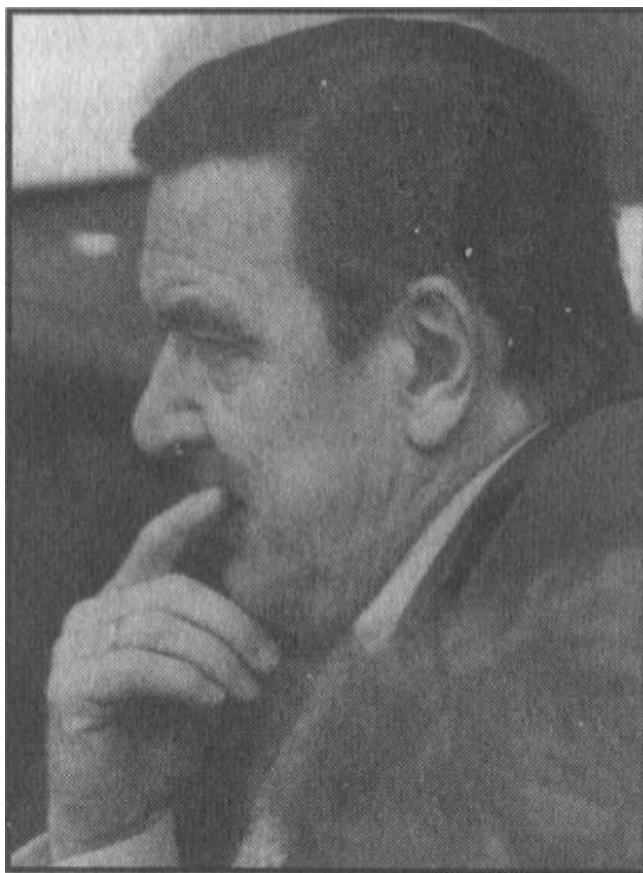
Skuteční původci krvavého a také zcela záměrně protikřesťanského teroru ISIS jsou málo „islamisticky“, zato tím více internacionálně zaměření jako samotná pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“. Také všichni tito zdánlivě „křesťanští“ nebo jen laicističtí, tj. bezvěrečtí Evropané resp. Arabové mají místo a hlas v pra-lóži „HATHOR PENTALPHA“, která ISIS založila a řídí. NAHOŘE VLEVO VE SMĚRU HODIN: Emír z Kataru (do 2013) Hamad bin Khalifa Al Thani; židovský Lord Peter Mandelson alias Mendelsohn z Velké Británie; nejspíše rovněž židovský bývalý polský prezident Aleksander Kwasniewski; někdejší šéf holandské vlády Jan Peter Balkenende; španělský expremiér José Maria Aznar; bývalý prezident švýcarské národní banky Philipp Hildebrand.

VLEVO: Ještě mladý Otto hrabě Lambsdorff se supersignálem „zrcadlení“. NAHOŘE: Erwin K. Scheuch; oba byli členy „oligarchické“ pra-lóže „THREE EYES“. VPRAVO DOLE: Helmut Schmidt je členem „progresivní“ pra-lóže „FERDINAND LASSALLE“.

Texty k následujícím obrázkům jsou uvedeny na str. 91-94

Gerhard Schröder (* 1944)

Olaf Scholz (* 1958)

Angela Merkelová (* 1954)

Wolfgang Schäuble (* 1942)

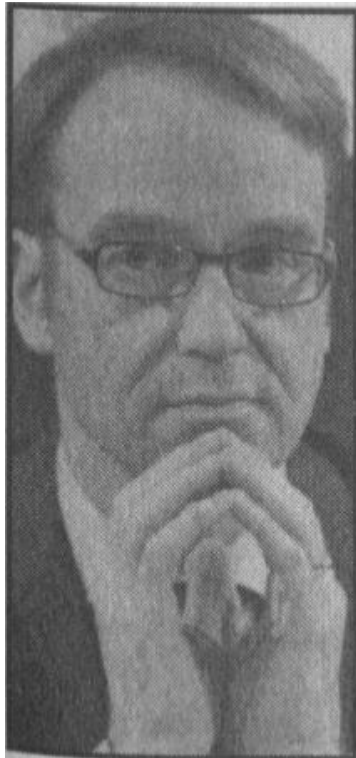
Martin Winterkorn (* 1947)

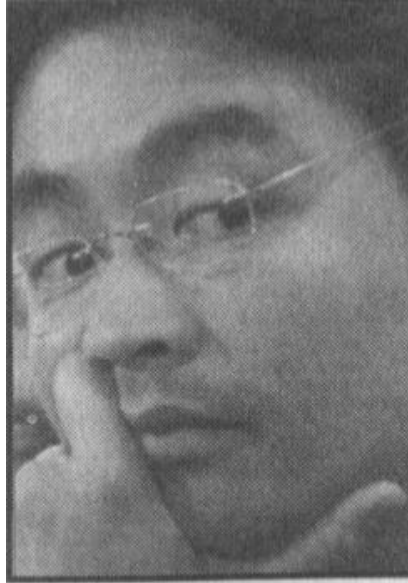
Karl Otto Pöhl (* 1929)

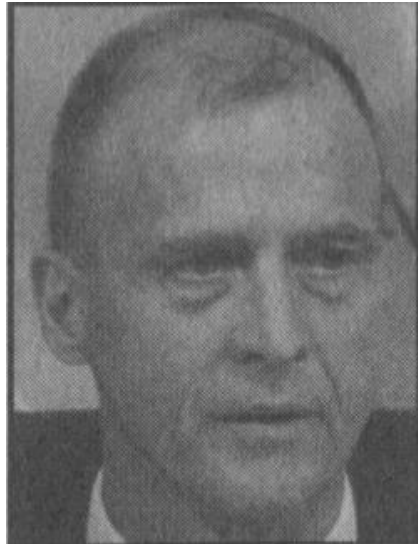
Axel Alfred Weber (* 1957)

Jens Weidmann (* 1968)

Philipp Rösler (* 1973)

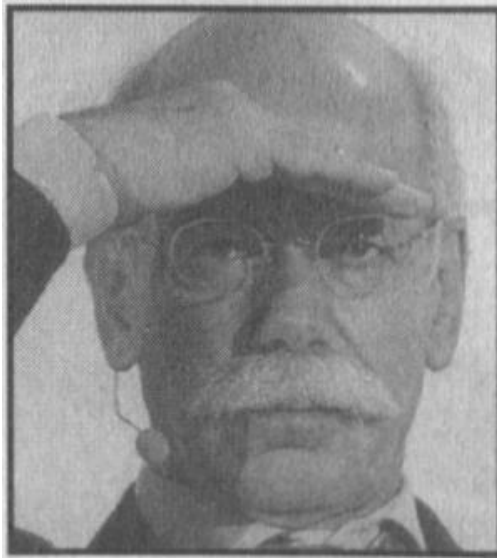
Thomas „Tom“ Enders (* 1958)

René Obermann (* 1963)

Joe Kaeser (* 1957)

Dieter Zetsche (* 1953)

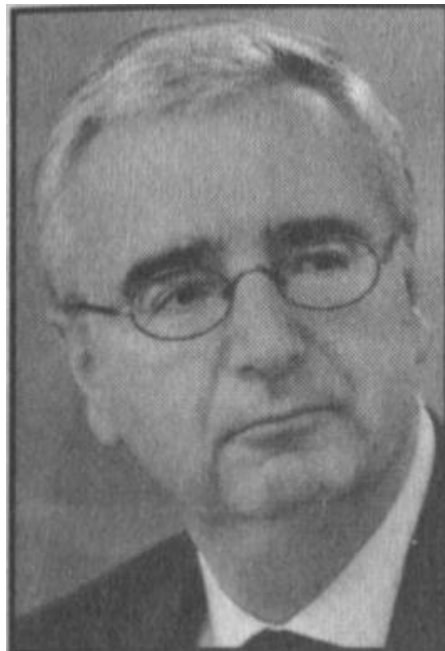

Klaus Kleinfeld (* 1957)

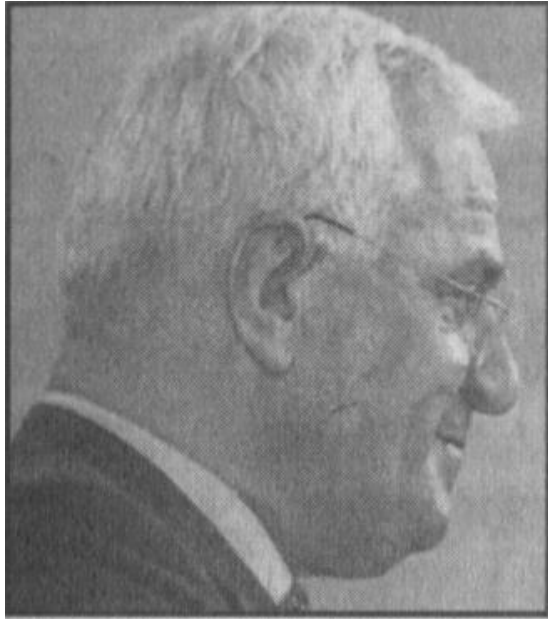

Jürgen Fitschen (* 1948)

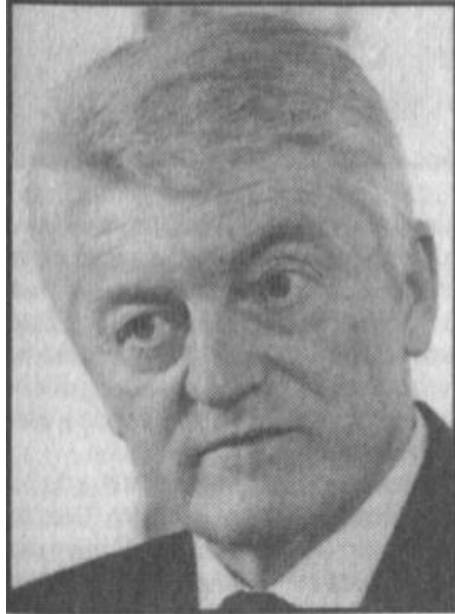
Paul Achleitner (* 1956)

Peter Hartz (* 1941)

Michael Diekmann (* 1954)

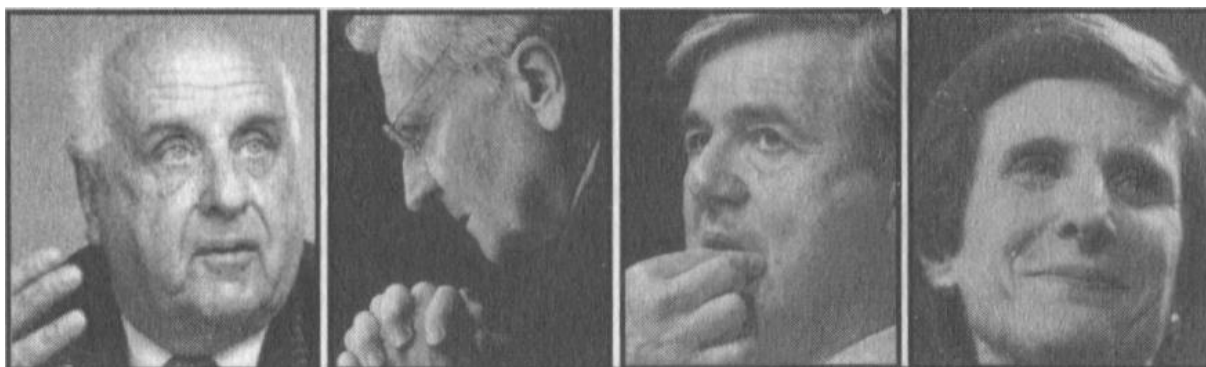
Heinrich Hiesinger (* 1960)

Michael Fuchs (* 1949)

Nathaniel Philip Rothschild sedí mimojiné v pra-lóži „DER RING“.

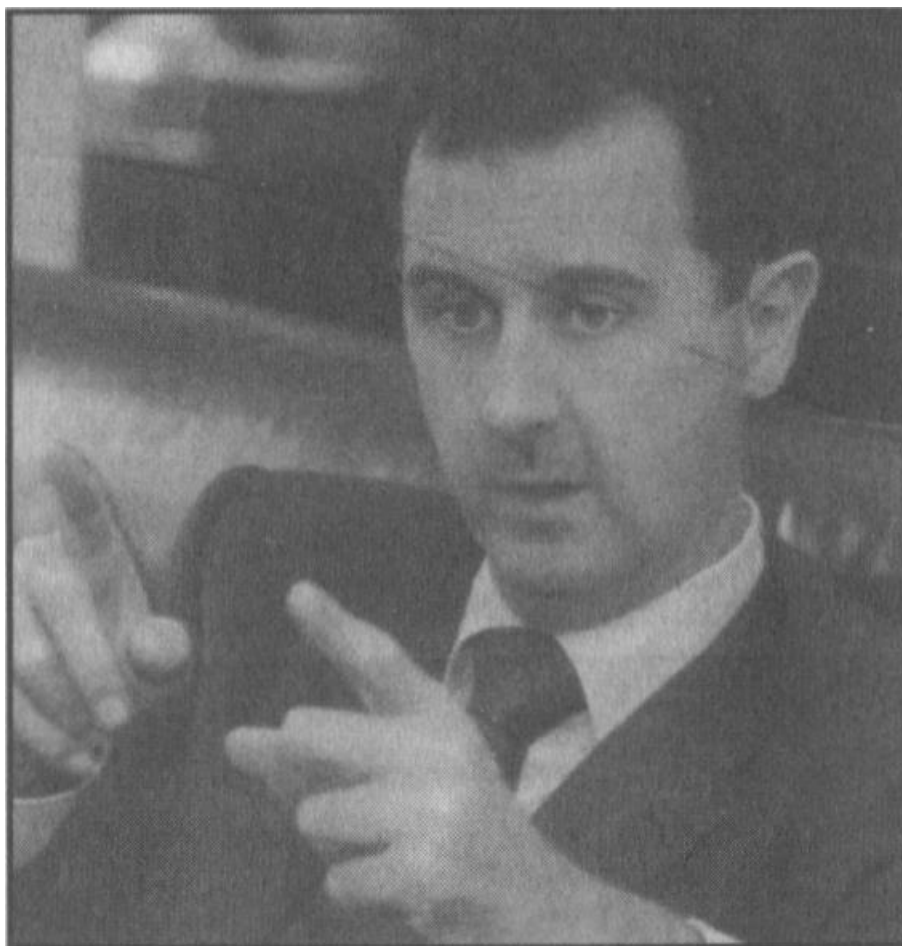
Čtyři různí zástupci mimořádně velkých peněz v pra-lóži „DER RING“. ZLEVA DOPRAVA: Étienne Davignon, Jean-Claude Trichet, Josef Ackermann, Irene Rosenfeldová.

VLEVO NAHOŘE: Obvykle jsou v tisku prezentováni se zřetelnými signálními gesty. – **VPRAVO NAHOŘE:** Bylo to na den přesně rok po jeho nastoupení do úřadu, když média „bilancovala“. Vyobrazení bez jakéhokoli signálního gesta znamená těžké pokárání, protože Hollande již promarnil důvěru Francouzů: „Chabé, Hollande,“ otitulkoval „HNA“ 19. května 2013 toto vzorné „pasové foto“. Zednář vlastně „progresivní“ pra-lóže, Hollande, nemohl dodržet, co slíbil, protože jej „oligarchické“ pra-lóže pod přímou hrozbou smrti donutily ubírat se zcela opačným směrem! – **DOLE:** Mezitím se na svou „oligarchickou“ lóžovu sestru, která v květnu 2012 patřila mezi nejtvrďší vyděrače, dokáže již znovu usmívat; přinejmenším pro tiskové foto („HNA“, 22. července 2015). Zda se ti dva nyní mají skutečně „rádi“...?

Putin se sice již po léta projevuje jako jistý druh protipólu k „západní dekadenci“ a „globální hegemonii USA“. Je však velice podezřelý, že nikdy nebyl vyloučen z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, v níž se jako dříve setkává se svou dlouholetou lóžovou sestrou Merkelovou! Odtud ten vědoucí úsměv obou před kamerou...

Kdyby takovéto signální foto, jedno z nesčetných v světovém tisku, doprovázelo zprávu o jeho náhlé „smrtné nehodě“, znamenalo by to, že jej zednáři (nebo jejich frakce...) „odpravili“. Všechno mu však zjevně jde skvěle. Proto signály sdělují přinejmenším zprávu, že Baschar al-Assad jedná nyní v souladu s lóžovými bratry. Jeho členství v „oligarchické“ pra-lóži „AMUN“ je prakticky jisté, protože tam byl téměř třicet let členem již jeho otec, brutální, cynický, mučící a vraždící diktátor. ... V nejlepším případě je myslitelné (?), že by „demokraticko-progresivní“ frakce pra-lóži jej a jeho kliku chtěla odstavit od moci. Jenže co by se tím nakonec získalo?

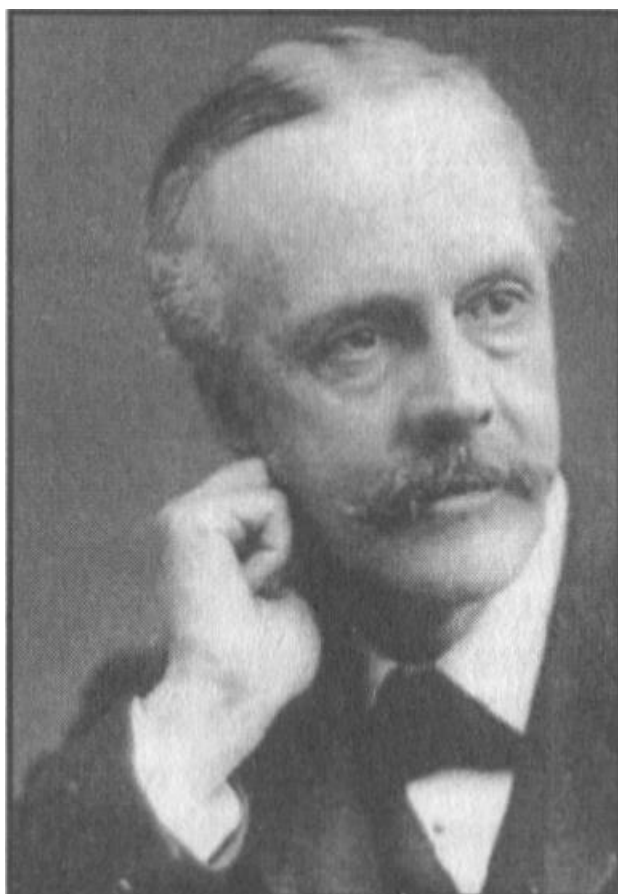

Sedm z 31 Magaldim (str. 368-371) jmenovitě představených zakládajících členů „reakčně-antidemokratické“ pra-lóže „WHITE EAGLE“. NAHOŘE (ZLEVA DOPRAVA): Šéf ústřední banky USA „Federal Reserve System“ (FED) Paul Volcker; francouzský šéf vlády a státní prezident Jacques Chirac; prezident Italské ústřední banky Carlo Azeglio Ciampi. – DOLE (ZLEVA DOPRAVA): ministr zahraničí USA Caspar Weinberger; Volckerův nástupce v čele FED Alan Greenspan; italský státní prezident Francesco Cossiga; ministr financí Velké Británie Nigel Lawson. Podtržena jsou jména talmudistů.

Gioele Magaldi

Arthur James Balfour, který dopisem Lordu Rothschildovi přislíbil Židům celého světa „domovinu“ v Palestině, byl zakládajícím členem pra-lóže „EDMUND BURKE“.

Manning, Henry Edward, Kardinal (1875),
* 15.7.1808 zu Totteridge (Hertfordshire), † 14.1.1892
zu London. Sein Vater war Direktor bei der Bank v.

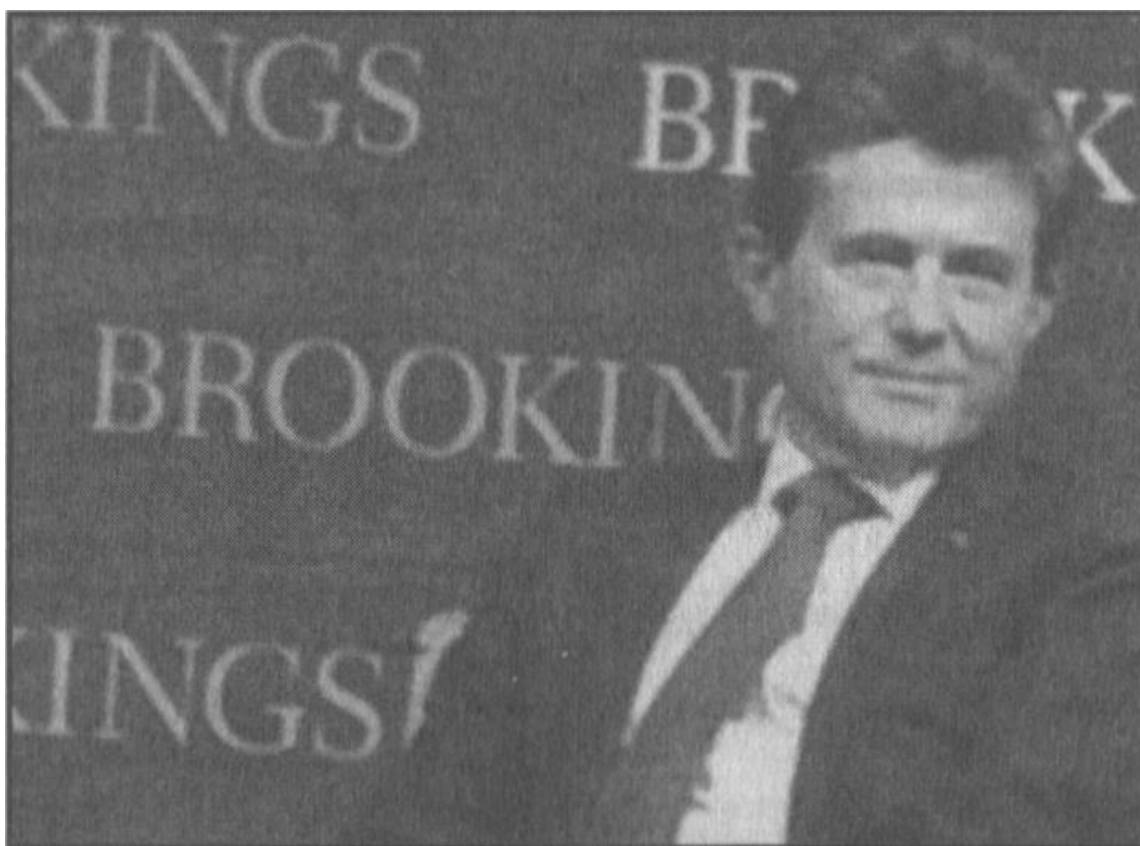
England u. 39 Jahre
Mitglied des Parla-
ments. Streng hoch-
kirchlich erzogen, stu-
dierte M. in Harrow u.
Oxford, ohne besond.
Erfolge, mehr dem
Sport u. der polit. Dis-
kussion hingegeben,
ein ausgeprägter Wil-
lensmensch u. ein
Herrschertalent mit
der Devise: „Aut Cae-
sar, aut nihil.“ Der
Vermögenszusammen-
bruch des Vaters hin-
derte ihn, dessen Lauf-
bahn anzutreten. Von

der Familie gedrängt, ergriff er, zunächst mit wenig
Neigung, den geistl. Stand, kam aber so „ad veri-
tatem et ad seipsum“. 1832 empfing er die anglikan.
Weihe, wurde Vikar u. 1833 Pfarrer in Lavington,
1837 nach 4jähriger Ehe Witwer, 1841—50 Archi-
diakon v. Chichester u. 1844 an ↗Newmans Stelle
Univ.-Prediger in Oxford. Obwohl mit den Führern
gut bekannt, stand er gegen die ↗Oxfordbewegung
u. kämpfte scharf wider Rom, wurde aber durch
die Hampden- u. Gorhamaffäre an der anglikan.
Kirche irre u. trat, nicht aus Ehrgeiz, wie behauptet
wird, sondern „unter dem Zwang einer schlüssigen
Vernunft“, allerdings auch aus seiner autoritären
Veranlagung heraus, 6. 4. 1851 zur kath. Kirche
über. Nach 2 Monaten zum Priester geweiht, weilte
er 2¹/₂ Jahre in Rom an der Accademia ecclesiastica,

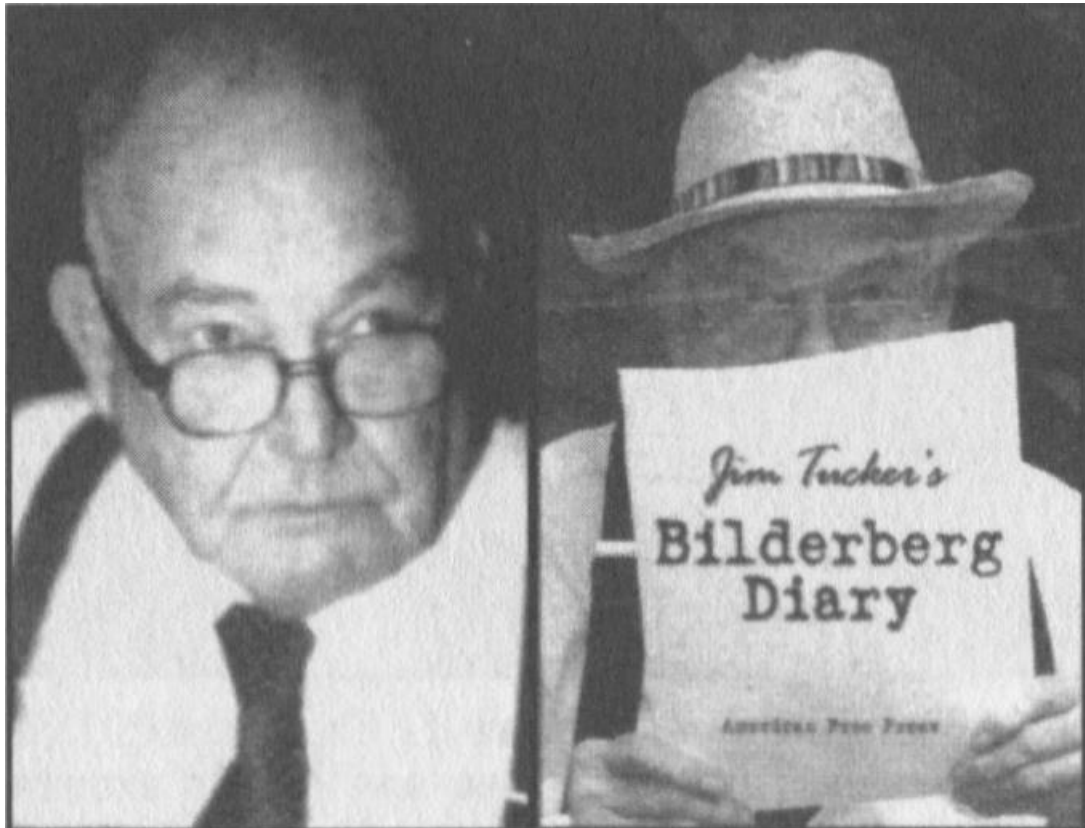
Začátek hesla o kardinálu Manningovi z „Lexikon für Theologie und Kirche“
[„Lexikonu teologie a Círke“], 2. vyd. Řezno 1930 ad. Jak vidno, datum narození
a úmrtí souhlasí s Magaldiho údajem. Manning byl tedy poslední čtyři roky svého
života pra-lóžový zednář a nanejvýš pravděpodobně již předtím členem „obyčej-
ného“ zednářstva.

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

Nějakou omluvu pro to nemohl mít, neboť papež Lev XIII. roku 1884 vydal celou encykliku proti zednářstvu („Humanum genus“) a nechal ji zaslat všem katolickým biskupům světa! Kromě toho na členství v lóži byla automaticky nastupující exkomunikace! Lexikon na konci dlouhého hesla ještě zajímavě poznamenává, že mezi Manningovými spisy jsou „teologické ty nejslabší“. Je jasné, proč...!

Šéf koncernu Axa Henri de Castries 17. září 2015 v Brookings Institution, kde byl představen jako současný „předseda Bilderbergů“, tj. jejich řídicího výboru. Magaldi se ve své knize nikde nezmiňuje, kdo je momentálním předsedou Bilderbergů. Sděluje pouze dvojí, a obojí se absolutně hodí na De Castriese jako vedoucího Bilderbergů: 1) Bilderbergové byli založeni pra-lóžemi „PAN-EUROPA“ a „COMPASS STAR-ROSE“, a ty pak od té doby také o ně „pečovaly“. 2) Henri de Castries sedí přesně v obou těchto pra-lóžích.

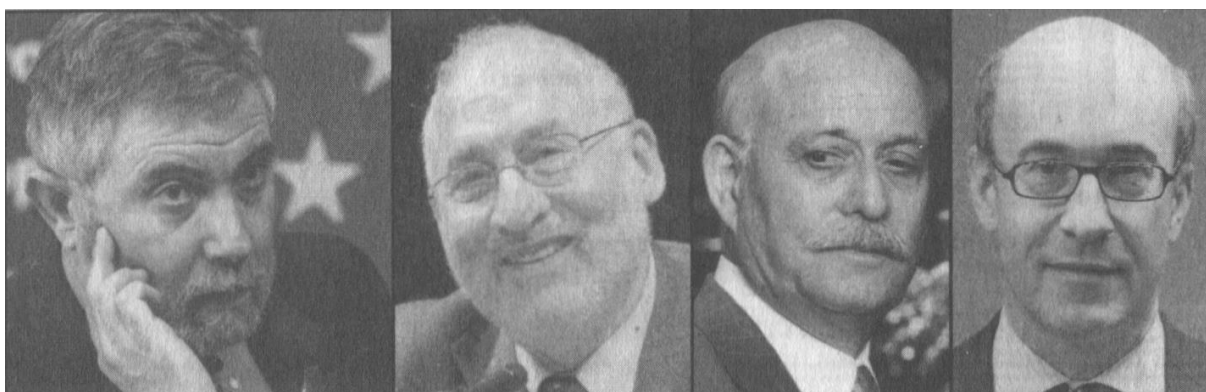

Dvakrát domnělý „stopař Bilderbergů“ Jim Tucker. – VLEVO: Každý jeho článek v „American Free Press“, kde po nějakou dobu působil dokonce jako šéfredaktor, byl pokaždé doplněn tímto vždy stejným malým snímkem, na němž ukazoval tajný zednářský signál „pohled přes brýle“. – VPRAVO: Tím samým gestem, jen trochu méně nápadným, se nechal zvěčnit na přebalu své knihy „Bilderberský deník“. Souhlasí tedy, co tvrdí Magaldi, aniž by Jima Tuckera nebo „American Free Press“ vůbec zmiňoval: jen parazednářská Bilderberg Group je pouhou pseudotajnou „krycí clonou“ před ultratajnými pra-lóžemi, které tento pouhý nástroj založily k poslušnému provádění svých rozhodnutí a současně na vlastní krytí (!).

Všechny zde ukázané osoby jsou Židé a – podle Magaldiho – také zednáři, ovšem různých tendencí! – VLEVO NAHOŘE: Bývalý šéf FED Ben Bernanke byl a je členem „neor aristokratické“ pra-lóže „THREE EYES“, odhodlal se však od roku 2009 pod převládajícím vlivem „ekumenické“ pra-lóže „MAAT“ ke keynesiánskému způsobu jednání. Dlouhé a tvrdé přetahování o jeho následnictví bylo skutečné!

NAHOŘE UPROSTŘED: „Oligarchičtí“ zednáři v pra-lóži „MAAT“ (i všech ostatních pra-lóžích její tendence) chtěli v čele FED nejraději vidět jednoho z obou „neoliberálů“, Lawrence Summerse nebo Timothy Geithnera (VLEVO DOLE), oba bývalé ministry financí, resp. (Summers) také ještě jako „finančního poradce“ amerického prezidenta, a oba teprve o dva roky dříve právě pro své „neoliberální“ postoje sesazené přesně tak, jako Obama sesadil na počátku šéfa státního rozpočtu Petera Orszaga (DOLE UPROSTŘED). Všichni tři jmenovaní patřili k různým „oligarchickým“ pra-lóžím. Navzdory pravděpodobné Rothschildově podpoře na pokrytecké „šetření“ naléhajícím „neoliberálům“ se nakonec prosadila jako nová šéfka FED umírněně smýšlející „tiskařka peněz“ Janet Yellenová, a Jacob „Jack“ Lew (VPRAVO NAHOŘE) jako nový ministr financí – díky tlaku „progresivně“ orientovaných zednářů v „ekumenické“ pra-lóži „MAAT“ (i ve všech ostatních pra-lóžích její frakce). Lew dočista koncem října 2013 „hlasitě a frontálně“ napadal německou „vládu Merkelové a její autoritativní paradigma“, tj. její tzv. „politiku úspor“, těšil se Magaldi & Co. ještě dodatečně na str. 550 své knihy. Alarmující jsou však nejnovější snahy jejich protivníků, nemilosrdných neoliberálních fanatiků „úspor“ typu Stanley Fischera (VPRAVO DOLE), který byl již mezitím jmenován náměstkem Yellenové a brzy možná bude jejím nástupcem (str. 583). Fischer je členem extrémně brutální pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“!

Čtyři „přední světoví“ židovští ekonomové (zleva doprava Paul Krugman, Joseph Stiglitz, Jeremy Rifkin, Kenneth Rogoff). Krugmana a Stiglitze označuje Magaldi jedním dechem jako „progresivní zednáře“, aniž by sdělil, zda se jedná o nejvyšší zednáře (str. 272). Stiglitz byl skutečně již před mnoha roky pro své rozhodné „progresivní“ postoje odstraněn z přední pozice Světové banky. Zůstává otevřené, zda Rifkin, podle tiskových zpráv „poradce“ mnoha vrcholných politiků, mezi nimi také Angely Merkelové a Sigmara Gabriela (!), je lóžový bratr, ale také on se objevuje u Magaldiho jako odhodlaný kritik neoliberalismu. Naproti tomu varuje Magaldi před neoliberálním Rogoffem, členem pra-lóží „THREE EYES“ a „LEVIATHAN“ (str. 455). Talmudističtí zednáři tedy podléhají stejnému ideologickému rozštěpení jako světové zednářstvo obecně!

Také talmudista Maurice Obstfeld je přesvědčený keynesián a děkuje za jmenování hlavním ekonomem Mezinárodního měnového fondu (MMF) v červenci 2015 „progresivním“ pra-lóžím. „Reakcionářská“ šéfka MMF, Christine Lagarde, členka pra-lóží „THREE EYES“ a „PAN-EUROPA“, ale Nežidovka, s ním bude muset žít...

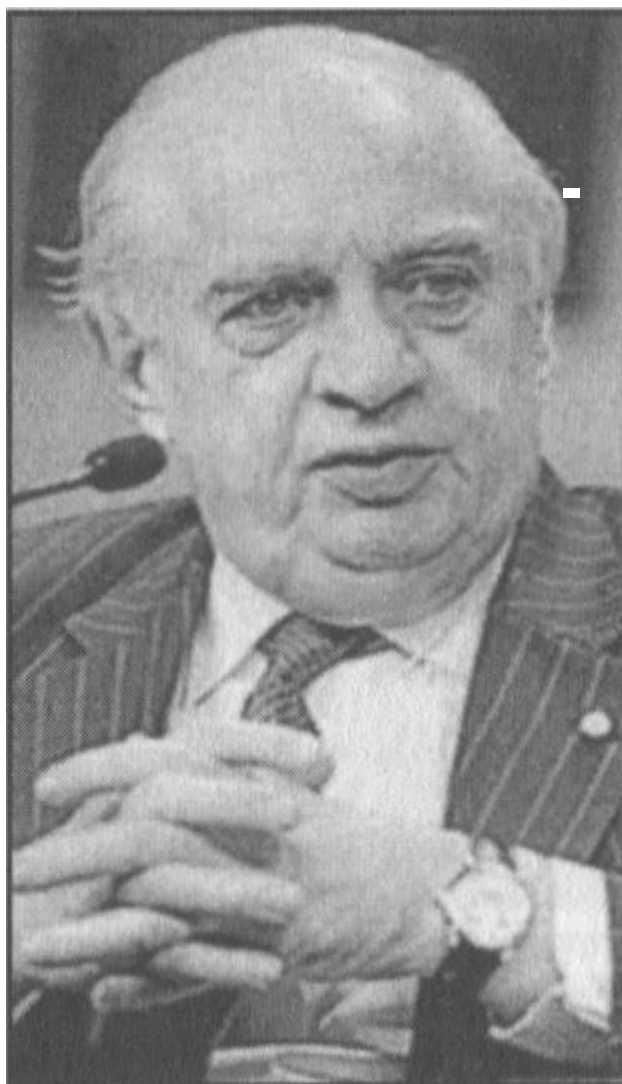

Těchto šest členů dynastie Rothschildů se u Magaldiho objevují jmenovitě jako zednáři, ale jeho informace jsou přirozeně krajně neúplné, takže můžeme mít za to, že ještě mnozí další Rothschildové jsou lóžovými členy!

ZCELA VLEVO: Lord Nathaniel Meyer Rothschild (1840-1915) byl zakládajícím členem „neoaristokratické“ pra-lóže „EDMUND BURKE“ (str. 384). – **DRUHÝ ZLEVA:** Louis Nathaniel von Rothschild (1882-1955), poslední držitel vídeňského sídla Rothschildů, je uveden pouze jako „vlivný zednář“ (bez bližšího upřesnění) kolem a za zednářem pra-lóže Richardem Coudenhove-Kalergim (str. 131). – **UPROSTŘED:** Edmond de Rothschild (1926-1997, zde ve věku 33 let), byl zakládajícím členem „THREE EYES“ (str. 210). – **DRUHÝ ZPRAVA:** Lord Nathaniel Charles Jacob Rothschild (* 1936, současná hlava celé dynastie) je člen pra-lóží „THREE EYES“ a „EDMUND BURKE“ (str. 451). – **ZCELA VPRAVO:** Jeho syn Nathaniel Philip Rothschild (* 1971) patří ke čtyřem „neoaristokratickým“ pra-lóžím „THREE EYES“, „EDMUND BURKE“, „DER RING“ a „JOSEPH DE MAISTRE“ (str. 451). – **VPRAVO DOLE:** Lynn Forester de Rothschild (* 1954) sedí rovněž v „oligarchických“, resp. „ekumenických“ pra-lóžích „LEVIATHAN“ a „JANUS“ (str. 455). – I když „kontrola“ frakce „oligarchických“ pra-lóží široce rozvětvenou rodinou Rothschildů je jedinečná a nesporně má velký vliv, přesto neznamená žádnou přímou moc rozkazovat. Zbigniew Brzezinski, přestože není talmudista, se nyní dokonce může cítit jako „otec bohů“ v okruhu momentálně převládajících „neoaristokratických“ resp. „oligarchických“ pra-lóží, jak dokazuje jeho mimořádně sebevědomě zvolený pseudonym „Frater Kronos“ – Kronos byl v řeckém nebi otcem nejvyššího boha Dia!

Obrovský, i když ne neomezený vliv Rothschildů v pra-lóžích, značně posiluje jejich nesmírně mnoho bývalých i současných společníků, správců majetku i jiných zaměstnanců a nastrčených figur. Jedním z nejvýznamnějších je vedle Davida Rockefellera Ir Peter Dennis Sutherland (* 1946). Téměř nekonečný je přehled jeho funkcí a místeček, Magaldim (str. 451) jen stručně popsany jako „právník, politik, manažer, obchodník“. Tento multitalent zastával dílem postupně, dílem současně místa v množství Rothshildových i internacionálních institucích resp. zastává je dodnes! Sutherland byl mj. evropským komisařem pro obchodní soutěž (1985-1989), generálním ředitelem organizace Spojených národů GATT (1993-1995), od roku 1995 je jedním z ředitelů skrytě rothschildovské velkobanky Goldman Sachs, a navíc seděl 1997-2009 v představenstvu Rothschildova ropného gigantu British Petroleum (BP). V souladu s tím je také členem hned pěti různých „oligarchických“ pra-lóží: „EDMUND BURKE“, „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „PAN-EUROPA“, „THREE EYES“ a „TAO LODGE“! Momentálně jako „zvláštní poradce generálního tajemníka OSN pro mezinárodní migraci“ zuřivě podněcuje na významném místě realizaci pověstného „Coudenhove-Kalergiho plánu“ na vytvoření „smíšené rasy“, mnohem snáze ovladatelné nadcházejícím „mesiášem“.

Osť z mnoha dalřích pra-lůzovůch zednůřů, kteřĩ vřichni přĩmo souvisejĩ s rothschildovskou finanční mocĩ, ale rozdlĩnům způsobem. – NAHOŘE ZLEVA DOPRAVA: Mario Draghi, Peter Voser, Mervyn King, Robert Zoellick. – DOLE ZLEVA DOPRAVA: Mark Carney, Thomas Jordan, Christine Lagarde, Jean-Claude Trichet. – Vĩce nebo mĩnĩ pouhůmi „zaměstnancĩ“ byli/jsou současnů šef EůB Mario Draghi („PAN-EUROPA“, „EDMUND BURKE“, „THREE EYES“, „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „DER RING“), a nynĩjřĩ šef představenstva – přesně jako „BP“ – Rothschildy ovládanėho ropnėho obra „Royal Dutch Shell“ Peter Voser („PAN-EUROPA“), a zřejmĩ takė bývalů šef „Bank of England“ Mervyn King („EDMUND BURKE“); na takovė nejvyřřĩ zednůře může mĩt rothschildovsků klan asi nejvĩtřĩ vliv. Zbůvajĩcĩch pět pracuje/pracovalo rovnĩž hlavnĩ s kapitůlem Rothschildů a dalřĩch, zcela převůžnė židovskůch velkobank: Robert Zoellick („DER RING“ a „HATHOR PENTALPHA“) byl 2007-2012 šefem Světovė banky; Mark Carney („EDMUND BURKE“ a „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“) byl nejprve prezidentem Kanadskė úřtřednĩ banky, a nynĩ řĩdĩ „Bank of England“; Thomas Jordan („JOSEPH DE MAISTRE“) vystřĩdal v šefovskėm křesle řvůcarskė nůrodnĩ banky Philippa Hildebranda; řefka MMF Christine Lagarde sedĩ v „THREE EYES“ a „PAN-EUROPA“; Draghiho předchůdce v čele EůB, Jean-Claude Trichet, dal pracuje na zániku křesťanskėho Zůpadu v pra-lůžĩch „PAN-EUROPA“, „BABEL TOWER“ a „DER RING“. Jak vidno, patřĩ sice rovnĩž k zcela „reakcionůřsko-oligarchickům“ pra-lůžĩm, musejĩ se vřak za svou činnost ospravedlnůvat ne bezprostřednė před Rothschildem, nůbrž jen před svůmi pra-lůžemi!

VLEVO: Roku 1973 navštívil Čínu také David Rockefeller, a zrovna v tom roce, kdy byl Mistrem stolce pra-lóže „THREE EYES“ v čele čínské vlády jeho lóžový bratr Čou En-laj, který se na snímku právě zdraví s Rockefellerovou manželkou Peggy.

NAHOŘE: Deng Hsiao-ping, v tisku pokaždé k vidění se signálem, rovněž vstoupil záhy do „THREE EYES“, a byl od roku 1981 nesporně nejsilnějším mužem Číny.

(horní rámeček):

Mimořádně drzý signál (povšimněme si originálního textu pod obrázkem) u příležitosti návštěvy Německa čínským premiérem Wen Jiabaoem z „progresivní“ pra-lóže „THOMAS PAINE“ v novinách „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ z 29. června 2011. Přestože čínskou stranickou státní a vládní špičku vždy ovládaly „reakcionářské“ pra-lóže „THREE EYES“ a „TAO LODGE“, byli a jsou i PŘESTO držitelé vrcholových míst, náležejících k protichůdné frakci, tím nejlepším důkazem fundamentální jednoty celého světového zednářstva!

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

(německý text pod snímkem):

Pomocná ruka: Významný host z Říše středu přinesl s sebou něco do Berlína. Foto: dpa

NAHOŘE: Dengův dědic Jiang Zemin si skvěle rozuměl s „bratrem“ Kissingerem ze společné pra-lóže „THREE EYES“; tisk rozšiřoval příslušné signály. – VPRAVO UPROSTŘED: Také Zeminův nástupce Ju (Hu) Jintao, zde „bratrsky“ jednotný s Fidelem

Castrem, náleží k pra-lóži „THREE EYES“. – VLEVO UPROSTŘED, RESP. DOLE: Wen Jiabao byl od 2003 do 2013 premiérem jako člen „THOMAS PAINE“, což se „oligarchické“ Merkelové nelíbilo! ...

VLEVO: William Averell Harriman, člen „progresivních“ pra-lóží „THOMAS PAINE“ a „BENJAMIN FRANKLIN“, v prosinci 1969 napomáhal překazit italský puč, který „anti-demokratické“ pra-lóže již perfektně zosnovaly. Nicméně na ruku téhož „progresivního“ zednáře podle Magaldiho svědectví – později se k němu ještě dostaneme – lpí krev mnoha milionů obětí II. světové války...! – VPRAVO: „Progresivní“ nejvyšší zednář Helmut Schmidt roku 1974 s italským premiérem Mariano Rumorem. Snímek charakterizuje Rumora zcela výstižně s dvojitým signálem (pohled vzhůru – ruka/ruce uprostřed obrazu) jako zednářsky „zasvěceného“; přestože tento příjemný „křesťanský demokrat“ formálně nepříslušel k žádné lóži, byl v těsném spojení se samotnými nejvyššími zednáři „oligarchické“ resp. „neoaristokratické“ frakce, k níž patřili také jeho ministr vnitra a podtajemník. Kvůli téže „reakcionářské“ frakci zinscenoval Rumor v prosinci 1969 krvavý teroristický útok v Milánu, který jen o vlásek nepřivedl státním převratem k moci zednáře „THREE EYES“, Junia Valeria Borghese!

Helmut Schmidt (1918-2015).

Smuteční řečník: bývalý ministr zahraničí USA, Henry Kissinger (92).

Helmut Schmidt, výše v textu zmíněný jako ještě žijící, mezitím zemřel. Vedlejší výřez pochází z „HNA“ z 24. 11. 2015. List reprodukuje doslovně části smutečního projevu, který přednesl kvůli tomu z USA přibylý Kissinger. Přestože Schmidt patřil k opačné pra-lóžové frakci a roku 1974 napomáhal zmařit Kissingerův projekt puče v Itálii, mluvil nyní Kissinger dojatými slovy o „hlubokém přátelství“...! Foto zachycuje Kissingera během jeho nedůsledného projevu. Nicméně událost ukazuje mnohem víc: nakonec zůstává protikřesťanské světové zednářstvo vždy jednotné!

ZCELA VLEVO: Znak Teosofické společnosti vykazuje vedle satanského hada, jenž je také v některých pra-lóžích nepokrytě vzýván, hákový kříž, který rovněž mezi dalšími gnosticko-esoterickými symboly zaujímá prominentní místo (viz šipku).

VPRAVO: Helena Petrovna Blavatská, zakladatelka Teosofické společnosti, použila hákového kříže již několik desetiletí před výskytem nacionálního socialismu ve svém hlavním díle „*Tajné učení*“. Byla „náhodou“ členkou právě a zrovna v Německu založené „oligarchické“ pra-lóže „PARSIFAL“.

THE ^{70.} Sun

Friday, July 15, 2011

BRITAIN'S BEST-SELLING PAPER

THIRTY DOLLARS

WORLD EXCLUSIVE

Secret 1933
film shows
Edward VIII
teaching this
Nazi salute
to the Queen

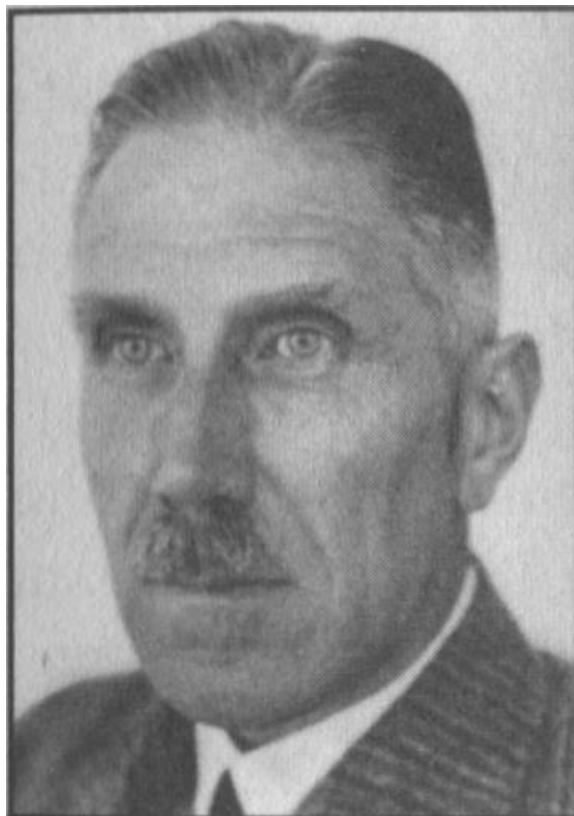
By THE EDITOR AND JOURNALISTS
The Queen and Queen Mary take a Nazi salute in an astonishing, little-known clip of historical and royal footage for the first time. The film shows the then Princess Elizabeth, now Queen, being taught to 1933.
By the then Prince of Wales, Edward VIII, in 1933, the year Edward VIII abdicated.
The clip is a complete original film of the Queen and Queen Mary being taught the Nazi salute by Edward VIII.

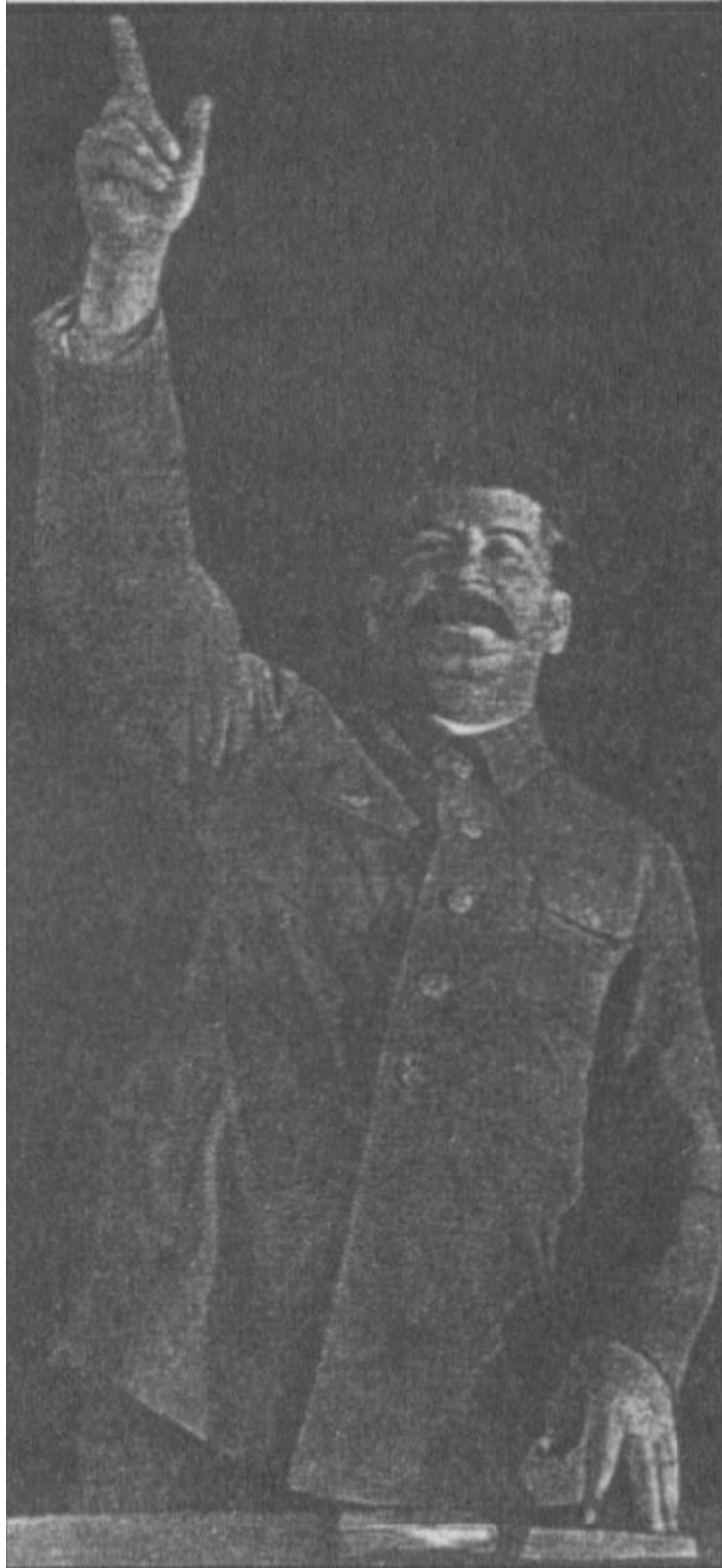
Queen Mary and Elizabeth II with Prince Philip, Prince Charles and Prince Andrew in 1981

THEIR ROYAL HEILNESSES

MORE AMAZING PICTURES: PAGES 2, 3, 4, 5, 6 AND 7

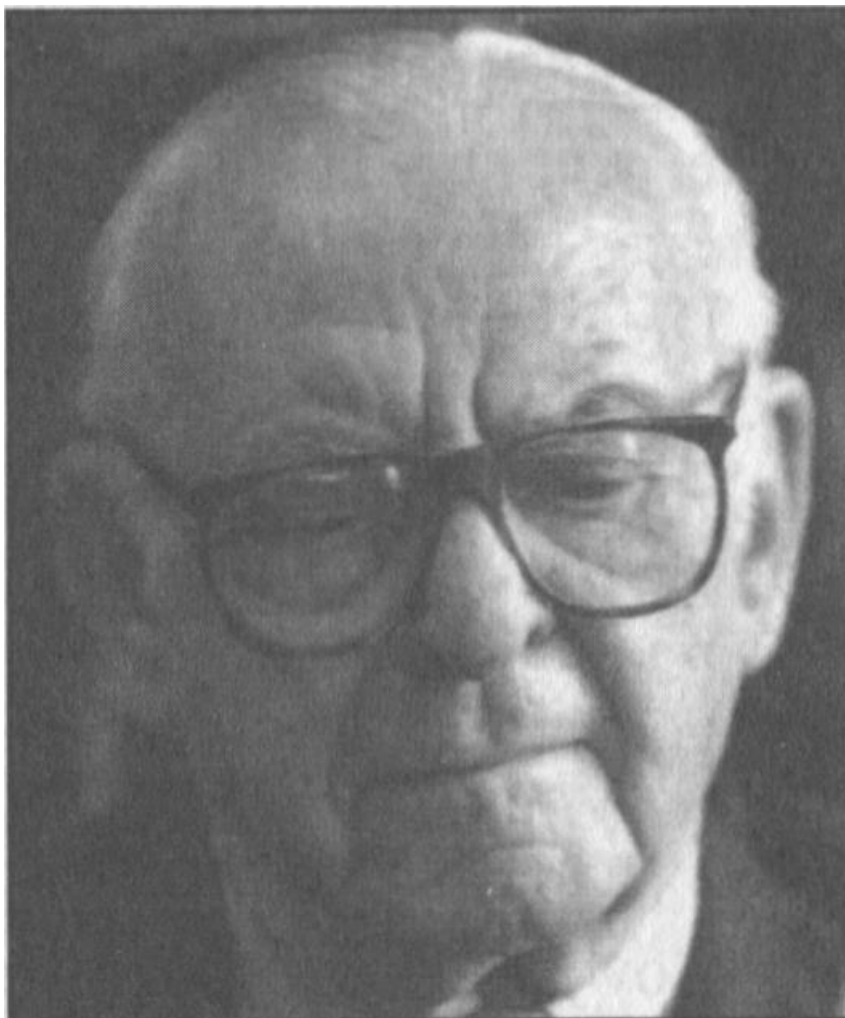
(Pravděpodobně pra-lóžový) bratr Franz von Papen byl podle Magaldiho pouze jedním z mnoha zednářů za Adolfem Hitlerem!

Josif Vissarionovič Džugašvili alias „Stalin“ se signálním gestem. Již dávno se vědělo, že Lenin a Trockij byli zednáři, členové pařížské lóže „Art et Travail“. Teprve od Magaldiho se dozvídáme, že také Stalin byl lóžový bratr. Nevíme ovšem, zda zednář nejvyššího stupně jako Lenin.

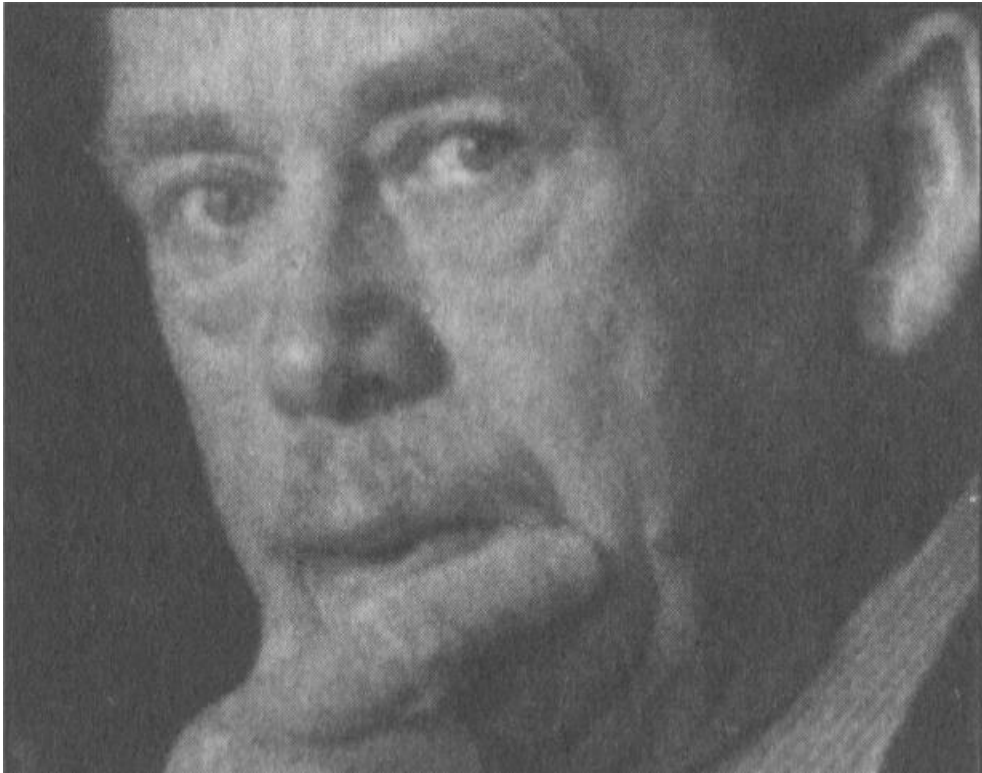
Tak zvaná „Velká trojka“ během konference v Postupimi ukazuje každému zednáři důvěrně známý symbol „bratrského řetězce“, přestože vlastně náležejí ke třem vzájemně si odporujícím frakcím světového zednářstva! Winston Churchill (vlevo), jak Magaldi zdůrazňuje (str. 141), i přes své protinacistické a antikomunistické zásluhy koncem čtyřicátých let znovu upadl do starého „reakcionářského“ postoje. Naproti tomu Harry Truman (uprostřed) byl přesně jako jeho předchůdce Roosevelt (str. 4 a 93) „progresivním“ zednářem, zednář Stalin zase „reakcionář“ brutálně komunistického odštěpení od hlavního „oligarchistického“ proudu. Přesto je momentálně sjednocoval jejich „antinacismus“. Vysokostupňový zednář Jules Boucher vysvětluje: „Bratrský řetězec“ (...) spočívá ve vytvoření kruhu, řetězce vzájemným podáním rukou poté, co se nejprve zkrřížily paže“ (Jules Boucher, „La symbolique maçonnique“, 2. vyd. Paříž 1953, str. 336). Oba „koncoví členové“ mimořádně krátkého řetězce přirozeně paže nekříží.

Americko-židovský miliardář Armand Hammer jako člen nejprve brutálně komunistické pra-lóže „JOSEPH DE MAISTRE“, poté také „umírněné“ „GOLDEN EURASIE“, a konečně ještě oligarchicko-antikomunistické „LUX AD ORIENTEM“ i podobně orientované „THREE EYES“, byl podle Magaldiho „dvojznačným spojovacím článkem“ mezi západním a východním (nejvyšším) zednářstvem.

Nikita Sergejevič Chruščov, od 1958 do 1964 šéf státu i KS SSSR, byl členem „neutrální“, resp. „umírněně konzervativní“ pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, a jako takový prováděl tzv. destalinizaci.

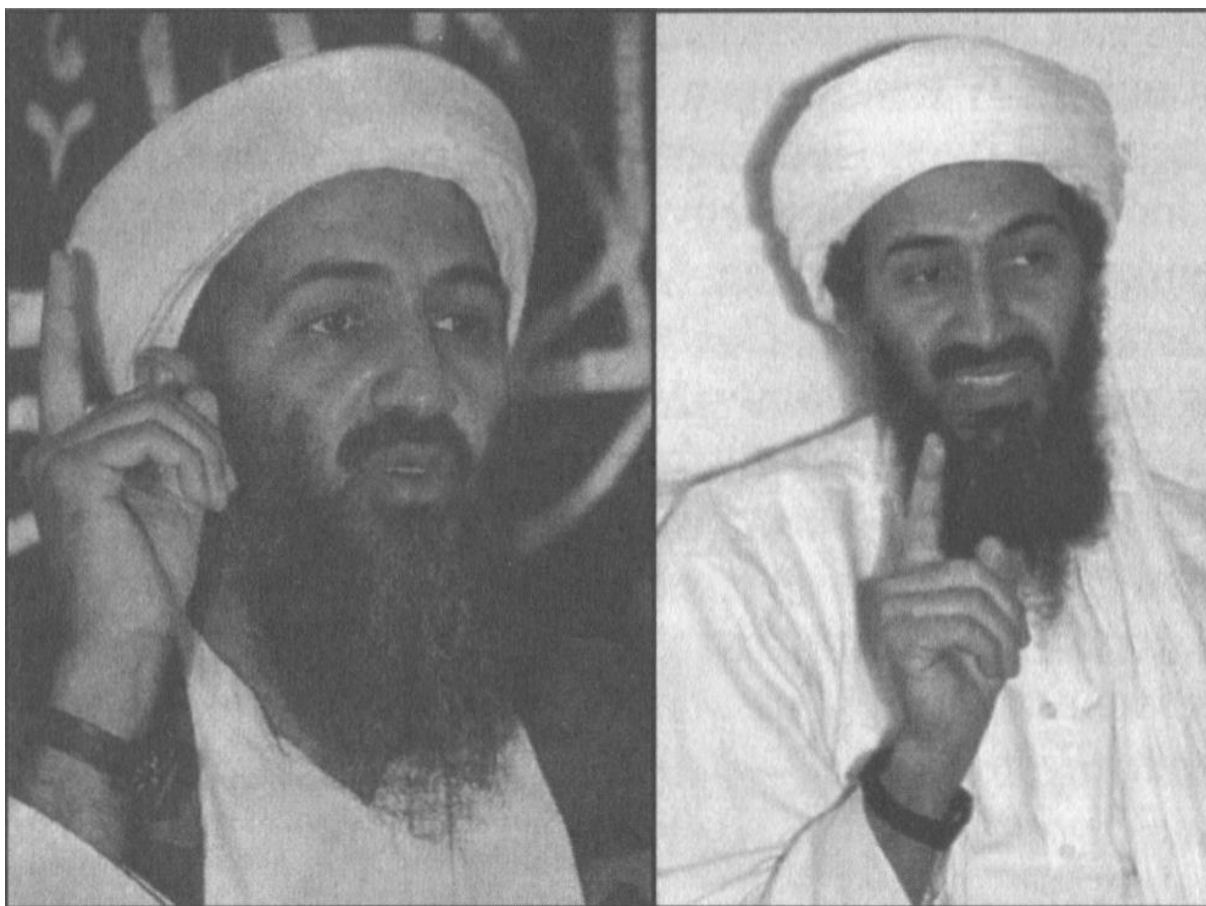

Český „reformátor“ z roku 1968 a zakladatel „hnutí za lidská práva Charta 77“, Václav Havel, okamžitě po „obratu“ povýšený na státního prezidenta Československa, od roku 1991 nositel jen lóžovým bratrům vyhrazené cášské ceny Karla Velikého, nositel také holandské Erasmovy ceny, člen 1996 v Praze založené „New Atlantic Initiative“ („Nové atlantické iniciativy“), oslavovaný spisovatel a „myslitel“, v tisku vždy – jako také zde – k vidění s lóžovým signálem, byl členem pra-lóže „GOLDEN EURASIA“. Podle článku v českém časopisu „Týdeník Politika“ z éry obratu, jehož překlad mám k dispozici, byli již Havlův otec a strýc členy „obyčejné“ lóže „Bohemia“. – „Jablko nepadá daleko od stromu“...

Tři hlavní prvoplánoví aktéři „pádu berlínské zdi“ pózovali nejnověji, při 25. výročí události, před zbytkem „Corpus delicti“. Michail Gorbačov z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“ (vlevo) a George H. W. Bush z pra-lóže „THREE EYES“ (vpravo) však svého času jednali v rámci paktu „United Freemasons for Globalization“, tj. jménem veškerého a z pověření celého nejvyššího zednářstva! Helmut Kohl, který zde diskrétně, ale přesto zřetelně dává „ukazujícím prstem“ zjevně nezbytné signální gesto, by snad mohl být sám přinejmenším vysokostupňový bratr – jako (stále podle Magaldiho [str. 86 a 131 ad.]) o desetiletí před ním jeho stranický přítel a předchůdce v úřadu Konrad Adenauer.

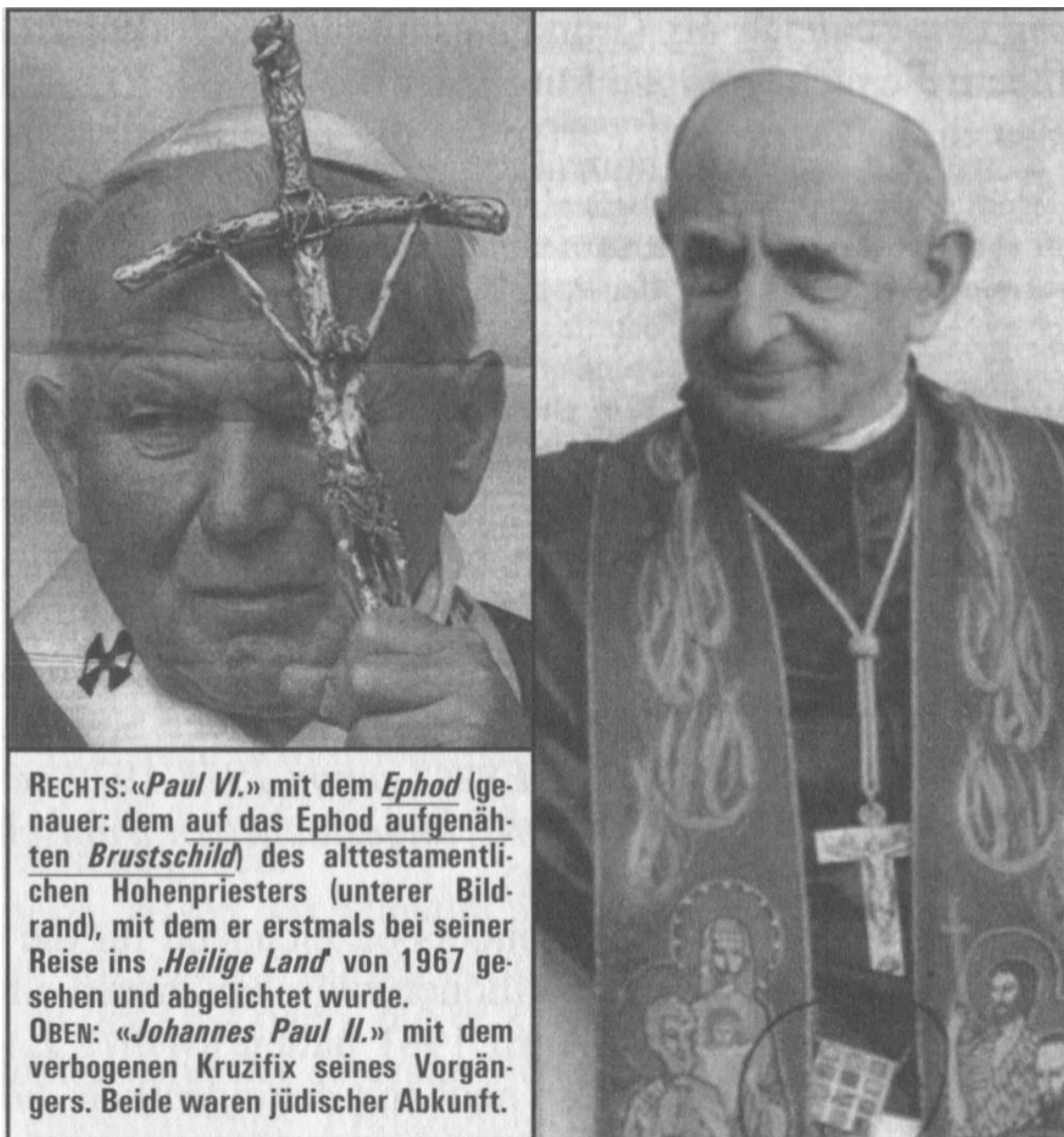
Signální snímky v tisku tedy neklamaly! Usáma bin Ládín s teroristickými útoky z 11. září 2001 sice neměl nic společného, protože byly dílem „heretické“ a „nekontrolovatelné“ pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“. Nicméně za účelem destabilizace a likvidace Sovětského svazu byl saudskoarabský „džihádista“ již počátkem 80. let Zbigniewem Brzezinskim osobně „poklepem meče“, tj. v zkráceném obřadu, přijat do „oligarchické“ pra-lóže „THREE EYES“.

Zednář z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, Eduard Ševardnadze, v tisku k vidění vždy se signálními gesty, byl po léta Gorbačovův ministr zahraničí, od března 1992 po rozpadu SSSR šéfem vlády nezávislé Gruzie, a poté demokraticky zvoleným, ale možná nezdednářským prezidentem Gamsachurdiou krvavým násilím svržen.

Oba „šokoví terapeuti“ Ruska, státní prezident Boris Jelcin (vlevo) a jeho premiér/vicepremiér Jegor Gajdar (vpravo) byli členy „oligarchické“ pra-lóže „LUX AD ORIENTEM“ Zbigniewa Brzezinského, a proto také signály v tisku.

VPRAVO: „Pavel VI.“ s efodem (přesněji: na hrudním štítu upevněným efodem) starozákonního velekněze (spodní okraj snímku), s nímž se nechal vidět a fotografovat při své první cestě do „Svaté země“ v roce 1967. NAHOŘE: „Jan Pavel II.“ se zakřiveným kruzifixem svého předchůdce. Oba byli židovského původu.

BREASTPLATE. A splendid piece of ornamental embroidered cloth, of the same material of which the ephod was made, ten inches square, and worn by the Jewish High-

Zwei Abbildungen aus dem Freimaurer-Lexikon «*A Dictionary of Freemasonry*» von Robert Macoy (1815-1895), nachgedruckt 1989 von der Bell Publishing Company in New York (OBEN: S. 98, Artikel «*Breastplate*» [Brustschild]; RECHTS: S. 301 zum Artikel «*Priest*» [Priester]).

Dvě ilustrace ze zednářského lexikonu „A Dictionary of Freemasonry“ od Roberta Macoye (1815-1895) jako dotisk vydaného 1989 Bell Publishing Company v New Yorku. NAHOŘE: Str. 98, heslo „Breastplate“ [„Hrudní štít“]; VPRAVO: Str. 301 k heslu „Priest“ [„Kněz“].

gems, and two large precious stones set in gold, on which were engraved the names of the twelve tribes of Israel, six on each stone, according to their order. The material of which the ephod was wrought was extremely costly; of blue, purple, scarlet, and fine-twined linen, with rich golden embroidery; also a girdle of fine linen, woven with blue, purple, scarlet and gold, passed twice around the body. Just above the girdle, on the breast of the ephod, and joined to it by golden chains attached to rings at the upper corners, was suspended the breastplate, which was made of the same rich material as the ephod; it was about ten inches square; the front of which was set with twelve precious stones, on each of which was engraved the name of one of the sons of Jacob; these stones were divided from each other by golden partitions, and set in four rows. Upon his head was the miter. This was made of fine linen or silk, blue, wrapped in several folds, in the manner of a Turkish turban. In front, and around the base of the miter, as a band, secured with blue ribbon, was a plate of gold, called the "plate of the holy crown of pure gold," upon which was inscribed, "HOLINESS TO THE LORD," in Hebrew characters. These vestments should be worn by the High-Priest of a Royal Arch Chapter at every convocation, and when worn each of them will convey to the possessor important lessons of symbolical instruction. The various colors of the robes are emblematic of the graces and virtues which should adorn the human mind; the white, of innocence and purity; the scarlet, of fervency and zeal; the purple, of union; and the blue, of friendship. The miter is to remind him of the dignity of his office, and the inscription on its plate to admonish him of his dependence on God. Lastly, the breastplate, upon which is engraved the names of the twelve tribes, is to teach him that he is always to bear in mind his responsibility to the laws and ordinances of the institution, and that the honor and interests of the Chapter and its members should always be near his heart.* In the United States the High-Priest is the first officer of a Chapter of Royal Arch Masons. He represents Joshua, the High-Priest, who, with his com-

* According to Josephus the ancient Jews gave an interesting symbolical interpretation to the several parts of these vestments. He says, that being made of linen signified the earth; the blue denoted the sky, being like lightning in its pomegranates, and in the noise of its bells resembling thunder. The ephod showed that God had made the universe of four elements, the gold relating to the splendor by which all things are enlightened. The breastplate in the middle of the ephod resembled the earth, which has the middle place of the world. The sardonyxes declare the sun and moon. The twelve stones are the twelve months or signs of the zodiac. The miter is heaven, because blue.

Strana 303 (pokračování obsáhlého hesla „Priest“ [„Kněz“], silně zmenšeného) ze „Wörterbuch der Freimaurerei“ („Slovníku zednářstva“) zednáře 33. Stupně Roberta Macoye.

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

Podle něj je „hrudní štít“, který nosil Pavel VI., užíván v „kapitule“ nejvyššího stupně „Royal Arch“ vysokostupňového zednářstva obřadu „Royal Arch“, který namísto 33 stupňů „Skotského obřadu“ zná jen čtyři [!] (srv. tamtéž, str. 335), a sice ve vzestupné řadě 1. Mark Master, 2. Past Master, 3. Most Excellent Master a 4. Royal Arch; totéž v jen sedm stupňů zahrnujícím obřadu „York“, v němž čtyři právě vypočítaná označení tvoří 4. až 7. stupeň (srv. tamtéž str. 395). Tím by tedy byl Pavel VI. jako nositel „hrudního štítu“ držitelem nejvyššího stupně buď obřadu „Royal Arch“, nebo obřadu „York“, příp. obou!

Karl Rove, podle Magaldiho zakládající člen pra-lóže „HATHOR PENTALPHA“, z níž vychází vražedný teror ISIS, se vysmívá nám „profánním“, protože světla se štítící machinace nejvyššího zednářstva můžeme vždy znát pouze „vychladlé“...!

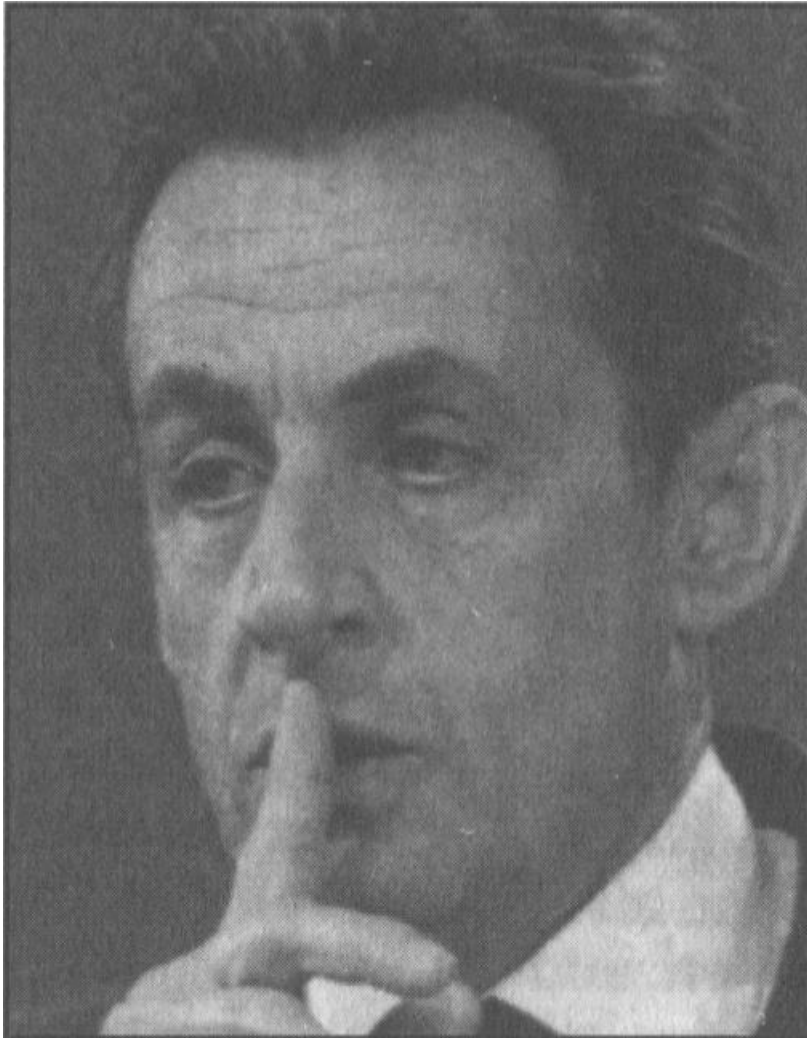

VLEVO: Karol Wojtyła vděčil za své zdánlivé „papežství“ Zbigniewu Brzezinskému, silnému muži tehdy nejmocnější pra-lóže „THREE EYES“! 13. května 1981 byl Mehmetem Ali Agcou – podle Magaldiho (str. 378) „profesionálním teroristou“ – postřelen z pověření zednářů pra-lóže „WHITE EAGLE“, rozzuřených atentátem na Reagana z 30. března 1981, aby tím „jeho nejbližší přítel a spojenec“ Brzezinski „byl zasažen až do srdce“ (tamtéž)!

VPRAVO: Arcibiskup Paul Casimir Marcinkus, Američan lotyšského původu, takto se signálním gestem „pohled stranou + ruce ve hře“ portrétovaný údajnými „novinami papeže“, zde v německé verzi „Osservatore Romano“ u příležitosti právě uskutečněného (dodatečného) jmenování „pro-prezidentem Papežské komise pro Vatikánský stát“ koncem září 1981, byl již od roku 1971 prezidentem Vatikánské banky, především ale nejdříve od 1968 a nejpozději od 1975 člen pra-lóže „THREE EYES“, a jako takový – říkají Magaldi & Co. – s Karolem Wojtylou „nejtěsněji spojený“!

Šéf Telekomu René Obermann, člen „oligarchické“ pra-lóže „DER RING“, podporuje rovněž v Maďarsku „progressivní“ protikřesťanský feminismus, k čemuž se nejspíše také „oligarchický“ šéf vlády Orbán nemusí dát „pobízet“ z důvodu udržení své moci.

Nicolas Sarkozy je členem pěti (!) „konzervativních“, „oligarchických“ pra-lóží „EDMUND BURKE“, „GEBURAH“, „ATLANTIS-ALETHEIA“, „PAN-EUROPA“ a „HATHOR PENTALPHA“, ve věci „homo-maželství“ však nekonečně kolísá sem a tam. ... V ultratajně „HATHOR PENTALPHĚ“ pomáhá dirigovat křesťany vraždící „islamistický“ teror ISIS, ve francouzské veřejnosti chce naproti tomu „chránit“ kostely před proměnou na mešity! Podle veřejných slov a činů lze tedy u těchto lidí jen sotva poznat, co skutečně jsou a co mají ve štítu...

„Oligarchický“ pra-lóžový zednář Vladimír Putin demonstrativně líbá ikonu, kterou mu nastavují tři ruští pravoslavní biskupové. Přitom si je nejen on, nýbrž i jeho stejně zbožný premiér Medveděv, dobře vědom svého židovského původu. Sestra posledně řečeného se dokonce z USA odstěhovala do Izraele, „aby tam přemístila i svou rodinu“, zatím co její bratr Jonathan s dvojitým státním občanstvím dal na příslušnou otázku – nakonec upřímnou – odpověď, že nemůže říci, zda by v americko-izraelském konfliktu byl spíše loajálnější USA, než Izraeli (podle čtenářského dopisu z Washingtonu v „American Free Press“, 21. 1. 2008, str. 19). – Stejného „receptu“ jako Putin/Medveděv užili již roku 1967 řečtí plukovníci, kteří byli všichni ještě před svým pučem zasvěceni do „reakcionářské“ pra-lóže „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“ a poté instruováni...!

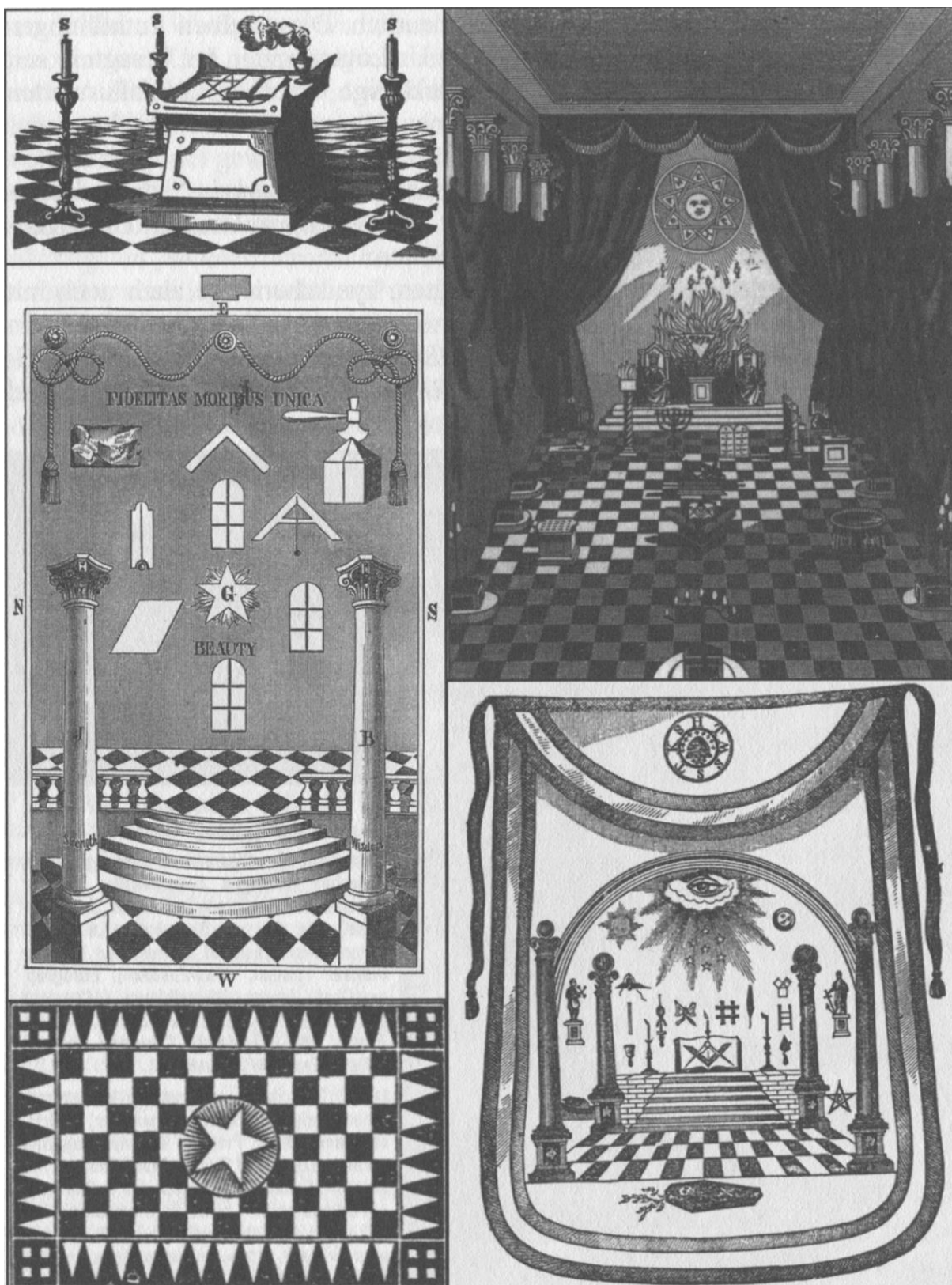
Zasvěceným tiskem nebyli jen tak nadarmo soustavně představováni se signálními gesty: oba ideologicky protikladní pra-lóžoví zednáři Valéry Giscard d'Estaing („THREE EYES“) a Helmut Schmidt („FERDINAND LASSALLE“) se nicméně roku 1974 společně a přímo podíleli na opětném dosazení „umírněně“ „progresivně-demokratického“ řeckého státního šéfa Konstantinose Karamanlise („ATLANTIS-ALETHEIA“) poté, co Schmidt s dalšími „progresivními“ bratry způsobil zhroucení plukovníckého režimu, který pozůstal ze samých členů „oligarchické“ pra-lóže („COMPASS STAR-ROSE“), tedy z vlastní frakce (!) Valéry Giscarda d'Estaing. – Kdyby se již nescílněkrát nezapletlo do svých vlastních, konec konců druhořadých (!) rozporů, bylo by protikřesťanské světové zednářstvo asi již dávno dospělo k vysněnému cíli...

Řecká „úvěrové krize“ byla a je novým ujařmovacím experimentem.

NAHOŘE: Tři „oligarchičtí“ stálí „vyjednávачí“ s řeckou vládou ve věci „úvěrové krize“, všichni se signály (zleva doprava): prezident komise EU Herman van Rompuy („BABEL TOWER“, „PAN-EUROPA“); evropský skupinový šéf Jeroen Dijsselbloem („COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“, „THREE EYES“); prezidentka MMF Christine Lagarde („THREE EYES“, „PAN-EUROPA“).

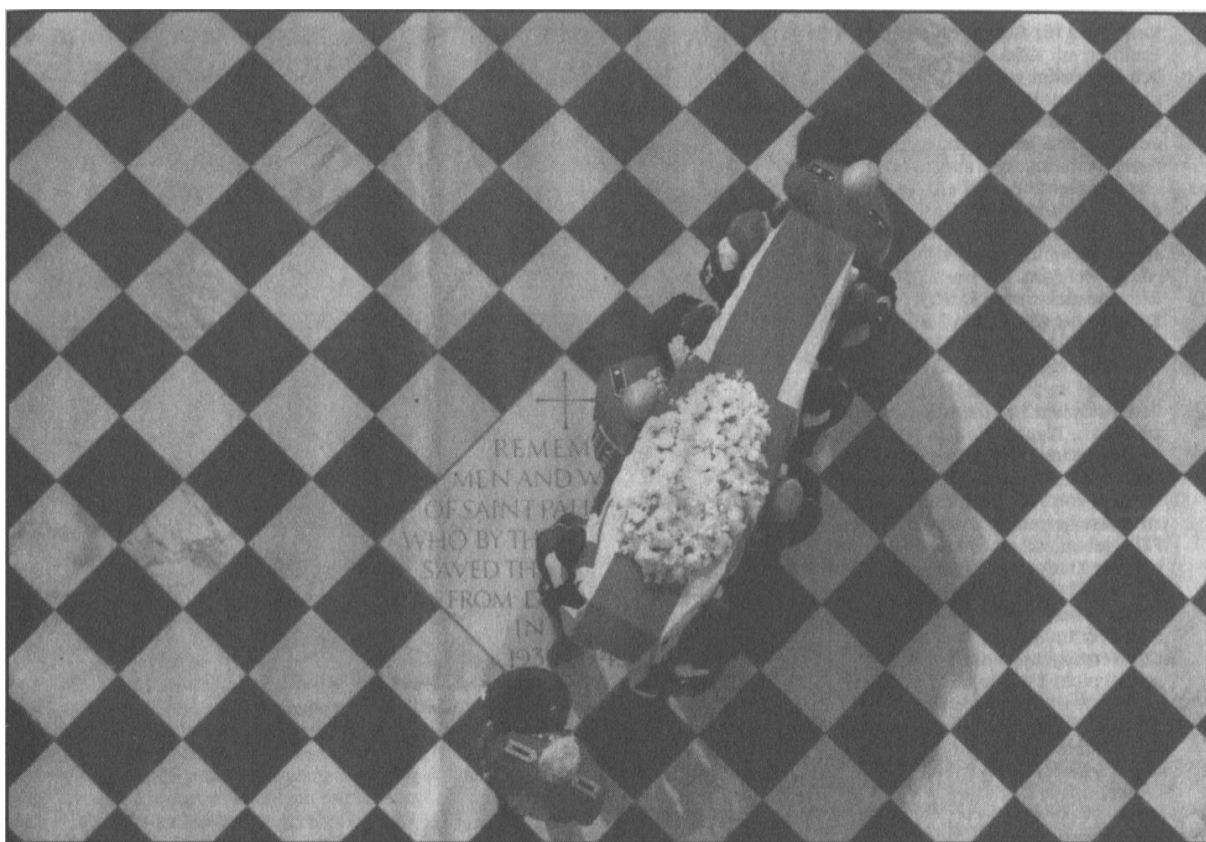
VLEVO: Tři jejich „oligarchičtí“ zednářští „partneři ve vyjednávání“ v Řecku. NAHOŘE: Premiér Antonis Samaras („THREE EYES“) se signálem „mozaikové dlažby“ (= šachovnicové podlahy, na níž stojí – viz k tomu dále v textu!). VLEVO DOLE: Bývalý šéf cedulové banky Lucas Papademos („THREE EYES“, „PAN-EUROPA“, „BABEL TOWER“). VPRAVO DOLE: Vizepremiér (ministr financí) Evangelos Venizelos („ATLANTIS-ALETHEIA“) s nepřehlédnutelným signálem.

Pětkrát šachovnicový vzor (vyskytující se ovšem ještě mnohem častěji) ve výše již citovaném „Slovníku zednářstva“ bratra 33. stupně Roberta Macoye. VLEVO NAHOŘE: Neznámá kresba (zjevně lóžový oltář; str. 209).

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

VLEVO UPROSTŘED: „*Názorná tabule*“ z 18. století (str. 381). – VLEVO DOLE: Jeden ze šesti prezentovaných vzorů „*dlažby*“ podlahy „*lůžového templu*“ (str. 253); jak ukazují ostatní obrázky, je velice preferovaný! – VPRAVO NAHOŘE: Interiér „*perfekcionistaické lóže*“ (str. 157) – VPRAVO DOLE: Zednářská zástěra, kterou zednáři George Washingtonovi věnovala manželka zednáře La Fayettea (str. 85). Jde tedy o prastarý symbol zednářstva.

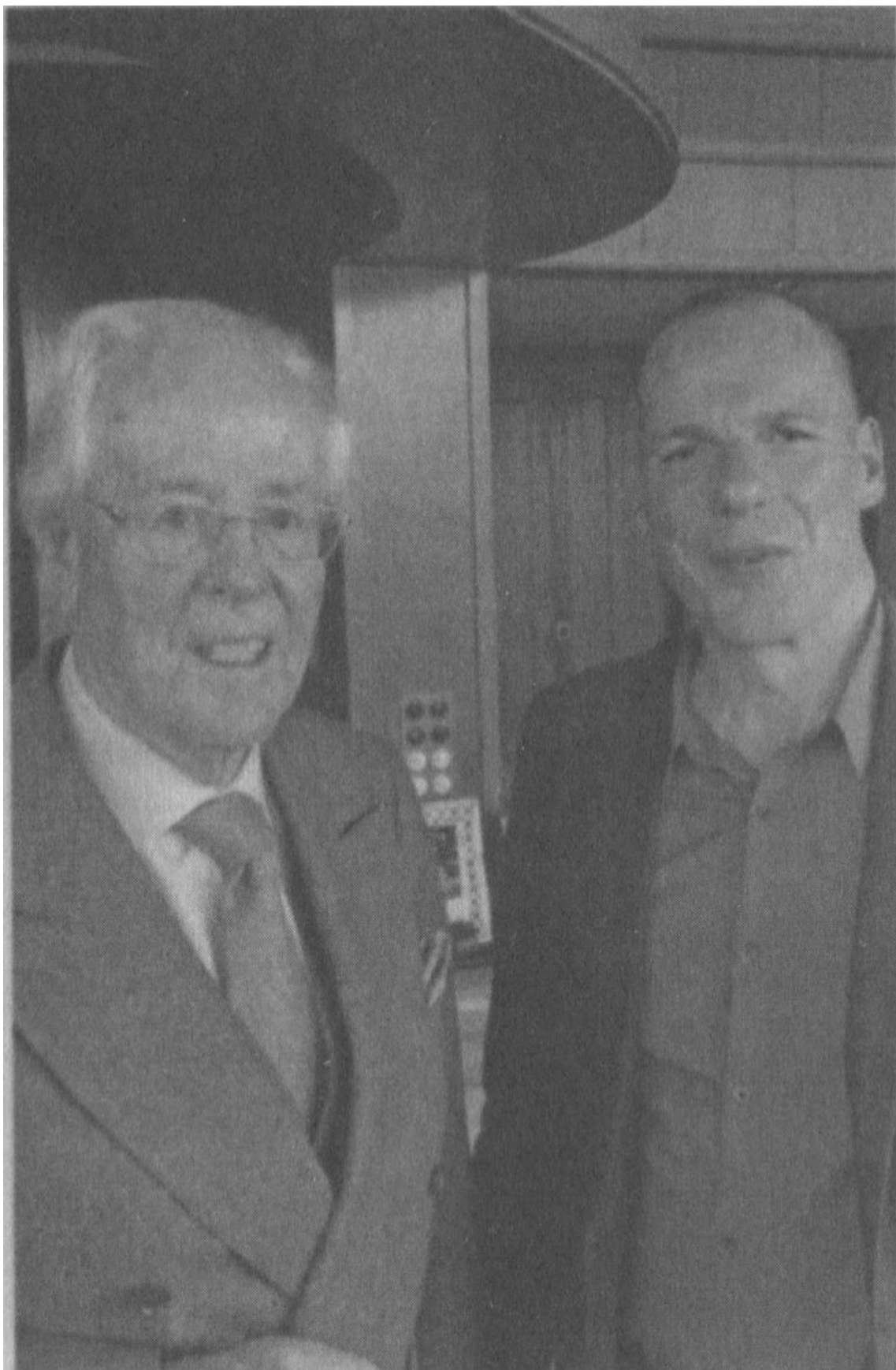
„*Železná Lady*“ Anglie, Margaret Thatcherová, byla podle Magaldiho (str. 358, 365 a častěji) „reakcionářsko-oligarchicky“ zaměřeným členem zcela podobně orientované pra-lóže „EDMUND BURKE“. A že zednářkou musela být, to každý jen trochu s lůžovou symbolikou obeznalý musel poznat mj. v dubnu 2013 na tomto drzém symbolickém snímku, ukazujícím z ptačí perspektivy rakev Thatcherové, jak je právě nesena „náhodou“ po překrásně „mozaikové dlažbě“ londýnské katedrály sv. Pavla („*Tages-Anzeiger*“, 18. 4. 2013). Vyplatí se dbát na tajnou řeč snímků „našich“ masmédií.

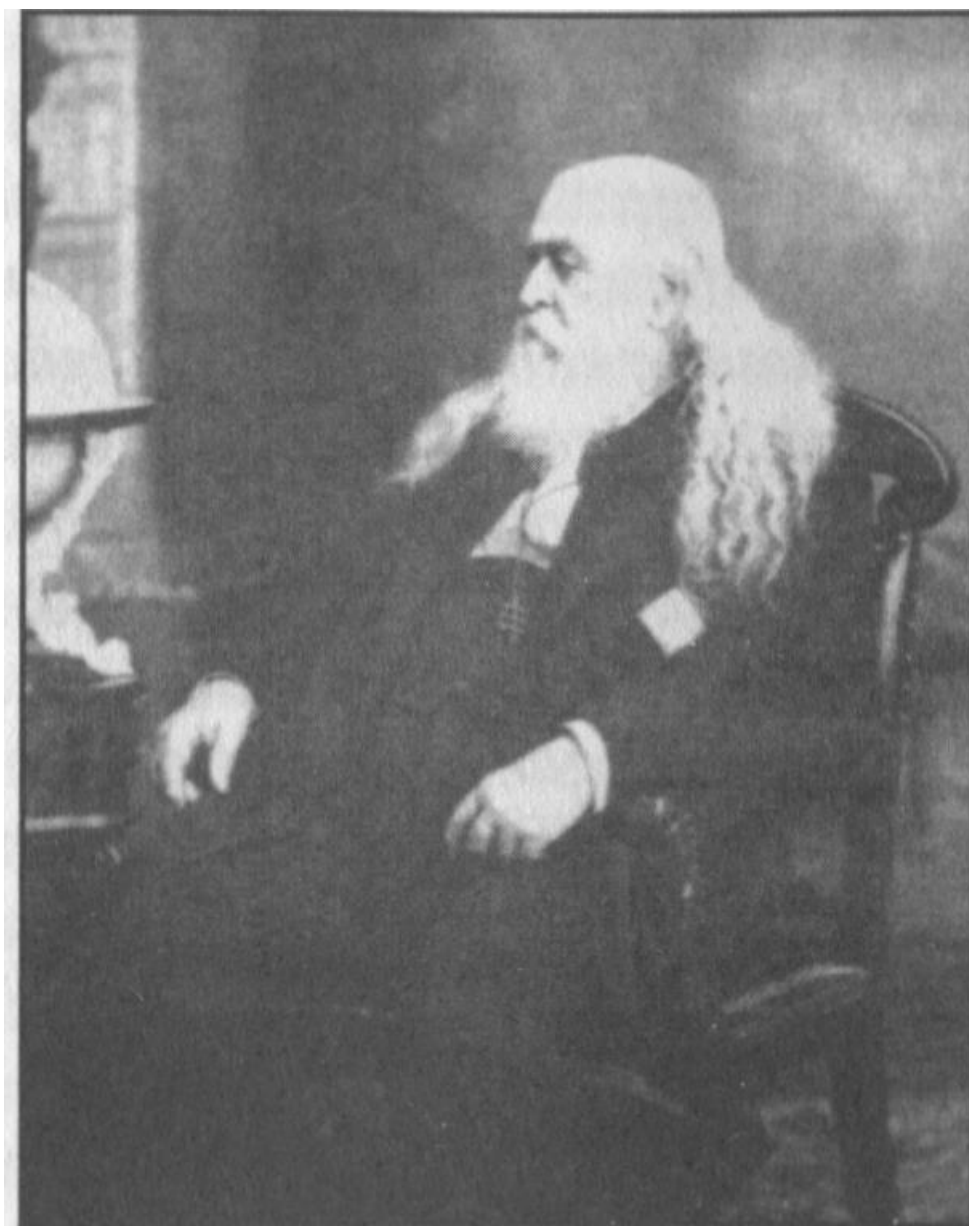

Šperk zednářek lóže SOPHIA, Essen.

Symbolický „šperk“ („bijou“) aktuální „operativní“ německé ženské lóže; vedle „mozaikové dlažby“ stojí za povšimnutí také had (obr. z johanitských zednářských lóží „Alfred zur Linde“ a „Schiller“ v Orientu Essen [vyd.], zednářů v Essenu a. d. Ruhr, Essen a Oberlichtenau [bez udání vydavatele!] 2004, str. 273).

Řecká flexibilita: Tettamanti (1), Varoufakis.
Řecký exministr se zjevně chystá přeběhnout k „reakcionářsko-oligarchickému“ křídlu zednářstva!

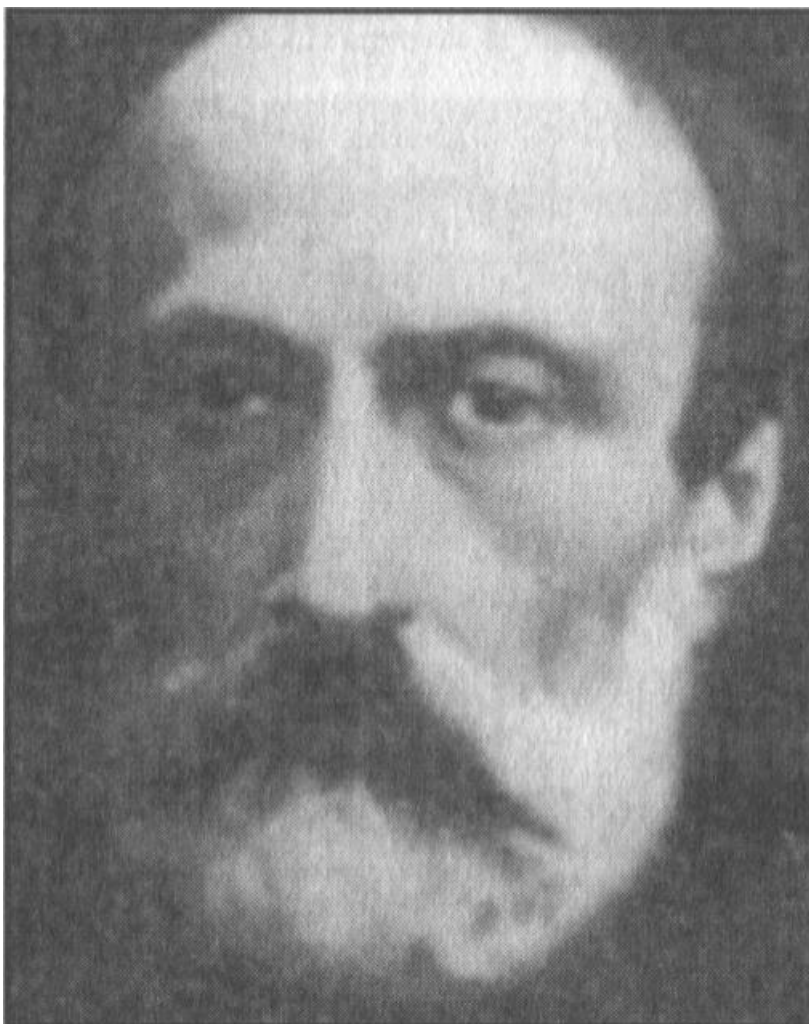
Albert Pike, v americké občanské válce generál jižních států, od roku 1870 jako napodobení katolického označení pro papeže (latinsky „Summus Pontifex“, francouzsky „Souverain Pontife“, anglicky „Sovereign Pontiff“) nosil interně titul „Suveréní Pontifex Univerzálního Zednářstva“ a sdílel moc s nejvyšším zednářem Giuseppem Mazzinim („THOMAS PAINE“), byl podle toho zjevně také sám členem této pra-lóže. Jako „šéfdogmatik“ světového zednářstva propagoval neúnavně satanismus.

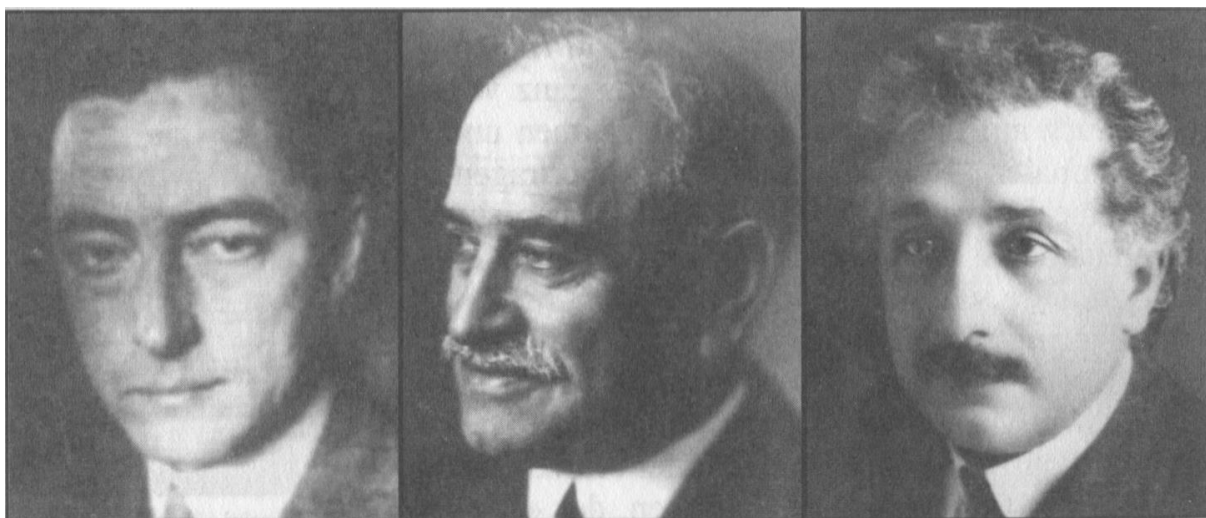
Tento pomník Alberta Pike se znakem 33. stupně Skotského obřadu stojí ve Washingtonu, hlavním městě USA... A Texe Marrs v říjnu 2015 upozornil, že současná, v USA zuřící „anti-rasistická“ hysterie, již neustále padají za oběť nové a nové historické symboly – mezi nimi i jižanská vlajka – byla na tomto generálovi „otrokářských“ jižních států a spoluzakladateli „rasistického“ Ku-Klux-Klanu zcela přehlížena...! Monument stojí zjevně pod mocnou ochranou nejvýše zasvěcených.

U příležitosti již druhé „soukromé audience“ u každopádně nejvýše zasvěceného pseudopapeže citoval tisk („Tages-Anzeiger“, 11. 6. 2015) nejvyššího zednáře pra-lóže „GOLDEN EURASIA“, Vladimíra Putina, s jeho nedávno vyřčenými slovy: „Papež má takovou autoritu v tomto světě, že může zapůsobit na všechny lidi bez ohledu na to, k jakému náboženství přísluší.“ Magaldi je ohledně Bergoglia tak nápadně zdrženlivý, že právě tím nolens volens potvrzuje zrádný výrok svého nejvyššího bratra Putina...

Giuseppe Mazzini, židovský velmistr Velkého Orientu Itálie a současně člen první pra-lóže „THOMAS PAINE“ byl nejen zuřivým nenávisníkem Krista a Církve, ale jako zakladatel „Mladé Evropy“ („Giovine Europa“) také průkopníkem „myšlenky Spojených států evropských“ (str. 128).

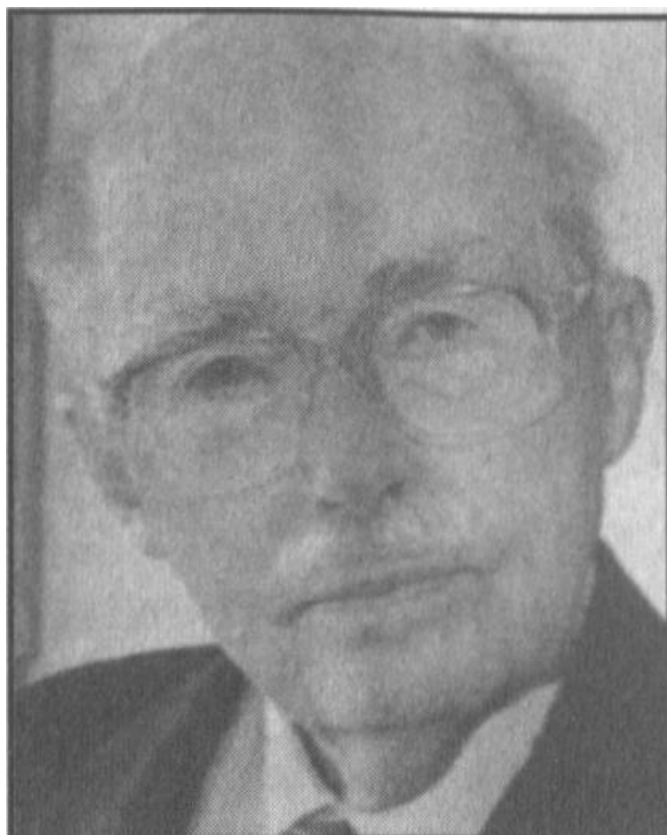

VLEVO: Vysokostupňový zednář (a pozdější zakladatel pra-lóže) Richard Nikolaus Eijiro Coudenhove-Kalergi zřídil 1922 „Pan-Europa-Union“ (jak se mezitím nazývá). Nicméně jak vyplývá z Magaldiho odhalení, byl pouze předsunutou figuroou celého světového zednářstva. – **UPROSTŘED:** „Zednář“ Max Warburg, židovský velkobankéř, Kalergiho projekt „velkoryse“ financoval již od roku 1924. – **VPRAVO:** O Albertu Einsteinovi (zde „kolem roku 1925“) se od Magaldiho & Co. poprvé dozvídáme, že byl „vlivný zednář“ a jako takový se – vedle mnoha dalších „bratrů“ – angažoval za projekt Pan-Evropy (str. 131).

Konrad Adenauer (vpravo) během návštěvy u šefa izraelského státu Davida Ben Guriona (vlevo). Tehdy vznikla řada signálních fotografií (zde Adenauerův ukazováček). Pokrytecký „praktikující katolík“ byl podle Magaldiho již ve dvacátých letech „vlivným zednářem“ kolem Kalergiho, jehož „Pan-Evropě“ byl později jako německý spolkový kancléř kmotrem.

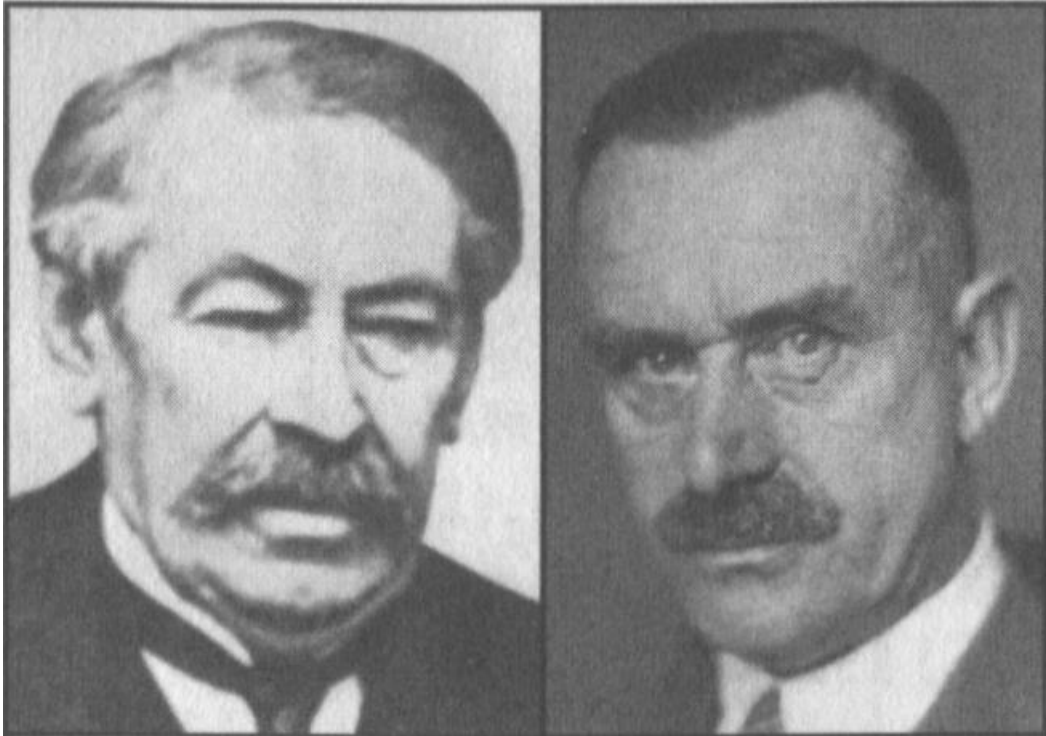

Že nebyl „zbožný katolík“, nemohl oligarchický lóžový bratr Otto von Habsburg až do posledka vůbec utajit, přestože mediální mafie – také a právě pseudokatolická – na tomto mýtu neústupně trvala podobně, jako s podivnou opovážlivostí i sám Magaldi (str. 133, pozn. 7):

„U Otto von Habsburga, člena také parazednářské Mont Pelerin Society, tedy typicky laického a ekumenického bratra, jakkoli zakořeněného v katolické víře [!], je jinak třeba ocenit trvalou existenciální horlivost pro urychlování dialogu mezi různými kulturami a náboženstvími: odtud jeho role v parazednářské interkonfesní organizaci Three Faiths Forum.“

Toto „fórum tří náboženských směrů“ („křesťanství“, „židovství“, „islámu“) tedy pracovalo striktně souběžně s Brzezinského „papežem“ Janem Pavlem II. i jeho nástupci na vytváření jednosvětového protikřesťanského náboženství!

Dva další – stále podle Magaldiho – „vlivní zednáři“ za „Kalgého projektem“ „Pan-Evropy“. VLEVO: Aristide Briand již 1930 dostal od rovněž zednářské Společnosti národů pověření vypracovat a prezentovat oficiální „pamětní spis“ k plánovanému evropskému sloučení. VPRAVO: Když plán „Pan-Evropy“ (tak říká Magaldi!) kvůli Hitlerovu „experimentu“ nemohl být nadále sledován, dal se Thomas Mann spolu s dalšími „bratry“ v USA do služeb ještě rozsáhlejšího projektu světového státu („The City of Man“).

„Vlivný zednár“ Hjalmar Schacht nejprve podporoval Kalergiho „vizi“ evropské „federace“, poté však zásadně spolupůsobil na provádění a kontrole nacionálně-socialistického „experimentu“; zjevně v naději, že tímto způsobem lze podstatně rychleji dospět k cíli. V tom se však on i většina „oligarchických“ (pra)lůžových bratrů měli hořce zklamat...

Čtyřnásobný (!) pra-lóžový zednář Jean Monnet (zde v roce 1961) se rád nechával nazývat, resp. oslavovat jako „otec sjednocené Evropy“...

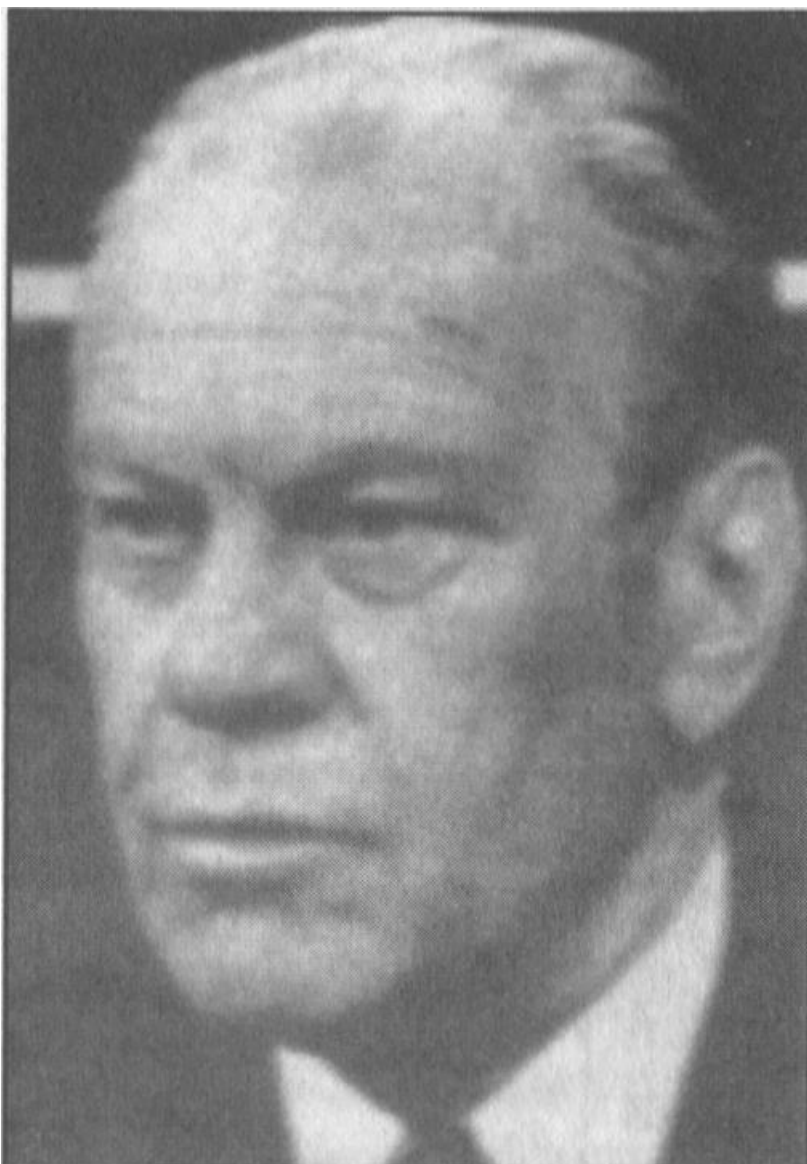
Pro vytváření protikřesťanské EU směrodatným „katolickým zednářem“ Robertu Schumanovi se roku 1995 mluvilo jako o kandidátu na „blahořečení“ vatikánským parazednářem Karolem Wojtylou... 4./5. února toho roku se „Münchener Merkur“ svým čtenářům vysmál touto anekdotkou: „Religiózní filosof Romano Guardini o Robertu Schumanovi (1886-1963), bývalém francouzském premiérovi a otci Montánní unie řekl: ‚Mám jej za svatého v našem světě.‘ A Konrad Adenauer to vyjádřil na svůj způsob: ‚Je to svatosti přiměřený muž.‘“ Zde tedy jeden „katolický zednář“ (Adenauer, DOLE) prohlašuje druhého za „přiměřeného svatosti“, přestože oba Jidáši po celý život přesně věděli, že jako zednáři jsou smrtelní hříšníci a z Církve vyobcovaní (exkomunikovaní).

Konrad Adenauer – text na předešlé stránce

S největší pravděpodobností jeden z iniciátorů kampaně CIA proti „spikleneckým teoriím“: James Jesus Angleton byl totiž v dané době šéfem oddělení CIA pro kontrašpionáž, především však (str. 212) „již dlouholetým“ členem hned dvou (!) rabiátských pra-lóží, totiž „GEBURAH“ a „COMPASS STAR-ROSE“...

Pozdější zednář nejvyššího stupně v nové pra-lóži „THREE EYES“ a poté i prezident USA Gerald Ford seděl ve Warrenově komisi, která se poprvé sešla 29. 11. 1963, a 27. 9. 1964 zveřejnila svou naprosto lživou závěrečnou zprávu.

Texe Marrs ve svém velmi poučném kompendiu zednářsko-esoterické symboliky „Codex Magica. Secret Signs, Mysterious Symbols, and Hidden Codes of the Illuminati“ (2. vyd. Austin/Texas 2006) na str. 488 píše: „Nejvyšší soudce Earl Warren byl, tak jako Ford i všichni ostatní členové komise, zednářem 33. stupně.“

Warrenova komise měla pouze osm členů: Gerald Ford, Hale Boggs, Richard Russel, Earl Warren – po němž byla pojmenována –, John S. Cooper, John McCloy, Allen W. Dulles a Lee Bankin (podle: Michael Collins Piper in: „CODE“ č. 5, květen 1992, str. 53).

Allen Welsh Dulles (1893-1969) byl podle Magaldiho (str. 132, viz výše!) skutečně počítán k nejvýznamnějším zednářům kolem Coudenhove-Kalergiho po II. světové válce.

Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

John McCloy (1895-1989), znovu podle Magaldiho (str. 211), přesně jako Ford o málo později náležel k zakládajícím a budovatelským členům pra-lóže „THREE EYES“ a později mj. stál v čele Světové banky.

Prezident USA Franklin Delano Roosevelt přináležel k „demokratické“ pra-lóži „THOMAS PAINE“; jeho odpovídající vnitřní politika byla v letech před II. světovou válkou „antidemokratickou“ (pra-)lůžovou frakcí zuřivě napadána jako údajně „komunistická“, ovšem bez výraznějšího úspěchu.

Giovanni („Gianni“) Agnelli, zde v pozdějších letech, byl od roku 1966 šéfem italské automobilky Fiat a patřil k ranným členům pra-lóže „THREE EYES“ i jejího parazednářského krycího paravánu, „Trilaterální komise“. Na plánovitém odbourávání demokracie se přímo podílel napsáním úvodu k italskému vydání programového spisu trilaterálů „Krise demokracie“.

Čtyři první členové (1968-1975) tehdy nejmocnější pra-lóže „THREE EYES“. ZLEVA DOPRAVA: 1) George Herbert Walker Bush, nejprve šéf CIA, poté prezident USA; 2) Alexander Meigs Haig, nejdříve vrchní velitel USA v Evropě, pak ministr zahraničí Spojených států; 3) Friedrich von Hayek, ekonom; 4) William Egan Colby, špičkový agent tajné služby, a čtyři roky šéf CIA. Hayek mimo to seděl v pra-lóži „EDMUND BURKE“, a Haig později, 1978, patřil k zakládajícím členům „WHITE EAGLE“.

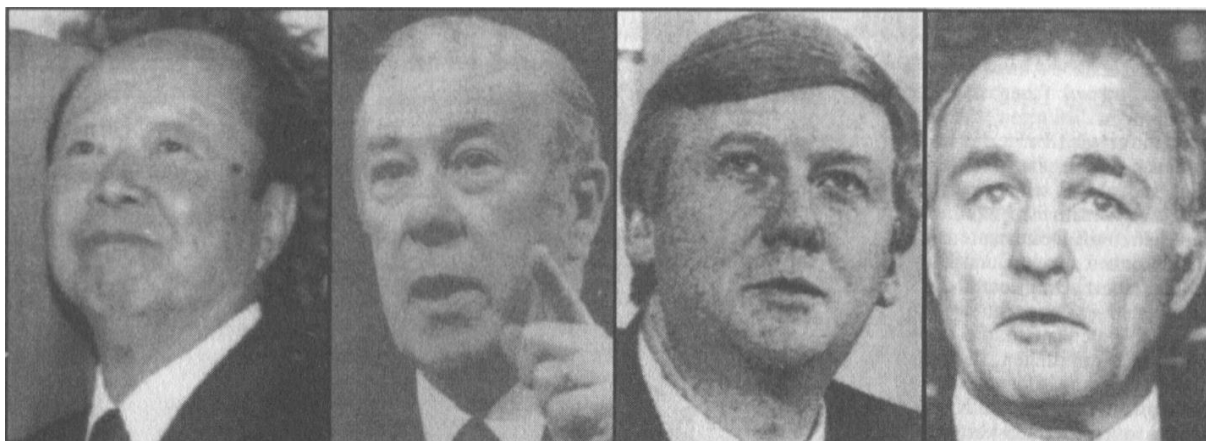
Tři dřívější a jeden pozdější (ZCELA VPRAVO) člen „THREE EYES“. ZLEVA DOPRAVA: 1) Alexander Graf Lambsdorf, dlouholetý šéf FDP a spolkový ministr financí; 2) Edward Heath, šéf strany toryů a britský premiér; 3) Armand Hammer, miliardářský podnikatel (USA) židovského původu, člen tří dalších pra-lóží; 4) Timothy Geithner, rovněž židovského původu, ekonom, bankéř a bývalý ministr financí USA, také člen pra-lóže „LEVIATHAN“.

Znovu tři prvotní a jeden novější (ZCELA VLEVO) členové „THREE EYES“. ZLEVA DOPRAVA: 1) francouzsko-židovský bankéř a přední manažér Antoine Bernheim; 2) Paul Marcinkus, arcibiskup v novém Vatikánu pod Brzezinského pseudopapežem Wojtylou a tam odpovědný za špinavé finanční manipulace tzv. Vatikánské banky; 3) přední francouzský politik Raymond Barre; 4) Madeleine Albrightová, podle Magaldiho „žákyně a chráněnka Brzezinského“, již dlouho ne ministryně zahraničí USA, ale stále ještě podle Magaldiho „varovné listiny“ za kulisami nadále horlivě „činná“ ... ostatně také v „LEVIATHANU“.

Zednáři „THREE EYES“ (ZLEVA DOPRAVA): 1) Walter Mondale, viceprezident USA za Jimmy Cartera; 2) Christine Lagarde, francouzská politička (zde 2011 při nástupu úřadu předsedkyně MMF), pobývající také v pra-lóži „PAN-EUROPA“; 3) Moisés Naím, venezuelsko-židovský novinář a politik, také činný v „ATLANTIS-ALETHEIA“ a „JANUS“; 4) Richard „Dick“ Cheney, přední politik USA, naposled jako viceprezident za George W. Bushe, také zakládající člen „HATHOR PENTALPHY“.

Další členové „THREE EYES“ (ZLEVA DOPRAVA): 1) Kiichi Miyazawa, několikanásobný japonský ministr, 1991-1993 (z té doby je foto) dokonce šéf vlády; 2) obchodník a dočasný ministr zahraničí USA George Pratt Schultz; 3) rusko-židovský politik a obchodník Anatolij Čubajs, člen současně dvou dalších pra-lóží „COMPASS STAR-ROSE/ROSA-STELLA VENTORUM“ a „LEVIATHAN“, stojí na Magaldiho „varovné listině“; 4) Stansfield Turner byl admirál USA a od 1977 do 1981 ředitel CIA.

Znovu čtyři zednáři „THREE EYES“ (ZLEVA DOPRAVA): 1) Paul Volcker, bývalý předseda ústřední banky FED; 2) William Hedgecock Webster, nejprve ředitel FBI, poté CIA, následně poradce prezidentů USA; 3) Martin Winterkorn (současně člen „VALHALLY“) zůstává v pra-lóžích i po jeho náhlém odchodu z čela VW; 4) Bývalá ministryně zahraničí USA Condoleezza Riceová stojí dále na Magaldiho „varovné listině“; sedí rovněž také v pra-lóži „HATHOR PEN-TALPHA“.

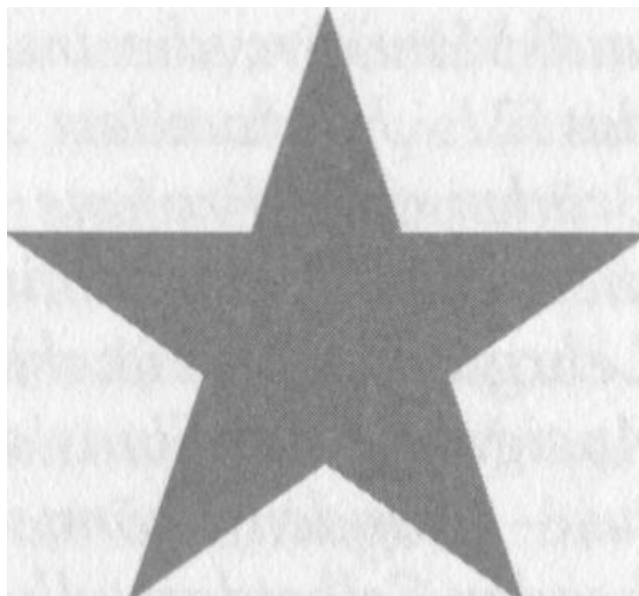
Žádná „železná lady“, nýbrž „antidemokratická“ zednářka nejvyšších stupňů: Margaret Thatcherová. O několik stránek dále v textu (365) Magaldi doplňuje, že – nečekané – vytlačení Edwarda Heata Margaret Thatcherovou („THREE EYES“) jako kandidáta pro nadcházející volbu premiéra („EDMUND BURKE“) pro primárky toryů v únoru 1975 mělo méně co dělat s jejími hayekovskými stoupenci, než s první zkouškou rebelie proti nové a příliš rychle mocné pra-lóži „THREE EYES“. Její zednáři to však tehdy správně nepochopili, a proto se bez větších protestů podřídili vůli pra-lóže „EDMUND BURKE“; a to tím spíše, když pro šéfa strany toryů Williama Whitelawa (rovněž „THREE EYES“) dokázali vytěžit post vicepremiéra. Zjevně však jim všem šlo přímo o Hayekovi věrnou Thatcherovou, aby „progresivní“ protifrakci znovu „něco vyvedli“.

Záhlaví internetové stránky Magaldiho „Demokratického Velkého Orientu“

Pro „vojensko-průmyslový komplex“ byla finančně mimořádně lukrativní „studená válka“ mezi dvěma bloky, stejně ovládanými a řízenými nadnárodními pra-lóžemi. Ve znaku NATO se proto, jak Magaldi vysvětluje, setkáváme s „esoterickým symbolem větrné růžice s osmi hroty (stylizovanými, přičemž každý cíp je rozdělen do jedné bílé a jedné barevné části jako odkaz na zednářskou dlažbu s bílými a černými kostkami), zatím co emblém Varšavské smlouvy nebyl pouze obnoveným zobrazením pěticípé hvězdy (symbolu, který komunistická tradice převzala přímo od zednářstva, speciálně od druhého stupně tovaryše [compagno], a skutečně si tito socialisté a komunisté vzájemně říkali ‚soudruzi‘ [compagni]), nýbrž je také stylizováním jistého druhu zednářského stisku ruky; v tomto případě se nejedná o jednu z variant typických stisků ruky tří prvních stupňů, ale o variantu, užívanou speciálně v některých pra-lóžích, operujících ve střední Evropě a jihovýchodní Asii“ (str. 85).

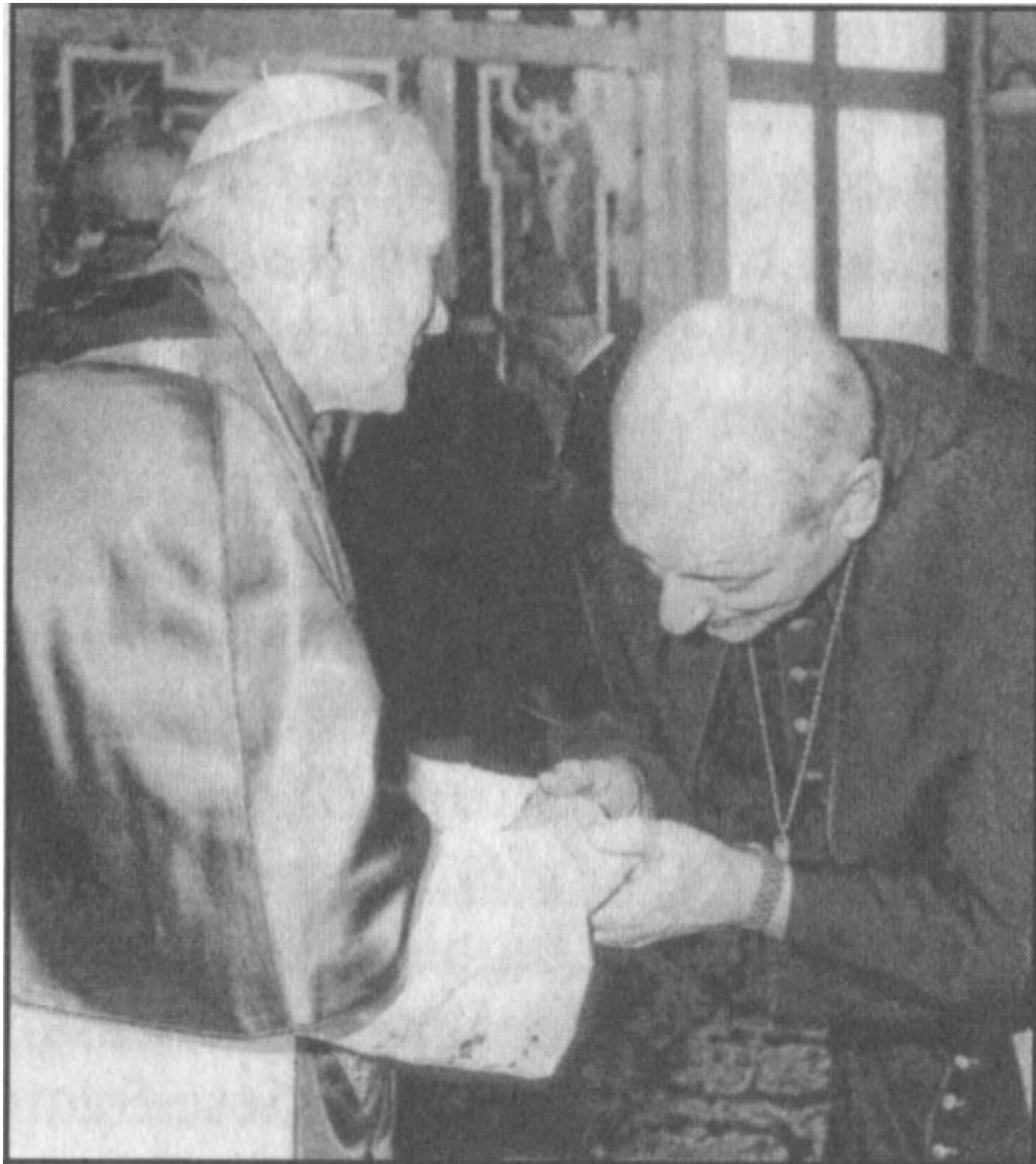

Velmistr P2, Licio Gelli, po jeho „odhalení“. Marně se snažil svým zadavatelům z pra-lóže „THREE EYES“ zabránit, aby jej nechali padnout. Jeho zchytrale vyděračská pohružka ze 4. července 1981, tj. zednářsky významného amerického „Dne nezávilosti“, by byla ze strany „THREE EYES“ stejně dobře chápána, jako by ji datoval 3. nebo 5. „sousedícím“ červencem!

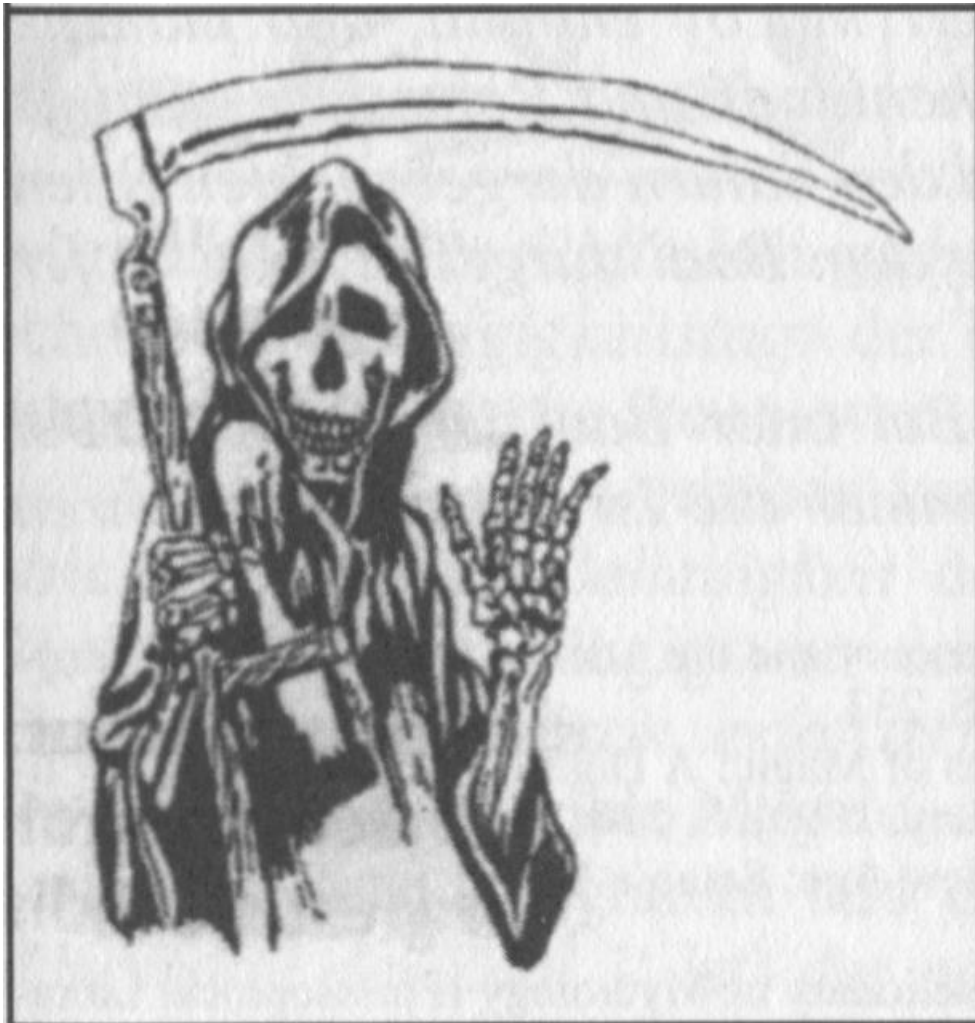
Atentát na Karola Wojtylu byl spáchán zednáři pra-lóží „WHITE EAGLE“, „EDMUND BURKE“ a „GEBURAH“, a hojně obklopen zednářskou číselnou symbolikou, protože „THREE EYES“ jím měla dostat „na pamětnou“!

Pseudopapež „Jan Pavel II.“ s „arcibiskupem“ Paulem Marcinkusem, jedním z nejvyšších zednářů „THREE EYES“, tedy té pra-lóže, jíž Wojtyła děkoval za své pseudopapežství...

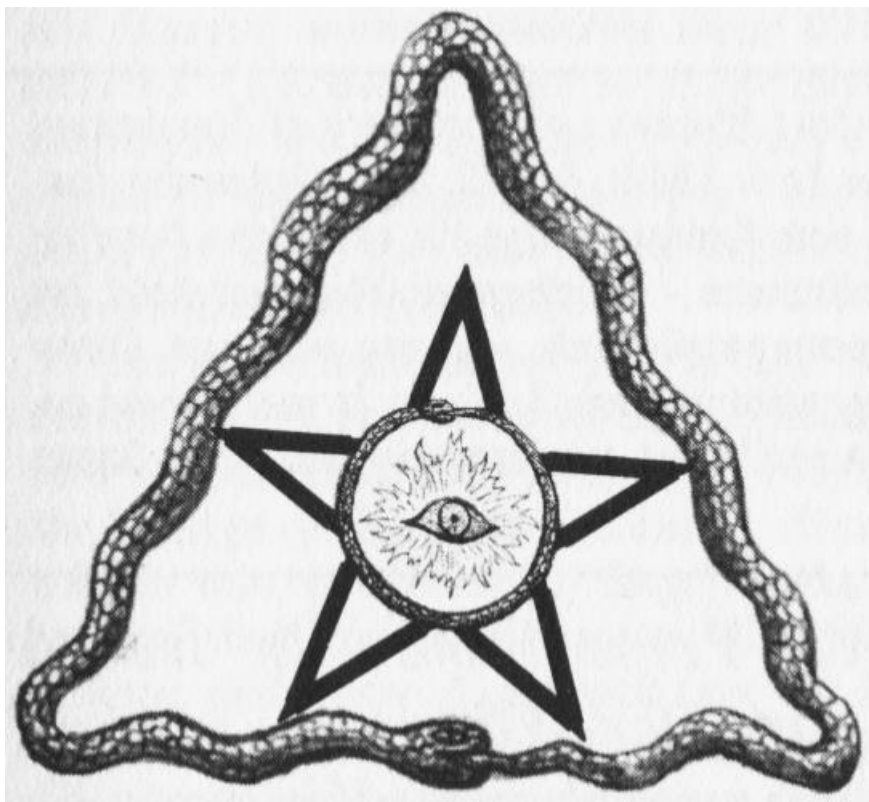
Logo pseudopapežem Františkem vyhlášeného „roku milosrdenství“ 2015/16 (šipky k němu nepatří). Povšimněme si „THREE EYES – TŘÍ OČÍ“...!

Římský bůh Saturn odpovídá řecké modle Kronos, resp. staroegyptské modle Osiris, a v antice platil za boha setby. Ve světě esotericko-zednářských symbolů však představuje smrt, a dokonce také setbu. Jeho hlavním symbolem je kosa, potvrzuje expertka Cathy Burnsová ve své nenahraditelné knize „Masonic and Occult Symbols Illustrated“ (str. 314), a bývá současně zobrazován také s lebkou, resp. jako „kostlivec“.

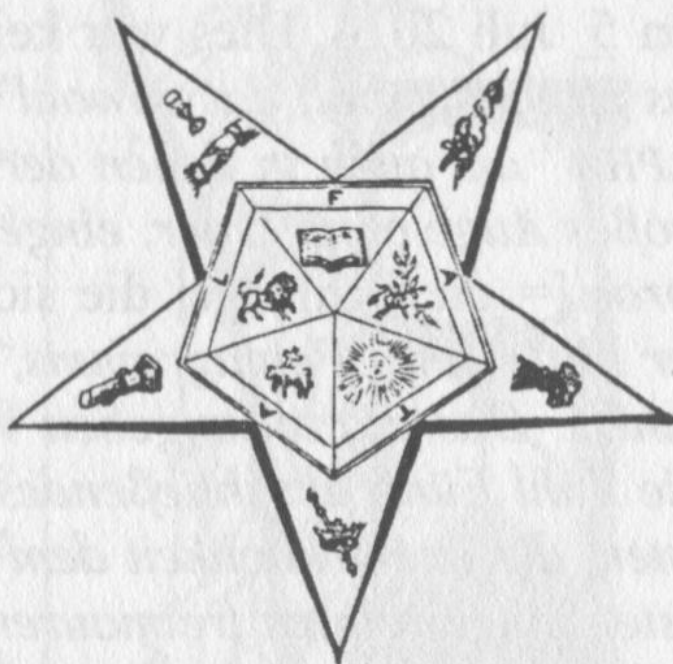

Další esoterické vyobrazení antické modly Kronose(Chronose)/Saturna, který je v souvislosti s každoroční setbou chápán také jako bůh času (řecky „chronos“), zde však podle esotericko-zednářského pojetí rychle uplyvajícího času života = symbol brzké smrti (Burnsová, str. 165).

Údajně „švábský protestant“ Wolfgang Schäuble je jako špičkový zednář také skalní ctitel Satana. Magaldi ve své knize sice nemá obrázek onoho otevřeně luciferského lóžového symbolu, s kterým v zádech Schäuble jako „Mistr Stolce“ řídí ultratajná zasedání pra-lóže „DER RING“, ale skrze „Fratera Amuna“ nechává přesně popsat hlavní symbol, zářící v celosvětovém templu pra-lóži „GEBURAH“ i „DER RING“: velké oko bez víček v plamenech, obklopené Ouroubořem (= hadem, zakousnutým do vlastního ocasu) a umístěným ve středu pentagramu, který je prokazatelně symbolem čísla 5. To celé je pak znovu sevřeno trojúhelníkem v hadovité formě (str. 585).

EASTERN STAR, ORDER OF THE. An American adoptive system of Freemasonry. It was introduced into this country in 1778, and since that time thousands of persons have participated in its ceremonies. The theory of the Order of the Eastern Star is founded upon the Holy writings. Five prominent female characters, illustrating as many Masonic virtues, are selected, *adopted* and placed under Masonic protection. Its obligations are based upon the honor of the female sex, and framed upon the principles of Equality and Justice. Those who are entitled to receive the degrees are **Master Masons**, their wives, widows, sisters and daughters. [See **ADOPTIVE MASONRY.**]

Heslo „Eastern Star“ z díla Roberta Macoye „A Dictionary of Freemasonry“ (faksimil. dotisk New York 1989) str. 133. „Řád Východní Hvězdy“ je (nebo byl) adoptivní lóží pro ženské příslušnice zednářstva v – minimálně – mistrovském stupni. Jak vidno, je tato zlověstná „Východní Hvězda“ skutečně – jak udává Cathy Burnsová – pentagramem v postavení, v němž současně představuje kozlí hlavu, která znovu symbolizuje Satana!

Oba pro tisk jako „milí strýčkové“ se usmívající pánové Philipp Hildebrand (vlevo) a Larry Fink (vpravo) jsou nejen zjevné ctitelé mamonu v čele „BlackRock“ a momentálně „spravují“ přes 4,7 bilionu dolarů, ale jsou také členy ultratajně zabijácké pra-lóže nejvyšších zednářů, „HATHOR PENTALPHY“.

VLEVO A UPROSTŘED: Dvě vyobrazení kozlí hlavy jako pentagram (nebo také obráceně...), která Cathy Burnsová našla v zednářsko-esoterické literatuře. Na str. 46 k tomu píše: Jedním ze zednářských pamfletů, který se má předčítat v lóžích, je „Short Talk Bulletin“ (dotisk 1982) s titulem „Symbolism“ [„Symbolika“]. Ten stanovuje: „Pěticipá hvězda – s jedním hrotem nahoru – je velmi starý symbol pro člověka a byl užíván dávnými mudrci, aby plně tvořil znamení lidské inteligence. Vztahuje se na – v lidech – dominující element, zatím co tentýž obrazec SE DVĚMA HROTY NAHORU SE VZTAHUJE NA KOZLA MENDESE – tj. že zvíře ascendentuje [tedy ‚stoupá vzhůru‘!] – Henry L. Stillson a William J. Hughan v ‚History of Freemasonry and Concordant Orders‘ [‚Dějínách zednářstva a s ním shodných řádů‘] popisují pentagram následovně: ‚... je-li obrácen jedním cípem nahoru, představuje ZLO, všechno, co se staví na odpor dobru, čistotě a ctnosti; konec konců reprezentuje KOZLA-MENDESE.“

A Burnsová k tomu (str. 50) dodává: „Mendes byl ‚egyptským, na Pana upomínajícím bohem; uctíval se v podobě kozla‘ (poznámka 34: Percival George Woodcock, Short Dictionary of Symbols [New York, Dorset Press, 1991 Edition, str. 143]; viz také: Arthur Edward Waite, The Mysteries of Magic: A Digest of the Writings of Eliphas Levi [Chicago, Illinois: De Laurence, Scott and Company, 1909], str. 299).“ Lóžovým bratrům tedy dobře známý pojem „Kozel-Mendes“ je v písemnictví „čarodějnické organizace“ (!) jménem „Nuit Unlimited Imports“, která také prodává „trička s kozlem Mendesem“, vysvětlen blíže takto: „Podotýkají, že tento kozel je také znám jako Baphomet [= proslulé zobrazení Satana od Eliphase Leviho].“ V téže čarodějnické organizaci doslova čteme: „Kozel Mendes sám je znám jako bůh čarodějů...“ (Burnsová, tamtéž, str. 51).

VPRAVO NAHOŘE: „Frater Amun“ nás ohledně toho nechává v nevědomosti, zda pentagram v emblému pra-lóží „HATHOR PENTALPHA“, „GEBURAH“ a „DER RING“ se ukazuje s jedním nebo dvěma cípy nahoru. Je VELMI pravděpodobné, že řečený emblém vypadá spíše tak, jak je zde ukázán...!

Webster's New World Dictionary, College Edition

Copyright © 1966 and
1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1962, 1964 by

THE WORLD PUBLISHING COMPANY

twilight.

gloat (glōt), *v.i.* [prob. via dial. < AS. *glotian or cognate ON. *glotta*, to grin scornfully; akin to G. *glotzen*, Eng. dial. *glot*, to stare; IE. base *ghlud- < *ghel-, etc., to shine, as in *glass*, *glow*], to gaze or meditate with malicious pleasure, exultation, or avarice (often with *over*).

glob-al (glō'b'l), *adj.* 1. globe-shaped. 2. relating to the earth as a whole; world-wide: as, *global* warfare.

glo-bate (glō'bāt), *adj.* [L. *globatus*, pp. of *globare*, to make into a ball < *globus*, a ball, sphere], globe-shaped; spherical.

glo-bat-ed (glō'bā-tid), *adj.* globate.

globe (glōb), *n.* [Fr.; L. *globus*, a ball, sphere; for IE. base see CLOT], 1. any round, ball-shaped thing; sphere; specifically, *a*) the earth; world. *b*) a spherical model of the earth showing the continents, seas, etc. *c*) a similar model of the sky, showing the constellations, etc. 2. anything shaped somewhat like a globe; specifically, *a*) a round glass container, as for goldfish. *b*) a rounded glass cover for a lamp. *c*) an electric light bulb. *d*) a small, golden, ball-shaped ornament.

Přestože tento nadmíru renomovaný a mimořádně objemný (1723 stran) lexikon velkého formátu pro americkou angličtinu nesl zjevné zednářské jméno, autoři obřího učeného díla z roku 1966 ještě nevěděli nic o podstatném jménu „globalizace“, nýbrž znali pouze – přesně jako v němčině – přídavné jméno „globální“.

Copyright © Cassell & Company Ltd., 1957
New Material Copyright © Cassell & Co. Ltd., 1958, 1960,
1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1968

All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced,
stored in a retrieval system, or
transmitted, in any form or by
any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or
otherwise, without the prior
permission of Cassell Ltd.

First edition 1957

Twelfth edition 1968

Twelfth edition, seventh impression 1976

Erste Auflage 1957

Zwölfte Auflage 1968

Zwölfte Auflage, siebter Nachdruck 1976

gloaming ['gloumɪŋ], *s.* die Dämmerung.
gloat [glout], *v.n.* (*- upon*) anglotzen, anstieren,
gierig anblicken (*et.*); *- over*, sich weiden an
(*Dat.*), sich schmeicheln über. *-ing*, *i. s.* die
Schadenfreude, hämische Lust. 2. *adj.* schaden-
froh, schmeicheln.

glob-al ['glɔbəl], *adj.* weltumfassend, Welt-,
Gesamt-. *-ate* ['glɔbeɪt], *adj.* kugelförmig. *-e*
[glɔb], *i. s.* die Kugel; Erdkugel, der Erdball, die
Erde; der Globus (*Geog.*); die Lampenglocke;
habitable -e, bewohnbarer Erdkreis. 2. *v.a. & n.*
zusammenballen. *-e-flower*, *s.* die Trollblume,
Kugelranunkel (*Bot.*). (*coll.*) *-e-trotter*, *s.* der
Weltbummler. *-ose* [glɔ'bɔʊs], *adj.* *see -ular*.
-osity [-'bɔsɪtɪ], *s.* die Kugelgestalt, Kugelform.
-ular ['glɔbjʊlə], *adj.* kugelförmig, rundlich.
-ule ['glɔbjʊ:l], *s.*, *-ulet* ['glɔbjʊlɪt], *s.* das Kū-
gelchen.

glomerat-e ['glɔmərət], *adj.* knäueförmig, zusam-
mengeballt. *-ion* [-'reɪʃən], *s.* die Zusammen-
ballung.

gimmick ['gɪmɪk] (*coll.*) der Trick die Tour,
Dreh; Sensationswerbu-
(da); populäre Eigen-
gippo [gɪpɔ], *s.* (*coll.*)
gluteal ['glu:tɪəl], *adj.* C
gonad ['gɔnəd], *s.* die H
grant-in-aid, *s.* die Subvention, Beihilfe.

Anhang (Nachträge);
auch hier fehlt „*glo-
balization*“ ...

V rovněž renomovaném (a rozsáhlém) Casselově slovníku pro
„britskou“ angličtinu ještě v roce 1976 NEBYLA „globaliza-
ce“ k nalezení!

O BEN: Drei Mitglieder der Verhandlungsdelegation der *„oligarchischen“* Ur-Logen (v.l.n.r.): Madeleine Albright, Robert Rubin und Jacques Chirac.

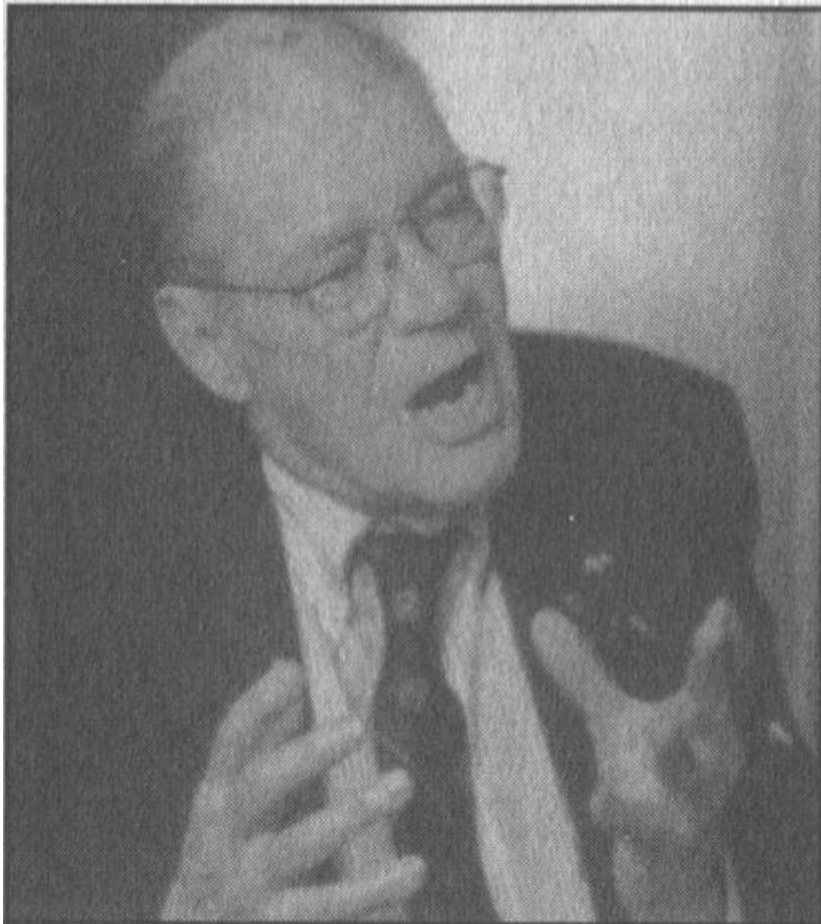
MITTE: Edward *„Ted“* Kennedy (links) und Yitzhak Rabin (rechts) gehörten hingegen zur *„fortschrittlichen“* Seite der Ur-Logen-Paktierer.

UNTEN: Auch sie waren führende Vertreter der *„demokratischen“* Ur-Logen bei der Aushandlung des Pakts *„United Freemasons for Globalization“* (v.l.n.r.): Raúl Alfonsín, François Mitterrand und Jacques Delors.

NAHOŘE: Tři členové vyjednávací delegace „oligarchistických“ pra-lóží (ve směru hodin): Madeleine Albrightová, Robert Rubin a Jacques Chirac.

UPROSTŘED: Edward „Ted“ Kennedy (vlevo) a Yitzhak Rabin (vpravo) naproti tomu náleželi k „progresivní“ straně pra-lóžových vyjednávačů.

DOLE: Také oni byli vůdčími představiteli „demokratických“ pra-lóží při vyjednávání paktu „United Freemasons for Globalization“ (ve směru hodin): Raúl Alfonsín, François Mitterrand a Jacques Delors.

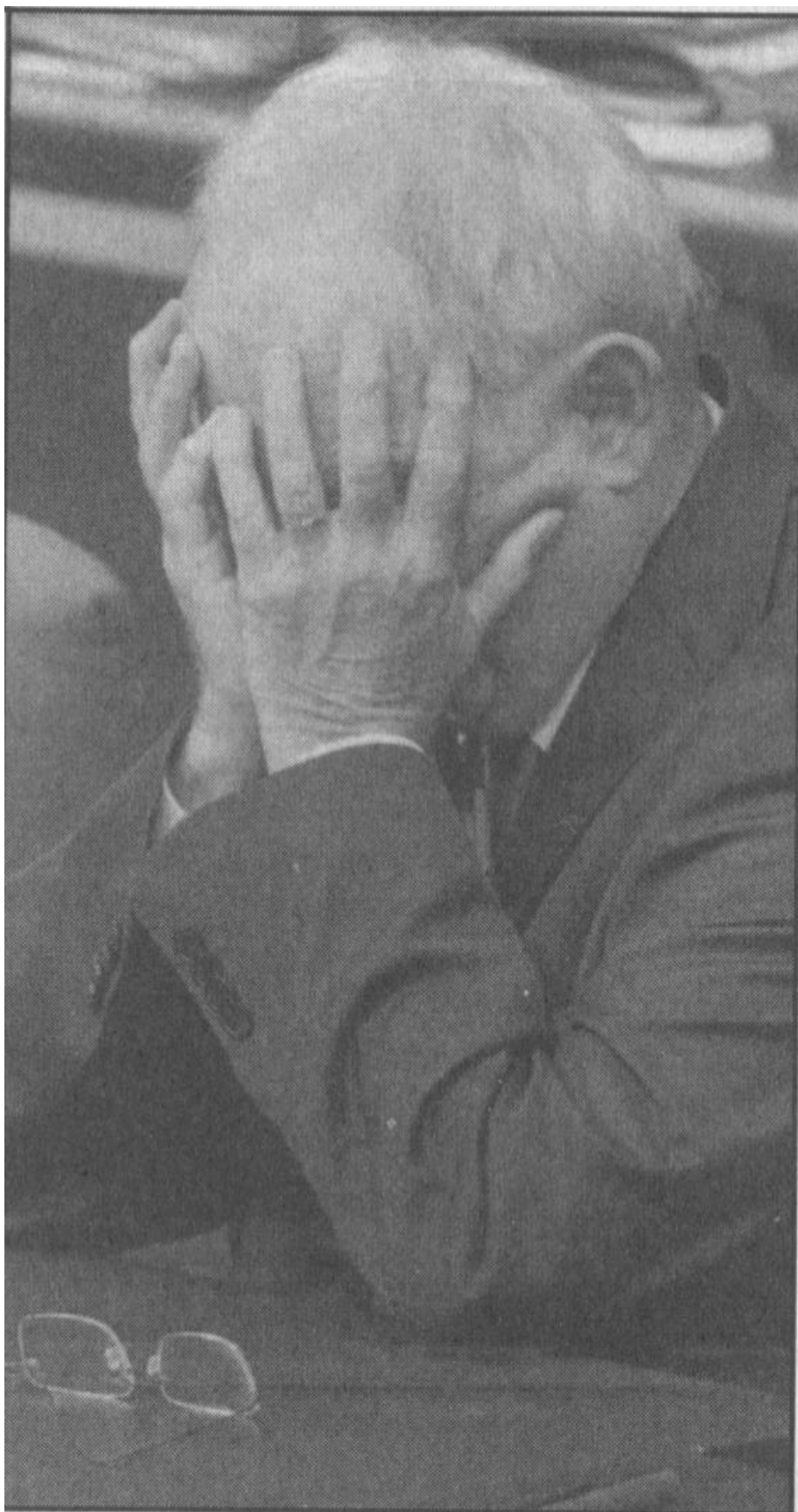
Zednář nejvyšších stupňů Robert McNamara byl v administrativě Lyndona B. Johnsona ministrem zahraničí USA, protože jako on patřil k „umírněné“ pra-lóži „JANUS“, a kromě toho k „progresivní“ „CARROLL OF CARROLLTON“. Později (do 1978) stál v čele tzv. Světové banky.

Michail Gorbačov z pra-lóže „GOLDEN EURASIA“ – která podle Magaldiho údajů tehdy v té věci „mimořádně úzce spolupracovala“ s pra-lóží „THOMAS PAINE“ (str. 460) – na jaře 1989 v Sovětském svazu ještě čekal na svou velkou chvíli, byl však již za kulisami aktivní v Číně! Pro pra-lóžové zednáře neexistují žádné hranice zemí, nýbrž výhradně „Jeden svět“.

Magaldi je nazývá pouze „neoaristokratictí zednáři“; do té míry zůstává nejasné, zda byli/jsou nejvyššími nebo „pouze“ vysokými bratry: ministr zahraničí USA James A. Baker (vlevo) a jeho náměstek Lawrence Eagleburger (vpravo). To první je však pravděpodobnější, protože „inspirovali“ pra-lóžového zednáře Borise Jelcina k zlovolné superkapitalistické „šokové terapii“, která miliony a miliony Rusů uvrhla do úděsné bídy.

Dvojnásobný „reakcionářsko-oligarchický“ pra-lůžový zednář Wolfgang Schäuble s poněkud méně nápadnou variantou zednářského „velkého znamení tísně“!

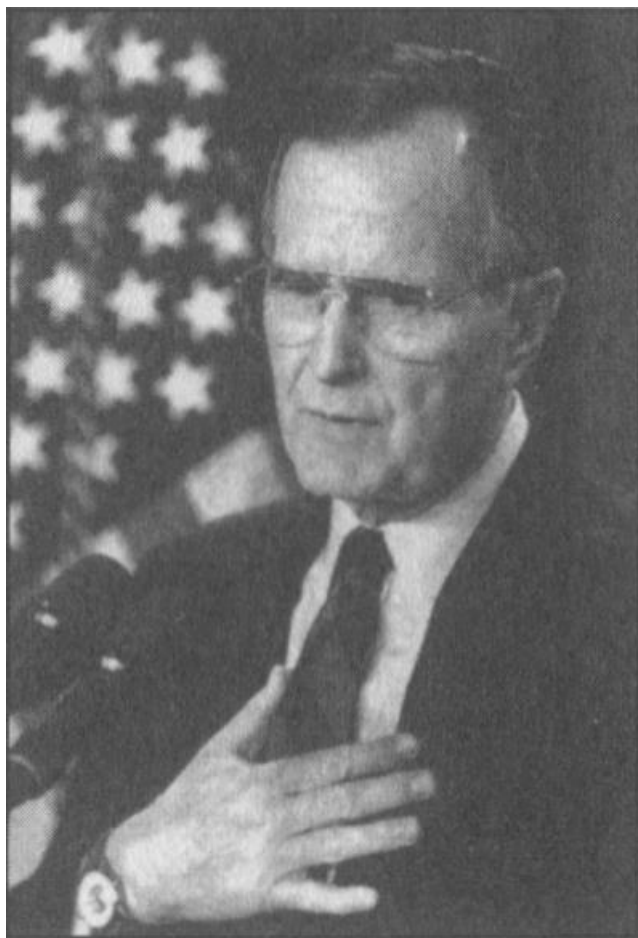
Pokračování textu k ilustraci z předešlé stránky:

„Schäuble v epicentru bouře“ zněl k tomu příhodný titulek nad novinovým snímkem, protože spolkový ministr financí byl předcházejícího dne v Spolkovém sněmu nečekaně vystaven masivním útokům. Zcela vážně přivedl řeč na vystoupení Řecka z evropské měnové unie a byl mj. pravděpodobným „demokraticko-pokrokovým“ lóžovým bratrem Gregorem Gysim v Spolkovém sněmu obviněn, že „maří evropskou myšlenku“ („HNA“, 18. července 2015)! Podle Magaldiho je však pro „oligarchickou“ frakci světového zednářstva absolutně typické, popohánět „evropské sjednocení“ prozatím raději pouze v hospodářsko-finanční rovině. Nicméně zrovna a právě v ní bylo Řecko dočasně (!) do té míry potopeno, avšak Schäuble a zřejmě ještě několik dalších nejvyšších bratrů ohledně toho podcenili ještě ne úplně eliminované voličstvo (!), protože celá země „s nimi netáhla“.

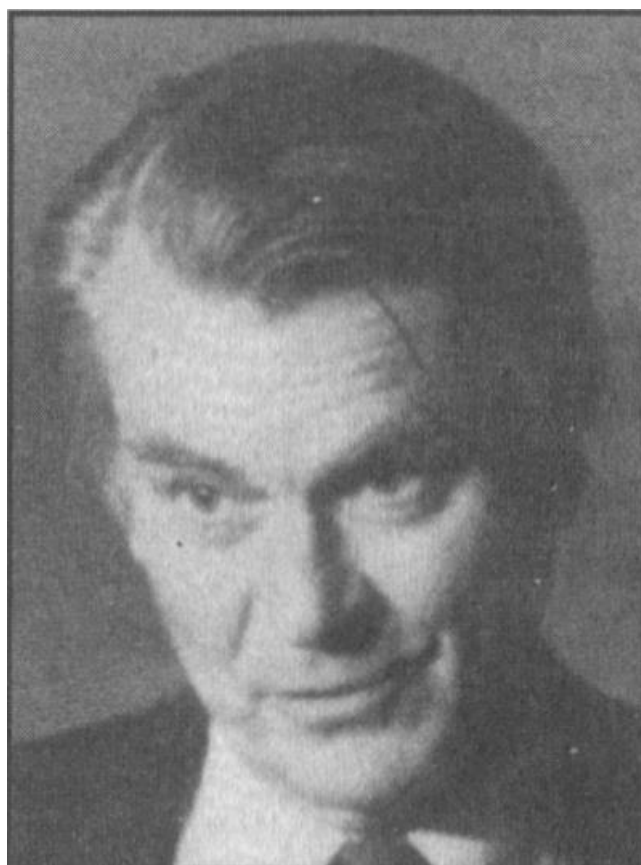
Na odporu „progresivní“ pra-lóžové frakce zatím ztroskotala i další Schäubleho iniciativa. Již v listopadu 2011 na „Frankfurt European Banking Congress – Frankfurtském evropském kongresu bank“ před zhruba 300 vysoce postavenými evropskými služebníky mamonu, mezi nimi nesporně i některými z „oligarchických“ pra-lóží a ještě mnohem více rovněž „oligarchickými“ „obyčejnými“ lóžovými bratry (mylně) prorokoval: „Jsem přesvědčen, že v méně než 24 měsících budeme schopni, a situace nám dovolí, evropský regulátor změnit tak, že vytvoříme základní rysy fiskální unie (= daňové unie)“ (cit. podle „Euro-Kurier“, srpen 2012, str. 12).

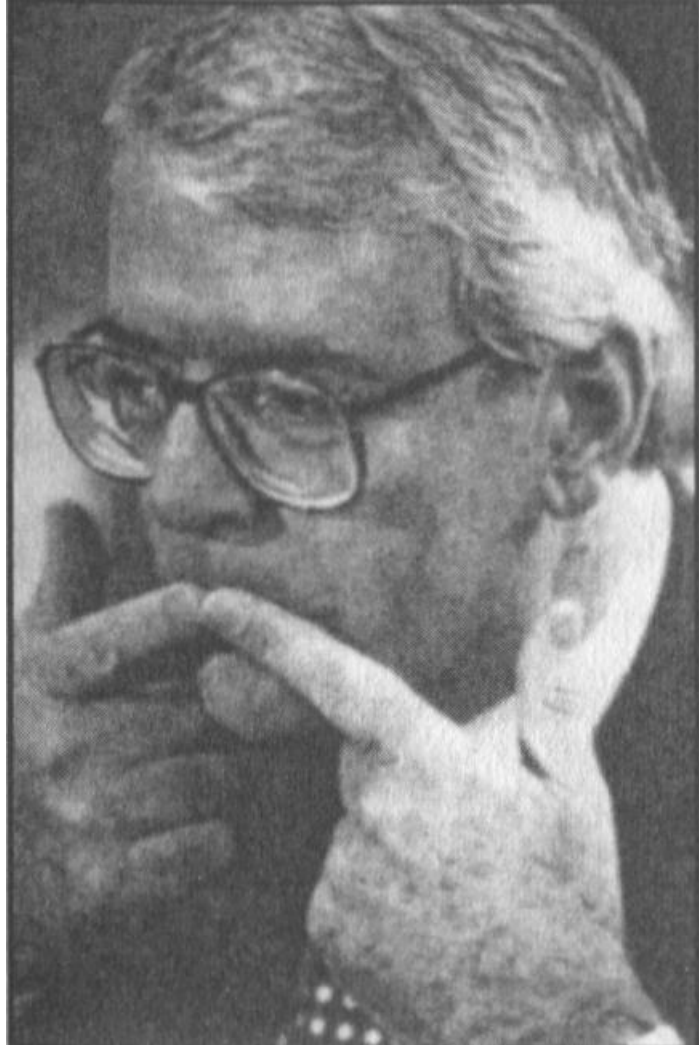
Tři členové „oligarchické“ pra-lóže „BABEL TOWER“ (i dalších pra-lóží), kteří se – dílem již během, dílem po uplynutí platnosti paktu „United Freemasons for Globalization“ – starali v čele EU o co možná nejméně „demokracie“ (ve směru hodin): Mario Monti, již 1999 komisař EU pro obchodní soutěž; Herman van Rompuy, po léta prezident komisí EU; Jean-Claude Trichet, dlouholetý šéf EÚB.

George H. W. Bush jako prezident USA se zednářským signálem „ruky na srdci“. Že byl zednář, a dokonce 33. stupně, oznámil již 23. března 1990 turínský list „La Stampa“. Jeho členství v ultratajně pra-loži „THREE EYES“ však zůstalo – tajné! Jako tzv. exekutivní člen paktu „United Freemasons for Globalization“ stále znovu přísahal na celým světovým zednářstvem vytoužený „Nový světový řád“. Donald S. McAlvany tehdy vypočítával: „Bush se ve svém projevu na summitu v Helsinkách dvakrát dovolával ‚Nového světového řádu‘; čtyřikrát v řeči k americkému kongresu 11. září 1990 [= na den přesně 11 let před zločinem své nové pra-lóže ‚HATHOR PENTALPHA‘ z 11. září 2001]; dvakrát v noci, kdy se na národ obrátil v okamžiku, když Amerika napadla Irák (16. ledna 1991); jednou na Národní Religious Broadcaster’s Convention ve Washingtonu, D.C. (28. ledna 1991) [...]; dvakrát v projevu ke stavu Unie (29. ledna 1991) i při tuctech dalších příležitost“ („CODE“ č. 6 [červen] 1991, str. 28).

David Owen, člen obou „oligarchických“ pra-lóží „EDMUND BURKE“ a „WHITE EAGLE“ již zhruba čtyři měsíce před uzavřením paktu Sjednocení zednáři pro globalizaci spolu se třemi dalšími členy týchž dvou pra-lóží (říkalo se jim tehdy „banda čtyř“!) založili – dnes již dávno neexistující – britskou „Social Democratic Party“ jako odštěpení od „Labour Party“ – jen aby tu poslední zásadně oslabila a tím nadlouho „zajistili“ vládu „oligarchické“ Margaret Thatcherové (rovněž „EDMUND BURKE“).

Po Thatcherové („EDMUND BURKE“) následoval rovněž „oligarchický“ John Major („LEVIATHAN“); zde s hodně zřetelným signálem.

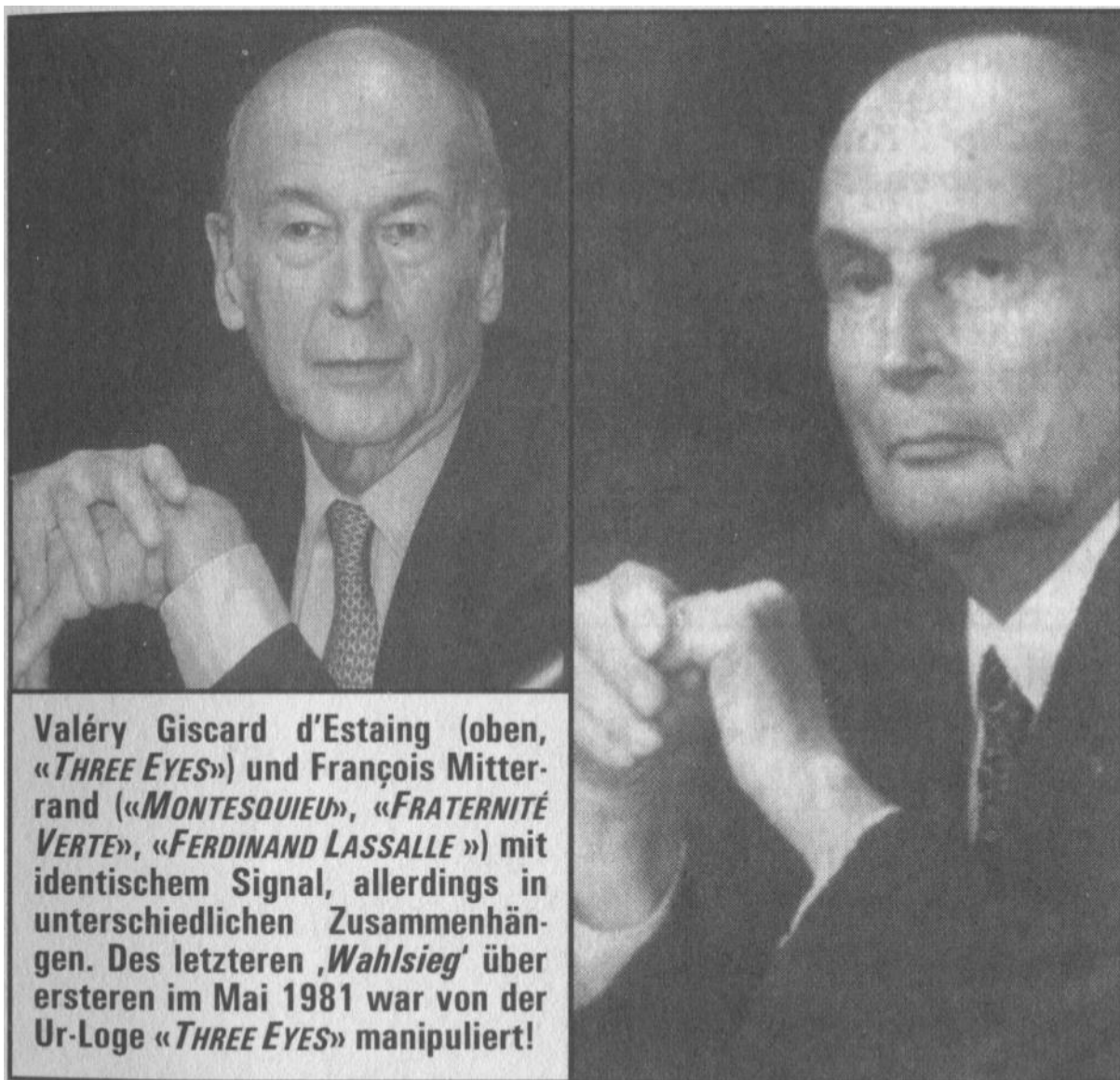

Margaret Thatcher, konservative Premierministerin bis 1990, sorgte für Einschnitte in das soziale Netz. Auch unter dem derzeitigen Labour-Premier Tony Blair wird sich die Situation nicht schnell ändern. Fotos: dpa

(v rámečku pod snímkem)

Margaret Thatcherová, konzervativní premiérka do roku 1990, se starala hlavně o škrty v sociální síti. Ani za nynějšího premiéra Labour Party, Tony Blaira, se situace rychle nezlepší. Foto: dpa

Je zajímavé, že při Blairově nástupu do úřadu internacionální tisk (zde: „Fuldaer Zeitung“, 9. září 1997) již informoval, že bude pokračovat v „neoaristokratickém“, tj. především bezmezně mamonářském a k chudým zcela nemilosrdném kurzu Thatcherové a Majora (viz text pod oběma snímky i prstové signály, které v tomto případě mají ukazovat na politickou „kontinuitu“). V rámci paktu „sjednocených zednářů“ zaváděly citelné „sociální škrty“ také „progresivní“ pra-lóže...

Valéry Giscard d'Estaing (nahore, „THREE EYES“) a vpravo François Mitterrand („MONTESQUIEU“, „FRATERNITÉ VERTE“, „FERDINAND LASSALLE“) s identickými signály, ovšem v rozdílných souvislostech. „Volební vítězství“ tohoto nad oním v květnu 1981 bylo zmanipulováno pra-lóží „THREE EYES“!

Zednář nejvyšších stupňů Jacques Chirac („ATLANTIS-ALETHEIA“), zde zasvěceným tiskem podle toho i představený se signálem ruky, musel čekat až do roku 1995, protože 14ti-členná volební komise „sjednocených zednářů pro globalizaci“ svému bratru François Mitterandovi „dopřála“ druhou úřední periodu jako státního prezidenta.

Raúl Alfonsín – zde se signálem „hmat po brýlích“ – jako člen obou „demokraticko-progresivních“ pra-lóží „SIMÓN BOLÍVAR“ a „CHRISTOPHER COLUMBUS“ účinkoval v létě 1981 při dojednávání paktu „Sjednocení zednáři pro globalizaci“ a mohl se proto od té doby již těšit na náležející mu úřad argentinského státního prezidenta, který pak také opravdu „podle plánu“ obdržel! Skutečná demokracie by asi měla vypadat trochu jinak...

Ze Židovstva pocházející pětinasobný pra-lóžový zednář Jacques Attali alias „Frater Rosenkreutz“ (zde cca 1984/1985, tedy přesně od časů Mitterandova „neoliberálního obratu“) již mezitím lituje přinejmenším alespoň části svých hanebností.